

Giới thiệu Kiếm Đạo Tà Tôn 2 Convert

Mang theo Tà Tôn Đại Đế truyền thừa phục sinh mà ra, Chí tôn giác tỉnh, kiếm đạo Thông Thần.

Đã như vậy sẽ phải cười đẹp nhất tiên tử, đánh bại hết tất cả thần thông, đánh bại hết thiên tài trong thiên hạ.

Người tại kiếm tại

Nhất kiếm nhất thiên địa

Nhất kiếm đồ nhân gian

Nhất kiếm thiên hạ sợ Thiên hạ vô địch

kiếm đạo tà tôn, thiên địa bất hủ, Vạn Cổ bất diệt, duy ta độc tôn!

Không thấy bộ thứ nhất cũng không ảnh hưởng quyền sách duyệt

1 ngày 20 chương cho đến khi kịp tác. Vì mình là cvt mới không có mấy kinh nghiệm nên mình sẽ cố gắng làm mượt nhất có thể, xin mọi người đừng ném đá.

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Linh hà bí cảnh

"Thương Lăng Chi Thủy Thanh Hề, Khả Dĩ Trạc Ngô Anh. Thương Lăng Chi Thủy Trọc Hề, Khả Dĩ Trạc Ngô Túc."

Chu Nhựt Thần chấp hai tay sau lưng, nhìn chăm chú thanh tịnh linh hà hồ nước, tự lẩm bẩm.

Hắn hai mắt, hiển hóa ra vạn phần phức tạp nói vạn pháp tắc.

Từng cái từng cái Thương Cổ phù văn, giống như là dày đặc kinh mạch, một chút xui hiển hóa.

Hắn đôi mắt, phảng phất cùng thanh tịnh linh hà ao nước hội tụ vào một chỗ, phảng phất giống như thiên nhân hợp nhất.

Nhưng, trạng thái như vậy, vền vền chỉ có một lát tiếp tục.

Trong mắt của hắn Đạo Quang, cấp tốc Băng Diệt, âm đạm xuống.

Đạo vận ánh sáng cùng trông mắt thần thái, cùng phảng phất bao phủ dày đặc mây đen, trở nên một mảnh tiêu điều cùng tịch mịch.

Linh hà hồ nước y nguyên thanh tịnh, nhưng Chu Nhựt Thần tâm, lại cũng không yên tĩnh.

Hắn trí nhớ, mỗi ngày đều tại mất đi.

Nương theo lấy trí nhớ mất đi, là bên người những không đó so thân mật người âm thanh dung mạo.

Trong lúc này, không chỉ có phụ mẫu, còn có ca ca tỷ tỷ, đệ đệ muội muội.

Những thân ảnh kia, chiếm cứ tâm hắn, cũng chiếm cứ linh hồn hắn.

Làm những thân ảnh kia bắt đầu ở trong trí nhớ mất đi thời điểm, tâm hắn, linh hồn hắn, liền cùng nhau mất đi.

Còn sống, nói chung bên trên, cũng chỉ là cái xác không hồn a.

"Đến cùng, phát sinh cái gì? Vì sao lại "

Hồi lâu sau, Chu Nhựt Thần thở dài một tiếng, thanh âm tịch mịch mà tiêu điều.

Hắn trí nhớ, cứ việc vẫn còn đang tiêu tán, nhưng đã từng một màn kia, lại như cũ như minh tâm khắc cốt, như lạc ấn tại sâu trong linh hồn, không cách nào quên.

Tể Thiên Vực một lần nữa lập đạo về sau, Chu Nhược Thần cùng cha mẹ hẳn người sinh sống ở nơi đó, không tranh quyền thế, tiêu dao hải lòng.

Đại bá của hắn khai mở lập Đạo Quy Tắc, chợt mất tích, tin tức hoàn toàn không có. Cái kia về sau, sinh hoạt liền bắt đầu trở nên có phần không yên tĩnh.

Cho đến khi có một ngày, Chu Nhược Thần theo hắn phụ vương tiến về Tế Thiên Vực bên ngoài điều tra hư không không biết lời đình dị tượng, mới xảy ra chuyện.

Bọn họ rời đi có điều đếm cái hồ hấp, toàn bộ Tế Thiên Vực, toàn bộ sụp đổ.

Thì phảng phất bị quy tắc chôn vùi, thì phảng phất từng kinh thiên địa Hóa Đạo một dạng, một hơi ở giữa, hóa thành hư vô.

Cái kia xuất thủ chi vật, phảng phất giống như đã từng Hồn Đế trong tay cái kia một cái vô cùng tà dị huyết sắc bảo tháp, tại đại vực bên trong hiển hóa ra hủy diệt Thương Cổ lực lượng.

Chu Nhược Thần cùng phụ vương hẳn xa xa thấy cảnh này, hai người tâm, trong nháy mắt chìm đến đáy cốc.

Phụ thân hẳn dùng hết tất cả lực lượng, lại căn bản là không có cách cải biến loại kết cục này.

Một khắc này, hắn nhìn thấy hắn trong mắt phụ thân vô cùng thâm thúy thống khổ cùng bi ai.

Một khắc này, Chu Nhược Thần tâm, cũng vô cùng cực kỳ bi ai.

"Nhược Thần hải nhi, trong lòng ngươi sùng bái, tự hào phụ thân, thất bại."

"Nhưng chuyện này, để phụ vương hiểu rõ rất nhiều rất nhiều thứ, những thứ này, Nhược Thần hải nhi, ngươi nhất định muốn trí nhớ đến trong linh hồn, vĩnh viễn, không muốn quên!"

"Không có chánh thức hòa bình trước đó, cái gọi là an bình cùng tự do, cũng chỉ là nói chuyện viễn vông. Lùi bước không tiến, cái kia chính là trốn tránh hiện thực, cuối cùng có một ngày hội thất bại!"

"Lúc trước, phụ vương nỗ lực tuyệt đại bộ phận năng lực trợ giúp ca ca hắn —— cũng đừng quan tâm đại bá của ngươi một lần nữa lập đạo, cho nên thực lực không tiến ngược lại thật lùi, đã không có đình phong thời khắc vô địch lực lượng. Thực, lúc trước đại bá của ngươi bỗng nhiên lý kỳ gián đoạn lập đạo quá trình, cũng vì vậy mà biến mất bắt đầu, phụ vương nên cảnh giác."

Chỉ là, phụ vương y nguyên lựa chọn nhân hạ, lựa chọn coi nhẹ, cho rằng cái kia hết thảy, vẫn còn đang đại bá của ngươi trong khống chế.

Phụ vương coi nhẹ trong lòng cái kia phần mơ hồ bất an. Lúc ấy, phụ vương cảm thấy, Hồn Đế đã chết đi, rất nhiều quá Cổ Thánh Địa chủng tộc tuyệt thế Thánh Linh Đế Vương đều đã chôn vùi, giữa thiên địa đã một lần nữa lập đạo lại không có nghĩ qua, phụ vương tự mình cống thua truyền thừa, còn chưa truyền thừa tiếp.

Tiên Phật Thần tộc, Nhân tộc thậm chí cả Yêu tộc, Ngôn Linh Cổ Tộc, sinh mệnh Cổ Tộc các loại chủng tộc truyền thừa Tân Hòa cùng trách nhiệm,

Còn vẫn còn đang phụ vương trên thân gánh vác lấy."

"Không có đem trách nhiệm đảm nhiệm, lại một lòng truy cầu nhân hạ. Thế gian này sự việc, lại chẳng lẽ không phải tốt đẹp như thế? Kết quả, phảng phất tại lúc trước làm ra quyết định thời điểm, cũng đã nhất định."

"Chỉ tiếc, tại bây giờ, phụ vương mới hoàn toàn tỉnh ngộ, hối hận không thôi. Phần này tỉnh ngộ, cuối cùng quá trễ, quá trễ."

Phụ thân hẳn thanh âm, còn lảng đãng bên tai.

Lúc đó, bọn họ tận mắt thấy Tế Thiên Vực chính khu vực, lâm vào không biết lãnh địa.

Đó là một mảnh liền phụ thân hắn —— đã từng tuyệt thế Vương giả đều chạm không tới, thôi diễn không ra chi địa.

Mang theo vô tận cực kỳ bi ai chi tâm, bọn họ bước vào cái kia mảnh lĩnh vực.

Chỉ là, nơi đó đã hóa thành một mảnh hư vô mà Hắc Ám Tĩnh Không.

"Thất bại, thì chết đi, hai lần, đều không có đưa ngươi triệt để chém giết, lần này, ngươi không có cơ hội."

"Vi trù bị cái này một lần thành công, ta thế nhưng là hao hết không tận tâm huyết a!"

"Ngươi, bây giờ còn lấy cái gì cùng ta tranh giành đâu?"

Bóng đêm vô tận chỗ sâu, phảng phất có một cái thanh âm già nua, tại lạnh cười nói ra lời nói như thế.

Thanh âm kia rất lạnh, lạnh đến băng tuyết quật hàn khí bao vây lấy thân thể hai người.

Thanh âm kia cũng rất độc ác, mỗi chữ mỗi câu oán độc khí tức, không chút nào che lấp.

Đây là người nào, đúng là cừu hận phụ thân hấn đến dạng này cấp độ?

Chu Nhược Thần không biết.

Hắn chỉ biết là, phụ thân hấn gần như tất cả địch nhân, đều đã chết.

Cho dù là Vạn Cổ Hồn Đế, cũng lúc trước bị hoàn toàn chém giết, luyện hóa.

Nhưng lúc này xuất hiện, thì là ai đâu?

Chu Nhược Thần không biết, phụ thân hấn, cũng chưa chắc biết, bởi vì hấn phụ thân rất nhiều chuyện dấu vết, chính là thời trẻ con của hấn trưởng thành truyền kỳ cổ sự.

Chu Nhược Thần không biết sự việc, rất ít.

Cái kia thanh âm già nua chủ nhân, cảm thấy cũng không có nghĩ qua để bọn hấn biết thân phận của hấn.

Chỉ có cười lạnh, y nguyên.

Băng lãnh cười, cùng cái kia một mảnh tối bầu trời đen kịt, giống nhau lúc trước Tế Thiên Vực yên lặng một dạng, bỗng nhiên đứt đoạn, sụp đổ.

Tiếp theo, Chu Nhược Thần phát hiện, trong óc hấn, hiển hóa ra rất nhiều tràng cảnh.

Một vùng tăm tối, như nhà tù bao phủ, gông xiềng hiện ra, huyết quang bắn ra.

Phụ thân hấn bị khóa ở hình vuông trong lao tù, đại lượng dòng máu thông qua mái tóc dài màu đỏ ngòm, tiêu tán ra ngoài.

Chỗ có thiên phú cùng tiềm năng, tựa như là bị luyện hóa một dạng, bị thôn phệ trống không.

Phụ thân hấn thân thể ngã xuống, nằm tại bóng đêm vô tận bên trong, hóa thành cái kia một bộ vô cùng to lớn Cổ Thi.

Sau đó, Cổ Thi chỗ mi tâm, phảng phất có côn trùng leo ra một dạng, có một đầu sinh mệnh leo ra.

Chu Nhược Thần rất muốn nhìn thanh.

Một màn này, phảng phất cùng cái nào đó không biết tràng cảnh hoàn thành thật sâu phù hợp, tựa như là có một cái máu tươi đúc thành sinh mệnh, đang chậm rãi theo Cổ Thi mi tâm bên trong leo ra một dạng.

Thời gian, không gian, phảng phất có chỗ chùng lên.

Nhưng, đó là bắt đầu.

Bây giờ, lại là chung kết.

Chu Nhược Thần cái gì, đều đã không nhìn thấy.

Nhưng trạng thái như vậy hạ, hấn cảm giác, sự việc xa xa không chỉ đơn giản như vậy.

Phảng phất, Chu Nhược Thần nhìn thấy một cái kỳ lạ huyền diệu thế giới.

Trong cái thế giới kia, phụ thân hấn cùng mẫu hậu, ca ca cùng tỷ tỷ, đệ đệ cùng muội muội, bọn họ đều mang về chờ đợi, ánh mắt theo xa xôi không biết chi địa nhìn chăm chú hấn, Cầu Nguyện hấn có thể nắm giữ tương lai.

Khi đó, thế giới kia, cũng không phải là hắc ám.

Đáng tiếc, trí nhớ, lại bởi vậy, mà lâm vào gián đoạn.

Thời gian, như lâm vào vĩnh hằng yên lặng.

Sinh mệnh, như lâm vào vĩnh hằng hắc ám.

Chu Nhược Thần lần nữa thức tỉnh thời điểm, hấn nằm tại một đóa Tử Sắc Liên Hoa bên trong, tuổi tác, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, chính là Tuổi thanh xuân thời điểm.

Trong cơ thể hần, không có bất kỳ cái gì lực lượng.

Hần bộ phận kiến thức, vẫn tồn tại, nhưng trong óc trí nhớ, lại cuối cùng không cách nào lưu giữ lưu, tại một chút xíu biến mất.

Chu Nhược Thần có thể làm được, cũng là đem những còn đó không có biến mất tu luyện trí nhớ, cảm ngộ trí nhớ, toàn bộ chỉnh lý, phong tồn, để có cơ hội thời điểm, có thể lần nữa quật khởi.

Chu Nhược Thần không biết, hần là sao còn sống.

Nhưng hần biết, cái kia nhất định là phụ thân hần nỗ lực cực lớn đại giới kết quả.

Cứ việc không biết chân tướng, nhưng Chu Nhược Thần trong lòng, cũng đã vô cùng nhận định.

Cái kia không biết địch nhân, là cỡ nào cường đại đáng sợ! Cái kia mất tích người thân, bây giờ, lại có hay không vẫn mạnh khỏe?

Cái kia lâm vào khó khăn bên trong phụ thân, lại đến tột cùng đi nơi nào?

Chu Nhược Thần thậm chí không dám suy nghĩ.

Bây giờ, hần năng lực gì đều không có, thuộc về chính hần sáng lập nói, cũng tại một chút xíu tán loạn, Chu Nhược Thần cũng vô pháp chứng không, không cách nào cải biến như vậy hiện thực.

Bên trong thân thể, là vô cùng thuần túy Tiên Thiên Tử Khí.

Mà trước mắt thế giới, làm theo rất rõ ràng là một chỗ bí cảnh chi địa, cái này bí cảnh, Chu Nhược Thần cũng rất quen thuộc, nơi này, chính là linh hà bí cảnh.

Chỉ là, linh hà bí cảnh lại cùng đã từng trong trí nhớ linh hà bí cảnh, thật nhiều khác biệt.

Linh hà bí cảnh bên trong, chảy xuôi theo năng lượng, cùng đi qua phẳng phát hoàn toàn đã khác biệt, mặc dù đồng dạng là vô cùng thuần túy linh khí, nhưng loại này linh khí, Chu Nhược Thần bây giờ cảm thấy, ẩn chứa một loại toàn mới Năng Lượng Quy Tắc hệ thống.

"Hô —— "

Chu Nhược Thần thở ra một ngụm trọc khí, trí nhớ bởi vì nhớ lại, lại tiêu tán một số.

Nhưng một số minh tâm khắc cốt trí nhớ, nhưng lại lạc ấn đến bên trong một số.

"Linh hà bí cảnh."

"Lại không biết, rồi đi nơi đây về sau, lại là tình huống như thế nào?"

Chu Nhược Thần trong lòng trầm tư, ánh mắt cũng cuối cùng theo âm đạm, trở nên kiên định.

Đây là hần một mực không nguyện ý nhìn thẳng vào sự việc.

Trên thực tế, tại linh hà bí cảnh thức tỉnh, đã ba ngày.

Ba ngày, hần vẫn cảm thấy có thể theo trong hoàn cảnh như vậy ra ngoài, nhưng, một mực không có như thế đi làm.

Bởi vì, hần sẽ nghĩ tới cái kia sinh mệnh theo Cổ Thi mi tâm bên trong leo ra quá trình, hội không tự chủ được nghĩ đến, hần là cái kia sinh mệnh, mà Cổ Thi, là phụ vương hần.

Bây giờ, hần rốt cục vẫn là lấy dũng khí, kiên định niềm tin.

Nên mất đi, đã sớm mất đi.

Cái kia, chỉ cần còn sống, thì đã không có cái gì không thể đổi mới.

Chu Nhược Thần hai mắt nhắm lại, kêu gọi chính mình, để cho mình rời đi linh hà bí cảnh.

Quả nhiên, một cổ vô hình lực lượng, phẳng phát giống như thôn phệ chi lực, đem Chu Nhược Thần thu nạp vào bóng đêm vô tận bên trong.

Linh hà bí cảnh mỹ lệ thế giới, cũng bởi vậy phẳng phát giống như lâm vào vĩnh hằng hắc ám .

Sau một khắc, Chu Nhược Thần cảm giác được vô cùng an tâm thực sự cảm giác.

Hắn mở hai mắt ra, liếc một chút, liền thấy một cái cổ kính gian phòng xà nhà.

Xà nhà đầu gối, là màu nâu đậm, mang theo một sợi Sinh Mệnh Cổ Thụ khí tức, nhưng là khí tức cũng không nồng.

"Ngươi tỉnh? Tuy nhiên ngươi là ngu ngốc, nhưng về sau cũng chớ có ngay trước đại tiểu thư còi ra quần thuận tiện, được cái kia chuyện xấu xa, đây là đại tiểu thư tâm tính thiện lương, không cùng ngươi cái này ngu ngốc so đo. Không phải vậy, ngươi chết sớm rất nhiều về tính toán, muốn nói với ngươi, ngươi cũng không hiểu."

Một cái thanh âm lạnh như băng, mang theo có chút bất mãn ngữ khí nói ra.

Nói xong, Chu Nhược Thần chỉ cảm thấy hắn nằm giường hơi động một chút, bên giường, một cái vóc người thon dài hạnh sắc kiểm phục thiếu nữ, đã đứng lên, xoay người về sau, liền tự động rời đi.

Chu Nhược Thần ánh mắt đặt tiền cược đến thiếu nữ kia trên lưng, trong lúc nhất thời, hắn lại là có chút không khỏi lòng chua xót, đắng chát.

Đây là một cái thể giới chân thật.

Như vậy, cái này là dịch nhân lập đạo thể giới? Là phụ vương hoặc là đại bá lập đạo thể giới? Vẫn là Thiên Đạo Luân Hồi về sau toàn tân thể giới?

Chu Nhược Thần không biết.

Nhưng hắn biết, hắn nhìn thấy người.

Nhìn thấy sống sờ sờ người.

Hơn nữa, còn là sử dụng cơ bản nhất Nhân tộc tiếng thông dụng nói người bình thường!

Có người, Nhân tộc truyền thừa, thì không có trung đoạn!

Truyền thừa không có trung đoạn, vậy liền còn có cơ hội, vậy liền còn có tương lai!

Như vậy phụ vương tâm huyết, đại bá nỗ lực, cũng không có phí công!

Chu Nhược Thần có chút kích động, hắn máu, còn y nguyên chưa lạnh.

Chu Nhược Thần hít sâu một hơi, bình tĩnh trở lại chính mình tâm, sau đó, hắn chuẩn bị ngồi dậy thời điểm, mới thoáng nhú mày.

Hắn thân thể tình huống, cảm thấy, cực kỳ không ổn.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Sụp đổ thần thoại

Chu Nhược Thần bên trong thân thể, vận hành thiên địa nguyên khí cơ bản nhất kinh mạch, đã sớm bị độc vật hủy diệt thùng trăm ngàn lỗ, cũng cùng huyết nhục sinh trưởng đến cùng một chỗ.

Hắn đan điền, tức thì bị vỡ nát qua không chỉ một lần, cũng đồng dạng tàn phá không chịu nổi.

Cổ thân thể này, suy yếu tình huống, cũng đã đạt tới người bình thường cực hạn.

Có lẽ, nếu không phải hắn ý chí thức tỉnh, cổ thân thể này, sợ là mãi mãi cũng vẫn chưa tỉnh lại.

Nhưng, cổ thân thể này, lại không phải người khác, mà là chính hắn.

Thân thể của mình, bất luận biến thành cái gì bộ dáng, Chu Nhược Thần đều có thể cảm ứng rõ ràng đi ra.

Cho dù là bây giờ thân thể phảng phất cùng linh hồn hắn căn bản không phù hợp, các loại động tác ở giữa cũng lộ ra có chút cứng nhắc.

Chu Nhược Thần hơi hơi nhú mảy, lại nhẹ nhàng thư giãn ra.

Trên mặt hần, nhiều một vòng nụ cười nhàn nhạt.

Cái này một nụ cười nhẹ, phảng phất cùng đi qua hết thấy, đều đã từ biệt, lại phảng phất, vì vậy mà nghênh đón tân sinh.

Đây là một cái toàn tân thể giới.

Cho dù là bây giờ tình huống nhìn vô cùng hồngбет, nhưng —— miễn là còn sống, thì còn có hi vọng.

Đây là phụ thân hần khuyên bảo, hần một mực nhớ kỹ, dù là quên thiên địa tuế nguyệt, cũng sẽ không quên câu nói này.

Chu Nhược Thần trước đó một mực không có cảm thấy, cuối cùng một khắc này, bị hắc ám thôn phệ, hần còn có thể sống.

Hơn nữa còn là lấy chính mình huyết mạch truyền thừa thân thể còn sống.

Chu Nhược Thần coi nhẹ trên thân nhói nhói cùng suy yếu, đứng lên.

Hần trong hai tròng mắt, bày biện ra hi vọng ánh sáng, tràn ngập đối với tương lai niềm tin.

Đường, vẫn chưa đi xong. Đường, còn đang kéo dài.

Như vậy, cái này không biết thể giới, nơi phát ra nơi nào, truyền thừa nơi nào, thuộc về nơi nào, cuối cùng lại ở hần trong cuộc sống, lưu giữ xuống hoàn toàn mới chứng kiến.

Tể Thiên Vực, đi nơi nào?

Người thân, lại đi nơi nào?

Những cái kia, tại tương lai, có lẽ cuối cùng sẽ có hiện ra.

Chu Nhược Thần hít sâu một hơi, hung muộn khí đoan (ngột ngạt khó thở), hô hấp dồn dập cảm giác cũng tự nhiên sinh ra.

Đầu từng đột mê muội, hai mắt hơi có chút biến thành màu đen dấu hiệu.

Thân thể suy yếu như thế, Chu Nhược Thần lại cũng không thêm để ý.

Ý chí lực lượng, để hần thậm chí có thể Chúa Tể hôn mê thân thể làm bất luận cái gì hần muốn làm sự tình.

Suy yếu, cuối cùng chỉ là mặt ngoài. Thân thể nhỏ yếu, cũng xa rất không giống là hiện ra như vậy nhỏ yếu.

Chu Nhược Thần đứng tại thâm trầm sắc chất gỗ cửa sổ trước đó, ánh mắt thông qua ngoài cửa sổ, nhìn đến phong cảnh bên ngoài.

Điều linh đen nhánh cổ thụ, tự nhiên nghiêm nghị.

Nhô lên mà tứ tán cành khô, tại thanh lãnh trong gió, thỉnh thoảng chấp chòn.

Phương xa bầu trời, thỉnh thoảng có sắc thái ánh sáng lòi ra một đạo lưu quang bay vút rồi đi.

"Đó là tu sĩ phi kiếm "

Chu Nhược Thần tự lẩm bẩm.

"Ngự kiếm, có khí linh khí tức, năng lượng cảm thấy giống như là rất lợi hại sơ tầng thứ năng lượng."

Chu Nhược Thần trong lòng phán đoán lấy, chính là liên tư duy, đều bởi vì thân thể suy yếu, mà nhận rất nhiều trở ngại.

Chu Nhược Thần thử nghiệm nhớ lại cái này không biết thân thể đi qua trí nhớ, nhưng trí nhớ, chỉ là trống rỗng, cái gì, đều không có.

Chu Nhược Thần thử nghiệm lấy đi qua chi pháp, tu luyện hoặc là minh tướng, nhưng , đồng dạng không có bất kỳ cái gì hiệu quả.

Những Chí Đạo đó, Chúa Tể uy Rin chờ một chút, phảng phất hoàn toàn thoát ly hiện thực cơ sở, hoàn toàn không có tác dụng.

"Bạch bạch bạch —— "

Phương xa, nhẹ nhàng tiếng bước chân từ xa mà đến gần.

Lập tức, một trận thanh đậm hương thơm khí tức, nhẹ nhàng bay tới.

Thanh đạm, lịch sự tao nhã, nhưng cũng mang theo một sợi khí tức băng hàn.

Đó là một tên thanh lệ nữ tử vị đạo, một tên băng thanh ngọc khiết, tâm cao khí ngạo thiếu nữ thân thể khí tức.

Chu Nhược Thần quay đầu, ánh mắt rơi tại cửa ra vào yên tĩnh đứng vững một tên màu xanh nhạt quần lụa mỏng thiếu nữ trên thân.

Thiếu nữ mặt rất trắng nõn rất lợi hại tiểu mỹ,

Dung mạo cùng hẳn một người mười mười ' tính toán ', có gần ba bốn phần tương tự.

Sắc mặt nàng rất bình tĩnh, nhìn không ra buồn vui.

Nàng ánh mắt, cùng Chu Nhược Thần ánh mắt trên không trung giao tiếp, chưa có trở về tránh.

Hai người đối mặt một lát, thiếu nữ sắc mặt hơi có chút phức tạp, lại lại không có né tránh nhìn chăm chú Chu Nhược Thần, nói: "Nhớ tới cái gì không?"

Chu Nhược Thần nghe vậy, trầm tư một lát, lắc đầu, nói: "Cái gì đều nghĩ không ra."

Thiếu nữ tiếp tục nhìn chăm chú Chu Nhược Thần, trong ánh mắt giống như ngân lệ hiện lên, nhưng rất nhanh che giấu.

Nàng quay đầu đi chỗ khác, nói: "Người mà nói, mỗi ngày, đều là lạ lắm mà quen thuộc một ngày a? Dạng này, thực cũng rất tốt. Dù sao, bất luận như thế nào, người đều có thể sống."

Chu Nhược Thần trầm mặc.

Đối phương câu nói này, bao hàm tin tức, vậy liền nhiều.

"Sau ngày hôm nay, sẽ không lại quên. Có một số việc, quên lâu như vậy, đã đầy đủ."

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ nói ra.

Thanh âm hẳn rất nhẹ, nhưng lại phảng phất có cực hạn lực lượng, khiến người tin phục câu nói này, tin phục câu nói này nhất định có thể thậm chí đáng giá tin tưởng.

"Thật sao? Vậy ta lại muốn nói với người một lần, người tên là ' Chu Nhược Thần ', là ' Chu Bích Nguyệt ' lão tổ tại đại Chu gia tộc tổ địa ' Kiếm Nguyên ao ' bên trong vớt đi ra, không biết cha mẹ người thân vì ai, nhưng bên trong thân thể có chảy Thượng Cổ Huyết Mạch, chính là lão tổ ' khâm điểm " hi vọng '."

"Người vẫn là ' trẻ sơ sinh ' trạng thái, trên người có cùng nhau liên hoa bớt, trên đó viết ' Chu Nhược Thần ' tên, ngay tại người mi tâm địa phương. Nhưng bây giờ, cũng đã biến mất. Tên người, liền do này mà đến."

"Về phần ta, ta gọi ta vì ' Chu Linh Dạ ' là đủ. Ta trời sáng trở lại thăm người, nếu người nhớ kỹ ta hôm nay nói những thứ này, ta sẽ cho người một khóa tứ trọng Tạo Hóa Đan, thuốc biến thể chất, tẩy gân phạt tủy, để người một bộ bước vào võ đạo Chân Đan lĩnh vực chỉ từ khí cảnh."

"Như không nhớ rõ, vậy ta hội lặp lại hôm nay những lời này . Bất quá, lại có mười ngày, ta sẽ tiến về Vô Cực thánh địa tông môn, tiến hành quan hệ thông gia. Chu gia quá yếu, Cổ Tộc đã để mắt tới chúng ta Chu gia truyền thừa kiếm đạo chi ' Chiến Hồn kiếm đạo ', Chu gia như hôm nay mới điều linh, lão tổ đã mất tích hồi lâu, bất vô âm tín. Đại Chu gia tộc xuống dốc đến tận đây, ta làm vì gia tộc xuất sắc nhất đệ tử, chỉ có thể mang trên lưng những thứ này."

"Chính ta thế nào, cũng không quan hệ, nhưng ta về sau, gia tộc, lại không người có năng lực chiếu cố người. Người tồn tại, vốn là lý kỳ quý dị, rất nhiều gia tộc và thánh địa tông môn, không hy vọng từng cường thịnh đại Chu gia tộc lần nữa quật khởi, tất nhiên là muốn đoạn tuyệt chỗ có hi vọng.

Mà ta một khi rời đi, người đem nguy hiểm trùng điệp."

Thiếu nữ này Chu Linh Dạ lời nói nhẹ nhàng, thậm chí tràn ngập không khỏi tình cảm.

Là thân tình, là yêu mến, là thương hại, hay là người, chỉ là một phần hi vọng kỳ thác?

Lấy Chu Nhược Thần lịch duyệt, lúc này, hẳn đúng là có nháy mắt đoán không ra.

Nhưng không thể phủ nhận, đây là người gánh vác quá nhiều, vô cùng rõ lý lẽ thiếu nữ.

Dạng này mới mười lăm mười sáu tuổi tác thiếu nữ, vốn nên không buồn không lo trưởng thành, vui vui sướng sướng tu luyện, lại bởi vì gia tộc, mà gánh vác nhiều như thế.

Chu Nhược Thần hơi có thốn thức, nhưng cũng không quá thâm nhập tâm linh.

Nhìn quen sóng gió, nhìn thấu sinh tử, bây giờ, nói chung phía trên đã không có gì có thể xâm nhập hấn tâm linh.

Chu Nhược Thần khẽ gật đầu, nói: "Ta hiểu rõ. Gia tộc có Tàng Thư Các sao? Ta đi xem một chút. Sau đó, nói cho ta biết ngươi ở đâu, về sau, ta sẽ chủ động đi tìm ngươi."

Chu Nhược Thần ngữ khí y nguyên bình tĩnh, lạnh nhạt, lại phảng phất có không thể kháng cự lực lượng.

"Tàng Thư Các, chờ một lúc ngươi để Xuân Mai thu trúc mang ngươi tới liền tốt, về phần ta, ta liền ở tại cách vách ngươi phù thướng đình viện, ngươi có việc lời nói, cũng có thể tùy thời tới tìm ta "

Vô ý thức, Chu Linh Dạ lúc này trả lời ngay Chu Nhược Thần lời nói.

Chỉ là, trả lời về sau, nàng mới lược có chút kỳ quái, nàng đúng là không chút do dự liền trả lời đối phương hỏi thăm, phảng phất bị dụ hoặc một dạng, cái gì đều không muốn liền trả lời.

Cái này, xác thực là có chút quỷ dị.

Nhưng, bởi vì Chu Nhược Thần tình huống, Chu Linh Dạ cũng không có nghĩ sâu.

"Tốt, ngươi đi xuống đi."

Chu Nhược Thần khẽ gật đầu, liền mở miệng để Chu Linh Dạ tự động rời đi.

Chu Linh Dạ nghe vậy, lâm vào trầm mặc.

Chu Nhược Thần cũng không để ý, hấn kết hợp Chu Linh Dạ lời nói, hơi suy tư.

Đại Chu gia tộc, bây giờ lại thuộc về 'linh linh chữ lót' bối phận.

Chu Linh Dạ dung mạo, càng là cùng hấn một vị mẫu hậu Chu Linh áo, có gần như 30;40% tương tự.

Phảng phất, toàn thân thể giới, tại Chu Nhược Thần trong mắt, hiện ra một góc của băng sơn.

Một góc của băng sơn.

Đây là một lần hoàn toàn mới Luân Hồi, là đời sau, vẫn là một lần nữa chấp chương quy tắc toàn thân thể giới?

Chu Nhược Thần không biết.

Hắn cũng không cần biết.

Hắn chỉ cần biết hấn còn sống, Nhân tộc, Tiên Phật Thần tộc truyền thừa không có trung đoạn, phụ mẫu cùng người thân làm phần đầu hi vọng vẫn còn, cũng đã đầy đủ.

Về phần chân tướng, đã từng phụ vương hấn, tam sinh tam thế, đều đang đuổi tìm lấy một số chân tướng, nhưng mà kết quả là, cũng không có ích lợi gì.

Nên mất đi, cuối cùng đã mất đi.

Nên đạt được, y nguyên chưa đạt được.

Chu Nhược Thần nói xong, cũng không có lại chú ý Chu Linh Dạ bất kỳ cử động nào.

Thì phảng phất, giữa thiên địa, đã lại không đáng giá hấn quan tâm sự việc.

Chu Linh Dạ mỹ lệ mà tuổi trẻ ánh mắt, rơi vào Chu Nhược Thần trên mặt, trong ánh mắt, thì phảng phất, tại Chu Nhược Thần thanh tịnh mà yên tĩnh trong ánh mắt, thấy được nàng chính mình Thanh Tú hình chiếu.

Một khắc này, tâm lặng như nước Chu Linh Dạ, sâu trong tâm linh, lại là không cách nào khổng chế sinh ra một vệt sóng gợn.

Một nói không cách nào hình dung, nguồn gốc từ tại tâm linh cùng linh hồn gọn sóng.

"Cái này chính là tâm linh rung động sao? Là sao trước kia chưa bao giờ mà bây giờ "

Chu Linh Dạ có nhảy mắt chính nhiên.

Lập tức, dường như bởi vì về muốn đi qua cái kia một sợi hi vọng, mà trong lòng buồn bã, nàng tràn ngập linh tính trong hai tròng mắt, ánh sáng hơi âm đậm mấy phần.

Hi vọng?

Nàng từ trước tới giờ không dám đối cái này Chu Nhược Thần ôm bất cứ hy vọng nào.

Cứ việc theo lão tổ Chu Bích Nguyệt theo tổ địa Kiếm Nguyên trong ao vợ vét ra cái này ' trẻ sơ sinh ' thời điểm , đại Chu gia tộc vô số trưởng lão cùng đệ tử, đều muốn hấn xem như hi vọng.

Nhưng kết quả, lại là để một vị lại một vị Chu gia tộc nhân thất vọng.

Bây giờ, 16 năm đi qua, Chu Nhược Thần không có có trở thành thiên tài, thậm chí hợp thành làm một cái bình thường người bình thường, đều thành một loại hy vọng xa vời.

Chu Nhược Thần ' truyền kỳ thiên phú ' thần thoại sụp đổ, người Chu gia gánh chịu hi vọng cũng bởi vậy sụp đổ.

Nếu không có hi vọng, mười sáu năm trước Chu gia tộc nhân sống mái một trận chiến, có lẽ bây giờ sẽ tốt hơn chút.

Có thể khi tất cả hi vọng gánh chịu tại Chu Nhược Thần trên thân thời điểm, làm Chu Nhược Thần trở thành chỉ có thể ủng có một ngày trí nhớ ngu ngốc, đồng thời bên trong thân thể kinh mạch, đan điền như trứng kịch độc từng ngày tự mình hủy diệt thời điểm, đây hết thảy, đều biến.

Tựa như là cái kia sau cùng một cọng cỏ cứu mạng bỗng nhiên đánh mất.

Làm hết thảy cái biến, hy vọng cuối cùng cũng bởi vậy sụp đổ, đại Chu gia tộc, liền ngay cả sống mái một trận chiến năng lực, đều đã đánh mất.

Hi vọng, liền cũng lại không lại trở thành hi vọng.

Thậm chí, Chu Nhược Thần vì vậy mà bị rất nhiều tộc nhân chán ghét, phản cảm.

Yêu chi sâu, hận chi cắt.

Gánh chịu hi vọng quá nhiều, làm thất vọng buông xuống, liền một phát mà không thể vãn hồi.

Chu Linh Dạ tâm tình vô cùng phức tạp, ánh mắt cũng đồng dạng vô cùng phức tạp.

Nàng đã không phải là ngày đầu tiên cho Chu Nhược Thần giảng thuật cùng loại lời nói, lại không có có một ngày, như hôm nay như vậy cảm xúc bên trong .

Chỉ là, nhớ tới sắp quan hệ thông gia cái kia Vô Cực thánh địa tông môn, nàng sâu trong đáy lòng, vừa có thật sâu không cam tâm.

Nàng sâu trong đáy lòng, đang mong đợi hết thảy sẽ có cái biến.

Cái kia phần cái biến, nhưng lại là như vậy xa không thể chạm.

Chu Linh Dạ nhẹ than thở nhẹ một tiếng, cũng không lưu phía dưới bất luận cái gì ngôn ngữ, xoay người, cô độc mà tịch mịch thân ảnh yên tĩnh đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Không giống như là ngu ngốc

Cuối mùa thu.

Thiên có chút lạnh.

Tịch mịch cây ngô đồng cổ thụ, cái kia đã trụi lủi màu xám chạc cây còn trong gió chập chờn.

Ánh sáng mặt trời rất sáng, sáng ngời, có chút thảm liệt.

Dưới cây, Chu Linh Dạ yên tĩnh đứng vững, phảng phất cùng phiến thiên địa này hình thành một loại đặc biệt phù hợp, hiển hóa ra một chút cô tịch mà sâu sắc vận ý.

"Đại tiểu thư, người đừng có lại lo lắng cho hần, chúng ta đã hết sức, hần như y nguyên như thế, cái kia đây cũng là đại Chu gia tộc cố định vận mệnh."

Một cái Thanh Duyệt thanh âm, ả chứa buồn vô cơ chỉ ý nói ra.

Tiếp theo, một tên Hạnh Hoàng sắc kiêu phục thiếu nữ, đã bước liên tục nhẹ nhàng mà đến.

Chu Linh Dạ không quay đầu lại, cũng không có nhìn nàng.

Nàng cảm thấy, cho dù là chính mình biểu hiện được tự tin đi nữa, biểu hiện trên mặt, cũng y nguyên trống rỗng, ánh mắt, cũng y nguyên trống rỗng.

"Đại tiểu thư "

Cái kia Hạnh Hoàng sắc kiêu phục thiếu nữ đã tới gần Chu Linh Dạ, lại không phải nói cái gì.

Vạn ngữ ngàn nói, phảng phất toàn bộ đều bị loại xinh đẹp này lại tiêu điều hoàn cảnh dè xuống.

Thiếu nữ cúi đầu xuống, yên lặng đứng tại Chu Linh Dạ bên người.

Nàng không nói thêm gì nữa.

Bởi vì nàng biết, giờ này khắc này, tất cả lời an ủi ngữ, đối đại tiểu thư, đều là một loại trùng kích, lúc đó chạm đến nàng trong cuộc sống bi thương và bất hạnh, chạm đến đại Chu gia tộc như nền tảng trong gió gần như phai mờ hi vọng.

Quan hệ thông gia?

Thu hoạch Vô Cực thánh ủng hộ?

Cái này, không khác nói chuyện viễn vông.

Tất cả mọi người hiểu rõ điểm này, minh bạch đại tiểu thư đây là đưa dê vào miệng cọp.

Nhưng khi không đường có thể đi, đây chính là một đầu cuối cùng đường.

Thiếu nữ trong lòng đã hối hận, hối hận trước đó không nhận được còn nói ra như thế có trùng kích tính ngôn từ.

Sắc trời lên cao không ngừng, ánh sáng nhưng lại chưa càng thêm sáng ngời.

Hàn ý lại càng tăng lên mấy phần.

Làm giữa trưa ánh sáng, đều đã không hề ánh sáng, như vậy ánh sáng, liền sẽ dần dần âm đạm.

Hàn ý, cũng chỉ hội càng càng lạnh lẽo.

Tựa như là đại Chu gia tộc truyền thừa hi vọng —— đến cuối cùng hi vọng cũng sẽ không tiếp tục trở thành hi vọng, liền không lại ủng hộ hi vọng.

Lại một trận thu gió thổi qua, Chu Linh Dạ bỗng nhiên nói: "Xuân Mai, người không cần phải lo lắng thương tổn ta, cũng chớ có bởi vì hần như tình huống như vậy, mà sinh ra oán phần trách cứ chi tâm. Hần hôm nay biểu hiện, đã tốt quá nhiều."

Trầm mặc hồi lâu sau, Chu Linh Dạ rốt cục mở miệng.

Nhưng nàng thanh âm, không có Xuân Mai tưởng tượng như vậy tuyệt vọng, khó như vậy qua.

Ngược lại, trong lúc này, ả chứa một sợi Xuân Mai không cách nào minh ngộ phức tạp chỉ ý.

"Đại tiểu thư, ta "

Thiếu nữ khuôn mặt hiện ra mấy phần tái nhợt màu sắc, trong mắt sáng, trong suốt lập lòe điểm điểm nước mắt.

Bên trong ả chứa ỳ khuất, khổ sở, thương tiếc các loại phức tạp tình cảm.

"Còn có mười ngày, không đến cuối cùng, cũng không cần từ bỏ hi vọng. Như chính chúng ta đều từ bỏ chính mình, cái kia đại Chu gia tộc, thì thật xong."

"Mà lại, Cổ Tộc cuối cùng chỉ là truyền ra tin tức, còn không có chánh thức động thủ, chúng ta cũng không thể tự loạn trận cước."

Chu Linh Dạ trầm ngâm một lát, thì thảo nói ra.

Tiếp theo, nàng không giống nhau thiếu nữ Xuân Mai trả lời, liền lại nói: "Lần này gặp qua Chu Nhượng Thần, ta mơ hồ Chiến Hồn Kiếm nói lại có cảm xúc

lĩnh ngộ, thực lực chắc hẳn cũng sẽ càng tiến một bước. Ta khổ tu một ngày, Hoàng thiên lại đi nhìn hấn. Hấn hôm nay đưa ra muốn nhìn một chút Tàng Thư Các yêu cầu, ngươi cùng Thu Trúc, thật tốt phụng dưỡng hấn đi."

Xuân Mai nghe vậy, thân thể hơi hơi rung động dốc hết ra, có chút không cam lòng nói: "Thế nhưng là, hấn hôm qua đứng là ngay trước đại tiểu thư mặt thoát y bào được loại kia hạ lưu "

"Thân thể của hấn có ẩn tật, bây giờ lại đúng lúc gặp mười sáu tuổi cái này trưởng thành tuổi tác, Thu Trúc hôm qua vô ý xuân quang lộ ra ngoài, bị hấn nhìn thấy, sinh ra phản ứng sinh lý ngược lại là cũng bình thường. Đã là kẻ ngu, liền cũng không có gì."

Chu Linh Dạ hơi hơi đỏ mặt, lại lắc đầu, thờ dài nói.

Xuân Mai trên mặt đỏ ửng cùng xấu hổ màu sắc,

Nhưng cũng có chút bất đắc dĩ, than nhẹ một tiếng, như nhận mệnh giống như, nói: "Vậy liền cũng chỉ có thể như thế. Hi vọng vị này ' thiên tài ' sớm đi mở ra tâm trí, chỉ ít, đừng có lại như vậy dần dần đi. Không phải vậy, hôm qua có thể làm chúng tiểu tiện, hôm nay, còn không biết phải chăng là hội làm ra phi lễ sự tình."

"Ai, đại tiểu thư, Thu Trúc hôm nay có ngộ hiểu, sắp bước vào chân nguyên cảnh tam trọng, đã bế quan. Phụng dưỡng Chu Nhượng Thần đại thiếu gia sự tình, liền giao cho Xuân Mai tốt. Xuân Mai hội thật tốt phụng dưỡng tốt đại thiếu gia."

Xuân Mai thanh âm hơi thấp mấy phần.

Chu Linh Dạ nói: "Nàng, nói chung phía trên là không muốn lại phụng dưỡng Chu Nhượng Thần đi."

Xuân Mai hơi hơi cúi đầu, ngập ngừng nói nói: "Nàng nàng thực cũng không có nghĩ như vậy, chỉ là, chỉ là "

Chu Linh Dạ nói: "Nàng thực nghĩ đến, Chu Nhượng Thần cái này ngu ngốc phản chính kinh mạch cũng là phế, đan điền cũng là mục, lại không hi vọng. Như vậy thời gian dùng tới chiếu cố hấn, còn không bằng tự mình khổ tu, đến lúc đó Cổ Tộc đột kích, chiến đấu cũng có thể thêm ra một điểm lực."

Xuân Mai nghĩ không ra đại tiểu thư đứng là trong nháy mắt nhìn thấu Thu Trúc tâm tư, nàng đứng là trong nháy mắt đầu óc trống rỗng, đã không biết nên trả lời như thế nào.

Hiện trường, lần nữa lâm vào trầm mặc.

Hồi lâu sau, Chu Linh Dạ buồn vô cớ thờ dài: "Hấn lúc trước tình huống, có chút lý trí, ánh mắt cũng không bằng đi qua như vậy dần dần. Hấn đã còn có tiến bộ chi tâm, bất luận tốt xấu, đều là chuyện tốt. Xuân Mai, ngươi đi đi."

"Đại tiểu thư, cái kia Xuân Mai cáo lui."

Xuân Mai khom người đáp lại.

Dưới cái nhìn của nàng, đại tiểu thư cái gọi là ' lý trí ' cùng ' tiến bộ chi tâm ', đều cũng không phải là sự thật, nói chung phía trên cũng vẹn vẹn một phần tự mình lừa gạt chờ đợi cùng Hi Vọng Chi Tâm.

Xuân Mai biết, nhưng nàng không có phản bác.

Nhiều hầu hạ một ngày, lại như thế nào đâu?

Ngu ngốc, chung quy là ngu ngốc. Ngốc nhiều năm như vậy, nên khôi phục, sớm cần phải khôi phục; nên quật khởi, cũng sớm nên quật khởi.

Xuân Mai không nói gì nữa.

Bởi vì nói lại nhiều, cũng đã cũng không trọng yếu, cũng cuối cùng không cách nào cải biến đại tiểu thư quan hệ thông gia Vô Cực thánh địa tàn khốc sự thật, cũng cuối cùng không cách nào cải biến, đại Chu gia tộc triệt để xuống dốc, cũng bị Cổ Tộc xâm chiếm, đồ sát, chiếm lấy Chiến Hồn kiếm đạo truyền thừa sự thật.

Xuân Mai mang theo đầy bụng tâm sự, đi vào cổ kiếm đình viện cái này đại Chu gia tộc tốt nhất cửa đình viện.

Nơi này, cùng đại tiểu thư Chu Linh Dạ phù thướng đình viện tiếp giáp, bất luận là hoàn cảnh vẫn là thiên địa nguyên khí năng lượng mức độ đậm đặc, đều vượt xa còn lại địa phương.

Chu Linh Dạ ở tại nơi này địa phương, đại Chu gia tộc tộc nhân không có bất kỳ người nào bất mãn.

Mà Chu Nhượng Thần cái này ngu ngốc ở lại đây, tình huống làm theo hoàn toàn ngược lại.

Nhưng thì tính sao? Đình lấy cổ lão huyết mạch truyền thừa người danh nghĩa, hấn y nguyên vô cùng yên ổn mà hài lòng ở lại đây, cũng hưởng thụ lấy đại thiếu gia đồng dạng phụng dưỡng hầu hạ.

Xuân Mai tâm bên trong phi thường không cam lòng, nàng càng nghĩ, liền càng là tức giận.

Cho nên, nàng bước ra tốc độ, cũng phá lệ vang dội.

Tựa như là, nàng đem tất cả không cam lòng, đều toàn bộ phát tiết tại cái này vuông vức mà nhẵn bóng trên mặt đất một dạng.

Chu Nhược Thần chấp hai tay sau lưng, thông qua giữa thiên địa nguyên khí biến hóa, dòng năng lượng động phương thức, kết hợp tự thân lý giải, đối một phương thể giới này có một ít toàn mới quen.

Đại Đạo đơn giản nhất.

Đối với như hần như vậy tầng thứ tồn tại mà nói, nhìn một đốm mà biết toàn thân bảo năng lực, đã đăng phong tạo cực.

"Hoàn toàn mới kết cấu, hoàn mỹ nguyên khí tầng thứ, phức tạp lại một vòng chụp một vòng năng lượng thể hệ xem ra, đây là toàn tân thể giới. Không, thậm chí là hoàn toàn mới Vực."

"Lại không biết, là Tế Thiên Vực bên ngoài tinh không đại vực, vẫn là tất cả đại vực hủy diệt về sau, nghênh tới một lần tân sinh."

"Cái kia thời khắc mấu chốt hiển hóa, cùng đại bá truyền thừa bảo vật tương tự 'Huyết Tháp', lại có hay không nắm giữ phức tạp hơn lại lịch cùng bí mật?"

Chu Nhược Thần trầm tư hồi lâu.

Thông qua phân tích, Chu Nhược Thần đã xác định hoàn cảnh tin tức, cũng đối tự thân tình huống, có cấp độ càng sâu giải.

Huyết mạch khô cạn, linh hồn yên lặng mà suy yếu.

Nhưng những thứ này cũng không trọng yếu, bởi vì cho dù là lại khô cạn huyết mạch, cũng là thuộc về đã từng Tà Tôn Thánh Linh đích hệ huyết mạch. Bởi vì cho dù là lại suy yếu linh hồn, cũng là thuộc về đã từng đỉnh phong Thánh Linh linh hồn.

Hần tuy nhiên tại quy tắc bên trong không cách nào tu luyện, nhưng hần xuất sinh, chính là Thánh Linh.

Dạng này tồn tại, chính là bây giờ chỉ tồn tại một tia một sợi, cũng đủ lấy tốc độ cực nhanh quét khỏi.

"Bành bành bành ——"

Đang lúc Chu Nhược Thần chuẩn bị nếm thử vận chuyển linh hồn khí tức cảm giác ứng thiên địa, hội tụ thiên địa nguyên khí gột rửa tự thân thời điểm, đình viện đại môn chỗ bỗng nhiên truyền đến trọng lực đánh thanh âm.

Đây không phải tại gõ cửa, mà là tại đá môn.

Dùng chân đang đập cửa.

Chu Nhược Thần ánh mắt tinh táo nhìn sang, thông qua đại môn kia ngăn cản, hần phảng phất nhìn thấy một tên áo vàng kiếm phục thiếu nữ trong mắt ảm chứa tức giận cùng không cam lòng, đang thỏa thích phát tiết cái gì.

Chu Nhược Thần linh hồn khí tức hơi động một chút, đình viện đại môn hơi hơi lắc một cái, môn, bỗng nhiên 'Loảng xoảng' một tiếng chính mình mở.

Mà cái kia Hạnh Hoàng sắc kiếm phục thiếu nữ sau đó một chân mạnh mẽ đá ra, đã đá trật, cho nên, nàng thân ảnh, không khỏi một cái lao đảo.

"Uy, ngu ngốc, làm sao, nguoi liền môn cũng sẽ không mở? Chẳng lẽ, nguoi trốn ở trong đình viện, lại tại tùy chỗ tiểu tiện?"

Thiếu nữ sau khi đứng vững, khí tức thở nhẹ, hô hấp phập phồng, lời nói hơi có vẻ cay nghiệt.

"Đại tiểu thư để nguoi đến, là hầu hạ ta, ta cho dù là ngu ngốc, cũng là chủ tử. Nguoi một cái hạ nhân, chớ có liền cơ bản tôn ti cũng không biết."

Chu Nhược Thần ngữ khí bình tĩnh, đạm mạc nói ra.

"Nguoi"

Thiếu nữ Xuân Mai nghe được Chu Nhược Thần câu nói này, quả thực là tức giận đến mặt đều đỏ, lại cảm thấy ủy khuất, lại cảm thấy tuần này Nhược Thần ngu ngốc quả thực là khinh người quá đáng!

Bất quá, nhìn thấy thân thể đối phương suy yếu mà đơn bạc bộ dáng, Xuân Mai trong mắt lại nhiều mấy phần khinh mạn màu sắc —— chung quy là cái vô năng phế vật, tính toán, cùng một cái kẻ ngu, cần gì phải so đo quá nhiều? Chỉ tiếc đại tiểu thư như thể thông tuệ nữ tử hiếm thấy, chung quy là bị cái này ngu ngốc liên lụy, cái này thật sự là rất đáng hận!

"Đẫn đường đi, đi Tầng Thứ Các! Gia tộc vẫn chưa xong trứng, giống như này than thở, khó trách đại Chu gia tộc bây giờ như thế đòi bại."

Chu Nhược Thần gặp cái kia Xuân Mai biểu lộ phong phú, sắc mặt biến đổi bất định, liền biết rõ nàng hơn phân nửa tính cách sai lầm, lại tại vì đại Chu gia tộc sự việc mà phí sức thương tâm.

Như vậy, tại Chu Nhược Thần mà nói, xác thực, không cần thiết chút nào.

Nhưng hẳn biết, hẳn chung quy là không thể cùng những thứ này phổ thông sinh mệnh so sánh, bất luận là tính cách vẫn là nó, đều là như thế.

Hi vọng?

Còn sống, thì có hi vọng.

Những thứ này, coi bọn nàng non nớt tuổi tác, chỉ sợ mãi mãi cũng sẽ không hiểu.

"Ngươi ngươi quả thực không thể nói lý! Đại Chu gia tộc đòi bại, còn không hoàn toàn là bởi vì ngươi vô năng, ngươi gánh chịu đại Chu gia tộc tất cả mọi người hi vọng, hao tổn đại lượng tài nguyên tu luyện, lại ——"

Xuân Mai vô cùng tức giận, gần như cầm tay chỉ Chu Nhược Thần, nói ra như vậy không cam lòng lời nói tới.

Nhưng nàng lời nói cũng chưa có nói hết, ánh mắt liền lần nữa âm đạm.

Bởi vì chính là chính nàng, đều biết, những thứ này, quá mức ép buộc.

Chu Nhược Thần chung quy là lão tổ theo Kiếm Nguyên Trì Kiếm mang về trẻ sơ sinh, chỉ là bị nhận định có thể sẽ trở thành đại Chu gia tộc quật khởi hi vọng —— mà khi đó, đại Chu gia tộc, đã từ lâu đòi bại, mặc dù không bằng bây giờ như vậy nhân khẩu điều linh, thâm trầm, nhưng cũng tốt không bao nhiêu.

Như thế lời nói nói ra, Xuân Mai nội tâm, cuối cùng có chút áy náy, tự trách.

Nhưng nàng ngừng đầu nhìn về phía Chu Nhược Thần thời điểm, lại phát hiện, Chu Nhược Thần biểu lộ, thật rất bình tĩnh, rất lạnh nhạt.

Thậm chí, cảm thấy, Chu Nhược Thần đều cũng không nghe thấy nàng câu này cay nghiệt lời nói.

Cái này giống như, không hề giống là một cái kẻ ngu.

Không khỏi, Xuân Mai tâm, cũng vì đó run lên.

"Đi thôi, dẫn đường."

Chu Nhược Thần nói ra.

"A. Tốt, đại thiếu gia."

Xuân Mai bản năng đáp ứng, khom mình hành lễ, sau đó vô cùng nhu thuận tiến lên, giống như là đối đãi đại tiểu thư một dạng.

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Thiên Nhai Chỉ Xích

"Đại thiếu gia, thật xin lỗi."

Rời đi đình viện, tấm ánh sáng mặt trời, một đường trăm dặm Xuân Mai, rốt cục mở miệng nói xin lỗi.

Dọc theo con đường này, nàng muốn rất nhiều.

Mà nghĩ đến nhiều nhất, đó chính là: Chu Nhược Thần mỗi ngày đều muốn đánh mất trí nhớ, Chu Nhược Thần có được cổ lão huyết mạch, nhưng đan điền, kinh mạch toàn bộ khô héo, Chu Nhược Thần vẫn là một cái kẻ ngu.

Mệnh vận hần đã thâm như thể.

Nàng lại như thế nào nhần tâm đi khi nhục hần?

Đại khái, cũng chỉ có người vô năng, mới có thể đem hi vọng đặt ở trên thân người khác, mà xem nhẹ chính mình nỗ lực a.

Xuân Mai cuối cùng không phải đại ác nhân, suy bụng ta ra bụng người, rất nhanh, nàng tức giận cùng không cam lòng biến mất về sau, liền chủ động xin lỗi.

"Há, ngươi không có gì có lỗi với ta, ngươi nói rất đúng. Mà ta, thật là người vô năng. Nhưng, đi qua, cuối cùng toàn bộ đều đi qua."

Chu Nhược Thần không khỏi nói ra.

Lời này, phảng phất rất lợi hại phổ thông, phảng phất rất đơn giản.

Nhưng bên trong thâm ý, cũng chỉ có Chu Nhược Thần chính mình hiểu rõ.

"Đại thiếu gia, thực ngươi nếu là không mất đi trí nhớ, có lẽ, hiện tại ngươi, đã sớm quật khởi."

Xuân Mai trong lòng không khỏi có chút cảm xúc.

Lúc này, nàng rốt cục tin tưởng đại tiểu thư lời nói, Chu Nhược Thần, đã kinh biến đến mức 'lý trí' cùng 'có lòng cầu tiến'.

Chu Nhược Thần nhìn cái này Hoàng sắc kiếm phục thiếu nữ liếc một chút, lập tức lại thu hồi ánh mắt.

Tâm tư thiếu nữ mặc dù phức tạp nhiều biến, nhưng tại Chu Nhược Thần mà nói, nên nắm chắc thật sự là quá đơn giản.

Đang tức giận về sau, thường thường hội khôi phục tỉnh táo. Tỉnh táo về sau, thường thường lại sẽ vì phần nộ lúc đợi thương tổn ngôn ngữ mà áy náy tự trách. Lại dùng cái này làm ra đền bù sự việc, liền cũng là Xuân Mai bây giờ bỗng nhiên biến tốt nguyên nhân.

"Xuân Mai, ngươi bây giờ, là cảnh giới gì? Nơi này, lại là một cái dạng gì thế giới?"

Chu Nhược Thần trầm mặc một lát, rốt cục mở miệng hỏi thăm.

Xuân Mai nghe vậy, cảm thấy có chút quái dị, bởi vì vậy vấn đề, thật rất đơn giản, đơn giản đến ngu ngốc trình độ.

Nhưng cân nhắc đến Chu Nhược Thần tình huống, Xuân Mai vẫn là nhẫn nại tính tình, nói: "Đại thiếu gia, Xuân Mai bây giờ mười lăm tuổi, cảnh giới là chân nguyên cảnh Nhị Trọng chi cảnh. Nơi này là Thiên Triệu Phủ Thiên Khấp Thành Thiên Khô Trấn. Thiên Khấp Thành có 100 đại trấn, mỗi cái trấn đều có Thiên Khô Trấn lớn nhỏ."

"Thiên Khấp Thành, Xuân Mai cũng chỉ là cùng đại tiểu thư đi qua một lần, hơn nữa còn là bởi vì Cổ Tộc một tên thiên tài đệ tử truyền tống trận thủ hộ, mới lấy đi qua."

"Chúng ta cảnh giới đều quá thấp, thậm chí không thể tiếp nhận truyền tống trận không gian áp bách chi lực, cho nên chạy không thoát Thiên Khô Trấn."

Xuân Mai thanh âm, tràn ngập cô đơn chi ý.

"Cảnh giới kia cụ thể phân chia đâu?"

Chu Nhược Thần lại nói.

"Cảnh giới, trên việc tu luyện có hai đại lĩnh vực phân chia, vì Hậu Thiên võ giả lĩnh vực, cùng võ đạo Chân Đan lĩnh vực."

"Hậu Thiên võ giả lĩnh vực, vậy cũng là người bình thường Tu Luyện Thế Giới, có Hậu Thiên võ giả cảnh cùng Tiên Thiên Từ Khí cảnh hai đại cảnh giới phân chia."

"Võ đạo Chân Đan lĩnh vực, lại có bảy trọng cảnh giới phân chia, chỉ là, phần lớn tu sĩ, cũng đều chỉ dừng lại ở thứ ba, cái thứ tư cảnh giới, bởi vì mà lưu truyền tới cảnh giới, Xuân Mai cũng vền vẹn biết được trước bốn cái cảnh giới, theo thứ tự là chân nguyên cảnh, Thiên Nguyên cảnh, Hư Đan cảnh cùng Chân Đan cảnh."

"Hai đại tu luyện lĩnh vực, mỗi cái cảnh giới đều có chín tầng phân chia chi pháp, tiến bộ tầng thứ có cực hạn, lúc thời điểm tu luyện, cảnh giới đến, trải nghiệm hội rất sâu sắc."

"Trước mắt, Xuân Mai là chân nguyên cảnh Nhị Trọng, Thu Trúc là chân nguyên cảnh tam trọng, mà đại tiểu thư, tuổi vừa mới mười sáu, cũng đã là Thiên Nguyên cảnh tam trọng tiếp cận viên mãn. Thiên phú như vậy, thực là có tư cách thành vì một số tông môn 'Thánh Nữ tuyển chọn người', chỉ tiếc "

Xuân Mai mở ra máy hát, cũng đã không cách nào dừng lại.

Thiếu nữ chỉ tâm, cuối cùng chưa không nổi cừu hận gì cùng phần uất, cho nên dù là Chu Nhược Thần là kẻ ngu, nàng đứng là cũng nói đến có chút hài lòng.

Có lẽ, chỉ có tại sau đó, nàng muốn từ bản thân cùng một tên ngu ngốc nói nhiều lời như vậy thời điểm,

Mới có thể thôn thức cảm thán.

"Trừ như vậy tu sĩ bên ngoài, còn có một số Huyết Mạch Thiên Phú người thừa kế, chính là như đại thiếu gia người như vậy, nắm giữ đặc biệt huyết mạch truyền thừa, lai lịch bí ẩn. Nhưng cái này y hệt, đều là chí cao vô thượng tồn tại, là chân chính Thánh Tử Thánh Nữ cấp thiên tài, là rồng phượng trong loài người, cảnh giới, cái kia tối thiểu là thật Đan Cảnh trở lên."

"Bọn họ không chỉ tu vi đến, càng là linh hồn cường đại, là đặc biệt 'Hồn Sư'. Cho dù không phải trân quý Hồn Sư, cũng sẽ là không nổi Trần Sư, Luyện Đan Sư, luyện khí sư."

"Đại Chu gia tộc đời bại đã lâu, cũng không phải là tộc nhân đem hi vọng đặt ở đại thiếu gia trên thân, mà chính là tổ địa Kiếm Nguyên ao, cho đại Chu gia tộc tất cả mọi người một cái dạng này chờ đợi, cũng bởi vì, Chu Bích Nguyệt lão tổ nói, đại thiếu gia trời sinh nắm giữ tổ tiên huyết mạch, tương lai có cực lớn khả năng quang diệu đại Chu gia tộc."

Xuân Mai nói, cái kia bị câu lên nói chuyện hào hứng, lại đang nói về đại Chu gia tộc tàn khốc hiện thực sự việc bên trên, rất nhanh suy yếu.

Nói đến đây đề, tại ít như vậy Nữ Nhi nói, chung quy là quá mức nặng nề.

Hoặc là nói, các nàng vẫn luôn gánh vác lấy dạng này nặng nề sự thật, lúc trước mở ra máy hát, chỉ là ngắn ngủi quên về sau rõ ràng cá tính hiện ra mà thôi.

"Ừm, đại Chu gia tộc, hội tốt."

Chu Nhược Thần nhẹ nói nói.

Thanh âm hẳn rất nhẹ.

Nhưng Xuân Mai nghe được cực kỳ rõ ràng, nặng nề tâm, cũng không khỏi đạt được an ủi.

Thì phảng phất, Chu Nhược Thần lời nói, giống như là lão tổ lời nói một dạng, có thể tăng cường lòng tin nàng, gia trì nàng niềm tin.

"Đại thiếu gia, Tàng Thư Các đến. Có điều đại thiếu gia có thể biết chữ sao? Nếu không, đại thiếu gia muốn nhìn cái gì, Xuân Mai liền duyệt cho đại thiếu gia nghe?"

Xuân Mai hơi hơi chân chờ, lập tức hỏi ra trong lòng lo lắng.

Là, Chu Nhược Thần, không biết chữ.

Không biết chữ, dùng cái gì xem hiểu cái kia có thể so với phù văn đồng dạng phức tạp sách cổ?

Cho dù là đơn giản nhất văn tự thư tịch, không biết chữ cũng không thể xem hiểu.

Chỉ ít, theo Xuân Mai, đã là như thế.

"Sách cổ, hơn phân nửa chỉ là tâm linh giao lưu ấn ký. Tâm linh cường đại, văn tự liền không phải chướng ngại. Văn tự, cuối cùng chỉ là tâm linh giao lưu công cụ mà thôi."

Chu Nhược Thần mỉm cười, ngữ khí lạnh nhạt, điềm tự tin, quanh quẩn bên trong.

Hắn phảng phất thật lâu đều không có dạng này cười qua.

Mà nụ cười này, lại là để Xuân Mai triệt để mất phương hướng bên trong.

Bởi vì, Chu Nhược Thần nụ cười này, phảng phất giống như thiên địa đều phóng xuất ra vô tận sinh mệnh lực, thì phảng phất giống như hồi xuân khắp nơi, tràn ngập không khỏi sinh cơ. Thì phảng phất giống như, phiên thiên địa này, đều trở nên càng thêm ửng có sáng bóng, tràn ngập sinh mệnh sắc thái.

Dạng này khí chất cùng mệnh lực, tại Xuân Mai như vậy không có bao nhiêu kém kiến thức nữ, lực sát thương, có thể thấy được lóm đóm.

Xuân Mai ngốc trệ phim tốt khác.

Lấy lại tinh thần, nàng mới run sợ, cảm thán cái này đại thiếu gia cười, đúng là có không ló như vậy mệnh lực.

"Có lẽ hẳn thật sẽ trở thành đỉnh thiên lập địa tuyệt thế kỳ nam tử đi"

Xuân Mai tâm đạo.

Chu Nhược Thần, lúc này đã bước vào trong Tàng Thư các.

Cũ kỹ, tối tăm, chật hẹp, còn tiêu tán lấy nhàn nhạt mốc meo khí tức.

Đây chính là đại Chu gia tộc Tàng Thư Các.

Một cái gia tộc cường đại cùng nhỏ yếu, nội tình phong phú hay không, Tàng Thư Các đủ để thuyết minh bản chất.

Chu Nhược Thần ánh mắt tứ phương, lập tức tại một loạt cổ lão chất gỗ trên giá sách, cảm xuống một bản đen thui bìa màu đen, khoảng chừng hơn hai mươi cm độ dày cổ thư tới.

Trong cổ thư phù văn, Chu Nhược Thần xác thực cũng không nhận ra.

Nhưng, bên trong ẩn chứa khí tức, lại có chút bất phàm

"Đây là một lần nữa xáo trộn cơ sở trận văn tổ hợp văn tự, là một loại phù văn tiến hóa thuật biến cơ sở."

Chu Nhược Thần vén vén xem xem thấy, liền có chút hiểu rõ nội tình cùng cấu tạo.

Chỉ là, vén vén xem xem thấy, Chu Nhược Thần liền cảm giác đầu não từng đột ngột, nguyên bản ừng có vô tận phức tạp lượng lớn trí nhớ, lúc này lại không cách nào vận dụng, không cách nào cùng những phù văn này kết hợp.

Chu Nhược Thần không cảm thấy kinh ngạc, ngược lại như có điều suy nghĩ, hiện ra vẻ thoải mái.

Cảm thấy, trong lòng của hắn hết thấy thôi diễn, đều đã có đáp án.

Chu Nhược Thần ánh mắt tụ vào, linh hồn khí tức dâng lên, hiển hóa ra vô hình lộng lẫy, hiện ra tại cái kia dày đặc ngăm đen sắc cổ thư trước.

Sau đó, Chu Nhược Thần ý niệm ngưng tụ, linh hồn khí tức hóa thành một cái đặc thù, như kiếm hình phù văn, lặc ấn đến cái kia ngăm đen sắc trong cổ thư.

Một khắc này, trong cổ thư bộ phận tin tức, phảng phất như là nước chảy chảy xuôi mà đến.

Nhìn như vô cùng cuộn cuộn rộng rãi, nhưng ở Chu Nhược Thần trong mắt, có điều giọt nước trong biển cả, không chút nào làm hắn tâm động.

Đếm cái hô hấp về sau, sau lưng truyền đến nhẹ nhàng tiếng bước chân, Chu Nhược Thần biết, đó là thị nữ Xuân Mai đến, thả nhẹ tiếng bước chân.

"Hậu Thiên vô giả cảnh? Tiên Thiên Từ Khí cảnh? Trận Sư? Luyện khí phù văn? Cái này đúng là thật dựa vào từng đã truyền thừa lập đạo thế giới, chỉ là, nhưng lại cùng đại bá cùng phụ vương tương tượng lập đạo thế giới có chỗ khác nhau. Xem ra, đại bá tồn tại ở cái thế giới này khả năng, vượt qua ngũ thành trở lên."

"Lại không biết, đại bá, phải chăng còn mang theo đã từng trí nhớ."

"Hoàn chỉnh quy tắc, trực tiếp thông hướng Thánh Linh đường, Thiên địa nhất thống, thế giới Đại Đồng. Vị diện san sát, đại vực đua tiếng. Toàn bộ như một. Như Đạo Sinh Nhất, hóa Vạn Giới. Lại lấy Vạn Giới Ý Chí hội tụ, thiên địa nhất thống."

"Như thế thủ bút, lại không biết, là vị đại đế nào hoàn thành như vậy công tích vĩ đại."

"Như thế xem ra, phụ vương cùng mẫu hậu, còn có Tế Thiên Vực bên trong các huynh đệ tỷ muội, phải chăng sống như cũ? Tế Thiên Vực là bước vào chung kết con đường, thu hoạch hoàn toàn mới tân sinh, vẫn là trực tiếp lưu đây, trở thành vĩnh hằng phong trần cổ địa?"

Chu Nhược Thần trong lòng có rất nhiều suy nghĩ.

Nhận rõ thế giới, bởi đó mà đến, chính là càng nhiều khó bề phân biệt sự tình.

"Đại thiếu gia, đây là phù văn luyện trận điểm chính, là sách cổ một loại thư tịch, mỗi một cái phù văn đều tối nghĩa khó hiểu. Xuân Mai cũng không thể xem hiểu, đại thiếu gia, người ——"

Lúc này, Xuân Mai quan sát Chu Nhược Thần một lát, gặp Chu Nhược Thần cảm nặng nề mà ngăm đen sách cổ cũng không lật xem mà là tại ngăn người, liền cho rằng Chu Nhược Thần không thể xem hiểu, cho nên ra giải thích rõ, cũng an ủi.

"A."

Chu Nhược Thần lấy lại tinh thần, không khỏi than nhẹ một tiếng, ánh mắt có nháy mắt tiêu điều cô đơn chi ý.

"Đại thiếu gia, người còn có cái gì không hiểu sao? Hoặc là người muốn tu luyện?"

Xuân Mai gặp Chu Nhược Thần sắc mặt cảm thấy vô cùng tái nhợt, thân thể càng là cực kỳ đơn bạc suy yếu, không khỏi có chút bận tâm.

Nhưng nàng cũng không biết nên làm như thế nào, cũng chỉ có thể hỏi thăm một số đủ khả năng sự việc.

"Không hiểu? Ta như không hiểu sự việc, các người là tuyệt sẽ không hiểu. Còn tu luyện, tu luyện, cuối cùng cũng không tính là gì."

Chu Nhược Thần hơi thôn thức, nói ra.

Tiếp theo, hần quét qua loại kia không khỏi chán nản trạng thái, bình tĩnh nói: "Ừm, ta xác thực là chuẩn bị tu luyện, có điều như ta mà nói, tu luyện, thực là một kiện không có chút ý nghĩa nào sự tình, người có biết đây là vì cái gì?"

Xuân Mai đương nhiên không có khả năng biết nguyên nhân. .

Chu Nhược Thần cũng không có nghĩ qua nàng có năng lực cho ra đáp án.

"Bởi vì truy cầu cùng thủ hộ, đều không. Làm nhân nhìn thấu hết thấy, hết thấy liền không có ý nghĩa. Có người nói chân trời cũng là rất gần, có người nói Hải Giác cũng là chân trời. Mỗi một loại thuyết pháp đều là đúng, nhưng cũng đều là tịch mịch cùng cô độc."

"Đã nhất định cùng cô độc làm bạn, thì không nên lựa chọn một đường hướng về phía trước lại Cầu Nguyên an bình. Ngay từ đầu thì sai, đường đi lại nhiều, lại chính xác, cũng sai."

Chu Nhược Thần chính mình nói ra đáp án.

Nói, lại là Xuân Mai căn bản không có khả năng nghe hiểu đáp án.

Bởi vì cho dù là Thiên Thư, đều muốn so Chu Nhược Thần lời nói, lại càng dễ hiểu.

"Chân trời? Rất gần?"

Xuân Mai mờ mịt, chính nhiên, ánh mắt lộ ra mê về nghi hoặc.

Chu Nhược Thần cười cười, nói: "Nên nhìn, ta đã nhìn. Ta về trước cổ kiếm đình viện, người về sau để đại tiểu thư Chu Linh Dạ tới, đưa ta tứ trọng Tạo Hóa Đan một khóa. Ta sẽ một bộ bước vào võ đạo Chân Đan lĩnh vực, cũng đem cảnh giới ổn định tại Hư Đan cảnh nhất trọng."

"Cảnh giới này, tại ta mà nói, không tồn tại khó cùng đơn giản khái niệm."

Chu Nhược Thần lần này nói chuyện, Xuân Mai nghe hiểu.

Nhưng nàng mỹ lệ trên mặt, biểu lộ như gặp quỷ giống như, có chút ngốc mắt thấy Chu Nhược Thần.

Phảng phất, Chu Nhược Thần lời nói, như nói mơ giữa ban ngày đồng dạng hoang đường không bị trói buộc.

Chỉ là, nàng vẫn còn đang hoảng hốt nháy mắt, vô cùng nghe lời tán đồng.

"Đại thiếu gia, Xuân Mai cái này phải, Xuân Mai xin được cáo lui trước."

Xuân Mai khom người nói ra, sau đó tâm tình vô cùng phức tạp nhìn Chu Nhược Thần liếc một chút, yên lặng quay người rời đi.

Nàng giống như hồ đã hoàn toàn không hiểu cái này đại thiếu gia.

Nhưng nàng cũng không cần hiểu.

Đại thiếu gia, chỉ cần không còn là ngu ngốc, vậy liền đầy đủ.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Số mệnh thay đổi

Rời đi về sau, Xuân Mai còn có chút giật mình nằm mộng.

Bỗng nhiên ở giữa, nàng mình bạch đại tiểu thư trước đó cảm thụ.

Rất lợi hại huyền diệu, rất lợi hại kỳ lạ.

Xuân Mai cảm thấy, nàng đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên sinh ra quỷ dị như vậy cảm giác.

Một cái kẻ ngu thiếu gia, đàn độn mười sáu năm, bỗng nhiên thì trở nên không giống nhau.

Nhưng nàng lại hoàn toàn không biết, lại có chỗ nào không giống nhau.

Xuân Mai tâm sự nặng nề, trong nội tâm nàng, trong đầu, toàn bộ là Chu Nhược Thần bóng dáng, bên tai giống như cũng toàn bộ là Chu Nhược Thần thanh âm.

Nàng tựa như là bên trong Ma chú, đánh mất tự mình, hoàn toàn bị mê đến xoay quanh.

Mà lại, nàng còn vô cùng thanh tỉnh biết, mình bị mê đến như thế, lại không cách nào tự kèm chế.

Hồi lâu sau, Xuân Mai hít sâu một hơi, nàng sắc mặt tái nhợt rất nhiều, nhưng tâm tình lại trấn định lại.

Ánh sáng mặt trời vẫn còn ở đó.

Ánh chiều tà y nguyên.

Cảm thấy, đại thiếu gia Chu Nhược Thần cũng chẳng phải ngốc.

Có thể Xuân Mai tâm tình, y nguyên vô cùng nặng nề.

"Xuân Mai, đại thiếu gia có dặn dò gì?"

Chưa phát giác ở giữa, bước vào cái kia phủ thán đình viện, Xuân Mai còn không tự biết.

Cho đến khi đại tiểu thư Chu Linh Dạ thanh âm tại bên tai vang lên, nàng mới trong lòng nghiêm nghị, lấy lại tinh thần.

Lúc này, nguyên bản ngây thơ, mê mang tâm, cũng cảm thấy chánh thức tỉnh táo lại.

Xuân Mai lạnh run, không tự chủ được sinh ra một cỗ hàn ý, vô hình ở giữa, nàng cảm thấy, cái kia đại thiếu gia, có chút khủng bố.

"Đại tiểu thư, đại thiếu gia để người đưa một khóa tứ trọng Tạo Hóa Đan đi qua, hần nói hần nói "

Xuân Mai hơi do dự, cũng không thể nói ra hoàn chỉnh lời nói tới.

"Xuân Mai, người làm sao trở nên như thế do dự? Hần nói hần muốn tu luyện, thật sao?"

Chu Linh Dạ trái tim hơi chấn động một chút, lập tức mở miệng hỏi.

Chu Nhược Thần có tu luyện chi tâm, đây là chuyện tốt.

Nhưng, thời cơ cũng không quá thành thực.

Chỉ có một ngày trí nhớ nguyên rủa cấm kỵ, cũng sẽ không dễ dàng như vậy bài trừ. Như một ngày sau đó, Chu Nhược Thần y nguyên đàn độn, cái kia cuối cùng này tiến bộ tư nguyên, đều mất đi.

Chu Linh Dạ cũng không phải là không bỏ được một khóa tứ trọng Tạo Hóa Đan, cứ việc cái này một viên thuốc cực kỳ trân quý.

Nàng chỉ là sợ trân quý như thế đồ vật, không cách nào vận dụng đến thời khắc mấu chốt nhất.

"Hần nói, hần hội một bộ bước vào võ đạo Chân Đan lĩnh vực, cũng ổn định tại Hư Đan cảnh. Hần nói, cảnh giới với hần mà nói, cũng Vô Nan độ."

Lúc này, Xuân Mai thanh âm, mới vang lên lần nữa.

Tại Chu Linh Dạ do dự thời điểm vang lên.

Chu Linh Dạ tâm, không khỏi run rẩy một chút.

Nàng vào thời khắc ấy, bỗng nhiên nghĩ đến, nếu là lấy Chu Nhược Thần bây giờ trạng thái, trên thực lực có chỗ tiến bộ thuế biến, Hoàng ngày sau, cho dù y nguyên ngốc, cảnh giới, hần là còn ở a?

Cảnh giới như tại, có cảnh giới chèo chống, cho dù là kết quả lại kém, hấn cũng sẽ không so đi qua càng thêm không chịu nổi a?

Như Chu Nhược Thần bây giờ đã khôi phục, bây giờ cho ra Tạo Hóa Đan tốt hơn củng cố. Như Chu Nhược Thần không có khôi phục, hôm nay hấn trạng thái, nhưng cũng là có những năm gần đây tốt nhất một lần, cần gì phải đợi đến trời sáng?

Đã không có thời gian chờ.

Xuân Mai lời nói, để Chu Linh Dạ có khác biệt suy nghĩ.

"Ừm, hấn đã nói, bất luận thật giả, bất luận phải chăng như thế, hấn chung quy là sẽ có chút nắm chắc. Xuân Mai, ngươi vất vả, đi nghỉ ngơi đi, những ngày gần đây, cũng mệt mỏi ngươi lắm."

Chu Linh Dạ trầm tư một lát, rồi mới lên tiếng.

Chu Linh Dạ khí chất, lòng tin cảm thấy cũng khôi phục không ít, thì phảng phất, cái này một cái quyết định, để cho nàng rất nhiều gánh vác, giảm bớt rất nhiều.

"Đại tiểu thư, Xuân Mai không khổ cực. Chỉ là, đại tiểu thư chuyển đi này, một khi đại thiếu gia "

Xuân Mai thanh tĩnh, cho nên lo lắng lại nhiều.

Nhân chỉ có tại thanh tĩnh thời điểm, mới có rất nhiều lo lắng, suy nghĩ mới có thể càng toàn diện.

Chu Linh Dạ thở dài một hơi, thở dài: "Bồi dưỡng một người, có lẽ cần rất nhiều năm,

Nhưng hủy đi một người, có thời gian lại chỉ cần trong nháy mắt."

Xuân Mai như có điều suy nghĩ, ánh mắt hơi hơi âm đạm.

Nàng tự nhiên hiểu rõ, đại tiểu thư nói là ý gì.

Chỉ là, nếu là không cho tứ trọng Tạo Hóa Đan cũng là hủy diệt, cái này, khó tránh khỏi có chút chuyện bé xé ra to.

"Ngươi không hiểu. Chu Nhược Thần hấn đàn độn nhiều năm như vậy, hấn hiện tại là thật cần một cái quạt khởi cơ hội. Bồi dưỡng một người, tại hấn cần có nhất bồi dưỡng thời điểm, cho ra bồi dưỡng, đó mới là bồi dưỡng. Còn lại, đều tính không được cái gì."

"Hấn nếu là thật sự cường đại, liền sẽ triệt để cáo dừng đi qua, nghênh đón tân sinh."

"Có lẽ, ta thực sớm nên giúp hấn khôi phục Võ Mạch, đan điền, giúp hấn tẩy gân phạt tủy, dạng này, hấn có lẽ đã sớm thanh tĩnh."

Chu Linh Dạ thở dài nói.

Xuân Mai trầm tư một lát, nói: "Đại tiểu thư, Xuân Mai không hiểu nhiều như vậy, nhưng Xuân Mai biết, như là trước kia làm như thế, tuyệt sẽ không có kết quả gì tốt, nếu là có, lão tổ lúc trước, đã sớm làm như thế."

"Bất quá, bây giờ như là đã đến một bước này, đi như thế nào, đều là tuyệt lộ, hấn nghĩ, liền để hấn thử một chút cũng tốt."

Xuân Mai lời nói, đánh trúng yếu điểm.

Chu Linh Dạ lần nữa buồn vô có thở dài một tiếng.

Nàng nghĩ đến vận mệnh.

Nàng không muốn khuất phục tại cái kia quan hệ thông gia vận mệnh.

Nhưng bây giờ, đã gần như không có chút nào hi vọng.

Chu Linh Dạ trầm mặc một hồi lâu, mới nói: "Ngươi đi xuống đi, ta đi xem một chút. Về sau, ta truyền cho các ngươi Chu gia bí thủy không ngớt kiếm thuật tầng sâu ảo nghĩa, các ngươi, đi tìm nơi nương tựa nơi khác đại tông môn, dạng này, có thể đem Chu gia cơ sở truyền thừa kiếm thuật, truyền thừa tiếp."

Ta nghĩ tới, các ngươi lưu lại, cũng cải biến không cái gì."

"Đại tiểu thư, chúng ta sẽ không đi. Sự việc còn không có kết thúc như vậy, đại thiếu gia, nhất định sẽ quạt khởi, chỉ huy Chu gia, hướng đi hoàn toàn mới huy hoàng!"

Xuân Mai mỹ lệ hai mắt đều bắt đầu nóng, trong đôi mắt đã nhuộm đầy trong suốt hơi nước.

Nàng không có roi lệ, nhưng này quật cường mà kiên cường bất khuất ánh mắt, lại phá lệ tiếp xúc động nhân tâm.

Chu Linh Dạ vốn còn muốn nói nhiều nhẩn tâm, đuổi đi Xuân Mai lời nói, nhưng nàng khi nhìn đến dạng này ánh mắt về sau, cuối cùng cũng không nói gì.

Nàng nhìn chăm chú Xuân Mai một lát, nhưng lại thu hồi ánh mắt, gật gật đầu, cũng không nói gì.

Nàng quay người rời đi phủ thái đình viện, đi vào cái kia gần như để cho nàng chết lặng phương.

Cổ kiếm đình viện.

Chu Nhượng Thần đã trở về.

Hắn vẫn là hắn.

Hắn cũng đã không còn là hắn.

Chu Nhượng Thần rõ ràng biết, hắn thật theo cái kia hủy diệt hoàn cảnh bên trong sống sót, vậy cũng nhất định là phụ vương hắn nỗ lực tất cả đổi lấy.

Đây là một cái toàn tân thế giới, chỉ đúng, có phải không bỏ cục thế giới, đã cũng không trọng yếu.

Bởi vì, thời gian đã không lại có thời gian ý nghĩa, số mệnh, cũng đã thay đổi.

Quy tắc bị một lần nữa sáng tạo, không gian, cũng đã hoàn toàn sửa đổi.

Đây là một cái thuộc về lập đạo người thế giới, cũng là một cái mở ra thế giới.

Thì phảng phất, tất cả thế lực, tại một khắc cuối cùng, hướng đi chung cục phóng thích cùng hủy diệt, tại phóng thích cùng hủy diệt bên trong, lại nghênh đón tân sinh.

"Đại vực, giống như là một khóa nham biến U ác tính. Đại vực bên trong chủng tộc, tựa như là khuếch tán tế bào ung thư. Bởi vì chủng tộc trưởng thành, cũng là không ngừng hủy diệt cùng phá hủy, mạnh được yếu thua."

"Đại vực bên ngoài, lấy không gian từng tầng từng tầng tiến dần lên pháp tắc mà nói, chính là một cái sinh mệnh thể vì chính thể. Làm tế bào ung thư phát triển đến cực hạn, cái này sinh mệnh thể, sẽ chết."

"Sinh mệnh thể chết, tế bào ung thư cũng muốn chết."

"Trừ phi, tiến vào một cái toàn tân sinh mệnh thể bên trong thân thể."

"Bây giờ, thiên địa này, là một cái toàn tân sinh mệnh thể sao?"

Chu Nhượng Thần trầm tư.

Đây là phụ vương hắn đã từng dạy bảo đạo và pháp, cũng là bây giờ chính hắn cảm xúc.

Hắn lý giải phủ văn luyện trận điểm chính bên trong vận ý, hiểu được bên trong tất cả phủ văn ký hiệu chỗ có ý nghĩa.

Kết hợp những thứ này ý nghĩa, Chu Nhượng Thần phóng xuất ra yếu ớt linh hồn khí tức, đem cái kia không nhiều sách cổ, toàn bộ đảo qua.

Về sau, hắn liền đối với thế giới này, có cực kỳ bên trong nhận biết.

Nhìn một đốm mà biết toàn thân báo.

Đối với Chu Nhượng Thần mà nói, đơn giản tin tức, liền ẩn chứa rất nhiều cơ sở đồ, vật. Cơ sở đồ, vật nhiều, phức tạp đồ, vật cũng thoát ly không.

Chu Nhượng Thần trí tuệ, đó là một chủng tộc, một cái đại vực tuyệt đối điên phong Vương giả đích hệ huyết mạch truyền thừa! Cho dù là bây giờ chỗ hắn tại một loại tàn hồn, một loại vô cùng trạng thái hư nhược.

Cho dù là hắn chỉ có Úc Vạn Vạn một phần ức không đến linh hồn ý niệm còn sót lại, đều cái biến không hắn tuyệt thế trí tuệ sự thật.

Dạng này trí tuệ phía dưới, thế gian này, gần như không có khả năng có cái gì có thể thoát đi hắn tư tưởng cảm giác.

Thu gió thổi qua, trận trận thanh đậm hương thơm phiêu dật mà đến.

Quen thuộc mùi thơm ngát, mang theo thiếu nữ mà tràn ngập sức sống huyết mạch khí tức.

Ngắn cách gần ngàn mét, Chu Nhượng Thần đã biết, Chu Linh Dạ tới.

Chu Nhược Thần không tiếp tục tiếp tục suy nghĩ.

Có thể suy nghĩ đi ra đồ, vật, tại cái kia trong nháy mắt, đã suy nghĩ hoàn tất.

"Chu Nhược Thần, nghe Xuân Mai nói, ngươi muốn tứ trọng Tào Hóa Đan, muốn một bộ bước vào Hư Đan cảnh?"

Chu Linh Dạ gặp Chu Nhược Thần xoay người lại, phảng phất đã cảm ứng được nàng đến, trong lòng run lên, lập tức dò hỏi.

"Ừm."

Chu Nhược Thần khẽ gật đầu.

Ánh mắt của hắn rơi vào Chu Linh Dạ trên mặt.

Đó là một trương rất đẹp, cũng làm cho Chu Nhược Thần cảm thấy rất quen thuộc mặt.

Nàng giống như là 'Tiểu Cửu Cửu'.

'Tiểu Cửu Cửu' là hắn cùng cha khác mẹ muội muội, là phụ vương hắn cùng cửu mẫu hậu Chu Linh Y sở sinh nữ nhi.

Đã từng, hắn cùng 'Tiểu Cửu Cửu' chơi đùa về sau, Tiểu Cửu Cửu luôn yêu thích ngạo khí cảm kiếm chỉ lấy hắn, nói câu kia thờ phỉ phỉ "Ca ca ngươi lại khi dễ Tiểu Cửu Cửu" lời nói.

Cứ việc khí chất khác biệt, nhưng huyết mạch bên trong xấp xỉ, cuối cùng không cách nào tránh đi Chu Nhược Thần như thế tràn ngập trí tuệ hai mắt.

Chu Nhược Thần không muốn biết Chu Linh Dạ cùng 'Tiểu Cửu Cửu' phải chăng có quan hệ, những đáng yêu đó thân nhân, bây giờ, đều đã không tại.

Suy nghĩ quá nhiều, đã không có tất yếu, cũng không có ý nghĩa.

Chu Nhược Thần mặt y nguyên tái nhợt, không có huyết sắc, giống như là mặt chết.

Nhưng là ánh mắt của hắn rất thâm thúy, cũng rất bình tĩnh.

Bên trong có lấy Chu Linh Dạ không hiểu ánh sáng.

Nàng có thể hiểu, có thể hiểu rõ, vẹn vẹn chỉ có thanh tịnh cùng một sợi không cách nào nói rõ ầm áp.

Nàng biết, cái kia có thể là bất luận cái gì tính chất ánh mắt, lại tuyệt sẽ không là mê luyến ánh mắt, tuyệt sẽ không là Phổ Thông Tộc Nhân nhìn thấy nàng loại kia yêu thâm hãm mộ ánh mắt, cũng tuyệt không phải dẫn động ánh mắt.

Bởi vì không có bất kỳ cái gì dẫn động người, sẽ có dạng này bình tĩnh nhưng lại làm kẻ khác linh hồn đều run rẩy đáng sợ ánh mắt.

Tại dạng này trong ánh mắt, Chu Linh Dạ đứng là không thể không cúi đầu xuống, tránh đi Chu Nhược Thần ánh mắt.

Trầm mặc một lát, Chu Linh Dạ mở miệng nói ra: "Ngươi biết võ đạo Chân Đan lĩnh vực? Biết Hư Đan cảnh?"

Chu Nhược Thần nói: "Ta biết."

Chu Linh Dạ hơi chần chờ, nói: "Ngươi biết tứ trọng Tào Hóa Đan?"

Chu Nhược Thần nói: "Ta biết."

Chu Linh Dạ nhẹ nhàng nhấp một miệng môi dưới, mở ra Càn Khôn Giới Chỉ, xuất ra một cái lớn chừng ngón cái trong suốt thủy tinh bình ngọc, trong bình ngọc, yên tĩnh nằm như tiểu lớn chừng ngón cái tiểu hồ lô đan dược.

Đan dược đồ tươi, giống như là từ huyết dịch đúc kim loại mà thành, có vô cùng rõ ràng ba cái Trúc Tiết tiết.

"Đây là tứ trọng Tào Hóa Đan, trong cơ thể ngươi tình huống rất tồi tệ, nếu là không có nắm chắc, cũng đừng cưỡng cầu."

Chu Linh Dạ ngẫm lại, xuất ra đan dược, đến gần Chu Nhược Thần, đồng thời lời nói ôn nhu nói ra.

Chương 6: Linh Hồn Thế Giới

Chu Nhược Thần tiếp nhận đan dược, tùy ý nhìn một chút, nói: "Ừm."

Chu Linh Dạ ánh mắt chớp động, còn muốn nói điều gì, lại cũng không biết, nên nói cái gì.

Nàng muốn nhắc nhở Chu Nhược Thần, phục dụng đan dược, không nên nóng lòng, trước lột bỏ một chút xú thuốc bột phục dụng, để tránh thân thể không cách nào chèo chống.

Nàng muốn nhắc nhở Chu Nhược Thần, đan dược phục dụng về sau, vô cùng thống khổ, Võ Mạch đan điền một lần nữa tạo nên, nếu là một khi hôn mê, sẽ xuất hiện vô cùng thâm liệt kết quả, cuối cùng có lẽ có thể thành công, nhưng là Võ Mạch sẽ chỉ, đan điền cũng sẽ không quá cường lực.

Chỉ là, ngẩng đầu nhìn liếc một chút Chu Nhược Thần về sau, những lời này, đều nói không nên lời.

Thì phảng phất, nàng cần nói bất luận cái gì lời nói, đối phương, đều dĩ nhiên minh bạch.

Thì phảng phất, nàng tất cả mọi thứ, đều bị Chu Nhược Thần nhìn thấu.

"Ngươi nhiều hơn bảo trọng."

Chu Linh Dạ không muốn ở lại đây, nàng sợ hãi cái này một loại cảm giác, loại này lặng im cảm giác, để cho nàng thậm chí có loại ngạt thở áp lực.

"Ừm."

Chu Nhược Thần lại đáp ứng một tiếng.

Thanh âm hân cũng không lớn.

Nhưng lại như cũ rõ ràng vang ở Chu Linh Dạ trong lòng.

Rõ ràng đến, cho dù là Chu Linh Dạ không muốn nghe, cũng y nguyên có thể vô cùng rõ ràng nghe thấy.

Chu Linh Dạ thậm chí có chút không biết làm sao.

Nàng không biết, gần như chấp chưởng Chu gia hai năm nàng, là sao còn hội không chịu được như thế, đặc biệt là, tại một cái kẻ ngu trước mặt không chịu được như thế.

Nàng không biết.

Nàng cũng không muốn biết.

Nhưng, nhưng vào lúc này, bả vai nàng bên trên, bỗng nhiên dựa vào một cái tay.

Cái tay kia rất lợi hại yếu đuối, lại phảng phất một ngọn núi áp xuống tới một dạng.

Một khắc này, Chu Linh Dạ toàn thân rét run, trên trán lập tức sinh ra chảy ròng ròng mồ hôi lạnh.

"Là cái gì, để ngươi như thế tâm loạn như ma? Để linh hồn ngươi làm tim đập nhanh? Nên tim đập nhanh, sẽ chỉ là ngươi địch nhân."

Chu Nhược Thần nói ra.

Thanh âm phảng phất tràn ngập không khỏi nhu hòa chỉ ý.

Thanh âm hân y nguyên cùng trước đó một dạng bình tĩnh đạm mạc, lại tại Chu Linh Dạ trong lòng tràn ngập ám áp.

Chu Linh Dạ không an lòng, không khỏi an bình xuống tới, tất cả phụ diện cảm giác, dường như lập tức tan biến mà đi.

Nàng phảng phất không có cách nào nói rõ cảm giác an toàn, cảm thấy, đã từng cái kia cường đại Chu gia, thủ hộ tại nàng nội tâm, thủ hộ tại nàng sâu trong linh hồn.

Chu Linh Dạ rất lợi hại thông minh, đúng là như thế, nàng mới bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt hùng lực nhìn về phía Chu Nhược Thần.

Một khắc này, nàng ánh mắt vô cùng sáng chói.

"Chu Nhược Thần, ngươi "

Chu Linh Dạ thanh âm im bất mà dừng.

Bởi vì Chu Nhược Thần ánh mắt mang theo một sợi thân thiết hiền lành chỉ ý nhìn lấy nàng, giống như là nhìn một cái vãn bối một dạng.

Cái loại ánh mắt này, cùng lão tổ nhìn nàng ánh mắt, giống như đúc.

Đến mức, nàng lời nói, nói đến một nửa ở giữa dừng.

"Chu Linh Dạ, nếu ngươi giống như chấp niệm niềm tin, thế gian này, là không ai có thể đánh bại ngươi, tựa như là ta không có thực lực, ngươi lại ngay cả linh hồn đều đáng sợ ta cũng như thế."

Chu Nhược Thần vỗ vỗ Chu Linh Dạ bả vai, xoay người, bước vào cổ kiếm trong biệt viện ở giữa chỗ tu luyện, đem còn ngọc trệ Chu Linh Dạ lưu tại nguyên chỗ.

Chu Linh Dạ ngu ngơ thật lâu, dường như có hoàn toàn mới cảm ngộ cùng trải nghiệm, trước đó cái kia vẫn không có thể tìm hiểu thấu đáo Chiến Hồn kiếm đạo, đứng là vào lúc này, bỗng nhiên hiểu thấu viên mãn.

Một khắc này, Chu Linh Dạ thân thể mềm mại chấn động, thể nội huyết mạch chỉ lực bỗng nhiên tản mạn ra, một cổ tràn ngập tự nhiên khí tức huyết sắc khí tức bỗng nhiên tràn ngập ra, tiêu tán tứ phương, bao phủ Chu Linh Dạ.

Chu Linh Dạ Võ Mạch, dường như có phương pháp hướng cùng chỉ dẫn, bỗng nhiên ở giữa, toàn bộ phồng lên lên, nguyên bản cũng không thông suốt một số ẩn tàng Võ Mạch, đứng là không khỏi bị tức máu xuyên thấu.

Chu Linh Dạ linh hồn khí tức, cũng cực tốc bắt đầu thuế biến, từng sợi Chân Long khí tức, bắt đầu chảy xuôi nhập trong linh hồn, phảng phất linh hồn Hắc Âm Hư Không, bỗng nhiên bày biện ra thiên địa sơ khai thần dị tràng cảnh.

Loại kia biến hóa bên trong, Chu Linh Dạ Thiên Nguyên cảnh ba trọng cảnh giới, đứng là cực tốc đột nhiên tăng mạnh, liên tục vượt qua tứ trọng, thuế biến đến Thiên Nguyên cảnh bảy trọng cảnh giới!

Đồng thời, Chu Linh Dạ linh hồn, phảng phất trải qua tẩy lễ cùng thuế biến, nắm giữ cực kỳ cường đại nội tình.

Mỗi loại phảng phất giống như Viễn Cổ Long Hồn khí tức, bắt đầu quanh quẩn tại Chu Linh Dạ toàn thân tràn đầy huyết khí trong hơi thở.

Chu Linh Dạ Chiến Hồn kiếm đạo, rốt cục chánh thức nhập môn, bước vào đệ nhất trọng —— Chiến Hồn kiếm đạo chi Thương Cổ Long Hồn lĩnh vực.

Một mực không cách nào đột phá, lại tại Chu Nhược Thần một câu bên trong, có thể đột phá.

Cho dù là trước đó cho rằng Chu Nhược Thần là kẻ ngu, là ngẩn ngơ thanh tịnh, bây giờ, Chu Linh Dạ đã tuyệt sẽ không như thế cho rằng.

Như Chu Nhược Thần là kẻ ngu, cái kia thiên địa này, liền đã không còn thiên tài.

Chu Linh Dạ không khỏi lại nghĩ tới Chu Nhược Thần trước đó cái kia đặc biệt mà thâm thúy bình tĩnh đôi mắt, nàng không chỉ có không tiếp tục sợ hãi, ngược lại sinh ra một loại không cách nào nói rõ mê luyến chỉ ý.

Như vậy cảm giác sinh ra, Chu Linh Dạ trong lòng không khỏi nghiêm nghị, lập tức tập trung ý chí, không hề suy nghĩ lung tung.

Chu Linh Dạ ánh mắt chăm chú hướng cổ kiếm đình viện chỗ sâu, nơi đó, Chu Nhược Thần cũng đã tại phục dụng Tạo Hóa Đan tu luyện.

Lại không biết, hẳn phải chăng có thể thành công?

Lại không biết, hẳn phải chăng có thể mở ra đan điền Võ Mạch cấm kỵ nguyên rủa, giành lấy cuộc sống mới?

Chu Linh Dạ trong lòng tràn ngập sầu lo, cũng tràn ngập chờ mong.

"Tứ trọng Tạo Hóa Đan, sử dụng không gian chỉ lực, hình thành chính hình đa diện kết cấu a?"

"Mỗi một loại được lực, như đã từng phụ vương cùng mẫu hậu giảng giải cho ta nghe Khí Hải, Khí Trụ kết cấu."

"Đan điền, như Tinh Không Thế Giới, Hư Đan, liền là nguồn gốc của sự sống ngôi sao bóng."

"Kinh mạch, lấy Âm Dương Thiên Xu cổ trấn mạch lạc vì khúc tuyến, phân chia tam đại khúc tuyến, Dương Vũ Mạch, Âm Vũ Mạch cùng Trung Xu Vũ Mạch."

"Đây chính là ' Thiên Xu ', ' Tuệ Quang ' cùng ' Linh Động '? Đúng là lại vận dụng ' Hồn Tộc ' thu thập Huyết Mạch Thiên Phú tiến hóa phương thức thiết

lập kinh mạch tình huống, bao quát Tiên Phật Thần tộc ' Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần ' kinh mạch hệ thống "

Chu Nhực Thần trầm tư, lập tức cẩn thận lấy linh hồn khí tức cảm ứng thân thể tình huống.

Sau một lát, Chu Nhực Thần trong mắt hiện ra vẻ phức tạp.

"Mười hai xiềng xích trật tự, linh hồn cùng thân thể gồng xiềng, như lúc trước vạn quý lão tổ trấn áp tình huống tương tự. Đây là ai phía dưới? Thủ đoạn không cao minh, nhưng cũng chưa nói tới hạ cấp."

Chu Nhực Thần trong mắt ánh sáng sáng tới chớp chớp, nhưng rất nhanh lại hoàn toàn biến mất.

Sau một lát, Chu Nhực Thần không hề suy nghĩ.

Hắn đem đan dược trực tiếp nuốt trong miệng, sau đó lấy hồn khí bao khóa, bắt đầu ngưng luyện Tạo Hóa Đan kết cấu.

Linh hồn lực lượng cũng không dễ khống chế, đặc biệt là Chu Nhực Thần như thế yếu đuối tình huống dưới, càng không dễ khống chế.

Nhưng, chỉ cần có năng lượng cung cấp, Chu Nhực Thần liền có thể không ngừng khống chế đi xuống.

Chu Nhực Thần trước hội tụ linh hồn chi lực, sử dụng Tạo Hóa Đan quy tắc chi lực, đem linh hồn khí tức hội tụ, hóa thành quan trọng phù văn, mở ra bên trong thân thể yếu nhất xiềng xích trật tự, phóng xuất ra thân thể tiềm tàng huyết mạch chi lực.

Sau đó, Chu Nhực Thần lấy còn sót lại huyết mạch chi lực, khai quật ra thân thể bên trong Huyết Mạch Thiên Phú, sử dụng thiên phú lực lượng, thôi động Tạo Hóa Đan lực lượng càng tiến một bước phân giải.

Như vậy quá trình, liền hình thành tuần hoàn.

Hơn trăm cái hô hấp về sau, Chu Nhực Thần bên ngoài cơ thể tràn ra từng tầng từng tầng hắc khí, phảng phất nhất là hôi thối hồn độc, tràn ngập cực hạn tính ăn mòn cùng hơi thở tanh hôi.

Chu Nhực Thần bên trong thân thể, mười hai xiềng xích trật tự theo thứ tự mở ra, thể nội độc tố, cũng phải lấy thanh trừ.

Nhưng Tạo Hóa Đan năng lượng, mới vền vẹn hao tổn ba phần.

Còn thừa bảy thành, Chu Nhực Thần toàn bộ lấy hồn khí tụ lại, thăng bằng phân tán đến thân thể kinh mạch bên trong.

Kinh mạch mỗi một cái ngăn chặn điểm, như phát sinh lớn nhất nguyên thủy vũ trụ đại bạo tạc, trực tiếp nổ tung.

Linh hồn hồn khí bao vây lấy một phần phần Huyết Mạch Thiên Phú truyền thừa lực lượng, trực tiếp chui vào cái này từng cái vỡ vụn điểm bên trong.

Giống như là đào mở đất đai, truyền bá trồng mầm mống xuống một dạng.

Chỉ bất quá, Chu Nhực Thần gieo hạt, là tự thân bị tách ra đi thiên ti vạn lý hồn khí cùng một sợi tinh thuần huyết mạch truyền thừa chi lực.

Tạo Hóa Đan năng lượng, vì vậy mà cực tốc tiêu hao.

Bình quân đến Vô Mạch đều đại huyết vị bên trong, mỗi một cái huyết vị thu hoạch được năng lượng, cũng không nhiều.

Nhưng tụ lại, Vô Mạch thông triệt nháy mắt, giữa thiên địa năng lượng, tựa như Tiểu Chu Thiên cùng Đại Chu Thiên hình thành hoàn mỹ chặt chẽ phù hợp.

Chu Nhực Thần bên trong thân thể, phản chiếu Chu Thiên Tinh Thần, thiên địa vạn vật, thậm chí tinh không, đại vực.

Bên trong cùng bên ngoài hợp nhất.

Người cùng thiên hợp nhất.

Thiên cùng đạo hợp nhất.

Đạo pháp tự nhiên.

Bên trong thân thể sinh ra đại vực hư không, Chu Nhực Thần gieo hạt huyết mạch mọc rễ nảy mầm, tại vô tận thiên địa năng lượng bên trong, hội tụ thành vì Chu Thiên Tinh Thần trận pháp các loại điểm, hợp thành một đầu cực kỳ đáng sợ trật tự Quy Tắc Chi Vĩng.

Một khắc này, Chu Nhực Thần bên trong thân thể, tự nhiên sinh ra vũ trụ Hư Đan.

Là, lấy Hư Đan vì vũ trụ.

Lấy vũ trụ, là hư đan.

Hư Đan một thành, Đại Đạo nổi lên.

Lúc trước vô tận âm tà, mùi hôi hắc khí năng lượng, hóa thành như Tà Linh khí tức ám vật chất, chui vào Hư Đan chỗ sâu.

Tạp chất?

Đây không phải là tạp chất.

Bởi vì hôm nay, mùi hôi tạp chất cũng là năng lượng, thanh tịnh bản nguyên, cũng là năng lượng.

Đều là năng lượng, tựa như sáng cùng tối, không có khác nhau.

Không có khác nhau, cũng không có tạp chất.

Chỉ không có cách nào vận dụng tạp chất, mới sẽ cho rằng đó là tạp chất.

Loại này như ám năng lượng năng lượng, tại Chu Nhược Thần mà nói, không chỉ có không phải tạp chất, còn là một loại công kích nội tình.

Hết thấy, hài lòng chừng không.

Chu Nhược Thần một bộ Hư Đan cảnh.

Mặc dù vẹn vẹn chỉ có Hư Đan cảnh nhất trọng, chiến lực, cũng đã vô cùng nghịch thiên.

Mà cường đại nhất, là Chu Nhược Thần linh hồn.

Linh hồn, mở ra Linh Hồn Không Gian thế giới, cũng đừng quan tâm linh hà bí cảnh.

Bí cảnh, . biến rất nhiều, nhưng này loại lớn, giống là dựa theo tỉ lệ tăng lớn. Cụ thể đến liên hoa chờ một chút, về số lượng, cảm thấy cũng không biến hóa.

"Linh hà bí cảnh, trở thành ta Linh Hồn Thế Giới sao? Đây rốt cuộc là là sao?"

Chu Nhược Thần tự lẩm bẩm.

Hắn cẩn thận cảm ứng, lại không phát hiện được bí mật, không cảm ứng được năng lực.

Hắn tựa như là nơi đây lữ khách, đối với phiên thiên địa này , có thể làm, vẹn vẹn thưởng thức.

Còn lại, hắn cái gì cũng không thể làm.

Không thể chừng không.

Không thể thay đổi.

Hồi lâu sau, Chu Nhược Thần buồn vô cớ thở dài một tiếng, tự lẩm bẩm: "Linh hà bí cảnh, đây là phụ vương cho hài nhi sau cùng thủ hộ sao? Phụ vương, ngài có khỏe không? Hài nhi rất nhớ người "

Chu Nhược Thần ánh mắt chưa xót.

Hắn đem ánh mắt chăm chú tại cái kia xanh biếc muốn Liên Diệp bên trên.

Liên Diệp không nhiều, hết thấy có hai trăm mười sáu mảng.

Vừa vặn đối ứng bên trong thân thể Võ Mạch kinh mạch các loại tổng cộng hai trăm mười sáu cái huyết vị.

Linh Hồn Thế Giới, tựa như là đúng ứng Đan Điền Thế Giới một dạng.

Chu Nhược Thần liếc mắt liền nhìn ra nơi này nội tình.

Chỉ là bí cảnh bên trong thanh tịnh hồ nước, đó là linh hồn bản nguyên nội tình sao?

"Lên."

Chu Nhược Thần duỗi tay ra, một hồ nước như nước mắt đồng dạng bay ra, rơi vào Chu Nhược Thần trong lòng bàn tay.

Chu Nhược Thần tiếp được cái kia một hồ nước tay, hơi hơi lắc một cái.

Một khắc này, hần phảng phát nhìn thấy, có yếu đuối mà khô gầy thân ảnh yên lặng rơi lệ hình chiếu trong nước hiển hóa.

Nhưng, một màn kia rất nhanh biến mất.

Phảng phát giống như ảo giác.

Chu Nhược Thần biết, cái kia cũng không phải ảo giác.

Mà chính là vô tận nước mắt, chú tạo một phương này linh hà bí cảnh.

Chu Nhược Thần hít sâu một hơi, bình tĩnh tâm, rốt cục vì sợ mà tâm rung động động một cái.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cũng là cái kia Chu Nhược Thần

Cổ trấn tĩnh lặng.

Chạng vạng đã sớm rù xuông, thiên cũng biến thành rất tối.

Thời gian còn còn sớm, nhưng Chu gia, lại đã tắt chiếu sáng tinh thạch ánh sáng, lâm vào ban đêm yên lặng.

An tường đêm, lại không người có thể an tường nhập định.

Chu Linh Dạ đứng lặng phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú ngoài cửa sổ phương xa.

Nơi đó, đồng dạng đen kịt một màu, cũng hoàn toàn như trước đây, không có nửa phần năng lượng khí tức ba động.

Chu Linh Dạ rất muốn đi tới nhìn xem.

Nhưng nàng sợ hãi.

Nàng chưa từng như này sợ hãi đi làm một việc, cũng chưa từng như thế do dự.

Tạo Hóa Đan đưa qua, đó là Chu gia sau cùng nội tình.

Chu Nhược Thần, thật có thể một bộ Hư Đan cảnh sao? Vẫn là nói, tại luyện hóa Tạo Hóa Đan trước đó, hần muốn đem tự thân trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất?

Chu Linh Dạ một mực chờ đợi, theo lúc chạng vạng tối, một mực tiếp tục cho tới bây giờ.

Nàng một mực muốn đi xem, lại một mực không dám.

Nàng vốn đã không có hi vọng, chuẩn bị sống mái một trận chiến, có thể Chu Nhược Thần lại cho nàng hi vọng.

Nghĩ đến cái kia tinh táo đến khiến lòng run sợ ánh mắt, Chu Linh Dạ không an lòng, lại dần dần an định lại.

Chu Linh Dạ hít sâu một hơi, tự giễu cười cười, mỹ lệ song trong mắt, không khỏi tràn đầy trong suốt hơi nước.

Nhưng, hơi nước song trong mắt, cảm thấy bỗng nhiên xuất hiện một bóng người.

Thân ảnh, là như vậy rõ ràng, nhưng lại là như vậy đột nhiên.

"Chu Nhược Thần "

Chu Linh Dạ lên tiếng kinh hô, đồng thời lại vô ý thức hai tay che miệng lại, tràn ngập hơi nước mỹ lệ trong hai mắt, tràn đầy kinh ngạc, sợ hãi lẫn vui mừng.

"Ngươi thành công!"

Chu Linh Dạ thanh âm phát run.

"Ừm, thành công."

Chu Nhược Thần ánh mắt nhìn chăm chú Chu Linh Dạ, trong ánh mắt, ẩn chứa một sợi không cách nào nói rõ thân thiết chỉ ý.

Loại ánh mắt này, ấm ấm lòng người, trùng kích tâm linh, làm cho người linh hồn, cũng vì đó ấm áp.

Chu Linh Dạ linh hồn đều hơi run rẩy, hơi kém muốn hòa tan tại ấm áp như vậy trong ánh mắt.

Một khắc này, trong mắt nàng Chu Nhược Thần, tựa như là một tòa núi lớn một dạng, tràn ngập thù hờ uy Rin cùng ý chí.

"Ngươi Hư Đan cảnh sao?"

Chu Linh Dạ thanh âm run rẩy, không cách nào bình tĩnh cái kia trong sự kích động tâm.

"Hư Đan cảnh nhất trọng, chiến lực, đại khái đã gần như lực cấm đỉnh phong đi, nơi đó có một Đạo Quy Tắc, Chân Đan trở xuống, vẫn là không đánh vỡ loại này chiến lực hàng rào càng tốt hơn. Không phải vậy, Thiên Đạo có hại."

Chu Nhược Thần ánh mắt nhìn chăm chú Chu Linh Dạ, ngữ khí bình tĩnh, nhưng cũng ôn hòa.

"Lực cấm đỉnh phong vẫn là không đánh vỡ cho thỏa đáng? Nếu không phải là biết ngươi là tuyệt thể huyết mạch nhân vật cấp độ thánh tử, ta thực sẽ hoài nghi, chính ta lâm vào huyền cảnh. Lực cấm đỉnh phong, tại ta mà nói, chính là chiến lực phá ba gần bốn, đều là hy vọng xa vời."

Chu Linh Dạ thốt thức cảm thán, nhưng cũng dần dần theo trong lúc khiếp sợ bình tĩnh trở lại.

Trong cơ thể nàng nhiệt huyết, giống như vì vậy mà nhóm lửa, nguyên bản âm đạm mà tiêu tụy ánh mắt, cũng sinh ra khác linh tính lộng lẫy, tràn ngập hoàn toàn mới sinh cơ cùng niềm tin.

"Chiến lực, thực sự hồ tại tâm. Tâm bắt nguồn từ nghi, hiển hóa đề ý. Tâm vô địch, chiến lực liền sẽ không kém. Tâm ngưng tụ, hội tụ linh trí, thành tựu linh hồn, thuế biến hồn phách, thành tựu sinh mệnh, chính là chiến lực thuế biến chi pháp."

Nghe thấy Đạo có trước sau, thuật nghiệp có chuyên công. Ngươi chiến lực thấp, chỉ là cực hạn ngươi đối với đạo lý giải quá ít, cũng đối với tự thân chấp niệm thấy quá nhẹ."

"Vạn Cổ sinh linh, nếu không bức bách một chút chính mình, cũng sẽ không biết, tự thân năng lực, đến cùng mạnh mẽ đến mức nào."

Chu Nhược Thần nhìn Chu Linh Dạ liếc một chút, giải thích nói.

Hắn lời nói, để Chu Linh Dạ thân thể mềm mại chấn động, rất nhiều không hiểu đạo lý, cảm thấy trong một chớp mắt, biến đến vô cùng rõ ràng rõ ràng.

Cái kia nguyên bản còn mờ mịt con đường phía trước, phảng phất vì vậy mà tách ra sáng ngời chường mắt ánh sáng.

"Ý chí, tâm linh, linh hồn, sinh mệnh đây mới thực sự là chiến lực! Cực hạn tại chiến lực số liệu cho điểm, cuối cùng chỉ là hạng bét."

"

Chu Linh Dạ tự lẩm bẩm, trong nháy mắt đó, nàng phảng phất si.

Chu Nhược Thần khẽ gật đầu, trong ánh mắt hiện ra vẻ tán thưởng.

Có chút nói, cũng không phải là dễ dàng như vậy hiểu.

Chu Linh Dạ có thể hiểu, cũng là một phương cơ duyên, cùng thiên phú, cũng có quan hệ rất lớn.

Chu Nhược Thần vừa định lại chỉ điểm Chu Linh Dạ vài câu, đúng lúc này, giữa thiên địa, bỗng nhiên thổi tới một cỗ nhàn nhạt gió mát.

Gió mát nhẹ nhẹ, cảm thấy không có bất kỳ cái gì dị thường.

Nhưng, Chu Nhược Thần đầu mi, bỗng nhiên hơi nhú lên.

"Hừ!"

Bỗng nhiên ở giữa, một đạo chùm sáng màu bạc bay thẳng bắn mà đến, phương hướng kia, đối diện chính xác Chu Nhược Thần bên người Chu Linh Dạ đầu.

Đạo ánh sáng này buộc mũi tên, tốc độ như điện, mang theo một cỗ cương phong, bắt đầu vẫn là không màu vô hình, nhưng ở giết gần Chu Linh Dạ về sau, liền tách ra một mảnh mang theo âm lãnh, kinh dị khí tức cổ lão phù văn khí tức.

Mũi tên này mũi tên, một khi đánh trúng, đủ để xuyên thủng Chu Linh Dạ cái ót, theo mi tâm xuyên thấu đi ra.

Chu Nhược Thần vùng tay lên, thân ảnh phiêu nhiên tiến lên, gần như muốn tới gần Chu Linh Dạ thân thể, như muốn đem Chu Linh Dạ ôm vào trong ngực.

Chu Linh Dạ thân thể mềm mại hơi hơi ngạt thở, giống như cái kia trong một chớp mắt, nàng đã quên đồn ngộ, quên thời gian, cũng quên hết thấy.

Nàng trong đồng tử, Chu Nhược Thần lạnh nhạt bình tĩnh, lại tuấn đạt siêu phàm dung mạo, lập tức bị thả lớn.

Chỉ bất quá, đối phương ánh mắt thanh tịnh đến, như một dòng suối trong, đập tắt nàng bỗng nhiên dịch động, lộ ra hỏa nhiệt trái tim.

Chu Nhược Thần trong đồng tử, hình chiếu ra, là một vệt sáng mũi tên sát cơ, thì phảng phất, cái kia một đạo mũi tên lạc ấn đến hắc thanh tịnh trong đồng tử bộ, như sắp theo trong hai mắt giết ra, mà đánh giết đối tượng, chính là nàng Chu Linh Dạ một dạng.

Giờ khắc này, Chu Linh Dạ toàn thân rét run, như rơi vào hầm băng, đúng là không có lực phản kháng chút nào, nàng cứ như vậy tro mắt, tro mắt nhìn lấy một màn này phát sinh.

Nhưng, lúc này, cái kia một vệt sáng mũi tên, lại tại Chu Nhược Thần nhô ra cánh tay bên trong, bỗng nhiên dừng lại.

Tiếp theo, mới truyền đến một tiếng vô cùng ngọt ngào thanh âm tới.

"Bành!"

Phảng phất mang theo một tòa núi lớn lực lượng, rất rõ ràng, Chu Nhược Thần cảm trong tay mũi tên tay, bỗng nhiên trầm xuống, hai chân, đều thẳng tiếp thực sự xuống dưới đất ba phân chiều sâu!

Chu Nhược Thần tay phải, bắt lấy cái kia tuyệt sát một đạo mũi tên.

Đây là một đạo cột sáng màu trắng diễn hóa mũi tên, như một chùm sáng một dạng, ánh sáng mà thuần túy.

Nhưng nó cũng không phải là ánh sáng, mà chính là lấy Quang Hòa phù văn, Sát Lục Ý Chí ngưng luyện ra đến giết chóc binh khí.

Chùm sáng mũi tên bên trên, điêu khắc đầy từng cái quý dị Như Nguyệt sáng hình thái ấn ký phù văn, những phù văn này, tại Chu Nhược Thần trong mắt, đồng dạng có chút quý dị khó hiểu.

Chu Nhược Thần mãnh liệt mà đưa tay lui về phía sau, vượt qua chính hắc bả vai, sau đó tay cánh tay bỗng nhiên hướng về phía trước bạo phát lực lượng, trong nháy mắt đem cái này chùm sáng mũi tên vãi ra.

Chùm sáng mũi tên tốc độ, so với trước đó tốc độ, nhanh không chỉ mười lần.

Trước đó chỉ là mang theo cương phong, mà lần này, lại bộc phát ra bén nhọn khí lưu tiếng nổ đùng đoàng, đó là tốc độ quá nhanh, sinh ra âm bạo!

Mũi tên như bị oanh xuất pháo đánh, mang theo Lôi Đình Vạn Quân chỉ lực, bộc phát ra lực lượng cùng lộng lẫy, như nhóm lửa bầu trời.

Mũi tên thành là chân chính chùm sáng mũi tên, quang mang kia, thậm chí cực kỳ chướng mắt.

"Đông —— "

Đáng sợ to lớn tiếng vang đột nhiên truyền đến, lập tức, một cái màu vàng xanh nhạt chiến giáp thân ảnh một ngum máu lớn nước trực tiếp phun ra, tại hư không phương xa, phun ra một mảnh huyết vụ.

Hắn thân ảnh lao đảo rút lui, trong tay hắn có một thanh như Ngân Nguyệt đồng dạng Cự Cung, đáng tiếc, cái này Cự Cung lúc này đã băng liệt, cắt ra.

Mà trên người hắn, cái kia một thân màu vàng xanh nhạt chiến giáp, đã từ lâu phủ đầy tơ nhện dày đặc vết nứt, vết nứt bên trong, đã lấp đầy tươi đẹp dòng máu.

Thảm liệt trạng thái, không cần nói cũng biết.

"Ngươi là ai? Đại Chu gia tộc đã muốn hủy diệt, ta khuyên ngươi, tốt nhất thức thời một chút, sớm đi tránh lui, còn còn có thể bảo vệ một cái mạng, nếu là lại không biết tốt xấu, chờ có trách ta Cổ Tiêu nói không khách khí!"

Tại trong đêm tối, Cổ Tiêu nói trên mặt hiện ra kinh nghi bất định màu sắc, hắn nhìn về phía Chu Nhược Thần ánh mắt, Hoàng lộ ra tràn ngập kiêng kỵ chi ý.

Chu Nhược Thần đứng ở nơi đó, cho dù là hắc ám bao trùm thiên địa, cho dù là Chu Nhược Thần nhìn thân hình đơn bạc như tùy thời có thể bị gió thổi

ngược lại, có thể Cổ Tiêu nói trong mắt, lại là giống như núi cao, cao không thể chạm, Thần Thánh mà không thể xâm phạm.

Đó là một loại không cách nào nói rõ khí thế, giống như là nhân vật tuyệt thế vốn có khí thế.

Loại khí thế này, để Cổ Tiêu nói cái này kiệt ngạo mà không ai bì nổi cao ngạo người, đều tâm thấy sợ hãi.

Mà mỗi khi tâm thấy sợ hãi, Cổ Tiêu nói đều sẽ tạo ngộ đến trước đó chưa từng có nguy cơ, ức hoặc là gặp được lai lịch kinh người nhân vật tuyệt thế.

Hắn trêu chọc không nổi, liền dự định trước dò xét thăm dò hư thực.

"Đại Chu gia tộc, huyết mạch truyền thừa người, Chu Nhượng Thần."

Chu Nhượng Thần lời nói rất nhẹ, lại như tiếng sấm thanh âm, vang vọng Cổ Tiêu nói trong tâm linh, sâu trong linh hồn.

"Chu, Chu Nhượng Thần? Cái kia Kiếm Nguyên Trì Huyết Thai trẻ sơ sinh Chu Nhượng Thần? Ngu ngốc Chu Nhượng Thần?"

Cổ Tiêu nói trong mắt hiện ra vô cùng e dè, vẻ kinh ngạc, thanh âm, đều đổi tần số dẫn đầu, vận vị.

Cái kia, phảng phất là kinh dị bên trong, phát ra thân bất do kỷ, nghĩ một đằng nói một nẻo thanh âm.

"Đúng, cũng là cái kia Chu Nhượng Thần."

Chu Nhượng Thần nói ra.

Hắn không buồn không vui.

Mặc dù hắn đã từng chỉ sống mười sáu tuổi, cứ việc đã từng hắn chính hào hoa phong nhã, thậm chí còn chưa không tới kịp bắt đầu tu luyện, nhưng hắn lịch duyệt, hắn từ nhỏ đến mười sáu tuổi trưởng thành, là cái kia lớn nhất tuyệt thế Vương giả —— phụ vương hắn một chút xíu dạy bảo, tựa như là tạo hình xinh đẹp nhất ngọc thô một dạng, tận tâm mài dũa.

Bây giờ, hắn phục sinh mà đến, cho dù là tại ác liệt nhất hoàn cảnh bên trong, bết bát nhất cảnh ngộ bên trong, cũng sẽ không có nửa điểm tâm tình phía trên ba động.

Chu Nhượng Thần biết, muốn lập đạo, thích ứng hoàn toàn mới nói, ngộ đạo, hắn nhất định phải tiến hành phong trấn, phong trấn Vương giả tư tưởng, đi qua, tùy thời đều có thể hội tan biến trí nhớ, để thực lực một chút xíu giải cấm trí nhớ cấm khu, mới đứng trường thành quan trọng.

Nhưng, trước mắt, hắn làm không được.

Trước đó, cái kia một đạo về giết mũi tên, không có có thể chém giết cái này Hư Đan cảnh thất trọng Cổ Tiêu nói, cũng đã là Chu Nhượng Thần thất bại.

Hắn chỉ là cũng không biểu hiện ra manh mối mà thôi, lại sẽ không không thừa nhận, xuất thủ chiêu thứ nhất, hắn cũng đã tính sai.

"Ngươi ngươi ngươi —— ngươi vậy mà thức tỉnh? Vậy mà không ngộ, vậy mà quật khởi còn trở nên mạnh như vậy! Đây là một bộ Hư Đan cảnh sao? Vẫn là nhanh Chân Đan cảnh?!"

Cổ Tiêu nói nghe vậy, sắc mặt biến đến mức dị thường khó nhìn lên. Nhịn không được, thanh âm hắn đã kinh biến đến mức tràn ngập hàn ý, nói ra lời nói, càng giống là từ trong hàm răng gạt ra chanh chua.

Hắn từng bước một, cẩn thận bước ra đến, trong đêm tối, lộ ra một đạo gầy gò mà thon dài thân ảnh.

Lúc này, Chu Linh Dạ còn không cách nào thấy rõ Cổ Tiêu nói thân ảnh, nhưng nàng biết, cái kia Cổ Tiêu nói, chính là Cổ Tộc thánh địa một tên nội môn đệ tử, nắm giữ cạnh tranh Thánh Tử tuyển chọn người tư cách, tương lai, có hi vọng trở thành cấp độ thánh tử thiên tài bên trong một viên.

"Không cần quá lo lắng, Hư Đan cảnh thất trọng mà thôi. Ngươi muốn động thủ, cũng nhanh chút động thủ đi. Vừa vặn, ta cũng nhìn xem, bây giờ như vậy thế giới, chiến lực hiện ra, đến cùng nắm giữ bao nhiêu biến số."

Chu Nhượng Thần lời nói tùy ý, cũng căn bản không có giấu diếm chính mình tình huống, trong lúc nói chuyện, đã cho ra bản thân tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Tà Tôn 2* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đến bao nhiêu, đều là chết!

Cổ Tiêu nói ánh mắt tập trung vào Chu Nhược Thần, do dự ở giữa, bỗng nhiên toàn thân khí huyết như điên, tiêu tán ra một cỗ như như sóng to gió lớn khí thế.

Khí thế kia hiển hóa, Cổ Tiêu nói cầm trong tay Cự Cung, bỗng nhiên nhắm ngay Chu Nhược Thần, cái kia một cỗ đáng sợ khí tức, trực tiếp ở trong chớp mắt hội tụ đến cực hạn.

Một khắc này, Cổ Tiêu nói khí huyết cùng khí thế hội tụ, sát cơ cùng sát ý hội tụ, hình thành một loại không gì sánh kịp lực lượng.

Lực lượng kia câu thông thiên địa, rung động hư không, hội tụ một thể về sau, bị một loại Thương Cổ khí tức phác họa ra đến, hiện ra chói mắt lộng lẫy.

Lộng lẫy kéo dài, trong nháy mắt đã hóa thành một vệt sáng mũi tên.

Lần này chùm sáng mũi tên, không chỉ có là màu trắng, còn xen lẫn huyết sắc cùng kim sắc.

Huyết sắc, là Sát Lục Ý Chí, mà kim sắc, thì là ẩn chứa vô hình sức mạnh sấm sét.

Chùm sáng mũi tên như ở trong hư không bộc phát ra khí lãng, "Hư" một tiếng, cũng đã bắn ra.

Phù vẫn tại cái này chùm sáng mũi tên nổ bắn ra mà ra nháy mắt, nổ rộ ra, lộng lẫy như xoay tròn lấy pháo hoa đồng dạng xinh đẹp kinh người.

"Xoay tròn Tử Viêm phương thức phát lực quy tắc?"

Chu Nhược Thần khẽ nhíu mày, lập tức hẩn đầu mi đứng lên, trực tiếp khóa chặt cái kia một vệt sáng mũi tên.

Chu Nhược Thần thân ảnh, tại cái này trong nháy mắt, hóa thành một đạo lưu quang, hướng về kia Cổ Tiêu nói vọt thẳng đi qua.

"Bành ——"

Cái này chùm sáng mũi tên tại bắn ra nháy mắt, cũng đã bị Chu Nhược Thần nắm ở trong tay.

Lần này, Chu Nhược Thần không chỉ có nắm cái này chùm sáng mũi tên, càng là lấy cực kỳ đáng sợ lực lượng, trong lòng bàn tay bạo phát, để cái này chùm sáng mũi tên, trong nháy mắt hóa thành một mảnh bột mịn!

Đồng thời, Chu Nhược Thần thân ảnh đã xuất hiện tại Cổ Tiêu nói trước người.

Cổ Tiêu nói rất mạnh, hoặc là nói, tại Hư Đan cảnh thất trọng cảnh giới này, cũng coi là cảnh giới này chỉ bên trong phi thường cường đại tu sĩ, chiến lực, rất có thể gần ba thậm chí cả phá ba.

Tại Chu Nhược Thần cận thân nháy mắt, hẩn đã hội tụ ra Thương Khung lực lượng.

Tay hẩn, bỗng nhiên chỗ sâu, hóa thành Cự Chỉ đồng dạng Sát Lục Ý Chí, hiển hóa ra dây leo cùng hư ảnh, chân hư kết hợp, chạy ra ngoài Chu Nhược Thần một đầu ngón tay đâm giết mà đến.

"Thương Khung kiếm đạo?"

Chu Nhược Thần ánh mắt hơi hơi co rút lại.

Quen thuộc công pháp.

Quen thuộc truyền thừa.

Thậm chí là quen thuộc sát lục khí tức.

Những thứ này, Chu Nhược Thần đều hết sức quen thuộc, bởi vì từ nhỏ đến lớn, chắc là không còn trực tiếp tu luyện, mà chính là nắm giữ phụ thân hẩn dạy bảo tất cả công pháp, truyền thừa, đan đạo, khí đạo phương diện tri thức.

Mà những thứ này, tuy nhiên có trí nhớ xói mòn, nhưng cơ bản đồ, vật, hẩn đều biết.

Bây giờ, công pháp này hiển hóa, Chu Nhược Thần liền hiểu rõ, đã từng thế giới kia, Hồn Tộc hạch tâm công pháp —— Thương Khung nói, hiển hóa ra một góc của băng sơn.

Chỉ là, cái này Thương Khung nói, tại Cổ Tiêu nói trong tay, thấp như vậy liêm mà lỗ hổng chồng chất, làm trò hề cho thiên hạ.

Khác biệt thế giới, khác biệt lĩnh vực, khác biệt quy tắc hạ, sinh ra Đạo có thể khác biệt, nhưng hạch tâm đầu mỗi then chốt, vạn biến bất ly tông.

Hạch tâm đầu mỗi then chốt đều sai, truyền thừa, liền không còn là truyền thừa.

"Ngươi, đúng là biết được đây là Thương Khung kiếm đạo? Không tệ, xem ra, đại Chu gia tộc truyền kỳ thần thoại, tuyệt không phải là chỉ là hư danh! Như thế, thì càng không thể để ngươi thức tỉnh, để ngươi quật khởi!"

Cổ Tiêu nói kinh ngạc, lập tức bắt đầu lo lắng, trong tay Sát Đạo càng là chợt bộc phát ra hủy diệt sát cơ.

Hắn, đã ngoan hạ quyết tâm, nhất định phải nhổ cỏ tận gốc.

Mà lại, hắn đã làm như vậy!

Nhưng, kết quả, lại cũng không giống như là hắn muốn như vậy phát triển.

Chu Nhược Thần hiểu Thương Khung kiếm đạo, cho nên hắn hiểu được nên ứng đối như thế nào dạng này kiếm đạo, càng hiểu được, như thế nào đi phá giải dạng này kiếm đạo.

Càng không nói đến, cái kia Thương Khung kiếm đạo, thậm chí không có lấy kiếm tâm giết ra.

Chu Nhược Thần xuất thủ.

Đồng dạng là Thương Khung kiếm đạo.

Thương Khung Cự Chi công pháp.

Nhưng,

Chu Nhược Thần là lấy quyền ý đánh ra.

Đó là mang theo kiếm ý, Kiếm Tâm thậm chí Kiếm Linh một quyền.

Một quyền kia đánh ra, phảng phất giống như mang theo kinh thiên động địa lực lượng cùng pháp tắc, một quyền ra, như một tòa núi lớn từ viễn cổ trấn áp mà đến.

"Phốc —— "

Cổ Tiêu nói Thương Khung Sát Đạo, trong nháy mắt trực tiếp vỡ nát vỡ tan, hóa thành bột mịn.

Cổ Tiêu nói trên thân chiến giáp đồng thau, càng là trực tiếp bị một cỗ vô hình kinh khí đánh xơ xác, hóa thành một mảnh huyết vụ.

"A —— "

Cổ Tiêu nói một tiếng kêu thảm, toàn thân kịch liệt chấn động lên, bởi vì chấn động, hắn máu thịt be bét thân thể, đều dập dờn ra tàn ảnh.

"Ngươi "

Cổ Tiêu nói chỉ phun ra một chữ, hắn máu thịt be bét thân thể rốt cục tại kịch liệt chấn động bên trong, tàn ảnh Băng Diệt, nổ tung làm một mảnh huyết vụ, thân hình câu diệt.

Tận mắt nhìn thấy một màn này Chu Linh Dạ, nhất thời trong lòng nghiêm nghị, trên gương mặt xinh đẹp hiện ra kinh hãi cùng vẻ chấn động.

Nàng cơ hồ là bản năng lui lại một bộ, trong lòng sinh ra một cỗ lạnh lẽo thấu xương.

Thì phảng phất, một quyền kia, Chấn Thiên Hám Địa, hoàn toàn che đậy nàng tất cả tư tưởng, để cho nàng năng lực suy tính, cũng vì đó ngạt thở.

Nàng trong trí nhớ, phảng phất giống như Băng diệt Thiên Địa Nhất Quyền, đã chiếm cứ toàn bộ.

Thậm chí cái kia Cổ Tiêu nói thảm liệt chết, đều đã không cách nào nhớ kỹ.

Một quyền này, thật đáng sợ!

Đây là cái gì dạng quyền ý!

Cái này lại là cái gì dạng Sát Lục Ý Chí!

Chu Linh Dạ thân thể mềm mại đều run rẩy, nàng nỗ lực trấn định chính mình tâm, lại như cũ không cách nào bảo trì trấn định.

Cái này chiến lực, cũng không phải Chu Nhược Thần nói toạc sáu hai bên chiến lực! Chắc chắn không phải!

Chu Linh Dạ đã biết Chu Nhược Thần chỉ có Hư Đan cảnh nhất trọng, mà lại đã chứng thực! Có thể Hư Đan cảnh nhất trọng chiến lực đủ cho lại nghịch thiên, phá sáu cũng vẹn vẹn chỉ có thể đối chiến Hư Đan cảnh thất trọng phổ thông tu sĩ! Mà lại, đây là trên lý luận kết quả.

Có thể Chu Nhược Thần, Hư Đan cảnh nhất trọng, đối chiến là Cổ Tiêu nói dạng này Hư Đan cảnh thất trọng viên mãn, chiến lực gần ba thiên tài đệ tử!

Hơn nữa, còn là một quyền trấn sát!

Chu Linh Dạ tâm đều như muốn nhảy ra một dạng, nằng tại cực hạn rung động về sau, chỉ còn lại có nói không nên lời kích động cùng kinh hãi.

Chu Nhược Thần, thật không ngờ!

Hắn, thật quật khởi!

Như vậy, đại Chu gia tộc, phải chăng lại có toàn mới quật khởi hi vọng đâu? !

Chu Linh Dạ cứ như vậy nhìn lấy Chu Nhược Thần, như si.

Cái này đêm, nhất định không bình tĩnh.

Thấy cảnh này, cũng không hề chỉ chỉ có Chu Linh Dạ, còn có hai tên nha hoàn Thu Trúc cùng Xuân Mai, cùng, yên lặng xuất hiện ba tên lão nhân thần bí.

Thu Trúc, vừa vừa xuất quan, cảnh giới có đột phá, rốt cục lần nữa đánh vỡ bích chương, bước vào chân nguyên cảnh tứ trọng chi cảnh, mà Xuân Mai, cũng bởi vì ban ngày đốn ngộ, mà bước vào chân nguyên cảnh tam trọng.

Cổ Tiêu nói đến, cái kia thanh âm ngạo nghễ, đã đem hai người cùng cổ quá trình bùng nổ.

Hai người thấy tận mắt một màn này phát sinh, cũng đã hoàn toàn dẫn động.

Đặc biệt là Thu Trúc, nằng trước đó một mực ghét bỏ Chu Nhược Thần không làm, nhưng hôm nay, một màn này thật sâu kích thích nằng.

Đại Chu gia tộc đã xuống dốc.

Trừ ba tên không thể nào xuất thế lão nhân, trừ bề quan Chu Bích Nguyệt lão tổ bên ngoài, tam đại đệ tử, gần như toàn bộ không còn.

Gắt gao, đi đi, Đệ nhị bên trong đã tuyệt tích. Ba đời bên trong, trừ bảy tên tại tiểu tông môn thế lực bên trong khổ tu đệ tử bên ngoài, Chu gia, lại không có người ở.

Thiên Khô Trần Chu gia, vốn cũng không lớn, chán nản đến như thế, cũng hợp tình hợp lý.

Ba vị lão nhân kia thấy cảnh này, lập tức lại không khỏi ngẩng đầu nhìn một chút thiên.

Tối tăm bầu trời, có một vòng huyết sắc trắng khuyết đã dâng lên, dần dần biến lớn.

Ba vị lão nhân ánh mắt rơi vào Chu Nhược Thần trên thân, ánh mắt phức tạp, sau một lát, ánh mắt kia biến mất, ba vị lão nhân đồng thời cũng trực tiếp biến mất.

Phảng phất giống như, bọn họ chưa từng có tồn tại qua.

Chu Nhược Thần quyền giết Cổ Tiêu nói về sau, ánh mắt nhìn về phía phương xa, ngữ khí bình tĩnh nói: "Chu gia, Chiến Hồn kiếm đạo, tại ta Chu Nhược Thần trong tay, ai muốn tới bắt, không ngại tới đi."

Chu Nhược Thần lời nói, nói năng có khí phách, phảng phất giống như tiếng sét thanh âm, vang vọng không dứt.

Lời nói này, trong đêm tối, nhìn như không nặng, nhưng lại có không cách nào nói rõ uy Rin khí tức, Bá khí chếch để lộ, làm lòng người Chấn.

"Chu Nhược Thần, ngươi chém giết Cổ Tộc dưới trướng Cửu Kiếm trong tông lớn nhất thiên tài kiệt xuất đệ tử Cổ Tiêu nói, mối thù này, Cổ Tộc, Cửu Kiếm tông ghi lại!"

Trong bóng tối phương xa, truyền tới một thanh lãnh thanh âm lãnh lẽ.

Đây là người thanh âm cô gái.

Nhưng nữ tử này trong lúc nói chuyện, thanh âm đã đi xa, Hoàng lộ ra, là đã khống chế phi kiếm phi độn rồi đi.

Nàng cảnh giới, so Cổ Tiêu nói thấp hơn, lưu ở nơi đây, chỉ có một con đường chết.

"Trở về, để Cổ Tộc Cửu Kiếm tông cường giả chân chính đến đoạt đi, tối thiểu nhất, cũng muốn Chân Đan Cảnh thậm chí người mạnh hơn, không phải

vậy, đến bao nhiêu, đều là chết."

Chu Nhược Thần ngừ khí lạnh lùng, không có chút nào cảm tình.

Nói đến đây ngừng, phá lệ phách lối. Phảng phất, sau lưng của hắn, có được cực hạn nội tình.

Nữ tử kia tại xa xôi hư không cười lạnh không thôi, sát cơ sôi trào.

Trong đêm tối, không có người thấy rõ nàng bộ dáng, không ai có thể cảm ứng được nàng sát cơ.

Nhưng, Chu Nhược Thần có thể.

Chu Nhược Thần lại không để ý.

Đại Chu gia tộc xuống dốc? Cho dù là muốn xuống dốc, . đại Chu gia tộc, y nguyên vẫn là có chút nội tình.

Chu Nhược Thần trong gia tộc ba vị lão nhân xuất hiện nháy mắt, trong lòng liền dĩ nhiên minh bạch.

Một cái gia tộc suy tàn, nếu là muốn quật khởi, muốn cho tất cả vẫn tồn tại đệ tử, lớn nhất nghiêm trọng khảo nghiệm.

Thiên tài, không cần nhiều như vậy, có mấy cái như vậy, liền đã đủ.

Đại Chu gia tộc nhân khẩu có thể xuống dốc, ý chí, lại sẽ không.

Bởi vì, bất luận là Xuân Mai vẫn là Thu Trúc, bất luận là Chu Linh Dạ vẫn là cái kia bảy tên đã tiến về tiểu tông môn thế lực tam đại đệ tử, thực, đều đã có quật khởi chí tâm.

Tu sĩ, có đầy đủ chấp niệm, trưởng thành, cho dù long đong gian nan, cuối cùng vẫn là có hi vọng.

Tàn khốc pháp tắc, hoàn cảnh tàn khốc cùng hiện thực, chỉ có thể là một loại ma luyện.

Ngọc không mài, không nên thân.

Bảo Kiếm Phong theo ma luyện ra.

Có thời gian, đạo lý cũng là đơn giản như vậy, nhưng, đại Chu trong gia tộc, trừ lão tổ, trừ ba tên lão giả, đã không có nhân có thể hiểu.

Chu Nhược Thần, lại là ngoại lệ.

"Có lẽ, ta không nên quật khởi, không nên cho bọn hắn hi vọng."

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ, cái này trong nháy mắt, hắn đã thấy rõ Chu gia bây giờ quy tắc phương thức, tàn khốc, lại có thể sóng lớn đãi cát.

Chỉ có sóng lớn đãi cát về sau, mới có thể lưu lại vàng thật.

"Chu Nhược Thần Cổ Tộc đánh tới đệ tử, đi sao?"

Chu Linh Dạ lúc này mới theo trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, run giọng dò hỏi.

Nàng rất lợi hại kích động.

Cũng rất hưng phấn.

Cái kia hi vọng ngọn lửa, cảm thấy vì vậy mà điên cuồng bốc cháy lên.

"Đi, bắt quá, người rất lợi hại hưng phấn sao?"

Chu Nhược Thần bình tĩnh hỏi thăm, để Chu Linh Dạ trong lòng hòa nhiệt, trực tiếp băng lãnh một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Huyết Nguyệt thăng

"Ta ta chẳng qua là cảm thấy, nhìn thấy hi vọng."

Chu Linh Dạ hồ thẹn vô cùng, cúi đầu nói ra.

"Hi vọng, không phải nhìn thấy, mà chính là, tại chúng ta mỗi cái sinh linh trong lòng cái gì lực lượng, lại ăn mòn ta linh hồn, ăn mòn ta tư tưởng!"

Chu Nhượng Thần vừa đáp lại Chu Linh Dạ, chợt cảm nhận được quý dị huyết sắc lực lượng, tại hắc mắt ngoài thân thể bắt đầu tràn ra khắp nơi.

Mà lúc trước động dùng sức mạnh, hiện tại phản phệ hiệu quả cũng bắt đầu hiện ra.

Chu Nhượng Thần trên thân thể, xuất hiện rõ ràng vết nứt, như rạn nứt mặt đất, vỡ ra khe bên trong, chảy ra tươi đẹp dục huyết nước.

Cái kia dòng máu, mỗi một, đều như trong đồng tuyết hoa mai một dạng, nhìn thấy mà giật mình.

"Chu Nhượng Thần, ngươi, ngươi làm sao?"

Lúc này, Chu Linh Dạ lập tức hoảng.

Vô ý thức, nàng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Bầu trời, trong bóng đêm, một vầng huyết nguyệt, đã thăng lên đỉnh đầu.

Mặt trăng không tròn, nhưng này huyết quang, lại phá lệ sáng ngời, giống như là một cái âm lãnh tà dị nhân một cái hẹp dài mà tối tăm, tàn nhẫn con mắt một dạng.

Nhìn thấy vầng trăng này, Chu Linh Dạ nhin không được một tiếng kinh hô, nói: "A —— không tốt, ngươi mỗi ngày trí nhớ mất đi thời khắc, đến, ngươi nhanh, mau tránh vào trong nhà đi, nhanh!"

Chu Linh Dạ nói xong, thì đưa tay kéo Chu Nhượng Thần tay.

Nhưng, nàng lập tức kéo khoảng không.

Chu Nhượng Thần thân ảnh, bỗng nhiên, đã xuất hiện tại trong độc viện một góc cổ dưới tán cây.

Cổ Tùng Thụ dưới cây, cái kia một nơi, cũng không có che chắn ánh trăng.

Ánh trăng, bắt đầu trút xuống như nước, chảy xuôi tại Chu Nhượng Thần trên thân.

Chu như Thần phảng phất giống như phủ thêm một tầng trường bào màu đỏ ngòm.

Lúc này hắc, y nguyên gầy gò yếu đuối, y nguyên nhìn vô cùng dinh dưỡng không lương, lại có được một cổ chấn hám nhân tâm khí chất hiện ra.

"Không cần lo lắng, đây là huyết cảm chi lực, ngươi không hiểu."

Chu Nhượng Thần ngẩng đầu nhìn lên trời, phảng phất tại một con kia huyết sắc Huyết Nguyệt bên trong, nhìn thấy rất nhiều hạnh phúc đi qua.

"Phụ vương, mẫu hậu, các ngươi là đang lo lắng cái gì sao? Cũng đúng, nếu như bằng vào ta như vậy tâm cảnh khổ tu, chung quy là thoát ly bất quá đi tư duy phương thức. Quên.

Nhất định phải quên, một lần nữa lập đạo, quật khởi, trí nhớ, thức tỉnh trí nhớ, mới thật sự là con đường phía trước."

"Cái này Tế Thiên Vực huyết quang, chính là cho hài nhi lớn nhất tỉnh lại. Phụ vương, mẫu hậu, hài nhi hội trở về!"

Chu Nhượng Thần tự lẩm bẩm, nói không biết tên phù văn.

Đây là duy nhất một lần giao lưu, nhưng cũng là một lần cuối cùng.

Chu Nhượng Thần thu nạp ánh trăng, rèn luyện năng lượng màu đỏ ngòm này, bắt đầu đi đầu ngưng luyện huyết mạch.

Huyết mạch, phong ấn.

Thiên Xu cổ trấn.

Nhất trọng, lại nhất trọng.

Trí nhớ, bị một chút xúu tháo rời ra, lịch duyệt vẫn còn, khí chất vẫn còn, duy chỉ có đối với công pháp, đối với ngộ đạo phương diện, cùng phương diện tu luyện trí nhớ, bị nhiều tầng phong tỏa.

Mượn cái này tịch diệt đạo huyết quang, nguồn gốc từ ở giữa thiên địa tối tăm năng lượng bản nguyên, Chu Nhược Thần lấy linh hồn, không chế có thể so với Đế cấp phù văn, đem hết thầy lạc ấn đến huyết mạch bên trong.

Huyết mạch, vốn là phù văn xiềng xích trật tự, phù văn ghi dấu hiệu, gánh chịu lấy truyền thừa ý chí, ẩn chứa thiên phú và tiềm năng. Huyết mạch một lần nữa tổ hợp, cũng là một cái hoàn toàn mới quá trình lột xác. Chu Nhược Thần lấy Đế Vương ý chí uy Rin cùng thủ đoạn, tầng tầng phong ấn về sau, hấn chỗ gánh vác các loại gông xiềng và áp lực, liền sẽ dần dần giảm bớt.

Chu Nhược Thần tính cách, cũng bắt đầu bị thiếu niên tính cách thay thế, đây là một lần chánh thức thoát thai hoán cốt, cũng là một lần chánh thức tân sinh.

Quá trình này, cũng không khó khăn lắm.

Đối với cái kia gần như chí tôn Hồn Đạo ảo nghĩa mà nói, loại này phong tỏa, quả thực là trò trẻ con.

Chỉ là, gần như yếu đuối Chu Nhược Thần thi triển dạng này lực lượng bản thân, cũng là đối tự thân một loại hao tổn, một loại tiêu hao.

Trước đó, Chu Nhược Thần không có tính toán làm như vậy,

Nhưng nhìn thấy cái kia Huyết Nguyệt, Hoàng ngộ hấn nhất định phải nhảy ra đi qua về sau, đối tại quá khứ, hấn liền lập tức buông xuống.

Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành phật.

Cũng chỉ có buông xuống, mới có thể một lần nữa nhất.

Chu Nhược Thần có chỗ minh ngộ, liền đem tự thân năng lực, học tập đến truyền thừa, toàn bộ tầng tầng lớp lớp lạc ấn đến đối ứng huyết mạch gông xiềng bên trong.

Tầng tầng huyết mạch gông xiềng xuất hiện, cũng khiến cho Chu Nhược Thần huyết mạch, bị ma luyện đến cực hạn.

Loại này ma luyện, là hoàn toàn mới Đế Huyết truyền thừa, cũng bởi vậy, Chu Nhược Thần nắm giữ chánh thức Đế Huyết nội tình cùng thiên phú.

Huyết mạch, đối ứng thiên phú.

Huyết mạch càng là cao quý, thiên phú càng là đỉnh cấp.

Huyết mạch ngưng luyện, Chu Nhược Thần đem Luyện Đan Chi Đạo, phong cấm Cửu Cung mười hai xiềng xích trật tự Thiên Xu cổ trấn, đối ứng Cửu Cung đan đạo.

Chu Nhược Thần lại đem trận pháp phong cấm Cửu Cung mười hai xiềng xích trật tự Thiên Xu cổ trấn, liền đối với ứng Cửu Cung Trận nói.

Chu Nhược Thần lại đem Luyện Khí Chi Pháp lạc ấn đến huyết mạch bên trong, liền đối với ứng Cửu Cung mười hai xiềng xích trật tự Thiên Xu cổ trấn chi Cửu Cung khí đạo.

Cửu Cung về sau, hiển hóa Linh Nguyên, cấp độ càng sâu lập đạo, chính là Linh Nguyên đan đạo, Linh Nguyên Trận Đạo, Linh Nguyên khí đạo.

Cái này bên trong, luyện khí chặng đường, còn có càng cơ sở Nhật Nguyệt càn khôn Đạo cùng Thiên Đạo tạo hóa nói, đây là ban đầu, cũng là tổng hợp, là đến tiếp sau làm sâu sắc, Chu Nhược Thần chỉ có thể lại thêm nhất trọng đặc biệt Phong Cấm Chi Lực.

Có như vậy phong cấm quá trình, Chu Nhược Thần cũng dần dần bắt đầu trở nên ngơ ngác ngác lên.

Cảm thấy, lại giống như quá khứ trạng thái, Chu Nhược Thần hai mắt dần dần trở nên mờ mịt lên, toàn thân khí tức, cũng bắt đầu nội liễm, Thể Nội Kinh Lạc, Võ Mạch cảm thấy cũng bắt đầu co vào.

Như vậy quá trình, thực rất nhanh.

Chu Linh Dạ sau khi kinh hô, ước chừng sau nửa canh giờ, Chu Nhược Thần thi hoàn toàn toàn bộ phong cấm.

Phong cấm về sau, hấn liền triệt để lâm vào ngán ngủ mất phương hướng bên trong, mất đi tự mình.

Chu Linh Dạ một mực đang chú ý Chu Nhược Thần biến hóa.

Trước đó, Chu Nhược Thần toàn thân tiêu tán ra cực kỳ đáng sợ khí tức, không cách nào tiếp cận, Chu Linh Dạ cũng một mực vô cùng lo lắng.

Bây giờ, Chu Nhược Thần bỗng nhiên toàn thân mềm nhũn, trước đó còn vô cùng dọa người đáng sợ khí chất khí tức, đột nhiên ở giữa liền đã sụp đổ, Chu Nhược Thần, cũng vì vậy mà trực tiếp ngã trên mặt đất.

"Nhược Thần!"

"Chu Nhược Thần! Người làm sao? Người người khác lại "

Chu Linh Dạ nhìn không được đem Chu Nhược Thần ôm lấy, nằm ngang ở bên hông.

Chu Nhược Thần thân thể nhẹ nhàng, phẳng phát đều không có cái gì trọng lượng, hần thể chất, dường như kém đến cực hạn, thậm chí đã không thể tưởng tượng còn có thể kém đến mức nào.

Chu Linh Dạ tâm lý, trống rỗng, như mất đi lớn nhất đồ trọng yếu, tâm tình vô cùng thất lạc.

Cái này thời gian ngắn ngủi bên trong, nàng trải qua rung động, kinh dị, hoảng sợ, lo lắng, thất lạc cùng thống khổ các loại tâm tình trùng kích, nhưng, những thứ này, đều không trọng yếu.

Bây giờ, trong nội tâm nàng cái kia đỉnh thiên lập địa kỳ nam tử —— Chu Nhược Thần, cứ như vậy ngã xuống.

Giống như quá khứ tại dạng này thời khắc ngã xuống một dạng.

Chu Nhược Thần, chung quy là không có cách nào nghịch chuyển số mệnh, cái biến thành vì ngu ngốc bị ai kết cục sao?

Một khắc này, Chu Linh Dạ trong lòng, trong óc, không khỏi hồi tưởng lại hôm nay cả ngày tất cả mọi chuyện tới.

Nàng nghĩ đến Chu Nhược Thần cô độc thân ảnh, nghĩ đến Chu Nhược Thần tuần dật dung mạo cùng ánh sáng mặt trời nụ cười, nghĩ đến Chu Nhược Thần nói năng có khí phách lời nói, cũng nghĩ đến Chu Nhược Thần cái kia một phần giảng đạo lạnh nhạt thông dong cùng trấn định tự tin thoải mái, càng nghĩ đến hơn Chu Nhược Thần cái kia nhìn về phía nàng thời điểm, cái kia vô cùng ấm áp mà thần thiết ánh mắt.

Có thể đây hết thảy, cảm thấy, cũng đều tức làm mất đi, sắp hủy diệt.

Chu Linh Dạ muốn thay đổi, lại phát hiện, chính mình là như thế bất lực, như thế vô năng.

Cũng là tại dạng này thời khắc, Chu Linh Dạ mới biết được, nguyên lai, chỉ là trong vòng một ngày, kẻ ngu này, cái này vừa mới thanh tỉnh ngu ngốc, thì chiếm cứ nàng trong tâm linh, hoàn toàn không cách nào dứt bỏ bộ phận

Chưa phát giác ở giữa, Chu Linh Dạ trong mắt nước mắt đã trượt xuống.

Nước mắt, vừa rơi xuống tại Chu Nhược Thần trên mặt.

Chu Nhược Thần, cảm thấy có cảm ứng, đứng là vào thời khắc ấy, không khỏi động một cái.

Chu Linh Dạ còn cho là mình xuất hiện ảo giác, các loại lần nữa phát hiện Chu Nhược Thần động một cái ngón tay thời điểm, nàng lập tức mừng rỡ không thôi, liền vội vàng đem chính mình năng lượng bản nguyên tiêu tán đi ra, liền muốn truyền lại cho Chu Nhược Thần khôi phục.

Bởi vì trừ cái đó ra, nàng không biết, nàng nên như thế nào cứu trợ lúc này nằm trong loại trạng thái này Chu Nhược Thần.

Những Dật đó tràn ra đến năng lượng, tại tiếp xúc đến Chu Nhược Thần thân thể về sau, phẳng phát tiếp xúc đến một cái vô biên đậm sâu, đúng là bị một mực hút lại.

Chu Linh Dạ trong lòng giật mình, lập tức liền muốn thu về chính mình năng lượng bản nguyên, nhưng nhìn thấy Chu Nhược Thần hai mắt nhắm lại, nhìn thấy hần gầy gò thân thể, cảm thụ được hần nhẹ như lông hồng đồng dạng thể trọng, Chu Linh Dạ muốn thu tay lại, ngược lại càng chặt chẽ hơn nén tại Chu Nhược Thần trên phần bụng.

Sinh mệnh bản nguyên vốn cũng không nhiều, càng không nói đến là loại sinh mạng này tiềm năng?

Chu Linh Dạ trong nháy mắt, liền đã chống đỡ không nổi, bởi vì vì sinh mệnh bản nguyên trôi mất năng lượng, nàng da thịt đều trở nên khô cạn lên, thậm chí bắt đầu rạn nứt, sinh ra nếp nhăn.

Nàng vẫn là nàng, lại như còi đi trong thân thể tất cả linh tính. .

"Đại tiểu thư, mau buông tay!"

Lúc này, Xuân Mai cùng Thu Trúc không chút do dự đi vào Chu Linh Dạ bên người, sau đó đồng thời khuyên nhủ.

Chỉ là, tuy nhiên đang khuyên, có thể hai người cũng đồng dạng không do dự phóng xuất ra sinh mệnh mình bản nguyên, lấy hi vọng để Chu Linh Dạ thoát ly loại này hao tổn năng lượng.

Các nàng có thể không có cảnh giới, không có thực lực, nhưng là đại tiểu thư Chu Linh Dạ, lại không thể.

Chu Linh Dạ, bây giờ, vẫn là Chu gia hi vọng.

Xuân Mai cùng Thu Trúc không cứu được Chu Linh Dạ, ngược lại bởi vì hai người chuyển vận năng lượng, khiến cho loại kia thu nạp lực lượng bỗng nhiên tăng cường.

Loại kết quả này, càng thêm nghiêm trọng.

Chu Linh Dạ tại loại này đáng sợ thôn phệ lực lượng trùng kích vào, tâm thần chấn động, phảng phất giống như linh hồn đều vỡ vụn một dạng, nàng mất tối sầm lại, cứ như vậy thoát ly Chu Nhượng Thần, ngã trên mặt đất.

Xuân Mai cùng Thu Trúc tình huống cũng không tốt mấy phần, hai người thực lực quá thấp, liền xem như chuyển vận xuất từ thân thể toàn bộ năng lượng, cũng bất quá là hạt cát trong sa mạc.

Chân nguyên cảnh, cùng Hư Đan cảnh chênh lệch, là phi thường to lớn.

Chân nguyên cảnh cảnh giới năng lượng, lại như thế nào có thể lấp đầy Hư Đan cảnh năng lượng thiếu hụt?

Kết quả cuối cùng, đã hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Ba cái hô hấp không đến, Xuân Mai cùng Thu Trúc, đồng dạng thân thể mềm mại mềm nhũn, ngã trên mặt đất.

Chỉ có Chu Nhượng Thần, còn y nguyên nổi lơ lửng, như trước đó bị Chu Linh Dạ hoành eo ôm lấy tư thế, yên tĩnh trôi nổi tại hư không bên trong.

Trong bóng tối, có ba tên lão giả yên lặng chú ý loại biến hóa này.

"Lão tổ, giúp sao?"

Bên trong, một tên tóc bạc mặt hồng hào, dáng người thấp bé lại hồng quang đầy mặt lão giả cung kính dò hỏi.

"Không dùng."

Sâu trong bóng tối, hư không vô tận bên trong, truyền tới một vô cùng tiêu điều thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Thuế biến linh hà bí cảnh

"Thế nhưng là..."

Lại một lão giả có chút do dự.

"Lần này giúp, lần tiếp theo đâu? Phía dưới lần tiếp theo đâu? Các ngươi, chẳng lẽ quên đã từng đại Chu gia tộc? Đã từng, đại Chu gia tộc vinh diệu một phương, cho trong tộc các đệ tử chính sách rộng rãi, nhưng ra đều là phế vật, nhiều lần tỷ thí, thí luyện bên trong khuất nhục từ vong, chịu nhục hàm oan, thể diện tôn nghiêm mất hết! Mà lại, đệ nhất cang là không bằng đệ nhất. Càng là thiên tài, bảo hộ đến càng là tốt, cuối cùng càng là phế vật!"

"Đã từng, thậm chí một số thiên tài, gia tộc nâng toàn cả gia tộc chi lực bồi dưỡng, cuối cùng lại luân vì người khác chó săn, phản nghịch gia tộc, còn chỉ trích gia tộc đối với hắn không tốt. Loại này mật đường quy tắc bên trong trường thành thiên tài, muốn có ích lợi gì? 1000, 10 ngàn thậm chí cả 1 triệu, đều cuối cùng chán hưng không lớn Chu gia tộc."

"Quy tắc đã định ra, dứt khoát, về sau đều như vậy nghiêm khắc, chết trong gia tộc, dù sao cũng tốt hơn chết ở bên ngoài, gặp khuất nhục mà chết! Lại nói, chết tại tu sĩ chúng ta mà nói, không phải lớn nhất Đại Giải Thoát sao?!"

Cái kia tiêu điều trong thanh âm, đè nén vô hình tức giận, không cam lòng, thất vọng chỉ ý.

"Ai... Chỉ là, như thế, tuần này Nhượng Thần, đáng tiếc. Thật vất vả quật khởi, Hư Đan nhất trọng, bây giờ, phế. Chu Linh Dạ nha đầu này,... Bị phế."

Cái kia tóc bạc mặt hồng hào lão nhân lại buồn vô cớ thở dài một tiếng, trong lời nói, có nồng đậm tiếc hận chi ý.

"Có lẽ, sẽ có chuyển cơ. Nếu là không có, liền chuẩn bị đem những cái kia ngoại phóng huyết mạch thu hồi đi, bí mật bồi dưỡng đời thứ tư, sau đó, đại Chu gia tộc, bắt đầu Phong Sơn. Hai mươi năm sau, lần nữa xuất thế."

Cái kia tiêu điều thanh âm trầm mặc hồi lâu, cho ra một cái có chút nặng nề trả lời.

Câu trả lời này, khiến cho ở đây ba tên lão giả, đều lâm vào trong trầm mặc.

Hồi lâu.

Hồi lâu.

Hồi lâu sau, trong đêm tối, chỉ truyền đến một tiếng du thở dài âm thanh.

...

Bình minh ánh rạng đông, lặng yên mà tới.

Sắc trời sáng lên, phù thắng trong đình viện, truyền đến suối trong róc rách chảy xuôi âm thanh hòa thanh vui mừng tiếng chim hót.

Chim kêu Sơn cang u.

Tiếng chim hót, để cái này mỹ lệ đình viện, càng lộ ra tĩnh lặng.

Sáng sớm hạt sương, nhuộm ẩm ướt trong viện hoa hoa thảo thảo, cũng nhuộm ẩm ướt trên mặt đất ba tên thiếu nữ xinh đẹp quần lụa mỏng.

Các nàng dáng người vô cùng uyển chuyển, bởi vì hạt sương ướt át, mà làm đến trên người các nàng quần áo, đều dính trên người, hiện ra thon dài mà trắng như tuyết bắp đùi, cùng vô cùng yêu kiều đáng người tới.

Thấm vào hạt sương thiếu nữ, cứ việc mất đi sinh mệnh bản nguyên tiềm năng, nhưng là các nàng sinh mệnh lực tiêu hao, cũng không nghiêm trọng như vậy, cho nên cũng không lộ vẻ già nua.

Các nàng cảnh giới quá thấp, làm Vô Mạch vỡ vụn về sau, sinh mệnh bản nguyên, cũng vô pháp thuận lợi chảy ra đến, tổn hại cho nên cũng liền không nghiêm trọng.

Lúc này, Chu Nhược Thần chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt.

Nhưng hắn vẫn là tĩnh lại.

Đi qua trí nhớ, gần như trống rỗng, phảng phất năm tháng, đều đã hoàn toàn bị hắn quên.

Hắn cố gắng nghĩ lại, lại không cách nào nhớ lại cái gì, chỉ là, trong lòng phảng phất luôn có một cái không khỏi âm thanh vang lên, để hắn tiến vào trong thế giới linh hồn.

Chu Nhược Thần gian nan đứng lên, thân thể của hắn tuy nhiên trở nên cực kỳ mạnh mẽ mạnh mẽ, nhưng tứ chi cứng ngắc cùng không phối hợp cảm giác, mãnh liệt tràn ngập hắn thể xác tinh thần, cái này khiến hắn một lần hoài nghi, hắn đến cùng phải hay không chính hắn.

Đứng lên, Chu Nhược Thần mới phát hiện, bên người nằm ba cái mỹ lệ Thanh Tú, tràn ngập cực hạn dụ nghị ngờ vực thiếu nữ xinh đẹp.

Bên trong, một tên đáng người hơi có vẻ thành thực phong vận thiếu nữ xinh đẹp, càng là quần áo bị gió xốc lên, lộ ra tiếp cận phòng tuyến cuối cùng vị trí một mảnh Bạch hoa hoa bắp đùi tới.

Cái kia đùi thon dài, tròn bóng như mỡ đông, non mềm đến như muốn xuất nước đến.

"Cái này ——"

Cái này ba tên thiếu nữ, Chu Nhược Thần trong trí nhớ rất quen thuộc, nhưng hắn lại không cách nào nhớ lại.

Ngay sau đó, Chu Nhược Thần hội tụ chính mình tư tưởng, tập trung đến mi tâm,

Hắn nghe theo trong lòng cái kia một mực bày biện ra không biết thanh âm chỉ đạo.

Tư tưởng hội tụ mi tâm, Chu Nhược Thần chỉ cảm thấy một cỗ không cách nào hình dung lực lượng hấp dẫn tới.

Sau đó, thiên địa bỗng nhiên biến đổi, Chu Nhược Thần cũng đã xuất hiện tại một mảnh mỹ lệ lâm rung động lòng người liên hoa bên bờ ao.

Nói là ao nước, nơi này càng giống là một mảnh cự hồ nước lớn, hải dương.

Bởi vì nơi này không nhìn thấy bờ giới, vô biên vô hạn.

"Linh hà bí cảnh?"

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ, cảm thấy, có chút cơ bản trí nhớ, vì vậy mà lỏng động.

"Ta là Chu Nhược Thần, đại Chu gia tộc cái kia mỗi ngày đều hội mất đi trí nhớ Chu Nhược Thần, cũng thế... Phụ vương vì đau ái nhi tử một trong, đúng, phụ vương, phụ vương là ai..."

"Phụ vương cảm thấy đến từ... Địa Cầu?"

Chu Nhược Thần suy tư.

Hắn trong trí nhớ, lập tức bày biện ra trên Địa Cầu sinh hoạt hình ảnh, đây chẳng qua là thuộc về Chân Hư Thiên Cầm bên trong kinh lịch.

Dần dần, Chu Nhược Thần phát hiện, suy nghĩ đến phương diện này trí nhớ thời điểm, trí nhớ đúng là như là nước chảy chảy xuôi trở về.

Từng trải qua đi qua Địa Cầu sinh hoạt, đúng là rất tự nhiên phơi bày ra.

Trên địa cầu, phụ vương hắn để hắn trải nghiệm văn minh kết tinh, vận dụng Chân Hư Thiên Cầm, để hắn thành làm một người phạm phu tục tử. Hắn cũng tại dạng này phổ thông trong sinh hoạt, tại hơn hai mươi năm thời gian bên trong, liền cảm xuống sáu cái trong lĩnh vực tiến sĩ học vị.

Bây giờ, những ký ức này, đúng là không khỏi thức tỉnh trở về, đến mức, Chu Nhược Thần ngược lại có chút hoảng hốt.

Bởi vì vì đoạn này trí nhớ, Chu Nhược Thần mới đột nhiên minh bạch, hắn thức tỉnh, là phổ thông trí nhớ, là không ẩn chứa quy tắc cùng Pháp Tắc Áo Nghĩa trí nhớ.

Mà những trọng yếu đó tu luyện trí nhớ, lại bị chính hắn cùng Huyết Nguyệt thủ hộ, Sở Phong chịu được tới.

Hắn không dù có được trách trời thương dân chi tâm, thì phảng phất là một người hiện đại vượt qua đến cái thế giới này, một lần nữa phục sinh một lần một dạng.

Nhưng, hắn vừa có thuộc về tuyệt thế cường giả nên có cường giả chi tâm, cường giả ý chí.

"Không nhớ nổi, cuối cùng hội có một ngày có thể nhớ lại. Nhưng ta chém giết Cổ Tiêu nói tất cả kinh lịch, cùng Chu Linh Dạ giao lưu tất cả kinh lịch, lại rõ mồn một trước mắt, vền vền chỉ là mất đi pháp tắc thủ hộ, ảo nghĩa đi theo vàng sáng mà thôi, tựa như Tòng Thần linh, hóa thành người bình thường."

"Như là trước kia ta, chung quy là không cách nào gánh chịu dạng này biến hóa, hội vẫn còn đang sau này, xuất hiện biến cố. Mà bây giờ, lại đã không có nỗi lo về sau."

"Đây là đại bá, vẫn là phụ vương đối với ta thủ hộ? Nhưng, cái này nói chung phía trên là sau cùng thủ hộ."

Chu Nhược Thần tự lẩm bầm, trong mắt rung rung.

Hắn tại dạng này trạng thái, thực phát giác được phong cảm một tia lỗ thủng, hắn có thể thông qua trước đó Chu Linh Dạ trí nhớ, suy nghĩ chính hắn tâm tính, thông qua vô số lần lặp đi lặp lại thôi diễn nghịch hướng thôi diễn, tìm kiếm đi qua trí nhớ.

Nhưng, chắc là không còn làm như vậy, thậm chí đem loại kia coi thường thương sinh, trách trời thương dân, tinh táo đậm mực cùng nguồn gốc từ tại linh hồn uy Rin các loại trí nhớ, toàn bộ vứt bỏ, triệt để từ bỏ.

Dùng cái này, đoạn tuyệt thời gian ngắn tìm kiếm trong trí nhớ cấp độ sâu phong tỏa giải phong chỉ pháp khả năng.

Hắn không thể.

Không thể để cho cha mẹ người thân sau cùng thủ hộ, hóa thành hư không.

Hắn cũng là hắn, trong mắt cha mẹ, cho dù là có thể tiêu điều tự tại sống cả một đời, cũng đều là kiếm lời.

Tất cả trí nhớ mất đi, chỉ có chân hư bên trong trong xã hội hiện đại, nhân sinh bình thường sống hơn hai mươi năm trí nhớ, vẫn cứ tồn tại, chính là tốt nhất thuyết minh.

Có một niềm hạnh phúc, nó tên gọi 'trần thế'.

Có một loại thủ hộ, nó tên gọi 'phạm tục'.

Đơn giản nhất, thường thường cũng là lớn nhất họa đại. Thế gian vạn vật Chí Đạo, cũng ai cũng đều là như thế.

Chu Nhược Thần, tại linh hà bí cảnh bên trong quỳ xuống tới.

Đối mặt vô tận linh hà, đối mặt thanh tịnh hồ nước, thanh âm hân chân thành, như tiếng sấm thanh âm, phát hạ chí nguyện.

"Phụ vương, mẫu hậu. Về sau, hài tử hội tùy tâm mà làm, thẳng thắn mà sống. Không cầu thành danh ở thiên địa, không cầu công danh tại vạn đạo, nhưng cầu cả đời hồi, cả đời tiêu dao.

Không cầu nệ tại trần thế, không miệt thị thương sinh, không khinh thường phù phiếm, không hung ác bá đạo."

"Vạn vật có linh, phụ vương mẫu hậu ở trên, hài nhi liền bước ra cái này nghịch chuyển số mệnh cả đời, chinh chiến tự mình, hỏi thăm hồng trần Vạn Tượng."

"Phụ vương mẫu hậu, như có khả năng, hài nhi cũng sẽ tìm đến huynh đệ tỷ muội, cùng bọn hắn cùng một chỗ nỗ lực, cùng một chỗ, vì đã từng bố cục, vì biến mất Tề Thiên Vực, mà dâng lên chính mình không hối hận tu đạo kiếp sống.

Đời này, bất cứ lúc nào, cũng không nuôi tiếc."

...

Chu Nhược Thần nói xong, lại liên tục quỳ bái ba lần.

"Ông —— "

Nhất thời, giữa thiên địa rủ xuống thiên ti vạn lữ Đạo sông màu sắc thần vận lộng lẫy, linh hà chi thủy chảy xuôi mà bay lên hư không, lại từ trên cao rơi xuống, tưới nước Chu Nhược Thần cả người.

Đồng thời, từng mai từng mai liên hoa cạnh tranh tranh chấp diễm, toàn bộ nở rộ ra, cũng bắt đầu nhanh chóng sinh ra Liên Bồng, sinh ra củ sen.

Củ sen ngấm đen, lại ẩn chứa phảng phát giống như Bát Hủ linh tính cùng sinh cơ.

"Ông —— "

Một cái củ sen bay ra Liên Bồng, ở trong hư không nổ tung, hóa ra một đạo hắc quang, diễn hóa ra một mảnh Tử Sắc Hóa Diễm, đốt cháy, chui vào đến Chu Nhược Thần mi tâm.

"Bành —— "

Sau đó, lại là một cái củ sen như thế.

Mỗi một khóa củ sen, đều như thế bay ra, chui vào Chu Nhược Thần mi tâm chỗ sâu.

Thì phảng phát, liên hoa, củ sen cùng Tử Sắc Hóa Diễm, tại bắt đầu đoán tạo một cái toàn tân thế giới một dạng.

Một màn này, . rất nhanh.

Khi thiên địa ở giữa củ sen hình thành lít nha lít nhít đóa hoa màu tím bắn ra thời điểm, một màn kia, càng lộ ra phần hoa cùng hạo đại.

Loại tràng diện này, cho dù là đã từng kinh lịch hành trình bên trong, đều chưa từng gặp qua.

Tại như vậy quá trình bên trong, đã từng bộ phận kiến thức lịch duyệt, lại dần dần thức tỉnh mà đến, nhưng rất nhanh, lại bị không khỏi chinh lý, không bị không chế trừ tồn.

Thì phảng phát, nắm giữ đặc thù trí năng, tại xử lý lấy những thứ này hỗn loạn trí nhớ.

Thời gian trôi qua.

Trong nháy mắt, nửa canh giờ, cũng đã trôi qua mà qua.

Linh hà bí cảnh không gian, thêm ra mỹ lệ lục địa, ao hoa sen, co lại nhỏ rất nhiều, hóa thành bình thường hồ nước lớn nhỏ.

Hồ nước bên trong liên hoa, không nhiều không ít, vừa vặn nắm giữ hai trăm mười sáu gốc.

Bên bờ cách đó không xa, có một dòng suối trong, tràn ngập linh tính.

Đó là linh hà suối nước, hóa ra linh hà linh tuyến.

Linh tuyến ở vào một mảnh mờ mịt thiên trong ao, Thiên Trì bốn phía, sinh trưởng ra mỹ lệ cỏ thụ.

Cổ thụ đã tràn ngập sinh cơ, vô cùng cao lớn, tràn ngập linh tính lực lượng.

"Sinh Mệnh Cổ Thụ."

"Ngộ đạo sen."

"Tây Hồn tuyền."

Chu Nhược Thần nhìn thấy cái này ba Đại Trảng Cảnh, nhất thời ánh mắt lăm lăm, lên tiếng kinh hô.

Thiếu niên tính cách, vì vậy mà có thể bày biện ra tới.

Trước lúc này, hẳn cho dù hội kinh ngạc, nhưng trải qua thay đổi rất nhanh, cũng thường thường sẽ vô cùng trấn định.

Nhưng, loại này thuế biến, cải biến, tăng thêm trí nhớ phong tồn về sau, hẳn, vẫn là một cái hoàn toàn mới hẳn, giống nhau rất nhiều nhiệt huyết mà tràn ngập sức sống thiếu niên.

Thiếu niên huyết mạch, hăng hái, chỉ điểm giảng son, gửi gắm tình cảm tại Thiên Đạo vạn vật, Cực Tinh tại Kiếm Tâm kiếm đạo, cái này, không phải là thiếu niên tu sĩ nên có nhiệt huyết cùng tiêu sái sao?

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Người nguyện ý không?

Thời gian đã đến giữa trưa.

Khí trời y nguyên rất tốt, ánh sáng mặt trời cũng chính nồng.

Linh hà bí cảnh bên trong, có thể nhìn đi ra bên ngoài ánh sáng mặt trời, có thể nhìn đi ra bên ngoài hết thấy.

Nhưng bên ngoài ánh sáng mặt trời, lại tiến vào không đến nơi đây.

Nơi này, cũng không có ánh sáng mặt trời.

Có thể Chu Nhược Thần cũng không thất vọng.

Hắn biết, thế giới này, không phải tất cả mỹ lệ địa phương, đều nhất định sẽ có ánh sáng mặt trời bao phủ; cũng không phải chỗ có địa phương, đều nhất định có thể gặp đến ánh sáng mặt trời.

Linh hà bí cảnh, nếu không thuế biến, cũng vĩnh viễn không gặp được ánh sáng mặt trời, tựa như là lúc trước hắn nếu không thuế biến, cũng sẽ không bước vào hoàn toàn mới hành trình một dạng.

Chu Nhược Thần hít thở sâu một hơi, bước ra linh hà bí cảnh.

Ánh sáng mặt trời, phơi ở trên người hắn, để bây giờ thân thể khoẻ mạnh hẳn, phảng phất giống như nắm giữ cực hạn nội tình, như phủ thêm một kiện ánh sáng bốn phía chiến giáp.

Chu Nhược Thần Hư Đan cảnh một trọng cảnh giới mất đi.

Nhưng hắn chiến lực, lại không có mất đi.

Hư Đan ngưng luyện, cái kia lại là đã từng Hư Đan, cảnh giới cất bước, còn cần chính hắn tích lũy.

Không tích nửa bước, không thể đến ngàn dặm; không tích Tiểu Lưu, không thể thành Giang Hà.

Bây giờ, Chu Nhược Thần thân thể chiến lực, đủ để một quyền đâm chết Hư Đan cảnh thất trọng Cổ Tiêu nói, so với trước đó càng thêm nhẹ nhõm.

Nhưng hắn cảnh giới, mới chỉ có chân nguyên cảnh ngũ trọng.

Có điều cảnh giới này, hẳn mới tu luyện cho tới trưa.

Một buổi sáng, hai canh giờ mà thôi.

Nếu là ở linh hà bí cảnh bên trong tiếp tục tu luyện, cho dù là một lần nữa bước vào Hư Đan cảnh, hao tổn hơn mười ngày thời gian, cũng sẽ không là việc khó gì.

Nhưng, hẳn không thể để cho cái này ba tên thiếu nữ như thế bại lộ nằm ở chỗ này.

Thời gian tiếp tục kéo dài, bản nguyên hao tổn các năng, sẽ trở thành về sau khó có thể xóa đi Đạo thương tổn.

Hắn xuất hiện, chính là vì cái này ba tên thiếu nữ trị liệu.

Chu Nhược Thần trước đứng tại Chu Linh Dạ bên người, sau đó, hắn lấy chân nguyên cảnh Ngũ trọng cảnh giới, hội tụ ra một dòng suối trong nước chảy, hóa thành một đạo Thủy Kiếm, bay về phía Chu Linh Dạ mi tâm.

Cái kia Thủy Kiếm, như một đạo vô hình sát cơ, đột nhiên ở giữa, liền chui vào Chu Linh Dạ mi tâm.

Nắm giữ loại này linh tính suối nước gột rửa, ừ có Sinh Mệnh Cổ Thụ lá cây lực lượng suối nước, chui vào Chu Linh Dạ mi tâm về sau, Chu Linh Dạ, lập tức phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Loại biến hóa này, rất lợi hại trực tiếp, cũng rất toàn diện.

Như tẩy gạn phạt tùy, thói luyện thân thể, cũng thói luyện linh hồn.

Dạng này lực lượng, tính không được rất lợi hại to lớn, nhưng, đây chẳng qua là đối với Chu Nhược Thần cái nhìn mà nói.

Đối với Chu Linh Dạ ba người mà nói, đây chính là vô cùng cuộn cuộn năng lượng, đủ để, để ba tên thiếu nữ một bộ Hư Đan cảnh, chiến lực, cũng tại Hư Đan cảnh bên trong, vượt xa phổ thông tu sĩ.

Chu Nhược Thần chờ đợi một lát, linh hồn lực lượng cảm ứng được Chu Linh Dạ biến hóa về sau, liền cũng thoải mái rất nhiều.

Lập tức, hắn liên tục đánh ra hai đạo Thủy Kiếm, thẳng hướng Xuân Mai cùng Thu Trúc mi tâm.

Cũng là trong chớp mắt này, Thu Trúc không khỏi thức tỉnh, sau đó nhìn thấy một màn kia.

Nàng đầu tiên là kinh hi, sau đó là kích động, tiếp theo là chính nhiên cùng không thể tưởng tượng kinh ngạc —— cảm thấy, nàng cho rằng cái kia Thủy Kiếm, là trăm sát thủ đoạn.

Nhưng lập tức, Thủy Kiếm chui vào mi tâm, không cách nào khống chế thuế biến bắt đầu, nàng mới giật mình, nguyên lai, đó là một loại cứu vãn thủ đoạn.

Thu Trúc bởi vậy, mà trong lòng càng thêm hồ thẹn.

Nhưng nàng lại chủ động phối hợp Thủy Kiếm hiệu quả, bắt đầu ngưng luyện.

Đồng thời, tại trạng thái vừa mới ổn định về sau, nàng cũng lập tức tỉnh lại Xuân Mai cùng đại tiểu thư Chu Linh Dạ.

Kể từ đó, ba tên thiếu nữ đều thức tỉnh, liền cũng lập tức phát hiện tự thân như vậy xuân quang tiết ra ngoài xấu hổ tình huống, nhưng ở nhìn lên Chu Nhược Thần thời điểm, phát hiện Chu Nhược Thần cũng không quan hệ cuộc các nàng, mà là tại suy nghĩ lúc nào, trong lòng lại khó tránh khỏi có chút không khỏi thất lạc.

Bất quá, các nàng đều vô cùng yên tâm là, tối thiểu nhất, Chu Nhược Thần, bây giờ đã không giống như là đi qua như thế, tại Huyết Nguyệt về sau,

Tiếp tục trở nên dần dần.

...

"Hư Đan cảnh! Ta rốt cục Hư Đan cảnh!"

"Ta, ta cũng Hư Đan cảnh!"

"Ta cũng vậy!"

Ba cái vui đến phát khóc thanh âm, mang theo run rẩy chi ý, mang theo vô cùng kích động tâm tình, hiện ra tại phù thắng trong đình viện.

Đây hết thầy, tại sắp kết thúc dưới ánh mặt trời, là tốt đẹp như vậy.

Thời gian, lại chết đi một buổi chiều.

Nơi xa, lại tu luyện từ đầu, cảnh giới đã bước vào Thiên Nguyên cảnh ngũ trọng Chu Nhược Thần, cũng chỉ là lạnh nhạt cười cười, có thiếu niên tình hoà, nhưng là cũng có chút đặc thù trấn định cùng ổn trọng.

"Chu Nhược Thần, chúng ta đều Hư Đan cảnh nhất trọng! Ta thậm chí đã đạt tới Hư Đan cảnh nhất trọng trung kỳ tiếp cận hậu kỳ! Chiến lực, cũng tối thiểu tại gần tầng ba lần! Chu Nhược Thần, cảm ơn ngươi, cảm ơn ngươi trợ giúp!"

Chu Linh Dạ mang theo Xuân Mai cùng Thu Trúc, đi vào Chu Nhược Thần bên người, vô cùng cảm kích nói ra.

Đương nhiên, ba tên thiếu nữ bây giờ ánh mắt, cũng vô cùng sốt ruột.

Chu Nhược Thần bây giờ y nguyên chỉ là một thân màu trắng vải thô trường bào.

Nhưng là thân hình hần thon dài cao lớn, cái kia đã từng trường bào, Hoàng lộ ra ngắn rất lớn một đoạn, lại tia không ảnh hưởng chút nào cái kia loại đặc biệt khí chất cùng phong vận mị lực.

Hắn đứng ở chỗ này, bản thân liền là nơi này một đạo tuần dật siêu phàm phong cảnh.

Hắn hóa thành người bình thường, nhưng cho dù là mang theo một sợi lớn nhất Cường giả khí chất, vậy cũng y nguyên nắm giữ không thể địch nổi tuyệt thế mị lực.

"Chúc mừng, cái này, đại Chu gia tộc, thì có hi vọng. Các ngươi thân thể, đã rất mạnh, nội tình rất đủ, so chính các ngươi khổ tu muốn tới đến càng kiên cố. Nhưng, về sau, lại cần muốn các ngươi càng gian khổ nỗ lực đi tu luyện, bởi vì nội tình cường đại, làm được các ngươi cũng phải bỏ ra so người khác càng nhiều nỗ lực."

Chu Nhược Thần mỉm cười, rất lợi hại hiền hoà nói ra.

Hắn nụ cười, vô cùng ấm ấm lòng người.

Ba tên thiếu nữ, toàn bộ trái tim nhảy loạn, tim đập như hươu chạy, kích động đến trong lúc nhất thời đứng là khản trương lên, đều không biết nói chuyện.

Đặc biệt là Xuân Mai cùng Thu Trúc cái này hai tên thiếu nữ, định lực kém xa tít tắp Chu Linh Dạ, cho nên tại thời khắc này, đã từng không vui thậm chí là chán ghét tâm tình, toàn bộ biến mất, thay vào đó, là thật sâu lòng ngưỡng mộ, các năng, hoàn toàn bị Chu Nhược Thần tuyệt thế mị lực, miểu sát.

Kể từ đó, về muốn đi qua, hai tên thiếu nữ đều hận không thể chính mình đánh chết chính mình —— lúc ấy tốt như vậy cơ hội, chính mình, đúng là không có bắt lấy, bây giờ... Lại là lại không có cơ hội.

Hai tên thiếu nữ tại trái tim hỏa nhiệt về sau, liền cũng dần dần tỉnh táo lại, cho nên ánh mắt cũng có chút âm đạm mấy phần.

Bất quá, nếu là một mực có thể bởi bạn đại tiểu thư, có lẽ, cũng là có cơ hội làm bạn tại đại thiếu gia bên người...

Xuân Mai cùng Thu Trúc, lại nhìn không được sinh ra như vậy hi vọng tưởng niệm tới.

"Ừm, chúng ta hội càng thêm nỗ lực, tuyệt đối sẽ không vì vậy mà tự cao tự đại, bởi vì những năng lực này, đều là Chu Nhược Thần ngươi giao phó, mà không phải chúng ta chính mình tu luyện được đến, nếu là chúng ta không nỗ lực hiểu rõ thực lực này, sau này trưởng thành, chỉ sợ là sẽ phi thường có hạn!"

Chu Linh Dạ nghiêm mặt nói ra.

Nàng rõ ràng êm tai thanh âm, để ở vào ước mơ bên trong Xuân Mai cùng Thu Trúc, lập tức tỉnh táo lại.

Hai tên thiếu nữ cũng trong lòng nghiêm nghị, đồng thời cũng bảo trì trấn định tâm cảnh, không hề biểu hiện được như vậy không chịu nổi.

"Chúng ta cũng sẽ giống như đại tiểu thư, thê chết cũng đi theo tại đại tiểu thư bên người, không rời không bỏ, khổ tu cầu đạo, quyết chí thê không đổi!"

Xuân Mai kiên định nói ra.

Thu Trúc mặc dù không có nói, nhưng lúc trước, nàng vẫn là cố gắng nhất nhân, về sau, nàng tự tin, chính mình cũng nhất định sẽ càng thêm nỗ lực.

"Các ngươi có thể có ý tưởng như vậy liền tốt. Bây giờ, các ngươi quét khỏi, đại Chu gia tộc có hi vọng, ta Chu Nhược Thần, chính là thời điểm, nên rời đi."

Chu Nhược Thần trong ánh mắt bày biện ra vẻ tán thưởng, đồng thời thanh âm ôn hòa, thân thiết nói ra.

"A —— ngươi ngươi ngươi muốn đi?"

Chu Linh Dạ trong lòng run lên, lập tức khẩn trương dò hỏi.

Trong mắt nàng vẻ ân cần, hết sức rõ ràng. Cái kia phần không muốn chỉ ý, cũng lập tức thì bạo lộ ra.

Nàng hơi hơi đỏ mặt, lại vô cùng trấn định nhìn thẳng vào phần này tâm cảnh.

Đây là chính nàng tâm biểu hiện, nàng sẽ không đi tận lực phủ định, sẽ không đi như vậy dối trá che đậy.

"Ừm, muốn đi. Nên đi, cuối cùng là phải đi. Bây giờ, Chu gia không có người muốn kém như vậy, không cần quá lo lắng."

Chu Nhược Thần cười nói.

Hắn lời nói rất lợi hại tùy ý, cũng rất thoải mái.

Thiếu trước đó thâm bất khả trắc, trở nên càng thêm ánh sáng mặt trời sáng sủa, càng thêm hăng hái, nhưng là cũng càng thêm vô câu vô thúc, tiêu điều tự tại.

Hắn cảm thấy, cũng không có đem đại Chu gia tộc để ở trong lòng, hoặc là nói, hắn đối đại Chu gia tộc, cũng không có cảm tình?

Loại biểu hiện này, rơi vào Chu Linh Dạ trong lòng, để Chu Linh Dạ trong lòng có chút cảm giác khó chịu.

Chu Nhược Thần nghiêm chỉnh mà nói, hắn chỗ gánh vác hết thảy, đều là gia tộc để đặt đi lên, mà không phải chính hắn nên gánh vác.

Hắn chỉ là Kiếm Nguyên Trì bên trong đứa trẻ bị vứt bỏ, bị Chu gia nuôi dưỡng lớn, có phải là thật hay không nắm giữ Chu gia cổ lão huyết mạch, vẫn chưa biết được.

Tức dù thật sự có, cùng đại Chu gia tộc lại có quan hệ gì đâu?

Mà hắn tại đàn độn thời điểm, gần như đụng phải đã từng đại Chu gia tộc tất cả mọi người xem thường.

Chính là liên Xuân Mai cùng Thu Trúc, cũng nhiều có phần nản chí ngôn, về bất mãn.

Nghĩ cùng ở đây, Chu Linh Dạ chỉ có thờ dài một tiếng.

"Ta nếu là hi vọng người lưu lại, giúp chúng ta cùng một chỗ vượt qua Cổ Tộc đối với gia tộc áp bách cùng xâm chiếm, người nguyện ý không?"

Chu Linh Dạ mở miệng nói.

"Ta cảnh giới đã mất đi, bây giờ mới Thiên Nguyên cảnh ngũ trọng, hữu dụng không?"

Chu Nhược Thần hỏi ngược lại.

"Thiên Nguyên cảnh Ngũ trọng cảnh giới, cũng không thấp, người tại, chúng ta hạch tâm ngay tại!"

Chu Linh Dạ lời nói chân thành.

Nàng ánh mắt, cũng phá lệ ngưng tụ, rơi vào Chu Nhược Thần trên mặt thời điểm, phảng phất muốn trút xuống nàng tất cả cảm tình.

Đó là một đôi tràn ngập cảm tình hai mắt, cũng là một đôi tràn ngập hi vọng hai mắt.

Dạng này hai mắt, thật rất khó làm cho người cự tuyệt, cũng thật, rất làm cho người khác tâm động.

Chu Nhược Thần tâm, không khỏi vì sợ mà tâm rung động động một cái, nhưng rất nhanh, liền khôi phục lại bình tĩnh.

Loại cảm giác này, thực cũng rất kỳ quái.

Bởi vì đại Chu gia tộc truyền thừa, thực cũng là Chu gia truyền thừa, là phụ thân hắn truyền thừa, hắn đứa con trai này, còn có thể bỏ mặc, mặc kệ, ngược lại cái này Chu Linh Dạ, lại không thể.

"Lần này lưu lại, về sau đâu? Ta cuối cùng là phải rời đi nơi đây. Đại Chu gia tộc, không hề chỉ là Thiên Khô Trấn đại Chu gia tộc. Đại Chu gia tộc, cũng không có người muốn yếu như vậy. . nhân có thể dựa vào, chỉ có chính mình."

Chu Nhược Thần ánh mắt nghe tiếp Chu Linh Dạ mỹ lệ hai con người.

Không có cự tuyệt, nhưng cũng không phải là đáp ứng.

Có thể cái này, cũng đã là Chu Linh Dạ hài lòng nhất kết quả.

"Cảm ơn, cảm ơn. Sau lần này, về sau, thì tuyệt sẽ không như thế bị động!"

Chu Linh Dạ lời nói giọng kiên định, ánh mắt cũng đồng dạng kiên định.

"Hi vọng, cuối cùng sẽ bị thiết lập mỹ lệ một số. Bất quá ta như tại, những thứ này sầu lo, người xác thực có thể không dùng gánh vác, chúng ta, cũng không cần đi nghĩ quá nhiều."

Chu Nhược Thần than nhẹ một tiếng, nói ra.

Lập tức, ánh mắt của hắn trở nên sáng lên, cười nói: "Tốt, ta đồng ý là xong, người tốt nhất tu luyện. Đại Chu gia tộc sự việc, giao cho ta. Người quan hệ thống gia Vô Cực thánh sự tình, cũng giao cho ta. Ta sẽ vì người giải quyết hai cái này lớn nhất đại phiền toái, sau đó, hội hết sức, để cho các người cũng có một cái tiền đồ tốt."

Chu Nhược Thần cho ra hứa hẹn.

Cái này hứa hẹn, ngữ khí tùy ý, giống như là trò đùa.

Nhưng Chu Linh Dạ, Xuân Mai Thu Trúc ba người, đều không cho rằng đây là trò đùa.

Bây giờ Chu Nhược Thần, cũng không phải đi qua Chu Nhược Thần.

Hắn hứa hẹn đã cho ra, hắn thì nhất định sẽ làm đến!

Đây là một loại không nói gì niềm tin, cũng là một loại không cách nào thuyết minh tín nhiệm.

"Ừm! Chu Nhược Thần, chúng ta cùng một chỗ tiến bộ! Không muốn, bỏ xuống ta!"

Chu Linh Dạ thanh âm kích động, ánh mắt mang theo hơi nước màu sắc, chân thành tha thiết nhìn lấy Chu Nhược Thần.

Chu Nhược Thần phảng phất nhìn thấy tên kia uyển chuyển hàm xúc, vẻ u sầu thiếu nữ, tại hoàng hôn bên trong, trong mắt chứa nước mắt, một mực yên lặng chiếu cố hắn trắng cánh.

Một khắc này, tâm hắn, mềm mại mấy phần.

"Ừm."

Hắn nhẹ giọng đáp ứng.

Thanh âm này, lại là thiếu nữ trong lòng, xinh đẹp nhất dễ nghe thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Quang Minh Trường Cung

Thiên Khấp Thành, là một tòa cũng không to lớn cỡ thành.

Thiên Khô Trấn, lại chỉ là đông đảo trong Cổ trấn một cái trấn nhỏ.

Đại Chu gia tộc, tọa lạc tại Thiên Khô Trấn ở mép, tới gần đại sơn.

Đại sơn bên ngoài, là Thiên Diệp thành.

Cổ Tộc thánh địa một cái phân bộ tông môn Cửu Kiếm tông, liền ở trên trời Diệp Thành bên ngoài bên trong dãy núi.

Cửu Kiếm tông.

Một nữ tử quý một chân trên đất, trên mặt hiện ra 'bi ai' cùng 'thống khổ' màu sắc.

"Người nói đúng, cái kia Chu Nhược Thần, một quyền, vỡ nát ta tiêu Ngôn đệ đệ Thương Khung kiếm đạo, cũng đem hấn chiến giáp tính cả thân thể đều đánh nổ?!"

Một cái hắc bào nam tử sắc mặt trấn định, mày kiếm lại dựng thẳng lên tới.

Thanh âm hấn bên trong, tràn ngập một cỗ thấu triệt nội tâm hàn ý.

Ánh sáng mặt trời vừa vắn, nhưng thanh âm hấn, lại làm cho cái kia quỳ xuống đất nữ tử như rơi vào hầm băng.

"Hồng sư huynh, sự thật cũng xác thực như thế. Lúc ấy sư muội chuẩn bị động thủ, nhưng bỗng nhiên tao ngộ tình huống như vậy, hoàn toàn hoảng sợ ngốc. Sư huynh, cũng không phải là sư muội không làm, mà chính là sư muội thực lực, liền tới gần cái kia Chu Nhược Thần tư cách, đều không có."

Cái này thanh âm cô gái kéo đến rất thấp, nghe đau thấu tim gan, vô cùng bi thương.

Có thể sự thực là không như thế, liền cũng chỉ có nàng trong lòng mình hiểu rõ.

"Cổ Ngọc Nhi, hi vọng người chớ có đối với chuyện này tiến hành lừa gạt, không phải vậy, người, không chỉ là chết đơn giản như vậy!"

Cái này hắc bào nam tử lời nói lạnh lùng, âm u.

Lời nói ở giữa, trong cơ thể hấn, đã tiêu tán ra một cỗ vô cùng đáng sợ khí tức hung sát, tựa như là một đầu bị chọc giận hung thú, chợt bộc phát ra tuyệt thế nội tình.

Lúc này, được xưng là 'Cổ Ngọc Nhi' nữ tử, đã thân thể mềm mại run rẩy, cả người đều run rẩy.

Trong mắt nàng, Hoàng lộ ra đối với cái này hắc bào nam tử vẻ sợ hãi.

"Sư muội không dám!"

Cổ Ngọc Nhi lập tức cung kính nói ra.

"Ừm, nếu là người không có lừa gạt, như vậy tuần này Nhược Thần, thì không chỉ là Hư Đan cảnh nhất trọng cái này mặt ngoài cảnh giới đơn giản như vậy, có khả năng, hấn nắm giữ đặc thù năng lực thiên phú, có thể trong nháy mắt tăng cường cảnh giới hoặc là chiến lực.

Chiến lực điệp gia thiên phú, cũng không phải là không tồn tại!

Mặt khác, liền có thể là hấn thân thể, cực kỳ cường đại, loại này cổ lão huyết mạch truyền thừa người, thân thể cường đại có thể so với Mãng Hoang hung thú, cũng là một cái rõ rệt đặc điểm."

Cái này hắc bào nam tử trầm ngâm, phân tích nói ra.

Hấn tên là 'Cổ Tiêu Hồng', chính là Cổ Tiêu nói đường ca. Tuy chỉ là đường ca, nhưng hai người quan hệ, lại có thể so với thân huynh đệ.

Nhiều khi, hai người nữ nhân, cũng đều là cùng hường, tu luyện tâm đắc, cũng sẽ trao đổi lẫn nhau.

Chỉ bất quá, Cổ Tiêu Hồng cảnh giới cùng chiến lực, đều xa mạnh hơn nhiều Cổ Tiêu nói.

Cổ Tiêu nói chỉ có Hư Đan cảnh thất trọng, chiến lực gần ba.

Mà Cổ Tiêu Hồng, cảnh giới chừng Hư Đan cảnh chín tầng viên mãn, chiến lực, càng là phá ba.

Tại Thiên Khấp Thành lĩnh vực phạm vi bên trong trong tông môn, địa vị hấn, liền có thể nghĩ.

Hấn quan tâm nhất đệ đệ chết, mối thù này, liền hoàn toàn kết xuống.

Cổ Tiêu Hồng không có nghĩ qua, đây là Cổ Tộc mưu toan cướp đoạt đại Chu gia tộc truyền thừa công pháp, mà dẫn đến dạng này nhân quả, càng không có nghĩ qua tự thân nhiều lần chém giết Chu gia đệ tử báo ứng, ngược lại cảm thấy, Chu Nhược Thần đánh nổ Cổ Tiêu nói, cũng là hấn cứu hận nhất địch nhân!

Hấn lời nói, để Cổ Ngọc Nhi rất tán thành.

"Không tệ, xác thực hấn là dạng này! Tuần này Nhược Thần, cũng bất quá là thủ đoạn lợi hại chút, cảnh giới không mạnh, sư huynh nếu không phải chủ quan "

Cổ Ngọc Nhi lập tức nói ra.

"Cổ Ngọc Nhi, người theo ta đi một chuyến Chu gia, ta mang ta lên 'Quang Minh Trường Cung'!"

Cổ Tiêu Hồng trầm giọng nói ra.

Tiếp theo, hần hừ lạnh một tiếng, nói: "Đi!"

Cổ Ngọc Nhi tất nhiên là sẽ không chần chờ, chỉ bất quá, trong nội tâm nàng, lại có một vết không cách nào nói rõ bất an —— cái kia bất an, đến từ đêm qua, cái kia Chu Nhược Thần cực hạn lạnh nhạt trấn định thanh âm.

Thanh âm kia, quá trấn định, cũng quá hờ hững!

Trấn định đến, làm người sợ hãi.

Lạnh nhạt đến, không để cho nàng an.

"Làm sao? Sợ hãi? Ngươi như sợ chết, liền lưu lại đi!"

Cổ Tiêu Hồng lạnh giọng nói.

Cổ Ngọc Nhi thân thể mềm mại run lên, trong lòng run lên, trên mặt lại lập tức chất đầy nụ cười, cung kính nói: "Không, không phải, chỉ là vừa mới có chút suy nghĩ ứng đối chi pháp mà thôi, cũng không phải là hoảng sợ."

Lúc này, Cổ Ngọc Nhi đương nhiên không dám thừa nhận.

Cái này Cổ Tiêu Hồng, tính cách quý dị, hi nộ vô thường, một khi điên cuồng, làm xảy ra chuyện thường thường vô cùng tàn nhẫn tàn nhẫn.

"Thật sao?"

Cổ Tiêu Hồng lạnh hừ một tiếng, lại không có tiếp tục truy vấn.

Cổ Ngọc Nhi lại ngay cả liền trả lời xưng 'phải', không dám có nửa phần ngỗ nghịch.

Nàng là người yếu, hơn nữa còn thân ở dạng này mạnh được yếu thua tàn khốc tông môn, muốn bảo vệ mình, nhất định phải đi theo một cái chí cường giả, cũng tại chí cường giả trước mặt, khúm núm, học được đem chính mình xem như con kiến hôi.

Có thể nàng cũng không thật sự là con kiến hôi, chí ít, tại đối mặt trừ Cổ Tiêu Hồng các loại số ít mạnh hơn nàng nhân bên ngoài còn lại người, nàng sẽ trở thành Thần Linh, trở thành những nhân tâm đó bên trong ác mộng.

Cổ Ngọc Nhi yên tĩnh đi theo tại Cổ Tiêu Hồng sau lưng.

Nàng yên lặng nhìn lấy Cổ Tiêu Hồng theo Căn Khôn Giới Chỉ bên trong lấy ra Quang Minh Trường Cung, nhìn lấy cái kia tử sắc, tuyên khắc lấy như vậy cá văn đồng dạng mỹ lệ phù văn lân phiên, trong lòng tràn ngập vẻ hâm mộ.

Nàng rất nhớ quật khởi.

Nàng cũng rất nhớ nắm giữ một thanh có thể máu té linh khí, Linh binh!

Điều tâm nguyện này, đã tồn tại thật lâu.

Cổ Ngọc Nhi nghĩ đến, cái kia Quang Minh Trường Cung, chợt đưa qua, đặt ở trước người nàng hư không, yên tĩnh nổi lo lắng.

Cổ Ngọc Nhi ngạc nhiên, đối phương, đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ, là muốn trừng phạt nàng? Trừng phạt trong nội tâm nàng sinh ra tham niệm?

Vẫn là nói, đối phương bởi vì Cổ Tiêu nói chết, mà đã chuẩn bị đối nàng không khách khí?

Cổ Ngọc Nhi hít sâu một hơi, nhìn xuống chính mình rung động tâm, nói: "Hồng sư huynh, ngươi đây là?"

Trường cung không động, Cổ Tiêu Hồng lại là đã tới gần Cổ Ngọc Nhi, hần hít thở sâu một hơi, tựa như là tại nghe Cổ Ngọc Nhi trên thân hương thơm, cẩn thận hô hấp, thường thức.

Cổ Ngọc Nhi không để lại dấu vết lui lại một chút xíu, trong lòng càng kiêng kỵ.

"Ta biết ngươi rất muốn chuỗi này Linh khí trường cung —— Quang Minh Trường Cung, đúng không?"

Cổ Tiêu Hồng ngữ khí tùy ý mấy phần, không hề như vậy hàn ý nghiêm nghị.

Cổ Ngọc Nhi biết, cái này Cổ Tiêu Hồng, chỉ sợ là lại có chút không bình thường.

Nàng rất lợi hại kiêng kỵ, nhưng cũng biết, lúc này, nàng một chút kia tâm tư, đối phương đã nhìn thấu.

Dứt khoát, nàng cũng không giấu diếm nữa, than nhẹ một tiếng, nói: "Bình khí tốt, có thể phóng xuất ra càng cường đại chiến lực, người nào lại không thích đâu? Càng không nói đến, cái này Quang Minh Trường Cung, có được có thể so với Hồn Khí nội tình cùng phẩm chất, nắm giữ ba phần sức chiến đấu đáng sợ tăng phúc, nói không tâm động, lại là giả. Bất quá, thế gian này, làm lòng người động đồ, vật rất nhiều, lại không phải những cái kia đều nhất định cần muốn lấy được."

Cổ Tiêu Hồng khẽ gật đầu, nói: "Cho nên, cái này cung, ta tặng cho ngươi."

"Ừm?"

Cổ Ngọc Nhi kinh ngạc, nàng không kinh hi, ngược lại hoảng sợ, kiêng kị nói: "Sư huynh, ngươi chớ có nói đùa."

Cổ Tiêu Hồng khẽ lắc đầu, bình tĩnh nói: "Không, đây cũng không phải là nói đùa, mà chính là sự thật!"

Nói, Cổ Tiêu Hồng một phát bắt được Quang Minh Trường Cung, đem trường cung đưa cho Cổ Ngọc Nhi, Cổ Ngọc Nhi tâm, thỉnh thích mà động, nàng vô ý thức đi đón chuỗi này Quang Minh Trường Cung.

Có thể cái này trường cung, bỗng nhiên ở giữa, lại bị Cổ Tiêu Hồng nắm bắt chệch hướng một điểm khoảng cách, đến mức, Cổ Ngọc Nhi cũng không có cầm tới chuỗi này cung.

Chuỗi này cung, y nguyên còn trôi nổi ở trong hư không, Cổ Tiêu Hồng, cũng vào lúc này buông tay.

Cung không có rơi xuống, Cổ Ngọc Nhi tâm, lại trầm thấp lên.

Nàng biết, Cổ Tiêu Hồng, lại phải nổi điên.

Cái này, đã là khúc nhạc dạo.

Nàng càng thêm kiêng kị, lại cũng không thể tránh được.

Tại Cửu Kiếm tông, Cổ Tiêu Hồng địa vị, có thể so với trưởng lão thậm chí nửa cái tông chủ, không người dám can đảm ngỗ nghịch hắn.

Cổ Ngọc Nhi tuy nhiên địa vị có chút siêu nhiên, nhưng cũng đồng dạng không dám.

"Đừng nóng vội, ngươi trả lời ta một vấn đề, ta liền đem cái này Linh khí cho ngươi."

Cổ Tiêu Hồng trên mặt nụ cười, ngữ khí hòa hoãn rất nhiều, nói ra.

Cổ Ngọc Nhi chưa bao giờ thấy qua Cổ Tiêu Hồng như thế một mặt, cảm thấy, hẳn nếu là có thể như thế, ngược lại là, cũng xác thực không kém.

Nhưng, quen thuộc Cổ Tiêu Hồng nhân đều biết, hẳn nếu là có thể biến tốt, hẳn cũng không phải là Cổ Tiêu Hồng.

"Sư huynh, ngươi ngươi hỏi đi, sư muội không muốn bình khí, lại biết gì nói vậy."

Cổ Ngọc Nhi hít thở sâu một hơi, duy trì trấn định, không để cho mình tâm loạn.

Cổ Tiêu Hồng trên mặt đó cùng chậm nụ cười, dần dần ngưng kết, sau đó, biểu tình kia, bắt đầu trở nên âm trầm, âm trầm đến, gần như dữ tợn.

Ánh mắt của hắn như lợi kiếm, hung hăng nhìn chằm chằm Cổ Ngọc Nhi, nói: "Đệ đệ ta cùng ngươi cùng một chỗ, hẳn thực lực mạnh, thực lực ngươi yếu! Hẳn lại chết, ngươi lại trốn, lông tóc không thương! Có phải hay không, ngươi cùng cái kia Chu Nhược Thần có một chân, như vậy bố trí xuống tính kế kết quả, trước giết chết đệ đệ ta, sau đó lại lừa gạt ta tiến về nơi đó, đem ta chém giết tại chỗ kia địa phương?!"

Cổ Tiêu Hồng câu nói này nói ra, Cổ Ngọc Nhi sắc mặt lập tức liền biến.

Nàng cau mày nói: "Sư huynh ngươi cái này là ý gì? Chẳng lẽ, ta Cổ Ngọc Nhi đối Cổ Tộc tông môn, chính là tâm tư như vậy sao? Lại nói, ta Cổ Ngọc Nhi đối ngươi trung thành như vậy, chưa bao giờ quý qua bất luận kẻ nào, lại quý ngươi! Chưa bao giờ trung tâm với bất luận kẻ nào, lại trung tâm ngươi! Chưa bao giờ quan tâm tới bất luận kẻ nào, cũng chỉ quan tâm qua huynh đệ các ngươi!"

Đệ đệ ngươi chết, ta thậm chí chánh thức bị thương vô cùng, bởi vì hắn là ta vì số không nhiều bằng hữu, tri tâm bằng hữu! Ngươi, ngươi tại sao có thể hoài nghi ta?!"

Cứ việc đáng sợ, hoảng sợ, nhưng là như vậy khuất nhục cùng chà đạp, Cổ Ngọc Nhi lại không thể tiếp nhận.

Nếu nàng coi là thật có tính kế chi tâm, ngược lại không hội kích động như thế.

Máu chó là, mặc dù có chút hư giả làm ra vẻ, nhưng đại bộ phận cảm tình, thật là thật.

Càng không nói đến, Cổ Tiêu đối với, thật là không lời nói, không thể nói được phi thường tốt, nhưng cũng vượt xa đối người bình thường thân mật.

Cổ Tiêu Hồng lạnh hừ một tiếng, cười lạnh liên tục nói: "Thật sao? Cái kia là sao đệ đệ ta nhiều lần đề cập ngươi, đều một mặt bất mãn oán phần bộ đáng? Thậm chí nói, ngươi bao giấu dâm, tâm cơ thâm trầm, không phải thứ gì? Nếu ngươi thật quan tâm hân, hân sao lại đối ngươi có như thế đánh giá?!"

Hân nói, bên trong thân thể tức giận cảm thấy hùng hực lên, cho nên hân trực tiếp hừ tay vào một cái, cái kia Quang Minh Trường Cung lập tức bị hân nắm trong tay.

Cái kia dây cung, như long gân tùy hứng, liền trực tiếp bị hân vung, hung hăng một đạo dây cung quất vào Cổ Ngọc Nhi trên mặt.

"Phốc ——"

Cổ Ngọc Nhi mặt đều hơi kém bị gọt bay, . dòng máu trong một chớp mắt liền chảy ra tới.

Nàng tiều mỹ trên mặt, bị rút ra một đạo đáng sợ khe, đỏ tươi huyết nhục đã lật cuốn lại, nhìn nhìn thấy mà giật mình.

Cổ Ngọc Nhi động cũng không có động một chút, cũng không có phản kháng.

Nàng không có phản kháng năng lực, cũng không có phản kháng tư bản.

Thậm chí, một khi phản kháng, vậy thì không phải là một đạo quất chi lực, mà chính là một vết sáng mũi tên bắn giết mà đến.

Khi đó, chính là nàng từ kỳ.

Nàng không muốn chết, càng không muốn chết tại dạng này một cái điên điên khùng khùng trong tay người điên.

Cho nên, nàng chỉ có trầm mặc.

Tại trong trầm mặc, nàng liền thương thể, dòng máu cũng sẽ không đi phản ứng.

Hồi lâu, tại Cổ Tiêu Hồng hơi có vẻ lúc bình tĩnh đợi, nàng thở dài một tiếng, nói: "Hân phản nân, chỉ là bởi vì ta cũng không đồng ý để hân lập tức đối đại Chu gia tộc động thủ mà thôi, bởi vì ta cảm thấy, Chu Bích Nguyệt mất tích bản thân, liền rõ ràng ra quỷ dị, mà Chu gia truyền ngôn tam đại Thái Trường Lão, cũng cần phải là tồn tại.

Đó là cấp bậc hóa thạch sống cường giả, tùy tiện hành động, nhất định sẽ ăn thiệt thòi.

Đáng tiếc, hân nghe không vào, cảm thấy tâm tư ta phức tạp, muốn quá nhiều."

Cổ Ngọc Nhi giải thích nói.

Tiếp theo, nàng lại thở dài một tiếng, nói: "Ngươi ta, đều bởi vì hân sự tình, mà bị thương. Cho nên, ta hiểu ngươi tâm tình, cũng sẽ không trách ngươi đối với ta như vậy."

"Trách ta? Ngươi chẳng lẽ còn muốn trách ta? Đã như vậy, ta không chỉ có muốn làm tàn ngươi, ta còn muốn tàn phá ngươi! Đệ đệ ta tâm nguyện cũng là đạt được ngươi, đáng tiếc hân đến chết đều không có đạt được, vậy ta, liền giúp hân hoàn thành tâm nguyện đi!"

Cái này Cổ Tiêu Hồng, giống như điên cuồng, quả thực là phát cuồng.

Cổ Ngọc Nhi lập tức toàn thân rét run.

Đúng lúc này, Cổ Ngọc Nhi cảm thấy mình có khả năng trong sạch khó giữ được thời điểm, phương xa, bỗng nhiên bay vút mà đến một đạo lưu quang.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Trường Nguyệt Tiên Tử

Một đạo vô cùng chói mắt lưu quang.

Lưu quang như mây, chảy trên ánh sáng, đứng vững hai đạo nhân ảnh.

Một nam, một nữ.

Nam tử kia, khí tức thâm thúy cần trọng, dáng người thẳng tắp mà khôi ngô, khí thế vạn quân, khí chất xuất trần.

Còn nữ kia tử, dung mạo tuyệt mỹ, một thân tử sắc quần lụa mỏng cao quý trang nhã, tràn ngập Thần Tính đáng sợ khí tức cùng lực lượng.

Bên người nàng, nhộn nhạo từng vòng từng vòng Đạo Văn đồng dạng gọn sóng, chỗ đến, thiên địa như đều tại hợp đạo.

Hai đạo thân ảnh kia xuất hiện nháy mắt, Cổ Tiêu Hồng sắc mặt lập tức trắng bệch, nhưng lập tức, hân trắng bệch dữ tợn biểu lộ, lập tức bắt đầu biến.

Hắn bỗng nhiên thu hồi Quang Minh Trường Cung, trong nháy mắt đem chui vào Càn Khôn Giới Chỉ bên trong, giấu ổn thỏa.

Không chỉ có như thế, hắn dữ tợn biểu lộ cũng đã biến mất, trên mặt, lập tức chất đầy vô cùng khiêm tốn cung kính nụ cười, tựa như là một cái nhất là phong độ nhẹ nhàng quân tử.

Hắn xoay người lại, hướng về phương xa hư không lập tức thành kính triều bái, thái độ cung kính mà chuyên chú.

"Đệ tử Cổ Tiêu Hồng, bái kiến tông chủ và Trường Nguyệt Tiên Tử đại nhân."

Hắn trong lúc nói chuyện, như vậy khí chất cùng thái độ, như thế nào trước đó cái kia vô cùng kiêu ngạo dữ tợn Hung Ma hình tượng?

"Ừm, người đứng lên đi."

Cái kia dáng người nam tử khôi ngô, Cửu Kiếm Tông Tông Chủ lúc này ngữ khí ôn hòa nói ra.

"Cổ Ngọc Nhi, người mặt là sao bị thương nặng như vậy, là ai thương tổn người như thế?"

Cái kia tử sắc quần lụa mỏng nữ tử, nhưng lại chưa phản ứng Cổ Tiêu Hồng, ngược lại bỗng nhiên lên tiếng hỏi thăm Cổ Ngọc Nhi.

"Trường Nguyệt Tiên Tử đại nhân, Cổ Ngọc Nhi đây là bị cái kia đại Chu gia tộc Chu Nhượng Thần gây thương tích! Lời đồn đãi kia bên trong buông xuống tại đại Chu gia tộc cấm địa Kiếm Nguyên Trì bên trong Huyết Anh thai nhi Chu Nhượng Thần!"

Cổ Tiêu Hồng phần nộ nói.

Hắn nói, vừa thương xót thích vô cùng nói: "Đệ đệ ta, Cổ Tiêu nói, cũng bị một quyền đánh nổ. Hắn trả khẩu xuất cuồng ngôn, ta Cửu Kiếm tông thậm chí ta Cổ Tộc thánh địa, đến đó bao nhiêu nhân, liền muốn chết bao nhiêu người! Ta nhất thời phần nộ, gần như phát cuồng, không cách nào khống chế. May mắn Trường Nguyệt Tiên Tử đại nhân ngài cùng tông chủ cùng một chỗ đến, cái kia quen thuộc mà thân thiết khí tức, tình lại đệ tử phần nộ cùng lý trí."

Cổ Tiêu Hồng lời nói, thật thật giả giả, lại vô cùng khiến người tin phục.

Đối với không biết chân tướng Cửu Kiếm Tông Tông Chủ cùng Trường Nguyệt Tiên Tử, cái này không thể nghi ngờ thì là chân tướng.

"Hiện tại, thật là không thích hợp tiến về đại Chu gia tộc. Cái kia Chu Nhượng Thần nếu là thức tỉnh, quật khởi, như vậy hắn nói như vậy, cũng không đủ."

Trường Nguyệt Tiên Tử lạnh nhạt nhìn Cổ Tiêu Hồng liếc một chút, ngữ khí bình tĩnh, ánh mắt tùy ý, cũng không cho cái gì coi trọng.

Cái này, để Cổ Tiêu Hồng Tâm, không khỏi hơi hơi lạnh lẽo, một loại vô hình tức giận cùng điên cuồng, lập tức liền muốn sinh sôi.

Nhưng, hắn rất tốt khống chế lại.

"Không tệ, ta cũng là biết được việc này về sau, lo lắng người giận chó đánh mèo Trường Nguyệt Tiên Tử nhìn trúng đệ tử Cổ Ngọc Nhi, cho nên đến đây chiếu cố một hai, như thế xem ra, người không chỉ có không có xúc động, còn biểu hiện ra khó được bao dung chi tâm, còn có thể vì nàng cân nhắc, người trưởng thành rất không tệ."

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ tán dương.

"Đây vốn là ta phải làm, đệ đệ không tại, đệ đệ thân nhân, chính là ta Cổ Tiêu Hồng thân nhân, thân nhân, lại sao có thể làm cho nàng thụ ỷ khuất?!"

Cổ Tiêu Hồng lập tức thần thức cảm thán, buồn vô cớ thở dài.

Lúc này, Cổ Ngọc Nhi nhìn qua cái kia Cổ Tiêu Hồng trên mặt tình chân ý thiết biểu lộ, nhìn lấy hắn đau lòng nhức óc loại kia biểu hiện, Cổ Ngọc Nhi trong lòng bàn tay, đã thấm ra mảng lớn mồ hôi lạnh.

Người này, trong lòng nàng, đã đầu chi sau đó nhân vật đáng sợ nhất, lớn nhất nhân vật đáng sợ.

Cổ Ngọc Nhi trong lòng cảnh giác không thôi, chưa phát giác ở giữa, liền muốn kéo ra cùng Cổ Tiêu Hồng khoảng cách.

Đúng lúc này, Cổ Tiêu Hồng lại thăm thăm thờ dài một tiếng, buồn bã nói: "Ta cũng coi như bởi vì đệ đệ sự việc, mà không rất bình tĩnh. Nhưng Cổ Ngọc Nhi sư muội, càng không cách nào ần nhẫn, liền muốn giết hướng đại Chu gia tộc. Thực trong mắt của ta, đại Chu gia tộc nhìn như bấp bênh, nhưng cũng có thể thật không đơn giản như vậy. Dù sao, từng chấn động một thời tam đại cấp bậc hóa thạch sống trường lão,

Cùng vị kia thần bí khó lường Chu Bích Nguyệt, đều tuyệt không phải bình thường tồn tại.

Đáng tiếc, trước đó bị cừu hận che đầy tâm, đến mức hơi kém làm ra điên cuồng trả thù cử động, khi đó, ta cho dù chết cũng không có gì, nhưng nếu là liên lụy Cổ Ngọc Nhi sư muội, tất nhiên sẽ chỉ làm rời đi đệ đệ, đều không thể nhắm mắt."

Cổ Tiêu hồng thanh âm tình chân ý thiết, hơn nữa còn rõ ràng là tại trọn tròn mắt nói lời bịa đặt.

Nếu không phải là trước đó tự mình trải qua một màn kia, Cổ Ngọc Nhi nhất định sẽ tin tưởng Cổ Tiêu Hồng lời nói.

Chỉ là, bây giờ Cổ Ngọc Nhi không những không có nửa điểm tin tưởng, ngược lại toàn thân càng thêm băng lãnh thấu xương.

Người này, quả thực đã không thể gọi là nhân, hẳn thật đáng sợ!

Ban đầu vốn đã rất là kiêng kị, lúc này Cổ Ngọc Nhi càng là làm sâu sắc mấy nặng kiêng kị chi ý! Về sau, cho dù là bất kỳ tình huống gì hạ, nàng đều tuyệt sẽ không sẽ cùng cái này Cổ Tiêu Hồng có liên quan tới.

Cổ Tiêu Hồng nói như vậy, tự nhiên thắng được Cửu Kiếm Tông Tông Chủ hảo cảm.

Cho dù trước đó thái độ không tốt Trường Nguyệt Tiên Tử, lúc này cũng rõ ràng thái độ hòa hoãn mấy phần.

"Cổ Ngọc Nhi, về sau, chớ có như thế xúc động."

Trường Nguyệt Tiên Tử nhẹ nói nói.

Cổ Ngọc Nhi hít thở sâu một hơi, thâm cười khổ liên tục, lại mục đích ngâm về cảm kích, đồng ý xuống tới.

Trường Nguyệt Tiên Tử cái này mới nói: "Ừm, hôm nay tới đây, chủ yếu vẫn là thu đồ đệ vấn đề. Cổ Ngọc Nhi, ngươi có bằng lòng hay không bái ta Trường Nguyệt vi sư, trở thành ta dưới trướng đệ tử thân truyền?"

Trường Nguyệt Tiên Tử cũng nghiêm túc, chuyện trọng yếu, không có nửa điểm trì hoãn.

Nguyên ý thi thu, không nguyện ý nàng cũng sẽ không miễn cưỡng.

Dưới cái nhìn của nàng, Cổ Ngọc Nhi tư chất không tệ, tính cách cũng rất tốt, nhưng, cũng vèn vèn chỉ là không tệ mà thôi, cách ưu tú, còn có cực lớn chênh lệch.

"Đệ tử, nguyện ý! Đệ tử Cổ Ngọc Nhi, bái kiến sư phụ."

Cổ Ngọc Nhi thân thể mềm mại hơi chấn động một chút, trong mắt lập tức hiện ra hi vọng ánh sáng, hiện ra giải thoát hàm ý!

Là, chỉ cần trở thành Trường Nguyệt Tiên Tử đệ tử thân truyền, thì nhất định có thể triệt để thoát ly Cổ Tiêu Hồng Ma chương!

Cổ Ngọc Nhi cuồng quít dập đầu, ngộ ý cảm ơn.

Nàng cũng rõ ràng biểu hiện ra vẻ kích động, không có nửa phần che lấp.

Nàng là thật kích động, phần này kích động, vượt xa trước đó đối Cổ Tiêu nói chết đi tâm tình bi thương.

Một màn này, rơi vào Cổ Tiêu Hồng trong mắt.

Hắn trông mắt chỗ sâu, tại thời khắc này hiện ra không khỏi vẻ cừu hận, nhưng, cái này vẻ cừu hận, lại ần tàng đến sâu đậm.

Cho dù là Cửu Kiếm Tông Tông Chủ, cũng không hay biết cảm giác dị thường.

"Ừm, nguyện ý liền tốt, như vậy, từ nay về sau, ngươi chính là ta Trường Nguyệt đệ tử thân truyền, ai dám động đến ngươi mây may, ta Trường Nguyệt, hội diệt hán cả nhà."

Trường Nguyệt Tiên Tử lời nói tùy ý, lại nói năng có khí phách, Bá khí chéch đẽ lợt.

Nhưng bất luận là Cửu Kiếm Tông Tông Chủ vẫn là Cổ Tiêu Hồng, đều không cảm thấy đây là điên cuồng ngôn luận, bởi vì bọn hắn biết, đối phương, có năng lực như thế!

Cổ Tiêu Hồng Tâm bên trong rét run, nhưng cũng càng lộ vẻ khiêm tốn cung kính.

Hắn vô cùng hiền lành nhìn lấy Cổ Ngọc Nhi, ngôn ngữ giống như vô cùng chân thành nói: "Chúc mừng sư muội, đã lấy một vị tuyệt thế sư tôn!"

Hắn sau khi nói xong, lại cung kính chạy ra ngoài một lúc sau tiên tử khom người cúi đầu, cung kính nói: "Chúc mừng Trường Nguyệt Tiên Tử đại nhân, thu đến một tên thiên phú dị bẩm ái đồ."

"Ừm. Ngươi cũng không kém. Thật tốt nỗ lực, rất nhanh, ngươi cũng sẽ có được cùng Cửu Kiếm Tông Tông Chủ không khác nhau chút nào địa vị."

Trường Nguyệt Tiên Tử lời nói bình thân, nhưng vẫn là động viên Cổ Tiêu Hồng một câu.

Cổ Tiêu Hồng lần nữa cúi người chào thật sâu, sau đó cung kính lui ra.

"Đi thôi, trước theo vì sư về động phủ khổ tu. Còn đại Chu gia tộc sự việc, Cửu Kiếm Tông Tông Chủ, từ sẽ có xử lý."

Một lúc sau tiên tử ngẩng khí hiền hoà nói ra.

Nàng đối Cổ Ngọc Nhi thái độ, thế nhưng là so với Cổ Tiêu Hồng thái độ tốt quá nhiều.

"Vâng, sư phụ." Cổ Ngọc Nhi lập tức vô cùng cung kính nói ra.

Cứ việc nàng lúc này nguyên bộ dáng thê thảm, nhưng cũng rốt cục nhìn thấy hoàn toàn mới hi vọng, cho nên khí thế cũng không đòi bại, ngược lại khí chất càng thêm xuất trần.

Trường Nguyệt Tiên Tử mang đi Cổ Ngọc Nhi.

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ cùng Cổ Tiêu Hồng làm theo lưu tại dãy núi chi địa.

"Tông chủ, bước vào Chân Đan cảnh cảnh giới gì, mới có thể trở thành nhất tông chi chủ? Mới có thể ủng lời nói có trọng lượng?"

Cổ Tiêu Hồng bỗng nhiên dò hỏi.

Hắn hẹp dài hai mắt rạng rỡ thêm quang, nhìn về phía Cửu Kiếm Tông Tông Chủ thời điểm, ánh mắt phá lệ sốt ruột.

Dạng này ánh mắt, để Cửu Kiếm Tông Tông Chủ, cũng theo đó nghiêm nghị, tim đập nhanh.

"Cổ Tiêu Hồng, có dã tâm là chuyện tốt, nhưng không muốn quá kích. Ngươi trước bước vào Chân Đan cảnh nhất trọng, ngưng luyện chánh thức Đại Đạo Chân Đan, chiến lực cố gắng đánh vỡ tứ trọng chiến lực hàng rào lại nói! Còn lại nó, không cần nhớ quá nhiều, cảnh giới là vô bờ bến, biết được càng nhiều, tu luyện chi lộ, thì càng khó đi!"

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ chần chờ một lát, lời nói thâm thúy nói ra.

Cổ Tiêu Hồng không cam tâm, nhưng cũng biết, hắn hỏi cũng không được gì.

Hắn yên lặng gật gật đầu, không sai sau đó xoay người, chuẩn bị lần nữa bế quan!

Bế tử quan!

Bởi vì, đại Chu gia tộc, cũng không đơn giản.

Tùy tiện đánh tới, chỉ sợ quả nhiên là hội dữ nhiều lành ít!

"Cổ Tiêu Hồng, . ngươi tu luyện, tạm thời chỉ cần phải nhớ kỹ ba cái cảnh giới là được! Cảnh giới thứ nhất, là ngươi bây giờ Hư Đan cảnh! Cái thứ hai cảnh giới, là Hư Đan cảnh về sau Chân Đan cảnh! Mà cái thứ ba cảnh giới, thì là Huyền Đan cảnh!"

Theo võ giả sau thiên nhập môn bắt đầu, tu luyện phân chia võ giả nhập môn lĩnh vực cùng võ đạo Chân Đan lĩnh vực hai đại lĩnh vực.

Nhập môn lĩnh vực, vì Hậu Thiên võ giả cảnh cùng Tiên Thiên Từ Khí cảnh!

Mà võ đạo Chân Đan lĩnh vực, làm theo là chân nguyên cảnh, Thiên Nguyên cảnh, Hư Đan cảnh, Chân Đan cảnh, Huyền Đan cảnh các loại cảnh giới!

Càng nhiều, ngươi không có tất phải biết, từng bước một chân thật đi, làm một ngày nào đó ngươi lát nữa, mới sẽ biết, ngươi đến tốt cùng đi bao xa!"

"Nếu là dẫn đầu biết tiên tri, khoảng cách vượt qua cực hạn, tiến bộ đường, ngươi liền không khả năng đi xa! Nhiều khi, nhân không phải có năng lực, mà chính là bị buộc đến cực hạn, mới có năng lực."

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ lưu lại một đoạn này lời nói, quay người liền bay về phía một phương khác chủ phong, đi theo cái kia Trường Nguyệt Tiên Tử rời đi thân ảnh mà đi.

Có lẽ, gặp được hắn, cũng vẹn vẹn chỉ là hai người từ đó Địa Lộ qua mà thôi.

"Ha ha, ta Cổ Tiêu Hồng, đúng là không có một cái tiện nữ nhân trọng yếu!"

"Cái này tiện nữ nhân, trèo cái trước tao hàng, thì lập tức điệu võ dương oai lên, lập tức quên đệ đệ chết thống khổ cùng bi thương, như vậy hưng phấn cùng kích động! Thật sự là không thể nhẫn! Đáng chết! Thực sự đáng chết!"

"Còn có tiện nhân kia Trường Nguyệt, ta đối nàng cung kính như thế, lại là hoàn toàn khinh thường tại cùng ta giao lưu! Đây là tại chà đạp ta tôn nghiêm sao? Một ngày nào đó, ta muốn đem nàng giẫm tại dưới chân, muốn hung hăng chà đạp lên nàng, Lãng nhục nàng, để cho nàng biết, như thế khinh mạn ta Cổ Tiêu Hồng, thì muốn phải trả cái giá nặng nề!"

"Cho thể diện mà không cần tiện nhân!"

Cổ Tiêu Hồng Tâm bên trong giận mắng không thôi, đôi mắt cũng biến thành điên cuồng mà băng lãnh.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Hỗn Độn Hư Đan!

Cổ kiếm đình viện.

Kiểm khí như mây.

Kiểm khí, kiểm ý, Kiểm Tâm, vờn quanh cùng một chỗ, như nghe lời nhất Tinh Linh, hiển hóa ra từng tia từng tia Đạo Tắc khí tức, tại Chu Nhựt Thần trong lòng bàn tay, tại Chu Nhựt Thần bên người, bay lượn lấy.

Như cây xanh quán đê cát, như sóng lớn Quyển Phong tuyết.

Khi thì gió mát quạt vào mặt, khi thì mệnh mông cuộn cuộn.

Nên có khí thế, đều có.

Nên có mềm dẻo, cũng đều có.

Kiểm đạo, tại Chu Nhựt Thần trong tay, tựa như hấn Tà Tí Hữu Bàng, rất nhanh, cũng đã Hóa Cảnh, Nhập Vĩ, Hóa Linh, nhập hồn.

Đây là đáng sợ thiên phú, nếu là bất luận kẻ nào nhìn thấy kiếm đạo có thể dạng này tu luyện, đều tất nhiên sẽ khiếp sợ không gì sánh nổi.

Nhưng tại Chu Nhựt Thần mà nói, cái này, cuối cùng tính không được cái gì.

Không có tu luyện trí nhớ, nhưng khi chuyên chú vào tình, liền có thể cực tình vu đạo.

Cực Tình tại kiếm đạo, kiếm đạo liền sẽ hiển hóa ra cực kỳ kinh hãi thể tục năng lực lĩnh ngộ cùng lĩnh ngộ tốc độ.

"Chuyên khí trí nhu, có thể như trẻ sơ sinh ư?"

"Chuyên khí trí nhu, hóa Đạo Sinh Nhất, là sơ. Mừng chín, Tiềm Long Vật Dụng. Thượng cửu, Kiến Long Tại Điền."

Chu Nhựt Thần tự lẩm bẩm, ngón tay hấn, khoa tay ra từng đạo từng đạo vô hình quỹ tích.

Cái này quỹ tích chảy lững lờ trôi qua, sau một lát, hư không bên trong, phảng phất giống như sinh ra uyển chuyển nhảy múa Kiếm Linh Tinh Linh.

Như tiểu chuồn chuồn một dạng, ở trong hư không chuyên chú mà nghiêm túc bay múa, như nắm giữ bọn họ đặc biệt, duy nhất sinh mệnh.

Chúng nó, làm kiếm Đạo mà sinh, cũng vì kiếm đạo mà chết.

Cả một đời, chỉ có đang bị sáng tác đi ra mới có nháy mắt huy hoàng, sau đó lại sẽ đi hướng chôn vùi.

"Đại Chu gia tộc Chiến Hồn kiếm đạo thực thật có thể bỏ qua."

"Truyền thừa hồi lâu, thực thật nên kết thúc, một lần nữa tới qua."

Chu Nhược Thần trong lòng suy nghĩ lấy, những lời này, hẳn lại sẽ không nói ra.

Nhưng, hẳn lại không có tu luyện Chiến Hồn kiếm đạo.

Tuy nhiên Chu gia truyền thừa công pháp Chiến Hồn kiếm đạo, xác thực trong tay hắn, bị hắn cất giữ trong linh hà bí cảnh bên trong. Mà lại, hắn trả nhìn qua, cũng Hoàn Toàn Ký ức xuống tới, có thể làm được đọc ngược như chảy.

Muốn đi về sau đường, tu luyện chi pháp, liền muốn hội tụ Bách Gia Chi Trường, thực sự ra bản thân nói, lập chính mình quy tắc, cái này, mới sẽ có được chánh thức về sau.

"Có lẽ, nghiên cứu phụ vương đã từng không có nghiên cứu triệt để, không kịp sáng lập Hồn Ấn kiếm đạo, càng thích hợp ta."

Chu Nhược Thần suy nghĩ hồi lâu, liên tục cân nhắc về sau, rốt cục có phương pháp hướng.

Có phương pháp hướng, Chu Nhược Thần liền nắm giữ tu luyện hạch tâm.

Cho nên, Chiến Hồn kiếm đạo, hắn cũng thì càng thêm dụng tâm nghiên cứu lên.

Kiểm đạo chi tâm, Kiếm Tâm quy vị. Vô tận kiếm ý hội tụ một thể, hiện ra tại Chu Nhược Thần ý chí bên trong, uy Rin bên trong.

Vô tận ý chí, dần dần ngưng tụ, nắm giữ đặc biệt linh tính.

Tâm tùy ý động, nói sao làm vậy.

Loại tu luyện này, vền vẹn khoảng một canh giờ, cũng đã có hiệu quả rõ ràng.

Chiến Hồn, là Thập Nhị Đồ Đằng Chiến Thủ Kiếm Hồn, nguồn gốc từ tại cổ lão Hình Ý Quyền thuật biến. Nhưng, 13 Hồn Ấn, lại là siêu thoát tại Hình Ý dây leo, không hề câu nệ tại Thân Hình biến hóa, không hề câu nệ tại dây leo hiển hóa.

Cái này bên trong, thứ mười ba Đạo Hồn ấn, cũng đồng dạng là độc lập, là thuộc về Chu Nhược Thần phụ thân nói.

Loại này nói, tại Tế Thiên Vực hủy diệt sụp đổ thời điểm, còn cũng chưa hoàn thành.

Chu Nhược Thần muốn một lần nữa lập Hồn Ấn chi đạo, cũng chỉ có thể lấy mười hai Hồn Ấn làm chủ.

"Chu Thiên Tinh Thần, mười hai Luân Hồi. Năm tháng ranh giới khác, thời đại lời lỗ. Sinh thành đạo pháp, luận sinh tử vô thường, giống như gắn liền với thời gian khoảng không, luận Hữu Cùng cũng vô cùng biến hóa."

"Không câu nệ tại hình thái biến hóa, vậy ta lợi dụng Thập Nhị Cầm Tinh lập đạo, sáng tạo 'cầm tinh Hồn Ấn', tại 'mười hai Chiến Hồn kiếm đạo' trên cơ sở, lập đạo hoàn toàn mới 'mười hai Hồn Ấn Chiến Hồn kiếm đạo'!"

"Như thế, nhưng vì!"

Có mục tiêu, xác định phương hướng.

Con đường phía trước, liền sẽ không khó đi.

Cho dù gặp ghềnh, nhưng chỉ cần tại hướng về phía trước, cách mục tiêu, liền sẽ càng ngày càng gần.

Thu hồi kiếm ý, Chu Nhược Thần đối với trong trí nhớ các loại hung thú, man hoang dã thú trí nhớ, đều tìm tòi ra đến, sau đó chỉnh lý phân tích.

Cầm tinh Hồn Ấn, Thủ Tướng vì Thủ.

Thủ, có Tầm Bảo Thủ, Thôn Thiên Thủ, phệ hồn Thủ, Phi Thiên Thủ chờ một chút chủng loại.

Mỗi một loại, đều có đối ứng đặc thù năng lực, muốn lựa chọn loại nào tới tay, tạm thời còn chưa biết.

Nhưng mỗi một loại, đều đủ để đáng giá nghiên cứu.

Chu Nhược Thần biết loại tu luyện này, không phải một sớm một chiều, cho nên cũng không nóng lòng.

Chu Nhược Thần ban đầu vốn có chút nể thử ý nghĩ, đang định tiến vào linh hà bí cảnh bên trong, nhưng, nhưng vào lúc này, lỗ tai hắn hơi động một chút.

"Chu Nhược Thần, lúc rạng sáng, bước vào Thiên Mộc đình viện, ta mang người lại vào đại Chu gia tộc tổ địa Kiếm Nguyên Trì, có chuyện muốn nói với

người."

Lúc này, một trưởng lão thanh âm, truyền âm cho Chu Nhược Thần.

Cái này, là lão tổ Chu Bích Nguyệt thanh âm.

Giống nhau Chu Nhược Thần phân tích kết luận như vậy, ông tổ nhà họ Chu Chu Bích Nguyệt, vẫn luôn tại, chưa bao giờ rời đi.

Nặng chứng làm dùng mảnh được, đại Chu gia tộc suy yếu lâu ngày đã lâu, bệnh nguy kịch, chỉ có thể trắng sí tự chặt tay, cạo xương Liệu Độc.

Chu Nhược Thần gật gật đầu, nói: "Ta biết. Lúc rạng sáng, Chu Nhược Thần nhất định tiến về."

Chu Nhược Thần lời nói mang theo có ý tôn trọng, nhưng cũng không có càn cung kính cử động, mặc dù nhưng đã cùng đi qua cáo biệt, nhưng còn có bộ phận sinh hoạt trí nhớ lưu giữ lưu.

Dựa theo bối phận, Chu Nhược Thần muốn so Chu Bích Nguyệt cổ lão rất rất nhiều, Chu Nhược Thần tạm thời, còn không có hoàn toàn thoát ly loại kia ảnh hưởng.

Chu Bích Nguyệt đối một màn này, cũng không để ý chút nào, hắn đã sớm ngầm đồng ý giữa hai người ngang hàng luận giao. Đạt được Chu Nhược Thần trả lời chắc chắn, Chu Bích Nguyệt không có hiển hóa thanh âm, liền trực tiếp tiêu tán.

Chu Nhược Thần tại trong đình viện cổ dưới tán cây ngồi xếp bằng xuống, hắn bảo nguyên thủ nhất, lập tức tiến vào trạng thái nhập định.

Linh hà bí cảnh, là một chỗ như Linh Hồn Thế Giới một dạng Linh Hồn Không Gian, nhưng, cũng là một chỗ nghịch thiên bí cảnh.

Làm Linh Hồn Không Gian, Chu Nhược Thần linh hồn xưa nay thì tồn tại ở nơi đây.

Mà xem như bí cảnh, chỉ cần Chu Nhược Thần nguyên ý, hắn thân thể, cũng là có thể tiến vào nơi đây.

Lần nữa tiến vào linh hà bí cảnh bên trong, Chu Nhược Thần tâm tình rất lợi hại yên tĩnh, cũng rất thoải mái.

Hắn đầu tiên là ở cái này mỹ lệ thế giới bên trong hư không bên trong phi hành một vòng, sau đó, mới bắt đầu lại tu luyện từ đầu cảnh giới.

Một lần nữa lập đạo, đối với tự thân yêu cầu, cũng càng cao.

Mặc dù không có tính toán thuận theo loại này Đạo tu luyện, nhưng đã muốn lập đạo, liền muốn quen thuộc vạn pháp, Hoàng ngộ vạn đạo. Cho nên, Chiến Hồn kiếm đạo không chỉ có lại muốn học, còn muốn hậu sinh khả ư.

Muốn học tập, suy nghĩ, nghĩ lại, tham khảo, lại quên.

Cái này, liền so đơn giản học tập, yêu cầu càng thêm hà khắc, càng thêm gian nan.

Đường nếu là tự chọn, Chu Nhược Thần cũng không có cái gì khó dễ chi tâm, hắn chỉ cần từng bước một thuận theo đi làm, là được.

"Có lẽ, ta không nên câu nệ tại một loại hình thái, Hình Ý biến hóa Hình Thần gồm nhiều mặt cấp độ sâu ảo nghĩa, hắn là ở chỗ thoải mái không bị trói buộc không bám vào một khuôn mẫu "

"Như vậy cơ sở nhất biến hóa, liền cần thân thể đều loại năng lực ứng đối, cái này bên trong, U Minh chi pháp lại là có thể tiến hành phụ trợ."

"Đáng tiếc, những thứ này, đều quên, muốn mở ra cảm đoán, cần muốn tìm công pháp căn nguyên, một lần nữa lĩnh hội, thông qua đạo lý giải, một chút xú ' tìm hiểu nguồn gốc ' mở ra."

Chu Nhược Thần tại linh hà bí cảnh bên trong ngộ đạo, hiệu quả tới càng tốt hơn , khắc sâu hơn, cũng chính xác hơn.

Sau đó, hắn liền bắt đầu thả lỏng trong lòng, bắt đầu tu luyện cảnh giới.

Linh hà bí cảnh bên trong, không bao giờ thiếu chính là năng lượng.

Linh hà bí cảnh, một dòng linh tuyền như làm cho không hết dùng không dứt, ẩn chứa ngập trời năng lượng.

Năng lượng phương diện, thời gian ngắn, Chu Nhược Thần là không thiếu.

Thân thể của hắn, cần lớn nhất căn nguyên tính lịch luyện cùng ma luyện.

Mà linh hà bí cảnh, phẳng phát xác thực nắm giữ năng lực như vậy, nhưng, bí cảnh năng lực, tạm thời, cũng không có hoàn toàn hiện ra, rất nhiều nơi, cũng cùng hắn trong trí nhớ trắng cảnh, có cực khác nhiều.

Chu Nhược Thần lần lượt tế luyện huyết mạch, cảnh giới ngược lại một đường bắt đầu giảm xuống, nhưng là nhục thân cường độ, lại một mực đang đề

bạt.

Hư Đan cảnh thất trọng cường độ tại một chút xú thuế biến lấy.

Rất nhanh, nhục thân cường độ, cũng đã đạt tới có thể so với bình thường Chân Đan Linh khí cường độ, mà loại cường độ này, y nguyên còn tại tiếp tục.

Chỉ là, làm nhục thân cường độ lần nữa có gần ba phần tăng phúc thời điểm, Chu Nhược Thần liền cảm giác được thân thể vô cùng nặng nề, linh hồn tựa hồ có chút không cách nào chống đỡ lấy thân thể trọng lượng.

Lúc này, Chu Nhược Thần dĩ nhiên minh bạch, thân thể cùng linh hồn chênh lệch, kéo đến cực hạn.

Ngay sau đó, Chu Nhược Thần lúc này mới bắt đầu tu luyện cảnh giới.

Cảnh giới phương diện, trước đó có một bộ Hư Đan cảnh thể nghiệm, bây giờ, Chu Nhược Thần một lần nữa lập đi lập lại tu luyện, cảnh giới đề bạt cũng không nhanh, nhưng là cũng y nguyên dần dần tới gần Hư Đan cảnh nhất trọng.

Lần này, Chu Nhược Thần lại tế luyện Hư Đan, lợi dụng linh hồn làm dẫn, lấy Vũ Trụ Hỗn Độn vì mô bản, sáng lập một cái khác dạng Hư Đan —— Hỗn Độn Hư Đan.

Chu Nhược Thần suy nghĩ qua nhiều lần, đương nhiên, cái này cũng có đã từng phụ thân hấn tưởng tượng ở chính giữa —— sáng lập cùng loại với Hỗn Độn một dạng Linh Hồn Bồn Nguyên thể giới, để Linh Hồn Thể Giới sinh ra thân thể, trực tiếp để thân thể vĩnh sinh đó là đương nhiên là tưởng tượng.

Tại lúc ấy quy tắc hạ, cái này là không thể nào hoàn thành sự việc.

Trước đó, Chu Nhược Thần liền có ý tưởng như vậy, nhưng là hấn ngưng luyện Hư Đan, lại ngưng luyện vũ trụ Hư Đan. Lấy vũ trụ là hư đan, lấy Hư Đan vì vũ trụ!

Hư Đan một thành, Đại Đạo nổi lên!

Có thể vũ trụ, cũng sẽ chết, đại vực, cũng sẽ sụp đổ.

Một bước kia, thực không tính cực hạn. .

Cực hạn là cái gì?

Cực hạn, cũng là không, là Hỗn Độn!

Bây giờ, bắt đầu lại từ đầu, Chu Nhược Thần ngưng luyện Hư Đan, không có kết cấu, không có hệ thống, vền vẹn chỉ là một đoàn Hỗn Độn, giống như là kém cỏi nhất Hư Đan một dạng, đục ngầu, đen kịt một màu hỗn loạn, khó coi.

Nhưng, dạng này Hư Đan sau khi thành công, Hỗn Độn tứ phương, cảm thấy có Thanh Khí cùng trọc khí tăng lên chìm xuống, phảng phất giống như bắt đầu phù hợp giữa thiên địa cơ bản nhất Chí Đạo.

Thế gian vạn vật, đều là năng lượng, bất luận là bất luận cái gì hình thái, đều có thể quy kết làm năng lượng.

Như vậy, năng lượng tinh khiết, cũng là Thanh Khí, năng lượng đục ngầu, cũng là trọc khí.

Trừ vô hình vô sắc thuần túy năng lượng bên ngoài, còn lại bất luận cái gì năng lượng, đều có thể là Hỗn Độn trọc khí.

Trong và đục tương sinh, bên trong thân thể liền vô cấu vô trần, như vậy thể chất, chính là vĩnh hằng Vô Cấu Đại Đạo thể thể chất.

Đơn giản lập đạo, ẩn chứa là toàn bộ linh hà bí cảnh nội tình, cũng là Chu Nhược Thần tại phụ thân hấn cái kia mười sáu năm dốc lòng bồi dưỡng ra tích lũy.

Hậu tích súc mà Bạc Phát, đã là như thế.

Lập đạo về sau, sáng lập Hỗn Độn Hư Đan dần dần ổn định, đại lượng năng lượng tràn vào, Chu Nhược Thần cảnh giới lần nữa đề bạt hai trọng, bước vào Hư Đan cảnh tam trọng chi cảnh.

Hấn thân thể, có Thanh Khí nhu, có trọc khí sát, cũng có được lẫn nhau ở giữa thăng bằng, thân thể cường đại thời điểm, quyền như có thể Phá Toái Chân Không. Thân thể yếu đuối thời điểm, da thịt phảng phất giống như vô cùng mịn màng, tràn ngập cực hạn cơ thể.

Loại này thuế biến, tại Chu Nhược Thần mà nói, là hấn hoàn toàn mới tân sinh hoàn toàn mới thuế biến.

Cái này về sau hấn, mới xem như chánh thức thoát khỏi đi qua công xiềng và nhà tù.

"A —— "

Ở vào một loại đình phong trạng thái Chu Nhực Thần, tại Linh Hà Bí Cảnh bên trong, không có che giấu trong lòng nhiệt huyết cùng niềm tin, hấn lên tiếng hô to, thanh âm chấn động thiên địa, rung động Thương Khung.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cực Tình tại đạo, Cực Đạo tại tình

Lúc rạng sáng.

Chu Nhực Thần theo linh hà bí cảnh bay ra, linh hồn chui vào thân thể bên trong.

Hấn đứng lên, thân thể hơi chấn động một chút, Thần lực cốt cách lập tức phát ra đùng đùng (*không dứt), như Hổ Khiếu Long Ngâm xương âm!

Vô tận tạp chất hóa thành vờ nát khí lưu, rất tự nhiên chui vào Hỗn Độn Hư Đan bên trong.

Chu Nhực Thần cảnh giới, duy trì tại Hư Đan cảnh tam trọng, nhục thân cường độ, có thể so với cường đại Chân Đan Linh khí phòng ngự cường độ, còn nếu là luận chiến lực, Chu Nhực Thần có tự tin, đơn thuần vận chuyển thân thể năng lực, bình thường Chân Đan cảnh tu sĩ, hấn hoàn toàn có năng lực tranh phong.

Nhưng hấn sẽ không kiêu ngạo, cũng sẽ không khinh địch. Cái này đối với hấn mà nói, vền vền, chỉ là đuổi kịp người đồng lứa đem mười năm gần đây khổ tu kết quả mà thôi.

Đường, còn y nguyên dài dằng dặc.

Chu Nhực Thần thở ra một ngụm thở dài, khí lưu như khói, mãnh liệt ra hơn mười mét phạm vi, trợn vện tiếp tục gần ba phút.

Thở ra trong lòng khí lưu, Chu Nhực Thần thân thể nặng nề cảm giác lập tức biến mất, người nhẹ như yến, như có thể tùy ý hư không dậm chân, không có chút nào câu thúc cảm giác cùng áp lực cảm giác.

Sau đó, Chu Nhực Thần sửa sang một chút chính mình áo bào, dùng một cái thô bố y mạng, đem như thác nước tóc đen tùy ý trói buộc lại, choàng tại sau vai.

Hấn người cao thon to lớn, khôi ngô mà cao lớn, mày kiếm mắt sáng, mặt như ngọc, lại không là trước kia như vậy khô gầy như que củi, sắc mặt vàng như nền đình đường không lương hải cốt nhếch nhác hình tượng.

Chu Nhực Thần dựa theo ông tổ nhà họ Chu Chu Bích Nguyệt chỉ dẫn, đi vào Thiên Mộc đình viện.

Trong đình viện, cũng không có nhân, chỉ có một gốc vô cùng cổ lão to lớn Cổ Tùng Thụ.

Cổ Tùng Thụ um tùm um tùm, già những vẫn cường mãnh, thẳng tắp mạnh mẽ, tràn ngập sinh mệnh lực.

"Đây là Thiên Mộc cổ thụ, hấn thân cây bị chém đứt về sau, hội dần dần ngưng kết, hóa thành um tùm Hàn Thiết, lại tên ' Thiên Mộc Hàn Thiết ', có thể để mà điều khắc."

"Đã từng, đại Chu gia tộc, đi ra rất nhiều lập đạo nhân vật, mỗi một loại nói, đều có một loại Thần Tính lực lượng, có một phần vinh diệu cùng truyền thừa, cũng có một loại Bất Hủ linh tính cùng Thần Tính tại kéo dài. Đòi đòi con cháu, không thiếu thốn vậy. Nhưng lập đạo người, lại tại cái kia về sau, không còn lại xuất hiện."

"Người xuất hiện, người là hi vọng, nhưng cũng có khả năng, là chân chính hủy diệt. Đại Chu gia tộc, vốn đã bấp bênh, nhưng chúng ta mấy lão già, vẫn là quyết định, sống mái một trận chiến, liều một phen nhìn xem, nhìn một chút kết quả cuối cùng! Người đã thanh tỉnh, như vậy, là thời điểm, nên tới đó thử xem"

"Có lẽ, nơi đó, còn sẽ có lấy thuộc về người đồ,vật."

Một cái thanh âm già nua nói ra.

Hấn ở trên trời mộc cổ thụ bên trong lạc ấn xuất thân ảnh, đó là thân ảnh, cũng là linh hồn.

"Người —— ai có thể thương tổn người nghiêm trọng như vậy!"

Chu Nhược Thần ánh mắt lăm lăm, trong lòng lập tức sinh ra tim đập nhanh màu sắc.

"Không nên hỏi nguyên nhân, ta bị thương như thế, phân hồn bị hao tổn, Chủ Hồn hủy diệt đã là tốt nhất kết cục. Có thể dựa vào Thiên Mộc cố thụ mà sống, vốn là may mắn.

Đại Chu gia tộc, có lẽ người cảm thấy chỉ là chính sách hà khắc, nhưng, thực thật không đường có thể đi, thật muốn diệt vong!

Ta không cách nào chánh thức động thủ làm cái gì, chỉ có thể thủ hộ sau cùng nội tình, cuối cùng này nội tình, không phải Chiến Hồn kiếm đạo, nói, công pháp, cái kia đều không cần thủ hộ. Nên truyền thừa, đoạt không đi. Có thể cướp đi, cũng cuối cùng hội gây mất truyền thừa.

Sau cùng nội tình, là Kiếm Nguyên Trì, đó là tổ tiên lập đạo chi địa, cũng là sau cùng nội tình. Người đi vào, sau đó, nếu như có thể, tìm kiếm nghĩ cách mang đi Kiếm Nguyên Trì, hoặc là để Kiếm Nguyên Trì một phương này Thái Cổ bí cảnh nhận chủ, như vậy, ta liền chết cũng không tiếc."

Cái này già nua linh hồn thờ dài nói ra.

"Ta hết sức!"

Chu Nhược Thần hồi đáp.

"Hết sức liền tốt! Đại Chu gia tộc, còn có ba Đại Trật Tự người thủ hộ, đó là Hộ Đạo Giả, nhưng cũng đều gần đất xa trời, tuy nhiên thực lực cường đại, nhưng là năng lực thi triển một lần, sinh mệnh bản nguyên, liền sẽ hao tổn một số. Bọn họ đã già nua, có thể sống đến cái niên đại này, vốn cũng không dễ dàng."

Chu Bích Nguyệt còn nói thêm.

Thanh âm hần y nguyên nặng nề, khàn khàn.

Nhưng lúc này, Chu Nhược Thần lại mơ hồ phát hiện, Chu Bích Nguyệt, một cái lão nhân, là một tên bà lão!

Nàng là một nữ nhân!

Một nữ nhân, chấp niệm bất diệt, phân hồn vẫn còn, vẹn vẹn, là làm một cái cô đơn gia tộc thủ hộ cùng truyền thừa.

Đây là cái gì dạng dốc hết tâm huyết nỗ lực? !

Đây cũng là hạng gì giá trị phải tôn trọng cùng kính sợ tình cảm sâu đậm?

Chu Nhược Thần trong lòng hơi có chút cảm giác khó chịu.

"Như thế nói đến, trước đó, ta can rờ. Cổ Tộc thánh địa, nếu thật xuất động cường giả đến đây, kết quả, thiết tưởng không chịu nổi."

Chu Nhược Thần trong lòng có chút hồ thẹn.

Hắn không biết điều thực, lại làm ra nhất định phán đoán, cũng dựa vào những thứ này, làm ra ứng đối chi pháp, coi là nếu thật là đại kiếp tiến đến, trong tộc tam đại trưởng lão nhất định sẽ ra mặt ngăn lại, cũng uy chấn những kẻ xâm lấn kia.

Hắn lại không có nghĩ qua, ba tên Hộ Đạo Giả bản thân, có thể thi triển năng lực cũng không nhiều, mà địch nhân, lại là Cổ Tộc thánh địa dạng này cổ lão thánh địa, có được vô cùng đáng sợ nội tình.

Đại Chu gia tộc một khi bại lộ cuối cùng này chiến lược, suy yếu lâu ngày tai hại, đem không chỗ che thân.

Chu Nhược Thần hiểu rõ về sau, mới biết được, chính mình trí tuệ cùng năng lực, chung quy là trên giấy được đến cuối cùng cảm giác cạn, cuối cùng chỉ là lý luận suông mà thôi.

Cùng chánh thức trong sinh hoạt cơ trí cùng trí tuệ, còn thua kém rất xa.

"Tuổi trẻ, niên thiếu khí thịnh, can rờ càng tốt hơn. Không giống như là chúng ta những lão nhân này, đã sớm mất đi sắc bén, như gần đất xa trời mục nát chi vật."

Thanh âm khàn khàn nhẹ nói nói.

Nàng lời nói rất tự nhiên, tùy ý, nhưng bên trong tự giấu chi ý, lại làm cho Chu Nhược Thần tâm, hơi hơi run rẩy.

Nhiều khi, không có tiếng tăm gì nỗ lực, mới đứng chân thật nhất chí cũng lớn nhất trùng kích linh hồn.

Tựa như là hần Chu Nhược Thần phụ thân, mẫu thân, tuy nhiên chưa từng có nói nói cái gì, nhưng hần Chu Nhược Thần có thể tại chết đi vô tận năm

tháng về sau, bây giờ phục sinh trở về, bản thân cái này, cũng là không thể tưởng tượng nỗ lực.

Không có cái gì, so dạng này nỗ lực càng thêm cảm động sâu vô cùng, càng thêm tình chân ý thiết.

"Bích Nguyệt lão tổ, có lẽ, có một ngày, ta sẽ tìm đến Bất Tử Thần Dược, vì người kéo dài hoàn toàn mới sinh cơ, để người cải lão hoàn đồng, một lần nữa sống ra lồng lầy cả đời."

Chu Nhược Thần nhẹ nói nói.

Cái này có lẽ vẹn vẹn chỉ là một cái tâm nguyện, nhưng, nhưng cũng là Chu Nhược Thần suy nghĩ trong lòng.

Nếu như có thể, như Chu Bích Nguyệt, Chu gia tam đại Hộ Đạo Giả dạng này trung thành tuyệt đối, trải qua năm tháng chứng minh nhân vật trọng yếu, không thay đổi chết đi.

"Sinh mệnh như hạt bụi, quỹ tích vận hành tức sẽ kết thúc, liền sẽ tự nhiên Hóa Đạo, đây là Tự Nhiên Quy Tắc, không thể cải biến. Còn cảnh giới, thời gian ngắn, cơ hồ hoàn toàn không có khả năng. Cho nên, người cố tình liền tốt, còn lại, cũng không cần mang thai hy vọng quá lớn, để tránh thất vọng thời điểm, không thể thừa nhận."

Chu Bích Nguyệt không khỏi nhìn Chu Nhược Thần liếc một chút, ánh mắt hơi có vẻ phức tạp.

Nhưng nâng nhưng cũng rất là vui mừng.

Cái kia già nua mà hơi có vẻ đục ngầu ánh mắt, Hoàng lộ ra có ảm áp màu sắc chầy lững lờ trôi qua.

"Có hi vọng, cho dù là một chút xíu, dù sao cũng so không có hi vọng tốt! Ta sẽ dốc toàn lực đi phấn đấu!"

Chu Nhược Thần ngữ khí ngưng trọng.

Hắn không phải một cái ưa thích ưng thuận hứa hẹn người, điểm này, truyền thừa phụ thân hắn cái kia kiên cường mà quật cường tính cách.

Nhưng hôm nay, không đến trong vòng một ngày, cái này, đã là hắn ưng thuận cái thứ hai hứa hẹn.

Nhân, chỉ có làm không được một sự kiện, mới có thể gửi hi vọng ở hứa hẹn, như phụ thân hắn nói, cái này, là người yếu vô năng biểu hiện.

Chỉ có người yếu, mới có thể đem những thứ này, treo ở bên miệng.

Mà cường giả, cho tới bây giờ đều không phải là nói, mà là tại làm.

"Hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn. Thuận tự nhiên là tốt! Tốt, đừng chậm trễ, người đi Kiếm Nguyên Trì đi, bước vào Thiên Mộc cổ thụ bên trong bên trong, có thông hướng Kiếm Nguyên Trì thông đạo."

Chu Bích Nguyệt buồn vô cớ than nhẹ, lại lộ ra một sợi vui mừng nụ cười đến, ngữ khí ôn hòa nói ra.

Nàng thanh âm, y nguyên khàn khàn mà trầm thấp, già nua đến không ra bộ dáng, mang theo tiêu điều nội tình cùng khí tức.

Nhưng, thanh âm này, lại là ảm áp như vậy nhân tâm, để Chu Nhược Thần trong lòng, lại khó mà quên.

Có lẽ, trước lúc này, đại Chu gia tộc sinh tử, thì tính sao? Gặp qua đại vực Băng Diệt, chỉ là một cái mấy người hoặc là mấy chục người tiểu gia tộc, sinh tử lại có thể thế nào? Hắn tuyệt sẽ không để ở trong lòng.

Hắn, cùng cùng Chu Linh Dạ, Chu Bích Nguyệt bọn người, không có bất cứ quan hệ nào.

Nhưng hôm nay, Chu Nhược Thần đem cái này đại Chu gia tộc, cái này Thiên Khô Trấn, bây giờ vẹn vẹn chỉ có hơn mười người gia tộc, xem như là như chính mình Tế Thiên Vực bên trong nhà một dạng địa phương.

Hữu tình, Cực Tình tại đạo, Cực Đạo tại tình, thủ hộ, đảm nhiệm, truyền thừa!

Cái này, là hắn bây giờ nhận thức đến.

Như hôm nay, hắn từ bỏ đại Chu gia tộc.

Hoàng Minh thiên, hắn liền có thể từ bỏ linh hà bí cảnh.

Ngày kia, có lẽ, hắn có thể coi thường đến Tế Thiên Vực Băng Diệt, đều không vì đó động dung.

Gặp gì biết nấy, lấy xem thường lớn, việc nhỏ còn không làm, thì chưa nói tới đại sự.

Chu Nhược Thần một chút xíu học tập, nhận thức đến chính mình cách đối nhân xử thế chi pháp, còn có rất nhiều khiếm khuyết.

Trên giấy được đến cuối cùng cảm giác cạn.

Sinh hoạt, Vạn Tượng hồng trần lịch duyệt, cuối cùng là phải tự mình kinh lịch, tự thân đi làm đi thử nghiệm, mới có thể xâm nhập nhân tâm, thấu triệt sâu trong linh hồn.

Chu Nhược Thần ngốc trệ một lát, trong lòng ngũ vị những chuyện linh tinh ở đời, cảm xúc rất nhiều.

Nhưng lập tức, hắn thu liễm tất cả tạp niệm, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chú trước mắt cái kia cực hạn mỹ lệ một mảnh phảng phất giống như mộ bia đồng dạng màn sáng.

Màn sáng là màu tím sặc, giống như là bích lục sinh mệnh bản nguyên Linh Dịch hóa thành mờ mịt khí thể, lại như là trong tinh không mở ra Thòi Không Chi Môn, . hiển hóa ra màu tím sặc chói lọi lưu quang.

Lưu quang liễm điểm, gọn sóng lấp lóe mà vạn vẹo.

Quang ảnh bên trong, bóng người phảng phất dòng nước một dạng đang chảy lầy.

Chu Bích Nguyệt thân ảnh chui vào bên trong, chấp trùng lấy biến mất.

Sau cùng, nòng thân ảnh ngưng tụ đến bên trong, hóa thành từng vòng từng vòng chấp trùng gọn sóng.

Gọn sóng lại rất nhanh bình tĩnh trở lại, từng vòng từng vòng gọn sóng, hóa thành từng mai từng mai phù văn, phù văn bày biện ra Hạo Nhiên Tử Khí khi tức, tràn ngập tại màn sáng chỗ sâu, hình thành một đầu thông hướng phương xa thông đạo.

Thông đạo không dài, lại tại càng xa xôi trong bóng tối, thấp sáng một đạo lại một đạo gạch ngang.

Mỗi một đạo gạch ngang, đều là một đạo màu tím sặc đường cong, lấy phù văn Tinh Linh cùng Tử khí hội tụ mà thành đường cong.

Giống như là Càn Khôn Bát Quái phía trên các loại càn khôn khảm vị phân bố cùng tổ hợp, tràn ngập phức tạp khó hiểu ảo nghĩa.

Chu Nhược Thần đơn giản nhìn một chút, lập tức có loại thật sâu ngất cảm giác sinh ra.

Không có đối ứng tri thức hệ thống, tiếp xúc vật như vậy, hắn có ấn tượng, lại nghĩ không ra, không nhìn rõ, cho nên tư tưởng cũng đều nhận nhất định trùng kích.

"Cửu Cung Trận Đạo —— nếu là nắm giữ phù văn luyện trận điểm chính loại hình cơ sở thư tịch, cẩn thận thôi diễn phân tích, nhiều hơn thể ngộ, liền có thể cõi ra Cửu Cung Trận Đạo nhập môn ảo nghĩa, dần dần tìm về phong cấm tri thức hệ thống."

Chu Nhược Thần nghĩ đến quật khởi chi pháp, nhưng hắn không chần chờ, không có suy nghĩ sâu xa, mà chính là trực tiếp bước vào cái kia một đạo phù văn màn sáng diễn hóa trong thông đạo.

Chu Nhược Thần bước vào về sau, cái kia một màn ánh sáng lập tức bắt đầu thu nhỏ, bắt đầu thu liễm.

Rất nhanh, cái này một góc um tùm cổ thụ, liền hoàn toàn khôi phục bình thường, hết thảy, phảng phất không có bất kỳ cái gì dị thường.

Nhưng, nên chuyện phát sinh, lại tại mặt khác một mảnh cường đại mà thần bí khu vực bên trong, phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tà Tôn kiếm

Kiểm Nguyên Trì, là một chỗ bí cảnh.

Cũng là thói luyện kiếm đạo Kiếm Tổ chi địa.

Chu Nhược Thần tiến vào Kiếm Nguyên Trì, cũng không phải là tràn ngập linh tính cùng Thần Tính địa phương, cũng không phải phong cảnh như họa mỹ lệ Tiên Cảnh chi địa.

Hoàn toàn ngược lại, đó là khắp nơi quanh hui, tiêu điều chi địa.

Một chỗ hoang vu cùng tiêu điều.

Giữa thiên địa, đã vô cùng tàn phá, thiên địa, thùng trăm ngàn lỗ.

Những cái kia vỡ tan địa phương, dòng không khí hỗn loạn quét mà đến, khí lưu phát ra từng đợt trầm thấp tiếng nổ đùng đoàng.

Tin đồn ngẹn ngào, khí trời khô lạnh, hơi thở mà thành lạnh.

Chu Nhược Thần cũng không lạnh.

Hắn thân thể rất cường đại, mà ở trong đó cũng là hắn đã từng tồn tại địa phương.

Một người gần như nơi sinh phương, thường thường ngược lại là lớn nhất an tường cũng ấm áp nhất địa phương.

An tường cùng ấm áp, cùng hoang vu, lạnh lẽo đều không có quan hệ trực tiếp.

Chu Nhược Thần về tới đây, lại như trở lại nhà mình một dạng, quen thuộc, thân cận.

Chỉ là, nhà, như thế tiêu điều nhà, cùng đã từng mỹ lệ, như điện ngọc quỳnh lâu, vô thượng Cung Điện nhà, hình thành cực kỳ so sánh rõ ràng.

Chu Nhược Thần một đường ghé qua, đi vào một chỗ tàn phá hạp cốc chi địa.

Nơi đó, là Kiếm Nguyên Trì hạch tâm chi địa —— Kiếm Nguyên Thiên Trì.

Thiên Trì sớm đã khô cạn.

Trong ao, Thổ mà trở nên cháy đen mà rạn nứt, một chút vết nứt đều có to bằng bắp đùi, bên trong chiều sâu, sâu không thấy đáy.

Nhìn không thấy, không cảm ứng được.

Chu Nhược Thần dậm chân tại cái này cháy hắc thổ địa bên trên, kiên cứng rắn đất đai, cứng rắn, so với Chu Nhược Thần bây giờ mạnh đại phòng ngự lực thân thể, đều muốn càng kiên cứng rắn rất nhiều.

Đây là không biết tên tài liệu, cho dù là kiến thức vẫn còn, Chu Nhược Thần cũng không thấy cho hắn có thể nhận ra mảnh đất này hình thành trạng thái như vậy nguyên nhân.

Đất đen trung gian, có một tòa tàn phá tấm bia to.

Như sụp đổ quỳnh lâu vách tường cây cột bị phong hóa một dạng, pha tạp, cổ lão, tàn khuyết không chịu nổi, nhưng lại mang theo Thương Cổ hàm ý.

"Nơi này, tìm cái gì? Nơi này, không có cái gì."

Chu Nhược Thần quan sát tứ phương, tâm tình yên ổn, tự nhiên, nhưng cũng dần dần bị dạng này bị thương mà tiêu điều bầu không khí ảnh hưởng.

Vừa đi vừa về ghé qua, tìm kiếm, cảm ứng, thể ngộ, Chu Nhược Thần không có cái gì tìm tới, hao phí gần sáu canh giờ, tại mảnh không gian này vừa đi vừa về rất nhiều lần.

Không gian không lớn, tránh đi thùng trăm ngàn lỗ hư không vỡ tan chi địa về sau, có thể tìm địa phương, cũng cứ như vậy nhiều.

Cuối cùng, Chu Nhược Thần trở lại cái kia tường đồ tấm bia to trước mặt.

Ánh mắt của hắn, rơi vào cái này tường đồ bên trên.

"Kiếm Nguyên Trì chẳng lẽ "

Chu Nhược Thần suy tư hồi lâu, sau đó, hắn tại cái này tường đồ bên cạnh ngồi xếp bằng xuống, sau đó, lấy hắn tự thân linh hồn, tiêu tán tứ phương.

Lấy linh hồn, quan sát Kiếm Nguyên Trì.

Kiếm Nguyên Thiên Trì, thôi luyện kiếm đạo.

Chu Nhược Thần lợi dụng chính mình linh hồn, thành tựu Kiếm Linh chi ý, hội tụ kiếm ý, Kiếm Tâm, Kiếm Linh, hiển hóa ra đối ứng hiệu quả.

Một khắc này, lấy kiếm Đạo khổng chế linh hồn, phảng phất trong nháy mắt thấm nhuần đến Hồn Ấn ảo ảnh, Chu Nhược Thần linh hồn làm chấn động, nhất thời nghĩ đến linh hồn biến hóa hình thái diễn hóa.

Linh hồn hấn, rất tự nhiên theo bên trong thân thể tràn ra, sau đó ở trong hư không tụ lại.

Không màu vô hình, lại lại có thể đang biến hóa bên trong, như nước chảy chảy xuôi, như dòng nước hội tụ.

Thủy Vô Thường Hình.

Thủy Lợi Vạn Vật Nhi Bất Tranh.

Thượng Thiện Nhược Thủy.

Chu Nhược Thần linh hồn, bay lên cái kia tường đỏ, sau đó, linh hồn hấn, rõ ràng 'nhìn' đến, cái kia tường đỏ bên trên, ẩn chứa kinh thiên động địa kiếm ý.

Đó là sừng sững bất động núi lớn, đó là chân kinh Vạn Cổ trầm luân.

Đó cũng là, tuyệt thế kiếm đạo nội tình cùng truyền thừa.

"Đây là Tà Tôn kiếm!"

"Làm sao có thể làm sao lại "

"Nó, càng như thế tàn phá, hủy hoại chỉ trong chớp lát, sụp đổ nơi này.

"

"Đó là đã từng, phụ vương chinh chiến Vạn Cổ Thánh Linh binh khí, là chân chính Chúa Tể đại vực sinh tử Chí Đạo binh khí a!"

Chu Nhược Thần tâm, đột nhiên run rẩy lên, linh hồn, đều không thể ổn định.

Hình thành hư ảnh linh hồn, hóa thành nước chảy, chảy xuôi mà trở lại Chu Nhược Thần thân thể bên trong.

Một khắc này, Chu Nhược Thần thể xác tinh thần, đều nhận cường lực rung động.

Hấn tất cả trấn định, tại thời khắc này hoàn toàn Băng Diệt.

Hấn trấn định, thực cũng không phải là trấn định, cái kia chỉ là bởi vì nhìn thấy tràng cảnh rất lợi hại hạo đại, thậm chí đã thành thói quen.

Có thể thấy càng cuộn cuộn, càng rung động sự việc, hấn đã từng, bây giờ thiếu niên tính cách, mới có thể hoàn toàn bày biện ra tới.

Tà Tôn kiếm, đây là toái phiến.

Toái phiến, hóa thành tường đỏ, mai một tại đã từng đại Chu gia tộc Kiếm Nguyên Trì tổ địa.

Đây là chết đi? Vẫn là trở về?

Đây là bắt đầu từ nơi này? Vẫn là từ nơi này chung kết?

Bất lực? Bi ai? Thống khổ? Khổ sở? Hay là người, là mờ mịt?

"Phụ vương ngài đến tốt cùng như thế nào? Ngài, hiện tại hoàn hảo sao?"

Chu Nhược Thần linh hồn thức tỉnh, thân thể thức tỉnh, hấn đứng lên.

Hấn trong hai mắt, chảy ra không cách nào khống chế nước mắt.

Đó là nước mắt, nhưng đó là màu đỏ nước mắt.

Nước mắt, nếu là màu đỏ, cái kia liền đã không phải là nước mắt, mà chính là máu tươi.

Máu tươi, chảy xuôi mà ra, lại bay ra hư không, rơi vào cái kia tường đỏ bên trong.

Có lẽ, cũng chỉ có dạng này máu tươi, truyền thừa dòng chính Đế Huyết máu tươi, nguồn gốc từ tại bản mệnh linh hồn linh hồn máu tươi, mới có thể mở ra cái kia tường đỏ cổ lão bất hủ thần tính.

"Ông —— "

Tà Tôn kiếm hóa thành tường đỏ, như một đạo huyết quang, hóa thành Nguyên Từ quang trụ đồng dạng quang trụ thân ảnh, chui vào đến Chu Nhược

Thần trong mi tâm, sau đó một đường đâm xuyên, đâm chìm đến Chu Nhược Thần thân thể cùng linh hồn giao tiếp đan điền chi địa, trầm luân bên trong, không nhúc nhích chút nào.

Tay cụt tàn tường biến mất.

Mà tại Hồn Độn Hư Đan nội bộ, có lại chỉ có không đến ngón cái lớn chừng bằng móng tay cùng nhau màu tím sặc miêng sất.

Cái này màu tím sặc, tựa như là Thiên Mộc trong đình viện cái kia một cây đại thụ màu tím sặc một dạng.

Tường đồ biến mất về sau, Kiếm Nguyên Trì bắt đầu thu nhỏ, sau đó hóa thành một mảnh Kiếm Nguyên Thiên Trì, tựa như là đỉnh núi trung ương một cái nho nhỏ Thiên Trì hồ nước một dạng.

Giữa thiên địa tàn phá thiếu hụt, nên Băng Diệt, đã bắt đầu Băng Diệt.

Mà hoàn hảo, cũng dần dần thu liễm sao lại, hội tụ cùng một chỗ.

Cuối cùng, Chu Nhược Thần thấy tận mắt một màn này phát sinh, chắc là không còn thi triển bất luận cái gì chi lệnh.

Nhưng Kiếm Nguyên Trì hóa thành một phương Thiên Trì về sau, rất tự nhiên bay vào Chu Nhược Thần trong mi tâm.

Kiếm Nguyên Thiên Trì, không có tiến vào Hồn Độn Hư Đan nội bộ, phản mà tiến vào linh hà bí cảnh.

Cùng phía kia Liên Trì đặt song song, tại cái kia cổ lão Sinh Mệnh Cổ Thụ một phương khác, độc lập ra một cái khu ở giữa, hình thành một phương Kiếm Nguyên Thiên Trì.

Giữa thiên địa hơi nước bắt đầu hội tụ, tự phát phát nhập cái kia khô cạn thiên trong ao.

Cháy đen sặc kiên cứng rắn đất đai, cảm thấy thu nạp hơi nước về sau, bắt đầu trở nên rã rời mà nhu hòa, dần dần hòa tan, hình thành vuông vức mà thoải mái dễ chịu tầng dưới.

Kiếm Nguyên Trì, vì vậy mà bắt đầu cực tốc khôi phục.

Nó sử dụng linh hà bí cảnh bên trong cường đại linh khí năng lượng, hình thành tự mình chữa trị quá trình.

Kiếm Nguyên Trì khôi phục.

Nắm giữ thói luyện kiếm ý, Kiếm Tâm, thậm chí cả Kiếm Linh năng lực.

Chu Nhược Thần có nghĩ qua, đem Kiếm Nguyên Trì lại phóng xuất ra, lại vì đại Chu gia tộc đệ tử, tiến hành thuật biến, thói luyện cùng ma luyện mà sử dụng.

Nhưng, làm Kiếm Nguyên Trì tại Chu Nhược Thần ý niệm bên trong, hạ xuống thời điểm, trong lúc này ẩn chứa linh tính, thói luyện năng lực chờ một chút, lại rất nhanh bắt đầu trôi qua, bắt đầu tiêu tán.

Phiến thiên địa này ăn mòn năng lực, rõ ràng bày biện ra tới.

Mà lại, lần này, làm loại này trôi qua, tiêu tán bày biện ra đến mất trần có thể thấy manh mối thời điểm, Chu Nhược Thần cũng có loại không cách nào nói rõ khổ sở chi ý.

Thì phảng phất, nhìn lấy tươi sống sinh mệnh, tại gặp tra tấn, dần dần chết một dạng.

Vô ý thức, Chu Nhược Thần lập tức trở về thu Kiếm Nguyên Trì.

Kiếm Nguyên Trì như một đạo lưu quang, bay vào linh hà bí cảnh bên trong, lần nữa mọc rễ, nảy mầm.

Nguyên bản đựng phải ăn mòn, xuất hiện cái kia khô cạn cùng rạn nứt biến hóa, lại lập tức cấp tốc khôi phục.

Chu Nhược Thần lưu ý đến, linh hà bí cảnh bên trong năng lượng, cảm thấy thoáng có chút giảm bớt, nhưng cũng không rõ ràng.

Rất nhanh, linh hà bí cảnh lại bắt đầu tự động thu nạp giữa thiên địa cao tầng thứ năng lượng, tiến hành đền bù bổ sung.

Cái kia thừa thốt rất nhiều năng lượng, phảng phất lại tại dần dần bổ sung trở về.

Chu Nhược Thần thể ngộ, cảm ứng một lát, rốt cục xác định cái này mấy món sự tình chân thực.

Kiếm Nguyên Trì hần cảm xuống, mà lại đặt tại hần Linh Hồn Thế Giới, hoặc là nói là hần nắm giữ, cùng linh hồn dung hợp một thể bí cảnh linh hà bí cảnh bên trong, đã chánh thức phù hợp chặt chẽ.

Kiểm Nguyên Thiên Trì, liền trở thành Vân Thành bí cảnh bên trong độc có một loại năng lực, giống như là bị tập hợp đi ra năng lực một dạng.

Tà Tôn kiểm toái phiến, làm theo yên tĩnh nằm tại Hỗn Độn Hư Đan bên trong, phẳng phát giống như yên lặng to lớn đồi núi, một mực đang ngủ say bên trong.

Chu Nhược Thần có thể mơ hồ cảm nhận được cái này Tà Tôn kiểm toái phiến đáng sợ.

Cho dù là tàn phá toái phiến, cái này Tà Tôn kiểm phẩm chất, đã không cách nào phán định.

Đó là đã từng văn minh bên trong, tới đỉnh cấp binh khí, không có cái thứ hai!

Bây giờ, thiên đạo bất đồng, phân chia khác biệt, phán định tiêu chuẩn cũng khác biệt. Nhưng, cái kia tuyệt không ảnh hưởng Tà Tôn kiểm toái phiến cực hạn phẩm chất.

Có vật này trấn thủ Hư Đan, Chu Nhược Thần như tâm có chỗ cảm, lại không cái gì kiêng kỵ cùng tâm mang sợ hãi.

Kiểm Nguyên Trì bị lấy đi, phiến thiên địa này, liền thực sự trở thành một mảnh khô kiệt chi địa.

Mà nguyên bản Kiểm Nguyên Trì tồn tại địa phương, nơi đó, lưu lại một đạo đơn giản phù văn vẫn tự.

Vẫn tự cao thâm mật trắc, lại không cần phải hiểu.

Bởi vì phù văn vẫn tự, vền vền chỉ là truyền lại tin tức công cụ, mà Chu Nhược Thần, nắm giữ đặc biệt linh hồn, có thể mở ra linh hồn, . mở ra nội tâm, lấy tâm linh, tiếp nhận bất kỳ tin tức gì.

"Tể Thiên hồn tịch diệt trấn vạn phương vô cực quy điệp hồng nhan thương "

Đó là một câu cũng không phức tạp Thái Sơ phù văn ảo nghĩa.

Chu Nhược Thần bây giờ không hiểu Thái Sơ phù văn, nhưng hần nhìn thấy, liền hơi có nhận biết lịch duyệt hiển hóa, cho nên liền nhận biết.

Tâm hần, cũng minh ngộ đến câu này phù văn ẩn chứa ảo nghĩa.

"Đây là đang nói Vô Cực thánh địa có nhân quả sao? Đây quả nhiên là phụ vương tâm huyết. Phụ vương, quả nhiên là vì ta phục sinh, mà nỗ lực tất cả."

"Hần mất đi người nhà, con gái, sau cùng, cũng mất đi chính hần, mất đi ta."

"Vì ta, hần nhất định trải qua vạn kiếp gian nan, tao ngộ vô tận khó khăn mà có chút thành tích, không phải vậy, cái này ' Tà Tôn kiểm toái phiến ', thì tuyệt sẽ không cùng Kiểm Nguyên Trì, cùng những truyền thừa khác Thái Sơ phù văn kết hợp với nhau, để bây giờ ta phải lấy thu hoạch được."

Chu Nhược Thần tự lẩm bẩm.

Một khắc này, ánh mắt của hần, cực kỳ kiên định.

Cực kỳ sót ruột.

Hần thậm chí muốn lập tức liền có thể tìm đến phụ thân hần, cứu ra chỗ ở trong con nguy khốn phụ thân.

Đáng tiếc, hần thật sâu hiểu rõ, những thứ này, cũng chỉ là hy vọng xa vời mà thôi.

Hần không có tin tức gì, bây giờ tin tức, chỉ có thể chứng minh, phụ thân hần, đã từng xuất hiện, cũng ở cái thế giới này tồn tại qua, thậm chí còn nặng mới lưu lại Kiểm Nguyên Trì truyền thừa.

Lần thứ nhất, Chu Nhược Thần bỗng nhiên vô cùng khát vọng lực lượng, khát vọng cường đại lên, khát vọng , có thể Chúa Tể chính mình vận mệnh, Chúa Tể cuộc đời mình!

"Vô Cực thánh địa —— vô cực quy điệp hồng nhan thương phụ vương, đây là chỉ dẫn ta tiến về Vô Cực thánh địa sao? Nơi đó, nắm giữ Tà Tôn kiểm còn lại toái phiến sao?"

Chu Nhược Thần than nhẹ một tiếng, Hoàng ngộ đến câu kia phù văn bên trong, nửa câu sau đại thể ý tứ.

Chương 17: Cổ địa bí ca

Kiểm Nguyên Trì bên ngoài hư không, đã một mảnh trống vắng.

Không có Kiểm Nguyên Trì bí cảnh chi địa, cũng mất đi sau cùng lực lượng cội nguồn.

Trần áp đầu mỗi then chốt hạch tâm, Tà Tôn kiểm toái phiến rời đi, Kiểm Nguyên Trì quy vị, cái kia còn thừa lại, cũng chỉ có một mảnh tịch tịch mặt pháp pha tạp cổ địa.

Cổ địa như bí ca, một khúc hát xong, cũng đã yên lặng.

Vết nứt hiển hóa, nên rách nát, đã từ lâu rách nát.

Nên lưu giữ lưu, cũng đã trở lại, có kết thúc.

Chu Nhược Thần đứng tại cái này một phiến hư không, hần trôi nổi phi hành mấy lần, lại không cảm giác được kiểm ý nội tình, lại không cảm giác được cuộn cuộn khí tức.

Có, chỉ có như phương xa tinh không tịch diệt dòng không khí hỗn loạn, có chỉ là một số nguồn gốc từ tại sơ đẳng nhất không gian cuồng bạo bụi.

Hồi phi yên diệt, như một hạt bụi.

Nơi đây, đã không có tồn tại giá trị cùng ý nghĩa, cũng tại một chút xú vỡ nát.

Nó, chẳng mấy chốc sẽ bị vỡ ra hư không một chút xú thôn phệ hết, hóa thành trong vũ trụ hạt bụi, thoát ly bí cảnh phạm trù.

Như một ngôi sao có sự sống, cuối cùng hóa thành tinh mạch Bạch Ải Tinh sau đó vẫn lạc một dạng.

Vùng không gian này, đồng dạng như thế.

Có thể, cho dù là tịch diệt, cái này, cuối cùng xem như Chu Nhược Thần ' nặng mới ra đời ' địa phương.

Cuối cùng, hần có chút không muốn.

Hần yên lặng đứng vững, một mực chờ đến Thiên Địa Tịch Diệt, tựa như là đã từng Tế Thiên Vực sụp đổ giống như hủy diệt.

Rất nhanh, làm dưới chân bị hư không bắt đầu thôn phệ, làm cực hạn hung hiểm bắt đầu buông xuống mà đến, Chu Nhược Thần mới không thể không phi hành, sau đó tâm niệm nhất động, gọi ra cái kia một đạo trạm lam sắc quang mang thông đạo, liên thông Kiểm Nguyên Trì lực lượng.

Hần thân thể, tiến vào linh hà bí cảnh bên trong.

Linh hồn hần, lại hóa thành một đạo róc rách nước chảy, chảy xuôi đến cái kia trạm lam sắc quang mang thông đạo bên trong.

Thông đạo đóng lại.

Nước chảy dừng lại một lát, giống như là sau cùng xem một dạng.

Từ nay về sau, đại Chu gia tộc, đã không còn Kiểm Nguyên Trì tổ địa.

Kiểm Nguyên Trì, y nguyên còn tại, nhưng tổ địa, cuối cùng đã bị năm tháng chỗ tịch diệt.

Năm tháng vô tình.

Theo chảy trong nước chảy xuôi mà ra, Chu Nhược Thần thân thể từ linh hà bí cảnh chi bên trong bay ra, cùng nước chảy hội tụ một thể, sau đó, hần khôi phục tự thân tất cả trạng thái, yên tĩnh đứng ngày hôm đó một cổ thụ dưới cây.

"Tổ địa niết bàn, đây là suy yếu bắt đầu, vẫn là quật khởi sinh cơ đâu?"

Thanh âm khàn khàn tự lẩm bẩm, không có giấu diếm, cũng không có dè dặt.

Rất tự nhiên, cũng phát ra từ tâm linh.

Đây là dụng tâm linh hiện ra lời nói, bao hàm hi vọng cùng ước mơ, cũng ẩn chứa sầu lo cùng vẻ u sầu.

"Là hoàn toàn mới sinh cơ."

Chu Nhược Thần nói ra.

Hắn ngữ khí rất lạnh nhạt, cũng rất mạnh mẽ.

Phảng phất, hắn đi qua chưa bao giờ nói ra như thế mạnh mẽ lời nói!

"Thành công?"

Chu Bích Nguyệt thân ảnh hiển hóa, ánh mắt rạng rỡ thiểm quang, ẩn chứa rõ ràng vẻ chờ mong.

Cho dù là như thế mệnh mông trạng thái, năng, y nguyên tràn ngập hi vọng, y nguyên, không muốn từ bỏ.

Tựa như là Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc những người này cũng không nguyện ý từ bỏ một dạng.

"Thành công, Kiếm Nguyên Trì thức tỉnh, phục sinh tại ta tùy thân mang theo bí cảnh bên trong."

Chu Nhược Thần trầm mặc một lát, vô cùng nghiêm túc nói.

Ánh mắt của hắn như trắng sáng thanh tịnh, lại như Liệt Dương nóng rực.

Trong lúc này, ẩn chứa một sợi đặc thù Thần Tinh lực lượng, cũng ẩn chứa, phát từ sâu trong đáy lòng, phát ra từ sâu trong linh hồn niềm tin cùng mị lực.

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi! Vậy là tốt rồi!"

Chu Bích Nguyệt liên tiếp nói ba cái ' vậy là tốt rồi ', Hoàng lộ ra đã tuổi già an lòng.

"Bích Nguyệt lão tổ, ta cái kia tùy thân mang theo bí cảnh, chính là đã từng liên hoa bát, ta đem xưng là ' linh hà bí cảnh ', Kiếm Nguyên Trì đã một lần nữa An gia, tại linh hà bí cảnh bên trong, trước mắt như khôi phục ban đầu sinh cơ, sinh cơ bùng bùng, linh tính xuất trần,

Như một dòng tuyết thể linh tuyền."

Chu Nhược Thần nói ra.

Chắc là không còn giấu diếm.

Bởi vì hắn bản thân, cũng là Chu Bích Nguyệt theo Kiếm Nguyên Trì mang ra.

Chu Bích Nguyệt nếu không đi vào, hắn đem một mực đang Kiếm Nguyên Trì ở lại, mãi cho đến, bị xiềng xích trật tự cầm tù đến, triệt để chết đi, đánh mất tất cả truyền thừa cùng nội tình.

Không có thức tỉnh, không có giác tỉnh, hắn cũng là một con giun dế, thậm chí, còn không bằng một con giun dế.

Bởi vì, khi đó hắn, bất kỳ lực lượng nào, đều có thể tùy ý chặt đứt cổ của hắn, hủy diệt hắn pha tạp linh hồn, để hắn triệt để tịch diệt.

"Cái kia đó là thật khôi phục! Khôi phục! Rốt cục khôi phục!"

Chu Bích Nguyệt vô cùng kích động, kích động đến, già nua linh hồn hư ảnh, đều kịch liệt run rẩy lên.

"Bích Nguyệt lão tổ, không biết ngài có phải không thuận tiện, không bằng tiến vào linh hà bí cảnh, đi xem một chút đại Chu gia tộc Kiếm Nguyên Trì đi. Nơi đó, có lẽ cũng đối Bích Nguyệt lão tổ, có chỗ trợ giúp."

Chu Nhược Thần nhìn thấy Chu Bích Nguyệt kích động như thế, lúc này nói ra.

Nói, hắn đã tiêu tán ra bản thân hồn khí lực lượng.

Hồn khí tiêu tán mà ra, hiện ra trạm vàng sáng xanh lam đến, trong vàng sáng, dần dần hội tụ, hình thành một cái một người cao, rộng một mét, dài ba mét hai bên thông đạo.

Lối đi kia, trực tiếp liên thông linh hà bí cảnh.

"Nghĩ, tự nhiên nghĩ, thời thời khắc khắc đều nhớ. Nhưng, ta vốn là phân hồn tàn hồn, bây giờ bị vây chết tại ngày này một cỗ thụ bên trong, một khi thoát ly, ngay lập tức sẽ hồn phi phách tán. Cho nên, người có cái này tâm, có thể làm được đây hết thảy, ta đã vô cùng vui mừng. Mà càng vui mừng hơn là, còn có thể xa xa thấy cảnh này."

Chu Bích Nguyệt vừa cười vừa nói.

Nàng phân hồn tàn hồn trong hai mắt, có điểm điểm trong suốt nước mắt hiện ra.

Linh Hồn Chi Lệ, khó có thể hiện ra, khó có thể hội tụ.

Nhưng nàng lại sinh ra Linh Hồn Chi Lệ, vẫn là lấy dạng này tàn hồn tình huống dưới.

Chu Nhược Thần cái mũi có chút mũi như.

Có chút cảm động, thực thật rất đơn giản, Vạn Tượng hồng trần bên trong, mỗi ngày đều hội thật nhiều thất tình hiện ra. Có tin mừng vui mừng, có bi thương, có cảm động, có cảm hận, cũng có hạnh phúc cùng thất lạc, tuyệt vọng các loại hết thảy.

Vạn Tượng hồng trần, bên trong mỗi một loại, đều đủ để rung chuyển tâm thần cùng linh hồn.

Chu Nhược Thần giúp không chu toàn Bích Nguyệt, như trước đó không có thấy rõ, như vậy bây giờ bởi vì phù văn luyện trận điểm chính mà gọi lên bộ phận Trận Đạo nhập môn trí nhớ, hắn cũng đã nhìn ra, vòn quanh ở trên trời mọc cổ thụ phía trên những bích lục đó sắc năng lượng khí tức, cũng không chỉ là năng lượng khí tức, còn có còn lại cổ lão phong trần lực lượng.

Loại lực lượng này, mang theo tra tấn, hủy diệt bạo phát phương thức, giống như là Chu Bích Nguyệt, cũng thời thời khắc khắc gặp lấy không phải người tra tấn.

Cái này rất giống trước đó Chu Nhược Thần một dạng, bên trong thân thể có được thô thiển nhưng cũng phức tạp mười hai xiềng xích trật tự phong tỏa, cho nên dẫn đến Võ Mạch tấn phế, đan điền vỡ tan.

Chỉ bất quá, khi đó Chu Nhược Thần là cái kẻ ngu, tự thân không có cái gì ý thức, cho nên ngờ ngờ ngác ngác hồn nhiên không biết, không hề hay biết.

Có thể Chu Bích Nguyệt khác biệt, nàng trạng thái như thế chi kém, lại thêm phù văn này phong trần tra tấn, nàng tình huống chi kém, liền có thể thấy được lổm đổm.

Chu Nhược Thần có thể làm, liền đem chính mình linh hà bí cảnh đại môn, mở ra đến càng gần một chút, để Chu Bích Nguyệt có thể thông qua bí cảnh giả thuyết chi môn, nhìn thấy bên trong Kiếm Nguyên Trì mỹ lệ tràng cảnh, nhìn thấy Kiếm Nguyên Trì khôi phục hoàn toàn mới sức sống.

Quả nhiên, Chu Bích Nguyệt khi nhìn đến hoàn toàn mới linh tuyến đồng dạng Kiếm Nguyên Trì về sau, trên mặt nàng, rốt cục hiện ra vô cùng kích động nụ cười.

Kích động, kích động đến nước mắt không cách nào nhịn xuống chảy xuôi mà ra.

Cái kia, là linh hồn nước mắt.

Đó là cần gì dạng tình cảm lực lượng, mới có thể tại trong linh hồn, ẩn chứa nước mắt!

Chu Nhược Thần trong lòng cảm giác khó chịu, hắn thoáng có chút uể oải, không nên phong cảm lực lượng.

Nhưng hắn biết, cho dù hối hận, lại trở lại quá khứ, hắn cũng nhất định phải làm như thế. Những lực lượng kia, một khi nhiều lần thi triển, nhất định dẫn tới Tai Kiếp.

Hắn tự thân lúc trước hồng bét tình huống, hoàn toàn đủ để chứng minh điểm này.

Mà những lý giải đó, những đồn ngộ đó cùng nói, cũng cũng không thể tại như thế trạng thái dưới thi triển đi ra, đó là không cùng truyền thừa, khác biệt lập đạo thế giới.

Đã từng, đã sớm hủy diệt, đã từng nói, cũng không thông dụng.

Không thể thông dụng, bây giờ cho dù là có năng lực tại thân, cũng y nguyên giúp không chu toàn Bích Nguyệt cái gì.

Chu Nhược Thần hít thở sâu một hơi, sau đó hội tụ linh tuyến suối nước, thậm chí lấy ý chí triệu hoán củ sen diễn hóa năng lượng bản nguyên, vì Chu Bích Nguyệt cung cấp khôi phục chi lực, cung cấp chữa trị lực lượng.

Chu Bích Nguyệt không có cự tuyệt, nàng cũng cự tuyệt không, bởi vì, nàng đã gần như không có có sức mạnh.

Linh hà bí cảnh bên trong năng lượng, rất lợi hại phía trước mà tiến vào đến Chu Bích Nguyệt phân hồn trong thân thể, nhưng cũng vào thời khắc ấy đi qua Chu Bích Nguyệt thân thể, tâm linh, không có nửa điểm dừng lại tiêu tán đi ra.

Nàng cứ như vậy đứng đấy, ánh mắt y nguyên mang theo nụ cười, cũng mang theo chân thành tha thiết quan tâm chi tâm.

"Không chi phí tâm, trừ phi là Hồn Đạo bản nguyên chi lực, mới có hi vọng. Mà lại, dù vậy, cũng là trị ngọn không trị gốc, được chữa bằng mắt mà thôi."

Chu Bích Nguyệt thờ dài một tiếng, lời nói thâm thía nói ra.

Nàng nhìn thấy Chu Nhượng Thần không buông bỏ, lòng sinh xúc động, cho nên chủ động giải thích.

Kết quả như thế nào, không trọng yếu như vậy. Trọng yếu là, Chu Nhượng Thần vì vậy mà tại như vậy phần đầu nỗ lực.

Bản thân cái này, chính là một kiện làm cho người cảm động sự việc.

"Bích Nguyệt lão tổ, thật xin lỗi, giúp không người."

Nhìn thấy linh hà bí cảnh củ sen, linh tuyến suối nước, thậm chí cả Kiếm Nguyên Trì bên trong năng lượng, đều không thể đối Chu Bích Nguyệt sinh ra hiệu quả về sau đi, Chu Nhượng Thần đành phải chờ dài một tiếng, áy náy nói.

"Không sao cả. Bây giờ người lấy được Kiếm Nguyên Trì, ta thủ hộ, cũng có thể buông xuống. Nếu như người thật cảm thấy áy náy, cái kia, giúp linh đem thoát ly quan hệ thông gia vận mệnh đi, nàng, cũng không thích người thanh niên kia."

Người thanh niên kia, mặc dù có được tuyệt thể huyết mạch, được xưng là 'thiếu niên Thần Linh', chính là Đế Huyết truyền thừa Thánh Tử, nhưng bản chất cũng không tốt. Lần trước tới qua đại Chu gia tộc, ta có quan sát, cử chỉ lỗ mãng, hành vi càn rỡ, ngạo mạn vô lễ, tuyệt không phải là lương phôi."

"Càng không nói đến, như vậy lỗ mãng người, hơn phân nửa đều biết bởi vì càn rỡ không biết thu liễm hành động, mà quá sớm chết yểu. Thiếu niên Thần Linh? Cuối cùng vẫn là thiếu niên a."

Chu Bích Nguyệt phân tích nói ra, nàng mỗi một câu, rất rõ ràng, đều thẳng tiếp đánh trúng yếu điểm, cho lời bình sắc bén, nói trúng tim đen.

"Quan hệ thông gia Vô Cực thánh địa sao? Về sau, ta sẽ tiến về Vô Cực thánh địa, đến đó đi một chuyến, vừa vặn, chuyện này, liền cùng nhau giải quyết tốt!"

Chu Nhượng Thần gật gật đầu, nói ra.

Chu Bích Nguyệt không nói, Chu Nhượng Thần cũng nhất định sẽ tiến về Vô Cực thánh địa, dù sao, Tà Tôn kiếm chỗ mảnh vụn bên trên ghi chép trong tin tức, Hoàng xác thực chỉ định Vô Cực thánh địa nơi này.

Nơi đó, có bí mật, cũng có cơ duyên, càng có khả năng tồn tại hắc Chu Nhượng Thần phụ thân tồn tại dấu vết.

"Như thế, ta liền cũng yên tâm. Ta lão bà tử này, người không cần quá lo lắng, không có phương diện này lo lắng, lão bà tử thời gian ngắn, vẫn là sẽ không chết đi."

Chu Bích Nguyệt thôn thức cảm thán một tiếng, vừa cười vừa nói.

Chu Nhượng Thần nghe vậy, thật sâu khom mình hành lễ một lần.

Hắn bây giờ, không nói thân phận, không nói bối phận, đối mặt cái kia thủ hộ tinh thần như thế cao thượng Chu Bích Nguyệt, hắn biểu hiện ra phải có tôn trọng cùng kính ý.

Chu Nhượng Thần thật sâu hiểu rõ, hắn muốn bắt đầu lại từ đầu, phải sâu nhập Vạn Tượng hồng trần nói, nhất định phải trước hết để cho chính hắn, thành vì một người bình thường, lấy người bình thường tính cách, tìm hiểu một người bình thường sinh lão bệnh tử lịch trình.

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Phá Ký Ưc Cẩm Khu!

Thiên Mộc cỏ thụ y nguyên cành lá rậm rạp.

Tại buổi chiều dưới ánh mặt trời, mỗi một mảng lá cây, đều có được nồng đậm sinh cơ khí tức.

Nó một mực tồn tại ở nơi này, cũng một mực cây xanh rậm rạp, phúc phận cái này đình viện, cũng phúc phận toàn bộ đại Chu gia tộc.

Tựa như là Chu Bích Nguyệt linh hồn, đang nhấp nháy lấy sinh mệnh long lý, chiếu sáng trong gia tộc mỗi một người đệ tử một dạng.

Chu Bích Nguyệt yên lặng đến chỗ củ thụ bên trong, Thiên Mộc củ thụ, vẫn là đã từng Thiên Mộc củ thụ, nhưng nó, đã vụn vụn một gốc củ thụ.

Chu Nhược Thần đứng ở chỗ này hồi lâu, trong lòng cảm thán, thôn thức, giống như là trải qua một lần toàn thân sinh một dạng, tâm hẩn tính, hơi lắng đọng một số, nhiều một sợi chánh thức khí tức trầm ổn.

Sau đó, Chu Nhược Thần xoay người lại, liền muốn rời khỏi nơi này.

Tại, tin đồn tuôn rơi vang lên.

Thiên Mộc củ thụ bên trên, tiêu tán ra một đạo kiếm ý lưu quang.

Lưu quang như nước, tại hư không dập dờn một vòng, sau đó, bên trong hiển hóa ra ba tên già nua lão nhân hư ảnh.

Hư ảnh dần dần ngưng thực, sau cùng hóa thành ba tên tóc đen đồng nhan lão nhân.

"Đây là 'Thiên Tà kiếm', có cổ lão lai lịch, nhưng cũng chỉ là hàng nhái, Vu gia tộc truyền thừa, như đi qua vinh diệu một dạng, là một cái chứng kiến. Ngươi xác định chủ tu kiếm đạo, bây giờ bước vào Kiếm Tâm tầng thứ ý cảnh, liền có thể có tư cách sử dụng cái này 'Thiên Tà kiếm'."

Một tên tóc bạc mặt hồng hào, mặt đỏ lên, dáng người thấp bé lão nhân đánh ra nhất chương, như nước chảy kiếm, bay vút mà đến, ở trong hư không ông tác hưởng, run rẩy không thôi.

Giống như là kiếm chí hoan du kêu to, lại như là một cái nhìn thấy bảo bối hài tử nũng nịu.

Chu Nhược Thần thân thủ tiếp nhận, ánh mắt rơi vào chuôi kiếm này bên trên, hẩn đầu mi nhú lên, nói: "Ba vị Hộ Đạo Già, đây là "

"Thiên Tà kiếm, trưởng thành phẩm cấp, nắm giữ không gì không phá lực lượng. Nguyên bản, nó là cần phải thuộc về Chu Linh Dạ, nhưng, Chu Linh Dạ tính cách yếu đuối, không thích hợp loại này buông thả không bị trói buộc kiếm, không thích hợp loại này nhảy thoát Kiếm Linh."

Cái kia hồng quang đầy mặt vóc dáng thấp lão nhân nói.

"Cho nên, ngươi liền đem thi dùng đi, về sau sẽ thích chuôi kiếm này. Đương nhiên, làm đền bù tổn thất, ngươi có thể đem Chu Linh Dạ cưới hoặc là cho nàng một thanh càng hảo kiếm hơn."

Lại một tên thân hình như khi gầy gò lão giả, hắc hắc nói ra.

"Già mà không kính, còn thể thống gì!"

Lại là một tiếng bất mãn quát lớn âm thanh truyền ra, đó là sau cùng tên kia thân hình bình thường, sắc mặt nghiêm túc lão nhân.

"Chu Linh Dạ không dễ dàng, không muốn cô phụ nàng. Còn cái kia không biết xấu hổ lão nhi lời nói, ngươi coi như là cái rắm thả là được!"

Sắc mặt này nghiêm túc lão nhân lại lạnh giọng nói ra.

"Phi, ngươi mới đúng đánh rắm!"

Cái kia thân hình như khi lão giả, có chút bất mãn, mắng lại một tiếng.

"Hừ!"

Sắc mặt nghiêm túc lão nhân lạnh hừ một tiếng, lại cũng không có nhiều lời.

"Chu Nhược Thần, đa tạ ba vị Hộ Đạo Già trợ giúp."

Chu Nhược Thần khom người thi lễ, sau đó nói.

"Thân phận của ngươi, huyết mạch cổ lão, bối phận xa xa cao hơn chúng ta, chẳng qua trước mắt thực lực chúng ta so với ngươi còn mạnh hơn, cái này lễ lần này chúng ta cùng lão tổ liên cùng dạng đều đón lấy, về sau, thì không cần. Gia tộc nguy nan, ngươi chạm phải, chúng ta sẽ không ra mặt, ngươi, tự mình xử lý đi."

Cái kia sắc mặt nghiêm túc lão nhân ngữ khí nghiêm túc nói ra.

Nói xong, ánh mắt của hắn quét Chu Nhược Thần liếc một chút, nói: "Lấy ngươi chi năng, sẽ hay không luyện khí?"

Chu Nhược Thần gật gật đầu, nói: "Không khó lắm"

Lão nhân gật gật đầu, nói: "Vậy liền từ từ luyện chế mấy cái bộ chiến giáp, nhìn xem ngươi bây giờ, là cái dạng gì? Làm bản tổ tiên huyết mạch uy nghiêm sao?"

Lão người nói chuyện vô cùng không khách khí.

Nhưng Chu Nhược Thần biết, cái này ba vị lão nhân, cũng cũng chỉ là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ mà thôi.

"Đây là luyện khí cơ sở phần, ngươi xem thật kỹ một chút. Muốn tu luyện, chiến đấu, các phương diện năng lực, thiếu một thứ cũng không được! Chu gia, luyện đan, luyện khí, luyện trận, không cần dựa vào bất luận kẻ nào,

Bởi vì những cái kia, cũng tin không nổi. Ngươi, trì hoãn rất nhiều năm thời gian tu luyện, nhưng chỉ cần nỗ lực, thì còn không muộn, lấy ngươi huyết mạch, chớ có tự coi nhẹ mình, chớ có tham công tiếc lực, mạnh mẽ bước ra mỗi một bước liền tốt! Như là hi hạo nữ sắc, Chu gia trước mắt còn có ba tên thiếu nữ để ngươi chọn, không được chọn, Vô Cực thánh địa phần lớn là, nếu là có thể lưu lại huyết mạch, tất nhiên là càng tốt hơn! Đương nhiên, cụ thể như thế nào, chính ngươi quyết định, tự giải quyết cho tốt đi!"

Lão nhân kia trầm mặc một lát, lại giảng thuật rất nhiều lời tới.

Hắn ngữ khí rất lợi hại không tốt, giống như là Chu Nhược Thần thiếu hấn giống như núi nợ không lồ giống như.

Nhưng là những lời kia bên trong quan tâm, căn dặn, che chở, lại là ám áp như vậy nhân tâm.

Đây chính là một một trường bối đối với quan tâm, lại có sợ hãi bối không nên thân, cho nên lời nói mặt ngoài, bao hàm lấy ' trách móc nặng nề ' chỉ ý.

"Người Chu gia, đều là khả ái như vậy. Như vậy, Chu Nhược Thần, ngươi lại có lý do gì, không hảo hảo sinh hoạt, nỗ lực phấn đấu đâu?"

Chu Nhược Thần thật sâu gật gật đầu, đem những thứ này căn dặn lời nói, lặc ấn ở trong lòng.

Căn dặn, lời nhai, trách móc nặng nề, những cái kia, cũng chỉ là quan tâm biểu hiện mà thôi. Nếu là không quan tâm, thì không cần bất luận cái gì quấy rầy.

Điểm này, Chu Nhược Thần mất đi phụ mẫu về sau, đã sớm nhìn thấu.

Cho nên, cho dù là lời nói lại khó nghe, Chu Nhược Thần trong lòng y nguyên ám áp, trên mặt nụ cười, vô cùng khiêm tốn khiêm tốn tiếp nhận.

Hắn biết, hắn biểu hiện như vậy, là sẽ để cho cái này ba vị lão nhân tuổi già an lòng.

Cái này, cũng chính là hắn muốn kết quả.

"Thôi đi, lão đại ngươi còn không phải như thế hạ lưu, nói chuyện, chẳng lẽ cùng ta ý tứ có điều khác biệt? Ghét nhất như ngươi loại này ra vẻ đạo mạo đối trá hạng người!"

Cái kia thân hình như khi lão nhân, khinh thường xùy nói.

Cái kia sắc mặt uy nghiêm lão nhân, trực tiếp trùng thân hình như khi lão nhân liếc một chút, cái nhìn này, để cái kia thân hình như khi lão nhân, cùng cái kia hồng quang đầy mặt lão nhân, nhất thời đều lập tức câm như hến, không nói thêm gì nữa.

Ba người nói xong, liền đồng dạng biến mất ở trên trời mộc cổ thụ bên trong.

Chu Nhược Thần biết, Hộ Đạo Giả nhiệm vụ, tại thể hệ này, xem như đã chung kết.

Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ lại ở Thiên Mộc cổ thụ bên trong, cùng ông tổ nhà họ Chu Chu Bích Nguyệt một dạng, mãi cho đến tọa hóa mới thôi.

Trừ phi, trong lúc này, có cường địch đến cửa, hủy diệt tông môn Thiên Mộc cổ thụ, không phải vậy, bọn họ là tuyệt sẽ không lại xuất hiện.

Chu Nhược Thần cầm trong tay Thiên Tà kiếm, hắn thân thủ đem Thiên Tà kiếm vác lên vai, ánh mắt nhìn chăm chú lên Thiên Mộc cổ thụ lần nữa khôi phục bình thường, tâm tình của hắn, hoàn toàn yên tĩnh.

"Nhân tộc, thật sự là một cái kỳ quái chủng tộc, nhưng là, ta chợt bắt đầu ưa thích cái chủng tộc này."

Chu Nhược Thần tự lẩm bẩm.

Lập tức, hắn xuất ra cái kia một bản ó vàng cổ lão tờ lụa cổ thư, sau đó trực tiếp đánh bắt, bắt đầu duyệt lên.

Duyệt, chỉ cần dụng tâm là đủ.

Linh hồn khí tức tiêu tán mà ra, Chu Nhược Thần lấy chính mình tâm linh, phù hợp cổ thư hàm ý, dần dần chạm đến bên trong ảo nghĩa hiện ra.

Rất nhanh, Chu Nhược Thần liền thông qua ảo nghĩa, nắm giữ trong quyển sách này cho, lại từ trong quyển sách này cho, trái lại học được trong sách tất cả phù văn.

Đây là cơ bản nhất trận văn, trận văn, cũng là luyện khí, luyện đan cần cần tuyên khắc một loại phù văn, có thể để mà gia trì luyện đan, luyện khí hiệu quả.

Quyển này cổ thư, cũng không phải là vô cùng to lớn, nhưng là bên trong giải thích ảo nghĩa, lại nhiều đến hơn ba vạn loại.

Bài trừ lập lại phù văn cùng khác biệt ảo nghĩa giống nhau phù văn tình huống bên trong, không có trùng hợp phù văn, khoảng chừng một vạn hơn ba ngàn bảy trăm khóa.

Kết hợp với trước đó Chu Nhược Thần tại đại Chu gia tộc Tăng Thư Các nhìn thấy phù văn luyện trận điểm chính các loại cổ thư, Chu Nhược Thần đã có thể từ đó rút ra ra gần 50 ngàn trận văn ký hiệu tới.

Dụng tâm nhìn, có thể lý giải.

Nhưng lý giải về sau, trái lại dùng hai mắt đi xem, lại có thể càng phù hợp người sáng tác tâm tính.

Lấy người sáng tác tâm tính đi quan sát sách cổ, như vậy thì có thể cảm động lấy trải nghiệm người sáng tác sáng tác thời điểm ' cảm ngộ '.

Phần này cảm ngộ, liền có thể là truyền thừa, có thể là kinh nghiệm, tại dạng này truyền thừa cùng kinh nghiệm bên trong, lại lĩnh ngộ ra chính mình đạo, liền sẽ càng mạnh một số.

Đây là Chu Nhược Thần trải nghiệm.

Lúc này, gần 50 ngàn trận văn nắm giữ, để Chu Nhược Thần đối với trận pháp, lập tức theo một kẻ tay ngang bước vào nhập môn tầng thứ.

Nhập môn tầng thứ bước vào, trong óc, lập tức hiển hóa ra cái kia Cửu Cung Trận Đạo nhập môn pháp quyết.

Cửu Cung, Thứ nhất cung.

Như xen lẫn thành trật tự lưới, tại Chu Nhược Thần trong lòng, trong óc, trong linh hồn hiển hóa.

Một khắc này, Chu Nhược Thần lâm vào một loại không cách nào nói rõ thể ngộ bên trong.

Ánh mắt của hắn, càng phát sáng rõ, tựa như là trí nhớ mở ra một cái Tuyên Cổ Thời Đại đại môn, nhìn thấy bao la màn trời, nhìn thấy màn trời phía trên Vô Tận Tinh Thần một dạng .

Chu Nhược Thần biết, đây chính là hắn giải cấm phương thức, cũng biết, hắn trí nhớ, ừm có không gì sánh nổi đáng sợ nội tình.

Nhưng, lúc này bỗng nhiên ở giữa đồn ngộ ra Cửu Cung Trận đạo nhân môn, đồng thời liên lụy đi ra đại lượng tinh tế tỉ mỉ tri thức hệ thống, Chu Nhược Thần y nguyên chân động không gì sánh nổi.

Trừ rung động, còn có kinh hi!

Bởi vì, một số không thuộc về đã từng nên có, hoặc là nói, một số đã từng mất đi trí nhớ, cũng đi theo, bị thiên địa tán thành, cùng pháp tắc phù hợp mà triệt để trở về.

Hồi lâu sau, Chu Nhược Thần hai mắt nhắm lại, yên tĩnh thể ngộ lấy.

Tay hắn, rất lợi hại tùy ý ở trong hư không viết.

Viết ra, cái kia khiến lòng run sợ phù văn, cái kia xinh đẹp làm cho người ngạt thở phù văn.

Như vậy quá trình, mỹ lệ như họa, Chu Nhược Thần bên người, rất nhanh, liền bay đầy vô tận phù văn, phù văn số lượng, bị Chu Nhược Thần linh hồn khí tức diễn hóa đi ra, bắt đầu là không màu, tiếp lấy dần dần hóa thành màu xanh nhạt, sau đó màu xanh lá làm sâu sắc, lại chuyển hóa trở thành màu xanh thăm thẳm.

Màu xanh thăm thẳm linh hồn hồn bốc hơi ra phù văn, càng thêm cường đại, mang theo cổ lão khí tức cùng vận ý, có được nhiều tâm hồn người lực lượng.

Phù văn như mỹ lệ Tinh Linh, nhẹ nhàng bay múa, số lượng, càng ngày càng nhiều, khí tức, càng ngày càng đáng sợ.

Phù văn còn quần Thiên Mộc cổ thụ, uyển chuyển nhảy múa, như Viễn Cổ thời đại Sinh Mệnh Cổ Thụ phục sinh, như Tinh Linh chủng tộc mỹ lệ Tinh Linh tại sinh mệnh cổ địa xuất sinh một dạng.

Một màn này, thậm chí hấp dẫn giữa thiên địa Đạo Tắc ánh sáng buông xuống, tại đại Chu gia tộc, dẫn xuất cực kỳ to lớn oanh động.

Giữa thiên địa, rủ xuống một đạo đáng sợ bảy màu Đạo Quang.

Cái này giống là có người tại lập đạo, mở ra vô thượng vĩ ngạn quy tắc chi lực.

Thiên Đạo Chi Quang, bỗng nhiên ở giữa buồng xuống, bao phủ tại phù văn bên trên, bao phủ ở trên trời mọc cổ thụ bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thiếu niên chí tôn!

Thiên Mộc cổ thụ phía trên sinh cơ, đột nhiên bạo phát, hình như sóng lớn, hóa thành linh tuyến, thâm thấu cổ thụ bên trong mỗi một mảng, mỗi một sợi.

Cổ thụ bên trong, thương cổ Chu Bích Nguyệt, bị cỗ năng lượng này một đạo trùng kích, lập tức toàn thân ngưng luyện, bích lục như tủy.

Lập tức, năng thân ảnh, lập tức ngưng tụ, cùng phù văn một dạng, nắm giữ Tinh Linh khí tức, trước đó không cách nào tiến vào trong cơ thể nàng những năng lượng kia, lúc này lại toàn bộ tụ lại, như hóa thành một thân mỹ lệ màu xanh biếc quần lụa mỏng, màu xanh thăm thẳm mờ mờ lưu quang, khoác ở trên người nàng.

Nàng theo cổ thụ nội bộ dâng lên, hiển hóa ra Thần Linh đồng dạng xuất trần khí tức, mỹ lệ tóc đen một lần nữa sinh ra, thay thế cái kia khô cằn khô héo tóc trắng.

Này chút ít nếp uốn nếp nhăn, cũng trong nháy mắt, hoàn toàn biến mất, thay vào đó, là cái kia như vô cùng mịn màng đồng dạng non mềm da thịt.

"Đây là thiên địa lập đạo? Chu Nhược Thần, lập đạo? Sáng Đạo? Thiếu niên lập đạo, làm xưng chí tôn!"

Chu Bích Nguyệt chấn động không gì sánh nổi, nàng tự lẩm bẩm, ánh mắt rạng rỡ thêm quang, bỗng nhiên ở giữa, linh hồn bởi vậy, lại lần nữa rơi lệ.

Mà lúc này, bị Đạo Quang bao phủ, Thiên Đạo gột rửa, tam đại Hộ Đạo Giả, toàn bộ thuế biến, trong thân thể già nua khí tức toàn bộ bị luyện hóa, cảnh giới hàng rào bị mở ra, cảnh giới có thể vô thượng thuế biến, lần nữa vượt qua một tầng.

Nhưng, loại này trùng kích lực, hấp dẫn thiên địa lực lượng, hoàn toàn bị Thiên Đạo lập Đạo quy tắc chi lực khóa chặt, không cách nào phát tiết, lại bị Thiên Mộc cổ thụ hấp thu, cho nên, đây là một lần rất lợi hại thất bại thuế biến, nhưng, thất bại thuế biến, cũng vẫn là thuế biến, một lần thuế biến, như bọn họ nội tình, đủ có thể đủ Duyên Thọ năm trăm năm!

Năm trăm năm, lại có thể làm rất nhiều chuyện, thậm chí, hoàn toàn có năng lực lại lần nữa thuế biến, đem thọ nguyên càng tăng thêm một bước!

Đây là một phần vô cùng lớn lẽ!

Ba tên Hộ Đạo Giả, cơ hồ toàn bộ kích động lên, lập tức liền muốn đi ra ngoài, lớn tiếng gào thét gào thét.

Nhưng, bọn họ đều nhịn xuống, lúc này, bọn họ tuyệt sẽ không phá hư Chu Nhược Thần lập đạo quá trình.

Lúc này, bọn họ cũng chỉ có thể đi tìm lão tổ báo tin vui.

Chỉ là, làm ba người bọn họ đến đến lão tổ Chu Bích Nguyệt trước mặt thời điểm, càng là trực tiếp ngốc, ngốc.

Cho dù là lớn nhất uy nghiêm tên lão giả kia, lúc này trên mặt cũng tràn ngập không thể tưởng tượng, vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ màu sắc.

Bọn họ, hoàn toàn nhìn mắt tròn, hoàn toàn ngốc trệ.

Liền hô hấp, đều đã dừng lại, thậm chí, đã ngạt thở!

Lão tổ Chu Bích Nguyệt, đúng là hóa thành xuất trần tuyệt thế tiên tử, thì phảng phất, đã từng cái kia không ai địch nổi tuyệt thế nữ tử hiếm thấy Chu Bích Nguyệt, lần nữa lâm trần!

"Bích Nguyệt tiên tử "

Ba tên Hộ Đạo Giả trong lúc nhất thời, nước mắt tuôn đầy mặt, vui sướng kích động, thậm chí khóc ròng ròng lên.

Cái này không phù hợp bọn họ thân phận, nhưng là phần này kích động, bọn họ căn bản sẽ không đi nhịn xuống, cũng căn bản, không có khả năng nhịn xuống.

"Chớ có kích động. Chuyện này, tuy là chuyện tốt, nhưng chuyện này, cũng không để cho Chu Nhược Thần biết. Hắn như trong lòng có lo lắng, hội càng nỗ lực. Các người, đều biến trở về đi, đi qua, là diệu thấp, bây giờ, vậy liền giấu dốt đi."

Chu Bích Nguyệt như có điều suy nghĩ, nàng ánh mắt chú ý ngoại giới, nói: "Có lẽ, ta muốn xuất sơn, trở thành hán Hộ Đạo Giả."

"Không phải vậy, thiếu niên chí tôn, cũng dễ dàng nhất chết!"

Chu Bích Nguyệt tự lẩm bầm, nói ra.

"Lão tổ, ngài, ngài muốn lần nữa rời núi?"

Ba tên Hộ Đạo Giả khiếp sợ không gì sánh nổi.

"Thiên Mộc thần kiếm đã giác tỉnh Kiếm Phách cùng Kiếm Hồn, cùng ta một thể, ta chính là phân hồn, bây giờ hoàn chỉnh khôi phục, lấy thần kiếm vì thể, lấy tự mình làm kiếm hồn, liền có thể hết sức lần nữa thủ hộ, Hộ Đạo."

Cái này, chính là đại Chu gia tộc mẫu chốt nhất một khắc, không thể chủ quan."

Chu Bích Nguyệt cải biến tâm tính, cũng liền cải biến quyết định.

Trước đó không phải nàng không nghĩ, mà chính là vô năng. Bây giờ có thể, thì nhất định phải đi làm.

Trách nhiệm, thủ hộ, cũng có, viên kia không bị trời buộc chỉ tâm.

Đại Chu gia tộc nhân,

Cho tới bây giờ, đều nên có một khóa không bị trời buộc chỉ tâm!

Chu Bích Nguyệt lời nói, vô cùng trấn định, thanh âm thanh tịnh, êm tai, tràn ngập vô tận lực lượng.

"Lão tổ, ngài đã quyết định rời núi, cái kia, đại Chu gia tộc, liền do ba huynh đệ chúng ta Hộ Đạo tốt, bây giờ, ba huynh đệ chúng ta, đủ để cho đại Chu gia tộc không thể phá vỡ!"

Ba tên Hộ Đạo Giả, cũng cơ hồ lập tức đồng thời cung kính thanh âm.

"Ừm. Lần này Thiên Đạo chi lực, chúng ta chỉ là được lợi, nhưng dù vậy, nội tình, đều như thế cuộn cuộn, chấn thiên đặng, tràn ngập Thần Linh khí tức! Cái này là bực nào kinh người Đạo? ! Chu Nhược Thần, tương lai bất khả hạn lượng, thiếu niên chí tôn tên tuổi, đây là muốn ngồi vững!"

"Có lẽ, tất nhiên sẽ dẫn xuất sóng to gió lớn, nhưng thì tính sao? Nếu là thiếu niên chí tôn dễ dàng như vậy chết yểu, cái kia trước đó, hẳn sớm nên chết yểu, cũng sẽ không các loại cho tới bây giờ!"

"Ta Hộ Đạo, không là bảo vệ, vãn vãn, chỉ là chú ý, cung cấp đủ khả năng thuận tiện. Không tại vạn bất đắc dĩ, tuyệt sẽ không cho hắn trợ giúp."

"Hắn, cần muốn trưởng thành."

Chu Bích Nguyệt nhẹ nói nói.

Thiên Đạo lực lượng, còn đang hiện ra, còn tại bạo phát.

Chu Bích Nguyệt khôi phục về sau, cùng trời mộc cổ thụ phù hợp một thể, lại không có lại tiếp tục thu nạp Thiên Đạo chi lực, cái kia, chung quy là thuộc về Chu Nhược Thần lực lượng cùng cơ duyên.

Tuy nhiên những thứ này Thiên Đạo chi lực vô cùng to lớn, nàng liền xem như thu nạp đến lại nhiều, cũng sẽ không đối Chu Nhược Thần có nửa phần ảnh hưởng.

Nhưng nàng không tiếp tục làm như vậy.

Chu Bích Nguyệt không, tam đại Hộ Đạo Giả, đồng dạng cũng không có.

Đây đối với bất luận kẻ nào mà nói, đều là trăm ngàn năm khó gặp được vô cùng thuần túy Thiên Đạo chi lực, thu nạp chỗ tốt, giống như là chiếm lấy thiên địa uy Rin cùng ý chí, có thể so với tuyệt thế khủng bố cơ duyên!

Nhưng, không có người làm như thế.

Chỉ vì, Chu Nhược Thần, là đại Chu gia tộc hi vọng, là làm ra có thể so với thiếu niên chí tôn lập đạo dị tượng!

Chu Nhược Thần cảm giác, chính mình linh hồn, có thể phóng thích.

Nguồn gốc từ tại huyết mạch bên trong lực lượng, phảng phất bày biện ra đến một sợi, cứ việc, chỉ có ức vạn phần một chút một trong, nhưng cũng để hẳn cùng phiên thiên địa này hoàn toàn phù hợp.

Thì phảng phất, hẳn cũng là phiên thiên địa này một dạng.

Loại cảm giác này, thật rất tốt!

Rất cường đại, rất lợi hại thoải mái dễ chịu, rất lợi hại không bị trời buộc, cũng rất tiêu dao.

Dạng này trạng thái dưới, lại đi suy nghĩ nhân quả, dư vị trần vân, linh ngộ linh hà bí cảnh, Chu Nhược Thần mới phảng phất giống như đốn ngộ, biết mình, nên đi cái dạng gì đường.

Trước đó đường, chọn đúng, lại còn không có hoàn toàn thoát ly khỏi đi qua bóng dáng.

Mà bây giờ, Chu Nhược Thần minh ngộ.

Đó là một loại không cách nào nói rõ minh ngộ, Hoàng ngộ về sau, Chu Nhược Thần không có trấn định, không có lỗ mãng, không có dối trá, cũng không có nhân nhố.

Hắn nghĩ, liền bỗng nhiên cất giọng ca vàng, thanh âm như sấm, chấn động thiên địa.

"A —— "

Chu Nhược Thần một tiếng quát lớn, thanh âm như sấm.

Lôi Âm phóng lên tận trời, hồn khí theo màu xanh thăm thẳm, lột xác thành vì màu xanh đậm, lam đến, gần như đỏ bùng!

Lam từ sắc phù vân hội tụ cùng một chỗ, hình thành linh tính chính thể, phóng lên tận trời, tiêu tán tứ phương.

Thiên Đạo chi lực, pháp tắc chi lực, đạo vận ánh sáng chờ một chút, hội tụ một thể, như một phương lần lộn như sóng lớn Phong Hỏa khởi báo động, phóng lên tận trời.

Thanh thể doạ người.

Giờ khắc này, cái này rít lên một tiếng âm thanh bên trong, toàn bộ Thiên Khô Trấn tất cả mọi người, toàn bộ bị trấn trụ.

Rất nhiều nhân căn bản không bị khống chế quỹ xuống đến, quỹ trên mặt đất, linh hồn đều đang run dóc hết ra.

Rất nhiều tu sĩ, thể xác tinh thần chấn động, theo hư không bên trong rơi xuống, hơi kém tươi sống ngã chết.

Ngư kiếm mà đi rất nhiều tu sĩ, cũng là toàn thân mất cảm, hơi kém làm ra mất mặt xấu hổ phạm phu tục tử sự việc.

Càng nhiều Phạm Tục chi Nhân, làm theo bị chấn động đến đại tiểu tiện mất cảm, hoàn toàn cắt đứt chảy ngang.

Một màn này, tại Thiên Khô Trấn thậm chí Thiên Khấp Thành, đều trong nháy mắt phát sinh.

Cái này cuộn cuộn thanh thể, đáng sợ khí tức, còn có cái kia vô tận Đạo Tắc năng lượng, tại đại Chu gia tộc trên không, kéo dài không thôi.

Chu Linh Dạ, Xuân Mai, Thu Trúc ba người, đã sớm tại Chu Nhược Thần chỗ Thiên Mộc đình viện bên ngoài thấy cảnh này, các nàng cũng là trước hết nhất bị hung hăng rung động nhân.

Lúc này, các nàng hoàn toàn nhìn thẳng mắt, nhìn lấy cái kia quy tắc bên trong, như tuyệt thể thiếu niên chí tôn đồng dạng Chu Nhược Thần, nhất thời trái tim triệt để mất phương hướng.

Cái này, đã không phải là chuyển thể Thần Linh nhân vật bình thường, mà chính là tuyệt thể kỳ nam tử, không có cái thứ hai.

Đây không phải trăm năm khó được ra một vị thiên tài, cũng không phải ngàn năm vạn năm khó được ra một vị yêu nghiệt, mà chính là trăm vạn năm, đều chưa chắc sẽ xuất hiện tuyệt thể Thần Nhân!

Truyền ngôn bên trong, rất nhiều thiên tài cũng sẽ ở các loại linh ngộ, ngộ đạo thậm chí Sáng Đạo thời điểm, có dị tượng. Nhưng là như bây giờ như vậy, ánh sáng trùng thiên, Từ khí Hạo Nhiên, thanh thể bên trong ẩn chứa Thần Linh thậm chí cả càng thêm đáng sợ quy tắc khí tức dị tượng, lại chưa bao giờ xuất hiện qua.

Chỉ ít, tại Thiên Khấp Thành, cái này chừng 100 cổ trấn trong thành lớn, chưa từng nghe nói qua.

Thiên Khấp Thành lân cận đại thành, cũng cũng giống như thế.

Rất nhiều tu sĩ, ánh mắt nhìn về phía đại Chu gia tộc thời điểm, nhìn thấy cái kia hư không bên trong phảng phất giống như Thần Linh Chu Nhược Thần bị vô tận Thần Tinh phủ vây bao vây lấy, như tuyệt thế Thần Linh lâm trần lúc bình thường thời điểm, cũng không khỏi sợ hãi kinh hãi.

Lời đồn đãi kia đến từ đại Chu gia tộc 'Đế Huyết người thừa kế Chu Nhược Thần', xem ra, chánh thức thức tỉnh huyết mạch, chính thức có được tu luyện giả nội tình!

Hắn, vừa mới thức tỉnh, hồn khí đã bày biện ra tử sắc, cái này rõ ràng là Hồn Sư năng lực, là đáng sợ tử sắc Hồn Sư cảnh!

Mà lại, trong cơ thể hắn ẩn chứa lực lượng, . liên là bình thường Hư Đan cảnh tu sĩ, cũng vì đó hoảng sợ!

Như vậy, nói cách khác, cái này Chu Nhược Thần, cái này Đế Huyết người thừa kế, lần thứ nhất sơ bộ giác tỉnh, cũng là một bộ Hư Đan cảnh, ừm có đáng sợ nội tình cùng tiềm năng.

Nếu như về sau lần nữa thuế biến đâu? Lúc đó đột nhiên tăng mạnh đến cái dạng gì sự đáng sợ?

Đây quả thực là không dám tưởng tượng.

Không có người hội hoài nghi, dạng này Chu Nhược Thần, về sau hội bình thường.

"Ông —— "

Nhưng vào lúc này, Chu Nhược Thần bên người, Thiên Tà kiếm hiển hóa, một sợi cổ lão kiếm ý, tiêu tán tứ phương, hội tụ Tinh Linh, Chu Nhược Thần hiển hóa ra một loại giết hại tư thái, thi triển chính mình kiếm đạo, hội tụ vậy không có tiêu tán rơi bất hủ thần tính lực lượng, một kiếm đâm về màn trời bên trong.

Cũng đừng quan tâm vào lúc này, cái kia Cổ Tiêu Hồng, chung quy là bởi vì không cam lòng, mà tâm tính bất bình, chuẩn bị tiến về đại Chu gia tộc một thăm dò hư thực, hắn cũng vừa tốt thấy cảnh này.

Không chỉ có là Cổ Tiêu Hồng.

Trên thực tế, chính là cái kia Trường Nguyệt Tiên Tử, cái kia Cổ Tộc Cửu Kiếm Tông Tông Chủ cùng một số Cổ Tộc trưởng lão, bởi vì một mực chú ý đại Chu gia tộc, chú ý đại Chu gia tộc Chiến Hồn kiếm đạo động tĩnh, cho nên tại đại Chu gia tộc như thế rung chuyển thời điểm, cũng lập tức có phát giác.

Cho nên, bọn họ cũng đang chú ý.

Lúc này, Chu Nhược Thần cầm trong tay Thiên Tà kiếm, phóng xuất ra bất hủ thần tính nhất kích.

"Phốc —— "

Đó là không hủ Hồn Ấn, đó cũng là tuyệt sát Sát Lực Chi Lực.

Một kiếm kia, phảng phất giống như kinh thiên động địa, đánh xuyên qua tinh hà. Một kiếm trực tiếp đâm xuyên đỉnh đầu hư không.

Thiên Địa Phá nứt, đáng sợ loạn lưu đột nhiên trùng kích mà xuống, mắt thấy là phải đem Chu Nhược Thần nuốt hết.

Chu Nhược Thần tay, hư không vỡ, linh hà bí cảnh trực tiếp mở ra một mảnh hư vô chi môn, giống như là một chương vỡ mở Hư Không Chi Môn một dạng!

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Xin lỗi, nhận làm

"Oanh —— "

Vô tận năng lượng oanh tạc mà xuống, loạn lưu tùy ý, thiên địa như muốn băng diệt, đại địa chấn động, kinh thiên động địa, nhật nguyệt vô quang.

Hư Không Chi Môn biến mất, thiên địa loạn lưu cũng biến mất.

Bốn phía tinh linh phù văn, toàn bộ biến mất.

Chu Nhược Thần, lại tay áo tung bay, đứng thẳng hư không, cử chỉ tùy ý.

"Tê —— "

Cổ Tiêu Hồng toàn thân rét run, như bị một chậu nước lạnh dội ở trên người, run một cái bên trong, lập tức bộc phát ra so lúc đến đội tốc độ nhanh hơn gấp mười lần tốc độ, lộn nhào chạy trời chết!

Cái kia, đã không phải là nhân lực lực lượng!

Đó là Thánh Chủ cấp cường giả cũng phóng thích không xuất lực lượng!

Một kiếm, giết xuyên thiên địa, hủy diệt Thiên Hà, đây không phải nhân, đây là Thần!

Tuy nhiên, cái này nhất định là mượn nhờ thứ gì lực lượng, nhưng là như thế này lực lượng, người nào có thể ngăn cản?

Phiến thiên địa này, chỉ sợ, đã không người có thể cùng tranh đấu!

Cừu hận gì, cái gì phản nộ, cái gì không cam lòng, một sát na kia, đều biến mất.

Cổ Tiêu Hồng thậm chí đã sợ đến Hư Đan đều hơi kém vỡ tan.

Vền vền tình cảnh như vậy, đủ để trở thành Cổ Tiêu Hồng, thậm chí cả rất nhiều tu sĩ trong lòng cực hạn ác mộng.

"Cái này đây là Thần Linh lực lượng đi!"

Cừu Kiếm Tông Tông Chủ thanh âm rét run, cả người đều run rẩy.

Mà cái kia một lúc sau tiên tử, đôi mi thanh tú nhú lên, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

"Sư phụ "

Cái kia Cổ Ngọc Nhi lúc này cũng là thân thể mềm mại rét run, run rẩy đến kịch liệt.

Nàng là thật hoảng sợ lắm.

Tuần này Nhược Thần, sao sẽ như thế nghịch thiên, đáng sợ như thế!

Đây là Thần Linh tái thế a?

Người này, tại sao có thể mạnh như vậy!

"Ngọc Nhi, theo sư phụ, đi nói xin lỗi đi. Từ đó, chúng ta, cùng Cổ Tộc thoát ly quan hệ, ' Cừu Sư Đệ ', về sau, Cổ Tộc nếu là nhắm vào đại Chu gia tộc, người chớ có lại tham dự. Đại Chu gia tộc, so tưởng tượng, càng thêm đáng sợ."

Trường Nguyệt Tiên Tử hít sâu một hơi, ổn định rung động tâm, thờ dài nói ra.

"Vâng, sư phụ."

Cổ Ngọc Nhi lập tức cung kính nói ra.

"Vâng, Trường Nguyệt Tiên Tử."

Cừu Kiếm Tông Tông Chủ, cái kia trước đó vô cùng tuần dật tiêu sái nam tử, nhất thời lập tức đáp ứng nói.

Cho dù là Trường Nguyệt Tiên Tử không nói, hắn cũng có thể như vậy lựa chọn.

Hắn cũng tin tưởng, bất luận cái gì chỉ muốn thấy cảnh này tu sĩ, đều tuyệt sẽ không lại đối Chu gia có ý tưởng.

Dựa vào ý tưởng như vậy, Cừu Kiếm Tông Tông Chủ cảm thấy, hắn có cần phải, đem chuyện này, phản hồi đến Cổ Tộc thánh địa tổng bộ đi, dù sao, cướp đoạt đại Chu gia tộc truyền thừa công pháp Chiến Hồn kiếm đạo, bản thân cái này, chính là Cổ Tộc thánh địa tổng bộ ý tứ, Cừu Kiếm tông, vền vền chỉ là tiếp nhận mệnh lệnh này, tại thi hành mệnh lệnh mà thôi.

Lúc này, Cừu Kiếm Tông Tông Chủ lập tức mở ra linh hồn ấn ký, sau đó mở ra linh hồn truyền tin.

Chỉ bất quá, linh hồn ấn ký bên trên, đối ứng quen thuộc các sư huynh đệ linh hồn ấn ký, phần lớn đều là u ám, điều này nói rõ, bọn họ, đều cũng không

tại dưới mắt phiền khu vực này.

Chỉ ít, không tại cổ thành phạm vi bên trong.

Thu hồi linh hồn ẩn ký, Cửu Kiếm Tông Tông Chủ nhìn Trường Nguyệt Tiên Tử liếc một chút, nói: "Trường Nguyệt Tiên Tử, ngươi có thể đi xin lỗi, cùng đại Chu gia tộc sự việc phải sạch quan hệ, dù sao lúc trước chuyện này ngươi cũng là hoàn toàn không đồng ý, về điểm này, Cổ Tộc cũng sẽ không làm khó dễ ngươi. Nhưng ta không thể trước làm chuyện này, huống hồ Cổ Tộc dưới trướng Cửu Kiếm tông mặc dù không có chánh thức động thủ qua, nhưng lại cũng nhiều lần khiêu khích, thậm chí bắt lấy một số mâu thuẫn nhỏ, cố ý chém giết đếm rõ số lượng tên đệ tử, mưu toan từ trên người bọn họ làm ra Chiến Hồn kiếm đạo, chuyện này, cũng không có khả năng hoà giải.

Ta nếu là đi xin lỗi, chính là cho Cổ Tộc mất mặt xấu hổ, phía trên, là tuyệt sẽ không tha thứ. Hết thấy, chờ ta xin chỉ thị về sau, mới có kết luận.

Nhưng có thể khẳng định, thời gian ngắn, chúng ta là sẽ không đối đại Chu gia tộc động thủ."

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ than nhẹ một tiếng, nói ra.

Trường Nguyệt Tiên Tử trên đại thể cũng đã phán đoán ra,

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ hẳn là tại linh hồn truyền tin bên trên, nhận trở ngại.

Thực, không cần nghĩ cũng biết, những ngoan cố phần tử đó đồ mất tâm hắc, đã sớm lợi ích hun tâm, thấy không rõ tình thế.

Mà nếu không phải là thấy tận mắt, Trường Nguyệt Tiên Tử chính mình cũng khó mà tin được sự việc này, cho nên, suy bụng ta ra bụng người, Trường Nguyệt Tiên Tử thực không cảm thấy Cửu Kiếm Tông Tông Chủ có thể lớn bao nhiêu bá lực cùng năng lực, làm tốt chuyện này.

Chuyện này, hơn phân nửa, sẽ còn trêu chọc càng nhiều phiền phức, mà bây giờ, Chu Nhược Thần như là đã thức tỉnh huyết mạch chi lực, trừ phi là vô cùng tận sức lượng đem đánh chết, không phải vậy, vậy sẽ vì Cổ Tộc thánh địa, trêu chọc đến một cái cực kỳ đáng sợ địch nhân.

Trường Nguyệt Tiên Tử cứ việc lý giải sai lầm, nhưng là nàng quyết đoán cùng phán đoán, lại tuyệt sẽ không sai.

Chính là dựa vào dạng này phán đoán, nàng mới vô cùng quả quyết cùng Cổ Tộc thánh địa hành động lần này phải sạch quan hệ, dù sao nàng và Cổ Tộc thánh địa Thánh Chủ chỉ là có chút giao tình, nhưng cũng vẹn vẹn phổ thông giao tình mà thôi.

Lần này, nàng đi vào Cửu Kiếm tông, vẹn vẹn bởi vì, nàng bị người nhờ vả, đến đây tuyển nhận hai tên đệ tử mà thôi.

Hạng 1, chính là Cổ Ngọc Nhi, mà người thứ hai, trước mắt, tạm thời cũng không tìm đến.

Bây giờ, Trường Nguyệt Tiên Tử cho dù là trực tiếp mang đi Cổ Ngọc Nhi, về sau một khi Cổ Tộc thánh địa cùng đại Chu gia tộc chánh thức khai chiến, cũng sẽ không lan đến gần các nàng, nhưng Cổ Ngọc Nhi, dù sao lúc trước một ngày, bước vào đại Chu gia tộc lãnh địa, để cạnh nhau đi ra ngoan thoại.

Trường Nguyệt Tiên Tử lo lắng, lập tức đáp lại nói: "Như thế, vậy chúng ta sau này còn gặp lại đi. Cửu Sư Đệ, ngươi cũng nhiều hơn bảo trọng. Một tên khác vì 'cổ Tử Duyệt' đệ tử, cũng đã bị coi trọng, nàng như lịch luyện trở về, ngươi để cho nàng tiến về 'Thái Dục Sơn Quy Điện thánh địa', tới tìm ta đi. Ăn ngay nói thật, bất luận là thu Cổ Ngọc Nhi vẫn là cổ Tử Duyệt làm đồ đệ, thực không phải ta tâm huyết dâng trào muốn nhận đồ, mà chính là, bị người nhờ vả."

"Người kia, thực, ngươi cũng nhận biết, là rời nhà một cái rất bi thảm nhân."

Trường Nguyệt Tiên Tử hơi chần chờ, đem chuyện này nói ra.

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ bị kinh ngạc, nói: "Hắn hẳn không phải đã phế à, đã lại không quật khởi cơ hội, mà lại, hẳn lúc trước, hơi kém chém giết ngươi, ngươi là sao, là sao còn muốn giúp hắn?"

"Cách Thương Lan là một cái nhân vật, hẳn lúc trước lưu thủ, cũng là cho ta một cái cơ hội, không phải vậy, lúc trước không phải là hắn bị thương bị phế, mà hẳn là ta. Mà mười mười nàng đưa ra yêu cầu là, ta như là muốn cho ca ca của nàng tha thứ ta, thì chiếu cố thật tốt tốt 'Cổ Ngọc Nhi' cùng 'cổ Tử Duyệt'. Hai người này, cũng không phải là rời nhà huyết mạch, lại không biết, cùng hai người này, lại có quan hệ gì."

Trường Nguyệt Tiên Tử nhẹ giải thích rõ nói.

"Cái này ngược lại là khó xử lớn lên Nguyệt tiên tử ngươi. Bây giờ, cách trăng khuyết, đã trở thành chính thống truyền đạo nhân, nắm giữ tuyệt thế thiên tư, đáng tiếc nàng cũng vô lực vì ca ca của nàng khôi phục. Nàng làm như thế, lại không biết dụng ý ở đâu thôi, đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau, lớn lên Nguyệt sư tỷ, quên quá khứ, quên chúng ta cộng đồng sư tôn đi. Về sau, sư tỷ ngươi là Trường Nguyệt Tiên Tử, mà ta, vẹn vẹn chỉ là Cửu Kiếm Tông Tông Chủ. Cái kia cô tiềm nói, đã chết."

Cửu Kiếm Tông Tông Chủ chần chờ một lát, buồn vô cớ thở dài một tiếng, tiêu điều nói ra.

Trường Nguyệt Tiên Tử trầm mặc một lát, nói: "Cũng tốt, Cổ Tộc, cuối cùng không ổn định, như là lúc nào, có ý tưởng, Quy Điện thánh địa đồng minh chi địa —— cần khôn thánh địa, hội hoan nghênh ngươi."

"Nếu là Quy Điện thánh địa, ta có lẽ còn sẽ xem xét, cần khôn thánh địa, coi như. Ăn nhờ ở đậu, cuối cùng không bằng tại cái này Cổ Tộc thánh địa làm cái phân bộ Kiểm Tông Tông Chủ. Không nói nhiều, những chuyện kia, ta cũng sẽ không đi chú ý. Cổ Tử Duyệt, ta sẽ giúp ngươi tìm. Chúng ta sau này còn gặp lại đi."

Cửu Kiểm Tông Tông Chủ, cổ tiem nói, đúng lúc này, quay người buồn vô cớ rời đi.

Lúc này, cũng lần lượt có rất nhiều ngự kiếm mà đi tu sĩ, xám xịt quay người rời đi, không còn dám tùy ý theo đại Chu gia tộc đình viện phía trên ngao nghề bay qua.

Bọn họ, không muốn chết.

Càng không muốn vì vậy mà đắc tội một cái tương lai vô cùng có khả năng trở thành Đế Vương đáng sợ thiếu niên.

Bầu trời, tĩnh lặng xuống tới.

Hết thấy, dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Thiên Mộc cổ thụ hoàn toàn như trước đây, nhưng cây cổ thụ này, nhìn càng thêm bình thường, phảng phất cùng đồng dạng cổ thụ, đã không có không khác biệt.

Cổ thụ, phảng phất giống như đánh mất độc hữu linh tính cùng thần vận.

"Vén vén một sợi Thần Tính phóng thích, quả nhiên là rất lợi hại lực lượng cường đại, bắt quá, loại cảm giác này, thật tốt!"

"Phụ vương, hài nhi rốt cuộc minh bạch, chính mình nên đi đường gì."

"Hài nhi rốt cuộc biết, chính mình nên lập cái gì Đạo!"

"Duy ta độc tôn, có ta vô địch!"

"Ta đứng ở chỗ đó, chỗ nào, cũng là đỉnh phong!"

"Ta tồn tại ở chỗ nào, . chỗ nào, cũng là chí cao vô thượng!"

Chu Nhược Thần trong lòng tự lẩm bẩm.

Ánh mắt của hắn, biến đến vô cùng kiên định, tính cách, cũng chánh thức đi đến đi qua Thần Tính khí chất bao phủ, trở về thiếu niên Đế Vương chi Tâm, Đế Vương chi ý tính cách, cũng khôi phục thiếu niên nên có sức sống.

Hắn chấp hai tay sau lưng, không bởi vì đã có chút tàn phá mà xuân quang tiết ra ngoài trạng thái, mà có nửa chút không có ý tứ.

Theo hư không rơi xuống, thần sắc nhẹ nhàng khoan khoái, niềm tin kiên định, tính cách rộng rãi, Chu Nhược Thần nghênh đón chánh thức tân sinh.

"Chu Linh Dạ, Xuân Mai, Thu Trúc, các người đều tới."

Chu Nhược Thần lời nói ôn hòa, trên mặt nụ cười, giống như là một cái không so với ánh sáng mặt trời mỹ thiếu niên một dạng, thân mật chào hỏi.

"Ủm ản, tới nhìn người một chút, người đúng là náo ra thật lớn như thế động tĩnh, trở thành Tử Sắc Hồn Sư cái này đáng sợ cường đại hồn sư, còn nắm giữ vượt qua 50 ngàn lượng lớn phù văn! Chu Nhược Thần, người thật sự là quá lợi hại!"

Chu Linh Dạ lập tức đáp ứng, mỹ lệ trong hai tròng mắt, tinh sáng long lanh, lóe ra kích động lệ quang, nhưng càng nhiều là mãnh liệt sùng bái chi tâm, ý kính nể.

Đương nhiên, còn có thiếu nữ xuân tâm mạnh động, tình tình Đồng Đồng cái kia phần lưu luyến si mê tình cảm.

"Ủm, chỉ là có chút cảm xúc, dù sao, thân phụ Đế Huyết, có chút đồn ngộ giác tính cơ hội, tự nhiên không phải bình thường."

Chu Nhược Thần tùy ý cười cười, nói ra.

Mà lúc này đây, bị Chu Nhược Thần kêu gọi Xuân Mai cùng Thu Trúc, mới chính nhiên thức tỉnh, sau đó, các nàng 'a' một tiếng, khuôn mặt đỏ bừng, lại đều lập tức khom mình hành lễ, hồ thẹn vô cùng nói: "Thiếu gia, chúng ta, nô tỳ, chúng ta biết sai."

Hai tên thiếu nữ nói, trên mặt đều hiện ra vô cùng vẻ xấu hổ.

Như vậy tâm thần bất định, hồ thẹn, xấu hổ đáng ghét, ngược lại là rất làm cho người khác thương tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Thiếu Niên Nhiệt Huyết

"Các ngươi, mới mười lăm tuổi mà thôi, còn nhỏ. Cũng là vì đại Chu gia tộc suy nghĩ, ta như thế nào lại trách các ngươi đâu? Như không phải là các ngươi quá lớn cùng trách cứ, bây giờ, đại thiếu gia ta, còn thức tỉnh không đâu!"

Chu Nhược Thần đến gần Xuân Mai cùng Thu Trúc, thân thủ phủ sờ một chút hai người đầu, giống như là một một trường bối, phủ sờ lấy văn bối một dạng, tràn ngập từ ái chỉ ý.

Đương nhiên, bởi vì là thiếu niên tâm tính, cử động như vậy làm ra, Chu Nhược Thần cũng hơi ý thức được, chính mình còn không có bỏ đi đi qua bộ phận thói quen.

Xuân Mai cùng Thu Trúc trong lòng ấm áp, cảm động đến đều muốn khóc.

"Đại thiếu gia, ngươi thật tốt!"

Xuân Mai cùng Thu Trúc cơ hồ không nhận được nghĩ dần thân vào Chu Nhược Thần ôm ấp, lại lại bởi vì thiếu nữ rụt rè cùng ngượng ngùng, không có dạng này dừng khí.

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói: "Các ngươi vì đại Chu gia tộc, cũng chịu khổ bị liên lụy, về sau, đại Chu gia tộc sự việc, giao cho đại thiếu gia tốt, đại thiếu gia cam đoan, kia cái gì Cổ Tộc thánh địa tộc nhân, thực có can đảm xâm phạm, đến bao nhiêu, chết bao nhiêu!"

Lần này, Chu Nhược Thần lời nói y nguyên rất nhẹ, y nguyên rất bình tĩnh, thậm chí bởi vì là cùng Xuân Mai Thu Trúc nói chuyện, thanh âm còn rất lợi hại ôn nhu.

Nhưng là nghe được câu này tất cả mọi người, bao quát vô cùng xa xôi địa phương những ngự kiếm đồ bay qua các tu sĩ, đều toàn thân rét run, như rơi vào hầm băng.

Không có bất kỳ người nào dám khinh thường thiếu niên này bây giờ câu nói này lực lượng.

Đây là một vị sắp quật khởi thiếu niên chí tôn, tương lai, cái này tiểu địa phương, thậm chí là càng đại đại hơn thành, đại phủ, đều nhất định không người có thể cùng tranh đấu.

Bây giờ, sơ bộ giác tỉnh, đều có thể lấy kiểm đạo Chi Lực, đánh xuyên thiên địa, tuy nhiên cái này có lẽ có mượn Thiên Đạo chi lực, nhưng cái này bên trong biểu hiện ra ngoài tuyệt thế yêu nghiệt năng lực, tạo nghệ, hiển nhiên là chấn kinh Vạn Cổ!

Mà cái này đánh phá thiên địa kiểm đạo, cái này kinh thiên động địa tràng cảnh, thiếu niên huyết mạch giác tỉnh mà dẫn động Thiên Đạo hiển hóa Thần Tính chi lực Đạo Tắc ánh sáng đáng sợ dị tượng sự tích, cũng vào lúc này, như bão táp một dạng lan truyền mà ra, quét sạch thiên hạ.

Nhất thời, toàn bộ Thiên Khô Trán, toàn bộ Thiên Khấp Thành dưới trướng hơn trăm cổ trấn, thậm chí là toàn bộ Thiên Triệu Phủ hơn trăm cái trong thành lớn, cũng bắt đầu lưu truyền liên quan tới thiếu niên Chu Nhược Thần sơ bộ giác tỉnh, kiểm đạo Thông Thần vỡ vụn bầu trời đáng sợ sự tích.

Trong lúc nhất thời, Chu Nhược Thần, danh chấn đều đại lãnh địa, chấn kinh thiên hạ!

Đế Huyết người thừa kế, thiếu niên chí tôn tên tuổi, lập tức vang vọng cái này một mảnh Mãng Hoang chi địa!

"Đại thiếu gia."

Xuân Mai cùng Thu Trúc, hai tên thiếu nữ trong mắt rung rung, xinh đẹp gương mặt trong trắng lộ hồng, cảm động, kích động, cũng cảm thấy toàn chỗ không có đáng giá.

Là, tất cả nhận qua khổ, tất cả bị qua tội, có được hôm nay hiểu như vậy, có đại thiếu gia như thế tình chân ý thiết che chở cùng an ủi, cái kia, chính là hiện tại lập tức chết đi, cũng đều đáng giá.

Thiếu nữ tâm, rất là mẫn cảm, cũng rất là đa tình.

Một khi bị chánh thức cảm động, xâm nhập tâm linh, các nàng chính là tại thực chất bên trong, tại sâu trong linh hồn, đều biết cảm ân, đều biết vĩnh viễn nhớ kỹ.

"Tốt, có khách nhân đến, đừng để nhân chế giễu."

Chu Nhược Thần thân thủ, lau sạch nhè nhẹ rơi hai tên thiếu nữ khỏe mắt nước mắt, như vậy thân mật cử động, để hai tên Hạnh Hoàng sắc quần lụa mỏng thiếu nữ, đều vô cùng ngượng ngùng khó nhìn.

Nhưng là, các nàng vụng trộm quan sát Chu Nhược Thần thời điểm, mới phát hiện, hắc tuấn dật như lóe ra Tinh Huy mang trên mặt rõ ràng ảm áp cùng che chở màu sắc, ánh mắt lại là như vậy thanh tịnh, như vậy chân thành.

Dạng này đại thiếu gia, bỗng nhiên ở giữa, thì từ dưới đất, phi thăng tới trên trời, liền như là thần linh, làm cho các nàng mê luyến, làm cho các nàng sùng bái.

Thiếu nữ hòa nhiệt tâm, một phát, mà không thể vẫn hồi.

Chu Nhược Thần lau sạch nhè nhẹ rơi Xuân Mai cùng Thu Trúc khỏe mắt nước mắt, một khắc này, hắc nghĩ tới muối muối mình Tiểu Cửu Cửu, đó là một mực làm bạn ở bên cạnh hắc tiểu muối muối.

Còn lại huynh đệ tỷ muội, đều tại Tế Thiên Vực đều xa hơn cô bí cảnh bên trong lịch luyện, chỉ có hắc cùng Tiểu Cửu Cửu, nhân nhĩ nhất.

Nhưng cuối cùng, Tiểu Cửu Cửu lần thứ nhất tiến về Tế Thiên Vực chỗ sâu Vực biến lịch luyện, liền theo Tế Thiên Vực vĩnh viễn tịch diệt, biến mất.

Hắc lau nước mắt thời điểm, có khoảnh khắc như thế, phảng phất nhìn thấy muối muối Tiểu Cửu Cửu tình nghịch, ủy khuất vừa đáng yêu treo nước mắt nhi khuôn mặt, cho nên một khắc này, hắc nói ra lời nói, mới phá lệ ảm áp.

Nhưng, cái này cũng vền vẹn chỉ là một cái nháy mắt.

Chu Nhược Thần thu liễm tâm tình, có chút nguyên bản quên trí nhớ, lại khôi phục một tia, công pháp, ngộ đạo cùng liên quan đến sinh tử trí nhớ, chung quy là bị phong cấm, đó là một mảnh trí nhớ trống không.

Trừ cái đó ra, trên sinh hoạt trí nhớ, đều vẫn là tồn tại, hơn nữa còn hội theo hắc đối với các loại công pháp lý giải, lĩnh ngộ, mà dần dần thức tỉnh càng nhiều sinh hoạt trí nhớ.

Chu Nhược Thần tại Tế Thiên Vực sống mười sáu năm, tựa hồ chỉ có mười sáu tuổi.

Nhưng, cái kia vền vẹn chỉ là một cái phương thức tính toán.

Tại phụ thân hắc Chân Hư Thiên Cấm bên trong, một cái hồ hấp , có thể là một cái Luân Hồi, hắc đã từng, ngay tại bên trong một cái chân hư bên trong, trải qua một lần xã hội hiện đại nhân sinh.

Đó là một cái tên là ' Địa Cầu ' địa phương.

Những cuộc sống kia trí nhớ, là đều tồn tại.

Cái kia, cũng là hắc phụ thân dạy bảo bọn họ một loại phương thức.

Đáng tiếc, những cái kia, cuối cùng trở thành xa xôi nhớ lại.

"Tiểu Cửu Cửu, người ở đâu? Phải chăng, cũng đi vào cái thế giới này? Ca ca rất nhớ người."

Chu Nhược Thần trong lòng tự lẩm bẩm.

Có trong tích tắc, hắc đôi mắt chỗ sâu hiện ra tang thương màu sắc, nhưng lại rất nhanh trôi qua mà đi.

"Tiên tử đại giá quang lâm, đại Chu gia tộc Chu Nhược Thần, không có từ xa tiếp đón."

Chu Nhược Thần thu liễm phức tạp suy nghĩ, ánh mắt nhìn về phía phương xa, lập tức hơi hơi ôm quyền, thái độ không kiêu ngạo không tự ti nói ra.

Lúc này, Chu Nhược Thần bên người, Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc, làm theo đều ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Chu Nhược Thần.

Nguyên bản, Xuân Mai cùng Thu Trúc còn muốn nói gì lời nói, lấy cùng Chu Nhược Thần thân cận mấy phần, như vậy, các nàng cũng lập tức không có ý tứ nói.

Đây là có nhân đến, nếu để cho nhân nghe thấy, thật là là cỡ nào cảm thấy khó xử sự tình nha.

"Chu Nhược Thần Chu công tử, thiếu niên chí tôn, lập đạo Sáng Đạo, hiển hóa Thần Tinh đạo vận quả nhiên là tuổi nhỏ bất phàm, thiên phú kinh người a!"

Hư không bên trong, truyền đến một tiếng vô cùng thanh duyệt cảm thán âm thanh, tiếp theo, một tên áo tím quần lụa mỏng nữ tử, mang theo một tên màu

xanh nhạt quần lụa mỏng thiếu nữ, chân đạp màu tím sậm hồn khí chi vân, từ phương xa phi hành mà đến.

Nhưng, các nàng tại ờ gần đại Chu gia tộc phạm vi trên không thời điểm, rất tự nhiên hạ xuống tới, sau đó mà đến.

Phương diện này, đã biểu hiện ra đầy đủ tôn trọng.

Nàng lời nói xong, nhân, liền đã đi tới Chu Nhược Thần chỗ đình viện bên trong.

Đại Chu gia tộc nhân khẩu mỏng manh, bây giờ cảnh tượng như vậy tiêu điều, lập tức bày biện ra tới.

"Tiên tử quá khen, tiên tử đến đây, xem ra, hẳn không phải là vì đại Chu gia tộc truyền thừa mà đến."

Chu Nhược Thần khẽ cười nói.

Chu Nhược Thần bên người, Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc ba tên thiếu nữ, lúc này đã lần nữa kích động lên.

Bởi vì, cái này áo tím quần lụa mỏng mỹ lệ nữ tử, là tại Thiên Khô Trấn thậm chí cả Thiên Khấp Thành danh khí cực kỳ to lớn Trường Nguyệt Tiên Tử.

Đó là chân chính cao cao tại thượng Thánh Nữ cấp tiên tử! Đó cũng là Quy Điện Thánh Địa loại này cổ lão trong thánh địa chánh thức thiên kiều chi nữ!

Bây giờ, lại đi vào đại Chu gia tộc, mà lại, nói chuyện còn vô cùng khách khí.

Bất luận là Chu Linh Dạ, vẫn là Xuân Mai Thu Trúc, thực các nàng đều muốn Quy Điện Thánh Địa Trường Nguyệt Tiên Tử, chính thống truyền thừa Chí Đạo truyền đạo nhân thương Nguyệt tiên tử bọn người, xem là chân chính thần tượng, một mực cũng tại triều lạy như thế phương hướng nỗ lực.

Bây giờ, chợt thấy, trong lòng kích động, đã khó có thể áp lực.

Chu Linh Dạ còn có thể bảo trì trấn định, Xuân Mai cùng Thu Trúc hai tên nha hoàn, thì là đã hoàn toàn phảng phất giống như dường như, có chút tỉnh tỉnh Đồng Đồng lên.

"Dĩ nhiên không phải. Không chỉ có không phải, lần này, ta điệp Trường Nguyệt lần này, mang theo đệ tử Cổ Ngọc Nhi, là đến chịu nhận lỗi. Trước đó tiểu đồ can rở vô tri, thả ra một số không tốt chi ngôn, còn mời Chu Nhược Thần Chu công tử chờ muốn để ở trong lòng."

Áo tím nữ tử Trường Nguyệt nói xong, lập tức cúi người chào thật sâu một lần, thái độ vô cùng chân thành.

Chu Nhược Thần ngược lại là không có ngăn cản, ngược lại thân nhiên tiếp nhận.

Đây không phải nắm giá đỡ, mà chính là hẳn biết, đối phương là thật có lòng xin lỗi.

Lấy Chu Nhược Thần bây giờ linh hồn nội tình mà nói, tại dạng này trăng cảnh bên trong, đối phương là có hay không tâm, là trốn không thoát hẳn năng lực cảm ứng.

Chu Nhược Thần tiếp nhận, các loại điệp Trường Nguyệt sau khi cúi người chào, hẳn mới về một cái ôm quyền chi lễ, cũng hơi hơi khom mình hành lễ, nói: "Trường Nguyệt Tiên Tử lần này, vì bên cạnh người vị nữ đệ tử này sự việc mà đến, đủ lộ ra thành ý, Chu Nhược Thần cũng không phải là không hiểu thị phi người. Tuy nhiên trước đó thoáng có chút bất mãn, nhưng đã thành ý đến, tại không có cái gì tổn thất tình huống dưới, chuyện này, liền như vậy bỏ qua tốt."

Chu Nhược Thần nói, ánh mắt nhìn về phía điệp Trường Nguyệt bên người Cổ Ngọc Nhi, khẽ cười nói: "Cổ Ngọc Nhi cô nương, chúng ta, lại gặp mặt."

Cổ Ngọc Nhi nghe vậy, khuôn mặt hơi đỏ lên, trên mặt hiện ra có chút không có ý tứ màu sắc, hồ thẹn nói: "Như Thần sư huynh, như vậy đen như vậy, người cũng thấy rõ."

"Ừm, Cổ Ngọc Nhi người xinh đẹp như vậy, cho dù là hắc ám, cũng che đầy không người dung nhan. Chu Nhược Thần không chỉ có thấy rõ, hơn nữa còn nghe rõ đây."

Chu Nhược Thần gặp Cổ Ngọc Nhi ngược ngùng mà hồ thẹn bộ dáng, có chút có chút ý tứ, nhin không được trêu ghẹo nói.

Hắn tại Tế Thiên Vực thời điểm, thích nhất, cũng là cùng muối muối Tiểu Cửu Cửu cùng một chỗ, sau đó như thế đùa nghịch muối muối.

Cái này, chỉ là thói quen cử động, lại không nghĩ, . gần như không có suy nghĩ, thì đối một ngoại nhân nói ra.

Lỡ mắng?

Hành vi phóng túng?

Hoặc là không tự trọng?

Nói chung bên trên, cũng chỉ có Chu Nhược Thần tự mình biết hiểu nguyên nhân.

Nói ra về sau, Chu Nhược Thần mới biết được, Nhân tộc người, có thời gian, hội nhiệt huyết dâng lên, bỗng nhiên làm ra bản thân cũng không nghĩ đến sự việc, nói thí dụ như ra xúc động lời nói, làm ra xúc động sự việc, mệnh lệnh xúc động quyết định các loại.

Xử trí theo cảm tính.

Đây chính là Nhân tộc tính tình, Nhân tộc dấu hiệu.

Cái này, cần phải rất lợi hại xấu hổ, nhưng Chu Nhược Thần lời nói tùy ý, thái độ lạnh nhạt, ánh mắt thanh tịnh, khí chất ảm áp như dương quang phổ chiếu, cùng Phong quát vào mặt, cho nên, cũng không thật làm cho nhân cảm thấy lỗ mặt.

Hắn vốn là thiếu niên.

Thiếu Niên Nhiệt Huyết, Niên Thiếu Khí Thịnh.

Huống hồ, hắn ngũ khí, cũng vẹn vẹn chỉ là thân thiết, chơi đùa ngũ khí.

Dạng này ngũ khí, thực là rất lợi hại gần sát tâm linh người.

Cổ Ngọc Nhi không có xấu hổ, không có ngượng ngùng, ngược lại bỗng nhiên trong lòng không khỏi ảm áp, cái kia phần hổ thẹn, đúng là đi hơn phân nửa.

"Người này, không có nghiêm túc, lại là, thật rất tốt."

Cổ Ngọc Nhi trong lòng sinh ra ý tưởng như vậy tới.

"Cảm thấy đệ tử ta xuất sắc, vậy các người về sau, muốn thân cận nhiều hơn nha. Chu như Thần công tử, ta xem trọng các người nha."

Trưởng Nguyệt Tiên Tử cười.

Chu Nhược Thần không hề tưởng tượng khó như vậy ở chung, nhưng nàng biết, đó là nàng buông xuống thể diện cùng tôn nghiêm đến đây chủ động xin lỗi nguyên nhân, cũng là Cổ Ngọc Nhi cũng không có tự mình động thủ thương tổn qua bất luận cái gì một tên người Chu gia nguyên nhân.

Không phải vậy, Chu Nhược Thần dạng này 'thiếu niên chí tôn', tuyệt sẽ không dễ nói chuyện như vậy.

Có thể trở thành thiếu niên chí tôn, cho dù là một cái xưng hào, chưa từng có đi ra phế vật, cái kia mỗi một vị, đều là thật kinh thiên địa nhân vật tuyệt thế.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Kiểm đạo Thông Thần

"Sự phụ —— "

Cổ Ngọc Nhi lập tức ngượng ngùng lên, trái tim cũng là một trận thịnh thích nhảy loạn.

Nàng ngượng ngùng thanh âm, cùng nhẩn nhé đáng đáp, ngược lại là rất làm cho người khác cảnh đẹp ý vui.

"Hừ!"

Nhưng lúc này, nha hoàn Xuân Mai, nhưng trong lòng không thoải mái.

Bây giờ, đại tiểu thư vẫn không có thể cùng đại thiếu gia thân cận mấy phần đâu, cái này hồ ly tinh, thì được đà lần tới, quả thực là, là có thể nhịn, không thể nhẫn nhục!

Nàng nhẹ hừ một tiếng, thờ phỉ phỉ đem đầu nghiêng qua một bên.

Thực, rõ ràng là Chu Nhược Thần lời nói bốc lên giải quyết, nhưng nàng nhưng không nghĩ qua Chu Nhược Thần không phải, ngược lại cảm thấy là Cổ Ngọc Nhi trời sinh mê hoặc tính tình dẫn đến.

Như vậy, nhưng cũng là làm cho người dở khóc dở cười.

Chu Nhược Thần hồn ý vị ý tiêu tán tứ phương, cái này hồn khí ý vị, là không màu vô hình, người khác tựa hồ cũng cảm giác không đến, nhưng Chu Nhược Thần chính mình, lại có thể thông qua những thứ này, cảm giác được người bên cạnh tâm tình biến hóa.

Hắn vẫn còn lập đạo, ngộ đạo giai đoạn kết thúc, cho nên Xuân Mai nha đầu này tâm tư, lập tức liền bị bắt đến.

Cũng cho nên, Chu Nhược Thần thậm cười khổ không thôi.

Các nàng, cũng đều không hiểu.

Không hiểu, hắn đã từng muội muội, là cỡ nào đáng yêu, cỡ nào mỹ lệ, cỡ nào rung động lòng người, cỡ nào làm cho người thương tiếc.

"Như Thần sư huynh, đêm qua sự việc, thực tình huống cụ thể, là như thế này "

Cổ Ngọc Nhi vô ý thức nhìn Xuân Mai liếc một chút, sau đó thu liễm mấy phần ngưng ngưng cùng hồ thẹn chi ý, giải thích nói ra.

Sau đó, Cổ Ngọc Nhi mới coi nàng là năm chán nản, sau đó bị Cổ Tiêu nói mang lên Cửu Kiếm tông sự việc giảng thuật đi ra.

Sau đó, Cửu Kiếm tông tiếp vào Cổ Tộc căn dặn, muốn đoạt lấy Chiến Hồn kiếm đạo, nàng thực cũng là cũng không đồng ý, nhưng là Cổ Tiêu nói lại rất nhiệt tâm chuyện này.

Tại Cửu Kiếm tông, nàng không có còn lại bằng hữu gì, cho nên luận đạo cùng giao lưu, đều là cùng Cổ Tiêu nói cùng một chỗ, Cổ Tiêu nói bị Chu Nhược Thần giết chết, một khắc này, nàng thật rất lợi hại phần nộ, rất muốn giết chết Chu Nhược Thần, nhưng là về sau, nàng liền cũng dần dần bình tĩnh.

Cổ Ngọc Nhi mới phát hiện, nàng không có nàng muốn như vậy bị thương khổ sở, những phần nộ đó cùng hoảng sợ, vèn vèn, chỉ là nguồn gốc từ tại đối Cổ Tiêu Hồng hoảng sợ mà thôi.

Lúc này, Cổ Ngọc Nhi cũng không chần chờ, đem mình bị Cổ Tiêu Hồng lấy Quang Minh Trường Cung quất mất, thậm chí hơi kém xâm phạm tội nói ra.

Vấn đề này, lập tức hấp dẫn Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc ba tên thiếu nữ cùng chung mối thù chi tâm.

Trước đó còn trong lòng thầm mắng Cổ Ngọc Nhi là hồ ly tinh Xuân Mai, lúc này càng là phần nộ nhất.

"Đáng chết Cổ Tiêu Hồng, đừng để ta gặp được! Ta cường đại lên, muốn hung hăng tra tấn cái này Cổ Tiêu Hồng cái này chim thú, biến thái!"

Xuân Mai tức giận đến mặt đều đỏ, hồng học thờ phỉ phò, xộp giong ngực đập trùng.

Cái kia một mặt 'buru hân' bộ dáng, phối hợp tiểu cô nương cái này thân hình, thật là làm cho người buồn cười.

"Không tệ, cái này Cổ Tiêu Hồng, quả thực là người điên, như thế hung tàn tàn nhẫn, tiểu lý tàng đao, nhất định muốn sớm đi giết chết! Không phải vậy, chúng ta đại Chu gia tộc, chỉ sợ là không được an bình!"

Thu Trúc cũng trầm ngâm nói.

Nàng ngược lại là tính tình hùng hực, cũng rất yên tĩnh.

Chu Linh Dạ trước đó một mực không nói gì, lúc này, nàng cũng chỉ là nhẹ giọng thở dài một tiếng, buồn bã nói: "Cổ Ngọc Nhi sư tỷ cùng chúng ta cũng không thù oán niệm, bây giờ đã thoát ly Cổ Tộc tông môn, lại tự mình xin lỗi, chuyện này chúng ta đương nhiên sẽ không lại so đo. Trước đó, xem như Chu Linh Dạ hiểu lầm Cổ Ngọc Nhi sư tỷ."

"Không có việc gì, có điều đã hiểu lầm coi ra, ta cũng yên lòng. Ta cũng không muốn vừa mới bái sư, thì vì sư phó trên chọc phía dưới dạng này thiên đại phiền toái."

"Mà lại suy bụng ta ra bụng người, thị phi đúng sai, thực đứng tại Người đứng xem góc độ, cũng có thể đoán được. Trước kia ta, chung quy là không có cân nhắc quá nhiều, vèn vèn chỉ là nghĩ tu luyện, cường đại, sau đó cùng Cổ Tiêu Ngôn sư huynh cùng một chỗ tu luyện, cùng một chỗ giao lưu mà thôi."

Cổ Ngọc Nhi muốn đi lên, cũng không khỏi thốn thức cảm thán một tiếng.

"Còn may là, chính người giữ mình trong sạch, không có cùng cái kia Cổ Tiêu nói có trên mặt cảm tình dây dưa, không phải vậy lời nói, bây giờ "

Trường Nguyệt Tiên Tử thở phào, lấy trò đùa đồng dạng ngữ khí nói ra.

Lời này, thì thoáng có chút rõ ràng.

Bất quá, lời này, thực không chỉ có là Trường Nguyệt Tiên Tử thở phào, như Cổ Ngọc Nhi chính mình, cũng là có chút cảm khái.

Như Xuân Mai Chu Linh Dạ ba người, là bởi vì Cổ Ngọc Nhi theo một địch nhân, biến thành ' người bị hại ', cho nên cũng đồng dạng thờ phào.

Như Cổ Ngọc Nhi dạng này mềm mại mỹ nhân nhi, chính là muốn bị phi lễ, vậy cũng chỉ có thể là bị nhà mình đại thiếu gia phi lễ, sao có thể để cái kia đáng chết Cổ Tiêu Hồng đạt được đâu!

Xuân Mai trầm nghĩ đến.

Nàng nhưng không nghĩ qua, lúc trước là ai trong lòng tức giận mắng lấy người khác là hồ ly tinh.

Bầu không khí rất tốt.

Trường Nguyệt Tiên Tử không có giả đỡ, cái này không chỉ có là xem ở Chu Nhược Thần trên mặt mũi, trên thực tế, nàng bản thân đối đại Chu gia tộc cảm quan thì không kém.

Nàng và Ly gia Ly Thương Lan quan hệ tâm đầu ý hợp, cùng Ly gia Thương Nguyệt Tiên Tử quan hệ càng là không ít. Ly gia, cùng đại Chu gia tộc ngọn nguồn, trước tổ Thái Cổ thời đại, liền đã có kéo dài.

Đại Chu gia tộc nhìn như không nắm chắc tích súc, lại khắp nơi đều là nội tình.

Không hiểu Thái Cổ thời đại lịch sử nhân, mới sẽ cảm thấy, đại Chu gia tộc muốn đồ.

Trường Nguyệt Tiên Tử không có lập tức rời đi, mà chính là cùng Chu Nhược Thần cùng một chỗ luận đạo.

Hai người giao lưu, Cổ Ngọc Nhi cùng Chu Linh Dạ bốn người nghe không hiểu. Chu Linh Dạ cùng Cổ Ngọc Nhi, Xuân Mai Thu Trúc bốn người, đều tại Hư Đan cảnh cảnh giới, cho nên bốn tên thiếu nữ theo lạ lắm, cũng bắt đầu quen thuộc, sau đó bắt đầu giao lưu thảo luận, thậm chí bắt đầu tỷ thí.

Các nàng trở lại phủ thán đình viện, nơi đó, thỉnh thoảng truyền đến như chuông bạc tiếng cười nói, cái này tiếng cười nói, là đại Chu gia tộc thật lâu đều chưa từng xuất hiện.

Mà Chu Nhược Thần, làm theo cầm trong tay ' Thiên Tà kiếm ', cùng Trường Nguyệt Tiên Tử trao đổi kiếm đạo lý luận.

"Người kiếm đạo, đã Kiếm Tâm Thông Minh, kiếm đạo Thông Thần a! Quả thực là, vô pháp tưởng tượng. Chu như Thần công tử, không, Chu như Thần sư huynh, không lâu về sau, người nhất định là sư huynh!"

Nhìn thấy Chu Nhược Thần tùy ý thi triển kiếm ý Kiếm Tâm, hội tụ Kiếm Linh, mặc dù không có phóng thích cảnh giới, nhưng là cái kia chiến lực, hoàn toàn siêu thoát cực hạn, cái này, thật sự là quá mức kinh người.

Chu Nhược Thần thiên phú, tựa như là một vầng mặt trời chói chang, quá mức chói mắt.

Mà lấy Trường Nguyệt Tiên Tử tâm cảnh, đúng là cũng vô pháp bảo trì trấn định, thỉnh thoảng che miệng lại, kinh hô không thôi.

"Trường Nguyệt Tiên Tử nói giỡn. Đây chỉ là một phần cảm ngộ đi, dù sao, ta ngủ say mười sáu năm, huyết mạch truyền thừa đã rất mạnh, nếu là yếu hơn nữa, cũng là ném tổ tiên mặt mũi."

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói ra.

"Cũng đối. Bất quá, về sau người cũng đừng gọi ta ' Trường Nguyệt Tiên Tử ', ta tên là ' Diệp Trường Nguyệt ', người xưng hô ta là ' Trường Nguyệt Sư Muội ', hoặc là ' Trường Nguyệt ' là đủ."

Diệp Trường Nguyệt rất tán thành, đồng thời ngữ khí vô cùng chân thành nói ra.

"Cái kia, liền xưng hô người là ' Trường Nguyệt ' đi, người xưng hô ta ' Nhược Thần ' là đủ."

Chu Nhược Thần cảm nhận được Diệp Trường Nguyệt thành ý, cũng cảm nhận được, đối phương đối với hắn, thật là rất có hảo cảm.

Đương nhiên, Diệp Trường Nguyệt tuổi tác xác thực cũng không lớn, mà hắn Chu Nhược Thần, Huyết Mạch Thiên Phú chính là phụ thân hắn trực tiếp nhất huyết mạch truyền thừa, đó là cực hạn mị lực yếu tố máu chốt, bây giờ tuy nhiên hiện ra có điều một phần ngàn tỉ không đến mấy may, nhưng cũng y nguyên kinh người, hấp dẫn nhân tâm.

Phụ vương hắn, là đã từng lớn nhất tuyệt thế Vương giả, đệ nhất Tà Tôn cảnh Đại Đế. Mà mẫu hậu, thì là đã từng Vạn Giới nữ tử hiếm thấy, là U Minh trong chúng tộc tối vô thượng, tối thần bí, cũng lớn nhất mỹ lệ nữ tử!

Như thế, hắn quật khởi, hoàn toàn hắn là đương nhiên, mà dạng này huyết mạch đời sau, dòng chính truyền thừa, cũng sẽ không có quá nhiều nhân tại lần thứ nhất gặp mặt, sẽ đối với hắn cảm quan quá kém.

Đây không phải tự tin, cũng là nguồn gốc từ tại huyết mạch hiện ra! Tựa như là không có người hội hoài nghi Liệt Dương thả phóng ra quang mang hội không đủ sáng một dạng!

"Ừm, dạng này thuận tiện."

Điệp Trường Nguyệt ôn nhu cười một tiếng, hai con ngươi phá lệ mỹ lệ, cũng phá lệ sáng ngời. Nàng ánh mắt nhìn chăm chú Chu Nhược Thần, tựa như đang tự hỏi cái gì.

Sau một lát, nàng hơi nghi hoặc, nói: "Nhược Thần, ngươi cảnh giới, làm sao mới Hư Đan cảnh tam trọng? Là tại giấu dốt, vẫn là ẩn nặc cảnh giới?"

Chu Nhược Thần nghe vậy, ngược lại là không có giấu diếm, nói: "Cái này là chân thật cảnh giới a, chẳng qua ở ta mà nói, cảnh giới, thực cũng không trọng yếu. Cảnh giới, chỉ là một loại năng lực, một loại Đạo năng lực một cái chứng minh, nhưng cũng không phải là nói, không có cái này chứng minh, chúng ta thì không hiểu nói, không thể Sáng Đạo, không thể lập đạo."

Chu Nhược Thần nói ra.

Điệp Trường Nguyệt nghi hoặc, bởi vì nàng đã bắt đầu theo không kịp, nghe không hiểu Chu Nhược Thần nói đạo lý.

Cái này, khó tránh khỏi có chút đáng sợ.

Cái này, đại biểu, năng mức độ, rất có thể, đã bắt đầu đằng sau Chu Nhược Thần.

Lúc này nếu là đằng sau Chu Nhược Thần, về sau hai người lại ở vào cùng một cái trình độ khả năng, thì hoàn toàn vì Linh.

Chu Nhược Thần tốc độ phát triển, đó nhất định là hội miểu sát năng tốc độ phát triển, cái này, không hề nghi ngờ.

"Cái kia ngươi đối với kiếm đạo lĩnh ngộ, cũng dựa vào dạng này lý luận, cùng nhận biết sao?"

Điệp Trường Nguyệt bị kinh ngạc, lập tức vô ý thức dò hỏi.

"Kiếm đạo? Thực y nguyên không sai biệt lắm. Trường Nguyệt, ngươi nên hiểu rõ, bất luận cái gì nói, đều là nhân tâm, đều là ý niệm hiển hóa. Như vậy kiếm đạo cũng là nói, cũng là nhân tâm."

"Cổ tình, kiếm đạo cũng là Kiếm Tâm. Có linh, kiếm đạo liền có thể thông linh, thành tựu Kiếm Linh. Có hồn, kiếm đạo liền có thể nhập hồn, Hóa Hồn, ngưng hồn, Phá Hồn, thậm chí cả Sát Hồn."

"Cho nên, Kiếm Tâm Thông Minh, là chỉ Kiếm Tâm như lòng người, Kiếm Tâm cùng nhân tâm vô cùng phù hợp. Kiếm đạo Thông Thần, chỉ Chỉ Kiếm Đạo như thần hồn một dạng, có thể chung, có thể cộng minh. Nhưng, trong tay của ta kiếm, là trong tay của ta một bộ phận lời nói, kiếm chính là ta, ta chính là kiếm. Như vậy ta tâm cũng là Kiếm Tâm, ta ngoài ý muốn cũng là kiếm ý. Ta linh cũng là Kiếm Linh, ta hồn, cũng là Kiếm Hồn!"

"Như vậy, ta đảm phách, cũng là Kiếm Phách, ta sinh mệnh, cũng là kiếm sinh mệnh."

"Như thế, cảnh giới, chiến lực, có gì hữu dụng đâu? Đây chẳng qua là cân nhắc số lượng, tiêu chuẩn. Đương nhiên, đây là đến tiếp sau, cơ sở quy tắc, vẫn là muốn tuân theo, lập đạo không phải trực tiếp lập đạo, mà là tại nguyên bản ngộ đạo trên cơ sở, đồn ngộ, thông thấu, sau đó tích lũy, phá đất mà lên, mọc rễ này mầm."

Lập đạo người, thường thường là chân chính ngộ đạo người, so với đồng dạng ngộ đạo người, còn muốn lĩnh ngộ đến càng thêm bên trong !"

"Tựa như là ta không có ý định học đại Chu gia tộc truyền thừa Chí Đạo Chiến Hồn kiếm đạo, nhưng là ta không chỉ có học, còn học đến vô cùng chuyên chú. Ta học, không phải vì học, mà chính là vì tích lũy. Chỉ có giải, mới có thể siêu việt. Chỉ có xâm nhập, mới có thể cạn ra. Chỉ có nhập thế, mới có thể xuất thế. Cũng chỉ có tin tưởng số mệnh, mới có thể chinh chiến số mệnh, nghịch chuyển Thiên Mệnh."

Chu Nhược Thần lời nói rất nhẹ, lại nói ra hấn đối với Đạo hoàn toàn mới lý giải.

Hấn lời nói, không chỉ có chấn kinh Điệp Trường Nguyệt.

Chính là cái kia ba tên Hộ Đạo Giả, chính là cái kia Chu Bích Nguyệt, đều hoàn toàn bị chấn kinh.

Bị triệt để rung động.

Lúc này, chính là sát vách cách đó không xa tiếng cười nói, đều dừng lại, đều bị một câu như vậy rất nhẹ, lại như tiếng sấm Đạo Âm một dạng lời nói, hoàn toàn rung động.

Đây là Đạo Âm, đây là thể hồ quán đỉnh thanh âm, cũng là chân chính Thiên Đạo quy tắc đồng dạng pháp tắc!

Cái này, làm cho người ta cảm thấy tâm linh rung động, linh hồn tẩy lễ, Thiên Đạo càng thêm cảm cùng thủ hộ.

Khiến người ta, một bộ thấy rõ phía trước hắc ám, thấy rõ tu đạo phía trên bụi gai cùng long đong, biết tiến lên đường, làm như thế nào đi đi!

Hồi lâu sau, từng tiếng âm cảm thán nói: "Không hổ là thiếu niên chí tôn, không hổ là kiếm đạo Thông Thần trình độ, đại Chu gia tộc, cuối cùng không sẽ xuống dốc!"

Thanh âm kia, kinh thiên động địa, vang tận mây xanh, kéo dài không thôi!

Thanh âm kia, đến từ đại Chu gia tộc, giống là tới từ Thái Cổ thời đại thanh âm, phảng phất xuyên thấu thời gian cùng không gian mà đến.

Thanh âm kia, lần nữa Chấn kinh thiên địa, sau đó, tất cả tu sĩ mới phát hiện, đại Chu trong gia tộc, đúng là còn có như thế tràn ngập Thần Linh khí tức thanh âm!

Cái kia, nhất định là nhất tôn Viễn Cổ Cường Giả, ngủ say đến bây giờ, sau đó bị thiếu niên Chí Tôn Kiếm Đạo Thông Thần lý luận, hoàn toàn chấn kinh thức tỉnh, cho nên phát ra cảm thán như thế!

Đại Chu gia tộc, thật sự là yếu đuối gia tộc sao?

Đi qua, rất nhiều người đều nhìn như vậy.

Bây giờ, cũng đã không người nhìn như vậy, bởi vì chỉ là cái thanh âm này chủ nhân, liền có đầy đủ lực lượng, nhất niệm hủy diệt một tòa thành trì!

Đương nhiên, tại Thiên Khô Trấn bên ngoài, tại Thiên Khấp Thành bên ngoài, tại những cái kia không biết chân tướng các tu sĩ, những cái kia không có trải qua một màn này cùng trước một màn các tu sĩ trong mắt, có lẽ sẽ y nguyên nhận định, đại Chu gia tộc muốn xong đời, muốn xuống dốc!

Nhưng tại hiểu rõ tình hình trong mắt người, dạng này gia tộc, nếu là muốn xuống dốc lời nói, như vậy, thì để gia tộc bọn họ, cũng đều như vậy ' xuống dốc ' đi!

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Không nhận được tàn phá, thủ không được phần hoa

Thiên Khô Trấn chỉ là một cái tiểu địa phương.

Thiên Khấp Thành mặc dù là một tòa thể lực bá chủ thành trì, nhưng là vốn có hơn trăm thành trì tổ hợp mà thành đại phủ bên trong, cũng y nguyên u ám không sáng.

Nhưng cái thanh âm này, không chỉ là xông ra Thiên Khô Trấn, Thiên Khấp Thành, càng là xông ra Thiên Triệu Phủ.

Đây là một cái như tuyệt thế Thần Linh thanh âm, cổ lão, cần trọng, thần bí, mạnh mẽ.

Cái thanh âm kia vang vọng về sau, lại biến mất, yên lặng.

Lại không có bất kỳ cái gì khí tức hiện ra, không có bất kỳ cái gì đạo vận hiển hóa.

Rất nhiều không biết rõ tình hình tu sĩ, cũng bởi vì vậy thương cổ Thần Âm, mà bắt đầu giải nội tình, cũng cho nên bắt đầu biết, tại Thiên Triệu Phủ Thiên Khấp Thành Thiên Khô Trấn bên trong đại Chu gia tộc bên trong, xuất hiện một vị ' thiếu niên chí tôn ', hấn sáng lập Tự Ngã Đạo, kiếm đạo Thông Thần, ảo nghĩa thông thiên.

Nếu như nói, trước đó, thiếu niên chí tôn tên tuổi còn chưa đủ vang dội, như vậy lần này về sau, thiếu niên chí tôn tên tuổi, thì là chân chính danh động thiên hạ.

Tin tức truyền ra, đều đại cổ thành, cổ địa, một mảnh xôn xao.

Bởi vì giữa các tu sĩ, có thể thông qua linh hồn ấn ký truyền tin, chỉ cần là tại đồng dạng quy tắc lĩnh vực bên trong, truyền tin, liền sẽ không bị ngăn cách. Chỉ cần không có che đậy Thiên Cơ, truyền tin, liền sẽ không bị quấy nhiễu.

Như thế, như dạng này nóng nảy tin tức, tự nhiên tại cực thời gian ngắn ngủi bên trong, truyền đi xôn xao.

Trong lúc nhất thời, nguyên bản khinh thị đại Chu gia tộc gia tộc, tông môn, toàn bộ bắt đầu cải biến thái độ.

Nguyên bản tại một số tiểu trong tông môn, có thụ kỳ thị Chu gia các đệ tử, cũng bắt đầu nhận ngoài định mức chiếu cố và ưu đãi.

Đệ tử hạch tâm, chân truyền đệ tử, cũng lập tức nắm giữ bọn họ tư cách.

Chu Nhựt Thần nhìn lấy thanh âm kia truyền ra địa phương, trong lòng sinh ra không khỏi chỉ ý.

Thanh âm kia, nguồn gốc từ vào hư không, lại phảng phất nguồn gốc từ tại trống vắng Kiếm Nguyên Trì tổ địa.

Cái chỗ kia, còn có ai, còn ai vào đây nắm giữ dạng này thanh âm?

Thanh âm kia, có chút giống là Chu Bích Nguyệt, nhưng, Chu Bích Nguyệt đã sắp chết, trạng thái kỳ kém.

Càng không nói đến, Chu Bích Nguyệt, cho dù là toàn thịnh thời kỳ, cũng sẽ không có cường đại như vậy.

Chu Nhựt Thần chung quy là không có truy đến cùng, chỉ cần đại Chu gia tộc, còn ủng hộ nội tình, vậy liền đầy đủ.

Chu Nhựt Thần hiểu rõ, cây cao chịu gió lớn đạo lý, phụ thân hắn, cũng nhiều lần từng như thế đề cập.

Nhưng, hắn càng là biết, nếu là ở trong rừng không dám xuất sắc tại Lâm, như vậy tại sau này, cũng nhất định không có có đảm lược cùng bá lực nghênh đón khiêu chiến.

Hắn, bây giờ tuyệt sẽ không giấu diếm, nếu là bây giờ đều không chịu nổi khảo nghiệm, không chịu nhận cường giả ám sát, hãm hại, chèn ép, tàn phá, làm sao nói về sau?

"Đây là "

Điệp Trường Nguyệt chấn kinh, hoa dung thất sắc, ánh mắt hiện ra vẻ kính sợ.

Tựa như là phạm nhân tạo ngộ Thần Linh một dạng, sinh ra dạng này biểu lộ.

Nàng lời nói thành kính, nói rõ cung kính mà khiêm tốn.

"Đây là đại Chu gia tộc thù hận nội tình một vị lão nhân, một vị Hộ Đạo Giả, theo không xuất thế —— nếu là đại Chu gia tộc không diệt vong lời nói."

Chu Nhựt Thần bình tĩnh nói ra.

Hắn lời nói, có rất nhiều đường sống, nhưng, cũng nhất định chính là sự thật.

Nếu là lão nhân kia xuất thế, hắn mạnh như thế, tùy ý bồi dưỡng, đều biết có đệ tử bước vào Vũ Hồn Thiên Mệnh lĩnh vực, có thể so với một số thánh địa phân bộ lãnh địa một phương hùng chủ.

"Thì ra là thế, hiện tại, ta mới phát giác được, ta quyết định, ra sao chính xác."

Điệp Trường Nguyệt buồn vô cớ thở dài, lập tức, nàng áy náy nhìn Chu Nhựt Thần liếc một chút, nói: "Nhựt Thần, cái kia Cửu Kiếm Tông Tông Chủ, từng cùng ta là sư tỷ đệ, hắn là ta cửu sư đệ, cũng là sư tôn tiểu sư đệ. Sư tôn, là đã sớm ẩn nấp nhiều năm một phương hùng chủ Hạc đạo nhân. Hắn bản tính không xấu, chuyện này, ta nhất định phải thông báo hắn."

"Nhưng, ta lại không muốn cống người làm chuyện này, cho nên, ta sớm nói cho người. Nếu là người không muốn, ta chỉ có thể ở rồi đi nơi đây về sau, lại đi thông báo hắn."

"Từ xưa, trung thần nghĩa sĩ lưỡng nan toàn,

Trước kia không cảm thấy, bây giờ, bỗng nhiên liền có thể thể ngộ."

Điệp Trường Nguyệt thanh âm tràn ngập áy náy.

"Trường Nguyệt, người cho dù không nói, bây giờ, sợ là cũng đã có nhân thông báo hắn. Cổ Tộc thánh địa đã đối đại Chu gia tộc động thủ, cái này đến tiếp sau sự việc, đã, không cách nào tránh khỏi. Đạo nghĩa bên trên, ta hiểu người cũng ủng hộ người cách làm. Đương nhiên, ta cũng hoàn toàn không ngại người nói cho hắn biết sự thật cùng đại Chu gia tộc nội tình.

Người Chu gia, như thế nào lại e ngại địch người biết được Chu gia nội tình đâu?"

Chu Nhựt Thần không để bụng.

Không quan tâm.

Thật không quan tâm.

Không nhận được tàn phá, thì thủ không được phồn hoa. Tựa như là nhất triều phát nhanh người cuối cùng nhất định nghèo khó một dạng.

"Người" Diệp Trường Nguyệt vô cùng cảm thán, lập tức cũng không có giấu diếm Chu Nhược Thần, truyền tin cho Cửu Kiếm Tông Tông Chủ cổ tiêm nói, nhưng, nàng vén vén chỉ là đề cập, đã xác định đại Chu gia tộc, nắm giữ tuyệt thế Thần Linh nhân vật, làm bất kỳ quyết định gì, nhất định muốn thận trọng lại thận trọng. Về sau, nàng liền không nói thêm gì nữa.

Nàng nên làm, đã hết lòng chỉ.

Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau, bây giờ nàng tại Quy Diệp Thánh Địa, cổ tiêm Đạo tại Cổ Tộc thánh địa dưới trướng Cửu Kiếm tông.

Hai người, vốn đã mỗi người đi một ngã, đi qua tình cảm, cũng coi là đã sử dụng hết.

Diệp Trường Nguyệt truyền tin hoàn tất về sau, trên mặt nàng y nguyên nhiều áy náy màu sắc, lại cũng vô cùng thổn thức, nói: "Nhược Thần, người thật là lòng dạ rộng lớn, lòng mang thiên địa. Giống nhau người thế ngộ như thế, coi là thật kinh thiên động địa. Ta trước đó, coi là thật y nguyên vẫn là xem thường người."

Chu Nhược Thần nghe vậy, ào ào cười một tiếng, nói: "Trường Nguyệt, đừng có lại khen ta, ta sẽ kiêu ngạo."

Hắn lời này, để bởi đó trước một màn, lần nữa tụ đến Xuân Mai Thu Trúc, Cổ Ngọc Nhi cùng Chu Linh Dạ, đều lộ ra hiểu ý mỉm cười tới.

Chu Nhược Thần, chính là như vậy ấm ấm lòng người, nhưng lại làm cho người vui vẻ, làm cho người ưa thích.

Chính là nói ra lời nói, đều lộ ra như vậy tràn ngập khí thế, có có một phong cách riêng mị lực và khí chất.

"Không phải khen, mà chính là sự thật. Nhược Thần, người đã có tốt như vậy thiên phú, về sau, nhưng có dự định, tiến về chỗ nào? Người dạng này thiên phú, đã có thể từ bỏ một số phổ thông tông môn thánh địa, lựa chọn Thượng Cổ, Viễn Cổ thậm chí là Thái Cổ tông môn thánh địa.

Càng là cổ lão tông môn thánh địa, càng là nắm giữ cực hạn truyền thừa tại tư nguyên, có được vô cùng tốt đãi ngộ, cái này, có thể để người tiến lên con đường, càng thêm thuận lợi."

Diệp Trường Nguyệt, đã sinh ra mời chào chi tâm.

Dạng này thiên phú, dạng này tuyệt thế thiên tài, cho dù là Quy Diệp Thánh Địa xưa nay không chiêu nam đệ tử, cũng nhất định có thể đặc biệt.

Dạng này thiên tài, không có bất kỳ cái gì tông môn có thể cự tuyệt, cũng không có bất kỳ cái gì tông môn hội cự tuyệt!

"Dự định, tự nhiên là có. Ta sẽ trong gia tộc đợi mấy ngày sau, liền tiến về Vô Cực thánh địa, tìm một số thất lạc truyền thừa, mở ra thất lạc thiên phú."

Chu Nhược Thần nói ra.

"Vô Cực thánh địa?"

Diệp Trường Nguyệt hơi kinh ngạc, lập tức nàng không khỏi nhìn Chu Linh Dạ liếc một chút, nói: "Nhược Thần, nếu là Chu Linh Dạ quan hệ thông gia vấn đề, là hoàn toàn có thể giải quyết, cái kia hoàn toàn không là vấn đề, người bây giờ, thì có tư cách này, có mặt mũi này. Đương nhiên, hoặc là ta ra mặt giúp người, cũng giống như vậy, tiện tay mà thôi mà thôi."

Chu Nhược Thần nói: "Trường Nguyệt, người ý là, Vô Cực thánh địa, có vấn đề?"

"Người quang minh chính đại không nói ám ngữ, phía sau nói còn lại thánh địa nói xấu, cũng xác thực không phải ta chi bản tính. Nhưng, đã chúng ta trò chuyện với nhau thật vui, lẫn nhau thổ lộ tâm tình, cái kia có mấy lời, ta cảm thấy, tại đạo nghĩa bên trên, ta vẫn là phải phải nhắc nhở người một chút."

Diệp Trường Nguyệt chần chờ một lát, hơi do dự, nói ra.

Loại tình huống này, ngược lại là cùng trước đó Diệp Trường Nguyệt đối mặt Chu gia tình huống mà muốn cùng Cửu Kiếm Tông Tông Chủ cổ tiêm Đạo truyền tin một dạng.

Cái này, có lẽ thì là chân chính trung thần nghĩa sĩ.

"Trường Nguyệt, xin chỉ giáo."

Chu Nhược Thần sẽ không khinh thị địch nhân, cho nên, lập tức về mặt nghiêm túc lên.

"Vô Cực thánh địa bây giờ, quy củ thay đổi xoành xoạch, bởi vì một tên đặc biệt thiên tài, mà quá mức phóng túng, đã đến trên tông môn phía dưới oán hận chất chứa trình độ. Chỉ tiếc, những đệ tử kia, phần lớn bởi vì địa vực, hoàn cảnh cùng gia tộc các loại nhân tố, không cách nào thoát ly Vô Cực thánh địa, phẫn ra tông môn, cũng chỉ có thể các loại làm ầu.

Tông môn lừa trên gạt dưới, các đệ tử ngang ngược, phù phiếm nóng nảy, thích làm lớn thích công to, lục đục với nhau như thế địa phương, đã hoàn toàn trở thành một phương Hỗn Loạn Chi Địa.

Các loại bạo loạn, phản nghịch, âm mưu, phản bội các loại sự việc, tầng tầng lớp lớp."

"Càn Khôn Vô Cực, cái kia vô tận cổ lão truyền thừa, vì vậy mà triệt để bị hồ thẹn. Càn Khôn Thánh Địa, bởi vậy giận dữ Phong Sơn, cùng Vô Cực thánh địa triệt để phủ sạch quan hệ."

"Vô Cực thánh địa, cũng chỉ bởi vì tên kia đặc biệt thiên tài muốn nuốt chửng đại Chu gia tộc Chiến Hồn kiếm đạo, mới nói cái gì cùng Chu Linh Dạ quan hệ thông gia, cái này bên trong, Cổ Tộc xuất lực, chưa chắc không phải liên hệ tới một cái chính thể bấy rập cái bấy."

"Đương nhiên, cái này, tên kia thiên tài ý nghĩ, vẹn vẹn cá nhân ta suy đoán phỏng đoán nhưng, nhưng không mất vì một cái cân nhắc khác phương hướng."

Điệp Trường Nguyệt như có điều suy nghĩ, nói ra một số lời trong lòng.

Tên thiếu niên kia Thần Linh, nàng không ít thấy qua, còn tiếp xúc qua.

Đối phương, thậm chí cũng vì vậy mà đối nàng nhớ mãi không quên, nhưng Quy Điệp Thánh Địa bây giờ vốn là xa mạnh hơn nhiều Vô Cực thánh địa, Điệp Trường Nguyệt, càng là tại võ đạo Chân Đan lĩnh vực, bước ra vô cùng xa cự ly xa. Nàng cảnh giới, trước mắt, chỉ ít trước mắt là cần thiếu niên kia Thần Linh nhìn lên!

Cho nên, . thiếu niên kia, cũng không dám đối nàng như thế nào.

Có thể, chính là bởi vì giải, tiếp xúc qua, Điệp Trường Nguyệt đối với người này cảm quan cực kém.

Cùng Chu Nhược Thần so sánh, thiếu niên kia Thần Linh, thật là liền rách giày tư cách đều không có.

Chu Nhược Thần tiến về nơi đây, Chu Nhược Thần năng lực Điệp Trường Nguyệt không lo lắng, nhưng, cường long không ép địa đầu xà, Chu Nhược Thần mới vừa vận quật khởi, mà thiếu niên kia Thần Linh, cao ngạo kiêu ngạo, lòng tiểu nhân, lòng dạ nhỏ mọn, có thù tất báo, như vậy, Chu Nhược Thần tiến về Vô Cực thánh địa, đây không phải tự tìm phiền phức sao?

Những thứ này, Điệp Trường Nguyệt không có toàn bộ nói.

Nhưng trong nội tâm nàng, đã nghĩ như vậy.

Nàng không có khả năng đem người khác nhân phẩm hoàn toàn nói ra, đây chính là phía sau chỉ trích ngôn luận tối kỵ.

Một ít lời, nàng chỉ có thể chỉ đến mà dừng, đây là tu sĩ phẩm hạnh một loại tự mình ước thúc cùng thể hiện.

Nhưng Chu Nhược Thần không quan tâm, cũng sẽ không có cái gì lo lắng.

Điệp Trường Nguyệt như thế suy nghĩ, thậm chí biểu hiện ra tâm tình, hẳn muốn phát giác được, liền tự nhiên hoàn toàn không là vấn đề. Đúng là như thế, Chu Nhược Thần không chỉ có giải thiếu niên này Thần Linh, biết hẳn thực tên là ' tương lai tông môn ', còn biết được người này các loại đáng xấu hổ hành động.

Chu Nhược Thần sớm đã phát hiện, hẳn hồn khí tiêu tán ra, phạm vi bao phủ bên trong, cảm thấy bất luận cái gì sinh mệnh thể tâm tư, chỉ cần tâm tình chấp chèn so sánh rõ ràng, hẳn liền có thể cảm giác hẳn người tâm lý hoạt động tình huống.

Nhưng lúc này, cảm ứng rõ ràng đến Điệp Trường Nguyệt phần tâm tư này, cùng nàng trong trí nhớ tên tiểu nhân kia ghê tởm sắc mặt hành động, Chu Nhược Thần cũng không khỏi trong lòng nghiêm nghị.

Cái này, có thể là thế gian này ' Hồn Sư ' năng lực thiên phú, có thể là chính hẳn thiên phú, vậy. Có thể là lập đạo thuật biến về sau mang đến năng lực, hoặc là, là Tà Tôn kiếm toái phiên bổ sung năng lực.

Có thể, bất luận là loại nào, vậy cũng là một loại vô cùng tuyệt thế năng lực!

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Một Người Một Kiếm

Gió nhẹ thổi, nhẹ nhàng ầm ập.

Khí trời vừa vãn.

Cái này giống nhau Chu Nhựt Thần lúc này niềm tin cùng tâm tình.

Hồn Sư năng lực thiên phú, ức hoặc là Tà Tôn kiếm bổ sung gia trì năng lực, để Chu Nhựt Thần, phảng phất giống như cá gặp nước, có một loại không cách nào hình dung chừng không cảm giác, tự tin cảm giác.

Thì phảng phất, hẳn cho tới bây giờ đều không có tự tin như vậy qua.

Chu Nhựt Thần nhìn lấy Diệp Trường Nguyệt, Diệp Trường Nguyệt cũng vào lúc này ánh mắt vô cùng chân thành nhìn lấy Chu Nhựt Thần.

Nàng có nhiều chuyện không thể nói ra, chỉ có thể chỉ bản thân đi đến là dừng, cho nên, nàng biểu hiện ra ánh mắt, làm theo cực kỳ chân thành tha thiết, chỉ hy vọng, Chu Nhựt Thần chớ có bước ra cái này sai lầm một bộ —— nàng mà nói, như Chu Nhựt Thần như vậy tuyệt thế thiếu niên chí tôn, bước vào Vô Cực thánh địa, chỉ mười tám chín, thiên phú hội bị giảm bớt, năng lực, sẽ bị hủy hoại chỉ trong chớp mắt.

Một núi không thể chứa hai hổ, càng không nói đến, cái kia tương lai tông môn, tuyệt không phải là một cái có thể dung người người.

"Trường Nguyệt, ý tốt, ta xin tâm lĩnh. Người tu đạo như ta, tu luyện y nguyên trốn không thoát đạo tâm, trốn không thoát tranh phong sinh mệnh lịch trình. Như bởi vì đáng sợ mà không vượt khó tiến lên, đây chỉ là lùi bước không tiến. Người nói, thiếu niên kia Thần Linh, nhất định không phải tầm thường, lòng dạ nhỏ mọn nhất định rất thích tàn nhẫn tranh đấu, có thù tất báo. Nhưng nếu là bởi vậy ta Chu Nhựt Thần đáng sợ, ta Chu Nhựt Thần, liền không phải Chu Nhựt Thần.

Chu Nhựt Thần tiến lên con đường, tất cả trở ngại, đều sẽ bị gạt bỏ, bị chém chết.

Một người, một kiếm, giết hại cửu trọng thiên."

Chu Nhựt Thần cười nhạt một tiếng, lời nói tùy ý.

Lại nói năng có khí phách.

Cái này trong lời nói mỗi một chữ, đều không có quan hệ gì với Bá khí.

Hắn ngữ khí cũng không có ở trên cao nhìn xuống, không có vênh váo hung hăng, thậm chí là ôn nhu như vậy, ôn hòa mà nhẹ nhàng.

Nhưng là lời nói như thế, tại ôn nhu như vậy mà nhẹ nhàng trong giọng nói, lại là Bá khí đến, làm cho người mê say, làm lòng người Thần đều là chỉ hấp dẫn.

Cho dù là Diệp Trường Nguyệt, lúc này cũng không khỏi đôi mắt đẹp phát ra mỹ lệ sóng màu sắc, trong suốt mỹ lệ hai con ngươi ánh mắt dị sắc gọn sóng, lóe ra kinh người mê luyện chỉ ý.

Không thể không nói, nàng, động tâm.

Nhưng, Diệp Trường Nguyệt vẫn là Diệp Trường Nguyệt.

Nàng nhẹ giọng hô hít một hơi, khẽ vuốt cằm, trên mặt một sợi làm lòng người động đờ ửng, ôn nhu nói: "Ngược lại là Trường Nguyệt mà chúng, quên, tu sĩ bản tâm, chính là cùng thiên địa tranh phong, cùng năm tháng tranh hùng, cùng thiên tài mà luyện.

Không có ma luyện, không có thể trưởng thành. Nhựt Thần, người chỉ lựa chọn, Trường Nguyệt sẽ không lại vọng thêm can thiệp, là Trường Nguyệt ngu muội, hồ đồ."

Diệp Trường Nguyệt tư thái thả rất thấp.

Cùng Chu Nhựt Thần sau khi trao đổi, phảng phất thời thời khắc khắc, Chu Nhựt Thần đều có được một cỗ đặc biệt Ma lực, để cho nàng có thể đón ngộ đến thâm thúy nói, chạm đến đồn ngộ, Hoàng ngộ, ngộ đạo cơ duyên.

Cùng Chu Nhựt Thần so sánh, nàng thể yếu, đã có thể thấy được lổm đóm.

Thiếu niên chí tôn, quả thật, danh bất hư truyền!

Diệp Trường Nguyệt trong lòng tán thưởng, cho nên, cũng càng thêm mê luyện Chu Nhựt Thần.

Loại này mê luyện, cũng là ưa thích, là hảo cảm, tạm thời, cùng cảm tình cũng không quan hệ.

Loại tâm tính này, bởi vì Diệp Trường Nguyệt tâm tình chấp trung, Chu Nhựt Thần có cảm ứng.

Trong lòng của hắn sinh ra càng thêm không khỏi tự tin, trên thực tế, cũng không có bất kỳ người đàn ông nào, có thể cự tuyệt trải nghiệm loại kia bị tuyệt thế nữ tử hiếm thấy ngưỡng mộ trong lòng, ưa thích cảm giác.

Lúc đó làm người ta trong lòng sinh ra lằng lằng mỹ diệu trải nghiệm, cảm xúc.

Chu Nhược Thần cũng không trải qua tình huống như vậy, lúc này cảm nhận được, tâm tình liền không khỏi trở nên căng vai hơn phân.

Nhưng Chu Nhược Thần cũng rất tốt trấn định chính mình tâm, không để cho mình quá khuyết điểm hình dáng.

"Trường Nguyệt, người điểm xuất phát vốn là tốt, nếu là tốt, lại có cái gì sai lầm? Mỗi người, đối với Đạo nhận biết, đối với sự vật cái nhìn, đều không hoàn toàn giống nhau."

Chu Nhược Thần cười nói.

Điệp Trường Nguyệt nghe vậy, cũng cười.

Rất vui vẻ.

Nàng nụ cười, giống như là hình trăng khuyết một dạng mỹ lệ, xuất trần, làm cho người mê say.

Ban đêm tiến đến.

Cổ kiếm đình viện cũng lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Chạng vạng tối về sau, Diệp Trường Nguyệt mang theo nàng đệ tử Cổ Ngọc Nhi vui sướng rời đi.

Cổ Ngọc Nhi, cũng cùng Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc cực kỳ lưu luyến không rời.

Quen thuộc về sau, lẫn nhau ở giữa cảm tình tiến bộ cấp tốc, gần như thân mật vô gian, cho nên rời đi, liền sẽ không muốn.

Nhưng, chuyện thế gian, huyền ảo về sau, cuối cùng hội cô đơn.

Chu Linh Dạ mang theo Xuân Mai, Thu Trúc tại phủ thánh đình viện khổ tu.

Chu Nhược Thần, thì tại cổ kiếm trong đình viện, ngưỡng mộ tình không, suy tư tiến lên con đường.

Đại Chu gia tộc, hẳn đã không lo lắng.

Đã cảnh giới ổn định lại, đạo tâm đã đúc thành, các loại mặt trái trạng thái cũng đã loại bỏ, như vậy, cũng là thời điểm, nên rời đi.

Không bỏ qua, liền hào hào thủ hộ.

Thủ hộ, theo nhỏ nhất thủ hộ bắt đầu, một chút xú biến lớn, sau đó, đập vào cái kia vĩnh hằng Tế Thiên Vực hành trình.

Tĩnh không, phẳng phát giống như một mảnh hoang vắng mà băng lãnh vũ trụ, như nghiền ép mà đến, tại Chu Nhược Thần song trong mắt, dần dần yên lặng.

Hắn hai mắt, cũng giống nhau phiến thiên địa này tĩnh không sâu như vậy thúy, thâm bất khả trắc.

Trí nhớ, nên phong cấm, phần lớn đã phong cấm, chảy ra đến trí nhớ, chỉ có từng tia từng sợi, nhưng tại Chu Nhược Thần mà nói, cũng đã đầy đủ.

Cường đại, có thời gian vẹn vẹn một sợi tâm niệm, cũng đủ để, đủ để lại tế luyện lập đạo chi tâm, ma luyện tuyệt thế rộng rãi ý chí.

"Chu Nhược Thần."

Một thanh âm nhẹ nhàng truyền đến, mang theo phức tạp chi ý, kính nể, hâm mộ, hoan hỉ cùng tâm thần bất định các loại tâm tình.

Một người trong thanh âm, nếu là trần ngập cái này rất nhiều tâm tình, cái kia nàng tâm, chính là mẫn cảm mà lại đa tình, cũng là phức tạp mà trần ngập về u sầu.

Thanh âm này, đến từ Chu Linh Dạ.

"Người tới. Trước đó, người không phải đang dạy Xuân Mai Thu Trúc sao?"

Chu Nhược Thần khẽ cười nói.

Hắn xoay người lại, đen nhánh mà sáng ngời hai mắt, nhìn chăm chú Chu Linh Dạ.

Chu Linh Dạ không tự tin đi nữa, hay là giả thuyết, tại Chu Nhược Thần ánh sáng hạ, nàng có thiếu nữ ngưng ngừng, cho nên vô ý thức tránh đi Chu Nhược Thần sáng ngời mà thâm thúy hai mắt, khuôn mặt lập tức sinh ra hai đóa mỹ lệ đỏ ửng.

"Các nàng, các nàng rất vui vẻ. Trong trí nhớ, các nàng chưa từng có vui vẻ như vậy qua. Bởi vì đại Chu gia tộc, rốt cục có hi vọng. Hi vọng, chính là chúng ta trong cuộc sống lực lượng cội nguồn."

Chu Linh Dạ ôn nhu nói.

Nàng trong thanh âm, y nguyên kích động, nhưng cũng cảm khái, cảm kích.

Những phức tạp đó tâm tình, tại thiếu nữ tâm lý chảy xuôi, nhưng, cũng tại Chu Nhượng Thần tâm bên trong chảy xuôi.

Càng là phức tạp tâm tình, tại Chu Nhượng Thần năng lực thiên phú phạm vi bên trong, càng là không chỗ che thân. Cho dù Chu Nhượng Thần không có thi triển năng lực như vậy, cũng y nguyên có thể tùy tiện hiểu rõ.

"Ừm, các nàng trước đó gánh vác quá nhiều, bả vai, là quá non nớt, cho nên sống được rất mệt mỏi, rất lợi hại mê mang, cũng rất đau xót. Cái kia, vốn cũng không nên thuộc về các nàng. Hiện tại các nàng, trở về thiên tính, thật rất tốt. Về sau, chờ ta bước vào Vô Cực thánh địa, quan hệ thông gia sự việc giải quyết, ta sẽ đem bọn người chiêu nhập Vô Cực thánh địa."

"Đến lúc đó, các người, liền có thể cùng ta cùng một chỗ tu luyện, lẫn nhau ở giữa, cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Chu Nhượng Thần cười cười, như thế thẹn thùng thiếu nữ, để hắn sinh ra che chở chi tâm.

Loại tâm tình này, kim lòng không được.

Cái này dù sao, là một cái rất như là Tiểu Cửu Cửu thiếu nữ, mà Tiểu Cửu Cửu, tại Chu Nhượng Thần trong lòng phân lượng, chỉ ít, chiếm cứ một nhiều hơn phân nửa.

Hắn, không muốn cái này giống là Tiểu Cửu Cửu Thiếu nữ, có nửa chút 'tâm tình tích tụ', mặc dù, Chu Nhượng Thần biết hắn ý tưởng như vậy, vô cùng có khả năng có chút mong muốn đơn phương, nhưng cho dù là một cái đơn giản an ủi, lại như thế nào đâu?

Chu Linh Dạ, bản thân, cũng vẫn là Chu gia đích hệ huyết mạch, là phụ vương hắn gia tộc huyết mạch truyền thừa người một trong, cũng cuối cùng cũng không phải là ngoại nhân.

"Chu Nhượng Thần, người, người nói là thật sao?"

Chu Linh Dạ thẹn thùng đầu lập tức nâng lên, mỹ lệ hai mắt lóe ra sáng ngời ánh sáng óng ánh, nhìn lấy Chu Nhượng Thần thời điểm, phá lệ kích động, kinh hi.

Có thể cùng Chu Nhượng Thần cùng một chỗ tu luyện?

Cùng một chỗ

Tu luyện?

Tựa như là bỗng nhiên ở giữa buông xuống hạnh phúc, bỗng nhiên nện trong lòng nàng, để cho nàng thân thể mềm mại, đều không khỏi run rẩy một chút.

"Xem ra, người là không tin ta."

Chu Nhượng Thần ra vẻ nghiêm túc, thất vọng nói ra.

"Không không không, ta ta làm sao lại không tin người —— Chu Nhượng Thần, người, người đang trêu đùa ta đây!"

Chu Linh Dạ lập tức giải thích, vội vàng không thôi, nhưng nhìn thấy Chu Nhượng Thần nhìn như nghiêm túc lại nhu hòa âm áp ánh mắt, không khỏi lập tức tỉnh ngộ.

Cho nên, nàng mỹ lệ trên gương mặt xinh đẹp, càng nhiều mấy phần kiều diễm đỏ ửng.

Trong lúc nói chuyện, chưa phát giác cũng thân mật rất nhiều, mang theo vài phần nũng nịu chi ý.

Chu Nhượng Thần ào ào cười một tiếng, thân thủ nhẹ nhàng phủ sờ một chút Chu Linh Dạ đen nhánh như thác nước tóc, nói: "Tốt, khác giống như là đứa bé một dạng, hảo hảo ở tại gia tộc gốc mấy ngày này, chuyên chú tu luyện. Bất luận là tại chỗ nào, ta đã hứa hẹn thủ hộ, như thế nào lại vứt bỏ?"

"Mà lại, người tại ta mà nói, ý nghĩa, chung quy là có chút khác biệt."

Chu Nhượng Thần thân thủ phủ sờ lấy Chu Linh Dạ đầu, giống như là phủ mò Tiểu Cửu Cửu một dạng.

Chỉ là, hắn ý thức được thời điểm, cũng rất tự nhiên thu hồi tay mình.

Như vậy động tác, để Chu Linh Dạ tim đập như hươu chạy, có chút trái tim nhảy loạn không biết làm sao, lại lại tựa hồ có cảm ứng, cảm thấy cái kia cũng

không phải là tình yêu nam nữ.

Nhiều khi, thiếu nữ tại sự việc này bên trên, . thật tâm bên trong như như gương sáng.

Nhưng, càng nhiều thời điểm, cho dù là hiểu rõ, nhưng cũng y nguyên hội giả bộ như hồ đồ, mong muốn đơn phương.

Chu Linh Dạ, liền là như thế này thiếu nữ.

Nàng cũng không nghĩ quá nhiều, trong cuộc sống, có quá nhiều thân bất do kỷ, kết quả như thế nào, cũng không trọng yếu.

Có thể bảo trì bây giờ như vậy thân cận, đã rất không dễ dàng.

Còn có thể yêu cầu xa vời càng nhiều sao?

Chu Nhược Thần lời nói thật ảm áp, Chu Linh Dạ cũng rất thỏa mãn.

Nàng nhìn thấy Chu Nhược Thần thanh tịnh ánh mắt, ngượng ngùng cũng dần dần tán đi một số, tâm linh lại càng tới gần Chu Nhược Thần một số.

"Chu Nhược Thần, vậy ta trong gia tộc, chờ ngươi trở về, chờ ngươi, mang ta đi Vô Cực thánh địa."

Chu Linh Dạ hơi hơi ngửa đầu, nhìn lấy Chu Nhược Thần nói.

Nàng không hề né tránh Chu Nhược Thần ánh mắt, bởi vì Chu Nhược Thần ánh mắt cũng không có đủ xâm phạm tính, không chỉ có ôn hòa mê người, mà lại trầm xem không chán, làm lòng người Thần an bình, linh hồn an tường.

Nàng nguyện lớn lên say không còn tỉnh, trầm mê tại tốt đẹp như vậy mà an tường trong ánh mắt.

"Ừm, sẽ. Ngán, làm theo hai chừng mười ngày, lớn lên, cũng sẽ không vượt qua bốn mươi ngày."

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ, phán đoán nói ra.

"Được."

Chu Linh Dạ điềm điềm đáp ứng.

"Cái kia, gia tộc, liền giao cho ngươi."

Chu Nhược Thần ôn nhu nói.

"Gia tộc, vẫn luôn giao cho ta, không phải sao?"

Chu Linh Dạ nháy mắt lệ mắt to, thanh tú động lòng người nói ra.

"Đúng vậy a, gia tộc, vẫn luôn giao cho ngươi."

Chu Nhược Thần cảm thán nói, hẩn trong lời nói, tràn ngập vui mừng cùng tán dương.

Gia tộc, giao cho Chu Linh Dạ, hẩn rất lợi hại yên tâm, cũng rất an tâm.

Hoàng Minh thiên, hẩn đem đáp vào hoàn toàn mới hành trình, đáp vào đi tới nơi này thế giới về sau, đoạn thứ nhất tu luyện chi lộ.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Thiên Khấp Thành

Gió thu đập vào mặt, đã có hàn ý.

Cái thế giới này, trời thu đã sâu.

Chu Nhược Thần tâm tình, cũng theo nhẹ nhõm tùy ý, trở nên như cái này Mùa thu, hơi có vẻ tiêu điều một số.

Hắn cho là hắn hơi rất lạnh nhạt, nhưng hôm nay sắp rời đi, sắp tiến về Vô Cực thánh địa, hắn lại phát hiện, hắn đúng là có không muốn chi tâm.

Không nhớ Xuân Mai Thu Trúc cái kia hai cái đáng yêu mà tình nghịch tiểu nha đầu?

Không nhớ Chu Linh Dạ?

Vẫn không nhớ cùng Chu Linh Dạ cực kỳ tương tự Tiểu Cửu Cửu?

Hay là người, là không nhớ Kiếm Nguyên Trì tổ địa, không nhớ cái kia một phần huyết mạch tế luyện, thuốc biến chi địa?

"Âm Nhiên Tiêu Hồn người, duy biệt mà thôi. Phụ vương lời nói, luôn có đặc biệt ý nghĩa, cũng chỉ có trải qua tâm linh ma luyện, mới sẽ sinh ra thật sự cảm xúc."

"Chân hư cả đời, đã thành thói quen, cái kia lại là phạm nhân thế giới, cuối cùng sẽ không trải qua sinh tử. Có thể như vậy thế giới, không cần thận, thì mất đi sinh mệnh. Còn sống, thuận lợi còn sống, chung quy là không dễ dàng. Cho nên mỗi một lần tách rời, đều vô cùng có khả năng, là sinh lý từ biệt."

Chu Nhược Thần trong lòng suy nghĩ lấy, hắn thôn thức khẽ than thở một tiếng, lập tức thu liễm phần này hơi có vẻ tiêu điều không muốn chi ý, trấn bình tĩnh tâm thần, ổn định chấp niệm.

"Chu Nhược Thần, một đường, nhiều hơn bảo trọng. Linh hồn ấn ký đã lạc ấn, nếu có sự tình, nhiều hơn cùng chúng ta liên hệ."

Chu Linh Dạ, Xuân Mai, Thu Trúc, còn có mấy danh tôn tử, nhao nhao đến đây tiễn biệt.

Chu Linh Dạ lời nói phá lệ ôn nhu, thanh âm vô cùng dễ nghe êm tai nói ra.

"Ừm. Các người trở về đi, Xuân Mai, Thu Trúc, trong gia tộc, thật tốt bồi tiếp đại tiểu thư, cũng tốt tốt nỗ lực tu luyện, chớ có cô phụ một thân tốt nhất thiên phú."

Chu Nhược Thần dặn dò.

"Đại thiếu gia, chúng ta sẽ. Đại thiếu gia, đi ra ngoài bên ngoài, đại thiếu gia cũng nhất định muốn lưu tâm, đặc biệt là đại thiếu gia bây giờ chính là thiếu niên chí tôn, danh động thiên hạ, nhất định có chư nhiều tâm tư ác độc người xấu mưu toan chà đạp đại thiếu gia mà lên vị, làm ra rất nhiều hung ác sự việc tới. Đại thiếu gia phải nhiều hơn cảnh giác, chớ có tùy tiện tin tưởng người khác."

Xuân Mai còn không nói chuyện, Thu Trúc đã đi đầu tiếp lời đầu, ngược lại căn dặn đến đạo lý rõ ràng.

Mà Xuân Mai, làm theo lập tức liên tục gật đầu, cảm thấy hận không thể Thu Trúc có thể đem thể đạo nói đến lại hiểm ác một số.

Chu Nhược Thần mỉm cười, thân thủ nhẹ nhàng vịn Thu Trúc, Xuân Mai tiểu mỹ gương mặt một chút, nói: "Thiếu niên chí tôn, nếu là dễ dàng như vậy bị tính kế, bị chôn giết hãm hại, lại có thể trở thành 'thiếu niên chí tôn'? Các người đại thiếu gia không hãm hại, tính kế, lừa giết người khác, người khác liền nên thấp nhang cầu nguyện."

Chu Nhược Thần nói đến đây ngừng, lập tức để Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc ba người buồn cười.

"Đại thiếu gia, người lại nói khoác."

Xuân Mai dịu dàng nói.

"Đại thiếu gia không nói khoác, có phải như vậy hay không, nói chung bên trên, các người rất nhanh sẽ biết một số. Tốt, các người trở về đi, ta, cũng nên lên đường. Nếu đang có chuyện tình, trực tiếp linh hồn truyền tin thuận tiện."

Chu Nhược Thần cười nói.

Lập tức tay hắn, hơi hơi chạy ra ngoài hư không một điểm, một đạo xanh hồng ám tử sắc ánh sáng trực tiếp chảy xuôi đổ xuống mà ra bên trong, một thanh tiêu tán lấy nhạt màu tím nhạt ánh sáng mỹ lệ trường kiếm, lập tức hiển hóa ra cực kỳ dị hoặc nhân tâm lộng lẫy, mỹ diệu khí tức.

Giống như là đạo vận ánh sáng, lại như là pháp tắc chảy xuôi mờ mịt lộng lẫy.

Tóm lại, đây là một thanh tuyệt thế hào kiếm.

Chuôi kiếm này, chính là Thiên Tà kiếm.

Chu Nhược Thần thân ảnh bất động, Thiên Tà kiếm lại tự chủ bay vào Chu Nhược Thần dưới chân, sau đó như phun ra ra Hạo Nhiên Từ Khí một dạng, để Chu Nhược Thần lên không.

Chu Nhược Thần chân đạp phi kiếm, một thân áo bào màu trắng bay phát phới, tay áo tung bay, như tuyệt thế Thần Linh buông xuống trần thế, khí chất xuất trần, tuấn đạt siêu phẩm.

Hắn tóc đen phần khôi, mày kiếm mắt sáng, hai con ngươi như vì sao sáng chói, lại như tinh không đồng dạng thâm thúy.

Lúc này hắn, phảng phất tách ra tuyệt thế thần thái, có được đoạt thiên địa tạo hóa vĩ ngạn ánh sáng.

"Đại thiếu gia, nhiều hơn bảo trọng!"

"Chu Nhược Thần,

Nhiều hơn bảo trọng!"

Cơ hồ là tại gốc trệ nháy mắt, Xuân Mai Thu Trúc cùng Chu Linh Dạ, đồng loạt la lên ra nói đến đây ngừng tới.

Sau đó, chính là một số mới tới tứ các loại gia đình tiếng hô cùng cung tiễn thanh âm.

Chu Nhược Thần chân đạp Thiên Tà kiếm, bay lên trời, hắn chấp hai tay sau lưng, cùng Chu Linh Dạ, Xuân Mai Thu Trúc ra hiệu về sau, liền hóa thành một đạo lưu quang, bay thẳng phía trên vô thượng hư không, phá vỡ khí lưu tầng điện, một đường bay về phương xa.

Hư không có mây cao, say nằm vô đạo vận.

Chu Nhược Thần một đường ngự kiếm phi hành, lãnh hội giữa thiên địa mỹ lệ mà chân thực hoàn cảnh, trong lòng một mảnh hài lòng.

Toàn tâm thế giới, toàn quy tắc mới, cùng, hoàn toàn mới —— tân sinh.

Gánh vác, hoặc là nói không có gánh vác, đều là trong lòng của hắn duy nhất.

Đạo, Khả Đạo, cũng không phải —— Thường Đạo.

Danh, Khả Danh, cũng không phải —— Thường Danh.

Đó là một loại tự nhiên tạo hóa tâm cảnh cùng tâm tính.

Trên đường đi, qua lại tu sĩ nói liền không dứt, hư không bên trong cũng thỉnh thoảng có tỏa ra ánh sáng lung linh cực nhanh mà đi, mười phần hài lòng.

Hư không rất bình tĩnh, cũng rất tự nhiên.

Ám áp ánh sáng mặt trời cùng sáng sủa ngàn dặm không mây hư không, cũng không mãnh liệt đối lưu khí lưu trùng kích, ngự kiếm phi hành tốc độ mặc dù nhanh, lại cũng không xóc nảy.

Chu Nhược Thần lấy một loại rất tự nhiên tâm tính đối mặt đây hết thảy, hắn cảnh giới không có phóng xuất ra, khí tức cũng không có quá nhiều hiện ra, chỉ là, những nam nam nữ nữ đó già trẻ nam nữ tu sĩ, lại mỗi lần đều là tránh đi hắn mà phi hành.

Tu sĩ thời gian tuy dài, nhưng cũng trân quý dị thường, nếu không có vận bất đắc dĩ, không có bất kỳ cái gì tu sĩ nguyện ý đồ gây phân tranh.

Ước chừng hai canh giờ về sau, Chu Nhược Thần liền hoàn toàn thoát ly Thiên Khô Trấn phạm vi, tiến vào Thiên Khấp Thành Chủ Thành khu chi địa.

Lúc này, bình thân không khí cũng không phải là như vậy nồng đậm.

Thiên Khấp Thành phía trên, đã cũng không quá nhiều tu sĩ ngự không phi hành, có thể ngự không phi hành, tối thiểu cũng đều là Hư Đan Cảnh Giới phía trên.

Nắm giữ Hư Đan Cảnh Giới, liền cũng có tư cách tại Chủ Thành khu phía trên phi hành.

Chu Nhược Thần lại tới đây, là bởi vì chỉ có đạt tới Chủ Thành khu, mới có thể mở ra truyền tống trận, thông qua truyền tống trận, tiến về một số hạch tâm khu vực phạm vi.

Không phải vậy, lấy hắn năng lực, ngự kiếm phi hành, thời gian này chiều dài, đem không thể tưởng tượng.

"Cái thế giới này, trước mắt gặp được sinh mệnh, thiên phú phần lớn rất kém cỏi, ngẫu nhiên mấy cái thiên phú không tồi, nhưng cũng căn cơ nông cạn, không biết chú trọng cơ sở, sau này rất khó lấy có đại thành tựu. Xem ra, địa vực quá nhỏ, tính hạn chế quá lớn, rất nhiều sinh mệnh, đều nhảy không ra loại này khốn đốn lồng giam."

Chu Nhược Thần bay lên trời khóc thành, ánh mắt của hắn tứ phương, những cái kia lui tới tu sĩ rơi vào linh hồn hắn phạm vi về sau, Chu Nhược Thần liền có dạng này kết luận.

Trong lòng của hắn tự lắm bầm, sau đó không chút do dự tăng thêm tốc độ, cả người hóa thành một đạo lưu quang, bay vút hướng xa như vậy phương

Thiên Khấp Thành trung tâm trận pháp khu vực.

Đó là một mảnh đất cực kỳ phồn hoa, to lớn chín đạo cột sáng phóng lên tận trời, hình thành một cái Cửu Long Cung Vệ đầy leo quang hoa khí trụ, khí trụ trùng thiên, phủ lên ra một mảnh cuộn cuộn phạm vi.

Đó là một chỗ truyền tống trận, thỉnh thoảng có tu sĩ theo Cửu Long Cung Vệ trận pháp nội bộ hiển hóa ra thân ảnh đến, sau đó rời đi trận pháp, cũng thỉnh thoảng có tu sĩ bước vào vùng trận pháp này hạch tâm, thân ảnh biến mất.

Trải qua đại Chu gia tộc tiêu điều, trải qua ven đường người ở thừa thốt tinh táo, bỗng nhiên nhìn thấy một màn này, tựa như theo đêm tối nhìn thấy ban ngày một dạng, trước mắt rực rỡ hẳn lên.

Hối hả đám người dày đặc, phức tạp thanh âm cũng bắt đầu hiện ra ở bên tai, Chu Nhượng Thần tâm niệm bình tĩnh, rất nhanh, hắn liền tới đến cái kia một mảnh quang trụ phía trên hư không, lập tức, hắn cũng cùng rất nhiều tu sĩ một dạng, theo hư không rơi xuống, buông xuống tại cửu đại cột sáng màu trắng ở mép chi địa, sau đó theo ở mép chi địa chạy ra ngoài bên trong đi đến.

Thiên Khấp Thành nội bộ, thiên địa linh khí vẫn là rất lợi hại dư dả, nơi này năng lượng sung túc trình độ, so với Thiên Khô Trấn đại Chu gia tộc bên trong tốt nhất đình viện, đều còn phải mạnh hơn gấp mười lần.

Chu Nhượng Thần đạp vào cái này một mảnh thổ địa, lập tức liền cảm nhận được cái này Thiên Khấp Thành nội tình.

Bất quá, hắn cũng không phải là muốn ở chỗ này lâu dài, sau khi rơi xuống đất, vèn vèn dừng lại một lát, liền trực tiếp hướng về phía trước.

"Hư Đan Cảnh Giới, 50 khối Hư Đan Hồn Thạch."

"Chân Đan cảnh giới, 50 khối Chân Đan Hồn Thạch."

Lúc này, có âm thanh đã vô cùng lãnh khốc truyền đến.

Chu Nhượng Thần ngưng mắt nhìn lại, liền thấy phía trước một chỗ xoay tròn lấy màn sáng vòng xoáy chỉ cửa bên cạnh, một tên màu vàng xanh nhạt chiến giáp, thân sắc kiêu căng nam tử đối xử lạnh nhạt nhìn bên cạnh hắn một tên thiếu niên áo trắng, ngũ khí tràn ngập bề ngỗ cùng kiệt ngạo, khinh miệt chỉ ý.

"Trước đó, là hai mươi lăm."

Thiếu niên lược hơi nhíu mày, bất mãn nói.

"Trận pháp buông lỏng, trước đó mời qua Trận Sư chữa trị, hao phí to lớn, thành chủ đại nhân hạ lệnh, toàn bộ tăng lên gấp đôi. Ngươi nếu là Thánh Tử Thánh Nữ cấp thiên tài, lời này, liền làm là ta nói vô ích."

Cái này màu vàng xanh nhạt chiến giáp thiếu niên đối xử lạnh nhạt quét thiếu niên áo trắng kia liếc một chút, ngũ khí không tốt.

Thiếu niên áo trắng khẽ nhíu mày, nhưng lại chưa lý luận cái gì, do dự nháy mắt, liền vẫn là xuất ra 50 khối Chân Đan Hồn Thạch tới.

"Chân Đan Hồn Thạch? Ngươi số tuổi nhỏ nhỏ, đúng là Chân Đan tu sĩ? Cái kia cho dù không phải cấp độ thánh tử thiên tài, hơn phân nửa cũng là tuyển chọn người cấp thiên tài. Như thế, ngược lại là có thể thiếu giao nạp một số. Liền lấy ngươi hai mươi lăm khối đi."

Cái kia màu vàng xanh nhạt chiến giáp nam tử hơi động dung, lập tức chỉ lấy một nửa, liền muốn đem còn lại Hồn Thạch trở về.

"Không cần, trận văn buông lỏng, chữa trị hao tổn to lớn, hợp tình lý. Càng là Thánh Tử, càng là nên làm gương tốt."

Thiếu niên ngôn ngữ thần nhiên, lập tức, hắn xoay người lại, không khỏi nhìn về phía sau lưng rất nhiều tu sĩ, ánh mắt bắn khoả ở giữa, đúng là tại Chu Nhượng Thần trên thân dừng lại một lát.

Lập tức, ánh mắt của hắn hơi hơi nghiêm nghị, trong mắt lóe lên một sợi vẻ kích động, nhưng sau một lát lại lập tức tiêu giảm, rất nhanh, liền lâm vào trong yên lặng.

"Sur huynh nhân nghĩa, sur huynh, đây là muốn tiến về nơi nào?"

Cái kia màu vàng xanh nhạt chiến giáp nam tử nghe vậy, trên mặt lập tức hiện ra vẻ tôn kính, thái độ lập tức phát sinh rõ ràng cái biến, lập tức, ngũ khí hơi cung kính nói ra.

Hắn lộ ra nhưng đã nghe ra, đây là người ' Thánh Tử '.

Thánh Tử, chính là tại một số tông môn thánh địa tổng bộ hoặc là phân bộ chánh thức hạch tâm ' chân truyền ' đệ tử, chính là tương lai giữa cả thiên địa tranh phong nhân vật tuyệt thế một trong.

Nhân vật như vậy, mặc dù sẽ không người người đều sẽ trở thành Danh Truyền Thiên Cổ đại nhân vật, nhưng cũng nhất định sẽ trở thành một phương tông môn thánh địa trưởng lão, tông chủ cấp đại nhân vật.

"Tiến về địa phương nào, tạm thời không vội, sau đó, đợi sư huynh suy nghĩ một lát đi, người trước tiếp đãi còn lại các tu sĩ đi."

Thiếu niên này hơi chần chờ, bỗng nhiên mở miệng nói ra.

Màu vàng xanh nhạt chiến giáp nam tử hơi nghi hoặc một chút, nhưng cũng đã phán định ra thiếu niên mặc áo trắng này có chút không đơn giản, cho nên liền cũng không chần chờ nữa, lập tức tiếp đãi phía dưới một người tu sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Cổ Tộc song Y

Sau đó cái kia một người tu sĩ, là một tên trưởng bào màu xám đen già trên 80 tuổi lão giả.

Hắn dáng người nhỏ gầy, thân thể nhìn có chút khô cằn, bên trong thân thể khí huyết phảng phất sớm đã khô cằn.

Nhưng là hắn dung mạo lạnh lùng, nghiêm túc, một đôi mắt ung mườì phần có thần, cái này cùng hắn toàn thân khô cằn, suy yếu khí thể hoàn toàn khác biệt.

Chỉ xem hai mắt, đây cũng không phải là một tên phổ thông lão giả.

Cái này lão tu sĩ, ánh mắt đậm đặc nhìn trước người thiếu niên áo trắng liếc một chút, tiện tay chạy ra ngoài hư không vô, nhất thời, 50 khối Chân Đan Hồn Thạch đã hiển hóa.

Cái kia màu vàng xanh nhạt chiến giáp nam tử ánh mắt hơi hơi nghiêm nghị, nhưng cũng không nói hai lời, lập tức khom người tiếp nhận, khom mình hành lễ, thái độ cực kỳ tôn kính.

"Vạn Hóa thành."

Lão nhân thanh âm khàn khàn, mang theo một cổ đáng sợ khí tức.

"Được."

Cái kia màu vàng xanh nhạt chiến giáp nam tử lập tức đáp ứng, lập tức hắn lập tức truyền tin ra ngoài.

Sau một lát, lão nhân bước về phía trước một bước, thân ảnh chui vào đến cái kia phía trước màn sáng bên trong, một đạo Huyền Thái lưu quang, bao vây lấy lão nhân, lão người thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Nhìn thấy một màn này, cái kia màu vàng xanh nhạt chiến giáp nam tử lúc này mới thoải mái mấy phần, như trút được gánh nặng.

"Giống như hộ vệ, cái kia là phương nào cao năng, người đứng là ra mồ hôi lạnh? Người có thể Chân Đan Cảnh tam trọng thiên Khắp Thành hạch tâm hộ vệ a!"

Lúc này, có một cô gái áo đỏ nhện không được hơi kinh ngạc nói ra.

"Hắn? Đó là Vạn Hóa thành Vạn Hóa tổ địa một tên Hộ Đạo Giả, thực lực thâm bất khả trắc."

Tên là ' giống như hộ vệ ' nam tử hít sâu một hơi, lòng còn sợ hãi nói ra.

"Cái gì, đúng là hắn? !"

Cái kia nữ tử áo đỏ bị kinh ngạc, thân thể mềm mại rõ ràng làm lắc một cái.

"Ừm, có thể không phải liền là hắn vị này cường đại Hộ Đạo Giả! Chỉ là, kỳ quái là, hắn là sao không trực tiếp sử dụng trận bàn truyền tống, ngược lại vận dụng lên này truyền tống trận?"

Màu vàng xanh nhạt chiến giáp nam tử tựa hồ có chút nghi hoặc, lại cũng không có truy đến cùng, lại nói: "Hồng Liên sư tỷ, người đây là muốn về Vô Cực thánh địa sao?"

"Ừm, đi ra ngoài hồi lâu, sẽ không đi đi, hơn phân nửa ta phía kia dưới trướng lại không yên tĩnh."

Cái kia nữ tử áo đỏ nói, đôi mắt đẹp tứ phương, ánh mắt cũng đảo qua Chu Nhược Thần cùng cái kia lúc trước thiếu niên áo trắng, hiển nhiên, nàng cảm thấy cũng bị thiếu niên áo trắng kia khí phách hấp dẫn, cũng bị Chu Nhược Thần đặc biệt khí chất hấp dẫn.

Bất quá, nàng ánh mắt nhìn về phía Chu Nhược Thần thời điểm, cảm thấy mơ hồ có chút không khỏi cảm giác quen thuộc, thì phảng phất, người này, cũng có nghe qua.

"Vô Cực thánh địa."

Giống như hộ vệ khẽ gật đầu, sau đó chạy ra ngoài màn sáng bên trong trực tiếp truyền tin.

Quang trụ chi địa, có chín đại nhập khẩu cùng lối ra, nơi này, chỉ là bên trong một trong, tuy nhiên tới lui tu sĩ đông đảo, nhưng không tới Hư Đan cảnh, là không thể thừa nhận hư không trận pháp truyền tống lực lượng, cho nên có thể truyền tống, thấp nhất cũng là Hư Đan Cảnh Giới.

Mà phần lớn Hư Đan cảnh phía trên tu sĩ, đều biết có trận bàn tự chủ truyền tống, chỉ cần tại trận bàn phía trên ghi chép phù hợp điểm, tự hành dựng truyền tống trận đài, liền có thể truyền tống.

Cho nên, tại một số đại hình truyền tống trận phụ cận xuất hiện tu sĩ, hơn phân nửa lại là không có lai lịch ra sao tán tu.

Cũng chỉ có tán tu loại hình tu sĩ, mới không có gì nội tình, không có trận bàn.

Mà nếu bây giờ như vậy, liên tiếp xuất hiện có lai lịch nhân vật, là tương đối ít thấy.

Không phải vậy, chỉ là giống như hộ vệ cái này Chân Đan cảnh tam trọng thị vệ, cho dù là tinh anh hộ vệ, cũng là không dám quá mức kiêu ngạo.

Nữ tử áo đỏ ' Hồng Liên sư tỷ ', lúc này xoay người lại, cũng lập tức liền muốn bước vào cái kia quang trận phạm vi.

Có thể, đúng lúc này, hư không bên trong bỗng nhiên bắn ra một đạo lưu quang, lấy cực kỳ đáng sợ tốc độ, nhất cử phóng tới cái kia truyền tống trận nơi ở.

Chỉ cần đạo này lưu quang đi đầu tiến vào cái kia truyền tống trận phạm vi, cái này ' Hồng Liên ' truyền tống tư cách, liền sẽ bị người khác đánh cắp, nàng nỗ lực ' 50 khối Chân Đan Hồn Thạch ' đại giới, liền xem như phí công.

Giống như hộ vệ lúc này ánh mắt cũng hơi hơi run lên, lập tức liền muốn xuất thủ ngăn cản.

Có thể, hắn muốn xuất thủ thời điểm, giữa thiên địa, xuất hiện một đen một trắng hai đạo Sát Lục Chi Quang.

Sát Lục Chi Quang phảng phất giống như diệt thế hồ quang điện, nổ bắn ra đáng sợ khí tức, bao phủ tứ phương.

Cái này Sát Lục Chi Quang không chỉ có bao phủ cái kia trước đó lưu quang, càng là bao phủ Chu Nhược Thần, Hồng Liên cùng thiếu niên áo trắng kia, giống như hộ vệ, cùng Chu Nhược Thần sau lưng rất nhiều Hư Đan cảnh phổ thông nam nữ tu sĩ.

Lúc này, tại dạng này khí tức bao phủ bên trong, cho dù là trước đó thiếu niên áo trắng kia, lúc này sắc mặt cũng đều vô cùng ngưng trọng, vô cùng e dè.

"Thượng Cổ Sát Lục Chi Quang!"

Thiếu niên áo trắng trầm giọng nói ra.

Hắn lời nói, để ở đây tất cả mọi người, sắc mặt đều biến đổi, sinh ra cực kỳ kiêng kỵ chi ý.

Cho dù là tên kia vì ' Hồng Liên ' nữ tử, sắc mặt cũng biến thành dị thường băng lãnh cùng không cam lòng lên, nhưng này không cam lòng, cũng vèn vèn không cam lòng, giống như là giận mà không dám nói gì.

"Phốc phốc —— "

Hồ quang điện giết ra, bao phủ tứ phương, cái kia trước đó lưu quang chấn động, phóng xuất ra một màn ánh sáng, đánh xó xác cái này đáng sợ trùng kích.

Lưu quang hiển hóa, một cái toàn thân đầm máu, chỉ có không đến năm tuổi bé trai, một thân bùn đất, máu tươi cùng tro bụi xen lẫn, nhìn cực kỳ chật vật.

Hắn toàn thân da thịt đen nhánh, nhưng lại nhiễm lấy vết máu màu đỏ sẫm, tàn y phục rách rưới để hắn thoát nhìn như là cái đồ ăn mày một dạng.

Hắn tóc đen thui phía trên chông chát đầy các loại vết bẩn chi vật, nhìn so tổ chim còn loạn một số.

Hắn một cái chân đã đoạn, hai mắt phất hồng trùng mắt hư không phóng tới hai đạo Sát Lục Chi Quang, trên mặt hiện ra cực kỳ căm hận cùng vẻ tức giận.

"Hai cái chó, đợi Đại Gia khôi phục, nhất định phá các ngươi Cổ Tộc Thiên Tích Chi Địa, đoạt bên trong bảo bối, gọi các ngươi khóc không ra nước mắt!"

Thiếu niên này hung tàn nói ra, hiển nhiên, đúng vậy vì tức giận.

Chỉ là, hắn nói ra lời nói, lại phá lệ làm cho người dờ khóc dờ cười.

"Thằng con hoang, lần này nếu để cho ngươi lại trốn, chúng ta Cổ Tộc'song Y' mặt, nên để vào đâu? ! Chết đi cho ta!"

Hai đạo quang mang bên trong, một đạo quang mang tại hư không hiển hóa, sau đó rơi xuống rơi xuống đất, hóa thành một tên hắc 'áo thanh niên.

Hắn tức giận quát lớn.

Nói, hắn một tiếng gầm thét, một chuỗi kim sắc kiếm nhận lập tức hiển hóa, kiếm nhận hiển hóa ra liên tiếp sát cơ, lóe ra hào quang màu đen, như tuyệt thế Sát Lục Lợi Khí, giết ra đáng sợ quỷ tích.

Bên trong, ẩn chứa đạo vận ánh sáng, cũng ẩn chứa một sợi Sát Lục Ý Chí lực lượng.

"Xuy xuy —— "

Có thể rõ ràng nhìn thấy, mỗi một sợi ánh sáng, bên trong đều ẩn chứa cỗ lão sát lục lực lượng, phảng phất bên trong ẩn chứa không ai bì nổi hủy diệt năng lượng, làm cho người không thể tranh phong.

Sát cơ như đánh xuyên qua cái này một phiến hư không, để sát cơ bao phủ rất nhiều tu sĩ, toàn bộ sắc mặt trắng bệch, chịu không nổi dạng này trùng kích, mà lập tức tâm thần rung động dốc hết ra, linh hồn chấn động, thổ huyết liên tục.

Sát cơ chưa tới, cũng đã có tu sĩ bị thương.

Chu Nhược Thần cùng Hồng Liên, bạch bào thiếu niên toàn bộ bị bao phủ bên trong.

Hồng Liên cùng bạch bào thiếu niên hơi thi triển thủ hộ bảo vật, bảo vật tiêu tán ra thanh sắc hoặc là vàng sáng xanh lam, thủ hộ chính mình, cho nên bọn họ cũng không bị thương.

Nhưng là, bọn họ sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt.

Chu Nhược Thần không có tới, cái kia sát cơ, dần dần là Sát Lục Ý Chí, với hắn như vậy kiếm đạo Thông Thần sát lục cảnh giới mà nói, chỉ là giọt nước trong biển cả mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

Thân thể của hắn có thể so với Chân Đan Linh khí, phòng ngự lực kinh người, dạng này sát cơ, chỉ cần không phải trực tiếp giết ở trên người hắn yếu ớt nhất, như hai mắt dạng này trên vị trí, thì căn bản sẽ không đối với hắn tạo thành thương tổn.

Chu Nhược Thần không có tới, cũng không có trả lời.

Hắn vền vền khẽ nhú mày nhìn lấy một màn này phát sinh.

Hủy diệt sát cơ bạo phát, giống như hộ vệ bọn người lập tức nhượng bộ lui binh, không tham dự phân tranh.

"Phá!"

Lúc này, cái kia ẩn mảy đồng dạng bé trai bỗng nhiên lên tiếng, hắn non nớt tay bỗng nhiên duỗi ra, chạy ra ngoài nắm vào trong hư không một cái, trong tay hắn lập tức tiêu tán ra kim sắc tựa như tia chớp lực lượng.

Lực lượng như vực sâu, hiển hóa ra cỗ lão mà khí tức cực lớn. Kim sắc quang mang tại hư không phóng lên tận trời, hóa thành một mảnh kim sắc biển lửa.

Biển lửa gào thét, bao phủ mà ra, đúng là trong nháy mắt vỡ nát cái kia sát lục lưỡi dao sắc bén sát cơ.

"Oanh!"

Cùng lúc đó, kinh thiên bạo hưởng bộc phát ra, đáng sợ hỗn loạn khí tức trùng kích thiên địa, chấn động Bát Hoang.

Toàn bộ cỗ lão Thiên Khấp Thành, đều như phát sinh cấp bảy động đất một dạng, kịch liệt chấn động lên.

Song phương, đều vền vền chỉ Chân Đan Cảnh tam trọng hai bên, nhưng bộc phát ra chiến lực, kinh người đến có thể so với Chân Đan cảnh thất bát trọng đáng sợ cảnh giới toàn lực đánh nhau chết sống.

Một đạo kim sắc quang trụ phóng lên tận trời, ngọn lửa màu vàng đốt cháy như máu, thiên địa như bao phủ tại huyết quang bên trong.

Huyết quang bên trong, một đạo khác ánh sáng hiển hóa hùng hực quang trụ, quang trụ kinh người, ở chính giữa hiển hóa ra áo trắng thân ảnh.

Đó là một tên khác Cổ Tộc nữ tử.

Cùng tên nam tử kia dung mạo gần như giống nhau, tên là 'áo trắng', là nam tử mặc áo đen này 'đêm tối' sư tử, nhưng cũng là sinh đôi thân tỷ tỷ.

Hai người thường xuyên cùng một chỗ chiến đấu, tâm hữu linh tê, chiến lực kinh người.

Lúc này, cô gái mặc áo trắng này sắc mặt lạnh lùng, sát ý kinh người.

Trong tay nàng trực tiếp tế ra một đạo như Niệm Châu một dạng bảo vật, bảo vật phát sáng, hóa thành chùm sáng, bỗng nhiên như đốt cháy Liệt Dương, chạy ra ngoài cái kia bể trai đánh tới.

"Không phải liền là mò ngực sao? Có cần phải như thế nổi điên? Lại nói, các ngươi mưu toan chiếm lấy ta niết bàn huyết mạch là thật, thì không cho phép ta đoạt các ngươi bảo vật? Quả thực là quá khi dễ nhân!"

Cái kia bé trai lâu bầu lấy, vừa nói loạn thất bát tao lời nói, một bên vô cùng ngưng trọng ứng đối.

Bé trai phóng xuất ra ngọn lửa màu vàng, cùng chùm sáng va chạm đạt tới một loại cực hạn.

"Oanh"

Nhất thời, hư không lại là chấn động.

Chu Nhược Thần bên người, rất nhiều tu sĩ lập tức muốn bị đánh bay ra ngoài, thân thể vỡ tan mà chết đi.

Nhưng Chu Nhược Thần một đạo linh hồn lực lượng lan tràn mà ra, tiêu tán loại này lực lượng đáng sợ trùng kích.

Đồng thời, Đế Khí Hóa Long Thôn Thiên Thần Thuật thủ đoạn, hân hoi hơi thi triển, thu nạp một phần nhỏ năng lượng, lấy duy trì tự thân năng lượng thăng bằng, đề phòng thiên địa này lực lượng bảo trì ổn định.

Lúc này, giữa thiên địa đã có không biết bao nhiêu ánh sáng năng lượng nổ bể ra đến, tại cái này một mảnh ánh sáng Cổ Trận chi địa bay múa tàn phá bờ bãi.

Phảng phất giống như bị vỡ nát nước mưa tan ra bốn phía, khí thế hỗn loạn lại kinh người.

Chu Nhược Thần đơn giản xuất thủ, để hân sau rất nhiều tu sĩ toàn bộ động dung, những tu sĩ này thoát ly cái kia chiến đấu khu vực về sau, toàn bộ không nói hai lời chạy ra ngoài Chu Nhược Thần cúi người chào, lập tức lập tức tránh lui ra vài trăm mét phạm vi, không dám có chỗ dị động.

"Thiếu niên kia, thực lực kinh người, bị cuốn vào bên trong, chỉ sợ là không biết là phúc là họa."

Có tu sĩ lo lắng nói ra.

"Không cần phải lo lắng, hân bình tĩnh như vậy, còn có vị kia bạch bào thiếu niên, cảm thấy lai lịch kinh người, xem ra bọn họ không hề rời đi, tuyệt sẽ không lỗ."

Lại có một tên nữ tu sĩ cẩn thận phân tích nói ra.

Lập tức, năng ánh mắt mang theo tôn kính cùng ý cảm kích, nhìn lấy Chu Nhược Thần.

"Cổ Tộc, như thế điên cuồng, chẳng lẽ quả nhiên là coi là có thể thiên hạ vô địch hay sao? Thiên Khấp Thành, quả thực đã trở thành Cổ Tộc tùy ý điên cuồng chi địa!"

Lại có một lão giả vô cùng không cam lòng, hân thực lực không yếu, chừng Chân Đan cảnh nhất trọng, nhưng cũng bị dạng này khí thế nghiền ép, phòng bị không kịp, ăn thiệt nặng.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Tiên Hoàng Huyết, Còn Chưa Lạnh

"Cổ Tộc như thế nào, chư vị người nào có bất mãn, đều có thể tìm chúng ta tỷ đệ lý luận, bất quá, lần này chúng ta trước trăm tiểu tạp chủng này về sau, lại cùng các người so đo!"

Lúc này, cái kia phóng thích Niệm Châu chùm sáng bảo vật bạch y nữ tử, giọng nói vô cùng vì lãnh ngạo nói ra.

Nàng câu nói này, cực kỳ châm chọc, cũng cực kỳ phách lối.

Nhưng nói đến đây ngữ nói ra, hiện trường đứng là hoàn toàn tĩnh mịch, trước đó còn nhao nhao có chút không cam lòng tu sĩ, đứng là lập tức đều ngậm miệng không nói lên, nhao nhao giận mà không dám nói gì.

"Hừ! Một đám rác rưởi!"

Nữ tử này lạnh hừ một tiếng, khinh thường quát lên.

"Thật sao? Thực lúc người tức giận đợi, cái kia sữa cô động càng là mềm mại, sờ tới sờ lui cũng là dễ chịu a!"

Có non nót thanh âm truyền ra.

Không khí hiện trường lập tức trở nên cổ quái.

Thanh âm này, lại chính là cái kia 5 tuổi khoảng chừng bé trai.

Hắn lời nói khó nghe, hạ lưu mà lại vô sỉ, nhưng lại khiến ở đây rất nhiều tu sĩ, đều nhao nhao cảm thấy hả giận.

"Thằng con hoang, người muốn chết!"

Nữ tử này giận dữ, hai con ngươi lạnh lẽo, trong mắt hiển hóa ra cực kỳ đáng sợ sát ý, dây leo chi lực, phảng phất bị trong nháy mắt nhóm lửa.

Đó là một vòng ngăm đen sắc khí hơi thở, có được cổ hoặc nhân tâm lực lượng đáng sợ.

Màu đen khí tức lưu chuyển, nàng thể nội huyết mạch phảng phất mở ra cuồng bạo hình thức, trong nháy mắt, nàng chiến lực, đã kinh biến đến mức cực kỳ đáng sợ.

"Ông —— "

Trong tay nàng chùm sáng lần nữa bộc phát ra, giết ra một mảnh tịch diệt linh vực.

Lần này, phảng phất không chỉ có là muốn đem bé trai giết chết, còn muốn sắp hiện ra tràng nghe được câu này tất cả mọi người, đều thẳng tiếp giết chết.

Lần này, chính là cái kia nữ tử áo đỏ Hồng Liên cùng cái kia bạch bào thiếu niên, đều sắc mặt trở nên khó coi.

Nữ tử áo đỏ Hồng Liên thi triển ra kim sắc quang luân, tiến hành cường lực tự mình thủ hộ mà không có phản kích.

Bạch bào thiếu niên lại là thi triển ra một Thanh Sắc Cổ Đỉnh, phát tán lực lượng khiến người sợ hãi.

Cổ Đỉnh rú xuống từng sợi thanh sắc đạo quang, đạo quang thủ hộ lấy thân thể của hắn, để hắn nhìn như vạn pháp bất xâm.

Hắn thái độ rất rõ ràng, tế ra bản thân nội tình, lại không nghĩ cùng Cổ Tộc'song Y ' có chỗ xung đột, cũng đồng dạng cảnh cáo ' song áo ', chứ muốn được voi đòi tiên, thương tới vô tội.

Cái kia áo trắng áo đen hai người, lúc này lại trực tiếp liên thủ, nhằm vào bé trai bộc phát ra cực kỳ hung tàn công kích tới.

Chùm sáng như một tòa bếp lò núi lớn, ầm vang nện xuống, căn bản là không nhìn Hồng Liên cùng thiếu niên áo trắng kia thủ hộ cử động.

Bé trai chủ động phi thân lên, thân thể giống nhau kim sắc cổ lão hung thú, trong một chớp mắt hiển hóa ra cổ lão nội tình lực lượng.

Huyết mạch lực lượng theo trong cơ thể hắn chảy ra đến, kim sắc, tươi dòng máu màu đỏ chảy xuôi theo, hóa thành một mảnh bầu trời bờ sông, Thiên Hà thiêu đốt, như niết bàn chi lực hóa thành chín ngày thác nước, trút xuống ra một phiên thiên địa vĩ ngạn khí thế.

"Oanh —— "

Chín ngày thác nước cùng Diệt Nhật quang luân hung hăng xông va vào nhau, cự Đại Truyền Tống Cổ Trận kịch liệt lắc lư, Hoàng lộ ra nhận mảnh liệt ảnh hưởng.

Giống như hộ vệ thân ở bên trong, sắc mặt sớm đã sợ đến trắng bệch, nhưng cũng âm lãnh chi cực.

"Quả thực là điên, quả thực là chà đạp Thiên Khấp Thành quy tắc!"

Giống như hộ vệ giận dữ, nhưng cũng có chút bất lực.

Lúc này thành chủ không tại, trong thành Hộ Đạo Giả đều tại khổ tu, trận pháp vừa mới bảo trì, người nào cũng sẽ không nghĩ tới sẽ có người dám ở chỗ này thi triển hủy diệt sát cơ.

Giống như hộ vệ tức giận, Hồng Liên tâm lạnh, không cam lòng, lúc này muốn ra tay lại đã không có cơ hội.

Mà thiếu niên áo trắng càng là oán hận, tâm đạo chính mình thật là quá mức nhân từ, đúng là không biết sớm đi chủ động xuất thủ, đến mức bây giờ lâm vào bị động, căn bản là không có cách động thủ.

Hủy diệt chùm sáng nổ tung lên, hình thành một mảnh vàng rực sắc, màu đỏ tươi xen lẫn mây hình nấm.

Cái này bên trong, Chu Nhược Thần tất cả mọi người, đều cũng không nhận trùng kích, cái kia bé trai tuy nhiên dẫn tới tai kiếp, lại một mình gánh chịu xuống tới,

Không để cho còn lại người gặp hủy diệt tai ương.

Chỉ là, tại như vậy trùng kích bên trong, thân thể của hắn như giải thể, trong nháy mắt bị trọng thương, toàn thân chảy ra màu đỏ tươi dòng máu, gần như vỡ vụn trở thành một bãi thịt nát rơi xuống.

Cái kia rơi xuống phương hướng, chính là Chu Nhược Thần chỗ phương hướng.

Mà hai gã khác Cổ Tộc tu sĩ áo trắng áo đen, lúc này cũng thụ trọng thương, tâm thần thụ chấn động, thổ huyết liên tục.

Hung tàn hỗn loạn năng lượng trùng kích tàn mạn ra, chấn động khuếch tán, nhưng lại rất nhanh bị nơi đây thủ hộ trận pháp thủ hộ xuống tới.

Truyền tống trận tứ phương thủ hộ trận pháp, chung quy là đang bị động trùng kích ra khỏi.

Chu Nhược Thần đối đãi bất kỳ xung đột nào, trong lòng cũng không quá nhiều gợn sóng.

Hắn gặp qua đại vực sinh diệt, Tế Thiên Vực sụp đổ về sau, Tế Thiên Vực bên trong, nói ít cũng có ức vạn sinh mệnh.

Bên trong rất nhiều cùng hắn quan hệ cực kỳ thân mật.

Cứ việc trí nhớ mất đi rất nhiều, nhưng tu sĩ sinh tử, hắn đã sớm coi nhẹ, cũng cũng không quá để ý.

Hắn cũng không có nghĩ qua muốn cứu người, thế gian này sinh sinh tử tử, nhiều vô số kể, hắn cũng không có khả năng cứu được tới.

Chỉ là, bị động như thế bị quấy rầy, nếu là đối phương liên hắn cũng nhằm vào, hắn cũng không để ý xuất thủ, chém giết cái này hai tên Chân Đan cảnh Cổ Tộc tu sĩ.

Cổ Tộc, đồng dạng cướp bóc hướng đại Chu gia tộc, Chu Nhược Thần đối Cổ Tộc, bản thân cũng không nhiều rất tốt cảm giác.

Hai người này, đã như vậy hùng hổ dọa người, như vậy, cũng là chết chưa hết tội.

Chu Nhược Thần chuẩn bị tránh đi cái kia bé trai rơi xuống phương hướng, chỉ là một khắc này, cái kia một mảnh kim sắc xen lẫn màu đỏ tươi dòng máu vẩy xuống quá trình, phảng phất phủ lên làm ra một bộ cực kỳ đặc biệt hình ảnh.

Hình ảnh, trong một chớp mắt kéo dài, phảng phất mở ra một đầu hư không thiên lộ, lan tràn đến Thái Cổ thời đại chỗ sâu.

Khi đó, phảng phất có một khóa tịch diệt Tổ Tinh, Tổ Tinh bên trong, có vô số máu tươi đang chảy, đang thiêu đốt.

Một khắc này, Chu Nhược Thần phảng phất trốn vào thời gian dòng sông bên trong, hắn phảng phất nhìn thấy từng cái từng cái Huyết Hà chảy lững lờ trôi qua, tại Huyết Hà chỗ sâu, đốt cháy lên vạn trượng ngọn lửa màu vàng.

Hỏa diễm đốt cháy mà lên, bên trong có được Niết Bàn Trọng Sinh dục hóa trọng sinh sinh mệnh đang thức tỉnh, đang trưởng thành.

"Tiên Hoàng Huyết, Còn Chưa Lạnh, Niết Bàn Lộ, Còn Chưa Ngưng."

"Bất Từ Hòa Phượng, Niết Bàn Trọng Sinh."

Thương cổ thanh âm, trầm thấp mà khàn khàn, giống như là cổ xưa nhất lực lượng, lại như là nguồn gốc từ tại huyết mạch kêu gọi.

Một khắc này, Chu Nhược Thần cảm thấy, hắn phảng phất cùng sâu trong tâm linh một loại nào đó trí nhớ có chỗ phù hợp.

"Bất Từ Hòa Phượng Tiên Hoàng Khổng Tước tựa hồ, đã từng, phụ vương nói cho ta biết, cùng Tiên Hoàng Khổng Tước có quan hệ trí nhớ, niết bàn cổ kinh, Niết Bàn Trọng Sinh chỉ thuật "

"Là những ký ức kia sao? Những ký ức kia lại là cái gì?"

Chu Nhược Thần suy nghĩ đầu đầu, lại không có đáp án.

Quên.

Những ký ức kia, bị trí nhớ cấm khu phong cấm.

Bây giờ, đã nhưng đã không tồn tại nữa.

Những ký ức kia, xuất hiện đứt gãy, nhưng này là chính hấn phong cấm, cái kia, cũng là phi thường trọng yếu trí nhớ.

Không có cảnh giới, liền không có trí nhớ.

Không có năng lực, liền không thể nắm giữ trí nhớ.

Một khắc này, Chu Nhược Thần dừng lại nháy mắt, trong nháy mắt, lại phảng phát trải qua năm tháng tẩy lễ cùng trầm luân.

Cũng đừng quan tâm một khắc này, Chu Nhược Thần biết, hấn, cùng đứa bé trai này ở giữa , có thể có một ít liên hệ, có một ít truyền thừa liên hệ.

Hay là giả thuyết, đã không hề nghi ngờ, đứa bé trai này, cũng là đã từng vô cùng thần bí ' Tiên Hoàng Khổng Tước ' , ' Bất Từ Hòa Phượng ' một mạch huyết mạch truyền thừa người.

Thậm chí, đây là người ' Đế Huyết ' , ' Hoàng Huyết ' dòng chính người thừa kế, dạng này người thừa kế, thân phận, năng lực, cùng hấn Chu Nhược Thần, tuyệt sẽ không kém bao nhiêu.

Cứ việc, rất nhiều trí nhớ không tồn tại, nhưng Chu Nhược Thần lại biết một sự kiện —— đã từng, phụ vương hấn từng nói qua, thần bí nhất, thuộc về tại ' Tiên Hoàng Khổng Tước ' một mạch, mà phụ thân hấn, thậm chí xem như ' Tiên Hoàng Khổng Tước ' nửa đứa con trai, tính toán là có cực kỳ thâm uyên ngọn nguồn. Tiên Hoàng Khổng Tước một mạch, cũng coi là phụ vương hấn ân nhân cứu mạng!

Chu Nhược Thần trầm mặc thời điểm, cái kia tươi đẹp máu đã phun ra tới, mang theo một đoàn huyết tinh bị thương thân ảnh.

Chu Nhược Thần lấy lại tinh thần, hấn đã không kịp phản ứng, chỉ có thể mặc cho cái kia tươi đẹp máu, phun ra hấn một thân, hấn một mặt.

Sau đó, hấn thân thủ, ôm lấy cái kia một đoàn huyết nhục mơ hồ thân thể.

Thân thể kia, non nớt, còn nhỏ, tại trong ngực hấn co ro, kịch liệt rung động dốc hết ra lấy.

Không cách nào không chế thống khổ, cự đại hủy diệt tính thương thế, để hấn tựa hồ căn bản là không có cách bảo trì thân hình, cho nên lực lượng trôi qua tình huống dưới, thân thể của hấn, tại rất lợi hại thời gian ngắn ngủi bên trong, hóa thành một cái to bằng nắm đấm trẻ con Vân Tước.

Là, Vân Tước.

Một cái như chim sẻ một dạng lớn nhỏ, kim hồng sắc Vân Tước.

Nhìn vô cùng đáng yêu mà xinh đẹp Tiểu Vân tước.

Đáng tiếc, cái này Vân Tước tròn căng hai mắt, đã bắt đầu nhắm lại, ánh mắt đã tan rã, không ánh sáng trạch.

"Hô —— "

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ, nhẹ giọng thờ ra một hơi, phun tại cái này Vân Tước nhọn miệng bên trên.

Đó là một ngưng linh hồn bản mệnh Bồn Nguyên Khí Tức.

Cái này một ngưng Bồn Nguyên Khí Tức phun ra, Chu Nhược Thần tự thân lực lượng lập tức tổn thất gần một phần mười.

Thân thể của hấn thoáng có chút khó chịu.

Có thể cái kia Vân Tước gần như hấp hối thân thể, lập tức hiển hóa nhất định sinh cơ.

"Tiên Hoàng Huyết, Còn Chưa Lạnh, Niết Bàn Lộ, Còn Chưa Ngưng."

Chu Nhược Thần nhẹ giọng tự lẩm bẩm, nói ra, là Thái Cổ phù văn lời nói.

Vên vên, chỉ là Thái Cổ phù văn, mà cũng không phải là cấp độ càng sâu Thái Sơ phù văn.

Hắn sợ Vân Tước nghe không hiểu.

Quả nhiên, câu nói này, để Vân Tước phảng phất nắm giữ hoàn toàn mới sinh cơ, tìm đến toàn thân sinh mệnh ảo nghĩa.

Thân thể nó dần dần ổn định lại, cái kia hấp hối trạng thái, vừa đi mà không quay lại.

"Chít chít —— chít chít —— "

Vân Tước nhẹ giọng kêu to hai tiếng, thanh âm dễ nghe êm tai, cũng tràn đầy ý cảm kích.

Chu Nhược Thần nhẹ nhàng phủ sờ một chút Vân Tước lông xù đầu, lập tức, hắn đem Vân Tước bỏ vào trong ngực, ánh mắt, lúc này mới bình tĩnh nhìn về phía cái kia áo đen áo trắng hai tên vừa mới đứng vững Cổ Tộc tu sĩ.

Một nam một nữ này, tại Chu Nhược Thần nhìn sang thời điểm, cũng đồng dạng ánh mắt hung tàn lạnh lùng nhìn qua.

"Người là người phương nào, . dám trêu chọc ta Cổ Tộc phân tranh? ! Giao ra tiểu tạp chủng này, nhưng để người lưu lại toàn thân!"

Nam tử áo đen kia lạnh giọng quát lớn.

"Ta? Ta tên là ' Chu Nhược Thần '."

Chu Nhược Thần ngữ khí bình tĩnh, hắn tâm niệm nhất động, trong mi tâm bắn ra một đạo quang hoa.

Thiên Tà kiếm, lập tức phảng phất giống như một đạo lưu quang, ' hư ' một tiếng bay ra ngoài, yên tĩnh đứng yên ở hư không.

"Chu Nhược Thần? Chu Nhược Thần? Là sao cái tên này cái này quen thuộc?"

Có nơi xa tu sĩ, lập tức kinh nghi bất định lên!

"Thiếu niên chí tôn, Chu Nhược Thần?"

"Thiếu niên thiếu niên chí tôn? Trời ạ, cái kia, cái kia chính là vị thiếu niên kia chí tôn! Khó trách nhìn như vậy nhìn quen mắt!"

"Thiếu niên chí tôn Chu Nhược Thần, cái kia không phải là Thiên Khấp Thành dưới trướng Thiên Khô Trấn người sao? Hắn đi vào Thiên Khấp Thành Chủ Thành?"

Nhất thời, lại có không ít tu sĩ kinh hô không thôi.

"Quả nhiên là hắn! Bắt đầu ta còn tưởng rằng chính mình nhận lầm!"

Cái kia trước đó bạch bào thiếu niên, lập tức cười khổ không thôi, nói ra.

Mà bên cạnh hắn nữ tử áo đỏ Hồng Liên, lúc này cũng đôi mắt đẹp dị sắc gọn sóng, nói: "Ta cũng nhận ra, cũng là không thể tin được, thật sự là hắn!"

"Đúng vậy a, ai có thể nghĩ tới đâu? Bất quá, hắn bây giờ, đúng là cùng Cổ Tộc trực tiếp đối đầu "

Bạch bào thiếu niên tràn ngập vẻ lo lắng.

"Người —— người chính là thiếu niên kia chí tôn? Đại Chu gia tộc cái thứ ở trong truyền thuyết Đế Huyết người thừa kế?"

Cái kia Cổ Tộc nữ tử áo trắng, thanh âm hơi hơi nghiêm nghị, lại lạnh lùng nói.

"Nếu là không có cái thứ hai Chu Nhược Thần, cái kia, chính là ta!"

Chu Nhược Thần ngữ khí bình tĩnh, nói xong, hắn bước về phía trước một bước.

Bạch y nữ tử cùng nam tử áo đen, đúng là cùng nhau hướng lui về phía sau một bộ, trên mặt hiện ra cực kỳ vẻ kiêng dè.

Chương 28: Tịch Diệt Tà Tôn Chiến Hồn Ân

Có điều sau một lát, bạch y nữ tử trên mặt lại dần băng lãnh sát ý, nói: "Đại Chu gia tộc, không biết sống chết, không biết tốt xấu, đúng là —— lần này, chó nói người là thiếu niên chí tôn, chính là thiếu niên Thần Linh, cũng bắt quá chỉ là Hư Đan cảnh tứ trọng mà thôi, giữa thiên địa quy tắc, không đến Thiên Đan, chiến lực không cách nào đánh vỡ thất cấm, thiếu niên chí tôn, không có trưởng thành, cũng bắt quá con kiến hôi!"

"Hừ, buông xuống cái kia thằng con hoang, giao ra Chiến Hồn kiếm đạo truyền thừa, cho người tốt chết!"

Cổ Tộc nam tử áo đen, đồng dạng ngữ khí băng lãnh.

Bọn họ trong nháy mắt thì nhìn ra cái này bên trong manh mối, biết thiếu niên chí tôn còn chưa trưởng thành, như vậy, lúc này, cũng là chém giết hần thời cơ tốt nhất!

Bọn họ không có trước đó kiêng kỵ chỉ ý, ngược lại hiện ra hung lệ, về dữ tợn, mưu toan đem cái này tương lai tai hoạ ngầm chém chết, đem Chu Nhượng Thần ách giết từ trong trứng nước.

Hai người nói đến đây ngữ nói ra, phương xa không ít tu sĩ, lập tức hiện ra không cam lòng.

Nhưng như thời khắc như thế này, lại cũng không có cái gì nhân dám đứng ra.

Cổ Tộc, chung quy là một cái cực kỳ to lớn thế lực, dạng này thế lực, đừng nói là một số tán tu, chính là như bây giờ Vô Cực thánh địa dạng này thánh địa, chỉ sợ là cũng không nguyện ý treu chọc.

Chỉ ít, Hồng Liên đang nhìn gấp một màn này về sau, bờ môi động động, lại chung quy là không có có thể nói cái gì.

Làm một cái người không liên quan, mà đi đắc tội cái này 'Cổ Tộc song áo', thật là không đáng.

Tu sĩ không sợ phiền phức, nhưng mọi thứ nhưng cũng đều ưa thích việc không liên quan đến mình treo lên thật cao, điểm này, cho dù là trước đó Chu Nhượng Thần, đối mặt cái kia Tiểu Vân tước, cũng cũng giống như thế.

"Cho ta tốt chết? Nhiều năm như vậy, ta còn thực sự cũng không ném đến, cái gì mới là tử vong tư vị. Không ngại, các người để cho ta không chết từ tế nhìn xem?"

Chu Nhượng Thần ngữ khí bình tĩnh, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú Cổ Tộc song áo hai người, không có nửa điểm về sợ hãi.

Không chỉ có không sợ, thậm chí, liền nửa chút kiêng kỵ chỉ ý đều không có.

Chu Nhượng Thần biết hần chiến lực cũng không có đánh vỡ sáu cấm.

Nhưng hần chiến lực không cần dựa vào Hư Đan cảnh bốn trọng cảnh giới đi tính toán.

Hắn chỉ là nhục thân cường độ, cũng đã có thể so với Chân Đan Linh khí. Thân thể thịt thể chiến lực, cũng không hoàn toàn là chiến lực, thân thể, thì là thuần túy huyết nhục chi lực, đây là không thể dùng chiến lực để hình dung.

Tựa như là một kiện thần binh lợi khí sẽ không bị chiến lực sáu cấm, thất cấm chỗ giam cầm một dạng.

Lấy Chu Nhượng Thần đối với chiến lực lĩnh ngộ, đối với thân thể cường đại nội tình chưởng khống lực, hắn đơn thuần lấy thân thể năng lực muốn chém giết Chân Đan cảnh tu sĩ, quả thực dễ như trở bàn tay.

Cảnh giới, có lẽ đối với cái thế giới này tất cả tu sĩ mà nói, đều vô cùng không được, nhưng, hắn lại là ngoại lệ.

Tâm hắn, so cảnh giới càng cao thâm hơn khó lường.

Trong lòng của hắn khe rãnh, so Thiên Đạo cũng càng thêm phức tạp!

Hắn chính là đã từng đệ nhất tuyệt thế Vương giả, lập đạo người con trai của Đại Đế, đệ nhất Tà Tôn con trai của Đại Đế, so bất luận cái gì Thiên Đạo càng hiểu Thiên Đạo.

Như vậy, hắn, làm thế nào có thể tại thân thể nắm giữ có thể so với Chân Đan Linh khí năng lực thời điểm, e ngại chỉ là hai vị Chân Đan cảnh tam trọng tứ trọng hai bên Cổ Tộc tu sĩ?

Cho dù là cái này hai tên tu sĩ huyết mạch không phải bình thường, nắm giữ đặc thù Ma Huyết linh hồn khí tức, có được mạnh đại công pháp nội tình, có được có chút cường đại bảo vật Chân Đan Linh khí!

"Thương cổ Sát Đạo! Triệt để Thông Thiên!"

Lúc này, tên kia vì 'áo trắng' nữ tử bỗng nhiên quát lạnh một tiếng, trong tay bảo vật diễn hóa ra một thanh thon dài tối trường kiếm màu đen.

Trường kiếm như một con rắn độc, băng lãnh mũi kiếm giống như là độc xà ác độc ánh mắt, phóng xuất ra một cỗ cực kỳ khí tức nguy hiểm.

Trường kiếm như điên, bỗng nhiên ở giữa giết ra một đạo Tịch Diệt Chi Quang.

"Vạn Thú Thiên Hà, Huyết Mạch Như Cuồng!"

Lúc này, tên kia vì 'áo đen' nam tử, sắc mặt một hồi, nhất thời giết ra một đạo huyết sắc Sát Lục Chi Quang, sát lục ánh sáng như một đạo lợi kiếm, ám sát mà ra, hiển hóa ra một mảnh màu đỏ sậm Sát Lục Kiếm Ý.

Đồng dạng là kiếm, phát sau mà đến trước,

Cùng cái kia tịch diệt trường kiếm hội tụ một thể, hình thành như một cái hung tàn mà ác độc tay, đột nhiên chạy ra ngoài Chu Nhựt Thần đánh tới.

Đây là tuyệt sát, chiến lực kinh người, chấn động bên trong thiên địa, chiến lực gần như đánh vỡ Tứ Cực hạn, chiến lực, gần như gần 5.

Loại này sát cơ, cho dù là đối mặt Chân Đan cảnh thất trọng bát trọng phổ thông tu sĩ, cái kia phổ thông tu sĩ, đều phải lập tức mất mạng, chôn vùi tại dưới kiếm.

Cái này sát cơ, không chỉ có nắm giữ tâm linh sát ý, sát lục áp bách chi lực, càng có được linh hồn áp bách chi lực, có được âm lãnh hung tàn khát máu, âm tà khí tức, làm lòng người Thần run rẩy, linh hồn bất an.

Loại này sát cơ, bình thường không có lịch duyệt, tính cách không đủ cường đại tu sĩ, hội trong nháy mắt chiêu, sau đó khoanh tay chịu chết.

Nhưng, đối mặt Chu Nhựt Thần thi triển như vậy thủ đoạn, cũng giống như sau đó mưa búa trước cửa Lỗ Ban.

Chu Nhựt Thần tính cách kiên định, từ nhỏ trải qua hạng gì mạnh mẽ đại vực vụn vỡ, làm thế nào có thể đáng sợ bức này dễ hiểu chi vật? Bức này nông cạn nông cạn tâm linh trùng kích, với hắn mà nói, không đáng kể chút nào.

Chu Nhựt Thần mặt không đổi sắc, tay hất, thậm chí không có thi triển Thiên Tà kiếm, không có tiêu tán ra nửa phần kiếm ý.

Vền vền, chỉ là quyền.

Đơn giản quyền.

Vô địch quyền.

Trấn Hồn quyền.

Cũng là Phá Đạo quyền.

"Phá!"

Chu Nhựt Thần vươn tay ra, trong tay quyền nắm chặt, sau đó hội tụ một sợi linh hồn ý chí, hội tụ một điểm huyết mạch chi lực, phóng xuất ra thương cỗ quyền ý.

Chiến lực.

Quyền ý.

Chiến Hồn.

Cũng là sát lục chi linh hồn.

Nếu là kiếm đạo, chính là kiếm ý Kiếm Tâm Kiếm Linh về sau Kiếm Hồn!

Bây giờ quyền, cái kia chính là quyền chi hồn.

Huyết mạch chi lực, diễn hóa long chi dây leo, chính là Long Hồn.

Hiện hóa Hổ Uy Lẫm, chính là Hổ Hồn.

Nếu là còn lại Hình Ý, chính là còn lại Chiến Hồn.

Một khắc này, đơn giản một quyền đánh ra, tùy ý mà phát động sát chiêu, Chu Nhựt Thần trong lòng ngược lại bỗng nhiên có một loại Chúa Tể lực

lượng.

Hắn dù sao cũng là phụ thân hán hài tử, lớn nhất đích hệ huyết mạch, trực tiếp nhất truyền thừa, cho nên phụ thân hán Hình Ý Tà Hồn kiếm đạo quyền ý, cũng tự nhiên có trong huyết mạch truyền thừa.

Chu Nhược Thần không có nghĩ qua kế thừa, đối với đại Chu gia tộc Chiến Hồn kiếm đạo, hắn cũng vèn vèn chỉ là linh ngộ.

Nhưng hôm nay, đơn giản một quyền, lại có được đặc biệt linh ngộ, phảng phất bỗng nhiên mở ra Chiến Hồn kiếm đạo một góc của băng sơn, không khỏi, trí nhớ cảm khu, vốn nhờ này mở ra một tia một sợi.

Không nhiều, nhưng cũng không ít.

Tịch Diệt Tà Tôn Chiến Hồn Ấn!

Một khắc này, phảng phất là nguồn gốc từ tại Thái Cổ cổ lão năm tháng bên trong ấn ký ở trong lòng chảy xuôi, trong lòng của hắn bỗng nhiên nắm giữ dạng này niềm tin, dạng này nội tình.

Cái này, là linh cơ nhất động ý nghĩ, nhưng cũng là hắn lập đạo bản tâm hiển hóa.

"Kiếm đạo, quyền ý, sau này hiển hóa, hóa thành 'Tịch Diệt Tà Tôn Chiến Hồn Ấn' chi Võ Đạo Truyền Thừa, dung nhập kiếm đạo, tay nói các loại hết thấy Sát Lục Chi Đạo bên trong"

Chu Nhược Thần tự lẩm bẩm.

Một màn này, chỉ ở một phần vạn nháy mắt, nhưng lại phảng phất giống như trải qua một thế kỷ như vậy dài đằng đặc.

Hắn trong nháy mắt có ngộ hiểu, đánh ra quyền theo ban đầu tùy ý, đến sau cùng trong một chớp mắt biến hóa, Hình Thần gồm nhiều mặt, có được tuyệt thế nội tình, cũng bất quá một phần vạn hô hấp ở giữa.

Cái này, cũng là Đế Huyết đáng sợ, cái này, cũng là thiếu niên chí tôn chánh thức nội tình.

Trong chiến đấu, ma luyện thời điểm, bỗng nhiên đốn ngộ, sau đó quật khởi.

"Hình Ý Long hình, lôi quang độn Long, Kinh Thiên Thần Long Vũ!"

"Hình Ý Kê Hình, Phượng Hoàng Niết Bàn, Dục Hóa Cửu Tiêu Cuồng!"

"Hình Ý Hổ Hình, Phong Thần Thiên Bì, Cuồng Ý Động Vân Đình!"

"Hình Ý Yến Hình, Thủy Lăng Phiến Vân, Cao Tường Phá Thiên Âm!"

"Hình Ý Điều Hâu Hình, Thu Tâm Nhập Lâm, Sinh Tức Tạo Càn Khôn!"

"Hình Ý Hùng Hình, Hậu Trọng Hồn Trầm, Thiên Địa Quy Âm Dương!"

"Hình Ý Ưng Hình, Ưng Khiếu Thương Khung, Cửu Dương Thánh Quang Kinh!"

"Hình Ý Mã Hình, Vạn Mã Lao Nhanh, Sát Lục Bách Kiếp Âm!"

"Hình Ý Đài Hình, Vạn Dực Không Linh, Lòng Người Hóa Càn Khôn!"

"Hình Ý Xà Hình, Thương Long Vô Tận, Động Hư Tri Thiên Mệnh!"

"Hình Ý Hầu Hình, Chân Ngộ Chi Ngân, Quy Vũ Bích Phàm Trần!"

"Hình Ý Đà Hình, Vạn Vật Vi Linh, Nhất Mạch Diễn Phù Sinh!"

Một khắc này, Hình Ý Thập Nhị Đồ Đẳng, bỗng nhiên ở trong lòng sinh ra, chảy lững lờ trôi qua, hóa thành một đám mây sương mù, hóa thành một mảnh Từ khí, lắng đọng đến Chu Nhược Thần sâu trong đáy lòng.

Một khắc này, Hình Ý băng diệt, tất cả linh ngộ biến mất, tâm linh một mảnh yên lặng.

Hình Ý nói, phảng phất tại sâu trong đáy lòng tịch diệt, mà như niết bàn, ngênh đốn tân sinh.

Đồng thời, Tịch Diệt Tà Tôn Chiến Hồn Ấn lập đạo công pháp, vốn nhờ này nắm giữ căn cơ.

Cũng là tại cái kia trong nháy mắt, Chu Nhược Thần mới biết được, hắn nội tình, muốn xa xa so chính hắn muốn càng thâm hậu hơn, cũng càng thâm thúy hơn.

Quyền ý, lan tràn mà ra, giống như là pha quay chậm một dạng, vô cùng chậm chạp, tất cả mọi người, phảng phất đều có thể thấy rõ quyền ý quý tích.

Có thể, lại tại một cái kia trong nháy mắt, biến đến vô cùng cực tốc, vô cùng nhanh chóng.

Một khắc này, thì phảng phất là nguồn gốc từ tại lõi đình bên trong Thiên kiếp, bỗng nhiên chấn động, thiên địa vỡ ra từ sắc khe rãnh, bộc phát ra một mảnh hủy diệt lưu quang.

Hồ quang điện thoáng hiện, Vạn Thú cùng vang lên!

"Oanh!"

12 đạo kim sắc quang mang, bỗng nhiên theo Chu Nhược Thần quyền ý bên trong bắn ra, hội tụ một thể, hình thành một đạo cực kỳ đáng sợ kim sắc lực lượng dây leo, hiển hóa ra một phương vũ trụ Hỗn Độn hình thái.

Hỗn Độn kim sắc vũ trụ, bỗng nhiên ở giữa xông ra, bộc phát ra kinh thiên động địa tiếng vang, một đạo quang mang trực tiếp từ nơi này kim sắc trong vũ trụ bành trướng đi ra, đánh mặc bạch y cùng áo đen hai người liên hợp sát chiêu, trực tiếp oanh kích đến nữ tử kia áo trắng trên thân. .

Đáng sợ chấn động thanh âm, kinh động thiên địa, vang vọng tứ phương.

To lớn tiếng bạo liệt âm bên trong, không biết được bao nhiêu thiểm điện hồ quang điện ánh sáng nổ tung, tại bên trên bầu trời không bỏ bay múa.

Từng đạo từng đạo đáng sợ điện xà bùng tỉnh như du long, tại hư không gào thét, gào thét.

"A —— "

Thê lương thanh âm bỗng nhiên lan truyền ra, cái kia Cổ Tộc nữ tử áo trắng kêu thảm, thân thể chấn động về sau, bay tứ tung mà lên, lập tức bay ngược ra đến, xông lên hư không.

Nàng một thân màu trắng quần lụa mỏng đã sớm đen kịt một màu, toàn thân tiêu tán ra mảng lớn khói bụi, trên thân huyết nhục sớm đã khô cạn, toàn bộ bị đánh xuyên, cốt cách đều trở nên cháy đen một mảnh.

Toàn bộ đan điền, hóa thành một mảnh trống rỗng, cái kia đáng sợ khói đen, làm theo không ngừng tiêu tán đi ra.

Đồng thời, nàng toàn bộ thân thể, gần như toàn bộ bị đánh nát, đã hóa thành một mảnh cháy đen bột mịn.

Nàng tiếng kêu thảm âm im bật mà dừng, thân thể tại giữa không trung bỗng nhiên chấn động, sau đó lại lấy càng nhanh chóng hơn độ rơi xuống.

"Bành —— "

Thân thể nàng ngã rơi trên mặt đất, nhất thời tứ phân ngũ liệt, hóa thành một mảnh hài cốt.

Một nửa tàn phá áo trắng quần lụa mỏng, đã sớm pha tạp lam lũ, khó coi.

Cổ Tộc nữ tử áo trắng, chết.

Bị một quyền đâm chết, trở thành kiếp tro.

Một khắc này, thiên địa đều lộ ra yên lặng.

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, đều hiện ra cực kỳ vẻ hoảng sợ.

Cái này, là cái gì chiến lực!

Cái này, là năng lực gì!

Cái này, lại là cái gì nội tình át chủ bài?

Là Pháp bảo? Là Thánh Khí? Vẫn là tự thân chiến lực chân chính!

Không có ai biết.

Nhưng là tất cả ở đây tu sĩ đều biết, thiếu niên chỉ tôn Chu Nhược Thần, tuyệt không phải là hư danh!

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Quyền Như Rồng

"Áo trắng!"

Cổ Tộc hắc bào nam tử áo đen lúc này cực kỳ bi thương, ánh mắt của hắn huyết quang, sắc mặt dữ tợn mà điên cuồng.

Áo trắng chết!

Tỷ tỷ của hắn, cũng là tâm hữu linh tê đạo lữ, hắn một nửa khác, trọng yếu nhất một nửa chết!

Hắn thiên, sụp đổ!

"Chết! Ta muốn người chết! Chết! Chết! Chết!"

Áo đen điên cuồng.

Trong cơ thể hắn tất cả huyết mạch nổ tung, dòng máu như điên, cuồng bạo nổ tung.

Cả người hắn tóc đen tung bay, áo đen tuôn rơi rung động, cả người đều tắm rửa tại đáng sợ huyết quang bên trong.

"Ông —— "

Chu Nhược Thần sắc mặt bình tĩnh, tùy ý một quyền đánh ra.

Đó là tịch diệt một quyền.

Một quyền, ẩn chứa hắn một lần nữa lập đạo lực lượng.

Mỗi một lần lập đạo, liền có ngày Đạo gia trì.

Thiên Đạo gia trì, liền không có quan hệ gì với chiến lực.

Cái kia là có thể đánh xuyên thiên địa lực lượng đáng sợ.

Dạng này lực lượng, chỉ là áo đen, cho dù là hắn bộc phát ra gấp trăm lần chiến lực, nghìn lần Linh khí sát lực lực lượng, cũng y nguyên nhỏ bé.

Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật vì sở cầu.

Thiên Đạo chi lực, tại không hiểu Thiên Đạo thời điểm, cái kia là có thể bao quát chúng sinh!

Cái kia, cũng là có thể đem chúng sinh xem như là con kiến hôi!

Chu Nhược Thần một quyền, đánh ra Tịch Diệt Tà Tôn Chiến Hồn Ấn chi long Hồn Ấn.

Long Hồn ấn, ẩn chứa Hình Ý áo nghĩa, lại không còn là Hình Ý Quyền.

Quá Khứ không có.

Hiện Tại không có.

Tương Lai, cũng sẽ không có.

Cái kia tất cả đi qua, tất cả hiện tại thậm chí cả tất cả tương lai, đều chỉ vền vẹn sẽ trở thành giống như nay hắn.

Lập đạo, Sáng Đạo, tu luyện như hắn nói.

Hắn Chu Nhược Thần tự lập nói.

Thuế biến về sau Chiến Hồn kiểm đạo, Hình Ý Quyền chờ một chút công pháp, liền tại dạng này tràng cảnh bên trong, nắm giữ toàn tâm lực lượng, toàn định nghĩa mới, hoàn toàn mới ảo nghĩa.

Tịch Diệt Tà Tôn Chiến Hồn Ẩn chỉ long Hồn Ẩn, ẩn chứa Long chỉ huyết mạch, thổ tức chỉ lực, ẩn chứa quyền ý bên trong, bị một quyền đánh ra.

Một quyền, như rồng.

Quyền Như Long, Long gào thét, như Cự Long thổ tức, như Cự Long gào thét.

Quyền ý, đánh xuyên hư không.

Đánh xuyên qua Hồn Động, xuyên thấu khí lưu.

"Phốc —— "

Áo đen thân thể vừa mới phóng lên tận trời, hiển hóa lực lượng cùng Linh khí lực lượng vừa mới dung hợp làm một, cái kia tuyệt sát sát cơ còn không có thể bạo phát đi ra.

Liền bị Chu Nhựt Thần một quyền này đánh trúng.

Áo đen thân thể chấn động, ở trong hư không nhất thời máu phun phè phè, phun ra một mảnh huyết vụ.

Sau đó, thân thể của hắn chấn động, trực tiếp toàn bộ hóa thành huyết vụ.

Chính là trên thân chiến giáp, Linh khí, thậm chí cả cái kia giết ra sát cơ, toàn bộ, bị một quyền đánh nát.

Chính là hư không khí lưu, đều bị đánh đến vẩn vơ, bộc phát ra ben nhọn vẩn vơ tiếng nổ ùng đoàng.

Thanh âm này, làm cho người linh hồn run rẩy, tâm thần rung động dốc hết ra.

Giờ khắc này, áo đen, cái này Cổ Tộc Huyết Mạch Thiên Phú có chút không tầm thường, có được phá Tứ Chiến lực, cảnh giới chính là Chân Đan Cảnh tứ trọng thanh niên nam tử, cũng bị một quyền sống sờ sờ đánh chết.

Hiện trường toàn bộ tĩnh mịch.

Tất cả nhìn thấy một màn này tu sĩ, cũng không khỏi sợ hãi.

Một màn này, chấn trụ toàn bộ Thiên Khấp Thành tu sĩ.

Một trận chiến này oanh động, đã sớm hấp dẫn vô tận tu sĩ chú ý, mà loại kết quả này, không thể nghi ngờ là càng thêm oanh động, cũng càng thêm đáng sợ.

Chu Nhựt Thần vị thiếu niên này chỉ tôn trận chiến đầu tiên tin tức, tại Thiên Khấp Thành bên trong, lập tức như mọc cánh một dạng bay lên, hô hấp ở giữa, cũng đã truyền đi xôn xao.

Tĩnh lặng sau một lát, hiện trường, liền lập tức ảm vang lên.

"Như Thần sư huynh, lần này, đa tạ sư huynh giải vây. Trước đó sự tình, sư đệ Thiên Kiếm Tông chân truyền đệ tử Bạch thiếu Vũ hổ thẹn."

Bạch y nam tử, tự giới thiệu, thái độ cực kỳ cung kính.

Hắn tự xưng ' Thiên Kiếm Tông chân truyền đệ tử Bạch thiếu Vũ ', ngôn từ cực kỳ thành khẩn.

Hắn cũng là cái thứ nhất chủ động cùng Chu Nhựt Thần giao lưu người.

"Thiên Kiếm Tông, Bạch thiếu Vũ? Vạn kiếm tông dưới trưởng? Vạn kiếm tông, khoảng cách nơi đây, có chút lộ trình xa xôi, sư đệ lịch luyện ở đây, tính cách kiên định, vô cùng khó được."

Chu Nhựt Thần như có điều suy nghĩ, mỉm cười, nói ra.

"Không dám không dám, sư đệ chỉ là một đường ma luyện đạo tâm mà thôi, cũng không dám nhận Mông sư huynh như thế khen ngợi."

Bạch thiếu Vũ lập tức cung kính nói ra.

"Sư huynh, lần này, đa tạ sư huynh trợ giúp, không phải vậy, sư muội nay về chịu lấy khổ không nói, không thể nói được, vẫn phải dựa vào một cái mạng."

Lúc này, tên kia vì ' Hồng Liên ' nữ tử cũng vô cùng cung kính nói ra.

Nói xong, nàng còn cúi người chào thật sâu một lần.

"Vô Cực thánh địa, Hồng Liên? Lần này sư huynh cũng chuẩn bị tiến về Vô Cực thánh địa, bái nhập tông môn thánh địa tu luyện, cho nên, sau này hẳn là người một nhà, sư muội không cần khách khí."

Chu Nhược Thần nghe vậy, lập tức mỉm cười, nói ra.

"Sư huynh cũng nghe qua sư muội tên tuổi? Sư muội cảm giác sâu sắc vinh hạnh. Chỉ là sư huynh thiên phú như vậy, Vô Cực thánh địa bây giờ lại có chút xuống dốc, sư huynh cái này "

Hồng Liên ngược lại là không có rắc tâm không lương, ngược lại đang suy nghĩ cho tới bây giờ tông môn thánh địa tình huống về sau, lập tức có chút sầu lo.

Nàng khó mà nói càng nhiều chuyện hơn, nhưng cũng không muốn Chu Nhược Thần vì vậy mà tiến vào đã xuống dốc tông môn, nhận một ít khổ sở khó cùng không công bằng đãi ngộ.

Dù sao, vị kia ' thiếu niên thần minh ', thế nhưng là tuyệt sẽ không dung nạp vị này ' thiếu niên chí tôn '.

Cứ việc, vị kia ' thiếu niên thần minh ', bây giờ cảnh giới cũng không phải là đặc biệt cường đại, nhưng, cái kia lại là một vị chánh thức ngoan nhân, phía sau lai lịch, cũng là cực kỳ kinh người.

"Ừm, hơi có nghe thấy . Bất quá, ngươi không cần phải lo lắng quá nhiều. Tốt, chúng ta, nên đi."

Chu Nhược Thần cười nhạt một tiếng, nói ra.

Sư huynh sư muội xưng hô, ở cái thế giới này, từ trước đến nay là cường giả vi tôn, không lấy tuổi tác luận địa vị, mà lấy thực lực luận anh hùng.

Hắn thể hiện ra tuyệt thế chiến lực, tự nhiên là Thành sư huynh.

Chu Nhược Thần nhìn trong ngực Tiểu Vân trước liếc một chút, hắn cũng không làm sao lo lắng Vân Tước.

Vân Tước nắm giữ niết bàn chi pháp, cần phải theo lần này tai kiếp bên trong, gột rửa huyết mạch, thuế biến huyết mạch, dục hỏa trọng sinh mới đúng.

Nhưng, nó như đánh không lại, khiêng không xuống, vậy cũng chỉ có thể chết.

Chu Nhược Thần không có khả năng lần nữa cứu nó —— cứ việc, nó truyền thừa, cùng Chu Nhược Thần truyền thừa liên lụy cực lớn.

Hiện thực là tàn khốc, không thể thừa nhận tai kiếp, cuối cùng, cũng sẽ hoàn toàn như trước đây suy sụp.

"Vâng, sư huynh."

Chu Nhược Thần lời nói, để Hồng Liên hơi hơi nghiêm nghị, lập tức lập tức cung kính nói ra.

Nàng tận mắt nhìn đến, Chu Nhược Thần tại nàng đề cập đến ' thiếu niên thần minh ' thời điểm, Chu Nhược Thần trên mặt cái kia phần lạnh nhạt cùng thoải mái không bị trói buộc chỉ ý.

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến, nếu là dễ dàng như vậy tịch diệt, cho dễ chết yếu, lại có thể xứng đáng ' thiếu niên chí tôn ' dạng này tên tuổi?

Thiếu niên chí tôn, trước đó kiếm đạo Thông Thần, bây giờ một quyền trấn sát như ' Cổ Tộc Song Y ' dạng này có thể so với Chân Đan cảnh bát trọng cường đại tinh anh đệ tử, như vậy, hẳn làm thế nào có thể thật yếu tại thiếu niên kia thần minh?

Còn nữa, Vô Cực thánh địa cho dù là bây giờ không lớn bằng lúc trước, Thánh Chủ mất mồi, cũng sẽ không không chiếu ứng dạng này tuyệt thế thiên tài a?

Hồng Liên nghĩ cùng ở đây, không khỏi cười khổ không thôi.

Chính mình, cuối cùng vẫn là suy nghĩ nhiều, trước đó lo lắng, hoàn toàn là lấy chính mình ánh mắt chắc hẳn phải vậy cho rằng.

Hồng Liên đồng ý về sau, lập tức theo lấy Chu Nhược Thần hướng đi cái kia truyền tống Cổ Trận khu vực.

"50 khối Hư Đan Hồn Thạch?"

Chu Nhược Thần không có trực tiếp bước vào cái kia truyền tống trận bên trong, ngược lại tại quang trận trước đó dừng lại, ánh mắt nhìn về phía cái kia ' giống như hộ vệ '.

Giống như hộ vệ lúc này sắc mặt trì trệ, mặt phía trên nơi nào còn dám có nửa chút kiêu ngạo chỉ ý, về kiêu ngạo?

"Không không, ngài, như ngài dạng này nắm giữ ' thiếu niên chí tôn ' danh hào, không dùng thanh toán bất luận cái gì tình thạch, ngài có thể từ nơi này truyền tống, chính là ta Thiên Khấp Thành vinh hạnh."

Giống như hộ vệ thân thể run một cái, lập tức vô cùng cung kính nói ra.

Thậm chí, Chu Nhược Thần tra hỏi, với hần mà nói, giống như cực kỳ dễ hần thụ sủng nhược kinh.

Chu Nhược Thần mỉm cười, nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Tiến về Vô Cực thánh địa."

"Tốt, tốt, Chu, Chu sư huynh ngài, ngài chờ một lát."

Cái kia giống như hộ vệ kích động không thôi, lập tức nói ra.

Đương nhiên, trong mắt của hần ý cảm kích, tôn kính chi ý cũng là cực kỳ rõ ràng, dù sao, nếu không phải là Chu Nhược Thần, hần cũng nhất định sẽ bị cái kia áo trắng áo đen đột công kích cùng mà chết.

Hần nếu là chết, Thiên Khấp Thành lấy đại cục làm trọng, làm thế nào có thể đi cùng Cổ Tộc khiêu chiến?

Người chết, chung quy là không có bất kỳ cái gì giá trị có thể nói.

Giống như hộ vệ nói, lập tức truyền tin, nói: "Thiếu niên chí tôn Chu như Thần sư huynh, Vô Cực thánh địa Hồng Liên sư tỷ, tiến về Vô Cực thánh địa."

Hần nói xong, lại cực kỳ cung kính chạy ra ngoài Chu Nhược Thần khom người thi lễ.

Cái kia ý cảm kích, lộ rõ trên mặt.

"Chờ một chút, chờ ta một chút, ta cũng đi!"

Lúc này, trước đó cái kia bạch bào thiếu niên Bạch thiếu Vũ, lập tức nói ra.

Hồng Liên lúc này, không khỏi nhìn Chu Nhược Thần liếc một chút, gặp Chu Nhược Thần không có gì bày tỏ, nàng không khỏi cười một tiếng, nói: "Bạch sư huynh, lần này không vội, chúng ta lần sau gặp lại đi, dù sao, bây giờ như Thần sư huynh còn cũng không có bước vào Vô Cực thánh địa đâu, người cái này chẳng lẽ muốn cùng ta Vô Cực thánh địa cướp đoạt thiên tài?"

Hồng Liên lại nói ra, nhất thời Bạch thiếu Vũ cũng ngốc trệ một chút.

Tựa hồ, hần cũng nghĩ qua, lúc này nóng lòng lấy lòng, tựa hồ không rất thích hợp.

Hần hơi xấu hổ, cười khổ nói: "Chu sư huynh lựa chọn như thế nào, tự có như hần nói chủ kiến, làm thế nào có thể bị hần nhân quấy nhiễu? Chỉ là, lần này, Chu sư huynh chung quy là đã cứu ta Bạch thiếu Vũ mệnh, đây là một phần đại ân, nếu để cho Chu sư huynh cứ thế mà đi, Thiếu Vũ trong lòng khó tránh khỏi hình thành tiếc nuối cùng chấp niệm."

Bạch thiếu Vũ đem lời trong lòng mình nói ra.

"Như thế, ngược lại là có thể hiểu được, chỉ là, còn nhiều thời gian, Bạch sư huynh cố tình là đủ. Chúng ta, sau này còn gặp lại đi."

Hồng Liên cười khúc khích, thần thái tràn ngập đặc biệt phong vận, để cái kia Bạch thiếu Vũ hơi hơi ngẩn ngơ.

Mà lúc này, Hồng Liên làm theo lập tức lớn mật giữ chặt Chu Nhược Thần cánh tay, nhanh chóng bước vào Truyền Tống Pháp Trận bên trong, tựa hồ sợ Chu Nhược Thần bị Bạch thiếu Vũ một ít lời ngữ mê hoặc tâm thần, mà chuyển đầu Thiên Kiếm Tông phía trên Thánh Kiếm tông dưới trướng.

Biểu hiện như vậy, ngược lại để Chu Nhược Thần cũng không khỏi nhin không được cười lên, cái này tâm tư thiếu nữ, quả thật là, thường nhân không cách nào cân nhắc.

Lúc trước, còn sợ hãi hần Chu Nhược Thần bước vào Vô Cực thánh địa, bây giờ, lập tức liền biểu hiện ra như thế 'bao che khuyết điểm' tâm tư tới.

"Ông ——"

Trong truyền tống trận, phẳng phát dòng chảy không gian toàn bộ bị rút ra, trong tích tắc thiên địa hóa thành tĩnh mịch trạng thái, hư không phẳng phát bị bóc ra vị diện.

Một khắc này, Chu Nhược Thần cảm nhận được một loại vượt qua tình không cảm giác.

Cứ việc, một khắc này, chỉ có một cái nháy mắt, nhưng từ đầu tới đuôi, hần đều cảm nhận được dạng này một loại quá trình, cảm nhận được trong lúc đó phù văn bạo phát về sau, không gian có như vậy nháy mắt không ổn định trạng thái từng sinh ra trình.

"Cổ Trận, quả nhiên là được chữa trị qua, hao tổn năng lượng quá to lớn, phù văn phức tạp dài dòng, kéo dài cũ nát, như vậy, cuối cùng không bền bi."

"Tính toán, lần này không có tiền thanh toán, bọn họ cũng tặng không truyền tống tư cách, lần sau có cơ hội, liền giúp chữa trị truyền tống trận, tạo phúc cho rất nhiều tán tu, cũng coi là lần này 50 khối Hư Đan Hồn Thạch thù lao."

Chu Nhược Thần trong lòng tự lẩm bẩm, lập tức, trên mặt hắn lần nữa lộ ra nụ cười tự tin tới.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Trò Cười Mà Thoải

Gió lạnh lại lên.

Thu ý chính nồng.

Nhưng thuộc về Vô Cực thánh địa thiên, lại là quanh năm trời đông giá rét, giữa thiên địa, trắng xóa như tuyết.

Trắng như tuyết thiên địa, trắng như tuyết băng sơn, trắng như tuyết điện ngọc quỳnh lâu.

Nơi này, là Băng Tuyết thế giới, cũng là trời đông giá rét thế giới.

Giữa thiên địa một mảnh tĩnh mịch, tuyết lớn tại tuôn rơi nhẹ nhàng rót xuống, như như lông ngỗng, một đoàn lại một đoàn.

Ve kêu Lâm hơn yên tĩnh, chim kêu Sơn càng u.

Tuôn rơi Phong Tuyết âm thanh, khiến cho giữa thiên địa hoàn cảnh càng thêm tĩnh mịch, càng thêm tĩnh mịch.

Băng sơn chỗ sâu, một mảnh Hạo Vũ quỳnh lâu, san sát nối tiếp nhau, khí thế rộng rãi.

Hai phiến to như một ngọn núi nhỏ hàn băng điêu khắc cổ lão đại môn, nguy nga đứng sừng sững, mở rộng ra.

Trên cửa chính, tuyên khắc lấy thương cổ Cự Long dây leo, sinh động như thật, khí thế bức người.

Dây leo phía trên tuyên khắc dấu vết đã sớm pha tạp, cổ lão mục nát khí tức càng rõ ràng.

Đã từng, nơi này hẳn là vô cùng sáng chói ngăn nắp chi địa, bây giờ, lại phảng phất sớm đã trở thành mục nát tiêu điều chi địa.

Có thể thế gian này, vô luận cỡ nào tối tăm mục nát địa phương, đều biết có đối ứng sinh mệnh tồn tại.

Càng không nói đến, là trước kia vô cùng huy hoàng địa phương đâu?

Thân ở mục nát chi địa, nhưng bên trong sinh tồn nhân, lại không cảm thấy hèn mọn, ngược lại cực kỳ dương dương tự đắc, tự cao tự đại.

Không lấy cái này mục nát chi địa xuống dốc lấy làm hổ thẹn nhục, ngược lại lấy cái này thánh địa đã từng cực hạn sáng chói huy hoàng làm vinh quang.

Nơi này, chính là Vô Cực thánh địa.

Vô Cực trong thánh địa đệ tử, tám phần mười chín, đều lấy chính mình thân là Vô Cực thánh địa đệ tử, mà tự hào, kiêu ngạo, tự nhận tài trí hơn người.

Cái này bên trong, lấy Hậu Tông Duyên là nhất.

Tại cái này một mảnh trong núi, ở phía này trong thánh địa, Hậu Tông Duyên, là thiếu niên thần minh, là tuyệt thế thiên tài.

Nhưng thiên tài, thường thường cũng là tịch mịch.

Từ khi tại tông môn đệ tử bên trong vô địch về sau, tại toàn bộ Thiên Khấp Thành đều khó gặp đối thủ về sau, Hậu Tông Duyên liền cảm giác, những cái được gọi là thiên tài, cũng không gì hơn cái này, đều là một đám phế vật.

"Nghe đồn, đại Chu gia tộc, Chiến Hồn kiếm đạo, cùng Vô Cực thánh địa thương cổ truyền thừa, rất có ngọn nguồn, lại không biết, phải chăng làm thật. Bất quá, bất luận thật giả, Cổ Tộc cảm thấy hứng thú lời nói, ta hoành hành một tay, liền đầy đủ."

"Ta không cần biết thật giả, nhưng Cổ Tộc, lại xưa nay sẽ không làm mua bán không vốn. Thú vị, thú vị."

"Chỉ là, thiếu niên kia chí tôn, cũng nên tới đi?"

Hậu Tông Duyên chấp hai tay sau lưng, tại màu xanh biếc dạt dào trong đình viện, một mình dạo bước.

Bên ngoài y nguyên Phong Tuyết không ngớt, nhưng là hấn chỗ đình viện, lại như hồi xuân khắp nơi, muôn hoa đua thắm khoe hồng, cực kỳ xinh đẹp.

Mà làm đến điểm này, vền vẹn, chỉ là một cái cải biến khí hậu đơn giản trần pháp mà thôi.

Tại Hậu Tông Duyên mà nói, không đáng giá nhắc tới.

"Đại sư huynh, căn cứ tin tức, Hồng Liên sư tỷ đã chỉ huy thiếu niên kia chí tôn đi vào Vô Cực thánh địa. Thánh Chủ vừa vặn đang bế quan, đại sư huynh phải chăng muốn —— "

Lúc này, một tên thiếu nữ áo đỏ đến đến sân vườn bên ngoài, cung kính nói ra.

Nàng lời còn chưa dứt.

Nàng cũng không cần đem nói cho hết lời.

"Được, người đi xuống đi, để ' Phò Sinh trưởng lão ' đi tiếp đãi, liền có thể, hấn phải biết, nên làm như thế nào."

Hậu Tông Duyên trầm ngâm một lát, mặt không biểu tình nói ra.

"Vâng, đại sư huynh."

Thiếu nữ này thần thái lộ vẻ cung kính hơn, cúi người chào thật sâu hành lễ, về sau mới đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

"Trước đó, có tin tức nói, thiếu niên chí tôn, quyền giết Cổ Tộc Song Y? Chuyện này, người là sao không nhắc tới một lời?"

Bỗng nhiên, Hậu Tông Duyên nói ra một câu rất lợi hại băng lãnh lời nói.

"Phù phù —— "

Thiếu nữ áo đỏ thân thể mềm mại chấn động, lúc này quỳ trên mặt đất, thân thể mềm mại phát run, run giọng nói: "Đại sư huynh thứ tội, sư muội chỉ là lo lắng, lo lắng đại sư huynh ngài tức giận —— "

"A."

Hậu Tông Duyên nhẹ giọng ' a ' một tiếng.

Hấn cất bước bước ra đình viện,

Đi vào quỳ thiếu nữ áo đỏ trước mặt.

Sau đó, hấn vươn tay, theo thiếu nữ áo đỏ phần cổ chi địa quần lụa mỏng bên trong luồn vào đi, trực tiếp một phát bắt được áo đỏ quần lụa mỏng thiếu nữ rồi ngón núi.

Thiếu nữ áo đỏ sắc mặt đột nhiên tái nhợt.

Hậu Tông Duyên tay, bắt lấy cái kia rồi về sau, đột nhiên dùng lực, trong nháy mắt, cái kia rồi chi địa, phảng phất muốn bị lập tức bóp nát một dạng, hoàn toàn biến hình.

Thiếu nữ đau đớn đến cả người đều run rẩy, cũng không dám động dậy nửa điểm, trong mắt nước mắt đã không cách nào không chế lăn xuống.

"Về sau, có chuyện gì, chi tiết bẩm báo liền tốt, biết không? Đại sư huynh ưa thích, là những cái kia nghe lời. Không nghe lời, thường thường kết cục hội rất thâm." "

Hậu Tông Duyên ngữ khí ôn nhu, giống như là đối với mình lớn nhất trần ái tình nhân che chở ngữ điệu.

Nhưng như thế tới nói, lại làm cho thiếu nữ áo đỏ trong lòng băng lãnh một mảnh.

"Đúng, đúng, sư muội cũng không dám nữa."

Thiếu nữ áo đỏ vội vàng nói.

"Ừm."

Hậu Tông Duyên buông tay, tay duỗi sau khi đi ra, trong tay, một thanh máu tươi.

Hắn đưa tay đặt ở bên miệng nhẹ nhàng liếm một chút, tựa hồ tại thưởng thức thiếu nữ cái kia rõ ràng ngọn núi chỉ địa máu tươi mỹ diệu tư vị.

Cái kia hương thụ biểu lộ, cùng hài lòng thần thái, càng làm cho thiếu nữ áo đỏ trong lòng vạn phần hoảng sợ.

Nhưng, nàng không dám phản kháng.

"Cái kia Hậu Hồng Nhân sư muội, vẫn là không có ý định khuất phục a?"

Hậu Tông Duyên bỗng nhiên lại dò hỏi.

Thiếu nữ áo đỏ run rẩy một chút, lập tức lắc đầu, nói: "Hậu Hồng Nhân sư tỷ một mực đang bế quan, hôm trước sau khi xuất quan, lại xin 'Tử Cẩm', đại sư huynh lúc ấy đang bế quan, sư muội không dám quấy rầy."

"Ừm, ngươi đi xuống đi."

Hậu Tông Duyên biểu lộ không có thay đổi gì, thần thái kia, lại làm cho thiếu nữ áo đỏ vô cùng hoảng sợ cùng tâm thần bất định.

Nàng ngực trước đã sớm bị dòng máu nhuộm đỏ, nguyên bản hở ra ngọn núi đã vỡ nát một mảnh, nhưng nàng cũng không dám khôi phục nửa điểm, cho nên nhìn có chút thảm liệt.

"Đại sư huynh, sư muội, cáo lui."

Thiếu nữ nói xong, lại khom mình hành lễ, thần thái càng thêm cung kính, cẩn thận từng li từng tí từng bước một rút lui rồi đi.

Cho đến khi Hậu Tông Duyên vẫn không có động tĩnh về sau, nàng mới thoải mái mấy phần, sau đó lấy cực nhanh tốc độ trốn rồi hiện trường.

Tựa hồ, cái kia Hậu Tông Duyên, đã không phải là đại sư huynh, mà chính là một vị đáng sợ nhất ác ma.

"Có tình ý, chỉ là Hư Đan cảnh tứ trọng, quyền giết Cổ Tộc Song Y hai vị Chân Đan cảnh tứ trọng, chiến lực đây là phá 10. Nhưng căn cứ quy tắc đến xem, không đến Thiên Đan, chiến lực không cách nào đánh vỡ thất cấm. Căn cứ ta chiến lực phân tích, hắn thân thể muốn sao có thể so với Chân Đan Linh khí, quyền ý phóng thích thân thể lực lượng. Cái này, cũng hắn là phù hợp đại Chu gia tộc 'Đế Khí Kiếm Thể' gia tộc huyết mạch truyền thừa năng lực.

Một mặt khác, cần phải nắm giữ có thể so với Tử Sắc Hồn Sư nội tình, mới có thể lấy Hồn lực hình thành linh vực, phóng xuất ra đối ứng Sát Lục Ý Chí.

Tại quyền ý cùng hồn khí song trọng tác dụng dưới, quyền giết Chân Đan cảnh tứ trọng, như ta, có chín mươi phần trăm chắc chắn làm đến.

Như vậy hắn thân thể năng lực, thấp nhất, có thể có thể so với Chân Đan cảnh tam trọng, như chiến lực có thể phá sáu, hắn Hồn Sư năng lực kinh người lời nói "

"Đây là một tên kinh địch a, có điều tạm thời, cùng ta chênh lệch khá lớn."

"Giết hắn, không khó lắm, nhưng, tông chủ bên kia, không tiện bàn giao."

"Đợi ta bước vào Thiên Đan, đánh vỡ thất cấm hàng rào, hết thấy, đều là phù vân. Thiếu niên chí tôn? Ha ha, có điều một chuyện cười mà thôi!"

Hậu Tông Duyên không khỏi cười.

Nụ cười kia, rất lạnh, rất lợi hại trên trời.

Nhưng biểu lộ như vậy, lại không có bất kỳ người nào có thể nhìn thấy, bởi vì nơi đây, trừ hắn, cũng không có bất kỳ người nào.

"Sư huynh, chúng ta đã đến. Trước đó ta đã truyền tin cho sư tôn ta Tuyết Lăng Tiên Tử, nàng chẳng mấy chốc sẽ đến mang bọn ta tiến về thánh địa cấm địa, đi gặp tông chủ."

Truyền tống trận ánh sáng kết thúc về sau, Chu Nhược Thần cùng Hồng Liên xuất hiện tại một cánh đồng tuyết chi địa.

Vừa hạ xuống, Hồng Liên cũng đã không kịp chờ đợi nói ra.

Lúc này, trận pháp ánh sáng tán đi, tứ phương tuyết hoa lạc án làm ra một bộ to lớn Lục Mang Tinh đồ án, giống như là một đạo mỹ lệ vàng sáng giao thoa mà hình thành.

Bất quá, rất nhanh, cái này đồ án liền bị giữa thiên địa tuyết lông ngỗng bao trùm.

Thiên địa một mảnh bao phủ trong làn áo bạc, hàn ý nghiêm nghị.

Chu Nhược Thần khẽ gật đầu, nói: "Ta tiến về Vô Cực thánh sự tình, thực chính ta rất nhanh cũng có thể giải quyết, thì không cần làm phiền sư phụ của ngươi. Nàng tới."

Chu Nhược Thần vừa mới chuẩn bị chính mình trực tiếp mở ra cái này Vô Cực thánh địa cổ lão thủ hộ trận pháp, trực tiếp kêu gọi Vô Cực thánh địa Hộ Đạo Giả, lấy bày ra bộ phận chính mình nội tình, dùng cái này tại Vô Cực thánh địa thu hoạch được cường đại mà vị cùng cực hạn lực lượng, nhưng này Hồng Liên sư tôn khí tức, rất rõ ràng đã tới gần.

Chu Nhược Thần, liền trực tiếp từ bỏ đem sự việc náo đại kế hoạch.

Vô Cực thánh địa ra Hậu Tông Duyên ít như vậy năm thân mình, bị các phương lên án, lộ ra nhưng đã mục nát không chịu nổi.

Dạng này thánh địa, Chu Nhược Thần dám đến, tự nhiên có nội tình.

Trước đó, vền vẹn chỉ là thôi diễn, tới đến từ về sau, chỉ xem nhìn thiên địa này cánh đồng tuyết liếc một chút, Chu Nhược Thần liền biết, cho dù là trí nhớ cấm khu phong trần tồn tại, phù văn phương diện đối ứng cổ lão trận pháp, cùng phụ vương hắn gắng thuật bộ phận nội tình, đều như cũ tồn tại.

Lại có ai, còn có thể so đã từng Vô Cực thánh địa, Càn Khôn Thánh Địa tổng Chúa Tể Giả, càng hiểu truyền thừa cùng nội tình?

Thế gian này, nếu nói còn có nhân, cái kia, cũng chỉ có Chu Nhược Thần một người.

"A, sư huynh, sư phụ không có tới a, cái này tứ phương trống vắng, không thấy bóng dáng đây."

Hồng Liên đưa mắt tứ phương, lại căn bản là không có cách cảm giác nửa chút đoan nghê.

"Hồng Liên, xem ra, ngươi vị sư huynh này, quả nhiên là thiên phú kinh người a, vị sư tại đếm ngoài ngàn mét hư không, còn chưa hiển hóa thân ảnh, hắn cũng đã cảm giác được. Thiếu niên chí tôn, quả nhiên danh bất hư truyền."

Hư không bên trong, truyền đến một mảnh dễ nghe êm tai thanh âm, như sơn ca vui mừng hát, rung động lòng người.

Lập tức, một tên toàn thân màu tuyết trắng quần lụa mỏng xinh đẹp nữ tử, mang theo ôn hòa cười yếu ớt, hư không phi hành mà đến.

Nàng dưới chân đạp trên một thanh màu tím sắc bảo kiếm, bảo kiếm tiêu tán ra từng sợi màu tím sắc mờ mịt lộng lẫy, lộng lẫy bên trong, hiển hóa ra từ sắc hồn khí, thanh sắc Kiếm Hồn khí tức cùng vận ý.

Nàng tay áo tung bay, váy dài bay múa, màu đen như thác nước tóc dài theo gió bay lên, nhìn có chút xuất trần, phảng phất giống như chánh thức tiên tử.

"Chu Nhược Thần, gặp qua Tuyết Lăng Tiên Tử."

Chu Nhược Thần hơi hơi ôm quyền, thái độ không tính đặc biệt cung kính, chỉ bảo trì mấy quyền lễ tiết.

Cử động như vậy, hơi có vẻ vô lễ.

Nhưng Tuyết Lăng Tiên Tử, cũng không so đo, phảng phất đây hết thảy, lẽ ra như thế.

Dù sao, . như tính toán bối phận, người Chu gia bối phận vốn là so Vô Cực thánh địa truyền thừa càng thêm chính thống, càng không nói đến, Chu Nhược Thần lai lịch, đã không phải là bí mật gì —— đó là Chu gia tổ tiên huyết mạch, tại Kiếm Nguyên Trì bên trong Luân Hồi Thượng Cổ Huyết Mạch dị chủng.

Đó là chân chính cổ lão huyết mạch Đế Huyết truyền thừa, là chân chính nhân vật cấp độ Đế tử, bối phận cao đến dọa người.

Cho dù là tính toán thực lực, Chu Nhược Thần quyền giết Cổ Tộc Song Y thực lực, kiếm đạo Thông Thần năng lực, cũng đủ để ứng có thần linh nội tình cùng Thần Tinh, tương lai bước vào Thần Linh Chi Cảnh, cũng hoàn toàn có hi vọng.

Như vậy, Tuyết Lăng Tiên Tử tất nhiên là không sẽ cùng Chu Nhược Thần so đo cái gì.

"Ừm, Chu Nhược Thần ngươi không cần phải khách khí. Ngươi đi theo ta đi, tông chủ đang bế quan, nhưng việc này không thể coi thường, ta trực tiếp tình lại tông chủ."

Tuyết Lăng Tiên Tử ôn nhu nói.

Nàng thái độ cực kỳ thân mật, mà lại ánh mắt nhìn về phía Chu Nhược Thần thời điểm, cũng cực kỳ ôn hòa.

Đây cũng không phải là ái mộ cùng khâm phục ánh mắt, mà là một loại có chút thân hòa, hiền lành ánh mắt, giống như là, đang nhìn một cái vẫn bối đồng dạng che chở ánh mắt.

Cái này, là một phần lòng yêu tài chân thực thể hiện, cũng không có giả dối thành phần.

"Vô Cực thánh địa, ngược lại là cũng không phải là hoàn toàn đều là ác liệt."

Chu Nhược Thần trong lòng không khỏi nghĩ đến.

Chỉ là, ý tưởng như vậy vừa mới sinh ra, phương xa, liền có một cỗ mạnh mẽ sát khí, giết người chỉ ý hiển hiện ra, lập tức, lấy một cỗ hủy diệt khí thế, nghiền ép mà đến.

Cái này hủy diệt sát lực hung sát chỉ khí, không chỉ có nhằm vào Chu Nhược Thần, chính là cái kia Tuyệt Lăng Tiên Tử, Hồng Liên, đều bị bao phủ bên trong.

"Tạch tạch tạch —— "

Chu Nhược Thần nơi ở, hàn băng khắp nơi, từng mảnh rạn nứt, bầu trời bay múa Long ngồng tuyết hoa, trong một chớp mắt, hóa thành bột mịn, đảo ngược bay lên hư không.

Cái kia một phiến thiên địa, đúng là như bị cỗ này đáng sợ khí tức, hóa thành một mảnh chân không chi địa.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Bằng người , cũng có thể giết ta?

"Oanh!"

Chu Nhược Thần dưới chân, hàn băng vỡ tan ra cùng nhau to lớn vết nứt, sau đó trực tiếp nổ tung.

Hàn băng sụp đổ, dưới chân phảng phất giống như một chỗ đại thâm uyên.

Phương xa, khí thế đáng sợ, phảng phất gây nên cự Đại Tuyệt Băng, hủy thiên diệt địa sóng tuyết, như dòng nước lũ đánh thẳng tới.

"Phổ Sinh trường lão, người cái này là ý gì!"

Tuyệt Lăng Tiên Tử biến sắc, một cỗ ám áp mà cuộn cuộn năng lượng, đã bao phủ lên Chu Nhược Thần cùng Hồng Liên, để tránh hai người bởi vì như vậy hung hãn, điên cuồng khí thế uy áp cùng trùng kích mà bị thương, cũng bị đánh tuyết rơi Vực thâm uyên chi địa.

Cái này, nếu là rơi xuống dưới, căn bản là thập tử vô sinh kết quả.

Tông môn bên ngoài, tuyết lở như tận thế.

Tông môn phạm vi bên trong, hết thầy y nguyên bình chân như vại, tỉnh mạch như lúc ban đầu, không nhận nửa điểm ảnh hưởng.

"Ồ? Tuyệt Lăng Trường Lão? Lão phu bất quá là tùy ý khạo hạch một chút đệ tử tu luyện tiến triển mà thôi, Tuyệt Lăng Trường Lão làm gì quá gấp?"

Một vị lão nhân, đạp không mà đi, trong một chớp mắt đã bay qua hư không, mặc quá to lớn tuyết lở sóng lớn, hư lập không trung, ở trên cao nhìn xuống nói ra.

Hắn một đôi mắt ung, thẳng tắp nhìn chăm chăm Chu Nhược Thần, trên mặt đã mang theo nghiêm khắc mà hung tàn màu sắc.

"Phương nào tiểu bối, lại dám xông vào ta Vô Cực thánh địa? !"

Thanh âm hần như sấm, cái này, đã là rõ ràng ức hiếp.

Cũng may, trước đó khí thế uy áp bạo phát, Tuyệt Lăng Tiên Tử mặc dù không có kịp thời xuất thủ, nhưng Chu Nhược Thần hồn khí thích hợp tiêu tán đi ra, chưa phát giác ở giữa bảo vệ Hồng Liên cùng như hắn nói, không phải vậy, lúc này hai người, chỉ sợ đã thụ trọng thương.

"Lão già kia, phía dưới đến nói chuyện."

Chu Nhược Thần cũng không thêm để ý. Hắn giơ tay lên, chiêu chiêu, tựa như là đúng đợi một con giun để một dạng.

Hắn cho dù là bây giờ năng lực thấp. Cảnh giới yếu đuối, thực lực không cách nào tranh phong cái này Vô Cực thánh địa trường lão.

Nhưng, những người này tu vi, trong mắt hắn, thật, cùng con kiến hôi không sai biệt lắm.

Cái này, cũng không phải là mơ tưởng xa vời. Mà chính là tâm tính ánh mắt đi lên, cho dù là cho dù tốt nhận biết, thâm nhập hơn nữa hồng trần. Tâm tính cùng ánh mắt, cũng sẽ không biến thấp.

Chiến đấu bên trên, coi trọng địch nhân. Chiến lược tính cách bên trên, xem thường địch nhân.

Cái này. Mới thật sự là cường giả khác hoạ.

"Ủm tạp chúng. Người muốn chết!"

Cái này Phở Sinh trưởng lão một mặt u lãnh hắc quang, sát cơ nghiêm nghị, sát khí tùy ý.

Hắn vốn là đến gây sự, đang lo Tuyết Lăng Trường Lão ở đây không tốt ra tay độc ác, bây giờ Chu Nhược Thần đã như vậy điên cuồng, như vậy chính hợp tâm ý của hắn.

"Lão già kia, cho dù ta Chu Nhược Thần khúm núm, người tới nơi đây. Làm thế nào có thể là nghênh đón mà đến? Đã người đều không muốn mặt, ta trả lại cho người mặt làm gì? Mặt khác. Bằng người, cũng có thể giết ta? Chuyện cười lớn!"

Chu Nhược Thần lạnh hừ một tiếng, ngữ khí tràn ngập châm chọc chỉ ý.

Nếu là không ở chỗ này, Chu Nhược Thần bây giờ trừ phi là linh hồn bạo liệt, phóng thích nội tình, mở ra trí nhớ cấm khu, phóng thích chánh thức Bát Hủ hồn khí.

Không phải vậy, hắn không thể nào là cái này Phở Sinh lớn lên lão đối thủ.

Nhưng tại Vô Cực thánh địa, cái kia, thì hoàn toàn khác biệt.

Vô Cực thánh địa, có vô tận thủ hộ trận pháp, công sát trận pháp, cùng vô tận chí bảo trong trạng thái mê man.

Dù là như hôm nay biến hóa như thương hải tang điền, nhưng, nên tồn tại, y nguyên tồn tại.

Chu Nhược Thần mở ra bất luận một loại nào nội tình, đều đủ để lật tung Vô Cực thánh địa.

Hắn tới nơi đây, vốn là không có sợ hãi, lúc này đến, cái này mục nát chi địa, không cần cũng được!

Hắn vốn là Tà Tôn chi tử, thật sâu biết được thiên địa bất nhân lấy vạn vật vì sở cầu đạo lý, cũng một mực xem chúng sinh làm kiến hôi, không tồn tại cái gì thiện ác cùng cảm tình.

Nếu không phải là tại đại Chu gia tộc, bị Chu Linh Dạ, Xuân Mai Thu Trúc cùng Chu Bích Nguyệt lão tổ nhận thấy hóa, một lần nữa giành lấy cuộc sống mới, lúc này, hắn thậm chí không có mảy may suy nghĩ,

Trực tiếp đem Vô Cực thánh địa toàn bộ hoàn toàn hủy diệt, lật tung, sau đó một lần nữa lập đạo thánh địa, chiếm cứ Vô Cực thánh địa, đưa tới Chu Linh Dạ bọn người, mở lại thánh địa, chính mình làm Thánh Chủ.

Bất quá, Tuyết Lăng Tiên Tử cử động, Hồng Liên nhiệt tình, để hắn buông xuống dạng này Sát Lục Chi Tâm.

Hắn, chung quy là học biết chun chút tôn trọng sinh mệnh chi tâm, dù sao Vô Cực thánh địa, chung quy là có rất nhiều đệ tử, trưởng lão, là vô tội.

"Giết người? Trò cười? Ha ha ha, thật là trò cười, vậy ta Phở Sinh, liền nhìn xem, cái này nên buồn cười biết bao trò cười!"

Phở Sinh trưởng lão sắc mặt băng lãnh, sát cơ nghiêm nghị.

Tay hắn, chạy ra ngoài hư không một điểm, một đạo hủy diệt cực quang trực tiếp bắn giết mà đến, mang theo không gì sánh kịp lực lượng.

Tốc độ này, nhanh làm cho người khác căn bản phản ứng không kịp.

Chỉ ít, Hồng Liên, thậm chí liền phản ứng đều không có.

Nhưng, Chu Nhược Thần không có khả năng không có phản ứng, càng không khả năng phản ứng không kịp.

Chắc là không còn xuất thủ, chính là muốn nhìn xem, Tuyết Lăng Tiên Tử người trưởng lão này, có thể làm đến mức nào.

Về phần bị một chiêu miểu sát? Cái kia, tuyệt đối là không thể nào!

"Hừ —— "

Một đạo kiếm quang cắt ngang mà ra, trong một chớp mắt, ngăn tại Chu Nhược Thần trước người.

Tuyết Lăng Tiên Từ động thủ, trong nháy mắt ngăn trở cái kia hủy diệt cực quang, cũng lấy Vô Thượng Kiếm Đạo, đem đạo này hủy diệt cực quang quét ngang ra ngoài.

"Ông——"

Không gian hơi hơi chấn động một chút, vỡ tan sông băng chi địa, càng là dâng lên vô số tuyết hoa bột mịn.

Hủy diệt sát lục cực quang, tại hư không chấn động, bị bắn ngược quét ra về sau, tại hư không phát ra ngọt ngào tiếng nổ mạnh.

"Ầm ầm——"

Khắp nơi tại dạng này trùng kích bên trong, phát ra nặng nề bạo động âm thanh.

"Tuyết Lăng, trước đó chào hỏi, đó là nể mặt ngươi! Không muốn cho thể diện mà không cần! Chuyện này, ngươi chớ muốn xuất thủ, bất luận cái này tiểu tạp chủng là lai lịch gì, hôm nay, đều muốn vì vũ nhục này chi ngôn, nỗ lực nặng nề đại giới! Không phải vậy, ta Vô Cực thánh địa, uy nghiêm ở đâu! Ta Phổ Sinh trưởng lão, còn mặt mũi nào mà tồn tại?!"

Phổ Sinh sắc mặt băng lãnh, thái độ ngang ngược.

Cái này, đã không chỉ là cảnh cáo.

Khí thế của hắn biểu hiện ra, như Tuyết Lăng Tiên Từ lại ra mặt, hắn đem không lưu tình chút nào, liền Tuyết Lăng Tiên Từ, cùng nhau chém giết!

Như là người khác, Phổ Sinh trưởng lão có lẽ sẽ có kiêng kỵ, nhưng là Tuyết Lăng Tiên Từ, tại Vô Cực thánh địa, vốn là không nhiều lắm địa vị, giết, liền giết.

Cho dù tông chủ quan tâm, lại cũng sẽ không làm một cái chết trưởng lão, mà đắc tội hắn như vậy Luyện Đan Đường người phụ trách chủ yếu, đan đạo Đại trưởng lão!

Tuyết Lăng Tiên Từ bị nói đến đây ngữ kích thích khuôn mặt triều đỏ. Giận không nhịn nổi, lập tức liền muốn xuất thủ.

Nhưng lúc này, Chu Nhược Thần đi tới.

"Tuyết Lăng Trưởng Lão. Ngươi lui ra, chuyện này, giao cho ta Chu Nhược Thần đi!"

Chu Nhược Thần ngữ khí tùy ý, thái độ lạnh nhạt, trong mắt tự tin ánh sáng, chưa bao giờ yếu bớt qua.

Như vậy trầm ổn trấn định biểu hiện, ngược lại để cái kia Phổ Sinh trưởng lão có chút kinh nghi bất định. Trong lòng do dự, cái này 'thiếu niên chí tôn', chẳng lẽ thật là có lấy cực mạnh nội tình hay sao?!

Phổ Sinh trưởng lão trong lòng đã có kiêng kỵ chi ý. Nhưng thiếu niên này chí tôn, đã đắc tội, như vậy thì không có đường lui, dù sao. Thiếu niên chí tôn mạnh hơn. Lại có thể cùng thiếu niên thần minh đánh đồng? Còn nữa, đại Chu gia tộc, chung quy là xuống dốc, chung quy là triệt để khô kiệt, cũng không có khả năng có cái gì nội tình cùng chí bảo đi!

Phổ Sinh trưởng lão trầm ngâm một lát, âm tình bất định biểu lộ trở nên càng thêm hung sát mấy phần.

Hắn lấy lại tinh thần, chính mình, lại là bởi vì thiếu niên này trấn định biểu hiện. Mà trong lòng sinh ra do dự chi ý! Cái này, quả thực là không thể tha thứ!

Thiếu niên này. Hắn phải chết!

Bất luận là thiếu niên thần minh Hậu Tông Duyên, vẫn là vì như hắn nói!

"Chu Nhược Thần, cái này Phổ Sinh trưởng lão, mặc dù là luyện đan Đại trưởng lão, nhưng một thân tu vi, đã sớm bước vào Vũ Hồn Thiên Mệnh lĩnh vực, thực lực kinh người, chiến lực kinh thiên! Lúc tuổi còn trẻ, cũng đã là có chút nổi danh nhân vật thiên tài!"

Tuyết Lăng Tiên Từ lập tức giải thích.

Chu Nhược Thần khẽ lắc đầu, nói: "Trong mắt ta, đều như thế, con kiến hôi mà thôi. Tuyết Lăng Tiên Từ, ta thiếu niên chí tôn, nếu có thể tùy tiện bị người giết chết, kia chính là ta chính mình vô năng, chết cũng không tiếc. Tuyết Lăng Tiên Từ, ngươi mang theo Hồng Liên sư muội, ở một bên nhìn lấy thuận tiện."

Chu Nhược Thần thanh âm rất nhẹ, thái độ tùy ý.

Cho dù là bị cái kia Phổ Sinh trưởng lão giống như rắn độc ánh mắt nhìn chăm chăm, hắn cũng không có nửa phần không được tự nhiên.

Cái này, đã không phải là đáng sợ có thể hình dung.

"Ai nguoi, cẩn thận một chút."

Tuyết Lăng Tiên Tử than nhẹ một tiếng, nàng thực lực, có thể đón lấy trước đó cái kia Phổ Sinh trưởng lão chém giết nhất kích, đã rất không dễ dàng, nhưng nếu thật động thủ, nàng không phải là Phổ Sinh trưởng lão địch.

Vô ý thức, Tuyết Lăng Tiên Tử bất đắc dĩ, chỉ có thể trong bóng tối truyền tin cho Vô Cực thánh địa tông chủ sau vạn lưu giữ.

Chỉ là, truyền tin thời điểm, sau vạn lưu giữ mới thất vọng phát hiện, tông chủ Hồn Ân, đúng là bị che đây!

Nói cách khác, vì sợ bị quấy rầy, tông chủ sau vạn lưu giữ, che đây hẳn tự thân linh hồn ẩn ký, không thể bị bất luận kẻ nào truyền tin quấy rầy.

"Xem ra "

Tuyết Lăng Tiên Tử có chút lo nghĩ, tuy nhiên vén vén tiếp xúc một lát, nhưng là nàng có được đặc biệt xem nhân thiên phú, thấy một lần Chu Nhược Thần, liền mơ hồ nhìn ra, cực kỳ bất phàm, tương lai thành tựu đem vô cùng kinh người.

Nhân vật như vậy, đi vào Vô Cực thánh địa, tất nhiên là nên hưởng thụ như Đế Vương đồng dạng chiêu đãi cùng tôn trọng.

Nhưng hôm nay, lại là như thế nhằm vào.

"Vô Cực thánh địa, khó trách đã xuống dốc đến tận đây, thật khiến cho người ta thất vọng đau khổ, làm cho người đau lòng!"

Tuyết Lăng Tiên Tử trong lòng buồn vô cớ thờ dài, trần ngập linh tính hai con người, đều bởi vậy ảm đạm không ít, tâm tình, cũng biến thành sa sút mà nặng nề.

Nhìn một đốm mà biết toàn thân báo, Vô Cực thánh địa như thế, cách xuống dốc, thật không xa.

"Sư phụ, đệ tử cảm thấy, sư huynh nói đúng, không có vị nào thiếu niên chí tôn, là phi thường nhẹ dễ chết yếu. Có thể chết yếu, cũng không có tư cách được xưng tụng 'thiếu niên chí tôn'!"

Lúc này, tựa hồ cảm ứng được sự phó của nàng Tuyết Lăng Tiên Tử thất lạc cùng buồn vô cớ, Hồng Liên như có điều suy nghĩ, lại nghĩ tới trước đó Chu Nhược Thần quyền giết Cổ Tộc Song Y trăng cảnh.

Kia trường cảnh, cùng bây giờ là gì tương tự, lúc trước, tất cả mọi người cảm thấy, Chu Nhược Thần hội hung hiểm vô cùng, nhưng kết quả

Cho nên, Hồng Liên bỗng nhiên tin tưởng, tin tưởng Chu Nhược Thần nhất định sẽ không dễ dàng bị chém giết, Chu Nhược Thần, tất nhất định có cường đại đến thật không thể tin nội tình, không phải vậy, hẳn tuyết sẽ không trấn định như thế.

Loại kia đôi mắt, loại kia thần thái, cái kia là hoàn toàn không có đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt thần thái, thì phảng phất, Phổ Sinh trưởng lão trong mắt hẳn, thật, vén vén chỉ là một cái nhảy nhót đến sung sướng một chút con kiến hôi mà thôi!

Loại này đôi mắt, trực tiếp kiên định Hồng Liên tâm, đến mức, nàng nói ra lời nói, cũng phá lệ kiên định.

"Hồng Liên, người —— "

Tuyết Lăng Tiên Tử chính nhiên nháy mắt.

"Sư phụ, người nhìn sư huynh hai mắt, cái kia, như thế nào là người yếu hai mắt?"

Hồng Liên linh hồn truyền âm nói.

Tuyết Lăng Tiên Tử vô ý thức nhìn về phía Chu Nhược Thần hai mắt.

Một khắc này, nàng phảng phất nhìn thấy vô tận phức tạp nói văn sinh diệt quá trình!

Nàng trái tim kịch liệt run lên, lập tức lại lập tức nhìn kỹ đi.

Chỉ là, lúc này, Chu Nhược Thần hai mắt, cũng đã trở nên có chút thanh tịnh, phổ thông, vén vén, chỉ là mang theo vô cùng trấn định cùng tự tin mà thôi.

"Ta nhìn làm sao? Không, hẳn là không nhìn làm!"

Tuyết Lăng Tiên Tử cũng ngốc một chút, sau đó tâm thần, không khỏi cứ như vậy yên tĩnh trấn định lại.

Mà lúc này, bởi vì tuyết lộ cực đại trùng kích, Vô Cực thánh địa rất nhiều đệ tử, nhao nhao bay lượn đi ra, bọn họ chân đạp phi kiếm, xa xa đứng thẳng hư không, vô ý thức nhìn hướng về đôi này tri một màn. .

Truyện càng ngày càng hay, cầu nguyệt phiếu, cầu Kim Nguyên Đâu, cầu Vote tốt

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Chỉ là con kiến hôi

Chu Nhược Thần ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Phở Sinh.

Phở Sinh lại không có lập tức động thủ.

Hắn cảm ứng chỉ lực tràn ra khắp nơi tứ phương, tất nhiên là phát giác được rất nhiều đệ tử quan sát.

Hắn đang chờ.

Chờ càng nhiều đệ tử xuất hiện, muốn chờ các đệ tử đều nhìn thấy, cái gì thiếu niên chí tôn, bắt quá chỉ là một con giun dế mà thôi!

Một cái, có thể tùy ý bị hắn vò bóp con kiến hôi!

Thậm chí, dùng cái này, cảnh cáo Vô Cực trong thánh địa đông đảo đệ tử —— cho dù là thiếu niên chí tôn, nếu là không phục tùng quản giáo, không thuận từ thiếu niên thân mình Hậu Tông Duyên cái này chính thống truyền thừa, tuyệt thế Thần Tử, cái kia, cũng chỉ có một con đường chết!

Phở Sinh suy nghĩ trong lòng, không có chút nào ẩn tàng, viết lên mặt.

"Thiếu niên chí tôn? Có điều con kiến hôi mà thôi! Tại Vô Cực thánh địa, chỉ có thiếu niên Thần Linh, không có thiếu niên chí tôn! Quá khứ không, hiện tại không có, tương lai, cũng sẽ không có!"

Phở Sinh cao giọng nói ra, thanh âm hắn như sấm, oanh minh vang vọng tứ phương, dư âm không dứt.

Nói đến đây ngừng, khiến cho Vô Cực thánh địa rất nhiều đệ tử nhao nhao biến sắc.

Nguyên bản lược có vẻ hơi hỗn loạn thiên địa, lập tức một mảnh tĩnh mịch.

Phong thanh càng u lãnh, thiên địa, cũng càng thêm tĩnh mịch.

"Vốn không muốn cùng người lão già này nói thêm cái gì, nhưng, đã người nói lên, lần này, liền cho người cái trả lời, để người chết mà nhắm mắt tốt."

Chu Nhược Thần lời nói lạnh lùng.

Hắn song trong mắt đạo quang dần dần tiêu tán, cái kia như hiển hóa ra Đạo Văn vận ý, cũng đã biến mất.

Hắn bước về phía trước một bước, tay, nhẹ nhàng nâng lên, chỉ hướng Phở Sinh, nói: "Thiên địa vạn vật, chúng sinh Luân Hồi. Chí tôn là hơn. Thần mình làm kiến hôi. Chí tôn, quá khứ có, hiện tại có. Tương lai, y nguyên sẽ có! Mà thần mình, quá khứ, hiện tại, tương lai, đều sẽ chỉ là con kiến hôi! Tựa như là người cái này con kiến hôi một dạng."

"Con kiến hôi? Ha ha ha, tốt một con kiến hôi. Chết đến Lâm trước còn mạnh miệng!"

Phở Sinh một tiếng châm chọc cười to, lập tức, toàn thân khí huyết như một đạo kinh thiên động địa hồng quang. Trực tiếp bạo tán mà ra.

Một khắc này, hắn chiến giáp gia thân, một thân chiến giáp hóa ra một mảnh huyết quang thần vận, tay hắn chạy ra ngoài hư không bóp. Trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh cực kỳ dày đặc cự kiếm.

Cự kiếm chừng ba mét chiều dài. Mũi kiếm phun ra nuốt vào ra tươi hồng sắc quang vầng, giống như là nhắm người mà phệ độc lưỡi rắn.

Chuôi kiếm này, cứ như vậy chỉ hướng Chu Nhược Thần, lập tức, một cỗ hủy diệt khí tức, bao phủ hư không khí lưu, hình thành một cỗ vận vẹo phong bạo, trực tiếp trấn áp mà đến.

"Bắt đầu? Cũng tốt."

Chu Nhược Thần nhẹ nói.

Giờ khắc này. Tay hấn, tại hư không cực tốc tuyên khắc, phác hoạ ra phù văn quỹ tích.

Một đoá Lục Mang Tinh đồng dạng phù văn bông hoa. Tại Chu Nhược Thần dưới ngón tay, như chảy xuôi theo tuyết hoa, trong nháy mắt đã hiển hóa.

Chu Nhược Thần tay một điểm, tuyết này hoa phiêu nhiên bay ra, phút chốc cũng đã hóa thành một tòa núi nhỏ.

Tiểu sơn tại Chu Nhược Thần trước người bỗng nhiên hóa thành thực chất, không hề hư vô.

"Ông —— "

Lúc này, cự kiếm kia sát cơ, đã trực tiếp công sát mà đến, lại bị cái này Lục Mang Tinh phù văn diễn hóa tiểu sơn, trực tiếp ngăn cản ở ngoài.

Chu Nhược Thần yên tĩnh đứng vững, trước người hấn Lục Mang Tinh tiểu sơn hư không lơ lửng.

Mà cái kia phong bạo trùng kích bên trong, tiểu sơn đứng là không nhúc nhích tí nào.

Một khắc này, Phô Sinh mặt, đột nhiên ở giữa, đã đỏ lên.

"Người cũng đã biết, ta Chu Nhược Thần, kiếm đạo đã Thông Thần."

"Thần, trong mắt ta, chỉ là con kiến hôi."

Chu Nhược Thần nói ra.

Lập tức, tay hấn, lại chạy ra ngoài hư không một điểm, ào ào ào, như nước chảy thanh âm vang lên, cái kia như núi nhỏ Lục Mang Tinh phù văn bên trên, lập tức hiển hóa ra từng nét bùa chú, phù văn như bút đi như rồng, như có Vạn Cổ Chiến Hồn ở chính giữa gào thét, xao động.

"Ông —— "

Đột nhiên,

Núi nhỏ kia chấn động, hư không bên trong, nhất thời có vô tận tạo hóa chi lực hội tụ, toàn bộ Vô Cực thánh địa, lập tức chấn động lên, cổ lão trận pháp bắt đầu vận chuyển, phảng phất rì sét máy móc phát ra ' tạch tạch tạch ' đáng sợ thanh âm.

Đồng thời, toàn bộ Vô Cực thánh địa, đều tại kịch liệt chấn động, thì phảng phất, có một cỗ đáng sợ âm lãnh hủy diệt khí tức, bắt đầu ở áp ủ một dạng.

Giữa thiên địa, đạo vận ánh sáng, như năm màu thần vận một dạng hội tụ mà ra, hóa thành thiên địa tạo hóa chi lực, đoạt thiên địa tạo hóa, buông xuống, buông xuống tại Chu Nhược Thần trước người cái kia một mảnh Lục Mang Tinh bên trong ngọn núi nhỏ.

Vô tận thần tính ánh sáng, từ vô cực thánh địa cái này mục nát chi địa, bị rút ra đi ra, hội tụ tại Chu Nhược Thần trước người trên núi nhỏ.

Tiểu sơn, cũng tại tiếp tục thuế biến lấy, nhưng, lại như cũ hình thái không thay đổi.

Mà một màn này, lại phát sinh ở trong nháy mắt, nhìn như dài đằng dặc, cũng bất quá hô hấp ở giữa mà thôi!

Chu Nhược Thần ánh mắt nhìn về phía Phô Sinh, như nhìn lấy một con giun dế.

Thậm chí, trong mắt hấn, Phô Sinh, liền con kiến hôi cũng không bằng.

Chu Nhược Thần vươn tay ra, hướng thẳng đến trước người tiểu sơn nắm tới.

"Ông —— "

Tiểu sơn kịch liệt chấn động một chút, toàn bộ Vô Cực thánh địa, phảng phất giống như sụp đổ, thanh thế to lớn.

Giữa thiên địa Tuyệt Phong, toàn bộ bắt đầu sụp đổ, hư không bên trong vô tận Vô Cực thánh địa các đệ tử, toàn bộ sợ hãi thất sắc.

"Xuy xuy —— "

Lục Mang Tinh tiểu sơn, bỗng nhiên bay lên, trên không trung phút chốc hóa thành một thanh kiếm.

Một thanh lấy thần tính hội tụ mà thành cổ kiếm.

Cổ kiếm trong suốt, hiển hóa ra phù văn chi lực khí tức, phù văn bên trên, Trận Đạo phức tạp như Đạo Văn, như núi sông đứt gãy dấu vết, như dòng sông tích lũy gợn sóng dấu vết, cũng như Vạn Cổ cổ thụ vòng tuổi dấu vết một dạng.

Cổ kiếm bị Chu Nhược Thần phút chốc nắm trong tay, lập tức, tay hắn, chạy ra ngoài cái kia Phổ Sinh vùng tới.

Giờ khắc này, Phổ Sinh linh hồn cũng vì đó sợ hãi, cả người hoàn toàn ngốc trệ.

Không phải ngăn người, mà chính là bị trấn áp.

Bị đáng sợ thần tính lực lượng, trấn áp đến cảnh giới đều không thể phát huy ra.

Hoặc là nói, cho dù là cảnh giới có thể phát huy ra, hắn cũng chỉ có thể trở mắt nhìn lấy cái này nhìn như cực kỳ chậm chạp kì thực cực kỳ mau lẹ một kiếm, ngang rút tới.

"Phốc —— "

Một kiếm này, trực tiếp hoành quét vào Phổ Sinh trên mặt.

Như roi da rút ra hiệu quả một dạng, Phổ Sinh trên mặt, lập tức xuất hiện một mảnh tươi đẹp vết máu.

Trên người hắn chiến giáp còn y nguyên tiêu tán lấy đỏ tươi ánh sáng, nhưng trên mặt vết máu. Lại hoàn toàn dề xuống cái kia đỏ tươi ánh sáng, từ đó lộ ra cực kỳ chướng mắt.

Phổ Sinh kinh sợ cùng cực, trong hai mắt. Hoảng sợ, phần nộ các loại thần sắc lưu chuyển.

Chu Nhược Thần, đây là tại nhục hắn!

Hắn trong nháy mắt, bắt đầu lo lắng, hai con ngươi như muốn phun lửa.

Nhưng, lúc này, lại là một vệt ánh sáng ảnh rút tới.

"Phốc —— "

Một bên khác trên mặt. Lần nữa bị rút ra một đạo vết máu.

"Chu Nhược Thần, ngươi muốn chết!"

Phổ Sinh bị rất nhiều đệ tử thấy cảnh này, vốn nên hiển hóa uy nghiêm. Bây giờ lại trở thành trò cười, nhất thời lửa giận công tâm, hoàn toàn quên hoảng sợ.

Hắn nổi giận mà lên, cả người vọt thẳng ra. Tự thân cảnh giới đối ứng vũ hồn. Cũng lập tức liền muốn bạo phát đi ra, đem Chu Nhược Thần sống sờ sờ đánh chết!

Chỉ là, Chu Nhược Thần kiếm trong tay, lần này, lại không còn là rút, mà chính là bị Chu Nhược Thần hợp ở lòng bàn tay.

"Nguyên Từ, tịch diệt trận!"

Chu Nhược Thần tự lẩm bẩm.

Lập tức, trong tay hắn kiếm nhất Chấn. Nhất thời một phân thành hai, hai phân thành bốn. Trong một chớp mắt, tổ hợp ra Lục Mang Tinh vòng sáng, tiếp lấy trực tiếp như bị kiếm khí phun ra, trực tiếp thẳng hướng Phổ Sinh.

Một chiêu này, kinh thiên động địa, hấp dẫn vạn chúng chú mục.

Bởi vì, thiên địa, đều bởi vì một kiếm này, mà ảm đạm phai mờ, ảm đạm vô quang.

Tại trong mắt mọi người, tại tất cả mọi người tâm lý, giữa thiên địa, có, lại chỉ có cái này duy nhất một kiếm!

"Hưu —— "

Kiếm quang giết ra, thời gian phảng phất giống như bị kéo dài.

Nhưng, cùng lúc đó, một đạo cổ lão Huyền Hoàng ánh sáng, hóa thành một ngục chuông lớn, đúng là trực tiếp đem Phổ Sinh thủ hộ lên.

Đồng thời, một thanh âm cực kỳ vội vàng truyền đến.

"Thủ hạ lưu tình!"

Thanh âm như phong lời thanh âm, gấp rút, nhưng cũng tràn ngập uy nghiêm, có áp bách chi lực.

"Phốc —— "

Kiểm quang giết ra, cái kia Cổ Chung hộ tráo, trực tiếp bị đánh xuyên, đánh thành cái sàng.

Kiểm quang dư uy không giảm, bắn ra, tại cái kia Phổ Sinh mi tâm phía trước một li khoảng cách, dừng lại.

Phảng phất giống như thời gian tại thời khắc này dừng lại.

Phổ Sinh trên trán, mồ hôi lạnh lập tức chảy xuôi xuống tới, sắc mặt trắng bệch một mảnh.

"Dừng tay!"

Phương xa thanh âm hiện ra tức giận, một cổ kinh khủng uy nghiêm khí tức, mang theo vũ hồn uy năng, như cuộn cuộn nộ hải, gào thét mà đến.

Lập tức, một tên áo đen chiến bào trung niên nam tử, lăng không Độ Hư, trong nháy mắt, liền tại Phổ Sinh trước người không xa hiển hóa ra thân ảnh.

Người này, chính là Vô Cực Thánh Địa Chi Chủ, Hậu Vạn Tồn!

Hậu Vạn Tồn xuất hiện nháy mắt, bên cạnh hắn, lần nữa hiển hóa ra một vệt ánh sáng ảnh, quang ảnh bên trong, một tên thanh niên, áo trắng như tuyết, ngạo nghễ đứng thẳng.

Người này, toàn thân khí huyết nội liễm, một thân Chân Đan chi lực, thâm bất khả trắc.

Cảnh giới mặc dù không mạnh, chiến ý, lại càng kinh người.

Hắn đứng ở nơi đó, thì phảng phất giống như một tòa núi lớn đứng ở nơi đó, uy nghiêm ý chí, đúng là không kém Hậu Vạn Tồn cái này Vô Cực Thánh Địa Chi Chủ mấy phần!

Người này, cho dù là trước đó cũng không nhận ra, Chu Nhược Thần cũng biết, hắn, nhất định cũng là cái kia danh xưng ' thiếu niên Thần Linh ' Hậu Tông Duyên.

"Ồ?"

Chu Nhược Thần ánh mắt quét Hậu Vạn Tồn liếc một chút, lập tức, rơi vào ánh mắt băng lãnh Hậu Tông Duyên trên thân.

Hậu Tông Duyên dung mạo tuấn dật siêu phàm, tuổi tác cũng không lớn, dáng người thon dài, khí huyết xác thực có chút không tẻ.

Nhưng, cũng vẹn vẹn không tẻ mà thôi.

Hắn khí chất, khuynh hướng âm lãnh âm nhu, lạnh mà tràn ngập tà khí hai mắt, khiến cho hắn nguyên bản một số xuất sắc khí chất, trở nên có chút chướng mắt, cho người ta lưu phía dưới ấn tượng đầu tiên, hơn phân nửa là lỗ mãng vô lễ, ngạo mạn vô tri thấp kém ấn tượng.

Cái này, có lẽ là giấu dốt thủ đoạn, tâm cơ thâm trầm biểu hiện.

Có thể, một người tu sĩ, như giấu dốt, như tràn đầy tâm cơ, cái kia đã nói, hắn năng lực, cuối cùng kém một chút.

Chu Nhược Thần liếc mắt qua, liền thu hồi ánh mắt, cũng không để ý Hậu Tông Duyên đôi mắt chỗ sâu trên tức cùng khiêu khích chi ý.

"Chu Nhược Thần? Thiếu niên chí tôn? Đến ta Vô Cực thánh địa ra về ta đây?"

Hậu Vạn Tồn sắc mặt không vui, âm thanh lạnh lùng nói.

"Vô Cực thánh địa, ra về ta đây?"

Chu Nhược Thần hỏi lại, trong mắt mang theo khinh thường ý cười.

Hậu Vạn Tồn sắc mặt càng thêm băng lãnh, nhưng, cũng hơi có kiêng kị chi ý.

Cái kia Phổ Sinh trường lão, thực lực như thế nào, hắn biết rõ.

Nhưng, . Phổ Sinh trường lão, đúng là bị một tên Hư Đan cảnh tứ trọng thiếu niên, như thế nghiền ép!

Cái này, quả thực là sụp đổ hắn thế giới quan!

Có thể cho dù là không tin, trước mắt một màn này, y nguyên chân thực phát sinh lấy!

Càng đáng sợ là, Vô Cực thánh địa thủ hộ Cổ Trận, chôn vùi Cổ Trận, đúng là như bị đụng vào động, đã tại bắt đầu vận chuyển!

Cái này, không phải là nói, thiếu niên này, có uy hiếp Vô Cực thánh địa lực lượng đáng sợ, đến mức, Vô Cực thánh địa sinh tử tồn vong thủ hộ Cổ Trận, đều đã tự nhiên mở ra?

"Người ý muốn như thế nào? !"

Hậu Vạn Tồn sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, nhìn thấy Chu Nhược Thần biểu lộ, trong lòng của hắn thì sinh ra dự cảm không tốt tới.

Cái này, để tâm tình của hắn trở nên cực kỳ hồng бет!

"Ý muốn như thế nào? Đương nhiên, là trước hết giết cái này Phổ Sinh, sau đó, lại một chút xúi đến cùng các người giao lưu!"

Chu Nhược Thần nói, mỉm cười, cái kia tới gần Phổ Sinh trưởng lão Hủy Diệt Chi Quang, như một đạo xoay tròn vòng xoáy, đột nhiên ở giữa, trực tiếp đánh xuyên qua Phổ Sinh mi tâm.

"Phốc —— "

Một cổ dòng máu trực tiếp theo Phổ Sinh cái ót phun ra.

Năm đầm lớn huyết động, lập tức lộ ra dòng máu cùng ánh sáng tới.

Phổ Sinh thân thể chấn động, đúng là không có lực phản kháng chút nào, như vậy ầm vang ngã xuống đất!

Tại Vô Cực thánh địa Thánh Chủ thủ hộ phía dưới, tại vạn chúng nhìn trừng trừng bên trong, Phổ Sinh, cái này đan đạo Đại trưởng lão, đúng là như vậy chết!

Giờ khắc này, cho dù là chú ý một màn này Hậu Tông Duyên, cũng không khỏi tâm ngoan hung ác nhảy một cái!

Mà xung quanh thấy một màn này Vô Cực thánh địa các đệ tử, thì là trong nháy mắt xôn xao, tất cả mọi người, đều chấn kinh đến gần như mất hồn!

Cầu nguyệt phiêu, cầu vote 9-10 a .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Người không phải rất lợi hại phách lối sao?

"Người, khinh người quá đáng! Chẳng lẽ người cho rằng người là thiếu niên chí tôn, phía sau lại lịch kinh người, thì có thể muốn làm gì thì làm? !"

Hậu Vạn Tồn nhìn lấy cái kia Phổ Sinh trưởng lão chết thảm bộ dáng, nhất thời kinh sợ cùng cực, thanh âm đều run rẩy.

Nếu không phải là Chu Nhược Thần động thủ thủ đoạn thật sự là khó lòng phòng bị, để trong lòng của hắn đều vô cùng e dè, hắn đã sớm đối Chu Nhược Thần động thủ.

Có thể Chu Nhược Thần càng là tinh táo đậm mực, như nhân vật tuyệt thế, Hậu Vạn Tồn liền càng là không dám thật động thủ.

Cái này Vô Cực thánh địa lãnh địa tứ phương, vô tận đệ tử đều chỉ ở chỗ này, một khi động thủ, nếu là không có một chiêu cảm xuống tuần này Nhược Thần, Chu Nhược Thần nếu là đối Vô Cực thánh địa đệ tử động thủ, một chiêu kia phía dưới, liền từ thương thành đàn.

Lấy Hậu Vạn Tồn bản tính, cá chết rách lưới, cũng sẽ không để ý.

Có thể cá chết, dưới mắt nhưng không thấy đến lưới rách!

Hắn lại là căn bản không hiểu, cũng không biết Chu Nhược Thần thì triển là thủ đoạn gì!

Nói cách khác, Chu Nhược Thần nếu là động thủ, Hậu Vạn Tồn chính mình, cũng không biết nên ứng đối ra sao.

Cái này nhìn như quý dị, thật không thể tin, có thể Hậu Vạn Tồn biết, một số tuyệt thế tài tuấn chiến lực, cũng không thể vẹn vẹn dùng chiến lực đi cân nhắc.

"Muốn làm gì thì làm? Phở Sinh lão già này, mới đúng thật muốn làm gì thì làm a? Vô Cực thánh địa đã mục nát như thế, cái kia liền trực tiếp hủy diệt tốt, sau đó, một lần nữa sáng lập Vô Cực thánh địa."

Chu Nhược Thần lạnh lùng nói ra.

Hắn ngữ khí hoàn toàn như trước đây, mang theo châm chọc chi ý.

Hậu Vạn Tồn sắc mặt càng khó coi hơn.

Bất quá, hắn lại không có trả lời Chu Nhược Thần lời nói.

Chu Nhược Thần bên người, Hồng Liên rất rõ ràng muốn giải thích. Lại căn bản cũng không có cơ hội xen vào, đến mức, nàng có chút lo nghĩ.

Hậu Vạn Tồn hít sâu một hơi. Nói: "Không biết ngươi tiến về Vô Cực thánh địa, cần làm chuyện gì? Chẳng lẽ, là chuyện thông gia?"

Hậu Vạn Tồn tỉnh táo lại về sau, tự nhiên nghĩ đến đại Chu gia tộc cùng Vô Cực thánh địa quan hệ thông gia sự việc, đây là Hậu Tông Duyên ý tứ, thực Hậu Vạn Tồn bản thân, là cũng không tán thành lần này quan hệ thông gia. Bởi vì hắn cảm thấy, đại Chu gia tộc nữ tử, căn bản không xứng với Hậu Tông Duyên.

Không nghĩ. Lúc này mới cũng không lâu lắm, đại Chu gia tộc, đúng là ra dạng này nhân vật có tiếng tăm.

Trong tay, lại là có thể so với Thánh Chủ cấp chiến lực ' bảo vật '.

Hậu Vạn Tồn không cách nào kham phá Chu Nhược Thần công kích. Cũng chỉ có thể đem Chu Nhược Thần chiến lực. Lấy ' bảo vật ' để cân nhắc.

Cũng chỉ có như thế, Chu Nhược Thần chiến lực, mới lộ ra hợp lý.

"Quan hệ thông gia? Thật có phương diện này nguyên nhân, một mặt khác, chính là dự định một lần nữa thanh tẩy Vô Cực thánh địa, tẩy đi mục nát cùng thối nát, để Vô Cực thánh địa toả sáng tân sinh."

Chu Nhược Thần bình tĩnh nói ra.

Hậu Vạn Tồn thân thể chấn động, không nói gì.

Chu Nhược Thần biết. Lúc này, Hậu Vạn Tồn. Đã sẽ không lại nói cái gì.

Hắn chấp hai tay sau lưng, ánh mắt từ trên người Hậu Vạn Tồn, chăm chú đến Hậu Tông Duyên trên thân.

Hậu Tông Duyên toàn thân lạnh lẽo, phảng phất giống như bị Thiên Đạo để mất tới một dạng, hắn đúng là toàn thân hàn ý nghiêm nghị.

"A "

Hậu Tông Duyên trong lòng kinh dị, chỉ có hắn tự mình biết, tâm hắn tính là cỡ nào trấn định cùng cường đại, cho dù là trước đó Chu Nhược Thần đặc thù sát lục chi pháp, trong nháy mắt đánh chết Phở Sinh dạng này vũ hồn Thiên Mệnh trong lĩnh vực trưởng lão, nhưng hắn y nguyên không để bụng, không cảm thấy như thế.

Bởi vì, sử dụng át chủ bài, hắn, cũng đồng dạng có thể làm được!

Nhưng lúc này, bị Chu Nhược Thần tiếp cận, hắn đúng là toàn thân rét run, như gặp được hung hiểm nhất nguy cơ sinh tử.

"Người này, đáng sợ! Định sẽ trở thành bình sinh kinh địch!"

Hậu Tông Duyên trong lòng nghiêm nghị, lập tức thần sắc ngưng trọng, không dám có chút chủ quan.

"Bằng ngươi, cũng muốn cùng đại Chu gia tộc Chu Linh Dạ quan hệ thông gia? Ngươi thì tính là cái gì?!"

Chu Nhược Thần ánh mắt bề ngễ,

Ở trên cao nhìn xuống nhìn chằm chằm Hậu Tông Duyên, nói ra lời nói, tràn ngập cao cao tại thượng vị đạo.

Cho tới bây giờ, đều là Hậu Tông Duyên như thế đối đãi người khác, bây giờ, đúng là bị người khác như thế đối đãi, vẫn là bị một cảnh giới xa xa so với hắn thấp tu sĩ đối đãi, cái này, để sắc mặt hắn, lập tức trở nên âm trầm lạnh lẽo.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Hậu Tông Duyên động thủ.

Trong tay hắn một đạo roi da, phảng phất giống như một con rắn độc, trong chớp mắt này bị kích hoạt, chạy ra ngoài Chu Nhược Thần ám sát mà ra, thẳng tắp thẳng hướng Chu Nhược Thần mi tâm.

"Xuy xuy —— "

Chối tai không khí tiếng nổ đùng đoàng, cùng cái kia một cổ đột nhiên bạo phát sát khí, đang hiện ra ra nháy mắt, cái kia roi da, đã mang theo đủ để phá sáu trận chiến lực, chạy ra ngoài Chu Nhược Thần đánh tới.

Như vậy bỗng nhiên động thủ cử động, khiến cho phương xa các đệ tử, toàn bộ đều trừng lớn hai mắt.

"Phanh —— "

Chu Nhược Thần duỗi tay ra, trong lòng bàn tay mảng lớn phù văn chảy xuôi mà ra, hóa thành tay chỉ hư ảnh, tại tay hất phía trước, hình thành một cái linh hồn đại thủ.

Bàn tay lớn vỗ một cái, cái kia như độc xà cây roi liền bị Chu Nhược Thần chộp vào hư huyễn chi thủ bên trong.

"Ừm?"

Hậu Tông Duyên tuyệt không nghĩ tới, Chu Nhược Thần đúng là tại khoảng cách như vậy, dạng này tốc độ xuống, đều có thể trong nháy mắt kịp phản ứng, cũng dễ dàng như thế ngăn lại cái này tuyệt sát một chiêu!

Hắn bắt đầu lo lắng, một cổ đáng sợ phù văn tại roi da phía trên đập dòn đi ra, phảng phất giống như lực lượng bạo phát chấn động ra ánh sáng một dạng, một cổ vô hình hủy diệt phù văn gọn sóng, chạy ra ngoài phía trước đập dòn mà đi, mục tiêu, chính là Chu Nhược Thần tay, thậm chí cả Chu Nhược Thần cả người.

Hủy diệt phù văn gọn sóng, đập dòn đến Chu Nhược Thần trong lòng bàn tay chi địa thời điểm, lập tức tiêu tán, phảng phất dung nhập Chu Nhược Thần hư ảnh trong lòng bàn tay.

"Quả nhiên không đơn giản!"

Hậu Tông Duyên trong lòng nghiêm nghị, hắc thân ảnh nhất động, trong tay roi da buông ra, cả người huyết khí chi lực tiêu tán đi ra, Chân Đan lực lượng cùng trên thân Thánh Khí lực lượng, gần như trong nháy mắt đồng bộ.

Nhưng, nhưng vào lúc này, Chu Nhược Thần tay, lần nữa hư tay vỗ một cái, Hậu Tông Duyên thân thể, liền phảng phất toàn bộ bị bao phủ ở một tòa Hư Không Đại Thủ Ấn cự dưới núi.

Một cổ Già Thiên Tế Nhật lực lượng, bao phủ Hậu Tông Duyên.

Hậu Tông Duyên Thánh Khí đột nhiên hành quân lạng lẽ, đúng là thả không thả ra được.

Khí huyết, tức thì bị trong nháy mắt áp bách đến huyết mạch bên trong, chảy xuôi không ra.

Chu Nhược Thần tay, một phát bắt được Hậu Tông Duyên cổ!

Hậu Tông Duyên đúng là tại dạng này chậm chậm trong động tác, như một con gà con một dạng, hoàn toàn không có phòng bị chi lực!

"Răng rắc —— "

Chu Nhược Thần tay vừa dùng lực, Hậu Tông Duyên cổ Hắc Cốt, đều gần như trong nháy mắt bị bóp gãy!

Tiếp theo, Chu Nhược Thần tay đột nhiên phát lực, trong tay phù văn bộc phát ra một mảnh chói mắt ánh sáng, phảng phất giống như muốn chọc mù hiện trường tất cả mọi người hai mắt.

Chu Nhược Thần tay chấn động, phảng phất giống như có một cổ xoay tròn hủy diệt lực lượng bạo phát, Hậu Tông Duyên thân thể một cái đảo ngược, tựa như bị nhân dẫn theo mất cả chân, vô cùng hung tàn oanh đập xuống đất một dạng.

Chỉ là, mặt đất nguyên bản hư vô, khe rãnh trải rộng, nhưng ở cái kia Hậu Tông Duyên rơi đập thời điểm, Lục Mang Tinh ánh sáng lóe sáng hiển hóa, mặt đất phảng phất giống như bị tinh cương đúc kim loại mà thành, kiên cứng rắn vô cùng.

Hậu Tông Duyên thân thể cứ như vậy hung hăng nện trên mặt đất, phát ra "Bành" một tiếng ngọt ngào tiếng nổ mạnh.

Lần này, Hậu Tông Duyên một thân xương cốt, tới thiếu nát hơn phân nửa!

"Ngao —— "

Cho dù là Hậu Tông Duyên thân thể cường ngạnh khỏe mạnh, lúc này cũng kêu thảm kêu gào, đau đến không muốn sống.

Phù văn bạo phát lực lượng, cái kia như thế nào phổ thông cự lực có thể so sánh với? Cho dù là Hậu Tông Duyên chiến lực kinh người, một thân xương cốt kiên cứng rắn như sắt, cũng chịu đựng không bạo lực như vậy tàn phá!

Hậu Tông Duyên thân thể toàn bộ đều sụp đổ đi vào, dòng máu chảy xuôi một chỗ, chính là liền hàm răng, đều rơi xuống mười mấy khóa.

Máu thịt be bét, một bãi thịt nhão, thậm chí không nói nổi.

Lúc này, bốn phía một mảnh xôn xao.

"Giết hắn!"

"Giết!"

"Tội ác tày trời! Người Chu gia, đừng là lần lên tông môn, đáng hận cùng cực!"

"Giết!"

Lúc này, lần lượt bị động tĩnh to lớn quấy nhiễu mà xuất hiện các Đại trưởng lão, hộ pháp các loại, tại nhìn thấy Vô Cực thánh địa đệ nhất thánh tử tào ngạo thể thậm chí như thể tra tấn về sau, lập tức giận dữ.

Không ít trưởng lão, càng là toàn thân huyết khí tăng vọt, hiện ra phần nộ màu sắc, sát cơ đã không có khống chế tràn ra khắp nơi mà ra.

Càng có rất nhiều trưởng lão, lớn tiếng kêu gào, còn kém lập tức muốn động thủ.

"Lui ra!"

Hậu Vạn Tồn quát lạnh một tiếng, quát lui sắp bạo phát xung đột, để một đám xông đến như bay trưởng lão, đình trệ tại hư không.

Bọn họ lồng ngực đập trùng, hô hấp thô dày, tức giận kinh thiên, tóc đều gần như dựng đứng.

Bốn phía quan sát Nam Nữ Đệ Tử nhóm, mặc dù trước đó có chút không vui Phổ Sinh trưởng lão, nhưng Phổ Sinh trưởng lão cái chết, cũng để bọn hắn sinh ra cùng chung mối thù chi tâm.

Mà bây giờ, cứ việc Hậu Tông Duyên không được ưa chuộng, nhưng thiếu niên thân mình, chung quy là những đệ tử này trong lòng thần tượng nhân vật, lúc này cũng bởi vậy lập tức đối Chu Nhược Thần nhao nhao trợn mắt nhìn,

"Tông chủ, như thế thiếu niên, đã giết đến tận ta Vô Cực thánh địa, còn do dự cái gì? Mở ra chí bảo, . trực tiếp đem vĩnh hằng trấn áp, trấn sát ở nơi này, cũng coi là cho Vô Cực thánh địa lập uy!"

Có trưởng lão lập tức không cam lòng nói, thanh âm như sấm.

"Yên lặng!"

Hậu Vạn Tồn lạnh lùng một tiếng, để một đám tức giận không chiếm được bạo phát trưởng lão, sắc mặt càng thêm âm lãnh khó coi.

Hậu Vạn Tồn nhìn lấy Chu Nhược Thần, trong mắt hiện ra vẻ suy tư, lại vẫn không có mở miệng.

Nhưng, hắn tựa hồ mơ hồ đã nhìn ra bộ phận manh mối.

Chu Nhược Thần trở tay một đập, phù văn mặt đất chấn động, cái kia Hậu Tông Duyên, liền giống như chó chết, xụi lơ trong vũng máu.

Cho dù là tuyệt thế thiên tài, lúc này, cũng tuyệt không có khả năng là Chu Nhược Thần địch thủ, bởi vì hắn động thủ năng lượng, toàn bộ, đến từ Vô Cực thánh địa Thái Cổ thời đại Cổ Trận chi lực!

Loại lực lượng này, có thể Sát Thần!

Chỉ là Hậu Tông Duyên, lại có thể tính gì chứ?

Chu Nhược Thần dậm chân tiến lên, một chân giẫm tại Hậu Tông Duyên trên lồng ngực, đem hắn lồng ngực còn không có nát hoàn toàn xương cốt trực tiếp giẫm vào hắn nội tạng bên trong.

Kịch liệt nhói nhói, để Hậu Tông Duyên một cái run rẩy, tỉnh lại.

Hắn mở ra tràn đầy dòng máu con mắt, ánh mắt cực kỳ băng lãnh mà tinh mịch nhìn chăm chăm Chu Nhược Thần, giống như là cực hạn không cam lòng, bất khuất.

"Người không phải rất lợi hại phách lối sao?"

"Để Phổ Sinh tiến đến chém giết ta Chu Nhược Thần? Thành tựu người thiếu niên thân mình danh khí? Để người có thể tốt hơn muốn làm gì thì làm?"

Chu Nhược Thần chân nâng lên, tại Hậu Tông Duyên nhìn tới thời điểm, một chân giẫm đập mà xuống, đem đầu hắn thật sâu giẫm tại dưới chân.

Hậu Tông Duyên vốn đã tràn đầy máu tươi mặt, trực tiếp vận vẹo biến hình, vốn là dòng máu chảy ngang mặt, đã hoàn toàn vỡ nát, nhất thời, một mảnh máu thịt be bét. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Chân Tổ Di Huấn

"A —— "

Hậu Tông Duyên gần như trong nháy mắt bị giết chết, mạnh như vậy được nghiền ép, vũ nhục, Hậu Tông Duyên uy tín cùng mị lực, hắc thần thoại, hoàn toàn bị một chân triệt để nghiền nát.

"Phốc —— "

Trên mũi xương cốt đoạn, tròng mắt, đều bị giẫm bạo, bạo liệt đi ra.

Một khắc này, Hậu Tông Duyên, đã thê thảm không thể thê thảm đến đâu.

Hết thấy, đều phát sinh ở trong chớp mắt.

Hiện trường, tất cả mọi người ngốc trệ.

Cho dù là trước đó nào Đẳng trưởng lão nhóm, các đệ tử, cũng đều hoàn toàn mất trọn tròn.

"Giết!"

"Giết hần!"

"Cho đại sư huynh báo thù!"

"Báo thù!"

Nhất thời, tĩnh mạch về sau, quần tình phần nộ, như gây nên công phần.

"Hư hư hư —— "

Chói tai kiếm đạo sát lục thanh âm, bên tai không dứt.

Không ít đệ tử, đã tể ra phi kiếm, thi triển Sát Lục Kiếm Đạo, thi triển Thượng Thiện Nhược Thủy kiếm đạo, Bích Thủy Kiếm thuật các loại, chạy ra ngoài Chu Nhược Thần đánh giết mà đến.

"Ông —— "

Chu Nhược Thần tay đẩy, hư không bên trong, cự đại thái cực Cổ Trận đột nhiên hiển hóa ra hư ảnh, tiếp lấy Cổ Trận chấn động, bạo tán ra.

Cái kia trước đó bắn ra phi kiếm Sát Đạo, toàn bộ bị phản chấn trở về.

"Phốc phốc phốc —— "

Vô số đệ tử thổ huyết, bay ngược mà đi, trong nháy mắt nhận thảm trọng trọng thương, mạng sống như treo trên sợi tóc.

Thậm chí, nén giận xuất thủ một số đệ tử, tại một chiêu này phản sát Sát Đạo bên trong, trong nháy mắt chiêu, thân thể nháy mắt nổ tung, hóa thành một mảnh huyết vụ bột mịn, đột tử tại chỗ.

Hiện trường, lần nữa đột nhiên tĩnh mạch.

Tất cả mọi người. Đều hoảng sợ ngốc, cũng không dám nói bất luận cái gì lời nói!

Một màn này, thật đáng sợ!

Chu Nhược Thần. Quá cường thế!

"Chu Nhược Thần, thả hần đi, hần nhận giáo huấn cũng đầy đủ. Mọi người đều thối lui một bộ, chuyện này, như vậy bỏ qua."

Hậu Vạn Tồn hít sâu một hơi, vào lúc này, hơi khuất phục. Lui lại một bộ.

"Như vậy bỏ qua? Bỏ qua không. Hậu Vạn Tồn, tông môn khắp nơi, bây giờ đều là hủ hủ chi khí. Lần này, nhìn chung toàn bộ Vô Cực thánh địa, khắp nơi thối nát, khắp nơi mục nát. Bệnh nguy kịch. Không có thuốc chữa. Ta chuẩn bị mở ra Vô Cực thánh địa giam cầm Cổ Trận —— Nguyên Từ Hủy Diệt Cực Quang Sinh Diệt Trận. Hủy diệt Vô Cực thánh địa truyền thừa."

Chu Nhược Thần nói, ánh mắt vừa nhìn về phía Hồng Liên cùng tuyết Lăng, nói: "Hai người các ngươi, tính cách không tệ, đáng tiếc, tông môn xin lỗi các ngươi, Vô Cực thánh địa, cũng thua thiệt các ngươi. Thua thiệt như các ngươi dạng này, chánh thức tính cách thuần lương, trung trinh thuần phác đệ tử cùng trưởng lão."

"Nhưng. Vô Cực thánh địa đã không phải là quá khứ Vô Cực thánh địa, như vậy, thì không cần phải tồn tại!"

Chu Nhược Thần nói, trong lòng bàn tay phù văn, liên thông huyết mạch.

Kiểm đạo Thông Thần thần tính hàm ý, tại cổ lão trong trận pháp mở ra.

Hư không, hiển hóa ra to lớn đỉnh lô Nguyên Từ Cổ Trận.

Cổ Trận như màn trời buông xuống, như hư không Cửu Đỉnh hiển hóa, rung động cổ kim, làm cho người run rẩy.

Giờ khắc này, Hậu Vạn Tồn sắc mặt hoàn toàn biến!

"Ngươi là ai? ! Ngươi đến cùng là ai? !"

Hậu Vạn Tồn sắc mặt kịch liệt biến hóa, cũng cực kỳ tái nhợt, khó coi.

"Ta là Chu Nhược Thần, đại Chu gia tộc tổ tiên, đích hệ huyết mạch. Vô Cực thánh địa, Càn Khôn Thánh Địa, đã từng huy hoàng, đến từ Chu gia tộc tiên. Các ngươi, bây giờ không xứng lãnh đạo Vô Cực thánh địa!"

Chu Nhược Thần như chế tài người, Tài Quyết Giả, nói ra thâm phán lời nói.

Một khắc này, Hậu Vạn Tồn sắc mặt lập tức biến, trắng bệch đến không có chút huyết sắc nào.

Tựa hồ, Chu Nhược Thần câu nói kia, cho hần nhất kích trí mệnh.

Vô Cực thánh địa hủy diệt đại trận, từ xưa đến nay, theo không có người nắm giữ mở ra năng lực, bây giờ, Chu Nhược Thần, đúng là trực tiếp kích hoạt cái này hủy diệt đại trận.

Nói cách khác, tại Chu Nhược Thần trong mắt, hiện trường tất cả mọi người sinh mệnh, đều là con kiến hôi, tại hần một ý niệm, liền sẽ triệt để hủy diệt!

Như vậy, bây giờ là thiếu niên thần minh trọng yếu? Vẫn là thiếu niên chí tôn trọng yếu?

Đây đã là một cái không có thể trở thành lựa chọn lựa chọn.

Thời khắc thế này, thiếu niên thần minh? Cái kia còn tính là cái gì chứ a!

Chu Nhược Thần lời nói, sau khi truyền ra, toàn bộ Vô Cực thánh địa, toàn bộ hoàn toàn tĩnh mịch.

Trước đó còn tức giận nghiêm nghị các trưởng lão, mới bỗng nhiên ý thức được, Vô Cực thánh địa tổ tiên, đến từ đại Chu gia tộc!

Vô Cực thánh địa bây giờ huy hoàng, cũng là lúc trước đại Chu gia tộc tổ tiên truyền thừa đi ra.

Nghĩ tới chỗ này, gần như tất cả trưởng lão sắc mặt, đều biến đến vô cùng âm đạm.

"Vốn là đồng căn sinh, tương tiên gì quá mau! Thiếu niên lang, đại Chu gia tộc xác thực xem như Vô Cực thánh địa truyền thừa tổ tông, nhưng Vô Cực thánh địa, đã từ lâu tách ra, bây giờ, làm theo ý mình. Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau, thiếu niên lang ngươi mặc dù có thể kích hoạt Cổ Trận, lợi dụng chính mình thay thế người chấp pháp, muốn hủy diệt Vô Cực thánh địa, chúng ta mấy lão già này, lại không nguyện ý đồng ý."

Lúc này, theo hư không Cửu Đỉnh Cổ Trận hiển hóa, bộc phát ra hủy diệt chi lực bao phủ tứ phương, Vô Cực thánh địa chỗ sâu, ba tên thương cổ Hộ Đạo Giả, cũng theo đó thức tỉnh.

Hộ Đạo Giả, đó là mỗi cái thánh địa tối chung cực nội tình, dùng một điểm, ít một chút.

Có thể sống còn thời khắc, Hộ Đạo Giả, không thể không xuất hiện.

"Thật sao? Như vậy, các ngươi có thể thấy, Vô Cực thánh địa, bây giờ là tình huống như thế nào? Khi nam phách nữ, khi hành phách thị, bức lương làm kỹ nữ, Nam trộm Nữ xướng cái này đều vẫn là nhẹ a? Cái này, sẽ chỉ làm tổ tiên hổ thẹn, để huyết mạch truyền thừa hổ thẹn, khiến tất cả tu sĩ khinh thường, thóa mạ!"

Chu Nhược Thần cười lạnh nói.

"Thế gian này, chỉ có cường đại, mới đứng tuyên cổ bất biến chi chân lý, thiếu niên lang, ngươi còn quá non nớt."

Hộ Đạo Giả bên trong, một tên đầy tóc mai hoa râu lão nhân, thanh âm tràn ngập dần dần dạy bảo chi ý.

"Không, tại ta mà nói, các ngươi, cũng cũng chỉ là vãn bối, ta là chính thống truyền thừa, chính thống người chấp pháp, Chúa Tể Giả, nắm giữ định đoạt năng lực! Cũng đầy đủ năng lực phán định thị phi đúng sai!"

"Thương cổ di huấn, các ngươi đã sớm quên, Vô Cực thánh địa Cổ Đạo đạo thống, đã từ lâu tại trong lòng các ngươi thiếu thốn."

"Quên nguồn quên gốc, điển hình đồ bất hiếu, liền là các ngươi những người này!"

Chu Nhược Thần lạnh giọng khiển trách.

Những lời này, để ba tên Hộ Đạo Giả, đều trên mặt không ánh sáng, đôi mắt chỗ sâu, vô cùng hổ thẹn.

Hiện trường, hoàn toàn tĩnh mịch.

Giờ khắc này. Không người phản bác.

"Vô Cực thánh địa phát triển, rơi vào mức hiện nay, không muốn phát triển. Ý nguyên ánh mắt nhỏ hẹp, tầm mắt thiên cận. Nếu ta Chu Nhược Thần bây giờ vẹn vẹn phổ thông thiên tài, hoặc là không có Chúa Tể Cổ Trận chỉ năng, lần này, thiếu niên chí tôn, dạng này tuyệt thế tài tử, cũng sẽ ở nơi đây chết.

Cái này. Thế nhưng là một cái tông môn thánh địa tiếp nhận đệ tử chi pháp?"

"Chỉ là thiếu niên thần minh, làm mưa làm gió, cực kỳ lợi hại. Tốt sinh không nổi!"

Chu Nhược Thần lạnh hừ một tiếng, châm chọc nói.

Lần này, không người phản bác.

"Hậu Vạn Tồn, ba vị Hộ Đạo Giả. Các ngươi. Đem Chân Tổ Di Huấn, lấy tâm linh hồn âm, duyệt một lần đi! Sau đó, lại cho ta luận thị phi đúng sai!"

Chu Nhược Thần ngữ khí dần dần bình tĩnh.

Hắn ngừng đầu nhìn hư không diễn hóa ra hủy diệt Cự Đỉnh, ánh mắt biến mất bất định.

Đó là một loại thâm thúy ánh mắt.

Cũng là một loại vô tình ánh mắt.

Xem chúng sinh như con kiến hôi, như thịt cá, căn bản không tồn tại cảm tình.

"Chu Nhược Thần, ngươi "

Ba tên già nua Hộ Đạo Giả. Toàn bộ trầm mặc không nói, sau một lát. Ba người toàn bộ than nhẹ một tiếng.

Hậu Vạn Tồn trên mặt hiện ra hoài niệm, ước ao và vẻ mờ mịt.

Hơn nửa ngày, hắn mới hít sâu một hơi, yên lặng minh tường, đúng là thật bắt đầu minh tường Chân Tổ Di Huấn.

Hậu Vạn Tồn như thế, ba tên Hộ Đạo Giả thần thức thờ dài một tiếng, cũng đều không có cùng Chu Nhược Thần xung đột, ngược lại thu liễm cảnh giới khí tức, thương cổ huyết mạch khí thế, bắt đầu nghiêm túc, lấy linh hồn thanh âm, tụng Chân Tổ Di Huấn.

"Bình thường, ta Hậu Linh Nhi dưới trướng, Vô Cực thánh địa đệ tử, lùi về phía sau "

Cổ lão thái sơ phù văn hiển hóa hồn âm, như nhẹ giọng thổ lộ hết, lại như ào ào Lôi Âm, rung động tâm linh, gột rửa linh hồn.

Lúc này, không chỉ có là Chu Nhược Thần nghe đến mấy cái này Thượng Cổ phù văn thanh âm, chính là Vô Cực thánh địa các đệ tử, cũng nghe được.

Các đệ tử, đều toàn bộ lâm vào trong trầm mặc.

Bọn họ không hiểu Thái Sơ phù văn.

Nhưng là Thái Sơ phù văn thanh âm, truyền lại tin tức, lại là sâu sắc không gì sánh được cùng chân thực, là có thể duỗi ra tâm linh cùng linh hồn.

Dạng này phù văn thanh âm, không cần phải hiểu phù văn bản thân ý nghĩa, liền có thể hiểu rõ, trong thanh âm truyền lại là tương thân tương ái, lẫn nhau đoàn kết, chung cùng tiến lùi lý niệm.

Mà bây giờ, Vô Cực thánh địa tình huống như thế nào?

Lúc này, như vậy thanh âm, như tẩy não thanh âm, nhưng cũng không thật tẩy não.

Thanh tẩy, là mọi người hư uế linh hồn.

Chân Tổ Di Huấn, chưa phát giác chi môn đã tưng hoàn thành.

Nhưng là hiện trường, từng mảnh từng mảnh tĩnh mịch, một mảnh yên lặng.

Cho dù là bị Lăng nhục Hậu Tông Duyên, lúc này trên mặt vẻ cừu hận, cũng pha loãng rất nhiều, đậm bạc rất nhiều.

Hắn y nguyên giận, y nguyên oán niệm, cũng y nguyên hận.

Giận chính mình thất bại, oán niệm tông chủ không xuất thủ bảo hộ hắn, hận năng lực chính mình không đủ, bị nhân khi nhục.

Nhưng sâu trong đáy lòng, đối với Chân Tổ Di Huấn, hắn cũng chưa hẳn không có có tâm động, chưa chắc không có bị rung động cùng kích thích.

Nhân tâm đáy lòng, đều có một phần lúc đầu thuần chân.

Mà Chân Tổ Di Huấn, cái này đến từ Thái Cổ thời đại Hậu Linh Nhi tiên tử truyền thừa tổ huấn, . thì là gột rửa linh hồn thanh âm, Thánh Quang thanh âm, là chân chính thức tỉnh Nhân chi Sơ cái kia một sợi thiện ý bản tính.

Cho nên, cái này Chân Tổ Di Huấn hiệu quả, tự nhiên là phi thường to lớn.

"Về sau, Vô Cực thánh địa, mình tưởng chi pháp, liền là linh hồn tưng ' Chân Tổ Di Huấn '!"

Bỗng nhiên ở giữa, Hậu Vạn Tồn cao giọng nói ra.

Thanh âm hắn, chấn động thiên địa, vang vọng hư không, cũng vang vọng tại mỗi một tên đệ tử trong lòng.

Các đệ tử, toàn bộ sợ hãi, toàn bộ cung kính linh mệnh, khí thế, rục rờ hẳn lên.

Lúc này, Hậu Vạn Tồn, bỗng nhiên tại Chu Nhược Thần trước người cúi người chào thật sâu một lần, sau đó, đứng là vô cùng cung kính quỳ xuống tới.

Hậu Vạn Tồn quỳ.

Ba tên Hộ Đạo Giả, cũng tại gần như cùng thời khắc đó, quỳ gối Chu Nhược Thần trước người.

"Nhất triều giác tỉnh, nhất triều đón ngộ, huyết mạch thức tỉnh, truyền thừa mở ra, tính cách cải biến, nhận rõ con đường phía trước."

"Chu Nhược Thần, bây giờ, Chân Tổ không còn, người chính là Chân Tổ, xin nhận Hậu Vạn Tồn cúi đầu!"

Hậu Vạn Tồn cung kính nói ra, sau đó cúi người chào thật sâu, quỳ bái hành lễ.

Mà không chỉ có là Hậu Vạn Tồn, ba tên Hộ Đạo Giả mặc dù không nói chuyện, nhưng thái độ cùng Hậu Vạn Tồn, độc nhất vô nhị, đồng dạng khom mình hành lễ, đồng dạng quỳ bái dập đầu.

Cử động như vậy, cũng làm cho hơi có cảm ngộ các trưởng lão, toàn bộ như theo như gió quỳ xuống dập đầu, cúi người chào.

Các trưởng lão quỳ xuống, cái kia hư không bên trong các đệ tử nhóm, tự nhiên cũng sẽ không đứng đấy.

Sau đó, một trận mở ra mặt khác tràng cảnh, liền tại Vô Cực thánh địa, trình diễn.

Vô Cực thánh địa, tất cả mọi người, lên tới tông chủ, xuống đến đệ tử, toàn bộ quỳ xuống dập đầu, cúi người chào, đối Chu Nhược Thần bày tỏ lớn nhất kính ý. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chiến!

Gió lạnh y nguyên ghẹn ngào, tuyết, y nguyên như lông ngỗng.

Vô Cực thánh địa băng lãnh, một như Thượng Cổ Truyền Thừa mà đến.

Nơi này, không có bốn mùa, chỉ có ngày đông giá rét.

Gió thổi qua, tuyết lông ngỗng vẫn còn đang tàn phá bờ bãi, không có hỗn loạn năng lượng trùng kích, yếu đuối tuyết, liền lộ ra có chút hung mãnh.

Sơn môn bên ngoài, yên tĩnh không thể nghe thấy, chỉ có Phong Tuyết âm thanh, như khóc như tố.

Vô Cực thánh địa tất cả mọi người, đều yên tĩnh quỳ, phảng phất tại một lần nữa tiếp nhận Chân Tổ Di Huấn, tại một lần nữa tắm rửa Chân Tổ vinh quang.

Chỉ có một người ngoại lệ.

Hắn, chính là Hậu Tông Duyên, cái kia được tôn xưng là 'thiếu niên thần minh' người.

"Tông chủ đều quỳ xuống, ta đây? Như lần này quỳ xuống, liền vĩnh viễn quỳ xuống."

Hậu Tông Duyên trong lòng tự lẩm bẩm.

Chu Nhược Thần mạnh, vượt xa hắn tưởng tượng.

Từ khi sinh ra cho tới bây giờ, hắn gặp qua vô tận thiên tài, chính diện ứng đối không qua thiếu Thánh Chủ cấp nhân vật lãnh tụ, nhưng lại chưa bao giờ có được hôm nay như vậy khuất nhục, chặt vật kinh lịch.

"Bao nhiêu năm? Làm đúng là mĩa mai, không nghĩ tới, chịu nhục cảm giác, đúng là như thế làm cho người không cam lòng!"

"Chỉ là, hắn là sao sẽ mạnh như vậy! Thiếu niên chí tôn, không phải một mực không bằng thiếu niên thần minh sao? Chẳng lẽ, có chỗ nào, ta thật tính sai?"

Hậu Tông Duyên đã quên thế xác tinh thần thống khổ, quên linh hồn bị thương, trong lòng nhanh chóng suy tư.

Nhưng, một khắc này, tâm hắn, bỗng nhiên yên lặng, phảng phất bị một đôi Thiên Nhân khóa chặt, bất luận cái gì tư tưởng, đều phảng phất thoát ly chẳng nhiều một đôi như Thiên Đạo hai mắt thẩm nhuận.

Cái kia, là Chu Nhược Thần hai mắt.

Chu Nhược Thần, tại rất nhiều quỳ thân ảnh bên trong. Cũng không có phát hiện hắn thân ảnh.

"Quỳ xuống đi."

Chu Nhược Thần thanh âm truyền đến, lạnh lùng, sắc bén.

Hậu Tông Duyên biết. Hắn nếu không quỳ, lúc này hắn phải chết.

Lúc này, lại không thể có thể có người có thể cứu hắn.

Như vậy, là sống cường điệu muốn, vẫn là tôn nghiêm trọng yếu?

Hậu Tông Duyên lựa chọn cái trước.

Cứ việc toàn thân như thịt nhão, máu thịt be bét, nhưng hắn lực lượng y nguyên còn tại.

Hắn nỗ lực kéo lấy máu thịt be bết thân thể. Run rẩy đứng lên, sau đó, thì như thể quỳ gối Chu Nhược Thần trước mặt.

Hắn cũng không nói gì. Hắn cũng không có khả năng vào lúc này, lại nói cái gì.

"Ừm, hiện tại, Chân Tổ Di Huấn. Một lần nữa truyền thừa. Về sau, ta chính là ta, mà không phải Chân Tổ."

"Ta, cũng không thể nào là các ngươi Chân Tổ, Chân Tổ, sẽ chỉ tồn tại ở trong lòng các ngươi."

Chu Nhược Thần nói ra.

Lập tức, ánh mắt của hắn vừa nhìn về phía Hậu Tông Duyên, nói: "Về phần ngươi. Ta biết ngươi có báo thù chí tâm, cũng biết ngươi lòng dạ nhỏ mọn. Nhưng là không sao cả. Ta không giết ngươi. Mà lại, lúc khi tới hậu trọng yếu, ta sẽ truyền thụ cho ngươi tu luyện chi pháp, để ngươi càng thêm cường đại. Cường đại về sau, ngươi tới giết ta."

Chu Nhược Thần ngữ khí tùy ý, lại không có nửa điểm trò đùa thành phần.

Cái này, phảng phất rất lợi hại buồn cười.

Nhưng lời này, nghe vào Hậu Tông Duyên trong lòng, lại là hàn ý nghiêm nghị.

Một cái không trăm thảo trừ căn nhân, muốn sao cũng là ngu không ai bằng, muốn sao, thì là có cực hạn đáng sợ thủ đoạn cùng năng lực.

Chu Nhược Thần, tuyệt không giống như là ngu không ai bằng người.

Như vậy, Chu Nhược Thần, thì là căn bản cũng không quan tâm hắn Hậu Tông Duyên trưởng thành cùng trả thù!

Hậu Tông Duyên trong lòng không khỏi trầm xuống, chỉ cảm thấy phảng phất giống như có một tòa cự đại dãy núi, bỗng dưng áp bách tới.

"Phốc —— "

Không cách nào không chế, hắn một búng máu phun ra ngoài.

"Lần này, trấn áp ngươi, ngày khác, ngươi nếu thật trấn áp ta, đó chính là ta Chu Nhược Thần thất bại. Thất bại, chết chưa hết tội, chết không có gì đáng tiếc!"

Chu Nhược Thần bình tĩnh nói ra.

Lập tức, hắn một tay đánh ra,

Cái kia như Lục Mang Tinh bên trong tòa cổ trận, chảy ra mãnh lớn năng lượng bản nguyên đến, cái kia vô tận năng lượng bản nguyên, trực tiếp như quán đỉnh, chạy ra ngoài Hậu Tông Duyên đỉnh đầu rút quá khứ.

Hậu Tông Duyên nguyên bản một thân đáng sợ thương thế, đúng là tại lấy mất trần có thể thấy tốc độ khôi phục.

Loại kia tốc độ, quả thực là vô cùng kinh người.

Có điều hô hấp ở giữa, trước đó như thịt nhào một đồng Hậu Tông Duyên, đúng là gần như khôi phục bảy thành!

Loại này khôi phục chi pháp bên trong, ẩn chứa năng lượng bản nguyên, ẩn chứa niết bàn tân sinh lực lượng đáng sợ.

Loại này nói, mang theo thần tính khí tức, cho Hậu Tông Duyên chỗ tốt cực lớn.

Có thể Hậu Tông Duyên trong lòng hoảng sợ, không giảm trái lại còn tăng.

"Phù phù —— "

Hậu Tông Duyên không cách nào không chế, tim đập đều run, lần này, hắn là vô cùng trung thực một lần nữa quỳ xuống tới.

"Được. Các ngươi, đều đứng lên đi."

Chu Nhược Thần nghiêm nghị nói ra.

Lúc này, Chu Nhược Thần nhìn cũng không phiêu dật, cũng không lộ vẻ như Hậu Tông Duyên như vậy xuất trần.

Thậm chí, hắn ăn mặc nhìn có chút mộc mạc, hắn tóc thậm chí có chút rối tung, thế nhưng là, cái kia một cỗ phảng phất giống như thần tính lực lượng khí thế, để hắn y nguyên vô cùng hào quang đoạt nhân.

Cái gì thiếu niên thần minh, bây giờ, đã sớm thua chị kém em, đã sớm u ám không sáng.

Chu Nhược Thần nói xong, Hậu Vạn Tồn, ba vị Hộ Đạo Giả, Tuyết Lăng Tiên Tử các loại trưởng lão cùng Hồng Liên các đệ tử, cũng đều toàn bộ lần lượt đứng lên.

Lúc này, Chu Nhược Thần dần dần phóng thích Cổ Trận, cái kia hủy diệt Nguyên Tử Cổ Trận, cũng mới dần dần ảm đạm xuống, cái kia hủy diệt chi lực, cũng dần dần bình ổn lại.

Cũng là giờ khắc này, Hậu Vạn Tồn, ba vị Hộ Đạo Giả bọn người, cái này mới chính thức thờ phào.

"Thánh địa xuống dốc, tai hoạ ngầm khắp nơi đều là. Cổ Trận càng là cảnh hoàng tàn khắp nơi. Đã Vô Cực thánh địa nguyện ý sửa đổi, như vậy, sau đó, ta sẽ chữa trị Cổ Trận, để Vô Cực thánh địa tất cả trận pháp, phù văn, hoàn toàn khôi phục đã từng huy hoàng."

Chu Nhược Thần bình tĩnh nói ra.

"Vô Cực thánh khôi phục cho dù tốt, nếu không có đệ tử kiệt xuất, cuối cùng thanh danh không hề. Chúng ta như thể thuận theo Hậu Tông Duyên, cũng vẹn vẹn, là bởi vì hắn có nhất định hi vọng, tại cùng Càn Khôn Thánh Địa truyền thừa so đầu bên trong, không chán nản như vậy bại."

"Người biết, Vô Cực thánh địa, Càn Khôn Thánh Địa, đều nói cầu có ta vô địch, duy ta độc tôn, coi trọng là loại kia thoải mái không bị trói buộc, trong lòng Vô Chấp độc và ràng buộc, không có ràng buộc, cho nên, đối đãi thiên phú đệ tử, chúng ta, từ trước tới giờ không dám có bất kỳ ràng buộc, bất kỳ can thiệp nào, chỉ cần không phản bội tông môn, không treu ra thiên giận Nhân Oán sự tình, chúng ta, liền y nguyên mặc kệ."

"Đúng vậy a, chúng ta hái lấy, thật là nuôi thả thiên tài thù đoạn."

Hậu Vạn Tồn, tính cả Hậu Vạn Tồn bên người một tên bà lão, lúc này cũng có chút thở dài nói ra.

Chu Nhược Thần không khỏi nhìn hai người liếc một chút, nói: "Không có căn cơ, nói gì không bị trói buộc phóng túng? Căn cơ bất ổn, nuôi thả, sẽ chỉ hủy diệt, không có trưởng thành."

"Ràng buộc, không phải ràng buộc, mà là đạo, mà chính là một cái danh hiệu, tên là ' ràng buộc ' mà thôi, nói cho cùng, là tâm không cam lòng! Không vào hồng trần, liền không thể xuất trần. Không có sinh ra ràng buộc, liền sẽ không thả ràng buộc. Các người tại ngộ đạo bên trên, vẫn luôn sai."

"Đương nhiên, bây giờ ta nói, cho dù là các người nghe vào, nhưng không có xâm nhập tâm thần cùng linh hồn, các người, y nguyên sẽ không hiểu được, sẽ không hiểu."

"Như vậy, Hậu Tông Duyên, người đứng lên, chúng ta, tái chiến một trận."

Chu Nhược Thần nói, ánh mắt nhìn về phía Hậu Tông Duyên.

Hậu Tông Duyên lập tức do dự.

"Thiếu niên thần minh, chiến đấu dùng khí đều đánh mất? Thật đáng buồn!"

Chu Nhược Thần lạnh giọng châm chọc nói.

"Thật đáng buồn? Người năng lực, đủ để nghiền ép ta, ta như thế nào cùng người vì chiến? Hoặc là, người vẹn vẹn, chỉ là muốn lần nữa vũ nhục ta?"

Hậu Tông Duyên sắc mặt mang theo tức giận cùng kiêng kỵ chi ý.

Chu Nhược Thần cười nhạt một tiếng, đối Hậu Vạn Tồn, cũng đối tất cả mọi người nói: "Cái này, cũng là thiếu niên thần minh, các người cái gọi là vô địch thiên tài, khó gặp đối thủ nhân vật tuyệt thế, cũng không gì hơn cái này mà thôi."

"Không tệ, ta chính là không bằng người, thì tính sao? Người đã lăng nhục ta, lấy biểu hiện người bất phàm, sau đó thì sao? Sau đó, người còn muốn làm cái gì?"

Hậu Tông Duyên như là đã đến nước này, hắn cũng liền chẳng sợ hãi, âm thanh lạnh lùng nói.

Ánh mắt của hắn y nguyên oán độc, y nguyên căm hận, y nguyên không cam lòng.

Hậu Vạn Tồn lắc đầu.

Ba tên Hộ Đạo Giả cũng đồng dạng lắc đầu.

"Trước đó, vì ngăn ngừa phiền phức, ta lấy chính mình linh hồn ý chí, khởi động phiên thiên địa này trận pháp, vận dụng trận pháp lực lượng, trấn áp các người tất cả mọi người, cho nên, tại các người tất cả mọi người nhìn lại, năng lực ta nghịch thiên, chiến lực kinh người, có thể chém giết Thánh Chủ, thậm chí chém giết Thần Linh."

"Đây là thật."

"Nhưng lần này, sẽ cùng Hậu Tông Duyên chiến đấu, ta, vẹn vẹn sẽ chỉ thi triển chính ta lực lượng, thi triển Hư Đan cảnh tứ trọng kiếm đạo, cơ bản nhất kiếm đạo mà thôi."

"Ta chỉ muốn, dùng cái này nói cho các ngươi biết, tu luyện, có viên kia vô địch tâm, liền đầy đủ. Chấp niệm đi xuống, đem không người có thể ngăn cản."

Chu Nhược Thần bình tĩnh nói ra.

Hậu Tông Duyên lạnh hừ một tiếng, nói: "Nói khoác mà không biết ngượng! Như bắt lợi sử dụng thủ đoạn, kiếm đạo? Cảnh giới? Ta đủ để nghiền ép ngươi!"

"Dám chiến đấu?"

Chu Nhược Thần nói.

"Ra tay đi!"

Hậu Tông Duyên lại lạnh giọng khẽ nói.

Gặp Chu Nhược Thần ngữ khí không giống làm bộ, gấp lại tông chủ và tam đại Hộ Đạo Giả đều lắc đầu thờ dài, Hậu Tông Duyên nhất thời bị kích thích, lập tức hiển hóa ra tự thân Chân Đan cảnh bát trọng đáng sợ cảnh giới khí tức.

Cái này, cảnh giới bên trên, quả thực là nghiền ép!

Chỉ là, thật là thế này phải không?

Gió lạnh gào thét mà qua, cuốn lên từng đợt tuyết lớn.

Chân Đan năng lượng bỗng nhiên chấn động đi ra, như một mảnh huyết quang, tại Hậu Tông Duyên trên thân tiêu tán mà ra.

"Ông —— "

Một cỗ đáng sợ kiếm ý, đột nhiên ở giữa hội tụ.

Nguyên bản băng lãnh thiên địa, phảng phất bỗng nhiên giảm xuống rất nhiều nhiệt độ, trở nên càng thêm băng lãnh thấu xương.

Túc sát Sát Lục Ý Chí nương theo lấy thể lương khí tức, trong nháy mắt, bị một thanh băng tuyết ở giữa, hung hăng đâm ra.

Cùng lúc đó, Chu Nhược Thần biểu hiện trên mặt, y nguyên vô cùng bình tĩnh.

Đồng thời, hần nhìn như đậm đặc hai con ngươi, đột nhiên ở giữa, trở nên sáng vô cùng, phảng phất trong một chớp mắt, tách ra bóng mắt rực rỡ quang hoa.

Thì phảng phất, một khắc này, Chu Nhược Thần như giấu tài bị bị long đông Minh Châu, đang bị lau sau khi đi ra, lập tức tách ra lớn nhất tia sáng chói mắt!

"Ông —— "

Chu Nhược Thần trong tay, bỗng nhiên nhiều một thanh kiếm, một thanh vẹn vẹn do thiên địa ở giữa băng tuyết ngưng luyện mà thành phổ thông hàn băng chi kiếm.

Kiếm đạo Thông Thần, vạn vật, đều có thể làm kiếm!

Kiểm, toàn thân trong suốt, như hàn băng chế thành, không sắc bén, lại ở ngoài sáng trong ánh sáng, tiêu tán ra u lãnh ánh sáng.

Hậu Tông Duyên mi tâm lóe lên, một đạo trạm lam sắc quang mang bắn ra.

Cái kia đồng dạng là một thanh kiếm.

Một thanh chảy xuôi theo lẫn lẫn ba quang màu xanh thăm thẳm cổ kiếm.

Thon dài, lạnh lẽo, mang theo mờ mịt Đạo Văn cổ ý. .

Chương 36: Đại sư huynh

Đây là một thanh Hồn Binh, một thanh Hồn Kiếm.

Trong kiếm có hồn, hồn bên trong Uẩn Kiếm.

Hậu Tông Duyên cầm kiếm nghênh phong mà lên, mang theo Sát Lục Ý Chí cùng Đạo Văn cổ ý Kiếm Hồn, như một đạo lưu quang, nháy mắt giết ra.

Một kiếm kia, trực tiếp đâm về Chu Nhược Thần mi tâm.

Kiếm chưa tới, lạnh thấu xương hàn khí đã đánh Toái Hư Không vô số năng lượng, phảng phất giết ra một đạo hư không khe rãnh, giết nát giữa thiên địa ngăn tại Chu Nhược Thần cùng hắc ở giữa tất cả gió lạnh.

Chu Nhược Thần thân ảnh khẽ nhúc nhích, người đã xuất hiện tại ba mét phạm vi bên ngoài.

Hắn lui lại.

Hậu Tông Duyên kiếm, tốc độ đi tới một hồi, lại như bộc phát ra đệ nhị trọng tốc độ, lấy càng nhanh chóng hơn độ giết ra, thẳng tắp đâm ra.

Một kiếm này, phong tỏa Chu Nhược Thần sau lưng một mảnh khu ở giữa, khóa chặt cái kia một con đường phía trên tất cả phương hướng.

Chu Nhược Thần không cách nào lui lại, cũng vô pháp né tránh.

Trong tay hắn kiếm, cũng không có đâm ra, ngược lại y nguyên cầm trong tay.

Nhưng thân thể của hắn, lại trực tiếp cất cao một đoạn, bay lên hư không.

Hậu Tông Duyên kiếm, phảng phất giống như hắc hồn, Nhân Kiếm Hợp Nhất, hiển hóa Sát Lục Kiếm Ý, kiếm đạo Kiếm Hồn, hợp làm một thể.

"Hư —— "

Một phản vạn nháy mắt, Hậu Tông Duyên sát chiêu lại biến, nhân phóng lên tận trời, tiếp tục đâm hướng Chu Nhược Thần mi tâm.

Thấu xương kiếm khí, sắc bén Kiếm Hồn, một khi đụng vào, nhất định hủy diệt, kiếm đạo sinh, sinh mệnh vong!

Chu Nhược Thần kiếm hư không vỡ, bóng người lấp lóe, thân ảnh phảng phất giống như bị một kiếm đâm trúng, nhưng lại xuất hiện tại một bên khác.

Kiếm Hồn, Sát Lục Ý Chí đâm trúng, lại vền vẹn một đạo tàn ảnh.

Hậu Tông Duyên kiếm, trong tay run rẩy.

Mũi kiếm. Có một sợi hàn băng.

Mà Chu Nhược Thần hàn băng chỉ kiếm, hơi có vết nứt, nhưng. Chỉ thể thôi.

Hai người phương vị trao đổi.

Hậu Tông Duyên đôi mắt như lửa, cũng băng tuyết, băng lãnh mà hỏa nhiệt.

Đơn giản chiến đấu, để tâm hắc triều chấp trùng, áp lực tăng gấp bội.

Mà Chu Nhược Thần thần thái bình tĩnh, cử chỉ thông dong, nhưng cũng lộ ra vẻ lẫm nhẫm.

Hậu Tông Duyên. So với hắc nghĩ, mạnh hơn mấy phần. Mà hắc năng lực chính mình, so với hắc dự đoán. Yếu lược yếu ớt một tia.

Rất nhỏ, quyết định thành bại.

Chiến đấu hơi thất bại, để Chu Nhược Thần biết, thiếu niên thần minh. Cũng không phải là thật chỉ là hư danh —— cứ việc. Hắn y nguyên chiếm cứ lấy ưu thế cực lớn.

"Ông —— "

Bỗng nhiên ở giữa, Hậu Tông Duyên tất cả huyết khí, toàn bộ bộc phát ra, trong tay hấn kiếm, phảng phất giống như phóng xuất ra bên trong ngù say tuyệt thế Kiếm Hồn.

Kiếm Hồn, cùng thân thể của hấn hợp nhất, cùng linh hồn hấn hợp nhất.

Cái này trong một chớp mắt, Hậu Tông Duyên đã biết. Càng là bền bỉ chiến đấu tiếp, hấn. Càng là ăn thiệt thòi!

Làm Chu Nhược Thần thăm dò hấn năng lực, hấn, ba chiêu thì sẽ bị thua!

Mà trước lúc này, toàn lực ứng phó, có lẽ, còn có một tia hi vọng!

Chỉ cần Chu Nhược Thần không cảm Thiên Đạo chi lực trấn áp hấn, thắng bại, vẫn là không thể biết được!

Nhưng, lúc này Hậu Tông Duyên trong lòng đã thừa nhận, Chu Nhược Thần, xác thực, phi thường cường đại, chiến lực kinh thiên động địa!

Như lần này, hấn y nguyên không cách nào đánh bại Chu Nhược Thần, về sau, hấn gần như không có khả năng có cơ hội đánh bại Chu Nhược Thần!

Hậu Tông Duyên cũng vào lúc này, đột nhiên minh bạch, Chu Nhược Thần khôi phục thương thế hấn, đó là Chu Nhược Thần căn bản không cảm thấy, từ nay về sau, hấn Hậu Tông Duyên, hội có tư cách trở thành uy hiếp được người khác!

Hậu Tông Duyên đập nôi chìm thuyền, chuẩn bị được ăn cả ngã về không!

Bất luận thắng bại, hấn, trong lòng cũng không tiếc, bởi vì, đây là một trận chánh thức chiến đấu, chánh thức công bình chiến đấu, không có bất kỳ cái gì may mắn thành phần.

Trong tay hấn kiếm, nắm giữ Kiếm Hồn, là Hồn Binh, nhưng tương tự là hấn huyết tể binh khí, kiếm còn người còn, kiếm mất người mất.

Kiếm, đã cùng hấn một thể,

Không tồn tại binh khí chi lợi.

Chu Nhược Thần, trong tay không có kiếm, trong lòng có kiếm, có kiếm cùng không có kiếm, với hấn mà nói, cũng đồng dạng cũng không nhiều đại ảnh hưởng.

Về phần cảnh giới, chiến đấu ở giữa thắng bại, cũng không lấy cảnh giới cao thấp vì phán đoán suy luận.

Cho nên, trận chiến đấu này, là chân chính công bình nhất chiến!

Lúc này, Hậu Tông Duyên bỗng nhiên xuất thủ, tuyệt sát một kiếm, khóa chặt tứ phương, để Chu Nhược Thần không có đường lui, không cách nào né tránh.

Cái này một kiếm chi uy, đã có thể có thể so với Chân Đan cảnh phía trên Huyền Đan cảnh nhất trọng cường đại tu sĩ, tuyệt sát nhất kích!

Thậm chí, bên trong ẩn chứa Sát Lục Ý Chí, càng là nắm giữ kinh hồn chi lực, Trấn Hồn chi công.

Chu Nhược Thần trong ánh mắt, phảng phất trực tiếp xuất hiện dạng này một đạo sát cơ, dạng này một thanh kiếm.

Hấn trong đồng tử, chuôi kiếm này, cứ như vậy giết tới, thậm chí, trong một kiếm này, Chu Nhược Thần hoàn toàn không nhìn thấy sơ hở.

Chu Nhược Thần kiếm trong tay, tại thời khắc này, mang theo hấn Tịch Diệt Tà Tôn Chiến Hồn Ấn chi Chiến Hồn kiếm đạo, trực tiếp giết ra.

Đó là nguồn gốc từ với hấn một lần nữa lập đạo kiếm đạo.

Cũng là tại kiếm đạo Thông Thần bên trong đón ngộ đi ra kiếm đạo.

Kiếm, đi sau, mà tới trước.

Tại cái kia sát cơ đột nhiên bạo phát trước đó, bỗng nhiên, ' hưu ' một tiếng giết ra.

"Bành —— "

Bỗng nhiên, va chạm thanh âm đột nhiên truyền đến.

Hư không chấn động.

Chu Nhược Thần trong tay hàn băng Băng Kiếm, đúng là trong nháy mắt đâm trúng cái kia Hậu Tông Duyên một đạo sát cơ, không sai sau đó phát sinh mãnh liệt va chạm.

Kịch liệt chấn động bạo phát, phảng phất trong nháy mắt như muốn bộc phát ra một vòng đáng sợ mây hình nấm.

Có thể, cổ này hỗn loạn hủy diệt năng lượng, đột nhiên ở giữa, biến mất không còn tăm hơi, tán loạn vô hình.

Hàn băng chỉ lực đập dồn ra một vòng ánh sáng, chấn vỡ cái kia một vòng hủy diệt hỗn loạn năng lượng, đồng thời, hàn băng Băng Kiếm, cũng vào lúc này bỗng nhiên xuất hiện như mạng nhện đồng dạng vết nứt.

"Phốc phốc —— "

Hàn băng kiếm, nát.

Hóa thành một mảnh băng tuyết bột mịn, tung bay tại hư không.

Chu Nhược Thần tay, như một thanh kiếm, ngón tay chỉ hướng Hậu Tông Duyên mi tâm.

Mặc dù ngăn cách gần trăm mét khoảng cách, nhưng một chỉ này đầu, phảng phất giống như sau một khắc, liền có thể đâm xuyên Hậu Tông Duyên mi tâm.

Mà Hậu Tông Duyên kiếm, đồng dạng chỉ hướng Chu Nhược Thần mi tâm.

Đồng dạng, như tại trong nháy mắt, liền có thể đâm xuyên Chu Nhược Thần mi tâm một dạng.

Hàn kiếm còn trong tay, nhưng là trên lưỡi kiếm, đồng dạng xuất hiện từng tia từng tia vết nứt.

Kiếm không có vỡ, cũng không có vỡ tan, vết nứt ven vện hàn băng mảnh vụn bột mịn nhiễm phải đi, thực cũng không rõ ràng.

Giống như là từng đạo từng đạo đơn giản vết cắt. Không ảnh hưởng toàn cục.

Có thể, Hậu Tông Duyên yên tĩnh nhìn qua Chu Nhược Thần, Chu Nhược Thần cũng yên tĩnh nhìn lấy Hậu Tông Duyên.

Chu Nhược Thần chỉ hướng Hậu Tông Duyên mi tâm tay. Trước một bước rũ xuống.

Giữa thiên địa, cũng bởi vậy, mà lâm vào một mảnh tĩnh lặng.

Kết quả như thế nào, không có ai biết.

Cho dù là Hậu Vạn Tồn, cho dù là cái kia ba tên Hộ Đạo Giả, đều nhìn không ra thắng bại.

Nhưng thắng bại, thực đã phân ra tới.

Như vậy. Chu Nhược Thần kiếm nát, phải chăng, Chu Nhược Thần đã thua?

Tất cả mọi người. Đều vô ý thức nhìn về phía Chu Nhược Thần.

Chu Nhược Thần biểu lộ rất bình tĩnh, cũng rất lạnh nhạt, phảng phất căn bản không có trải qua một trận chiến đấu.

Mà khác biệt là, trước đó oán niệm thâm hậu, trước đó lòng dạ nhỏ mọn. Trước đó hận ý nghiêm nghị Hậu Tông Duyên. Lúc này mặc dù biểu lộ bình tĩnh, nhưng là ánh mắt tiêu điều, ánh mắt vô cùng âm đạm.

"Ta thua, bại, rất lợi hại triệt để!"

Hắn thở dài một tiếng, phảng phất, không ngớt mới chỉ tâm, đều đã âm đạm.

Chu Nhược Thần nói: "Người không có bại."

Hậu Tông Duyên âm đạm mỉm cười. Phảng phất so gặp nhìn vô tận vũ nhục còn bị thảm.

Thanh âm hắn buồn bã, nói: "Bại cũng là bại. Cảnh giới, ta cao hơn người mười cái cảnh giới nhỏ, hai cái đại cảnh giới; chiến lực, người cũng không hiển hóa bất luận cái gì chiến lực, mà ta, hiển hóa ra phá sáu trận chiến lực! Binh khí, người tiện tay nắm thiên địa tuyết hoa, ngưng luyện trở thành Băng Kiếm, không chịu nổi một kích Băng Kiếm, mà ta, chính là vũ hồn Thiên Mệnh trong lĩnh vực Thánh Chủ chế tạo vũ hồn cấp Hồn Binh. Hồn Binh cùng ta thiên nhân hợp nhất, đúng là đều gần không thân người, bị người tùy ý một kiếm, gần như đánh chết.

Người như không nương tay, ta mặc dù có thể đảo mệnh, cũng nhất định trọng thương."

Hậu Tông Duyên giải thích một tiếng, thanh âm tiêu điều, như nản lòng thoái chí.

"Ta vốn cho rằng, ta tuyệt sẽ không có sai sót bại ngày đó, cũng sẽ không chính miệng thừa nhận chính mình thất bại, hiện tại, lại phát hiện, ta quá non nớt, quá ngây thơ. Nhưng, thất bại, nhưng cũng thất bại đến tâm phục khẩu phục, thoải mái rộng rãi, suy nghĩ thông suốt, không có tiếc nuối!"

Nói, hần bỗng nhiên ngửa đầu, lớn tiếng cười rộ lên.

Thanh âm cười mở, tựa hồ chưa từng có như thế thoải mái cười to.

Hần, giống như là điên một dạng, tiếng cười, phá lệ thô lương.

"Chúng ta, đều cũng không nhìn ra, người có chỗ nào thất bại, người, cũng chớ có tự coi nhẹ mình, dù sao, hần là Đế Tử, là chân chính Đế Huyết người thừa kế, người —— "

Lúc này, Hậu Vạn Tồn, đã mở miệng an ủi.

Hậu Tông Duyên tình huống, để hần thật rất là không đành lòng.

"Ha ha, tông chủ, các người không hiểu. Kiếm đạo Thông Thần, ta đã từng cảm ngộ qua, cứ việc chỉ có một tia, lại có thể giải bên trong thần tính chi lực. Mà lần này chiến đấu, Chu Nhược Thần, vốn có ba lần cơ hội, có thể trong nháy mắt đem ta đánh chết, lại đều cũng không có xuất thủ.

Cái kia về sau, hần cảnh giới chống đỡ hết nổi, chiến ý tan ra, trong tay Băng Kiếm Kiếm Hồn thậm chí cả Kiếm Phách khí tức, nhiều lần giảm xuống, rốt cục, Băng Kiếm không cách nào ổn định, liền nát.

Nhưng, cho dù là nát, hần ngưng luyện ra Kiếm Hồn khí tức, vền vẹn lóe lên liền biến mất, cũng đã kinh hãi đến ta Kiếm Hồn.

Ta Kiếm Hồn, sinh ra 'kinh hồn' cảm giác, điều này nói rõ, kiếm đạo phía trên lý giải, ta kém hần nào chỉ là cách xa vạn dặm!"

"Cho nên, ta thua đến tâm phục khẩu phục."

"Thời khắc cuối cùng, ta cho là ta có thể giết chết hần, tuy nhiên giết không chết hần, cũng có thể trọng thương hần.

Nhưng, vền vẹn một đầu ngón tay, ngưng luyện ra kiếm đạo Hồn Ấn, ta cũng đã bị thua."

"Buồn cười."

"Buồn cười ta còn như thế kiệt ngạo cô độc, tự cho là đúng, cho là mình tại cái này đương thời, đã vô địch."

Hậu Tông Duyên cười thảm không thôi, phảng phất giống như đã thất hồn lạc phách.

Một cái kiêu ngạo nhân, lớn nhất đã kích, không phải lãng nhục hần, mà là tại hần kiêu ngạo nhất địa phương, trực tiếp đánh bại hần, cái này, cũng là tốt nhất chà đạp.

Mà lại, Hậu Tông Duyên trong lòng hiểu rõ, bây giờ hần đã nghĩ rõ ràng, Chu Nhược Thần có ba lần cơ hội có thể đem hần chém giết! Như vậy, . hần không biết, không nghĩ hiểu rõ địa phương, Chu Nhược Thần lại có bao nhiêu lần cơ hội, có thể đem hần chém giết?

Hần, không chút nghi ngờ có dạng này cơ hội.

Lần thứ nhất chiến đấu, Chu Nhược Thần là sao lui?

Sau đó thời điểm, Chu Nhược Thần là sao lên không?

Lần thứ ba, Chu Nhược Thần là sao hoành rút một kiếm?

Nếu là khi đó, Chu Nhược Thần phóng thích Chiến Hồn Hồn Ấn, hần lại nên ứng đối ra sao?

Hậu Tông Duyên kiêu ngạo, lại không phải là đồ ngốc, hần vốn là thiên tài, những thứ này, tại cẩn thận suy nghĩ về sau, liền sẽ có đáp án.

Cho nên, thua, mà lại hần thua tâm phục khẩu phục.

Mà sau khi nghe được tông kéo dài lời nói, Hậu Vạn Tồn, ba tên Hộ Đạo Giả, Tuyết Lăng Tiên Tử, Hồng Liên các loại các đệ tử, đều sợ hãi thất thần, vô cùng kinh nghi bất định nhìn lấy Chu Nhược Thần, phảng phất đang nhìn một tên tuyệt thế yêu nghiệt.

Thiếu niên Thần Linh, chiến lực như thế nào, tất cả mọi người rõ như ban ngày.

Nhưng, cho dù là dứt bỏ tất cả phụ trợ chi vật, Chu Nhược Thần đúng là đều có thể trong nháy mắt chém giết thiếu niên thần minh vô số lần, cái này, thật là cực kỳ đáng sợ.

"Người, còn có thể đứng lên sao?"

Chu Nhược Thần thật sâu gật đầu, trong mắt lần thứ nhất tràn ngập ý tán thưởng.

"Có thể!"

Hậu Tông Duyên gật gật đầu, ánh mắt kiên định.

"Vậy liền đứng lên, về sau, đại sư huynh vị trí, là ta. Ta mang người tiến về Càn Khôn Thánh Địa, mang người bước vào Đại Châu tranh phong, mang người đi một đầu chánh thức con đường vô địch."

Chu Nhược Thần ngừ khí bình tĩnh, nói ra.

"Đại sư huynh ở trên, xin nhận sư đệ Hậu Tông Duyên cúi đầu!"

Hậu Tông Duyên biểu hiện trên mặt khẽ giật mình, lập tức, lập tức lộ ra vẻ vui thích, tiếp theo, vô cùng cung kính khom mình hành lễ, cúi đầu bái kiến Chu Nhược Thần. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Quan Hệ Thông Gia

Tĩnh lặng thiên địa, truyền đến một mảnh như sấm tiếng vỗ tay.

Hậu Tông Duyên lời nói, phảng phất gõ mở hiện trường các đệ tử nhóm nội tâm.

Ban đầu, Hậu Tông Duyên biểu hiện, thật rất kém cỏi. Bị vũ nhục về sau, càng là biểu hiện ra có thù tất báo tiểu nhân bộ dáng.

Sau đó, Hậu Tông Duyên bị giáo huấn đến vô cùng thâm, làm lòng người sinh đồng tình.

Dù sao Hậu Tông Duyên là Vô Cực thánh địa xuất sắc nhất đệ tử, không có cái thứ hai. Cho dù là đối nội vô cùng tàn khốc cùng hà khắc, tại đối ngoại bên trên, các đệ tử trong lòng, vẫn là có đoàn kết chí ý.

Về sau, Chu Nhược Thần cùng Hậu Tông Duyên nhất chiến, không chỉ có công bình, thậm chí một số phương diện tới nói, Chu Nhược Thần xác thực ở thể yếu, tự thân đều đại ưu thế, đều cũng không sử dụng.

Như tình huống như vậy hạ, Hậu Tông Duyên lần nữa bị thua, cũng tại bị thua về sau, đánh mất đầu chí, phảng phất giống như bị triệt để đánh bại, lại khiến tất cả tràn ngập chờ mong cùng ước mơ chỉ tâm đệ tử, triệt để thất vọng.

Có thể theo Chu Nhược Thần một lời nói, Hậu Tông Duyên bỗng nhiên kiên định đứng lên, một lần nữa nhóm lửa đầu chí, cũng lần nữa quật khởi, đồng thời thể hiện ra một tên thiếu niên thần minh nên có khí chất cùng phong phạm, thậm chí có loại vì vậy mà thuế biến, tẩy gân phạt tủy biểu hiện, cái này, mới đúng tất cả mọi người bỗng nhiên kích động nguyên nhân!

Như thiếu niên Thần Linh cũng đứng lên lời nói, như vậy Vô Cực thánh địa, sẽ trước đó chưa từng có huy hoàng!

Thiếu niên chí tôn!

Thiếu niên Thần Linh!

Hai đại tuyệt thế thiên tài, đồng thời tồn tại ở trong tông môn, tông môn, muốn phải khiêm tốn, chỉ sợ là cũng khó.

Lúc này, không chỉ có là các đệ tử đang nhiệt tình vỗ tay, chính là tông môn tông chủ Hậu Vạn Tồn, ba tên Hộ Đạo Giả. Cũng nhịn không được kích động vỗ tay lên.

Nguyên bản thảm liệt, xấu hổ trắng diện, cũng bởi vậy, mà trở nên hoàn mỹ. Tuyệt không thể tả.

Cừ hận, phảng phất tại cái này trong lúc vô hình, triệt để hóa giải.

Thậm chí, tại Hậu Tông Duyên mà nói, đây là tân sinh, là triệt để đi ra loại kia tự cho là đúng ngu muội lúc trước tân sinh.

Chu Nhược Thần tiếp nhận Hậu Tông Duyên khom mình hành lễ, lúc này mới ánh mắt mang theo ý tán thưởng nói: "Người có thể tỉnh ngộ. Coi như không tệ. Thiên tài chân chính, không phải ức hiếp tông môn đệ tử, không phải để tông môn đệ tử, trưởng lão ăn nói khép nép, khúm núm. Mà chính là để người

địch nhân, nổi tiếng mà táng đảm, gấp mặt mà tâm thần bất an."

"Chúng ta thù đoạn, không phải dùng mà đối đãi chính mình sư huynh đệ tỷ muội. Mà chính là để mà đối địch."

"Ta quan chi. Một ít trưởng lão, đối ngoại có chút khúm núm, nhưng bọn hần tu vi, cũng không dưới ngoại, đây cũng không phải là đáng sợ ngoại, mà chính là, ngoại gánh chịu lấy tông môn hưng thịnh hi vọng, vì tông môn hưng thịnh. Chính là thuận theo ngoại, bọn họ cũng cảm thấy là đáng giá."

Nhưng ngoại lại không thể như thế yên tâm thoải mái tiếp nhận đây hết thảy."

"Đạo Khả Đạo. Phi Thường Đạo. Ngoại tương đạo xem như nói, Đạo ngay tại trong lòng ngoại. Ngoại đem tông môn coi như tông môn, tông môn ngay tại trong lòng ngoại. Ngoại nếu không tương đạo lòng quyền, ngoại cuối cùng không cách nào lập đạo. Ngoại nếu không đem tông môn coi như tông môn, tông môn, cũng sẽ không bởi vì ngoại quật khởi, mà lại xuất hiện vinh quang."

Chu Nhược Thần lời nói rất nhẹ, lại nói năng có khí phách.

Những lời này, với hần mà nói, tại trải qua trong trần thế, nặng bao nhiêu cảm xúc.

Thất tình lục dục, hần cũng không phải là không có nhận biết, cũng không phải là không có thể ngộ.

Chỉ là, trước đó một mực đắm chìm trong phụ vương hần, thân nhân ly thể trong bi ai mà thôi.

Lúc này, Vô Cực thánh địa đã không một lần nữa tịch diệt tân sinh, cái kia, một số tai hại, hần nên nói, cuối cùng là phải nói.

Cái này, không chỉ có là nói cho Hậu Tông Duyên nghe, vậy. Nói cho ở đây tất cả trưởng lão, các đệ tử nghe.

"Tốt! Nói hay lắm! Trước đó, ta một mực không nói, chỉ là không muốn tại trong lòng ngoại hình thành ràng buộc. Nhưng ngoại rất nhiều sờ tác sờ vi, xác thực, có chút làm cho người thất vọng đau khổ. Rất nhiều đệ tử, nghĩ tên ngoại, mà nghe tin đã sợ mất mật, trong mắt, trong lòng đều tràn ngập hoảng sợ."

"Đặc biệt là ngoại yêu cầu sư muội của ngoại sau đó mưa trở thành ngoại thị nữ,

Chúng ta cũng đáp ứng, nhưng ngoại tuy nhiên nàng trong sạch không có bị ngoại hủy diệt, nhưng cũng từng chịu đựng các loại trên thân thể lăng nhục, tại nữ tử mà nói, ngoại cử động như vậy, coi là thật không được."

"Mặt khác, trước đó, ngoại cùng Chu Nhược Thần động thủ, Chu Nhược Thần khi nhục ngoại, ta không có động thủ, không phải là bởi vì không nghĩ, mà là bởi vì vô năng."

Lúc đó, Chu Nhược Thần mở ra là gần Thần lực lượng, lực lượng nguồn gốc từ tại Vô Cực thánh địa Nguyên Từ Cổ Trận, nếu không có phán đoán sai lầm, chỉ cần ta dám động thủ, chết là lần, Vô Cực thánh địa, tất cả mọi người, đều biết chết, Vô Cực thánh địa, cũng sẽ chánh thức hủy diệt!

Hần đã có lấy Chân Tổ chi năng, có thể chấp chương tông môn Cổ Trận, tông môn mệnh mạch, liền tự nhiên trong tay hần."

Hậu Vạn Tồn hít sâu một hơi, thở dài nói ra.

Những lời này, để bây giờ Hậu Tông Duyên, hiện ra vẻ xấu hổ.

Rất nhiều nhân, nếu là tâm niệm sai lầm, liền sẽ tại sai lầm trên đường, đi được càng ngày càng xa, cho đến khi cuối cùng, về không đầu.

Mà Hậu Tông Duyên, thân là thiếu niên Thần Linh, thiên phú dị bẩm, đi nhầm đường, lại tại bây giờ, bị một gây thức tỉnh, nói là nhát triều đốn ngộ, cũng đồng dạng không quá đáng chút nào.

Cho nên, trên mặt hần hiện ra vẻ áy náy.

Có vẻ áy náy nhân, thường thường cũng sẽ không là loại kia xấu triệt để không cứu người.

"Tông chủ, các vị sư đệ, Hồng Vũ Sư Muội, thật xin lỗi."

Hậu Tông Duyên cúi người chào thật sâu, lần nữa nói xin lỗi, thái độ mười phần thành khẩn.

"Đại sư huynh, ngoại tốt dạng! Đây mới là trong lòng chúng ta đỉnh thiên lập địa đại sư huynh!"

"Đại sư huynh, chúng ta yêu ngoại!"

"Không, hiện tại là nhị sư huynh! Đại sư huynh, nhị sư huynh, các ngoại, chính là chúng ta trong lòng vĩnh viễn đại sư huynh, nhị sư huynh!"

"Nhị sư huynh, người sống một đời, ai có thể không qua, qua mà có thể thay đổi, không gì tốt hơn! Chúng ta không trách ngoại! Bởi vì cho tới nay, ngoại chính là chúng ta tấm gương, trong lòng chúng ta thần tượng!"

"Sư huynh, đồ mừa không trách người, chỉ cần, về sau sư huynh chớ có lại khi dễ đồ mừa liền tốt."

Rất nhiều đệ tử, nhao nhao lên tiếng.

Bên trong, chính là cái kia sau đồ mừa, cũng hơi ngượng ngùng mà cảm xúc nói ra một phen lời trong lòng.

Những lời này, mặc dù không có lúc trước như vậy cực hạn cung kính chỉ ý, lại ngược lại càng có thể xâm nhập tâm linh.

Một khắc này, Hậu Tông Duyên tâm, phảng phất bị một cỗ vô hình lực lượng đánh thẳng vào, dập dờn ra một vòng lại một vòng gọn sóng.

Lần nữa về muốn đi qua, hấn ở sâu trong nội tâm, tuôn ra vô hạn áy náy chỉ ý.

Hấn rốt cuộc biết, nguồn gốc từ tại sư đệ sư muội nhóm xuất phát từ nội tâm tôn trọng cùng kính ý, mới đứng để cho nhất nhân tâm an, khiến người ta hạnh phúc.

Mà còn lại những thủ đoạn nào, đều, chỉ là tại tìm đường chết mà thôi.

Hậu Tông Duyên giờ khắc này, cho dù là kiêu ngạo như hấn, lúc này cũng không khỏi hai mắt ướt át.

Chu Nhược Thần thấy cảnh này, khẽ gật đầu, trong lòng rốt cục thoải mái.

Chắc là không còn trực tiếp chém giết Hậu Tông Duyên, trừ không có để ý qua bên ngoài, cũng chỉ là muốn nhìn một chút, thiếu niên này, phải chăng còn có thể cứu.

Dù sao, tại toàn bộ Vô Cực thánh địa, thì thiên phú mà nói, trừ cái này Hậu Tông Duyên, thật không có có thể coi trọng mấy cái có thiên phú.

Nơi này các đệ tử, thiên phú, thật sự là nát như.

Chu Nhược Thần cũng biết, hấn yêu cầu, có lẽ có ít cao.

Nhưng một cái thánh địa, Vô Cực thánh địa dạng này cổ lão trong thánh địa, đúng là không có mấy cái xuất sắc đệ tử, cái này, thật là làm cho người thối thức.

Bây giờ, kết quả vượt qua đoán trước tốt, Chu Nhược Thần trong lòng cũng có chút hài lòng.

"Tốt, kể từ đó, tất cả đều vui vẻ. Chu Nhược Thần, về sau, người "

Hậu Vạn Tồn trong lòng cũng vô cùng hài lòng, hấn đối với Hậu Tông Duyên các loại bất mãn, lần này cũng mượn cơ hội trừ phát ra tới, ý niệm trong lòng, cũng cho nên một mảnh trời chảy.

Mà tông môn tai hoạ ngầm, trận pháp tỉ vết cùng tổn hại, Chu Nhược Thần đáp ứng tiếp nhận chữa trị, cũng coi là đi trong lòng của hấn lớn nhất áp lực.

Chỉ là, Chu Nhược Thần muốn làm gì, Hậu Vạn Tồn có chút không làm rõ được tình huống.

Mà Chu Nhược Thần bây giờ cảnh giới cũng không mạnh, phải chăng lại cần muốn tiến hành cảm địa khổ tu đâu?

Những thứ này, đều là Hậu Vạn Tồn suy tính.

Nhưng, hấn cũng không dám tự mình cho Chu Nhược Thần làm quyết định.

Chu Nhược Thần làm thủ tịch đại đệ tử, đây là vì tông môn sắp mặt đối với chiến đấu và ước định.

Nhưng ai, lại thực có can đảm cảm Chu Nhược Thần làm đại đệ tử?

"Về sau, ta chính là Vô Cực thánh địa đại đệ tử. Ta chiến lực, dựa vào tông môn Cổ Trận mà đến, trên thực tế thực lực chỉ là bình thường. Mặt khác tông chủ, các trưởng lão không cần kiêng kị ta cái gì, Chu Nhược Thần đã quản thúc, dạy bảo Hậu Tông Duyên, chính mình, thì tuyệt sẽ không trở thành cái thứ hai Hậu Tông Duyên.

Cho nên, thủ tịch đại đệ tử nên làm những gì, sau này ta cũng sẽ làm những gì.

Lễ tiết phương diện, ta không vui quá nhiều câu thúc, hết thấy tùy ý đi. Ta đối với các người, các người đối với ta, đều là như là."

Chu Nhược Thần nói ra.

Hấn lời nói, vẫn là rất thâm nhập nhân tâm, nói đến đây ngừng, tự nhiên, cũng là Hậu Vạn Tồn có thể nhất tiếp nhận.

Dạng này, tự nhiên là không còn gì tốt hơn, . mà Chu Nhược Thần lời nói, lộ ra thực sự cùng thành khẩn chỉ ý, Hậu Vạn Tồn liền không hề so đo quá nhiều.

"Như thế rất tốt. Cái kia Chu Nhược Thần, hiện tại, người cảnh giới tựa hồ còn chưa không cường đại, phải chăng cần tông môn khai khai cổ lão cấm địa, người tiến hành bế quan tu luyện? Hoặc là trực tiếp tiến vào bên trong lịch luyện, tiến hành cảnh giới đề bạt?"

Hậu Vạn Tồn lại thử thăm dò dò hỏi.

Bất quá, hẳn phòng bị tâm tính, cũng rất cực dần dần thả buông ra.

"Những thứ này, sau đó rồi nói sau. Bây giờ đại Chu gia tộc điều linh, đệ tử đều đi đi, tán tán, nhưng ta chuẩn bị đem bên trong ba tên đệ tử mang đến Vô Cực thánh địa, dạng này, thuận tiện bọn họ tu luyện trưởng thành.

Về phần ta, xử lý xong Vô Cực thánh địa Cổ Trận ti vết, hoàn thành cùng Càn Khôn Thánh Địa chiến đấu ước định về sau, có lẽ, liền sẽ có nó quyết định cũng chưa biết chừng."

Chu Nhược Thần trầm tư một lát, nói ra.

Hậu Vạn Tồn lúc này, lập tức vui sướng không thôi, nói: "Là Chu Linh Dạ cùng bên người nàng hai tên nha hoàn? Các nàng thiên phú, ngược lại là làm coi như không tệ, nếu là có thể đến Vô Cực thánh địa, chúng ta tất nhiên là đại lực hoan nghênh."

Hắn nói, ánh mắt lại không khỏi nhìn về phía Hậu Tông Duyên, trên mặt lộ ra một tia vẻ bất đắc dĩ, có mấy lời, đúng là trong lúc nhất thời, không cách nào nói ra miệng.

"Có lời gì, tông chủ không ngại nói rõ."

Chu Nhược Thần nói ra.

"Khụ khụ, người thành vì thủ tịch đại đệ tử, vậy người có biết, Hậu Tông Duyên chuẩn bị cùng Chu Linh Dạ quan hệ thông gia, thực, cũng có mặt khác một cấp bậc nguyên nhân?"

Hậu Vạn Tồn nói, sắc mặt có chút cổ quái.

Chu Nhược Thần trong lòng run lên, phảng phất nghĩ đến cái gì, nói: "Tỷ thí về sau, chẳng lẽ còn có như lúc trước, Càn Khôn Thánh Địa cùng Vô Cực thánh địa quan hệ thông gia quá trình?"

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Không khách khí

"Đúng vậy a, ta không muốn chịu nhục, cho nên trực tiếp chuẩn bị hủy cái này ước định, đi đầu quan hệ thông gia. Đương nhiên, đó cũng là một loại đối với Càn Khôn Thánh Địa vị nữ tử kia 'nhục nhã'. Dù sao, tại chiến đấu đến thời điểm, ta biết, ta nhất định là hội thất bại."

Hậu Tông Duyên lúc này đứng ra, cười khổ không thôi.

"Người không phải thiên hạ đệ nhất, cừ thế vô địch sao?"

Chu Nhược Thần hơi kinh ngạc.

Hậu Tông Duyên biết, Chu Nhược Thần cũng không phải là châm chọc, mà chính là nói sự thật.

Dù sao, trước đó khác tình huống, cũng là thế hệ tuổi trẻ, khó gặp đối thủ. Bây giờ, chợt xuất hiện một vị đủ để lực áp hẳn tồn tại, cái này, có chút không còn gì để nói.

"Càn Khôn Thánh Địa, một mực so Vô Cực thánh cường đại. Càn Khôn Thánh Địa, là đã từng ra tuyệt thế Chân Tổ cấp cường giả địa phương, nội tình thâm hậu, nắm giữ cô Tuyệt Kiếm phong cùng kiếm phong Thiên Trì dạng này tuyệt thế ngộ đạo chi địa, chúng ta làm sao có thể so sánh cùng nhau đâu?"

Càng không nói đến, có truyền ngôn, cái kia Càn Khôn Thánh Địa nữ tử, như đại sư huynh người, nắm giữ Thượng Cổ Đế Huyết huyết mạch lai lịch, vô cùng bất phàm.

Ta tự xưng là vô địch, nhưng cũng vền vẹn tại Thiên Khấp Thành chỗ khu vực mà thôi, có thể thế gian này, nhưng tuyệt không phải chỉ có một tòa cổ thành.

Chúng ta Thiên Triệu Phủ, liền có hơn trăm cổ thành. Nhất thành dù là vền vẹn ra một cái tuyệt thế thiên tài, trăm thành, thì có trăm vị.

Càng không nói đến, chúng ta ở độ tuổi này, hướng phía trước đầy mười năm, cũng đều thuộc về thế hệ này.

Như vậy, có người mạnh hơn, tất nhiên là bình thường cùng cực. Còn 'thiếu niên Thần Linh' xưng hào, cũng vền vẹn đã từng cảm ngộ đến Thần Đạo Quy Tắc, chừng không qua thân tính lực lượng mà thôi.

Cũng chỉ thế thôi.

Cái kia, vền vẹn chỉ có thể nói rõ. Nếu là không ngoài ý muốn nổi lên, tương lai, mới có nhất định khả năng. Đột phá Thánh Vực chi cảnh, đặt chân Thần Linh Chi Cảnh."

Hậu Tông Duyên cẩn thận giải thích nói.

Hắn bây giờ, đã đem tự thân tư thái thả rất thấp.

Thái độ, cũng hoàn toàn phát sinh thuế biến.

Có lẽ, tại đối mặt ngoài ra nhân thời điểm, hắn hội ý nguyên nhỏ hẹp, có thù tất báo. Có thể tại đối mặt tông môn đệ tử, đối mặt Chu Nhượng Thần thời điểm, lại hạ thấp tư thái. Biết, chính mình thuộc tại vị trí nào.

Phản này trưởng thành, không thể bảo là không lớn, biến hóa. Không thể bảo là không đột xuất.

Mà cũng chỉ có dạng này biến hóa. Mới phù hợp thiếu niên này Thần Linh thiên phú và tài tình.

Hậu Tông Duyên lời nói, Chu Nhượng Thần suy nghĩ một lát, liền rất tán thành.

"Chuyện thông gia, không cần coi trọng. Chân Tổ Di Huấn, ý tại cùng hài, hòa thuận chung sống. Nếu là bỏ gốc lấy ngọn, ý nghĩa không lớn.

Chuyện này, trước dạng này. Sau đó. Ta thống nhất hai Đại Thánh Địa, lại đi trọng lập quy củ tốt. Cái này, cũng là một đầu có chút gian nan cùng cực. Dù sao, Càn Khôn Thánh Địa trận pháp, cũng không như Vô Cực thánh địa trận pháp như thế, trải rộng từ vết cùng tai họa ngầm, cũng vô pháp tùy ý khống chế. Muốn không chế độ khó khăn, lớn hơn rất nhiều."

Chu Nhượng Thần nói ra.

Hậu Tông Duyên không cách nào nói cái gì, chỉ có nghe theo Chu Nhượng Thần lời nói.

Hắn bây giờ cũng hiểu rõ, Chu Nhượng Thần các phương diện cân nhắc, đều so với hắn hoàn thiện, so với hắn nắm giữ thấy xa, cũng so với hắn suy tính được càng thêm thành thực.

Cho nên, hắn bắt luận phải chăng hiểu rõ, đầu tiên, liền muốn hạ thấp tư thái, nghiêm túc học tập.

"Cái kia, Chu Nhượng Thần, chuyện này, thì giao cho ngươi. Trận pháp sự tình, cấm địa mở ra chi pháp, vậy ta trực tiếp giao cho ngươi tốt."

Hậu Vạn Tồn nhìn thấy một màn này, nhất thời cũng thoải mái, không khỏi tiếp lời ngữ, nói ra.

Chu Nhượng Thần khẽ gật đầu, không có cự tuyệt.

Lúc này, Hậu Vạn Tồn liền trực tiếp xuất ra cùng nhau ám lam sắc Thiên Cơ Hồn Thạch, như đá cuội một dạng màu xanh lam trên tảng đá, lấy Thái Sơ Thời Đại phù văn, tuyên khắc lấy một cái 'hồn' ký tự văn.

Phù văn chảy xuôi theo trận trận mờ mịt lộng lẫy, có thể mở ra Vô Cực thánh địa cổ lão Cấm Trận, mở ra Vô Cực thánh địa ngộ đạo cổ di tích chi địa.

Chu Nhượng Thần tâm niệm nhất động, Thiên Cơ Hồn Thạch, liền đã chạm vào đến hắn trong mi tâm.

Chắc là không còn Càn Khôn Giới Chỉ, hắn mi tâm bên trong linh hà bí cảnh, cũng là không gian trừ vật.

Lúc này, mọi chuyện cũng coi là kết thúc, Hậu Vạn Tồn chánh thức thở phào, đồng thời trong lòng một mảnh thôn thức, một mảnh kích động cùng hưng phấn.

Vô Cực thánh địa, thật sắp biến thiên, thật, muốn quật khởi.

"Ba vị Hộ Đạo Giả, tiếp tục thủ hộ đi, lần này, cũng gian khổ các ngươi."

Hậu Vạn Tồn khom mình hành lễ, nói.

"Cần phải."

Ba tên Hộ Đạo Giả khách khí nói.

Lập tức, bọn họ ánh mắt nhìn về phía Chu Nhựt Thần cùng Hậu Tông Duyên, ngữ khí thản nhiên, lại ẩn chứa vẻ ước ao nói: "Chu Nhựt Thần, Hậu Tông Duyên, tông môn vinh quang, thì xem các ngươi! Hi vọng chúng ta lúc còn sống, còn có thể nhìn thấy, Cần Khôn Vô Cực, lần nữa nhất thống. Thành liền đi qua huy hoàng Lôi diễn thánh địa!"

Ba người nói xong, không có chờ đợi Chu Nhựt Thần cùng Hậu Tông Duyên trả lời, thân ảnh liền rất nhanh biến mất.

Lúc này, chân trời rất nhiều đệ tử, cũng đều nhao nhao lui tán ra tới.

Nhưng các đệ tử, đều kích động, hưng phấn, vui sướng không thôi.

Bởi vì, Vô Cực thánh địa, lại nhiều một tên tuyệt thế thiên tài, cái này, là một tên chánh thức tuyệt thế thiên tài, là toàn bộ Thiên Khấp Thành, toàn bộ Thiên Triệu Phủ, đều tuyệt thế nhân vật vô địch!

Mà lại, người này tuy nhiên thủ đoạn hung ác, nhưng cùng lúc đối đồng môn, lại vô cùng ôn hòa, cho dù là trước đó Hậu Tông Duyên như thế 'ti tiện' thủ đoạn, hẳn cũng chưa hạ độc thủ.

Đây là người giá trị phải tôn trọng, đáng giá tôn kính chánh thức kỳ nam tử!

Có dạng này đại sư huynh, Vô Cực thánh địa quật khởi, ở trong tầm tay!

Hậu Vạn Tồn đưa mắt nhìn ba tên Hộ Đạo Giả rời đi, trên mặt cũng không khỏi lộ ra thoải mái ý cười.

Hắn trong ánh mắt ẩn chứa vẻ vui mừng, nhìn về phía Chu Nhựt Thần ánh mắt, cũng tràn ngập cảm kích.

"Nhựt Thần, ngươi đã quyết định thành vì thủ tịch đại đệ tử, cái kia ta liền đem Hậu Tông Duyên, tám khác biệt bình thường, Trương Thái hưng, sau Hồng Liên, Hậu Hồng Nhân, sau đó mưa cùng sau đó chớ những thiên phú này tốt nhất đệ tử, đặt ở bên cạnh ngươi, tùy ngươi cùng nhau tu hành đi."

"Ngươi nếu có khoảng không, thích hợp chỉ điểm bọn họ một hai."

"Có ngươi tại, ta cũng yên tâm"

Hậu Vạn Tồn ngẫm lại, đưa ra một cái đặc thù đề nghị.

Hậu Vạn Tồn bên người mấy cái tên trưởng lão, nhất thời đều lộ ra vẻ kinh ngạc bên trong, có một tên lão phu nhân, càng là Hậu Vạn Tồn chỗ đề cập một tên đệ tử sư tôn, lúc này nghe vậy cũng có chút chính nhiên.

Nhưng, Rất nhanh, nàng liền nghĩ đến Chu Nhựt Thần đưa tay ở giữa, như tróc tinh nã nguyệt thủ đoạn. So sánh mà nói, chính nàng cảnh giới, tuy nhiên so Chu Nhựt Thần mạnh, thế nhưng là tại đối đệ tử giáo hóa bên trên, Hoàn toàn không bằng.

Mà gần đến thì sáng gần mực thì đen, nếu là đều theo Chu Nhựt Thần tu luyện, như vậy căn cứ cường giả bên người không người yếu quy tắc. Những đệ tử này tiền đồ, chỉ sẽ tốt hơn.

Nhất thời, nàng lập tức liền nghĩ minh bạch. Cho nên không chỉ có không có phản đối, ngược lại ánh mắt tràn ngập chờ mong nhìn về phía Chu Nhựt Thần.

"Tông chủ, ngươi ngược lại là cũng thật không khách khí. Bất quá, những đệ tử này nếu là không có ý kiến. Như vậy tự nhiên cũng không là vấn đề."

Chu Nhựt Thần mỉm cười. Nói ra.

"Ha ha ha, vì sao lại có ý kiến? Trước đó thực ta cũng muốn đưa ra cùng loại đề nghị, nhưng là Hậu Tông Duyên tiểu tử này, mắt cao hơn đầu, ta vì ngăn ngừa hắn có khúc mắc, liền trực tiếp lui mà cầu hòa."

Bây giờ, ngươi đồng ý, cái này thật sự là quá tốt."

Hậu Vạn Tồn vô cùng vui vẻ.

"Những đệ tử này. Xưa nay vẫn là từ bọn họ sư phụ chỉ huy đi, có thể cùng bọn họ luận đạo các loại. Cái kia hết thảy đều không thay đổi. Bất quá bọn họ tu luyện cùng ở lại, thì cùng ta cùng tại một tòa chủ phong, là xong, dạng này ta như tu luyện, liền dẫn bọn họ tu luyện liền tốt."

Mặt khác, Tuyệt Lãng Trường Lão, ngươi qua đây giúp ta tốt. Dù sao, ta chưa hẳn thường xuyên có thời gian."

Chu Nhựt Thần ngẫm lại, nói ra.

"Cái này —— Nhược Thần xem trọng Tuyết Lăng, Tuyết Lăng tất nhiên là cung kính không bằng tuân mệnh."

Tuyết Lăng Trường Lão lúc này trên mặt mỉm cười, trên gương mặt xinh đẹp nhiều một vòng vui sướng lộng lẫ, phảng phất có chút thụ sủng nhược kinh.

Trường lão này, tuổi tác không tính lớn, tính cách, lại như hài tử, ngược lại, tại Chu Nhược Thần trước mặt, như một cái vãn bối.

Chu Nhược Thần nghe vậy, cũng không khỏi bật cười.

Tuyết Lăng Trường Lão hơi hơi đỏ mặt, nhưng cũng y nguyên có chút kích động, có chút vui sướng.

Hậu Tông Duyên, làm theo tất nhiên là không có cái gì dị nghị.

Sự việc thương định tốt về sau, liền bắt đầu an bài lên.

Hậu Tông Duyên nguyên bản chỗ ' Thiên Dụ phong ', liền bị một lần nữa quy hoạch đi ra.

Hậu Vạn Tồn và mấy tên trưởng lão, tự nhiên bắt đầu một lần nữa cấu trúc ở lại hoàn cảnh.

Trong núi hoàn cảnh, vốn là cùng trận pháp phù hợp, luyện trận chỉ pháp, các trưởng lão cũng không quá kém, muốn một lần nữa cải tạo, cũng không có gì khó khăn.

Rất nhanh, Thiên Dụ trên đỉnh, liền hiển hóa ra một mảnh điện ngọc quỳnh lâu, phảng phất giống như tiên cung.

Chủ điện tứ phương, đều có sáu đại phân điện, hình thành một cái hình tròn chính thể.

Chủ điện tại chính giữa, mỹ lệ hoàn cảnh, bốn mùa như mùa xuân đình đài lâu các, cầu nhỏ nước chảy, để cái này hàn băng chi địa son mạch, phảng phất tỏa ra mùa xuân sinh cơ.

Loại này bố cục, có thể nói cũng là cực kỳ dụng tâm.

Hậu Tông Duyên chỗ cư trụ, tự nhiên chỉ có thể ở Chu Nhược Thần hạch tâm khu vực bên ngoài.

Nhưng hẳn không có nửa điểm bất mãn.

Có thể theo Chu Nhược Thần tu luyện, cái này, mới đúng hẳn để ý nhất sự việc.

Hắn thật sâu hiểu rõ, hẳn, không bằng Chu Nhược Thần, thậm chí là, kém xa tít tắp.

Chu Nhược Thần bước vào Thiên Dụ Phong Chủ điện thời điểm, cũng bị nơi này mỹ lệ hoàn cảnh, hấp dẫn tâm thần.

Hắn quan sát một hồi lâu, mới tại một số tàn khuyết trận pháp, lỗ hổng pháp trong trận, kiểm trắc đến một số Pháp Tắc Toái Phiến khí tức bỏ sót.

Những thứ này, ảnh hưởng không lớn, nhưng là hội tụ thiên địa nguyên khí hiệu quả, lại bởi vậy, mà giảm bớt đi nhiều.

Chu Nhược Thần không có lập tức động thủ chữa trị, mà chính là chờ đợi đi theo hẳn sư đệ sư muội nhóm đến.

Bên cạnh hẳn, bây giờ chỉ có ba người, Hậu Tông Duyên, Hồng Liên, cùng Tuyết Lăng.

Tuyết Lăng yên tĩnh đứng tại Chu Nhược Thần bên người, càng giống là một vị Hộ Đạo Giả.

Mà Hồng Liên, làm theo y nguyên có chút tâm thần bất định.

Nàng thiên phú, lại có thể được tuyển chọn, không cần nói cũng biết, nguyên nhân là cái gì.

Chỉ vì, nàng mang về Chu Nhược Thần.

Không phải vậy, nàng căn bản không có khả năng đủ tư cách.

Bất quá, lần này may mắn, cũng làm cho trong nội tâm nàng sinh ra nhất định muốn vượt khỏi chấp niệm, nhất định muốn thật tốt phấn đấu, cố mà trân quý cơ hội này chấp niệm.

"Sư huynh, ta muốn tự mình đi tìm Hồng Vũ Sư Muội. . "

Trầm mặc một lát, gặp Chu Nhược Thần lấy lại tinh thần, Hậu Tông Duyên lập tức cung kính thanh âm.

"Ừm, người đi đi, có điều về sau, sư huynh đệ chúng ta nói chuyện, không cần có lòng cung kính, sư huynh đệ, cũng là huynh đệ, sư tỷ muội, cũng là tỷ muội. Huynh đệ tỷ muội, đều là thân nhân."

Chu Nhược Thần nhẹ nói.

Nghe được câu này Hậu Tông Duyên, Hồng Liên thậm chí cả Tuyết Lăng, cũng không khỏi thân thể chấn động.

Hậu Tông Duyên thật sâu gật gật đầu, một lần cuối cùng cúi đầu.

Chu Nhược Thần không có ngăn cản.

Bởi vì hắn biết, Hậu Tông Duyên, lúc này mới xứng với ' thiếu niên Thần Linh ' xưng hào.

Hậu Tông Duyên rời đi Thiên Dụ phong về sau, đi thẳng tới quần Thủy Phong.

Hắn mới xuất hiện, liền nhìn thấy một thân áo đỏ quần lụa mỏng sau đỏ mưa.

Sau đỏ mưa sau khi thấy tông kéo dài, cũng hơi hơi ngần ngại, thân thể mềm mại hơi hơi run rẩy một chút, trong đồng tử, không tự chủ được hiện ra vẻ sợ hãi.

Nhưng, rất nhanh loại này vẻ sợ hãi cũng đã bình tĩnh trở lại.

"Sur huynh, ngài, ngài tới rồi."

Sau đỏ mưa cung kính nói ra.

Hậu Tông Duyên nhẹ nhàng gật đầu, đi vào sau đỏ mưa bên người, sau đó, hắn nhẹ nhàng kéo sau đỏ mưa tay, ôn nhu nói: "Đỏ mưa, về sau, ta bảo vệ ngươi, được không? Ta sẽ không đi khi nhục ngươi, trước kia, sur huynh sai, thật xin lỗi."

Hậu Tông Duyên thái độ, vô cùng thành khẩn.

Mà hắn lời nói, cũng vô cùng ôn nhu.

Tựa hồ, hắn cho tới bây giờ đều không có như thế ôn nhu qua.

Một khắc này, sau đỏ mưa thân thể mềm mại chấn động, toàn thân đều run rẩy lên.

Nàng như bị sét đánh, cả người, phảng phất giống như ngốc trẻ. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Truyền đạo

Gió rất nhẹ.

Tại bên trong sơn môn gió thổi, cũng không lạnh lẽo.

Thậm chí, còn mang theo xuân khí hơi thở.

Cái này, giống nhau Hậu Hồng Vũ lúc này vô cùng tâm thần bất định mà phức tạp tâm.

Nàng bỗng nhiên nước mắt không cách nào khống chế lăn xuống đến, một phát, mà không thể vãn hồi.

"Đừng, đừng khóc a thật xin lỗi, như, nếu ngươi khổ sở, sur huynh, sur huynh cũng không tiếp tục khi dễ ngươi "

Giờ khắc này, Hậu Tông Duyên tâm, mới bắt đầu thấp thòm không yên.

Hắn thật ra biết hắn quan tâm.

Nhưng thiếu niên kiệt ngạo chi tâm, để hắn biểu hiện, rất ngại thẹn.

Hắn lấy một loại thương tổn cùng bá đạo, đi thuyết minh hắn quan tâm.

Bây giờ, tỉnh ngộ về sau, hắn mới biết được, đây là buồn cười biết bao.

Tỉnh ngộ về sau quan tâm, biến thành che chở.

Có thể che chở bên trong, sự muộn phiền thương tâm.

Cho nên, hắn chân tay luống cuống.

"Sur huynh, Hồng Vũ rất vui vẻ, thật rất vui vẻ! Thật ra Hồng Vũ cực kỳ ưa thích sur huynh bá đạo, lại sợ, lại ưa thích."

Hồng Vũ trực tiếp thẹn thùng nhào vào Hậu Tông Duyên trong ngực, nói ra có chút cảm thấy khó xử lời nói.

Nhưng lại nhịn không được kích động nước mắt, không chế không nổi thân thể mềm mại run rẩy.

Người ấy trong ngực, Hậu Tông Duyên mới biết được, đây là một loại gì âm áp, mỹ diệu trải nghiệm.

Giờ khắc này, hắn càng thêm bên trong hiểu rõ đến, ưa thích, thủ hộ, trách nhiệm chờ một chút hết thấy ý nghĩa.

Giờ khắc này, hắn là quá khứ sờ tác sờ vì, mà đồ mặt, mà hồ thẹn. Nhưng cùng lúc, trong lòng của hắn đối với Chu Nhược Thần, vô cùng cảm kích, bởi vì là Chu Nhược Thần, cho hắn dạng này hoàn toàn mới thuế biến cơ hội.

"Hồng Vũ, cảm ơn ngươi! Về sau. Ta sẽ toàn tâm toàn ý đối ngươi, cũng không tiếp tục khi dễ ngươi!"

Hậu Tông Duyên miệng đắng lưỡi khô, ôm chặt Hậu Hồng Vũ. Nói ra cái kia vô cùng ôn nhu lời nói.

"Sur huynh, Hồng Vũ thì ưa thích bị sur huynh khi dễ, Hồng Vũ sớm, đã sớm đối sur huynh lòng có sở thuộc "

Hậu Hồng Vũ dưới sự kích động, khóc, nhưng cũng tại an bình bên trong, thổ lộ lấy tiếng lòng.

Cái này vốn nên là cực kỳ thẹn thùng lời nói. Nhưng nàng lại đã không nhịn được, bởi vì nàng có thể cảm nhận được sur huynh cái kia phần chân thành chí tâm, cái kia phần nhiệt tình quyến luyến chỉ ý.

"Hồng Vũ. Ngươi thật tốt."

Hậu Tông Duyên vô cùng cảm khái.

"Sur huynh càng tốt hơn."

Hậu Hồng Vũ dịu dàng nói.

"Sur huynh không tốt, sur huynh, đã không lại vô địch, không hề Bá khí. Nhưng sur huynh tâm. Cực kỳ yên tĩnh. Cũng rất phong phú, không giống như là lúc trước như vậy tịch mịch, trống rỗng."

Hậu Tông Duyên buồn bã nói.

"Sur huynh, chúng ta bây giờ đều rất trẻ trung, mới mười sáu tuổi. Cho nên, tương lai đường, nhất định sẽ vô cùng ánh sáng! Hiện tại không hề Bá khí, vậy chúng ta liền tiếp tục khổ tu. Tự nhiên sẽ tại tương lai càng thêm Bá khí!"

Hậu Hồng Vũ ngữ khí kiên định, Hướng Đạo Chi Tâm. Đồng dạng kiên định.

Hậu Tông Duyên người bị rung động, nhưng cũng ánh mắt đồng dạng trở nên càng thêm kiên định.

"Sur muội, chúng ta cùng một chỗ, cùng một chỗ đi theo đại sur huynh cước bộ, trọng chấn tông môn!"

"Ừm!"

Hậu Tông Duyên nắm Hậu Hồng Vũ tay, từ từ đi xa.

Mà lúc này, cách đó không xa, một tên bà lão thân ảnh hiển hóa ra ngoài.

"Biến chất. Thật sự là biến chất. Ông trời mở mắt."

"Chu Nhược Thần đứa nhỏ này, quả nhiên là năng lực kinh người, đơn giản thủ đoạn, thì cái biến thiếu niên Thần Linh nguyên bản Ma tính cả đời, thay đổi hắn bước ra sai lầm đường.

Đứa nhỏ này tiền đồ, bất khả hạn lượng."

"Vô Cực thánh địa, có lẽ, thật muốn quật khỏi."

"Cái này, mới thật sự là thiếu niên chí tôn a!"

Bà lão cảm thán không thôi, đục ngầu trong con ngươi, cũng đầy là vẻ vui mừng.

Gió núi phơ phất,

Vô Cực thánh địa lĩnh vực phạm vi bên ngoài, tuyết lớn y nguyên bay tán loạn.

Nhưng tại Thiên Dụ phong bên trong, nơi này hoa trên núi rực rỡ, muôn hoa đua thắm khoe hồng, trăm tàu tranh lưu, một phái vui vẻ phồn vinh chi thế.

"Sur đệ Trương Thủ Phàm bái kiến đại sư huynh."

"Sur đệ Trương Thái hưng, gặp qua đại sư huynh."

"Sur muội Hậu Hồng Nhân, bái kiến Nhượng Thần đại sư huynh."

"Đại sư huynh, sư muội Hậu Hồng Vũ hữu lễ."

"Sur đệ Hậu Hồng Mạc, bái kiến đại sư huynh."

Trong viện, mấy tên nam nữ, nhao nhao khom mình hành lễ, thái độ cung kính.

"Tốt, tất cả mọi người miễn lễ. Sư huynh đệ tỷ muội, thân như người một nhà, ta chỗ này, không cần câu thúc, không cần so đo lễ tiết. Lần này, mọi người coi như là lần đầu tiên gặp mặt quen thuộc, về sau, mọi người tùy ý, không Trường Âu Tôn Tỉ, không lễ nghi phức tạp, thô lộ tâm tình là đủ."

Chu Nhượng Thần ôn hòa nói ra.

Lời này, lộ ra linh hồn thân thiết chi ý, lại ẩn chứa Chu Nhượng Thần trải qua chân hư lúc, tại Hiện Đại Thế Giới bên trong người bình thường bình đẳng khí chất, cho nên rất là thân cận nhân tâm.

Nơi đây, tất cả mọi người xem như thiên tài hàng ngũ, tất nhiên là sẽ không quá câu nệ tại lễ nghi phức tạp, Chu Nhượng Thần cho ra rõ ràng thái độ, ở đây tất cả mọi người, tự nhiên khá vui khi tiếp nhận dạng này sự thật.

Tất yếu, nếu là liên Hậu Tông Duyên đều không để ý tôn ti, như vậy, còn lại người ngược lại là cũng vui vẻ gặp thành.

"Sư huynh, vậy sau này, sư huynh đệ chúng ta, thì dựa vào ngươi."

"Không tệ, sư huynh, chúng ta có rất nhiều nghi hoặc, đến lúc đó, sư huynh phải nhiều hơn giúp chúng ta một tay."

Trương Thủ Phàm, Trương Thái hưng cùng Hồng Liên, cơ hồ là tuân tự khẽ cười nói.

Chu Nhượng Thần cho người ta cảm giác rất thân thiết, cũng không lạnh lạnh lùng, mà lại đối xử mọi người chân thành, tại tiếp xúc về sau, loại kia câu thúc cảm giác không, hiện trường những người này, liền bắt đầu như quen thuộc lên.

Cái này, cũng chính là Chu Nhượng Thần hi vọng nhìn thấy sự việc.

"Ừm, có vấn đề gì, tùy thời hỏi đi, hỏi ta, hỏi Hậu Tông Duyên sư đệ, đều như thế."

Chu Nhượng Thần cười nói.

"Vẫn là hỏi đại sư huynh đi, không phải ta không muốn, cũng không phải ta không tự tin, mà chính là, bây giờ đại sư huynh châu ngọc phía trước, ta mới biết được, chính mình lĩnh ngộ cực kỳ nhỏ hẹp, rất nông cạn, thì không tai họa chứ vị sư đệ sư muội."

Hậu Tông Duyên cười khổ nói.

"Ha-Ha, khó được nhị sư huynh thái độ như thế thành khẩn, có điều nhị sư huynh có thể trưởng thành đến bây giờ, cảm ngộ năng lực, từ là không như bình thường."

Trương Thủ Phàm hào sảng cười nói.

Hắn là lão tam.

Trước đó vốn là lão nhị, nhưng bây giờ Chu Nhượng Thần làm đại sư huynh, hắn cũng chỉ có thể về sau chuyển.

Trương Thái hưng, thì là lão tứ.

Hậu Hồng Nhân, tại trong tông môn, xếp hạng thứ năm, xem như Ngũ Sư Muội.

Hồng Liên, thì so sánh đằng sau, nhưng là muốn so Hậu Hồng Vũ cùng Hậu Hồng Mạc bài danh cao.

Chẳng qua hiện nay, hiện trường đám người bên trong, liền cũng lấy dạng này bài danh, tiến hành xưng hô.

Sau đó, Hồng Hậu Liên, chính là Lục sư muội; Hậu Hồng Thiên, thì là Thất Sư Muội; Hậu Hồng Vũ, là Bát sư muội; Hậu Hồng Mạc, là cửu sư đệ.

Phân chia về sau, Chu Nhược Thần liền cùng tám tên sư đệ sư muội bắt đầu giao lưu, Tuyết Lăng Trường Lão, làm theo ở một bên ghi chép mỗi một vị đệ tử ưu điểm cùng đặc điểm, cùng Chu Nhược Thần thích hợp đưa ra một số không đủ điểm.

Nàng bây giờ cũng coi là những đệ tử này người phụ trách, nếu là Chu Nhược Thần không tại, như vậy nàng cần có thể đảm nhiệm dạy học những đệ tử này trách nhiệm.

Cho nên, Chu Nhược Thần đưa ra mỗi cái quan điểm, nàng cũng không dám có chút chủ quan.

"Đại sư huynh, người là Hồn Sư a? Đã trở thành Tử Sắc Hồn Sư sao?"

Một phen nhiệt tình sau khi trao đổi, ở đây mười người lẫn nhau ở giữa, đã hoàn toàn quen thuộc.

Mà cho dù là trước đó đối Hậu Tông Duyên cảm quan rất kém coi Hậu Hồng Nhân, bây giờ cũng có thể cùng Hậu Tông Duyên có chút nhiệt tình nói chuyện, thái độ không hề như trước đó lãnh đạm như vậy.

Lúc này, Trương Thủ Phàm nhìn không được đã dò hỏi.

Càng là cùng Chu Nhược Thần tiếp xúc, bọn họ càng là phát hiện, Chu Nhược Thần đối với các phương diện linh ngộ, đều quá mức đáng sợ.

Đặc biệt là đối với phù văn giải, quả thực là có thể so với phù văn phương diện tông sư.

Phù văn, là hình thành trận pháp quan trọng, cũng khó trách Chu Nhược Thần vẫy tay một cái, liền có thể kích hoạt Vô Cực thánh địa cái kia Thượng Cổ thời đại hủy diệt Nguyên Từ sát trận.

Trương Thủ Phàm hỏi thăm, để hiện trường tất cả mọi người ánh mắt, đều chú ý tới.

Đặc biệt là Hậu Tông Duyên, ánh mắt thậm chí trực tiếp nhìn chăm chăm Chu Nhược Thần, phảng phất rất nhớ biết rõ hiểu rõ ràng đáp án.

"Không phải chỉ đi, ta đều là Tử Sắc Hồn Sư tam trọng nhưng ta cảm thấy, ta cùng đại sư huynh kém rất rất nhiều. Căn bản, không có so sánh chỉ lực."

Hậu Tông Duyên quan sát Chu Nhược Thần nửa ngày, lúc này mới nghiêm nghị nói ra.

"Ta linh hồn khí tức, thật là tử sắc, nhưng tương đối đậm bạc, dựa theo loại này phán đoán mà nói, chỉ là Tử Sắc Hồn Sư nhất trọng đi. Có điều lấy cảnh giới đến kết luận thực lực cùng chiến lực, thật ra cũng không thể làm.

Hiện tại chiến lực phá mấy cái, thật ra cũng ý nghĩa không lớn.

Các người hẳn phải biết, Thiên Đan cảnh về sau, chiến lực muốn phá thất cấm hàng rào, mới xem như chánh thức tiềm lực biểu hiện.

Nhưng Thiên Đan cảnh, vẹn vẹn chỉ là võ đạo Chân Đan trong lĩnh vực một cái trung thượng tầng cảnh giới mà thôi.

Như vậy, đến tiếp sau cảnh giới đâu? Vũ hồn Thiên Mệnh cái này người tu luyện trong lĩnh vực đâu?

Ta nhớ được, đã từng ta trưởng bối, tại chiến lực miêu tả bên trên, là lấy ' ngưng luyện huyết mạch ' vì tính toán đơn vị, đó là tại Thần Linh cảnh giới về sau, . tựa hồ, có nói qua ' tầng chín mươi chín ' chỉ phân chia, bây giờ cụ thể như thế nào, lại không được biết.

Cho nên, chiến lực, cảnh giới đều là tiêu đạo, chính mình cơ sở kiên cố, tu luyện chỉ tâm vô cùng kiên định, mới đứng Đại Đạo."

Chu Nhược Thần lời nói thâm thúy nói ra.

Hắn cũng phát hiện, cái thế giới này, gần như tất cả tu sĩ, đều lấy chiến lực luận thiên phú, cái này, xác thực là sai lầm.

Trời sinh huyết mạch cường đại, cái kia chiến lực nghịch thiên, đã nói lên thiên phú tốt?

Dạng này thiên phú xác thực không kém, nhưng nếu không có ngày kia nỗ lực, không có chính xác tu luyện tâm tính, hết thảy, đều là uống công.

Chỉ là, như vậy sự việc, những người trước mắt này, chỉ sợ là rất khó lấy thể ngộ đến.

"Đại sư huynh, người ý tứ, ta hiểu rõ! Thì thật giống như hai chúng ta đã từng rất nhiều nhân, đều tại điên cuồng theo đuổi mạnh đại cảnh giới, mà xem nhẹ

đối với cảnh giới trong quá trình Thiên Đạo cảm ngộ một dạng, về sau, những điên cuồng đó truy cầu cảnh giới đệ tử, tại cái nào đó cảnh giới, rốt cục nghênh đón cực lớn ràng buộc, sau đó vô số thời đại, đều bị vây ở dạng này cảnh giới bên trong, không cách nào tiến lên trước một bước. Bây giờ, rất nhiều đệ tử, lại tại điên cuồng theo đuổi chiến lực, nếu là chiến lực cũng có hàng rào, như vậy rất có thể, sẽ bị kẹt chết tại thất cảm hàng rào địa phương, thậm chí là sáu cảm tầng thứ, mà cả đời không có hi vọng đột phá."

Hậu Hồng Nhân trầm tư hồi lâu, nghiêm túc nói.

Nàng lời nói, để hiện trường tất cả mọi người, cũng vì đó run sợ.

Đặc biệt là Hậu Tông Duyên, lúc trước hẳn không bằng Chu Nhược Thần, Chu Nhược Thần đề cập qua cơ sở, thậm chí công bình nhất chiến, hẳn có chỗ tinh ngộ, lại không biết như hắn nói tại hại ở nơi nào.

Bây giờ, Hậu Hồng Nhân kiểu nói này, hẳn mới giật mình mình ngộ, nguyên lai, mình tại cơ bản trọng tâm phương diện, liền đã sai. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Luyện khí Đạo

"Không tệ, đúng là như thế, cho nên, chúng ta tại lúc thời điểm tu luyện, không cần để ý chiến lực, không cần để ý cảnh giới, đem tự thân tu luyện trước mắt mỗi một cảnh giới đều nắm chắc đến cực hạn, nước chảy thành sông, như vậy cảnh giới, chiến lực, tuyệt sẽ không thấp.

Ngần dặm con đề bị hủy bởi tổ kiến, có thời gian, một chút xiu chúng ta cho rằng râu ria đồ, vật, thường thường là trong tương lai ngươi cái nào đó Sinh Tử Đại Kiếp bên trong, trí mạng nhất đồ, vật. Được trăm dặm, nửa 90. Nếu như cảm thấy, một cảnh giới, tu luyện tới chín mươi phần trăm tầng thứ đã là vô cùng không nổi, sau đó trực tiếp đột phá, vậy liền thật sai vô cùng."

"Hồn Sư cảnh giới, tu luyện cảnh giới các loại, đều có hàng rào, có bậc thang, loại này bậc thang, không phải phân chia cảnh giới, phân chia thực lực, mà chính là kẹp lại tu sĩ tu luyện tốc độ, để bọn hắn tại nguyên bản cảnh giới tầng thứ bên trên, nhiều hơn lĩnh ngộ, nhiều hơn trải nghiệm bên trong diệu dụng, lĩnh ngộ bên trong ẩn chứa Thiên Đạo cơ sở."

"Biết những thứ này, như vậy, những một bộ đồ Chân Đan, một bộ Thiên Đan loại hình đột phá, tuy nhiên có thể sẽ để cho người đó mất, lại không phải thật sự là tốt đẹp nhất tu luyện phương thức. Có khả năng, bên trong có mấy vị nghiêm trọng bỏ sót cùng xem nhẹ."

"Lần này, ta mang dẫn các ngươi tu luyện, lớp đầu tiên, chính là, để cho các ngươi tạm thời phong cấm chính mình thực lực, sau đó trọng tu. Từ đầu tới đuôi, lại tu luyện từ đầu một lần. Bởi vì có thực lực chỉ là bị phong cấm, trọng tu một lần, có điều chừng mười ngày thời gian, thậm chí càng nhanh, lại có thể để cho các ngươi ôn cố mà tri tân, biết được chính mình tàn khuyết không đủ chỗ, sau đó dùng tâm đền bù."

"Mặt khác, ta vừa vặn muốn chữa trị cái này trong sân Cổ Trận, các ngươi cũng có thể đều quan sát một phen, không hiểu không sao cả. Dụng tâm nhìn, liền sẽ hiểu."

"Phù văn, cũng không có các ngươi muốn phức tạp như vậy. Đó là ẩn chứa thiên địa quy tắc, Đại Đạo đơn giản nhất một loại giao lưu lời nói, truyền lại là một loại Thiên Địa Chí Đạo quy tắc tín tức. Cho nên, chỉ cần lấy tâm bình tĩnh đối đãi, liền đã đủ."

Chu Nhược Thần thần sắc ngưng trọng nói ra.

Những lời này, đại bộ phận, đều là phụ vương hắn đã từng đối với hắn dạy bảo.

Phụ vương hắn, đó là đứng tại tất cả tu luyện giả lớn nhất điên phong Vương giả tồn tại. Là Thái Cổ thời đại Tà Tôn Thánh Linh, là chí tôn, là Đế Vương.

Đại nhân vật như vậy cảm ngộ. Kết hợp hẳn Chu Nhược Thần tại cơ sở này phía trên suy nghĩ, nói ra lời nói, tất nhiên là không tất yếu, là như thế nào chính xác. Là như thế nào chán hảm nhân tâm.

Dạng này quan điểm. Những lời nói như vậy, để Hậu Tông Duyên các đệ tử, trong lòng hoàn toàn bội phục sát đất.

Như trước khi nói còn vền vẹn làm Chu Nhược Thần vì đại sư huynh, bây giờ, liền hoàn toàn đem xem như sư phụ một dạng.

Cho dù là không có những lễ nghi phức tạp đó biểu hiện, sâu trong tâm linh, Chu Nhược Thần địa vị, liền đã hoàn toàn không thể lay động.

Mà cái này. Không chỉ có là Hậu Tông Duyên, Trương Thủ Phạm, Trương Thái hưng, Hậu Hồng Nhân Hậu Hồng Vũ Hậu Hồng Thiển bọn người tâm.

Cũng là Tuyết Lăng vị trưởng lão này tâm.

Bởi vì, nàng đồng dạng phạm phải Chu Nhược Thần đề cập cái kia cực kỳ nghiêm trọng sai lầm, nàng bây giờ mới biết được, nàng chiến lược bị kẹt chết không thể vào bước nguyên nhân thực sự.

Lần lượt không hoàn chỉnh thuế biến, hình thành lần lượt tí vết.

Làm đại lượng tí vết chồng chất lên đến thời điểm, cũng đã hình thành cực kỳ đáng sợ trở ngại, mấu chốt là, loại này trở ngại hình thành về sau, tu sĩ thường thường không biết trở ngại đến từ chỗ nào, liền tự nhận là, là mình thiên phú có hạn, đã tu luyện tới cực hạn mà không có khả năng lại có càng tiến một bước cơ hội.

Như tu sĩ nội tâm đều đánh mất lòng tin cùng đầu chí, kết quả này, tự nhiên là ác tính tuần hoàn.

Mà như một ngày nào đó lại hữu cơ duyên càng tiến một bước, đừng nói là cửu thành, chỉ cần là có sáu thành đột phá cơ hội, chỉ sợ là vị kia tu sĩ đều sẽ lập tức nắm lấy cơ hội, đột phá, mạnh lên lại nói.

Lại thật tình không biết, cái này, càng là hội họa vô đơn chí, càng làm cho tương lai đường, không có khả năng lại có tiến lên chỉ lực.

Không hiểu thời điểm, vô luận như thế nào,

Cũng không tìm tới nguyên nhân.

Nhưng hôm nay, Chu Nhược Thần dăm ba câu, chấn trụ ở đây tất cả mọi người!

Tất cả mọi người, đều phảng phất giống như thể hồ quán đỉnh, có thể trong nháy mắt hiểu thấu.

Phần này cảm xúc, phần này thôn thức, phần này buồn vô có chi tâm, tất nhiên là không cần nói cũng biết.

Hồi lâu, tất cả mọi người hít sâu một hơi, buồn vô có thở dài một tiếng.

Nếu không phải Chu Nhược Thần, hiện trường tất cả mọi người, đều biết, chính mình hội một đường một mực sai đi xuống.

Thiên phú kém, sai đi xuống kết quả sẽ chỉ càng hồng бет, mà thiên phú tốt, sai đi xuống, tương lai đường, liền sẽ dần dần chẳng khác người thường.

Tinh ngộ lại về sau, mọi người tại đây, đối với Chu Nhược Thần cái kia phần cảm ân chi tình, liền không cách nào hình dung.

Chu Nhược Thần ngược lại không để bụng, hần ánh mắt nhìn về phía cái này một mảnh sơn mạch to lớn, phảng phất tại ngắm nghía cái gì.

Lúc này, mọi người cũng cũng sẽ không tiếp tục lên tiếng, đều yên tĩnh nhìn lấy Chu Nhược Thần, bọn họ biết, Chu Nhược Thần đây là muốn xuất thủ sửa đổi trước đó tông chủ và các trưởng lão bố trí ở chỗ này trận pháp.

Cái này, nói rõ cái gì?

Nếu là Chu Nhược Thần có thể đem trận pháp sửa đổi sửa đổi đến càng tốt hơn, đây chẳng phải là nói rõ, Chu Nhược Thần Trận Đạo năng lực, đã vượt xa tông chủ và trận pháp các trưởng lão liền thủ năng lực?

Có thể, như Chu Nhược Thần năng lực không cách nào vượt qua bọn họ, Chu Nhược Thần làm sao gửi thư tâm, đi sửa phục Vô Cực thánh địa cái kia tàn khuyết rách nát cổ lão thủ hộ trận pháp?

Nghĩ như thế, tất cả mọi người, đều trong lòng thoải mái, chân kinh đồng thời, trong lòng cũng càng thêm bội phục.

"Trận pháp, chỉ là lạc ấn quy tắc một loại năng lực khóa chặt, các người có thể đem coi như là một bộ nắm giữ linh tính, được thiết lập tốt phương thức vận chuyển khôi lỗi."

"Luyện khí, luyện đan, luyện trận chờ một chút, thật ra đều là như thế. Lấy ra giữa thiên địa một đoạn đạo vận cùng quy tắc, kết hợp đan dược dược tính năng lượng, tụ lại, cùng tự thân một loại nào đó tu luyện xu thế dung hợp, đây chính là luyện đan. Còn nếu là cùng một loại nào đó đồ vật kết hợp, cũng là luyện khí. Nếu là cùng thiên địa đường tắt vắng vẻ vận quy tắc kết hợp, cũng là luyện trận."

Chu Nhược Thần nói, tay hần hội tụ từ sắc hồn khí, tại hư không tuyên khắc ra từng nét bùa chú.

Phù văn bị tuyên khắc đi ra, lại yên tĩnh đứng ở trong hư không, cũng không có lập tức tiến vào cố định quỹ tích bên trong, cũng không có dung nhập vô hình Hư Không Pháp Trận bên trong, sinh ra hiệu quả cùng tác dụng.

Tựa như là, ở trong hư không dừng lại.

"Đại sư huynh, cái kia luyện khí phương diện, lại nên như thế nào chuyên tinh đâu? Sư đệ từ nhỏ, liền đối với luyện khí, có chút ưa thích không rời. Mời sư huynh giải hoặc."

Lúc này, Trương Thái hưng không tự chủ được, tràn ngập vẻ chờ mong dò hỏi.

Hắn thần thái, cũng tự phát mang lên thân cận màu sắc. Tôn kính cùng khâm phục chi ý, đều ẩn chứa tại hai mắt chỗ sâu.

Tựa như là một tên đệ tử, tại thỉnh giáo một tên tông sư một dạng.

Hỏi ý kiến hỏi sau khi đi ra, tâm tình của hắn còn có chút tâm thần bất định, trong ánh mắt, vẻ ước ao, cực kỳ rõ ràng.

"Luyện khí cũng được. Liền nói một chút cũng tốt."

Chu Nhược Thần trầm tư một lát, nghĩ đến chính mình phụ vương đã từng giảng thuật, Chu Nhược Thần sắc mặt hơi nghiêm nghị. Nói: "Luyện Khí Chi Pháp, có ba loại vốn pháp, ngàn vạn phương pháp, không rời ba loại bản nguyên: Một là đoán tạo quá trình. Rút ra giữa thiên địa Âm Dương Ngũ Hành chi nguyên khí dung nhập bên trong. Tuyên khắc trận pháp, phù hợp phù văn, gia trì dụng cụ, thích hợp, đây là đoán tạo cơ sở chi pháp; hai là Huyết Tế Thối Luyện, lấy thiên địa chi vật, tan vạn vật chi tinh, lấy truyền thừa, tinh huyết cùng với chấp niệm kết hợp. Không ngừng gột rửa, dung hợp, linh tính thích hợp. Đây là Huyết Tế Chi Pháp; ba vì Thần Hợp Quá Trình, lấy tự nhiên tinh thần ý chí dung nhập bên trong, làm lấy thiên địa vạn vật tinh hoa, tự mình trưởng thành, dung hợp tinh khí hồn, độc lập tự chủ, có thể tinh thần phụ trợ dung hợp, sau đó dụng cụ thích hợp, đây là Thần Luyện chi pháp."

"Đoán tạo chi pháp, vì phổ thông chi pháp, lấy phù văn làm cơ sở, lấy phù văn vì thuật biến, Chân Ý ở chỗ, đối với phổ thông đồ vật Bảo Cự, trang bị các loại phổ thông chế tạo, Vô Linh tính, không tự mình thu nạp thiên địa linh khí trưởng thành năng lực "

"Huyết Tế Chi Pháp, vì trung đẳng chi pháp, lấy phù văn làm cơ sở, tuyên khắc linh tính tinh hoa, giao phó huyết mạch truyền thừa lực lượng, Chân Ý ở chỗ, huyết tế, làm thu hoạch được tân sinh, nắm giữ tâm huyết liên nhau chi ý, có nhất định linh tính, có thể nương theo sát lục, dần dần tiếp nhận máu cùng nguyên khí tẩy lễ "

"Thần Luyện chi pháp, vì thượng đẳng chi pháp, luyện khí, chăm chú lấy tinh khí hồn, lấy phù văn ngưng luyện ý chí, thần hồn, làm thuật biến. Thần Luyện, làm tinh thần cùng đồ vật Nhân Khí Hợp Nhất, Thiên Địa Nhất Thể, đồ vật có linh tính, có tư tưởng, có thể tự chủ trưởng thành, có thể cùng chủ nhân câu thông "

Chu Nhược Thần nói xong, liền thấy mọi người lần nữa xâm nhập suy nghĩ, hắn cũng không khỏi khẽ gật đầu.

Những người này, tuy nhiên đứng tại tầng dưới chót nhất, nhưng là năng lực linh ngộ, ngược lại là cũng không kém.

Chỉ ít, hắn nói ra những cơ sở này đồ vật, đối phương có thể dụng tâm nghe vào, liền cũng đã rất không dễ dàng.

Không có người lộ ra vẻ nghi hoặc, ngược lại phảng phất giống như đón ngộ màu sắc, thường có nhân bày biện ra tới.

Kính hi, kích động, bừng tỉnh đại ngộ các loại biểu lộ, không phải trường hợp cá biệt.

"Đại sư huynh, nghe người một lời nói, thắng qua khổ tu mười năm, phần ân tình này, sư đệ khắc trong tâm khảm, cả đời không dám quên."

"Đại sư huynh quả nhiên là tuyệt thế kỳ tài, các phương diện linh ngộ, lại đều là như thế kinh thiên động địa!"

Lần lượt có sư đệ sư muội thức tỉnh, lập tức, các loại khen ngợi, đã không cách nào dừng lại.

Nhưng đây cũng không phải là là nịnh nọt, mà chính là xuất phát từ nội tâm chân thành chi ngôn.

Chu Nhược Thần ào ào cười một tiếng, nói: "Tốt, ta chữa trị xong trận pháp, nghỉ ngơi một ngày sau đó, muốn đem Chu Linh Dạ nhận lấy, thuận tiện, đem đại Chu gia tộc tạm thời Phong Sơn. Thì không nói thêm gì nữa. Các người, dựa theo ta trước đó nói làm, liền tốt."

"Vâng, đại sư huynh."

Lúc này, . bao quát Hậu Tông Duyên ở bên trong tất cả mọi người, đều lập tức cung kính thanh âm, thái độ, cũng là cực kỳ nhiệt tình.

Mặc dù không thể nói bây giờ mọi người một lòng, nhưng bây giờ, phân bội sự việc, khi nam phách nữ sự việc, lại là tuyệt sẽ không ở trước mắt trong đám người này phát sinh.

Điểm này có thể cải biến, Chu Nhược Thần cũng đã rất hài lòng.

Chu Nhược Thần dần dần tuyên khắc ra phức tạp, mang theo tử sắc quang choáng phù văn, từng mai từng mai phù văn dừng lại tại hư không, phảng phất giống như mỹ lệ tử sắc to lớn tuyết hoa một dạng, mỹ lệ mà động nhân.

Như vậy phù văn, có được đặc thù linh tính, tinh mịch như nước, lại có yêu nhiều rung động lòng người.

Làm từng mai từng mai phù văn bị Chu Nhược Thần tiện tay tuyên khắc sau khi đi ra, Hậu Tông Duyên bọn người phát hiện, Chu Nhược Thần linh hồn nội tình, phảng phất căn bản không có chịu ảnh hưởng.

Cái này, vẫn là Tử Sắc Hồn Sư nhất trọng Hồn Sư sao?

Kim sắc Hồn Sư, chỉ sợ là cũng không thể như thế nghịch thiên lấy chính mình linh hồn hồn khí, đến tuyên khắc trận pháp phù văn đi!

Lúc này, Hậu Tông Duyên bọn người, cũng là nhìn mắt tròn tròn, trong lòng lần nữa bị chấn động.

Chu Nhược Thần một hơi tuyên khắc ba trăm bảy mươi mốt mai phù văn, sau đó những phù văn này tại tuyên khắc sau khi hoàn thành, Chu Nhược Thần tay, trực tiếp huy sải lên.

Phù văn như Tinh Linh, lập tức ở trong hư không nhẹ nhàng bay múa.

Trong một chớp mắt, những phù văn đó, phảng phất hình thành một đoạn như nước chảy phù văn màn sáng.

Màn sáng hiển hóa, sáng chói bóng mắt.

Lập tức, màn sáng lại lần nữa tản mạn ra, phảng phất bên trong mỗi một điểm sáng, đều đối ứng một cái phương hướng.

"Đi thôi."

Chu Nhược Thần tay, vung lên.

Ánh sáng như tinh không tinh thần trụ lạc, gần như là đồng thời bạo phát. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tiên Hoàng Vân Tước

"Hư hư hư —— "

Như vạn đạo ánh sáng vạn màu hiển hóa, bỗng nhiên bạo phát, lại bỗng nhiên dập tắt.

Thiên địa hoàn cảnh, cũng vì đó chấn động.

Nhất thời, thiên địa phảng phất giống như rú xuống vạn đạo ánh sáng, tỏa ra ánh sáng lung linh, đặc sắc xuất hiện.

Bầu trời, phảng phất hiển hóa ra rồng bay phượng múa, tiền Hạc nhanh nhẹn, Đạo Âm rú xuống, chuông lớn huyết dài các loại phản màu dị tượng.

Đồng thời, phiên thiên địa này ở giữa Tự Linh Trận hiệu quả, trong nháy mắt, như tăng mạnh không chỉ gấp mười lần!

Không chỉ là phiên thiên địa này, toàn bộ Vô Cực thánh địa khu vực, hội tụ thiên địa linh khí hiệu quả, phảng phất bỗng dưng tăng phúc đem gần mười lần!

Gấp mười lần tăng phúc, nói cách khác, đã từng cần mười tháng khổ tu mới có thể đột phá một cảnh giới, bây giờ, vèn vèn cần một tháng, liền đầy đủ!

Cái này, ra sao đáng sợ tăng phúc, cái này, lại là gì nghịch thiên cải biến!

"Cái này, cái này. . ."

"Thật là nồng nặc thiên địa lực lượng, thật đáng sợ nguyên khí thôn phệ hội tụ chỉ lực!"

"Cái này liền là đại sư huynh Trần Đạo năng lực sao? Quả thực là tuyệt thế vô địch!"

"Năng lực như vậy, cái kia Càn Khôn Thánh Địa vị kia Hậu Y Y, còn không phải quý phục!"

"Đại sư huynh, quả nhiên là không phải người! Đúng Thần a!"

"Quá cường đại! Quá chấn động lòng người!"

...

Lúc này, không chỉ có là Hậu Tông Duyên bọn người nhìn ngốc, nhìn ngốc.

Liền là trước kia sau khi rời đi vạn lưu giữ tông chủ bọn người, liền là trước kia cái kia ba tên yên lặng Hộ Đạo Giả, đều bị hoàn toàn kinh động.

Chỉ là, cho dù là lại kích động, bọn hắn cũng đều không tiếp tục ra mặt.

Hết thầy, mặc cho thiếu niên này chí tôn. Đi tùy ý giày vò đi!

Chu Nhược Thần không phải Hậu Tông Duyên, biết được trái phải rõ ràng, trong nháy mắt đã tin phục Hậu Tông Duyên dạng này ngang bướng không chịu nổi, tâm cao khí ngạo thiên tài. Cái kia, lại có cái gì không yên lòng đâu?

...

Chu Nhược Thần cảm ứng một chút trận pháp phương thức vận chuyển cùng vận chuyển trình độ, trong lòng thoáng có chút tiếc nuối.

Cùng hắn hiệu quả dự trừ, hơi có chút xuất nhập.

Cứ việc không lớn, nhưng là tính toán sai lầm mấy may, vậy liền đều là sai lầm.

Sai lầm nguyên nhân, đúng linh hồn hắn hồn khí chương không. Không có hắn tự tin như vậy thuận buồm xuôi gió.

Cảnh giới không mạnh là một mặt nguyên nhân, một mặt khác nguyên nhân, cũng là đối với cái thể giới này nội tình. Giải không đủ dẫn đến.

Chu Nhược Thần trên mặt không có vẻ hài lòng, ngược lại bày biện ra tiếc nuối chỉ ý biểu hiện, tất nhiên là cũng rơi vào lưu ý hắn những sự đệ sự muội đó nhóm trong mắt.

Nhất thời, như Hậu Tông Duyên Trương Thái hung Trương Thủ Phàm bọn người. Cũng chỉ có cười khổ không thôi.

Bọn họ cảm thấy đã kinh hãi vì Thần Nhân thủ đoạn. Chu Nhược Thần vị đại sư này huynh, lại là mặt mũi tràn đầy vẻ tiếc nuối, tựa hồ vì cái kia một tia nhỏ không thể thấy tí vết, mà không hài lòng.

Cái này, quả nhiên là để bọn hắn có một loại không có cách nào sống trùng kích.

Nhưng Trương Thủ Phàm bọn người biết, có lẽ, cũng chính là Chu Nhược Thần hà khắc như vậy yêu cầu, mới có hắn bây giờ như thế nghịch thiên nội tình cùng thành tựu.

Bọn họ cũng không cảm thấy. Chu Nhược Thần cái này là cố ý giả vờ giả vịt, ra vẻ ta đây.

Đi qua tiếp xúc. Bọn họ dĩ nhiên minh bạch, Chu Nhược Thần căn bản không có người thiếu niên loại kia ra vẻ ta đây tưởng niệm, mặt mặt hoặc là vinh diệu, hắn đều cũng không thêm để ý.

"Tốt, cứ như vậy đi, tạm thời, cũng không cách nào chữa trị đến càng viên mãn một số, ta tại Hồn Đạo bên trên, có khiếm khuyết cùng không đủ, cần thời gian cùng ma luyện để đền bù."

"Có dạng này Tụ Linh Luân Hồi trận, các ngươi lại tu luyện từ đầu, liền sẽ thoải mái hơn rất nhiều. Lúc tu luyện, thì chớ có lại nghĩ đến cảnh giới, nghĩ thêm đến, như thế nào nước chảy thành sông tiến bộ, nghĩ thêm đến, mỗi cái cảnh giới, tồn tại ở dạng này cảnh giới hàng rào nguyên nhân thực sự, bên trong ẩn chứa Đạo đúng cái gì, ảo nghĩa lại là cái gì."

Chu Nhược Thần dặn dò.

Nơi này sự việc xử lý xong về sau,

Hắn cũng muốn giải một chút Văn Tước tình huống đến cùng như thế nào.

Văn Tước một mực đang trong ngực hắn ngủ say, tình huống, tựa hồ cũng không lạc quan.

Mà Văn Tước hiển hóa huyết mạch, bày biện ra ' Tiên Hoàng Huyết, Còn Chưa Lạnh, Niết Bàn Lộ, Còn Chưa Ngưng ' cổ lão hàm ý thời điểm, Chu Nhược Thần cảm thấy, trên người nó, có được cực kỳ cổ lão bí mật.

Có lẽ, đó cùng Bất Tử Hóa Phượng một mạch, cùng Tiên Hoàng Không Tước cái này lai lịch bí ẩn một mạch, có chút liên lụy.

Chu Nhược Thần tự hỏi, liền gặp Hậu Tông Duyên Trương Thái hung cùng Hậu Hồng Nhân bọn người, nhao nhao vô cùng nghiêm túc gật đầu đáp ứng.

Hắn mỗi câu lời nói, bây giờ, những sự đệ này sự muội, thậm chí là Tuyết Lăng Trường Lão, đều vô cùng nghiêm túc lắng nghe, lạc ấn đến trong trí nhớ, không dám quên.

"Tự mình phong cấm chi pháp, các ngươi đều biết a?"

Chu Nhược Thần ngẫm lại, lại dò hỏi.

"Cái này, sề."

"Cái này, chúng ta đều biết."

"Đều biết, đại sư huynh đừng lo lắng."

...

Lúc này, Hậu Tông Duyên bọn người, nhao nhao nhiệt tình đáp lại.

Chu Nhược Thần gật gù đầu, nói " vậy các ngươi bắt đầu đi, ta đến đỉnh núi đi đi, lại thuận tiện quan sát một chút phiên thiên địa này tình huống, làm sau chữa trị Vô Cực thánh địa pha tạp mục nát Cổ Trận, mà trước tiến hành một số thăm dò cùng thời diễn."

"Ừm, đại sư huynh, ngươi đi mau đi."

Hậu Tông Duyên giọng thành khẩn.

"Đại sư huynh, chúng ta sẽ dùng tâm đi khổ tu, dụng tâm ngộ đạo, quyết không phụ ngươi hi vọng."

Hậu Hồng Nhân thanh âm êm dịu.

"Chu Nhược Thần, nơi này giao cho ta là được, ta sẽ thật tốt soi xem bọn hần."

Tuyệt Lăng Trường Lão cũng vô cùng nghiêm túc nói.

Nàng làm trưởng lão cấp cường giả, bản thân có được vũ hồn Thiên Mệnh trong lĩnh vực cảnh giới, đối với các loại Đạo linh ngộ, tuyệt không phải đúng những đệ tử này có thể sánh được, tự nhiên cũng có lòng tin tại Chu Nhược Thần giảng dưới đường, thu hoạch được càng nhiều thể ngộ, sau đó cho Dư đệ tử giúp cho trợ giúp.

Chu Nhược Thần rời đi Thiên Dụ phong chánh điện, đi vào Thiên Dụ phong đỉnh núi.

Lúc này, hần mới từ trong ngực, cảm ra sinh mệnh khí tức yếu đuối Vân Tước.

Vân Tước xinh đẹp vũ mao, đều bị dòng máu nhuộm đỏ, toàn thân nóng hổi, giống như là muốn bị thiêu chín.

Chu Nhược Thần phóng xuất ra từng sợi linh hồn hồn khí, cho Vân Tước một tia trợ giúp.

Nhưng, phần này trợ giúp, đúng là như tại làm chuyện vô ích, bắt đầu có nhất định hiệu quả, có thể sau một lát, hiệu quả lại bắt đầu tiêu tán.

"Ừm? Đây là hồn nát, vẫn là đã Phá Đạo? Chẳng lẽ... Đúng đan điền nát?"

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ, sau đó đẩy ra cái này Vân Tước vũ mao. Liền muốn xem nó thương thế trên người.

Nhưng này nhuộm máu vũ mao gỡ ra, Chu Nhược Thần ngạc nhiên phát hiện, cái này Vân Tước cái nào đó cực kỳ mà mất

Trước đó cái kia bé trai, đúng là...

Đúng là giống cái!

Chu Nhược Thần chỉ cảm thấy mình khái niệm, đều bị phá vỡ.

Bé trai Vân Tước đúng giống cái, là sao lúc trước hần mơ hồ biểu hiện ra đối với thiếu nữ ưa thích cùng nhiệt tình?

Cái này, chẳng lẽ yêu thích so sánh đặc thù?

Chu Nhược Thần nhìn chăm chăm Vân Tước đỏ đi ra bộ phận nhìn nửa ngày, mà cái kia Vân Tước, phảng phất cảm ứng được cái nào đó mất cảm giác vị trí lạnh lẽo. Bỗng nhiên ở giữa, cũng đã tỉnh lại.

Nó tròn căng dưới hai mắt ý thức nhìn chăm chăm Chu Nhược Thần, sau đó. Rít lên một tiếng, lập tức vô cùng chói tai truyền tới.

"A —— "

"Ngươi biến hình đáng a! Ngươi dám thoát Bản Tiên Tử vũ y cùng quần, nhìn Bản Tiên Tử, ngươi ngươi ngươi —— ta muốn giết ngươi!"

Tiểu Vân tước vẫn là bé trai thanh âm. Nhưng là lộ ra nhưng đã thẹn quá hoá giận.

Chu Nhược Thần kinh ngạc bật cười. Nói "ngươi một cái Tiểu Vân tước, thư sinh lại có gì khác biệt? Chẳng lẽ, ngươi cho rằng ta sẽ còn đối ngươi động tâm hay sao?"

"Hừ, ngươi cùng cái kia truy sát ta hỗn đản một dạng, không là đồ tốt! Hừ, chờ ta khôi phục, ta, ta muốn cho ngươi điểm nhan sắc nhìn một cái!"

Vân Tước non nớt thanh âm. Vô cùng bất mãn cả giận nói!

Đương nhiên, loại này giận. Đồng dạng lộ ra có chút ấu trĩ.

Chu Nhược Thần không khỏi cười, nói "cho ta nhan sắc nhìn? Là Tiểu Bạch cánh hoa? Vẫn là dòng suối nhỏ sơn cốc Nhất Tuyền Thiên?"

"Phi, ngươi làm sao, ngươi ngươi làm sao hạ lưu như vậy?!"

Vân Tước kinh sợ không thôi, lại có chút bất an, giống như có lẽ đã đem Chu Nhược Thần, phân chia đến biến hình đáng trong hàng ngũ.

"Yên tâm tốt, toàn bộ thế giới nữ tử chết sạch, ta cũng sẽ không đối một cái Tiểu Ma Tước động tâm."

Chu Nhược Thần cảm thấy có chút thú vị, lúc này cười nói.

Cái này, rất như là đúng hần cùng Tiểu Cửu Cửu đối thoại hình thức.

Sung sướng, không có hạn cuối, nhưng cũng không bằng trong tưởng tượng tà ác như vậy, lớn như vậy bị.

Vên vẹn, đây chẳng qua là thuận miệng trêu chọc cùng chơi đùa mà thôi.

Chu Nhược Thần, rất là hoài niệm như vậy cảm giác, cũng bởi vậy, mà vô cùng tưởng niệm Tiểu Cửu Cửu.

Có thể, biến người mệnh mệnh, vô tận đại vực, Tiểu Cửu Cửu bây giờ, lại người ở phương nào đâu?

Chu Nhược Thần trong mắt chỗ sâu tưởng niệm chi tình lóe lên liền biến mất, âm đạm ánh sáng rất nhanh hoàn toàn yên lặng không hiện.

Hắn nụ cười vẫn như cũ, tiêu điều cùng tang thương khí chất lại như căn bản không có bày biện ra tới qua.

"Hừ, ngươi dám xem nhẹ ta? Ta hóa thành người bộ dáng, thế nhưng là nhất đẳng tuyệt thế tiên tử!"

Vân Tước có chút bất mãn.

"Nghe ngươi nói chuyện ngữ khí, tình huống đã rất là chuyển biến tốt đẹp, trước đó làm sao phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ chết đi đồng dạng? Còn có, Tiên Hoàng Huyết, Còn Chưa Lạnh, ngươi lĩnh ngộ niết bàn ảo nghĩa sao?"

Chu Nhược Thần trầm tư một lát, dò hỏi.

Lúc này, hần ngữ khí có chút nghiêm nghị, không có chơi đùa thành phần ở bên trong.

Dường như cảm nhận được Chu Nhược Thần biến hóa, Vân Tước cũng chậm nghi một chút, lập tức, hần thân ảnh nhất động, hóa thành một cái một mét hai hai bên chiều cao bé trai.

Hắn một thân hòa sắc chiến giáp áo bào, phá lệ đáng chú ý.

Cả người, phảng phất tràn ngập hỏa diễm hùng hực khí tức, có được đặc biệt Đạo Tắc thần vận gia thân, có chút sáng chói.

"Niết bàn ảo nghĩa? Tiên Hoàng máu? Ngươi —— ngươi đến cùng là ai?!"

Bé trai ngữ khí ngưng trọng, thái độ lạnh lùng mà tràn ngập thật sâu kiêng kỵ chi ý.

"Đại Chu gia tộc, Đế Huyết người thừa kế, Chu Nhược Thần."

Chu Nhược Thần lạnh nhạt ngôn ngữ, nói ra thân phận của mình.

"Ừm? Đúng người? Vậy ngươi... Ngươi có thể trình bày niết bàn cổ kinh phân quyền bên trong tổng cương ảo nghĩa sao? Nếu có thể, ta cho ngươi ngươi muốn hỏi đề đáp án. Nếu không thể, hôm nay, ngươi không chết, chính là ta vong!"

Bé trai ánh mắt như lửa, trong mắt sát cơ vô cùng hùng hực.

Hắn lời nói, căn bản không thể nào là lời nói đùa. Như vậy, nói cách khác, trên người hắn bí mật, không thể coi thường, tuyệt không đơn giản!

Chu Nhược Thần yên tĩnh nhìn chăm chú đứa bé trai này.

Mà bé trai ánh mắt, cũng trực tiếp tập trung vào Chu Nhược Thần, đồng thời linh hồn chi lực cũng tiêu tán đi ra, khóa chặt Chu Nhược Thần.

Hắn tự nhiên biết hắn không phải Chu Nhược Thần đối thủ, nhưng, hắn phảng phất có cường đại át chủ bài, có thể nhắm vào Chu Nhược Thần, phóng thích tất sát nhất kích.

"Niết bàn cổ kinh ảo nghĩa tổng cương, ta tự nhiên biết, ngươi muốn nghe, ta liền nói cùng ngươi hãy nghe cho kỹ."

Chu Nhược Thần tại bé trai vô cùng khẩn trương cùng ánh mắt cảnh giác bên trong, lộ ra âm áp nụ cười tới.

Sau đó, hắn bắt đầu trình bày ra niết bàn cổ kinh tổng cương ảo nghĩa.

Loại này niết bàn chi pháp, chính là hắn phục sinh mà đến bộ phận phương pháp, hắn có thể quên tất cả, nhưng duy chỉ có dạng này phương pháp, không có khả năng quên.

Cái này là sinh tử niết bàn chi pháp, phụ vương hắn đã từng đem tuyên khắc đến hắn huyết mạch, thiên phú bên trong, gần như đúng hắn bây giờ Bản Năng Thiên Phú, như thế nào lại không biết? .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Người thật sự là chỉ cảm thú!

"Đại Đạo Chí Giản, Thiên Địa Đồng Tâm."

"Đạo Sinh Nhất, Tam Sinh Vạn Vật. Vạn vật giống nhau mà Hóa Đạo."

"Vật Cực Tắt Phản, Phủ Cực Thái Lai."

"Niết bàn như tịch diệt, tử vong cũng là trọng sinh. Niết bàn chi nghĩa, trùng sinh chi pháp. Quy nhất như tâm, có thể sinh ức vạn. Ưc vạn như một, có thể vạn vật Quy Chân."

Mạnh như một, yếu vô sinh. Vô sinh chính là vĩnh hằng, vĩnh hằng chính là duy nhất."

Từng nét bùa chú ảo nghĩa, hiển hóa ra đối ứng Đạo Văn, theo Chu Nhược Thần trong miệng nói ra.

Nhưng, hắn cũng chưa có nói hết toàn bộ, liền bị Văn Tước hóa thành bé trai cắt ngang.

"Đây là thuần chủng Thượng Cổ Niết Bàn Kinh sách, ngươi lại, hoàn toàn biết được. Nói cách khác, ngươi chỉ ít thông qua hoàn chỉnh Niết Bàn Kinh ."

Bé trai mang theo hỏi thăm ngữ khí.

Thanh âm hắn nhu hòa rất nhiều, cũng thân thiết rất nhiều.

Trước đó lãnh đạm đã sớm biến mất.

Trước đó Sát Lục chi ý, đã từ lâu tiêu tán.

"Ừm, đó là nguồn gốc từ tại trong huyết mạch trí nhớ, sẽ không quên, cũng không có khả năng quên."

Chu Nhược Thần cười cười, nói.

"Thì ra là thế, Đế Huyết, thiếu niên chí tôn, quả nhiên là thật. Đại Chu gia tộc, như vậy ngươi lại lịch "

Bé trai lộ ra vẻ suy tư, loại kia biểu lộ, để hắn nhìn cũng không lộ vẻ non nớt, tuy nhiên dung mạo y nguyên còn nhỏ, thế nhưng là suy tư trầm ổn, để hắn nhìn, đồng dạng như trải qua vô tận năm tháng gột rửa.

"Ta lại lịch, cũng không trọng yếu. Trọng yếu là, hiện tại, ngươi còn cần ta làm cái gì?"

Chu Nhược Thần cười nói.

"Khụ khụ, trước đó. Chuyện khi trước đã tã , bắt quá, người biết ta bí mật lớn nhất. Còn xâm phạm ta trong sạch, người —— "

Bé trai đỏ mặt, nhất thời có chút ngập ngừng nói nói ra.

Trước đó thành thực, đã sớm bị hấn ném sau ót, nghĩ đến mình bị Chu Nhược Thần nhỏ lông nhìn sạch sành sanh, hấn thì một trận nổi nóng.

Nhưng, lại có thể thế nào? Chu Nhược Thần lại lịch. Thật là quá mức kinh người, mà lại, đối với Bất Tử Hóa Phượng Tiên Hoàng nhất tộc. Càng có được cực trợ giúp lớn.

Tương lai, Bất Tử Hóa Phượng kiếp nạn, phá kiếp người, rất có thể. Cũng phải rơi vào Chu Nhược Thần trên thân.

Dạng này người. Đắc tội không thể không nói, vẫn phải cực kỳ dễ dàng.

Nhớ tới, cũng là khiến người không biết làm sao.

"Như vậy, ta đối với người phụ trách đi. Bắt quá, có vẻ như người sự định hướng có chút không đúng, ta cho dù đối người phụ trách, người này nữ lưu manh, có bằng lòng hay không?"

Chu Nhược Thần cười nói.

Cùng đưa bé trai này cùng một chỗ. Hấn thật rất nhẹ nhàng, thì phảng phất cùng với Tiểu Cửu Cửu một dạng.

Cứ việc. Chu Nhược Thần biết, cái này vẹn vẹn một phần ' thân nhân ' buông lỏng, là một loại ' thay thế ' cách làm, nhưng hấn lại không nghĩ suy nghĩ quá nhiều.

Hấn, đã thật lâu chưa từng cảm nhận được thân nhân khí tức.

"Phi, người mới đúng chảy mạnh đâu! Ta, ta thích tiểu nữ hài làm sao? Ưa thích Nữ Tiên tử làm sao? Người, người phải biết, Tiên Hoàng đúng cũng không nghiêm ngặt phân chia giới tính."

Bé trai mặt đỏ bừng một mảnh, lại không tự chủ được ngượng ngùng nói.

"Người coi như ta là kẻ ngu, không biết Phượng Hoàng Phượng cùng hoàng đúng giới tính khác biệt tốt."

Chu Nhược Thần tròn mắt trừng một cái.

Tuy nhiên tại đại Chu trong gia tộc, hấn đã từng làm ngu ngốc đã cực kỳ nổi danh, nhưng là bây giờ, còn bị một đứa bé trai xem như ngu ngốc, hấn cũng là im lặng.

Nhưng, Chu Nhược Thần cực kỳ hưởng thụ cùng bé trai vui đùa âm ỉ không khí.

"Người, người biết người còn nhỏ ta mao, người thật sự là chỉ cảm thú!"

Bé trai cả giận nói.

"Ta nếu là cảm thú không bằng lời nói, người bây giờ trong sạch đều không!"

Chu Nhược Thần cười nói.

"Ta trong sạch vốn là bị người nhìn hết, người cái này hỗn đản!"

Bé trai gằm hét lên,

Nhất thời, gây nên phương xa một loại tông môn đệ tử kinh ngạc.

Rất nhiều người nhìn về phía bé trai, ánh mắt trở nên có chút cổ quái.

Có điều Chu Nhược Thần thái độ lạnh nhạt, không để bụng, bởi vì mà không có người hoài nghi Chu Nhược Thần, liền đem cái kia quý dị ánh mắt nhìn về phía bé trai.

"Móa, ta quả thực là phục! Người quả thực không phải người, không, không bằng cảm thú, không bằng cảm thú! Tính toán, ta nói không lại người, ta phục, được không?"

Bé trai nhất thời im lặng cùng cực.

Bị Vô Cực thánh địa phương xa những kinh đó qua nơi đây đệ tử xa xa chú mục lấy, tựa như đứng bị thương thức con khi giống như, cảm giác này, quả thực là không có người nào.

"Ngươi lời nói hệ thống rất đặc thù a."

Chu Nhược Thần lần nữa cười nói.

"Ừm, truyền thừa, truyền thừa mà thôi, ngươi cũng biết, Tiên Hoàng Khổng Tước ký ức truyền thừa, là phi thường bác đại tinh thâm, đương nhiên, nói ngươi cũng không hiểu, ngươi cái thổ dân."

Bé trai Bạch Chu Nhược Thần liếc một chút.

"Ngươi bất quá là chỉ Tiểu Ma Tước mà thôi, còn Tiên Hoàng Khổng Tước truyền thừa? Ngươi liền cơ bản Bát Từ Hóa Phượng tâm pháp cũng không biết, còn lôi kéo ta tâm pháp, ngươi cho rằng ta không biết? Bất quá là không cùng ngươi cái này tiểu hài tử so đo mà thôi!"

Chu Nhược Thần trêu đùa.

"Ngươi nói ai là Tiểu Ma Tước? Ngươi mới đúng Tiểu Ma Tước, cả nhà ngươi đều là Tiểu Ma Tước!"

Bé trai thở phì phì, quả thực là muốn sục đồ.

Cái này, đánh lại đánh không lại, nói lại nói không lại, quả thực là, không có cái gì thời điểm hắn bị động như vậy qua.

"Ngươi không phải mẹ sao? Làm sao lão là ưa thích lấy bé trai bộ dáng làm ầu? Có điều ngươi như là tiểu nữ hài lời nói, ta ngược lại thật ra ưa."

Chu Nhược Thần trêu ghẹo nói.

"Đừng tìm ta nói tiểu nữ hài! Ta chán ghét tiểu la ly!"

Bé trai tròn trắng mắt, nhìn trời.

"Vậy liền nói Tiên Hoàng Khổng Tước truyền thừa sự việc, đúng, Tiên Hoàng Khổng Tước cũng đã thuê biến hoàn toàn mới công pháp đi, ta nhớ được, giống như hắn là niết bàn Cửu Biến chi pháp?"

Chu Nhược Thần thử thăm dò dò hỏi.

"Khụ khụ, chúng ta vẫn là nói tiểu nữ hài, tiểu la ly đi, ta bỗng nhiên cảm thấy hứng thú."

Bé trai bây giờ, hiển nhiên là hai tướng hại lấy nhẹ, không có cách.

"Sớm nghe lời không là tốt rồi? Còn cùng ta đối nghịch? Cùng ta đối nghịch, cho tới bây giờ liền không có lấy qua tốt!"

Chu Nhược Thần cười nói.

"Hừ, ngươi chờ, chờ ngày nào trấn áp ngươi, đào ngươi quần, đoạt ngươi tất cả bảo bối, đem ngươi trấn áp đến hầm cầu bên trong."

Bé trai thở phì phì nói ra.

"Biện pháp tốt, ta hiện tại cứ như vậy đi làm."

Chu Nhược Thần cười nói.

"A a a —— đại ca. Ta đúng nói đùa đâu, thật ra, đại ca ngươi tất nhiên sẽ Niết Bàn Kinh tổng cương ảo nghĩa. Như vậy ta dạy cho ngươi niết bàn Cửu Biến chi pháp đi, ngươi nói ngươi trong huyết mạch có dạng này ảo nghĩa, ngươi thì thích hợp tu luyện."

Bé trai nói ra.

"Không vội, chúng ta vẫn là nói chuyện tiểu nữ hài sự việc đi. Cũng không nói trấn áp ngươi đến hầm cầu bên trong sự việc, cũng không nói niết bàn Cửu Biến chi pháp sự việc."

Chu Nhược Thần mỉm cười, ngữ khí nhu hòa hơn mấy phần.

Chỉ bất quá, bé trai rõ ràng hiện ra vẻ bất đắc dĩ.

"Được. Nói chính sự."

Chu Nhược Thần ánh mắt ngưng trọng mấy phần, thái độ cũng nghiêm nghị một số.

Lúc này, bé trai liền cũng không dám quá nhảy thoát. Quá lỗ mãng.

Dù sao Chu Nhược Thần năng lực, hấn hôn mê thời điểm, cũng mơ hồ có chỗ cảm thụ, vận dụng thần tính chi lực. Chiếm lấy thiên địa tạo hóa Cỗ Trận chưởng khổng lực. Lật tay thành mây trở tay thành mưa, người này, lại cùng Tiên Hoàng Khổng Tước truyền thừa có quan hệ, cùng Bất Tử Hóa Phượng chủng tộc đại kiếp hi vọng có quan hệ, không thể đắc tội a.

"Tốt a, ngươi muốn biết cái gì, hỏi mau đi, bản thiếu gia kiên nhẫn có hạn."

Bé trai bắt đầu dĩ nói.

"Ngươi tên là gì? Tại sao lại bị đuổi giết?"

Chu Nhược Thần ánh mắt nghiêm túc. Phảng phất xem kỹ một dạng.

Như vậy ánh mắt, ẩn chứa Hồn Đạo ý chí. Bé trai vùng không hoảng hốt.

"Ta gọi ' Tịch Nhan ', nữ danh ' Nhan Nhan ', thật ra cũng có thể là phù văn lời nói ' hỏa điểm ' ảo nghĩa tên, đều không khác mấy."

Bé trai có chút nhăn nhó, phảng phất danh tự nhận không ra người giống như.

Hấn tính cách, thật là rất như là nam hài tử, mà lại thích nữ sắc, thậm chí ưa thích trộm ăn cái gì, nhìn trộm nữ tử tắm rửa các loại.

Chỉ bất quá, những ý nghĩ này, hấn đương nhiên sẽ không biểu hiện ra ngoài, nhưng hấn cũng không biết, tình huống như vậy hạ, tâm tình chấp chèn lợi hại, ý nghĩ trong lòng, liền tại Chu Nhược Thần trước mặt, không có chút nào bí mật có thể nói.

Chu Nhược Thần trong lòng cổ quái, nhưng lại cũng không nói gì.

"Về phần tại sao lại bị đuổi giết, đại khái là ta ăn vụng bọn họ ' linh tuyến ' đi, ta đem bọn hấn ' linh tuyến ' uống sạch, còn ăn cái gì ' bảo bối ', cụ thể cũng không biết.

Về phần tại sao có thể như vậy chính ta cũng không biết, bởi vì ta kinh thường tính hội mất đi trí nhớ."

"Mà tiểu nữ hài, ta mơ hồ cảm thấy, nếu như ta lấy ' tiểu nữ hài ' thân phận xuất hiện, chỉ sợ là hội cực đoan nguy hiểm, khả năng sẽ còn chết đi. Không có lý do gì, cũng là loại bản năng này cảm giác."

"Đương nhiên, ta thật ra càng ưa thích tiểu nữ hài, đối thân thể nữ nhân cũng cảm thấy rất hứng thú, cho nên ta đem chính mình biến thành nam hài tử làm sao, ngươi cần ta nha? Dù sao chỉ cần ta nắm giữ loại biến hóa này năng lực, nam nữ ăn sạch đều không cái gì là!"

Bé trai nói, còn hướng lấy Chu Nhược Thần thị uy đồng dạng nắm chặt quyền đầu, bày tỏ chính mình rất cường đại.

Chu Nhược Thần cười nói " Tịch Nhan, danh tự rất êm tai. Chẳng qua nếu như ngươi thường xuyên mất đi trí nhớ lời nói, như vậy thì dựa theo chính mình thích nhất phương thức còn sống là được. Đúng, về sau ngươi theo ta, xưa nay khác lấy bé trai thân phận xuất hiện, trực tiếp lấy ' Văn Tước ' phương thức tồn tại, làm bên cạnh ta sủng vật."

"Ngươi nghĩ hay lắm!"

Bé trai giận nói, " ai biết ngươi có phải hay không bọn buồn người!"

Chu Nhược Thần cười nói " ngươi tâm pháp tổn hại, . trong truyền thừa đoạn rất lợi hại, hiện tại thụ trọng thương, nhất định phải nhiều lấy bản thể tu dưỡng, ta linh hồn lại không ngừng giúp ngươi chữa trị, dạng này vừa vặn. Ngươi cho rằng ta nguyện ý mang một cái nữ lưu manh ở bên người? Ngươi suy nghĩ nhiều."

"Đương nhiên, ngươi không nguyện ý cũng được, cái kia ngươi đi đi, chết cũng đừng trách ta, dù sao, ta hết lòng quan tâm giúp đỡ."

Chu Nhược Thần nghiêm túc nói.

Lần này, hấn cũng không có cười.

Bởi vì hấn nói là sự thật.

Đương nhiên, bởi vì Tiểu Nam tử tính tình rất như là Tiểu Cửu Cửu, mà lại lại thường xuyên mất đi trí nhớ, tuy nhiên hấn không quá hiểu rõ có thể là Tiểu Cửu Cửu, nhưng lại cũng nhất định đúng Tiên Hoàng Khổng Tước một mạch một vị trọng yếu tồn tại.

Bất luận là ai, chỉ là ' trí nhớ mất đi ' dạng này triệu chứng, hấn địa vị, liền không khả năng đơn giản.

Nhân vật như vậy, Chu Nhược Thần đúng nhất định sẽ hết sức bảo vệ tốt.

Dưới mắt, đứa bé trai này rõ ràng căn bản không có giác tỉnh, thực lực còn bị thương nghiêm trọng, lưu lại cực kỳ nặng nề Đạo thương tổn.

Chu Nhược Thần cũng là nghĩ lấy chính mình hồn khí, thỉnh thoảng giúp hấn khôi phục.

Bất quá, hấn mình nếu là từ bỏ dạng này cơ hội, Chu Nhược Thần cũng sẽ không miễn cưỡng.

Nhưng, Chu Nhược Thần biểu hiện ra chánh thức thành ý.

"Ngươi mà hảo tâm như vậy? Tốt a, bản thiếu gia thì tin tưởng ngươi tốt, có điều thật rất mệt mỏi a, ngươi hôn khí, cho thêm một chút chữ sao."

Bé trai nói, liền có chút mệt rồi, tinh thần, rất rõ ràng cũng có chút không xong.

"Tới đi, bao no."

Chu Nhược Thần cười.

Đưa bé trai này, vẫn là lựa chọn phục tùng.

Như vậy, đây chính là một cái vô cùng tốt bắt đầu.

.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Nhân tâm hiểm ác

Vô Cực thánh địa.

Chánh điện chủ phong.

Hậu Vạn Tồn chấp hai tay sau lưng, ánh mắt nhìn chăm chú phương xa.

Trong lòng máu lạnh xuống đến từ về sau, hấn mơ hồ cảm thấy, Chân Tổ Di Huấn, cho hấn ảnh hưởng, có chênh lệch chút ít lớn.

Đến mức, rất nhiều quyết định, đều làm ra cực kỳ hành động theo cảm tính.

Nhưng, đã làm ra quyết định, chỉ cần thiếu niên kia chí tôn, thiếu niên Thần Linh thiên phú dị bẩm, làm cho Vô Cực thánh địa càng tiến một bước quật khởi, làm cho Vô Cực thánh địa đạt được Càn Khôn Thánh Địa truyền thừa, hợp hai làm một, từ đó để hấn lấy được món kia chí bảo, liền đã đầy đủ.

Còn lại, chân thực cùng đối trá, lại có quan hệ gì đâu?

Hậu Vạn Tồn không khỏi cười, nụ cười, lược có vẻ hơi quỷ dị.

Đúng lúc này, trong chính điện, bỗng nhiên hiện ra một đạo linh hồn ánh sáng.

Ánh sáng khí tức, chính là linh hồn truyền tin khí tức.

Chỉ là, này khí tức, bày biện ra sâu màu tím sậm.

Linh hồn này nhan sắc, đúng thuộc về cường đại Tử Sắc Hồn Sư hậu kỳ cảnh giới hiển hóa nhan sắc.

Điều này nói rõ, truyền tin người, thấp nhất, cũng là một tên Tử Sắc Hồn Sư Ngũ trọng cảnh giới phía trên cường đại hồn sư.

Linh hồn truyền tin ánh sáng, bị Hậu Vạn Tồn trực tiếp tiếp nhận tới, dung nhập linh hồn cảm ứng bên trong.

"Thiên Gia huynh, không biết chuyện gì, đúng là để ngươi trực tiếp truyền tin cho vạn lưu giữ."

Hậu Vạn Tồn ngôn ngữ hơi có vẻ cung kính cùng vẻ lấy lòng.

"Thiếu niên chí tôn Chu Nhược Thần, bước vào ngươi Vô Cực thánh địa môn hạ?"

Linh hồn quang ảnh hình chiếu bên trong, trước truyền tới trầm thấp mà hung ác nham hiểm thanh âm.

Sau đó, mới hiển hóa ra một tên dáng người khô gầy, thon dài, nhưng là khí huyết mười phần thâm thúy đáng sợ áo bào tím thân ảnh.

Áo bào màu tím tuy nhiên vẫn vẹn vẹn hư hóa ngưng luyện ra tới. Lại như cũ quý khí bức người, khí thế vạn quân.

"Cái này xác thực như thế, có điều thiếu niên này chí tôn. Có chút tà môn, đúng là có thể chống không Vô Cực thánh địa một số Cổ Trận, mà lại, nội tình bất phàm, nắm giữ trùng kích linh hồn lực lượng, ta nhất thời đầu óc phát sốt, đúng là bị ngôn ngữ mê hoặc tâm linh. Làm ra một số không có trải qua suy nghĩ quyết định."

Hậu Vạn Tồn về mặt nghiêm túc, hơi chán chờ chỉ rồi nói ra.

"Đế Huyết người thừa kế, tất nhiên là bất phàm. Bất quá. Kể từ đó, Chiến Hồn kiếm đạo, tất nhiên là muốn rơi vào trong tay các ngươi."

Cái kia áo bào tím thân ảnh ngữ khí tràn ngập trên tức, châm chọc chỉ ý.

"Cái này, lại khó nói. Nhưng. Một khi thu hoạch. Tất nhiên là nhất định sẽ trước tiên, để cùng trời gia huynh thể ngộ."

Hậu Vạn Tồn lập tức nói ra.

"Được, nguyên bản ta không có tự mình động hai người này, nhưng, hấn ngàn vạn lần không nên, không nên chém giết Song Y. Hai đứa bé kia, cùng ta quan hệ không phải bình thường, giết bọn hấn. Như đoạn ta Cổ Thiên gia hai tay.

Bây giờ, ta đã xuất quan. Liền, trực tiếp san bằng đại Chu gia tộc tốt."

Áo bào tím thân ảnh, tên là ' Cổ Thiên gia ' nam tử, thanh âm băng lãnh mà hung ác nham hiểm.

Hậu Vạn Tồn trong lòng nghiêm nghị, lại là không dám nói gì.

"Ngươi, chẳng lẽ lại đột phá?"

Hậu Vạn Tồn trong lòng suy nghĩ, lúc này như nghĩ đến cái gì, sợ hãi nói.

Cổ Thiên gia không có trực tiếp trả lời vấn đề này, như không nhìn Hậu Vạn Tồn hỏi thăm, nói " căn cứ Chu gia trở về đệ tử tin tức, Chu Nhượng Thần hội về đại Chu gia tộc, tiếp Chu Linh Dạ bọn người, tiến về Vô Cực thánh địa. Ta sẽ tại thời điểm này động thủ, hủy hấn thiên phú, rút hấn Đế Huyết.

Đế Huyết, hấn là tu luyện Chiến Hồn kiếm đạo một bộ Hư Đan thậm chí cả Chân Đan nguyên nhân thực sự. Không phải vậy, Đại Chu liền không khả năng gia tộc nhiều đời như vậy không người tu luyện Chiến Hồn kiếm đạo thành công, so sánh dưới, cái kia Chu Nhượng Thần lại mấy ngày liền có thể một bộ Hư Đan, cái này, tất nhiên đúng huyết mạch chi bởi vì.

Đến lúc đó, Vô Cực thánh địa tồn thất một tên thiếu niên chí tôn, ngươi, phải chăng trong lòng không cam lòng?"

"Không dám, không dám! Thiên Gia huynh đã liền kế hoạch nói hết ra, vạn lưu giữ tự nhiên chi sẽ phối hợp,

Mà tuyệt sẽ không tiết lộ nửa điểm, càng là không có cái gì không cam lòng! Dù sao, tuần này Nhượng Thần trước đó ý vào có thể chống không Vô Cực thánh địa trận pháp sinh diệt, mà muốn làm gì thì làm, giết Phổ Sinh trưởng lão không nói, còn ép được ta cùng tất cả trưởng lão quý xuống dập đầu, tôn nghiêm mất đi.

Nhân vật như vậy, tự cho là đúng, hung hăng can quấy, đã sớm nên nhận trừng phạt cùng giáo huấn!"

Hậu Vạn Tồn lập tức cung kính nói ra.

"Ngươi rất tốt, không hổ là ta Cổ Thiên gia huynh đệ! Yên tâm, Chiến Hồn kiếm đạo, từng là có thể thành tựu lập đạo người nói, ta nếu có cảm ngộ, không thiếu được ngươi tốt chỗ! Đến lúc đó, Càn Khôn Thánh Địa, đây tính toán là cái gì? Ta biết, ngươi suy nghĩ trong lòng, Càn Khôn Thánh Địa ' Kiếm Phong Thiên Trì hình chiếu ' cùng cái kia Tuyệt Thế Thần Binh, ta đều biết nhường cho ngươi!"

Cổ Thiên gia thanh âm tràn đầy mê hoặc chỉ ý, khí tức ngược lại là ôn hòa rất nhiều.

"Thiên Gia huynh, huynh đệ chúng ta ở giữa, cần gì phải so đo quá nhiều? Chu Nhượng Thần rời đi thời điểm, ta sẽ trực tiếp truyền tin cho Thiên Gia huynh, ngược lại là, thời khắc mấu chốt, vạn lưu giữ hội diễn một trận, bức bách Chu Nhượng Thần giao ra Chiến Hồn kiếm đạo cùng cảm ngộ tâm đắc."

Hậu Vạn Tồn trầm giọng nói ra.

"Ừm, Hậu Vạn Tồn, ngươi coi như không tệ!"

Cổ Thiên gia nói, cười lên ha ha.

Thanh âm, từ từ đi xa.

Mà linh hồn truyền tin, cũng dần dần tiêu tán, rời xa mà đi.

"Tông chủ, người "

Sau một lát, một cái bóng mờ hiển hiện ra, một tên Hộ Đạo Giả mang trên mặt kính nghi bất định màu sắc.

"Lá mặt lá trái mà thôi, Hộ Đạo Đại trưởng lão chó có sầu lo."

Hậu Vạn Tồn khẽ cười nói, phảng phất hết thảy, đã bày mưu tính kế .

"Ừm? Cái kia, tông chủ quyết định làm thế nào?"

Hộ Đạo Đại trưởng lão trong mắt càng hiện ra vẻ nghi hoặc, nhìn lấy Hậu Vạn Tồn cái này tông chủ thời điểm, cũng càng là cảm thấy có chút như có như không.

Thì phảng phất, người này, có chút không chân thực, nói một đằng, làm một bộ.

"Thiếu niên chí tôn, làm thế nào có thể dễ dàng đối phó như vậy? Không phải vậy, trước đó cũng sẽ không để ta như thế cam tâm tình nguyện quỳ xuống áy náy! Hắn phảng phất có một loại khí thế, tựa như là chân chính Chúa Tể Giả khí thế một dạng, ảnh hưởng nhân tâm tính cùng linh hồn, cái này, mới đúng đáng sợ nhất!"

"Mặt khác, thiếu niên chí tôn, liền thiếu niên Thần Linh đều như thế nghiền ép, cái kia Hậu Tông Duyên hưng hăng càn quấy, đúng vô cùng lớn đau đầu, Bản Tông Chủ nhiều năm đều muốn hàng phục hắn mà không thể, tuần này Nhược Thần, thời gian ngắn liền để tâm phục khẩu phục, khăng khăng một mực, chính là liền Bản Tông Chủ, đều rất là kỳ lạ thì cho hắn quỳ xuống, cũng bởi vì hắn một hệ liệt lời nói, mà cảnh giới thuế biến, thực lực đề bạt, cảm ngộ liên tục.

Ít như vậy năm, nếu là có thể tùy ý hủy diệt, cái kia, mới đúng kỳ quái.

Lại nói, cái này đại Chu gia tộc bây giờ, chỉ sợ là cũng không đơn giản, cái này Cổ Thiên gia trừ phi là đột phá vũ hồn Thiên Mệnh lĩnh vực giới hạn, chạm đến Thần Linh Vực, không phải vậy hắn lấy không tốt!"

"Dù sao, bọn họ thế nào, ta không quan tâm, Chu Nhược Thần như thành công, y nguyên lại là Vô Cực thánh địa đại đệ tử, y nguyên lại nhận các loại ưu đãi, đến lúc đó hắn đại biểu Vô Cực thánh địa tiến về Càn Khôn Thánh Địa, ta Vô Cực thánh địa nên đạt được lợi ích tuyệt sẽ không thiếu.

Còn nếu là hắn thật bị Cổ Thiên gia đánh bại, như vậy, ta cũng không có tổn thất.

Thiếu thiếu năm chí tôn, nhưng có thiếu niên Thần Linh, có Cổ Thiên gia hứa hẹn, cuối cùng cũng sẽ không kém, ta mục đích, cũng giống vậy có thể đạt tới."

"Dù sao, bất luận như thế nào, đến lúc đó ta tiến về phía kia chiến trường, sau đó căn cứ tình thế động thủ, phương nào có ưu thế, ta thì lôi kéo phương nào."

Hậu Vạn Tồn cười nói.

"Cao, cao minh! Như vậy, bất luận phát sinh cái dạng gì biến hóa, chúng ta, tổng là có thể thu hoạch đến tốt đẹp nhất chỗ."

Hộ Đạo Giả Đại trưởng lão suy tư một lát, gãi nua hai con ngươi lập tức trở nên sáng ngời mấy phần.

"Ừm, ta trước mở ra cổ cấm chi địa, để Chu Nhược Thần cùng hộ trận Đại trưởng lão tiếp xúc một chút, nhìn xem Chu Nhược Thần Trận Đạo tạo nghệ như thế nào, tốt nhất, trước lúc này, lừa gạt ra Chu Nhược Thần đối với Cổ Trận chữa trị chi pháp. Tám vị hộ trận trưởng lão ngu xuẩn mắt khôn, tính nét cổ quái, nói như Ròng leo, làm như Mèo mửa, như thế tốt hơn sử dụng. Một khi Chu Nhược Thần biểu hiện ra cực hạn thiên phú, tất nhiên sẽ bị cái này tám vị hiểu học người điên điên cuồng dây dưa, từ đó moi ra các loại chữa trị Cổ Trận chi pháp.

Đến lúc đó, có hay không Chu Nhược Thần, cũng đã không quan hệ nhiều lắm."

Hậu Vạn Tồn trầm tư một lát, nói ra.

"Diệu, diệu a!"

Hộ Đạo Giả Đại trưởng lão nghe vậy, trong mắt lập tức hiện ra chấn kinh cùng phảng phất giống như màu sắc, lập tức cực kỳ hưng phấn, vỗ tay tán thưởng.

"Ừm, đến lúc đó, Chu Nhược Thần muốn rời khỏi thời điểm, ta thậm chí có thể sớm nói cho hắn biết, hắn chém giết Cổ Tộc Song Y, cái này Cổ Tộc Song Y phía sau có chút địa vị, để hắn cẩn thận."

Hậu Vạn Tồn cười nói.

Hộ Đạo Giả Đại trưởng lão lúc này cũng đã hoàn toàn phục.

"Khó trách, lúc trước nhiều thiên tài như vậy cạnh tranh, người lại trở hết tài năng, trở thành Vô Cực thánh địa tông chủ, quả nhiên là "

Hộ Đạo Giả Đại trưởng lão sợ hãi thán phục liên tục.

"Thế gian này quy tắc tàn khốc, nhân tâm hiểm ác, không dạng này, rất khó sống sót. Mặt khác, về sau, Chu Nhược Thần nếu là có thể dẫn đạo Vô Cực thánh địa hướng đi càng tốt hơn, tất nhiên là chuyện tốt, nhưng lần này hẳn như bại, Vô Cực thánh địa, hội hoàn toàn như trước đây đi 'phóng túng' con đường. "

Khi nam phách nữ, khi hành phách thị, bức lương làm kỹ nữ?

Chỉ có nuôi thả sói, mới có thể là thật tàn khốc sói hoang. Dụ dằng ngoan ngoãn tự đường đi ra, sẽ chỉ là phế vật mà thôi."

"Chỉ cần trong lòng bọn họ tràn ngập các loại muốn nhìn, mới có thể các loại không từ thủ đoạn mạnh lên. Chu Nhược Thần? Thiếu niên chí tôn? Dù sao tuổi còn rất trẻ, quá non nớt, quá ngây đương nhiên. "

Hậu Vạn Tồn nói, cười khẩy.

Mà Hộ Đạo Giả Đại trưởng lão, lúc này, đã thâm dĩ vi nhiên.

Thiên Dụ phong, đỉnh núi.

"Ta nói Tiểu Nhan mặt, người thật sự là đầy đủ, nhiều như vậy hồn khí, còn tại hút? Còn như vậy, ta sớm muộn sẽ bị người hút khô."

Chu Nhược Thần gấp trong ngực Tiểu Vân tước, lúc này giống như là muốn bốc cháy lên một dạng, vẫn còn đang liều mạng hút hồn khí, hẳn cũng không khỏi im lặng.

Cái này Tiểu Vân tước, tham lam, vô sỉ, bỉ ổi, tốt sắc.

Này làm sao có thể là một cái tiểu nữ hài đâu?

"Yên tâm, không chết a, ngạc nhiên, ta hút càng nhiều, linh hồn người tiêu hao càng lớn, đến lúc đó khôi phục thì càng cường đại, rất nhiều chỗ tốt. Đại trượng phu, sinh tại gian nan khổ cực, chết bởi an vui biết hay không người cũng không hiểu, không hiểu thì ngoan ngoãn chứ sao."

Tiểu Vân tước hồ ngôn loạn ngữ nói ra, một bên nói, một bên kéo dài thời gian liều mạng thu nạp hồn khí.

Chu Nhược Thần linh hồn thuế biến qua vài lần, nắm giữ Tà Tôn huyết mạch nội tình, tuy nhiên chỉ có đã qua một sợi, nhưng dung hợp về sau, đã to lớn cùng cực.

Vân Tước thu nạp, chỉ có một bộ phận rất nhỏ, có điều cho dù là rất ít, cũng không chịu được như thế thôn phệ a.

Đây là coi hẳn làm vú em đâu!

"Cho người thêm hút năm phút đồng hồ."

Chu Nhược Thần âm thanh lạnh lùng nói. "

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Niết Bàn Cửu Biến

"Năm phút đồng hồ? Quá ngắn, cái này sao có thể được? Quá không bền bỉ, tối thiểu, cũng phải hai canh giờ! Nam nhân, muốn kiên nhẫn, muốn bền bỉ!"

Vân Tước lập tức vô cùng nghiêm túc nói ra.

Chu Nhược Thần hơi hơi ngốc trẻ một chút, lập tức tự nhiên nghe hiểu cái này tiểu Vân Tước vô sỉ lời nói.

Tay hấn, trực tiếp cong ngón búng ra, một cái to lớn đập vào trán, liền nện ở tiểu Vân Tước trên đầu.

"A —— ngươi làm gì! Biến thái a ngươi! Đau chết đại gia!"

Tiểu Vân Tước giận, một cái miệng nói chuyện, nhất thời, mút hút thế thì đoạn.

"Tiểu Lưu manh, về sau lại vô sỉ như vậy, đừng trách ta không khách khí!"

Chu Nhược Thần nghiêm túc nói.

"Hắc hắc, thật ra nhiều như vậy có tình ý nha! Nhìn ngươi tuổi còn trẻ, nghĩ không ra như thế cứng nhắc, như thế phong kiến!"

Tiểu Vân Tước nói thầm lấy.

"Ngươi nói cái gì? Cái gì ' phong kiến '?"

Chu Nhược Thần cũng sợ một chút, cái này tiểu Vân Tước một ít từ ngữ, thật sự là có chút cổ quái, nhưng cũng may, Chu Nhược Thần vẫn có thể nghe hiểu, cái này, ngược lại là cùng đã từng hấn trải qua chân hư thế giới bên trong hiện đại hóa lời nói, có chút cùng loại.

"Hay đi, không có gì á. Thật ra, vừa rồi bản thiên tài hơi kém liền có thể hút đầy, dạng này liền có thể hình thành một loại hoàn toàn mới Cửu Biến chỉ pháp, đáng tiếc, không thành công."

Tiểu Vân Tước hơi có vẻ tiếc nuối nói ra.

Nói, còn một mặt u oán đáng ghét.

"Ngươi cảnh giới bất ổn, thương thế không có khôi phục, còn sớm thuê biến cảnh giới, quả thực là muốn chết! Ngươi cho rằng ngươi đúng Tiên Hoàng Không Tước, hội tăng chín mươi chín Niết Bàn Chi Đạo? Có thể dục hóa trọng sinh, tịch diệt mà bất diệt?"

Chu Nhược Thần châm chọc nói.

Cùng cái này tiểu Vân Tước cùng một chỗ. Hấn cảm giác tâm hấn tính cũng không thể ổn định.

"Cảnh giới mạnh, mới có thể nghiền ép hết thầy a, không có cảnh giới. Không có thực lực, viên mãn cái rắm. Có câu nói nói đến lấy, thiên hạ vô công, duy nhanh không phá, đem một loại nào đó Đạo tu luyện tới cực hạn, vậy là được. Nhất pháp thông vạn pháp. Đúng ngươi không hiểu, vẫn là ta không hiểu?"

Vân Tước chần chờ một lát. Ngược lại nghiêm túc cùng Chu Nhược Thần luận đạo.

Thuyết pháp này, đúng là cũng không có cái gì sơ hở.

Chu Nhược Thần lắc đầu, nói " ngươi biết ta huyết mạch thương cổ. Truyền thừa cổ lão, trong truyền thừa, thì vô cùng coi trọng cơ sở, coi trọng viên mãn. Phải biết. Đã từng tiền bối. Đây mới thực sự là nghịch thiên, bọn họ cơ sở, đều vô cùng kiên cố."

Vân Tước khinh thường nói "Thôi đi, đã từng tổ tiên? Cường đại? Ta thừa nhận, nhưng là đều chết sạch được không? Nếu là thật sự viên mãn, liền sẽ không bị chém giết, sẽ không thất bại! Vậy ngươi còn có thể truyền thừa đến bây giờ? Vậy ngươi sớm chính là cái gì chánh thức Đại Đế Đế Tử, hiện tại trở thành Đại Đế mà không phải chán nản như vậy a?"

Vân Tước ngữ khí. Đồng dạng vô cùng châm chọc.

Nhưng Chu Nhược Thần biết, chắc là không còn ý xấu. Vên vẹn luận đạo tranh luận mà thôi.

Mặc dù như thế, Chu Nhược Thần vẫn là rất tức giận, đặc biệt là đối phương câu kia ' chết sạch ', hung hăng kích thích hấn một thanh.

"Ngươi nói cái gì? ! Ngươi nói lại lần nữa xem!"

Chu Nhược Thần giận, phảng phất câu nói kia, trực tiếp đâm trúng trong lòng của hấn sâu chỗ vết thương.

"Làm sao? Không vui nghe? Ngươi thì ưa thích người khác cho ngươi quỳ xuống? Thì ưa thích người khác nghe ngươi Đạo , dựa theo ngươi nói đi tu luyện? Mà ngươi, cũng là dựa theo truyền thừa đi tu luyện , dựa theo truyền thừa đường đi đi? Dạng này, vẫn là đi đến đã từng vị kia người thừa kế cảnh giới mà thôi! Liền xem như ngươi tại cơ sở này phía trên lập đạo, ngươi cũng cuối cùng vên vẹn chỉ là hậu sinh khả ứ mà thôi, cũng chỉ thế thôi!"

Ta Tịch Nhan, đã thụ ngươi nhất mệnh, bắt ngươi hồn khí, có mấy lời, ta liền sẽ nói cho ngươi nghe! Chu Nhược Thần, ngươi quá ngậy thơ, ngươi cho rằng bây giờ thế giới đúng cái gì thiên đường, đúng hoàn mỹ gì thế giới? Nhân tâm thuần lương, biết sai có thể thay đổi?

Nói không chừng có ít người ngay trước mặt ngươi quỳ xuống, mang ơn, phía sau bên trong liền tính toán ngươi một đạo,

Ước gì ngươi chết đâu!"

Vân Tước âm thanh lạnh lùng nói.

"Ngươi tâm, quá tối đen. Cường giả chân chính, thì sợ gì tính kế? Cường giả chân chính, hội lấy thực lực tuyệt đối, nghiền ép hết thảy âm mưu quỷ kế!"

Chu Nhược Thần âm thanh lạnh lùng nói.

"Mà lại, trong nội tâm của ta, đủ để cảm giác được người khác tính cách tâm tình chập chờn, cho nên, ngươi nói loại tình huống này, hoàn toàn không có khả năng tồn tại!"

Vân Tước nghe vậy, cười lạnh một tiếng, châm chọc nói " ngươi có thể cảm giác? Ngươi có thể biết ta hiện tại đang làm cái gì? Suy nghĩ gì sao?"

Chu Nhược Thần ánh mắt nhìn về phía Vân Tước, Vân Tước cũng nhìn chăm chăm Chu Nhược Thần, ánh mắt không có nửa điểm kiêng kỵ.

Sau một lát, Chu Nhược Thần lắc đầu, nói " trong lòng ngươi không có bất kỳ cái gì ý nghĩ, ta cảm giác không đến."

"Ngươi cảm giác không đến ta, cũng cảm giác không đến người khác! Có thể cảm giác được, không nhất định chính là thật, có khả năng, là địch nhân cố ý!"

Vân Tước nói ra.

"Không, một cái nhân tình tự ba động, sinh ra tâm tình cùng ý nghĩ rất mãnh liệt, cái kia không thể nào là cố ý!"

Chu Nhược Thần tin tưởng vững chắc chính mình cảm ứng làm thật.

Vân Tước nghe vậy, lại chỉ là ' ha ha ' cười cười, không nói gì nữa.

"Tốt a, ta thừa nhận ngươi nói có chút đạo lý, nhưng là, nếu như bỏ qua chính ta truyền thừa, ta lại nên tu luyện như thế nào? Từ đâu tu luyện sao? Hoặc là, ta để đó chính mình huyết mạch, truyền thừa, thiên phú đều không muốn, mà lại tu luyện từ đâu sao? Mặt khác, ta tin tưởng, phụ vương ta, ta mẫu hậu, muội muội ta, bọn họ đều nhất định còn sống, bọn họ không có chết. Cho nên, không muốn lại nhắm vào cha mẹ ta người, nói ra kích thích ta lời nói."

Chu Nhược Thần trầm mặc thật lâu, thở dài một tiếng, nói ra.

Vân Tước thân ảnh nhất động, lần nữa hóa thân một tên 5 tuổi khoảng chừng bé trai, hẩn ngẩng đầu, ngẩng đầu nhìn Chu Nhược Thần, thanh âm ôn hòa mấy phần, nói " theo ta cùng một chỗ, tu luyện niết bàn Cửu Biến đi, đây là Tiên Hoàng Không Tước nói, đó cũng là tuyệt đối thần bí nói.

Thiên Địa Tịch Diệt mà bất diệt, đại vực vỡ nát mà không hủy. Niết bàn Cửu Biến, bất luận đứng Chiến Hồn, vẫn là lập đạo, đều rất cường đại.

Mà ngươi ta nếu là phối hợp, thiên hạ to lớn, khắp nơi, đều có thể đi được."

"Niết Bàn Kinh, ta toàn bộ đều nhớ, bỏ qua phụ mẫu huyết mạch truyền thừa, mà tu luyện niết bàn Cửu Biến "

Chu Nhược Thần chắn chờ.

"Ta trí nhớ một mực đang mất đi, bây giờ có thể khôi phục một số, liền cần một người giúp ta gánh chịu niết bàn Cửu Biến trí nhớ, không bằng, ngươi giúp ta nhớ kỹ niết bàn Cửu Biến tu luyện phương pháp đi, về sau ngươi như nguyện ý tu luyện thì tu luyện, không nguyện ý thì tìm hiểu một chút cũng tốt, dù sao ngươi cũng muốn chính mình lập đạo, cuối cùng không có chỗ xấu."

Bé trai Tịch Nhan trầm tư một lát, nói ra.

"Ừm, dạng này cũng tốt, bất luận phải chăng tu luyện, ta thế ngộ một chút, sẽ giúp ngươi nhớ kỹ loại tu luyện này chi pháp."

Chu Nhược Thần gật gật đầu, Tịch Nhan không có đối với chuyện này lần nữa yêu cầu cái gì, Chu Nhược Thần ngược lại nhẹ nhõm rất nhiều.

Cái này lui mà cầu thứ yếu cầu, Chu Nhược Thần tất nhiên là sẽ không cự tuyệt.

Bất quá, Tịch Nhan trước đó những lời kia, lại như cũ thỉnh thoảng quanh quẩn tại Chu Nhược Thần trong lòng.

Tịch Nhan có thể đem loại này truyền thừa chi công bố ra, trừ đúng tín nhiệm bên ngoài, cũng bởi vì Chu Nhược Thần trong tay nắm giữ hoàn chỉnh Niết Bàn Kinh tổng cương ảo nghĩa. Có thể nắm giữ Niết Bàn Kinh tổng cương ảo nghĩa sinh mệnh, cho tới bây giờ cũng sẽ không đứng Tiên Hoàng Không Tước một mạch địch nhân.

"Ngươi an tâm, ta đưa ngươi hồn khí chạy trở về cho ngươi! Thật sự là, mới vừa nói để ngươi kiên nhẫn một số, ngươi còn không nghe, bây giờ đại gia ta lại phải lấy lại hồn khí cho ngươi."

Bé trai thở dài, một bộ bất đắc dĩ mà uể oải bộ dáng.

Có điều nói, hẩn mi tâm bên trong, lập tức tiêu tán ra thất thải quang mang.

Ánh sáng lưu chuyển, hóa thành phảng phất giống như Tiên Hoàng Không Tước một dạng sinh mệnh khí tức, trực tiếp chảy về Chu Nhược Thần mi tâm.

Một khắc này, Chu Nhược Thần mi tâm, lập tức biến đến vô cùng nóng rực lên. Đồng thời, Chu Nhược Thần cũng phát hiện, hần trí nhớ chỗ sâu, phảng phất mở ra một tầng vô cùng không gian đặc thù, trong không gian, Tiên Hoàng Không Tước hiển hóa ra chánh thức thần tính lực lượng, đúng là đang không ngừng diễn hóa Tiên Hoàng Không Tước niết bàn Cửu Biến chi pháp.

Mỗi một trọng biến hóa, đều vô cùng đặc thù, cũng vô cùng ứng có thần tính chi lực.

Không chỉ có là thần tính chi lực, thậm chí, tại Chu Nhược Thần xem ra, thần tính chi lực vẫn là cơ sở nhất đồ, vật, nội tình chỗ sâu, càng là có được gần như Bát Hủ Thánh Linh Khí Tức quanh quần bên trong.

Cấp độ càng sâu, ẩn chứa khí tức càng thêm cổ lão, thậm chí, đã hoàn toàn vượt qua Chu Nhược Thần nhận biết.

Trong một chớp mắt, phảng phất giống như chớp mắt vạn năm.

Đếm cái hô hấp về sau, diễn hóa hoàn thành, bé trai lần nữa hóa thành Vân Tước, trong cơ thể hần hồn khí phảng phất giống như đã khô cạn, hần đem hần truyền thừa, thật toàn bộ đưa tặng cho Chu Nhược Thần.

Nếu là Chu Nhược Thần không hề dạy bảo hần tu luyện lời nói, có lẽ, hần hội triệt để mất đi niết bàn Cửu Biến tu luyện chi pháp.

Cái này đơn giản cử động, nhưng lại chánh thức ám áp Chu Nhược Thần nội tâm. .

"Tiểu Vân Tước, ngươi thật ngốc. Trước đó làm sao không giải thích một chút đâu? Thật ra, ta cũng chỉ là lo lắng ngươi thu nạp hồn khí quá bão hòa, khiến cho thân thể không chịu nổi mà thôi, lại không nghĩ, ngươi trong bóng tối ngưng luyện truyền thừa, ngược lại là vì ta có thể học tập niết bàn Cửu Biến chi pháp.

Thật sự là mạnh mẽ mềm lòng. Bất quá, ta đáp ứng, cho dù là không tiếp nhận niết bàn Cửu Biến truyền thừa, ta cũng sẽ nhận thật tu luyện cùng linh hội niết bàn Cửu Biến. "

Chu Nhược Thần ôm trong ngực trong ngực đã rơi vào trạng thái ngủ say Vân Tước, nhẹ nhàng phủ sờ lấy tiểu Vân Tước đầu, ngữ khí ôn hòa nói ra.

Ngẫm lại trước đó bỗng nhiên tức giận, ngẫm lại trước đó khái niệm đối lập, Chu Nhược Thần lại không khỏi cười khổ.

Bất quá, Vân Tước nói chuyện, Chu Nhược Thần vẫn là cẩn thận tự hỏi.

"Vân Tước Tịch Nhan nói, quỳ, chưa chắc là thật tình không phải là hần nhìn ra cái gì?"

Chu Nhược Thần trong lòng hơi hơi run lên, cảm giác mình phảng phất xem nhẹ cái gì.

Lúc này, Chu Nhược Thần cẩn thận hồi tưởng một màn kia, nhưng lại chưa phát hiện có cái gì không đúng.

"Trước đó, Hậu Vạn Tôn, tam đại Hộ Đạo Giả, các vị trưởng lão các loại, đều là vô cùng cam tâm tình cảm quỳ xuống, trong lòng đầy áy náy chỉ ý, điểm này ta cảm giác đến rất rõ ràng, không có lý do phạm sai lầm a có lẽ, đúng Vân Tước thật nhiều tâm.

Hần một đứa bé, liên tiếp tạo ngộ truy sát, hoài nghi nhân tính, ngược lại là cũng bình thường.

Tuy nhiên thế gian hư rất nhiều người, hiện thực cũng tàn tật khốc, nhưng cũng đúng có chánh thức tính cách không tệ, như Hậu Hồng Liên Tuyết Lăng Trường Lão, cùng cái kia Trường Nguyệt Tiên Từ bọn người "

Chu Nhược Thần suy tư một lát, cẩn thận suy nghĩ hần chỗ quen thuộc mỗi người, cũng chưa phát hiện cái gì không đúng, nhất thời, liền không tiếp tục suy nghĩ nhiều. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Tai họa ngầm

Thiên Phong san sát.

Đỉnh núi vân vụ lượn lờ, tuyết sương mù trắng bị lạnh lẽo gió đóng băng, hóa thành trong suốt hạt tuyết.

Hạt tuyết lại như cũ như mây mù, bị mờ mịt ánh sáng quanh quần lũy, để phiến thiên địa này phá lệ mỹ lệ.

Chu Nhược Thần bàn ngồi tại trên một tảng đá lớn, hần linh hồn khí tức tiêu tán đi ra, cẩn thận cảm ứng tứ phương.

Linh hồn hồn khí, như nhiều đám phù vân, vô hình, không màu, lại cùng Vô Cực thánh địa cổ lão trận văn phù hợp.

Trận văn không có hiển hóa, trận pháp cũng chưa từng xuất hiện.

Có thể Chu Nhược Thần hồn khí, lại giống như là chảy vào nhập Vô Cực thánh địa phù vân bên trong tòa cổ trận trong huyết mạch máu tươi một dạng.

Trận văn, càng thêm thuần túy, cũng càng thêm trôi chảy.

"Trận pháp, giống như quá khứ, nhưng, Hoàng lộ ra vũng về rất nhiều. Mà lại, bên trong đã không có chánh thức thần tính lực lượng, thô thiển, qua loa cái này không phải là đã từng Cổ Trận, mà chính là về sau, lại tế luyện đi ra trận pháp."

Chu Nhược Thần cẩn thận tự hỏi.

Dạng này trận pháp, muốn sao, rực rỡ hần lên chính thể chữa trị, như vậy, công trình lượng thì thiên đại.

Thời gian ngắn, Chu Nhược Thần không cách nào hoàn thành, hần cảnh giới hơi thấp, linh hồn hồn khí nội tình cũng không có khả năng chèo chống cái này cự đại công trình.

Nhưng nếu vẹn vẹn đơn giản bảo trì, cũng không khó, nhưng hiệu quả, cũng vẹn vẹn chỉ là có chút ít còn hơn không, ổn định không mấy năm.

Chu Nhược Thần than nhẹ một tiếng, thu hồi chính mình hồn khí.

Có một chút, Vân Tước không có nói sai.

Hần đánh giá cao hần thực lực, mà lại cho dù là phong trần bộ phận trí nhớ, hần trong huyết mạch đến từ Tà Tôn kiệt ngạo, cũng không hề hoàn toàn cõi đi.

Hần tu luyện được. Y nguyên không đủ.

Người, có thể phát hiện mình không đủ, nhưng lại không nhất định có thể sửa lại không đủ.

Nhiều khi. Biết là một chuyện, làm đến, lại là một chuyện khác.

"Cảnh giới thấp, chiến lực cũng không phải cực kỳ nghịch thiên. Nếu là không có tòa cổ trận này thần tính chỉ lực mượn dùng, trước đó, đối mặt Phổ Sinh trưởng lão, ta hơn phân nửa đều phải ăn thiệt thòi. Cái kia bây giờ là tình huống như thế nào?"

Chu Nhược Thần không khỏi nghĩ tới chỗ này.

Lập tức. Trong óc hần, chảy ra niết bàn cửu biến ảo nghĩa.

Cái này, hần là thuộc về Niết Bàn Kinh bên trong. Một lần nữa lập đạo nói.

Bởi vì loại này nói, mới đúng lớn nhất phù hợp hiện ở cái thể giới này.

Vẹn vẹn liếc một chút, Chu Nhược Thần thì nhìn ra manh mối, biết. Đây không phải là chuyện đùa nói.

"Dạng này nói. Vân Tước toàn truyền thụ cho ta, bất luận nói thế nào, đây là một phần nơi ân tình lớn. Tin tưởng ta là một chuyện, hần làm như vậy, lại là một chuyện khác. Về sau, muốn đối với hần tốt chút."

Chu Nhược Thần muốn lên muội muội mình 'Tiểu Cửu Cửu', không khỏi ánh mắt nhu hòa.

Giờ khắc này, tâm hần. Đề là ôn nhu.

Vân Tước, bé trai. Hoặc là nói cái kia nữ lưu manh Tịch Nhan, lúc này, đã bị Chu Nhược Thần trong lòng hoàn toàn tiếp nhận.

"Thương Khung Chi Diên, Thần Ma Cửu Biến."

"Thiên Địa Vi Cung, Niết Bàn Vi Tiến, Tinh Thần Vi Thái, Hạo Vũ Vi Hồn."

"Niết Bàn Cửu Trọng Điện Lăng, Thương Khung Cửu Đạo Luân Hồi."

"Dữ Lại Một Điểm Thiện Tâm, Cửu Tự Không Hối Tiếc."

Chu Nhược Thần trong lòng thì thảo, trong mắt phức tạp nói vẫn dần dần lấp lóe, từng sợi thuần túy thiên địa tinh hoa chỉ lực, chảy xuôi mà ra.

Giữa thiên địa thần tính lực lượng, cũng bắt đầu chảy xuôi mà đến, tại Chu Nhược Thần sâu trong đáy lòng, dần dần hội tụ, dần dần ngưng kết.

Đó là chân chính nói, cũng là một loại nguồn gốc từ tại thiên địa hỗn độn đạo thống Thai Nguyên khí tức, chính là ngưng kết niết bàn cửu biến công pháp cơ sở 'niết bàn Thai Nguyên'.

Thai Nguyên hiển hóa, Chân Đan lập tức nhận đè ép.

"Đúng là xung đột?"

Chu Nhược Thần cảm nhận được dạng này xung đột quá trình,

Cũng hơi hơi kinh ngạc.

Đối với hắn mà nói, tiếp xúc qua Tà Tôn tu luyện chi pháp, am hiểu Thôn Phệ Chi Đạo, bất luận đúng Đế Khí Hóa Long Thôn Thiên Thần Thuật, vẫn là Vô Cực thôn phệ hồn nói, đều không nói chơi.

Những thứ này tuy nhiên tồn tại ở trí nhớ cấm trong vùng, nhưng chỉ cần liên quan đến tương quan trí nhớ, thì biết chun chút còi ra.

Chu Nhược Thần thậm chí biết như thế nào đi phát động những ký ức này cấm trong vùng công pháp truyền thừa.

Có thể những công pháp này, đều tuyệt sẽ không đối với hắn sáng lập tu luyện chi đạo, đối với hắn Hỗn Độn Hư Đan, hình thành xung đột.

Hỗn Độn Hư Đan, 'Hỗn Độn' hai chữ, liền đủ để chứng minh, đây là một loại dung nạp vạn Đạo Quy Tắc Hư Đan.

Dung nạp hết thảy, là Hỗn Độn.

Bây giờ, niết bàn Thai Nguyên, lại cùng Hỗn Độn Hư Đan sinh ra xung đột, cái này, để Chu Nhược Thần trong lòng sinh ra kinh nghi bất định chỉ ý.

"Ta chỉ niết bàn, là lớn nhất toàn, có thể so với đại vực mô hình. Chẳng lẽ, niết bàn Thai Nguyên, còn có thể so ta 'Hỗn Độn' bao hàm ảo nghĩa càng mệnh mông hơn? Nếu là như vậy, đó là tại 'đại vực' phía trên?"

Cái kia làm sao có thể?"

Chu Nhược Thần lần thứ nhất thần sắc ngưng trọng, biểu lộ phức tạp.

Tu luyện, cũng vì vậy mà gián đoạn.

Trầm tư một lát, Chu Nhược Thần lần nữa ném thử tu luyện.

Giống nhau trước đó, bởi vì niết bàn cửu biến chi pháp mà sinh ra Thai Nguyên, liền lần nữa rung chuyển Hư Đan. Cái này khiến Hư Đan ngược lại không hề vững chắc như Hỗn Độn, phảng phất Hư Đan, gặp vô hình trùng kích, cái này khiến Hỗn Độn, phảng phất giống như sắp phát sinh vũ trụ đại bạo tạc.

Loại tình huống này, thậm chí sinh ra nháy mắt, càng rõ ràng lên.

Bất đắc dĩ, Chu Nhược Thần lần này ném thử về sau, lập tức gián đoạn tu luyện.

Trong mắt của hắn phức tạp nói vẫn dần dần biến mất, ngược lại có nháy mắt mê hoặc cùng vẻ mờ mịt sinh ra.

Hắn, lại không cách nào thôi diễn ra cái này bên trong nguyên nhân.

Cái này, cũng là lần đầu tiên xuất hiện, hắn không cách nào chứng không, không cách nào nắm chắc sự tình.

Chu Nhược Thần đứng lên, chấp hai tay sau lưng, đi qua đi lại lấy, lập đi lập lại suy nghĩ thôi diễn lấy, lại vẫn không có đạt được đáp án.

"Ông——"

Bỗng nhiên ở giữa, phương xa, có một đạo kiếm quang bay vút mà đến.

Kiếm quang rất có, Phong thanh nước nở, mang theo một cỗ đặc thù uy nghiêm khí thế.

Kiếm quang bên trên, đứng đấy một tên bạch bào thân ảnh trung niên nam tử.

Nam tử trên mặt nụ cười, rất nhanh liền đáp xuống Chu Nhược Thần chỗ đỉnh núi chi địa.

"Nhược Thần, tông môn hoàn cảnh như thế nào? Hôm nay dụ phong, ngươi ở lại đến có hài lòng hay không?"

Nam tử, chính là Hậu Vạn Tồn.

Lúc này, trên mặt hấn đầy là chân thành màu sắc. Ánh mắt cũng vô cùng hiền lành cùng ôn hòa.

Loại ánh mắt này, thật vô cùng ấm áp lòng người.

Tựa hồ, đây là Chu Nhượng Thần nhìn thấy. Nhất là hiền lành cùng ấm áp ánh mắt.

Cái này, để Chu Nhượng Thần nghĩ đến phụ vương hấn, hấn mẫu hậu.

Hấn nhớ kỹ, đã từng hấn có chút không thể nào hiểu được Chí Đạo thời điểm, sầu lo thời điểm, phụ vương hấn, hấn mẫu hậu nhóm. Đều là như thế này ánh mắt.

Một khắc này, Chu Nhượng Thần tâm, lại hơi hơi vì sợ mà tâm rung động động một cái.

"Ủm. Rất hài lòng, tông chủ, người đây là?"

Chu Nhượng Thần bình tĩnh chính mình tâm, mở miệng nói.

Hấn phát hiện. Chưa phát giác ở giữa. Thanh âm hấn, đúng là hơi khàn khàn một tia, giống như là tinh khí hồn bị ăn mòn hoặc là bị niết bàn một số một dạng, trạng thái, cho nên không khỏi trở nên kém rất nhiều.

"Niết bàn cửu biến chi pháp, có thiếu còn lại công pháp uy năng, cái này, đúng là bá đạo như vậy. Như thế hung tàn!"

Chu Nhượng Thần trong lòng nghiêm nghị, lập tức ý thức được. Thời gian ngắn, hấn không thể tu luyện phương pháp này.

Nhiều nhất, chỉ có thể suy nghĩ linh hội, mà lại, còn không thể quá thâm nhập tâm linh, không phải vậy hơn phân nửa phải bị cực kỳ đáng sợ phản phệ.

Chu Nhượng Thần không khỏi cảm ứng một chút trong ngực Vân Tước, hấn tựa hồ có chút hiểu rõ, Vân Tước như thế 'điên' biến thái', có khả năng, cũng là niết bàn cửu biến đưa đến.

"Ta tới nhìn người một chút, trước đó, tông môn linh khí hội tụ tốc độ, đột nhiên đề bạt đem gần mười lần, cái này tại Vô Cực thánh địa mà nói, đúng cực kỳ tốt đẹp sự tình, nhưng như cái này thật lớn biến hóa, chỉ sợ cũng sẽ để người gặp phản phệ hoặc là trùng kích. Trước đó ta sợ quá nhiều người, liền không có quá rầy. Bây giờ, trong lòng không yên lòng, tới nhìn người một chút."

Hậu Vạn Tồn ôn hòa nói ra, ánh mắt của hấn vô cùng thực sự, trong mắt cũng là thật sự hiền lành cùng chờ đợi màu sắc.

"Há, tông chủ chớ muốn lo lắng, như vậy Tự Linh Trận, cũng không đặc thù, trận pháp đã gia trì, mấy chục năm cũng sẽ không có vấn đề, ta cũng chưa bởi vậy gặp phản phệ."

Chu Nhượng Thần mỉm cười, nói ra.

"Không có việc gì liền tốt, về phần trận pháp, ngược lại là lần. Bây giờ, người đứng tại Vô Cực thánh địa lớn nhất thiên phú đệ tử, Vô Cực thánh tương lai quật khởi hi vọng, cũng gánh vác ở trên thân thể người, người đừng quá quan tâm mệt nhọc, một ít chuyện, bàn giao Hậu Tông Duyên bọn họ đi làm, là được.

Thủ tịch đại đệ tử, tất nhiên là cũng không cần mọi chuyện tự thân đi làm."

Hậu Vạn Tồn đôi mắt chỗ sâu hiện lên một sợi vẻ phức tạp, lại lời nói chân thành nói ra.

Hấn hiểu được, như Chu Nhượng Thần như vậy thiên tài đệ tử, một số đặc thù cảm ứng lực rất cường đại, cho nên hấn cũng chưa suy nghĩ cái gì không đồ tốt.

Tâm hấn, một mảnh chân thành, hoàn toàn yên tĩnh, liền như hấn nói, đều bị chính mình như cha yêu đồng dạng quan tâm khí thể cảm động, hấn tin tưởng, kể từ đó, Chu Nhượng Thần, cũng nhất định sẽ không hoài nghi gì.

Quả nhiên, Chu Nhượng Thần trong mắt ấm áp chi ý, đã để hấn vô cùng an tâm, hấn biết, hấn làm đến.

Hậu Vạn Tồn thật cao hứng, nhưng lại rất tự nhiên không có biểu hiện ra ngoài.

"Ủm, có điều tông môn mục nát trận pháp, muốn hoàn toàn chữa trị, phải vô cùng bång đại công trình, thời gian ngắn, khó có thể xử lý tốt. Về sau, chờ ta bước vào kim sắc Hồn Sư chi cảnh, thì không sai biệt lắm. Bất quá, trước mắt ta sẽ thi triển thủ đoạn, để những trận pháp này kéo dài thêm mấy năm, dạng này, trong vòng mấy năm, trận pháp liền có thể ổn định vận chuyển, mà chương không quyền, cũng sẽ không lại dễ dàng bị người chiếm lấy."

Chu Nhượng Thần nói ra.

"Nhượng Thần, những thứ này, cũng không có gấp gáp. Ta lần này đến, trừ nhìn xem người bên ngoài, lần, thì là ta gấp thực lực người hơi sai lầm, tuổi tác

cũng hơi thiên đại, cùng một số tuyệt thế tài tuấn chênh lệch cũng không nhỏ, liên hao phí một số tư nguyên, mở ra cổ cấm chi địa.

Dạng này, người có thể tiến vào bên trong khổ tu một phen, đồng tiến nhập Kiếm Phong Thiên Trì tẩy gâi phạt tủy, đồng thời cũng có thể cùng hộ trận trận pháp Bát lão trao đổi trận pháp tâm đắc. . "

"Bất quá, cổ cấm chi địa , bình thường tiếp tục thời gian không có cách nào quá dài, người sớm đi đi vào, tu luyện thu hoạch được thuế biến, ma luyện, tương lai trưởng thành tự nhiên càng tốt hơn."

Hậu Vạn Tồn trầm ngâm một lát, nghiêm túc nói ra.

"Cái này phải chăng có chút gấp?"

Chu Nhược Thần hơi kinh ngạc, bất quá Hậu Vạn Tồn ngữ khí chân thành, cũng hoàn toàn vì hắn suy nghĩ, cho nên Chu Nhược Thần cũng không hoài nghi gì.

"Như vậy lịch luyện, chỉ có đại khái chừng bảy ngày thời gian. Ta biết người đáp ứng Chu Linh Dạ, tiếp các nàng đến Vô Cực thánh địa tu luyện, dạng này, người như không yên lòng, hoặc là lo lắng các nàng, ta liền để Hậu Tông Duyên bọn họ đi đưa các nàng nhận lấy? Hoặc là, người không yên lòng lời nói, ta để Tuyệt Lãng Trường Lão, không, ta tự mình đi đón các nàng tới."

Hậu Vạn Tồn ngữ khí ôn hòa nói.

Ánh mắt của hắn cũng vô cùng thanh tịnh, giọng nói vô cùng vì thành khẩn.

"Cái này, ngược lại là không cần, ta đã đáp ứng tự mình tiếp, liền tự mình đi tiếp đi. Tông chủ, vậy người đem chuyện cụ thể cáo tri Hậu Tông Duyên bọn họ một tiếng, ta cái này liền tiến về cổ cấm chi địa. Trước đó tu luyện, ta cũng mơ hồ phát giác được chính mình tồn tại một số không đủ, như thế, như vậy ma luyện thuế biến một phen, cũng không tệ."

Chu Nhược Thần lúc này nói ra.

"Dạng này cũng tốt, vậy ta liền không bắt buộc. Vậy ta mang người tiến về cổ cấm chi địa."

Hậu Vạn Tồn nhiệt tình nói.

"Ừm."

Chu Nhược Thần lúc này đáp ứng.

Lập tức, Hậu Vạn Tồn xoay người lại, trên mặt, nhiều một vòng đặc thù nụ cười.

Chu Nhược Thần cũng không lưu ý điểm ấy, trong lòng ngược lại tự hỏi, lần này cổ cấm bên trong ma luyện, bảy ngày thời gian, có thể hay không tiêu trừ niết bàn cửu biến mang đến tai họa ngầm.

.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: phế vật!

Vô Cực thánh địa cổ cấm chi địa, đứng một mảnh độc lập Thiên Địa.

Đây là một phương cổ lão bí cảnh chi địa, cũng là một mảnh truyền đạo chi địa.

Đã từng, có vô số cường giả, ở chỗ này tiếp nhận truyền thừa, thuế biến truyền thừa, lập xuống đạo thống.

Thời gian trôi qua, đã từng phồn hoa cõi đời, không thay đổi, chỉ có nơi này loang lổ chỗ mà di tích cổ xưa chi địa.

Chu Nhược Thần bước vào nơi đây về sau, trong lòng cảm xúc rất sâu.

Nơi này, hẳn là quen thuộc, chỉ là, cùng hẳn đã từng chỗ giải cái kia cuộn cuộn mà uy nghiêm bí cảnh truyền đạo chi địa, đã hoàn toàn khác biệt.

Tựa như đúng một cái mỹ nhân, bây giờ tuổi tác đã già đi một dạng, đây là một kiện làm cho người cực kỳ tiếc hận cũng rất thương cảm sự việc.

"Vô Cực Kiếm Phong, Kiếm Phong chi đỉnh, đúng Kiếm Phong Thiên Trì. Nhưng, lại đã khô cạn cùng khô mục, cái này nên quá độ khai phát tới trình độ nào. Là hoàn toàn không cho hậu nhân lưu lại đường lui, vẫn là cái này Vô Cực thánh địa vốn là đã sớm khô mục? Truyền đạo chi địa, như thế mục nát."

Chu Nhược Thần ánh mắt tứ phương, quan sát Vô Cực Kiếm Phong, cũng cảm ứng đến Kiếm Phong Thiên Trì biến hóa, tâm tình càng là lạnh lùng rất nhiều.

Cái này một mảnh cổ cấm chi địa, đã như thế tiêu điều cùng tịch mịch, nửa đường vẫn đã gần như nhỏ không thể thấy, nếu là lại lĩnh ngộ, tiếp nhận truyền thừa, lấy hẳn năng lực, nơi đây, tất nhiên sẽ xuất hiện băng liệt tình huống, cái này, tương đương với đem di tích này chi địa, trực tiếp phá hủy.

Cái này, cũng đã là mở gà lấy trứng cử động.

"Chẳng lẽ, Hậu Vạn Tồn không hiểu, nơi đây đã như thế khô kiệt? Hoặc là, hẳn vẫn hy vọng ta không muốn lĩnh ngộ nơi đây hết thảy truyền thừa, thu nạp nơi đây năng lượng bản nguyên, ngược lại muốn dạy dỗ cái kia tám tên Trần Đạo trưởng lão. Khôi phục nơi đây pha tạp Cổ Trận?"

Chu Nhược Thần trong lòng suy tư.

Giờ khắc này, hẳn đối với Hậu Vạn Tồn cảm quan, lập tức trở nên kém rất nhiều.

"Hậu Vạn Tồn. Hẳn không phải là một cái không có thấy xa người, nhưng nơi đây rách nát dấu vết, lại đủ để chứng minh, những thứ này hủy diệt vết thương, đúng tại mấy năm gần đây bên trong hoàn thành, hơn nữa, còn là nhiều lần tiến hành cường lực trùng kích cùng phá hư."

"Vậy cái này cực có thể là Hậu Tông Duyên, Trương Thủ Phàm bọn người tạo thành. Những người này. Như đầu đầu, tâm cao khí ngạo, chỉ sợ là cũng sẽ không làm oan chính mình. Đối cái này truyền thừa thủ hạ lưu tình."

"Một khi bọn họ tiến đến, tự nhiên là đem chính mình các loại năng lượng đền bù sung túc, thu nạp cái đây đủ."

"Thật sự là "

Chu Nhược Thần trong lòng tự lẩm bẩm, hẳn đã thông qua hẳn hai mắt. Thấy qua đi một màn. Mặc dù không phải toàn bộ, lại cũng đã chín không rời 10.

Cũng bởi vậy, tâm tình của hẳn nặng nề rất nhiều.

Như vậy tông môn, còn không bằng phá hủy, chế tạo lần nữa, ngược lại muốn dễ dàng hơn được nhiều.

Nhưng, đã tiếp nhận, mặc dù phức tạp. Cũng chỉ có thể làm tiếp.

Chu Nhược Thần hít sâu một hơi, thân ảnh trực tiếp cất cao. Bay về phía Vô Cực Kiếm Phong.

Vô Cực Kiếm Phong, cũng không phải là ban đầu nhất sơn phong, mà chính là một chỗ nhân công tuyên khắc chế tạo Kiếm Phong, đúng một tên cùng loại với nữ tử thân thể hình thái.

Giống như là không có hai tay tay cụt nữ tử lặng im đứng thẳng một dạng.

Chỉ là, nữ tử này hai mắt chi địa, có hai mảnh ngăn đen lốm lốm chi địa, phảng phất giống như hai mắt bị người khoét trừ.

"Đây không phải chính thống cô Tuyệt Kiếm phong, nhưng cũng ẩn chứa thuần túy cô Tuyệt Kiếm ý, đây là muốn để hậu nhân, không muốn quên đã từng phồn hoa cùng bị tráng sao?"

Chu Nhược Thần đứng thẳng hư không, rơi vào Kiếm Phong bên cạnh, cẩn thận chu đáo lấy Kiếm Phong đỉnh núi chi địa.

Nơi đó, hẳn là Kiếm Phong nữ tử bộ mặt.

Chỉ là, cái kia khuôn mặt, bị vô tận rậm rạp số lượng che lấp, cho nên thoát nhìn như là già nua nếp nhăn một dạng, cổ lão mà mục nát, tiêu điều mà cô đơn.

Đó là cô độc, cũng là tịch mịch khí tức.

"Lại là thiên tài? Loại thời điểm này, cái này truyền đạo chi địa đều muốn sụp đổ, còn thả nơi mới tiến vào hút? Đầu bị con lừa đá? Nơi nào đến,

Xéo đi!"

Lúc này, một đạo tức giận quát lớn mà đến, tiếp theo, khủng bố trận pháp lực lượng, phảng phất giống như một cái to lớn bàn tay, theo hư không bên trong hiển hóa, chạy ra ngoài Chu Nhược Thần đột nhiên đập tới.

Thủ đoạn này, nếu là võ trướng, coi như không chết, lấy Chu Nhược Thần thực lực mà nói, cũng muốn tàn phế.

Cái này người xuất thủ, hiển nhiên là cực kỳ tức giận.

Chu Nhược Thần hồn khí chấn động, 5 đạo phù văn phảng phất giống như hình quạt đồng dạng tiêu tán đi ra, hóa thành năm viên Lục Mang Tinh.

Lục Mang Tinh xoay tròn lấy, đột nhiên ở giữa, chạy ra ngoài cái kia trận pháp diễn hóa ra to lớn bàn tay trùng kích đã qua.

"Phốc phốc phốc phốc phốc —— "

Cái kia to lớn trận pháp diễn hóa đi ra bàn tay, mất thấy là phải quất vào Chu Nhược Thần trên thân, lại vào thời khắc ấy, bỗng nhiên ở giữa nhất cử dừng lại, sau đó như Thương Vân một dạng bàn tay, trực tiếp phân liệt lên, hóa thành từng mảnh từng mảnh như phù văn một dạng năng lượng, rất bình ổn tàn mạt ra.

Năng lượng tiêu tán tứ phương, cũng không có tạo thành bất luận cái gì trùng kích, cũng không có cho chung quanh hư không mang đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Chu Nhược Thần bên người cô Tuyệt Kiếm trên đỉnh cây cối, liền một chiếc lá, đều không có lay động một chút.

"Ừm từ, ngược lại là còn có chút Trận Đạo năng lực, bất quá, dù vậy, cũng vô pháp ngừng bản trường lão lửa giận!"

Cái này thanh âm già nua khê đi một tiếng, lập tức, lại lập tức lạnh giọng quát lớn.

Lập tức, hấn lập tức liền phải vận dụng hung tàn hơn thủ đoạn!

"Lão lục, tính toán, dù sao tông môn bây giờ xuống dốc, ra một thiên tài khó càng thêm khó, cũng đừng so đo!"

Lại một cái già nua thanh âm khàn khàn truyền tới, sau đó, một cái run rẩy thân ảnh rất nhanh ngưng tụ ra, đây là một người có mái tóc ria mép toàn bộ hoa râm lão nhân.

Thân thể của hấn gầy gò khô kiệt, thể nội huyết mạch đều phảng phất đã yên lặng, đục ngầu con ngươi âm đạm vô quang, xem ra, phảng phất chưa được mấy ngày quang cảnh có thể sống.

Chỉ là, hấn tuy nhiên già nua, toàn thân lại phảng phất ẩn chứa một loại phù văn Trận Đạo nội tình, tựa như đứng tự thân đứng một tòa Cổ Trận một dạng, thâm bất khả trắc.

Hấn nói chuyện, cái kia trước đó tức giận hừng hực lão nhân, đúng là không nói hai lời, lập tức liền buông tay.

Cái này biểu hiện ra ngoài nghe lời thái độ, ngược lại là làm người ta kinh ngạc.

Cái kia tóc trắng xoá lão nhân, địa vị rất cao, uy tín mười phần.

"Lão đại, Thánh Chủ làm như thế sự tình, thật sự là chỉ thấy lợi trước mắt, cái này, còn thể thống gì! Chúng ta nếu là lại không quản giáo, chỉ sợ là hội càng phát ra không kiêng nể gì cả!"

Lúc này, lại một lão giả đi tới. Khí thế vạn quân, hấn một điểm không hiện già nua, tóc bạc mặt hồng hào.

Hấn thân thể có cao hay không. Đồng dạng vô cùng gầy gò, lại khí huyết phong phú, nội uẩn Thần Linh, cường đại dị thường.

"Hấn làm hấn sự tình, chúng ta làm chúng ta sự việc, tựa như trước đó thánh địa hủy diệt trận pháp không khỏi mở ra, chúng ta không cần để ý tới. Chúng ta trách nhiệm. Vén vén thủ hộ cổ cấm chi địa, nơi này là độc lập hư không, không có quan hệ gì với bọn họ."

Cái kia tóc trắng mênh mông lão nhân. Lão đại, trầm giọng nói ra.

Nói, hấn ánh mắt nhìn về phía Chu Nhược Thần, nói "thiếu niên. Trở về đi. Nơi đây đã không có cơ duyên, không có ngộ đạo Đạo Ngân chi địa, nơi đây đã gần như băng diệt, Cổ Trận tiêu điều, pha tạp mà sắp đứt đoạn."

Lão nhân trong lời nói, phảng phất có một cỗ vô hình khí thế, khiến người vô pháp cự tuyệt.

Thì phảng phất, hấn lời nói. Như mệnh lệnh, lại có không làm cho người phản cảm.

"Thủ trận Đại trưởng lão. Lần này, đệ tử cũng không phải là vì truyền thừa mà đến, mà chính là —— "

Chu Nhược Thần vừa muốn nói chuyện, cái kia tóc bạc mặt hồng hào thủ trận trưởng lão, đã có chút không kiên nhẫn cắt ngang, nói "tiểu tử, để người lẫn người liền lẫn, còn lại nhai toa cái gì? Chúng ta muốn phân tâm hộ trận, chữa trị Cổ Trận, không có thời gian ở chỗ này cùng người lải nhải toa! Muốn sao lẫn, muốn sao chúng ta đưa người ném ra!"

Cái này tóc bạc mặt hồng hào lão giả như vậy thái độ, để Chu Nhược Thần khẽ nhíu mày.

Mà hấn vừa nhú mày, đối phương đúng là trực tiếp hiển hóa ra lực lượng đáng sợ, như Hư Không Đại Thủ Ấn, trực tiếp nắm tới, thủ đoạn cực kỳ cuồng bạo mà ngoan lệ, căn bản không có nửa điểm cảm tình.

Chu Nhược Thần thân ảnh nhất động, thuận di rời đi nơi này, xuất hiện tại một phương khác.

Nhất kích thất bại, hư không chấn động, cái này một mảnh di tích cổ chi địa, đều thoáng có chút chấn động lên.

Hiển nhiên, hấn một kích kia, căn bản không sao cả lưu tình.

Mặc dù không đến mức một chiêu trí mạng, nhưng cũng đủ để có thể đem dưới trạng thái bình thường Chu Nhược Thần đánh cho tàn phế.

Cái này, hiển nhiên là muốn cho Chu Nhược Thần một chút nhan sắc nhìn một cái.

Chu Nhược Thần mặt cũng lạnh xuống tới.

Nhưng hấn tâm niệm chuyển qua về sau, lập tức biết nguyên nhân —— trước đó, tiến vào nơi đây thiên tài đệ tử, đều quá mức phách lối, ương ngạnh, không có tôn ti.

Đến mức, những thứ này thủ trận trưởng lão, đối với Vô Cực thánh địa bây giờ thiên tài đệ tử, đã vô cùng chán ghét, căm thù, căn bản liền sẽ không cho cái gì tốt thái độ.

Nói cách khác, Chu Nhược Thần, chỉ là bị trước mấy cái vị đệ tử liên lụy.

Chu Nhược Thần trong lòng cũng không khỏi im lặng, nhưng lửa giận trong lòng cũng bởi vậy thoải mái tán đi mấy phần.

Chu Nhược Thần sau khi đứng vững, không khỏi nghĩ đến, phải chăng, đây là Hậu Vạn Tồn để hấn đến, cùng cái này bát đại thủ trận trưởng lão chữa trị quan hệ?

Nếu thật là như thế, Hậu Vạn Tồn tâm tư, liền có chút sâu.

Chu Nhược Thần không khỏi suy nghĩ nhiều thì một lát, lập tức tại cái kia tóc bạc mặt hồng hào lão giả khẽ đi một tiếng bên trong, lần nữa thuận di một chút, tránh đi hấn lại một lần khóa chặt.

"Các vị thủ trận trưởng lão, đệ tử lần này, đứng đến hiệp trợ chữa trị Cổ Trận, . nơi đây trận pháp, đệ tử đều vô cùng tinh thông, tai hại cũng liếc mắt liền nhìn ra tới. Chư vị trưởng lão cực kỳ nói chuyện, chớ có động thủ lần nữa."

Chu Nhược Thần ngữ khí nghiêm nghị nói ra.

Đương nhiên, hấn nói chuyện thời điểm, cũng tùy thời bảo trì cảnh giác, dù sao cảnh giới tầng thứ không giống nhau, đối phương xác thực rất mạnh, hấn có thể thuận di, cái này là đối phương không có giam cầm hư không nguyên nhân.

Nếu là thật sự giam cầm hư không, hấn tránh né, thì gian nan, vậy cũng chỉ có thể thu nạp trận pháp thần tính chỉ lực, đến Phá Cấm cố.

Bởi như vậy, nơi đây trận pháp, liền sẽ càng phát ra không ổn định.

Chu Nhược Thần lời nói, để trước đó còn muốn động thủ tóc bạc mặt hồng hào lão giả khẽ giật mình, lập tức, không chỉ có là hấn cười.

Chính là bên cạnh hấn lần lượt xuất hiện bốn tên lão giả, cũng đều cười.

"Ha ha ha, nhìn xem, Vô Cực thánh địa đệ tử, không chỉ có lòng dạ nhỏ mọn, có thù tất báo, thủ đoạn độc ác, lang tâm cầu phế, nói khoác mà không biết ngượng, bây giờ càng là liên trận pháp phương diện cũng bắt đầu nói khoác!"

"Tiểu tử, về nhà bú sữa mẹ đi thôi, trận pháp, không phải như ngươi loại này phẩm hạnh người có thể chơi!"

"Đi thôi, thừa dịp lão phu không hề tức giận, không phải vậy, lần này cho dù là cùng thánh địa bên kia phân liệt, cũng phải đem ngươi đánh gần chết!"

"Cút! Lão phu không muốn nhìn thấy ngươi cái này không có giáo dục, không có tố chất cuồng vọng phế vật!"

"Xéo đi nhanh lên, lại tới nơi đây, giết không tha!"

"Cổ cấm truyền đạo chi địa, bây giờ như thành cho các ngươi hậu hoa viên, muốn giày vò thì giày vò? Bây giờ đều đã sắp hủy diệt, còn muốn họa vô đơn chí, mở gà lấy trứng! Vô Cực thánh địa, bây giờ thì ra dạng này một đám rác rưởi, ánh mắt thiên cận phế vật!"

Một đám lão nhân, quần tình xúc động, mặc dù không có động thủ, nhưng là cũng đều đã gần như bạo phát ở mép. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Đánh cược!

"Một đám lão bắt từ!"

Lúc này, Chu Nhược Thần trong ngực, Vân Tước trực tiếp bắt chước Chu Nhược Thần thanh âm, nổi giận mắng.

"Vân Tước nguoi —— "

Chu Nhược Thần mắt tròn tròn, cái này Vân Tước, lần này, hồ chết hần.

Bất quá, đã mắng, Chu Nhược Thần cũng liền không quan tâm.

Hắn mặc dù không có nghĩ qua muốn mắng, nhưng cũng không có ý định cho cái này vị lão nhân cái gì tốt thái độ.

"Cây già lên mặt, già mà không kính, thứ gì? ! Bằng nguoi nhóm một chút kia luyện trận mức độ, cầm đại gia nguoi, cho lão tử xách giày cũng không xứng! Cho các nguoi một chút mặt, thật đúng là được đà lần tới, lão tử thì để cho các nguoi nhìn xem, cái gì là luyện trận!"

"Có phải hay không có thực lực, trước đừng động thủ, nhìn lại nói, xem các nguoi không phục, lão tử đem người đầu chặt cho các nguoi làm cầu đề đá!"

Vân Tước cả giận nói.

Đương nhiên, đây là Chu Nhược Thần thanh âm.

Mà lại, Vân Tước đứng tại Chu Nhược Thần trong ngực, lúc này, nói đến đây nói ra, hiện trường nhất thời thì hoàn toàn tĩnh mịch.

Chu Nhược Thần trên mặt, bắp thịt cũng thỉnh thoảng rút súc mấy lần, biểu lộ cũng biến thành đặc sắc.

Cái này Vân Tước, quá mạnh một chút.

"Nhìn cái gì vậy, lại trừng mắt, đưa nguoi trông mắt móc ra làm bong bóng cá giẫm!"

Vân Tước cả giận nói.

Chu Nhược Thần im lặng, chỉ có thể trực tiếp mở ra hồn khí, ngưng tụ hồn khí phù văn.

Từ sắc hồn khí hội tụ điểm năng lượng màu vàng óng, nhìn vô cùng thuần túy.

Cái này nhà vừa ra tay, liền biết rõ có hay không.

"A? Ngược lại là thật giống đúng có chút bản sự."

"Xác thực tuy nhiên không nhìn nổi tiểu tử này hung hăng can quấy hình dáng, nhưng trận pháp tư thế. Có chút huyền diệu."

"Thiên phú không tồi, đã Từ Sắc Hồn Sư tam trọng đi đây là?"

"Vòng tuổi mệnh mạch đúng mười sáu, vừa tròn mười sáu. Cảnh giới, chiến lực kinh người, thân thể có thể so với Chân Đan Linh khí, a, tiểu tử này, thiên phú kinh người a!"

"Chẳng lẽ, thiếu niên này có thể so ra mà vượt cái kia biến thái Hậu Tông Duyên?"

"So ra mà vượt lại như thế nào? Còn không phải cùng Hậu Tông Duyên. Cá mè một lứa, không phải thứ gì!"

"Đệ tử như vậy, trưởng thành. Sợ là cũng là lang tâm cầu phế phản đồ."

"Hắn bắt đầu thái độ thật ra còn tốt a, ngược lại là chúng ta một mực đang hùng hổ dọa người!"

"Lão ngu nguoi nói cái gì? Nguoi hần mẹ nói thêm câu nữa nhìn xem!"

"Hung cái gì? Ngươi rất lợi hại? Đến, chúng ta đánh một trận!"

Hiện trường âm ỉ khắp chốn.

Có thể cho dù là tại tranh luận, Chu Nhược Thần luyện trận quá trình. Không chỉ có không có trung đoạn. Ngược lại càng phát ra huyền diệu.

Lúc này, Chu Nhược Thần không sai biệt lắm cũng biết, Hậu Vạn Tồn hẳn là ý thức được cổ cấm chi địa tình huống không ổn, cho nên để hấn trước tới nơi này làm dịu nguy cơ.

Nguy cơ về sau, có lẽ mới đúng tiếp nhận truyền thừa hoặc là ma luyện tu luyện đi.

Đương nhiên, cho dù là tại trong hoàn cảnh như vậy, luyện trận bản thân, thật ra cũng là một loại ma luyện.

Chu Nhược Thần trong lòng suy nghĩ lầy. Trong tay động tác cũng không có thả chậm, ngược lại càng thêm thuận buồm xuôi gió. Càng thêm tùy ý.

"Cái này Hậu Vạn Tồn, ngược lại là tâm cơ không cạn, chẳng lẽ, hấn đúng như Vân Tước nói, rất có tính kế?"

Chu Nhược Thần không khỏi nghĩ đến.

Trong lòng của hấn hơi hơi nghiêm nghị.

Nhưng rất nhanh, hấn lại từ bỏ như vậy tưởng niệm, dù sao, liên tưởng đến Hậu Vạn Tồn cái kia như người cha hiền lành đồng dạng ám áp hiền lành ánh mắt, Chu Nhược Thần luôn cảm thấy, như hoài nghi dạng này người, rất là bản khoãn.

"Ngươi đúng là Tà Tôn chi tử, đúng Thánh Linh đại đế đích hệ huyết mạch, muốn đối với mình bản tâm thứ nhất phán đoán, tự tin! Mà không thể ý chí dao động!"

Chu Nhược Thần tự mình khuyên bảo, đồng thời, trong tay hấn phù văn, phảng phất giống như từng vòng từng vòng xoay tròn lấy tinh không chi môn, dần dần tổ hợp lại.

Sau cùng,

Những thứ này tinh không chi môn hết thấy hình thành 33 Đạo.

"Tam Thập Tam Thiên đường chi môn? Đây là đây là Thái Cổ thời đại tịch diệt Cổ Trận, cũng là chữa trị hết thấy trận pháp Thiên Xu đầu mối then chốt chi trận! Ngươi, ngươi đúng là hội!"

"Đây là lão Thiên, lão đầu tử thấy cái gì!"

"Trời ạ! Lão phu không có mắt mù a? Đúng là tại lúc còn sống, nhìn thấy như thế Thái Cổ thời đại huyền diệu chữa trị Cổ Trận!"

"Cái này, thiếu niên này "

"Thiên phú kinh người, đúng là đem phù văn chương khổng đến hồn khí tùy ý diễn hóa, khổng chế, hư khác Hư Không Chi Môn trình độ, đây là phù văn luyện trận Đại Tông Sư, kim sắc Hồn Sư đều làm không được sự việc! Thiếu niên này lai lịch ra sao? Đúng là đáng sợ như thế!"

"Cái này là xa xa nghiền ép thiếu niên thần minh thiên phú a, Vô Cực thánh địa, đúng là tuyển nhận đến đáng sợ như vậy đệ tử?!"

"Chẳng lẽ, cái này cùng trước đó tịch diệt Cổ Trận có quan hệ? Vô Cực thánh địa hủy diệt Cổ Trận sát trận, cũng là hấn mở ra?"

"Nhất định chính là!"

"Đúng là hấn!"

"Khí tức hoàn toàn tương tự, hiện tại cần thận cảm ứng nhìn xem!"

"Đúng, một dạng khí tức, nguyên lai, nguyên lai là vị đại tông sư này!"

Trong lúc nhất thời, theo Tam Thập Tam Thiên đường Cổ Trận hiển hóa hoàn thành, Chu Nhược Thần trước người, cho dù là tên kia tóc trắng mệnh mông Đại trưởng lão, lúc này đều biểu hiện được cực kỳ kích động, cực kỳ thật không thể tin cùng hưng phấn.

Chu Nhược Thần thở phào, lập tức, vẫy tay khẽ kéo, đem cái này Tam Thập Tam Thiên đường phù văn, trực tiếp đánh vào trong vùng hư không này.

Nhất thời, pha tạp mà cổ lão phù văn, toàn bộ bắt đầu tiêu tán đi ra, bên trong thiên địa, như có vô tận phù văn Tinh Linh, tại nhẹ nhàng bay múa một dạng, xinh đẹp, làm cho người ngạt thở.

Không chỉ có như thế, những bay múa đó lấy phù văn, bắt đầu tìm kiếm tàn khuyết, phá lộ, mục nát, khô cạn phù văn, bắt đầu thay vào đó, tựa như đứng mềm nhẹ nhất tiếp nhận một dạng, cũ phù văn rất tự nhiên thoát ly, mà trận văn lại không có vì vậy mà phá bại, Tân Phù văn rất tự nhiên thay thế đi lên,

tàn khuyết mà run rẩy thủ hộ Cổ Trận, nơi truyền thừa khí tức, cũng dần dần bắt đầu ổn định.

Tựa như đứng yên lặng nhiều năm bệnh dữ, bắt đầu chánh thức khôi phục một dạng.

Giờ khắc này, từng sợi hoàn toàn mới sinh cơ, từng sợi thuộc về Vô Cực Kiếm Phong cô Tuyệt Kiếm ý Thiên Đạo khí tức, đạo vận chi lực, như nước chảy giống như ánh trăng chảy xuôi trút xuống vẫy xuống.

Giờ khắc này, bất luận đứng Chu Nhược Thần, vẫn là Bát Đại Trường Lão, đều có chút hài lòng, có chút thể xác tinh thần vui vẻ.

Chu Nhược Thần vền vền xuất thủ một lần, cũng đã có như thế tốt hiệu quả, cái này, để tám vị thủ trận trưởng lão như nhìn thấy Thần Linh, kiệt ngạo thái độ, oán trách thái độ cũng không thấy.

Thay vào đó, đứng một mảnh cung kính, sùng bái cùng kính sợ biểu lộ.

Đặc biệt là trước đó đối Chu Nhược Thần xuất thủ cái kia thủ trận trưởng lão, lúc này kích động nhất, sắc mặt triều đỏ, thỉnh thoảng xoa xoa tay, giống như là một cái phạm sai lầm hải tử một dạng, vô cùng không có ý tứ, lại không có cái gì mặt chủ động mở miệng.

Như vậy thái độ, ngược lại để Chu Nhược Thần dờ khóc dờ cười.

Hắn thật ra cũng không có tức giận, vền vền, chỉ là bên trong một vị trưởng lão nói câu ' không có giáo dục ' hơi kém làm tức giận hắn nghịch lân, chỉ bất quá Vân Tước trong nháy mắt nhảy nhót đi ra, quát mắng những lão nhân này một hồi, Chu Nhược Thần liền cùng người giận.

Lấy tâm hắn tính, từ là không thể nào Thái Hòa những người này so đo.

"Chu Nhược Thần, ngươi thấy sao? Làm người, không phải muốn cao cao tại thượng, không phải muốn thờ ơ lạnh nhạt, cũng không phải muốn như vậy trầm mặc ít nói. Mà chính là, muốn nên nói liền nói, nên cười thì cười. Người tính tình như vậy, thật muốn đổi, không phải vậy người ăn thiệt thòi!"

Vân Tước giáo dục nói.

Đương nhiên, lúc này hắn là truyền âm cho Chu Nhược Thần.

Nếu là thật nói chuyện, bại lộ chân tướng, Vân Tước bây giờ thể nhưng là không đủ những lão gia hỏa này một hồi đánh cho tê người.

Hắn thực lực liền Chu Nhược Thần cũng không bằng, càng không nói đến là cùng những thứ này thực lực thâm bất khả trắc các lão đầu tử tranh phong.

Vân Tước lời nói, để Chu Nhược Thần không khỏi nhin không được cười lên.

"Thật ra, ngươi không quát mắng, ta cũng sẽ giải thích, sau đó chứng minh năng lực."

Chu Nhược Thần truyền âm nói.

"Ngươi suy nghĩ nhiều, đến lúc đó bọn họ làm tức giận ngươi, một tràng sau đại chiến, nơi này thì không sai biệt lắm xong. Mà lại một khi động thủ, đối phương chỉ cần ngôn ngữ đối cha mẹ ngươi bất kính —— lấy bọn họ tính cách cùng thái độ, đây là vô cùng có khả năng sự việc. Cha mẹ ngươi, rất rõ ràng đứng người nghịch lân, cho dù là ngươi bây giờ lại lạnh nhạt, đến lúc đó dưới cơn nóng giận, làm ra cái gì cũng khó nói."

"Khi đó, ngươi chỉ sợ là cũng sẽ không có tâm tư đi biểu hiện."

"Mặt khác, ngươi không cảm thấy kỳ quái sao? Không cảm thấy, ngươi bây giờ tới nơi này, đứng tại tiếp tục bày ra ngươi giá trị sao?"

Vân Tước hỏi thăm lời nói, để Chu Nhược Thần có chút quái dị.

Bất quá, Vân Tước nói chuyện, xác thực có chút có lý.

"Tốt a, tính ngươi có lý, cái kia, đa tạ Vân Tước trợ giúp!"

Chu Nhược Thần cười nói.

"Ngươi thật tình tạ, ta vẫn là tiếp nhận, có điều lấy ngươi kiệt ngạo, có thể dạng này cũng không dễ dàng, ta cũng không thể yêu cầu xa vời càng nhiều. Có điều có chuyện, nếu như trước đó không xác định, ta hiện tại liền có thể cực kỳ xác định."

Vân Tước trầm mặc một lát, bỗng nhiên vô cùng nghiêm túc truyền âm nói ra.

"Ừm? Chuyện gì?"

Chu Nhược Thần hỏi ngược lại.

"Chúng ta đánh cược đi, ngươi không phải một mực đối với mình cực kỳ tự tin sao? Nếu như lần này, . ta thắng, về sau, ngươi tính cách theo ta học, cũng đổi sửa chữa niết bàn cửu biến làm chủ công pháp, còn lại làm phụ trợ. Nếu ta thua, ta mặc cho ngươi xử trí! Ta hóa thân tiểu nữ hài, cho ngươi làm tỷ nữ

làm nữ nô, cũng không có vấn đề gì, có dám hay không?"

Vân Tước ngữ khí tùy ý, nhưng là lời nói giọng kiên định.

Như vậy tiền đặt cược, để Chu Nhược Thần tâm, hung hăng nhảy một cái.

Hắn biết, Vân Tước đúng là nữ tính mà không phải nam tính, nhưng Vân Tước cái này y hệt, lấy chính mình tự do làm tiền đặt cược, điều này nói rõ, hắn cực kỳ tự tin hẳn phán đoán là đúng.

"Đánh cược gì?"

Chu Nhược Thần dò hỏi.

"Đánh bạc, Vô Cực thánh địa Hậu Vạn Tồn, Hậu Tông Duyên bọn người, sẽ phản bội người! Hậu Vạn Tồn thậm chí, vô cùng có khả năng tính kế người!"

Vân Tước nói ra.

"Không có khả năng!"

Chu Nhược Thần lập tức phủ định loại khả năng này.

"Người đứng Đế Huyết chi tử, kiến thức uyên bác, lịch duyệt phong phú, cần phải còn trải qua qua cùng loại chân hư ma luyện. Mà ta, thì một cái tiểu hài tử, sống sáu năm, đương nhiên cũng có một ít không tầm thường trí nhớ, xem như đã từng sống qua hai mươi năm tầng dưới nhất cái sinh hoạt, nhưng cũng sẽ không vượt qua hai mươi sáu năm lịch duyệt!"

Người có dám đánh cược hay không! Không dám đánh cược coi như, coi ta không nói, về sau, ta cũng sẽ không nói bất luận cái gì lời nói quấy nhiễu người quyết định! Nhưng, lần này, người ân cứu mạng ta xem như trả, hai chúng ta tình. Người đi người Dương Quan Đạo, ta qua ta cầu độc mộc!"

Vân Tước âm thanh lạnh lùng nói.

"Người lời nói phong cách, cực kỳ kỳ lạ."

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ, nhìn trong ngực Vân Tước liếc một chút, nói ra.

"Thì tính sao? Cùng người không có gì trùng quan hệ. Thiếu quyết đoán, như cái đàn bà."

Vân Tước cực kỳ không khách khí. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tồn tại phía sau Vân Tước

"Ừm, ta và người đánh bạc. Ta một mực tìm tìm không được chính mình lớn nhất cần phải tồn tại tính cách, sinh tồn phương thức, cùng trí nhớ dung hợp phương thức. Bất luận làm sao biến, luôn cảm thấy có chút gì vết. Có lẽ, lần này, xem như khảo nghiệm một chút, chúng ta, đến cùng người nào phán đoán, là đúng."

Chu Nhược Thần hít sâu một hơi, nghiêm túc nói.

"Tốt. Bất quá, lần này người không có trực tiếp nghe, mà chính là lựa chọn cùng ta đánh cược, nếu là phát sinh thảm liệt hậu quả, người, chính mình một thân một mình tiếp nhận, chớ có trách ta không nói đến tình."

Vân Tước nói ra.

"Ừm, kết quả gì, còn có thể so phụ vương ta mẫu hậu muội muội biến mất, càng khổ liệt hơn? Vậy ta đều tiếp nhận, thế gian này, còn có cái gì bí hiểm sự việc không thể thừa nhận?"

Chu Nhược Thần cười nhạt một tiếng, nói ra.

Vân Tước gật đầu, không nói gì nữa, lại lâm vào ngủ đông khổ tu trạng thái.

Mà lúc này, trong lúc khiếp sợ, tám tên thủ trận trưởng lão cũng đều đem ánh mắt chăm chú đến Chu Nhược Thần trên thân.

"Quả nhiên là làm cho người chấn kinh."

"Thiếu niên lang, trước đó chúng ta mấy vị lão gia hỏa, thật là hành động theo cảm tính, hiểu lầm ngươi, hiện tại, chính thức xin lỗi ngươi."

"Thiếu niên lang, ngươi thật là chúng ta gặp qua lớn nhất thiên phú Trận Đạo thiên tài, không có cái thứ hai. Xin tha thứ trước đó lão hủ bất kính chỉ tội!"

"Vô Cực thánh địa Cổ Trận mục nát, ngươi diệu thủ hồi xuân, trong nháy mắt cải biến thế yếu, cái này tại Vô Cực thánh địa là to lớn ân huệ, trước đó ta lại ngược lại lấy oán báo ân, may mắn tiêu huynh đệ mắng đúng, kịp thời ngăn cản, không phải vậy, còn không biết sẽ phát sinh cái gì bi ai sự việc."

"Thiếu niên lang, thật xin lỗi, hi vọng ngươi có thể tha thứ chúng ta hồ đồ."

Một đám thủ trận trưởng lão. Đúng là đều tất cung tất kính xin lỗi lên.

Cái này, để Chu Nhược Thần tâm tình, lập tức tốt hơn nhiều.

Vô Cực thánh địa. Cuối cùng vẫn là có chút chánh thức thủ trận trưởng lão. Nếu không phải là những đệ tử kia trước đó quá chỉ thấy lợi trước mắt, quá mờ mịt lấy trứng, làm thế nào có thể làm cho bây giờ như vậy mục nát suy sụp.

Bất quá, Chu Nhược Thần biết, những thứ này thủ trận trưởng lão, thật cũng là người bị hại.

Thủ hộ cổ địa, bọn họ đánh mất tu luyện, du lịch thiên hạ, truy cầu Chí Đạo cơ hội. Cả một đời bị vây chết nơi đây, hao tổn tâm huyết, Vô Cực thánh địa các đệ tử đến đây tiếp nhận truyền thừa. Lại không biết trân quý, không có tôn trọng, ngược lại các loại phách lối, lãng phí, hủy diệt, phá hư

Cái này phải đặt ở bất luận người nào bên trên. Đều là tuyệt không thể nuốt xuống con giận này.

Chu Nhược Thần vừa vận động vào. Bị đánh tàn ném ra bên ngoài, đều đã đứng tốt.

Chu Nhược Thần trầm tư một lát, lập tức hơi hơi khom mình hành lễ, nói "chư vị trưởng lão không cần như thế, lúc trước cũng là bất đắc dĩ, mới bị bắt đắc dĩ nói năng lỗ mãng. Còn biến thành tình hình như vậy, hơn phân nửa cũng là lúc trước những truyền thừa đó các đệ tử biểu hiện quá tệ, bắt tranh khí. Khiến cho đến chư vị trưởng lão chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, buồn bã bất hạnh giận không tranh mà thôi. Đệ tử đứng có thể hiểu được."

"Đệ tử lần này tới. Xác thực là chuẩn bị chữa trị trận pháp, nhưng một người, lực bất tòng tâm, đệ tử liền đem chữa trị nguyên lý, truyền thụ cho chư vị thủ trận trưởng lão, chư vị liền có thể cùng một chỗ đồng tâm hiệp lực, chữa trị Cổ Trận."

Chu Nhược Thần nghiêm túc nói.

Tám tên thủ trận trưởng lão nghe vậy, toàn bộ hiện ra vẻ kích động.

Lúc này, cái kia tóc trắng thương không sai thủ trận trưởng lão, đúng là dẫn đầu dẫn đầu, hướng thẳng đến Chu Nhược Thần quỳ xuống lạy.

"Nơi gặp chiếu cố, tổ tiên di huấn như nặng mới mở ra, tổ tiên, cũng không vứt bỏ Vô Cực thánh địa truyền đạo chi địa! Thiếu niên lang, xin hỏi ngươi xưng hô như thế nào?"

Lão nhân ánh mắt chân thành, nhiệt tình mà hùng lực, cao giọng hỏi thăm.

"Chư vị mau mau xin đứng lên, đảm đương không nổi lớn như vậy lễ. Đệ tử tên là 'Chu Nhược Thần', chư vị trưởng lão, chớ có như thế."

Chu Nhược Thần vội vàng nói.

Không biết sao các lão nhân thái độ kiên quyết, thực lực mạnh mẽ, Chu Nhược Thần không có khả năng đỡ được lên.

"Chu Nhược Thần sư phụ,

Xin nhận đệ tử trận cúi đầu."

vị lão nhân cùng kêu lên nói ra.

"Đảm đương không nổi, các ngươi, lễ này tiết quá nặng!"

Chu Nhược Thần bất đắc dĩ nói.

"Nghe thấy Đạo có trước sau, thuật nghiệp có chuyên công. Đạt giả vi sư, không phải sĩ nhục. Thụ giáo, tự nhiên lấy 'sư phụ' làm lễ gặp."

Lão nhân cung kính nói ra.

Còn lại bảy tên lão giả, cũng cũng giống như thế.

Như vậy, Chu Nhược Thần trong lòng ngược lại có chút xúc động, cũng có chút ảm áp, vui mừng.

"Những lão nhân này, khó được, không quên sơ tâm, thật không tệ. Bất luận âm mưu hay không, Chu Nhược Thần, thật tốt dạy bảo bọn họ trận pháp."

Vân Tước truyền âm nói.

"Đây là đương nhiên."

Chu Nhược Thần vô ý thức xem nhẹ Vân Tước trong miệng 'âm mưu' hai chữ, lúc này nói ra.

Vân Tước nằm tại Chu Nhược Thần trong ngực, thỉnh thoảng thu nạp một số hồn khí, để mà tư nhuận tự thân huyết mạch.

"Huyết mạch bổ sung, chẳng lẽ thật muốn đi theo hấn? Đây tuyệt đối là tổ tiên ác thú vị. Đã từng, đều hận vì nữ tử thân thể, không nghĩ tới, bây giờ lại trở thành nữ tử! Đời này, sợ là thật cùng nữ nhân thoát không can hệ."

Vân Tước trong lòng tự lẩm bẩm.

Lập tức, hấn niết bàn khí tức, cùng linh hồn giao dung, niết bàn cửu biến chi pháp, tự nhiên vận chuyển.

Một khắc này, phảng phất lập tức Khế Hợp Thiên Đạo.

Nếu là Chu Nhược Thần có lưu ý, liền sẽ phát hiện, lúc này Vân Tước, thân thể đã triệt để yên lặng, phảng phất đã trở thành một cỗ thi thể, tất cả sinh cơ khí tức, đều dừng lại.

Mà Vân Tước linh hồn, lúc này, đã sớm không tại thịt trong thân thể, ngược lại thông qua niết bàn cửu biến chi pháp, tiến vào cái nào đó không gian đặc thù chi địa.

"Lão giả, ngươi bàn giao, ta đã lĩnh nghe vào, chỉ là, bây giờ người này, có chút khô khan, có chút não tàn, cái này, nên làm thế nào cho phải?"

"Nhớ lại ta Tịch Nhan như thế thông tuệ, như thế nghịch thiên, lại muốn theo như thế cái phản ứng trì độn người, làm thật là khiến người ta bị phần muốn tuyệt."

Vân Tước linh hồn, tại cái này trong một vùng hư không, tự lẩm bẩm.

Chỉ là, hư không bên trong cũng không truyền ra lời nói tới.

Vân Tước thoáng có chút thất vọng, lập tức lại nói "về cái tin tức ngươi sẽ chết a! Em gái ngươi a, luôn già vờ thần bí, thật sự là chán ghét!"

"Hồi ngươi tin tức, thực sẽ chết."

Một cái âm thanh yếu ớt truyền đến, vang vọng tại cái này một phiến hư không.

"Được, nhiều lần nói muốn chết, y nguyên còn sống, ngươi cho ta cùng Chu Nhược Thần như thế. Một dạng não tàn, Hoàng lộ ra có nhất định khả năng bị tính kế, còn không biết cảnh giác?"

Vân Tước xem thường nói.

"Hấn Thiên Tâm thuần phác. Trường thành không có hoàn thành, liền đã mất đi chi dẫn. Bây giờ lại tự mình trấn áp tuyệt đại bộ phận trí nhớ, hình thành Thiên Xu cỗ trấn xiềng xích trật tự phong cấm trận pháp, đứa nhỏ này, đối thủ đoạn mình cực kỳ quả quyết, cũng đủ hung ác. Hấn là muốn để cho mình một lần nữa trưởng thành, cho nên nhìn sơ tâm còn không có cuối cùng định hình."

"Nhưng ngươi như cho là hấn thật ngu xuẩn. Vậy liền thật là coi thường hấn."

Cái kia suy yếu đứng thanh âm kiên nhẫn giải thích nói.

"Có lợi hại như vậy? Còn có, ngươi nói hấn lại lịch bất phạm, ừm có cái gì Đệ Huyết. Ta có chỗ tốt gì?"

Vân Tước lại nói.

"Ngươi tốt chỗ, tự nhiên là sẽ không thiếu, đến lúc đó, vô tận nữ tử hiếm thấy. Ngươi muốn chọn cái nào. Thì chọn cái nào."

Thanh âm kia tràn ngập dụ hoặc chi ý.

"Chắc chắn, đừng nói những thứ này hư, lần này kém chút chết, bản đại gia đã không tin người lão già này."

Vân Tước cười toe toét nói.

"Đề Huyết, chính là Tà Tôn chi huyết, bây giờ, thời đại đã qua, nhưng là lưu giữ xuống ấn ký. Lại sẽ không biến mất. Dạng này huyết mạch, một khi tiêu tán ra chánh thức truyền thừa. Đó là sẽ để cho vô tận nữ tử chạy theo như vịt, ta để người đánh cược, người chắc chắn sẽ thắng. Đến lúc đó, người dẫn dắt hần lên đường, hần sẽ có tinh ngộ, Hoàng ngộ về sau, người cùng hần thành là chân chính đồng bọn, hần hấp dẫn quần phượng, cái này không phải liền là người cơ hội sao?"

Chẳng lẽ, người tự nhận là so ra kém hần?"

Thanh âm già nua phảng phất cấu trúc một cái cực kỳ mỹ lệ tiền cảnh.

"Nói nhảm, ta như thế nào so ra kém hần? Hần rất bảo thủ mực nát, ta vẫn là không cảm thấy hần chỗ nào không nổi, ần, cũng là trận pháp tạo nghệ không tẻ, lại am hiểu tại mượn nhờ thiên địa Cổ Trận lực lượng làm bản thân lớn mạnh, một khi có Cổ Trận, di tích này địa phương, hần chiến lược xác thực kinh người.

Nhục thân cường độ cũng cũng tạm được.

Hồn thạch thiên phú, đan đạo khí đạo xem ra cũng đều cũng tạm được.

Dung mạo cũng bình thường thôi, đáng người cũng qua loa, so ta kém quá nhiều."

"Ừm, dạng này, cũng liền cũng tạm được đi, bình thường."

Vân Tước bắt bẻ nửa ngày, kết quả phát hiện, hần đúng là không có đả kích Chu Nhục Thần địa phương.

Hư không bên trong, truyền đến già nua, lạnh nhạt mà vui mừng tiếng cười.

"Hài tử, đi thôi, đem hần dẫn lên niết bàn cửu biến chỉ đạo, người liền sẽ rõ ràng, chính người tồn tại ý nghĩa."

Thanh âm này nói, cũng đã từ từ đi xa.

"Lão già, người nói cái gì? Ý nghĩa gì? Nhanh, nhanh cho đại gia đáp án!"

Vân Tước lập tức là âm lên.

Chỉ là, thanh âm kia dần dần tiêu tán, dần dần rời xa, phảng phất thật như nền tàn trong gió, sắp tiêu tán.

"Lão đầu tử người khá bảo trọng "

Vân Tước không nói gì, ánh mắt lại trở nên trong suốt rất nhiều.

Hần gọi ra lão đầu tử, cũng không phải là thật hỏi thăm cái gì, rất nhiều thứ, hần đều hiểu.

Hần chỉ là muốn biết, lão đầu tử, phải chăng còn tồn tại.

Như tồn tại, cái kia, liền đầy đủ.

Hần, không bỏ được lão đầu tử rời đi, lại không nghĩ thể hiện ra phần này quan tâm chi tâm.

Chỉ là, lão đầu tử càng phát ra lạnh nhạt mà tiêu điều thanh âm, để hần càng phát ra có cảm giác cấp bách, càng phát ra sầu lo.

"Đến mau chóng tu luyện tốt niết bàn cửu biến cao cấp độ sâu thuế biến chi pháp, bất luận như thế nào, cũng phải nghĩ biện pháp, để lão đầu tử không đến mức tiêu tán."

Vân Tước trong lòng niềm tin càng thêm kiên định. .

"Giang Sơn dễ đổi, bản tính khó dời. Hậu Tông Duyên, Hậu Vạn Tôn bọn người, trước đó như thế vô cùng hung ác, cho dù là người đạo âm đình tai nhức óc, cho dù là Chân Tổ Di Huấn kêu gọi ra trong lòng bọn họ thiện lương, như vậy có thể tiếp tục mấy ngày?"

Chu Nhục Thần, người không hiểu phương ở chỗ, Nhân tộc, đứng một cái nhất là thiện biến chủng tộc. Mà ta, đã từng sống tạm hai mươi năm, lại sâu biết rõ được, nhân loại thói hư tật xấu, cùng ti tiện trình độ. Một cái phạm sai lầm người, nếu không phải là chánh thức đại nghị lực hạng người, nhất định là hội lại phạm sai lầm lần thứ hai, lần thứ ba, thậm chí cả nhiều lần hơn.

Lần thứ hai tâm thần bất định, lần thứ ba coi nhẹ, lần thứ tư chết lặng, lần thứ năm, chính là đương nhiên."

"Một cái trước đó cho rằng phạm sai lầm đúng đương nhiên người, còn có thể chân chính sửa chữa? Đây cũng không phải là là không thể nào, nhưng hi

vọng quá mức xa vời. Quá mức xa vời hi vọng, cũng không cần xem như đúng hi vọng, dạng này, liền sẽ không thất vọng."

"Lần này, nếu ta thua, ta cũng tâm phục khẩu phục, nhưng ta như thắng"

Vân Tước trong lòng suy nghĩ lấy.

Linh hồn hần, hình chiếu đến thân thể bên trong.

Cái không gian kia, cũng vì vậy mà xuống dốc, giống như là bỗng nhiên ở giữa, theo Vô Tận Tĩnh Không chỗ sâu biến mất, sụp đổ một dạng, trực tiếp không còn.

Như Chu Nhược Thần nhìn thấy một màn này, tất nhiên sẽ khiếp sợ không gì sánh nổi —— cái kia, đúng là cùng Tế Thiên Vực biến mất quá trình, giống như đúc quá trình!

Chỉ tiếc, Chu Nhược Thần cũng không biết, cũng không có khả năng biết.

Chu Nhược Thần cùng tám vị thủ trận trường lão trao đổi trận pháp biến hóa phương thức, trao đổi qua trình bên trong, Chu Nhược Thần đối với trận pháp phương diện trí nhớ, cũng không ngừng chạm đến trí nhớ cảm khu, cho nên bắt đầu giải tỏa càng nhiều liên quan tới trận pháp truyền thừa. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Đối trá!

Trận Đạo Như Sơn.

Nhìn núi có tam trọng thuế biến chỉ cảnh nhìn núi đúng núi, nhìn núi không phải núi, nhìn núi vẫn là núi.

Chu Nhược Thần tại cùng tám vị thủ trận trường lão giao lưu, biện luận, phân tích bên trong, tự thân đối với Trận Đạo lĩnh ngộ, vô cùng cấp tốc.

Nguyên bản, tám vị thủ trận trường lão cũng là sống ra vô tận tuổi Nguyệt lão quái, tự thân trận văn tạo nghệ cực kỳ cao thâm, tại tiếp xúc Chu Nhược Thần phù văn Trận Đạo về sau, bọn họ liền cho rằng, rất nhanh, liền có thể đồng dạng dạy bảo Chu Nhược Thần một số tri thức, để bù đắp trong bọn họ tâm hồ thẹn chỉ ý.

Có thể càng là luận đạo, Chu Nhược Thần lĩnh ngộ càng là bên trong.

Thì phảng phất, Chu Nhược Thần lúc đầu vền vẹn dạy bảo bọn họ trẻ sơ sinh học bước tri thức, chỉ vì sợ bọn họ không cách nào nắm giữ một dạng.

Kể từ đó, tám vị thủ trận trường lão, cũng đối Chu Nhược Thần Trận Đạo tạo nghệ, kinh động như gặp thiên nhân.

Ngôn hành cử chỉ ở giữa, liền càng thêm cung kính, càng làm đầu hơn nặng.

Chu Nhược Thần, tự thân làm theo ở vào một loại thuế biến tiến bộ bên trong, bởi vì cái này cổ lão Trận Đạo, hẳn đối với Cửu Cung Trận Đạo lĩnh ngộ, đạt tới một cái cực kỳ cấp độ sâu, đồng thời vì vậy mà xúc động càng tiến một bước Linh Nguyên Trận Đạo.

Cửu Cung Trận nói.

Linh Nguyên Trận Đạo.

Đây là vô cùng nghịch thiên Trận Đạo, cứ tới từ ở Thượng Cổ, nhưng ở bây giờ, chỉ cần quy kết tổng kết, liền là một loại gần như không ai địch nổi Trận Đạo.

Chu Nhược Thần vền vẹn đề cập Cửu Cung Trận Đạo bên trong điểm cơ sở, thủ trận Bát Trường Lão, liền toàn bộ như si như say, triệt để mất phương hướng bên trong, không thể tự kiềm chế.

Cho nên, bọn họ tại nắm giữ cơ bản chữa trị chi pháp, tại tạm thời ổn định trận pháp hỗn loạn về sau, lập tức liền chăm chú tìm hiểu Cửu Cung Trận Đạo những cơ sở kia. Loại kia 'si' trình độ, quả thực là khiến Chu Nhược Thần kinh hãi.

Đây mới thực là 'si'!

Cũng chính bởi vì chánh thức 'si', bọn họ. Mới có thể đối với những đệ tử kia không tôn trọng 'Trận Đạo cổ địa' tâm huyết, mà nổi giận, bất mãn.

"Bọn họ xác thực quá phận, nhưng cuối cùng đã trở thành quá khứ, Vân Tước, vẫn là quá đa tâm."

Chu Nhược Thần trong lòng thở dài.

Gặp bất đại thủ trận trưởng lão lại lần nữa lâm vào đốn ngộ trầm tư, Chu Nhược Thần cũng có chút mệt mỏi.

Chưa phát giác ở giữa. Thời gian trôi qua sáu ngày.

Sáu ngày, hẳn đã đem bộ phận Cửu Cung Trận đạo cơ sở, truyền thụ một số trọng yếu cho tám vị thủ trận trưởng lão. Bọn họ lĩnh ngộ về sau, lại muốn chữa trị nơi đây Cổ Trận, khởi động lại 'cô Tuyệt Kiếm phong', thuyết minh 'cô Tuyệt Kiếm ý'. Mờ ra 'Kiếm Phong Thiên Trì' ngộ đạo chi địa. Hội tụ giữa thiên địa Đạo Tắc ánh sáng, đạo vận quy tắc chỉ lực, cũng cũng không phải là việc khó.

Nhiều nhất, chỉ là thoáng có chút hao tổn hao tổn tâm thần mà thôi.

Nhưng, đã không thể nói gian nan.

Chỉ ít so với đã qua, tối thiểu nhẹ nhõm nghìn lần không thôi.

Làm đến những thứ này, Chu Nhược Thần cũng đã hài lòng.

Nên hẳn làm, hẳn cũng làm đến.

Bây giờ, chỉ chờ đem Chu Linh Dạ bọn người tiếp đến Vô Cực thánh địa. Hẳn liền có thể an tâm khổ tu, các loại cảnh giới lần nữa thuế biến về sau. Liền có thể chữa trị nơi đây Cổ Trận, đồng thời tại Vô Cực thánh địa quật khởi về sau, lấy Vô Cực thánh địa thủ tịch đại đệ tử thân phận, tham dự Càn Khôn Thánh Địa đệ tử ước chiến, sau đó nhất cử liên hợp Càn Khôn Thánh Địa, mờ ra hai Đại Thánh Địa nhất thống con đường.

Dạng này, mới có thể vì vậy mà mờ ra càng nhiều truyền thừa, bước ra càng đường xa hơn.

Chu Nhược Thần trong lòng suy nghĩ lấy.

Ánh mắt của hắn, không khỏi nhìn về phía cái kia ngộ đạo bên trong bất đại thủ trận trưởng lão, tâm tình, hoàn toàn yên tĩnh.

Lúc này, bên trong thân thể yên lặng niết bàn cửu biến chỉ lực, bỗng nhiên run rẩy lên, đúng là sinh ra từng đạo từng đạo đặc thù chấp trùng chỉ lực.

Cái này chấp trùng lực lượng, giống như là đang diễn hóa Đạo Văn thuế biến, diễn hóa phù văn quá trình tiến hóa.

"A, cái này niết bàn cửu biến chỉ pháp, nhưng vẫn chủ thôi diễn phù văn quá trình lột xác, đem Cửu Cung Trận Đạo cùng Linh Nguyên Trận Đạo cơ sở hình thành tổ hợp, hình thành hoàn toàn mới trận pháp hệ thống! Chỉ là,

Cái này lại cần phải mượn tại niết bàn cửu biến công pháp đến vận chuyển hao lợi hại công pháp!"

Chu Nhược Thần chú ý một lát, mặc cho bên trong thân thể niết bàn cửu biến chỉ lực vận chuyển, đúng là có dạng này hiện tượng hiển hóa, trong lòng của hắn cũng có chút có chút kinh nghi bất định.

"Ủm? Niết bàn cửu biến đang giúp ngươi thôi diễn trận pháp? Ngươi thiên phú thật đúng là kinh người, đúng là có thể tùy tiện tu luyện thì tu luyện tới dạng này cấp độ, làm coi như không tệ!"

Lúc này, Chu Nhược Thần trong lòng, truyền đến Vân Tước truyền âm.

Thanh âm hắn lười biếng, ngược lại là nhiều một sợi tiểu nữ hài trong veo khí tức hiển hóa, cứ việc chỉ có một tia, nhưng Chu Nhược Thần vẫn là đem nắm đến.

Lúc này, hắn ngược lại là xác thực có chút tiểu nữ hài khí chất.

Bất quá, Vân Tước nói chung phía trên cũng là phát giác được chính mình tình huống, lập tức lại thu liễm cái này một phần tâm tình biến hóa, ngược lại lại như vậy không bị trôi buốc phóng tung lên.

"Đừng kích động, niết bàn cửu biến có chín tầng chín pháp, ngươi còn mới bước vào đệ nhất trọng thứ hai pháp tầng thứ, chỉ tính đúng đơn giản nhập môn mà thôi, cách chánh thức nhập môn, còn rất xa! Chớ khen ngươi một câu, thì tìm không ra Bắc."

Vân Tước lại mở miệng đã kích nói.

Chu Nhược Thần mỉm cười, không để bụng, nói "công pháp này xác thực không thể coi thường, ngươi ngược lại là cũng bỏ được."

"Không có cách nào, ta thường xuyên mất đi trí nhớ, mà thiếu ngươi một cái mạng, ngươi người này tuy nhiên bảo thủ người bảo thủ, ngu xuẩn mất khôn,

nhưng cũng không tính người xấu, đáng giá tín nhiệm. Ta thời gian ngắn cũng tìm không thấy càng tốt hơn, trước hết đưa người làm cái lớp xe dự phòng."

Vân Tước cười hắc hắc nói.

Hắn lờ nói cực kỳ tùy ý.

Thế nhưng là không như thế, Chu Nhược Thần trong lòng mơ hồ có một chút cảm ứng.

Chuyện này, bắt đầu nhìn như trùng hợp, nhưng này 'Tiền Hoàng Huyết còn chưa lạnh' lời nói, lại thoáng có chút đột ngột.

Đây hết thảy, càng giống là cố ý, nhưng Vân Tước xác thực bản tâm không xấu, Chu Nhược Thần cũng liền lười nhác so đo.

Bất luận âm mưu, bô cục, Chu Nhược Thần biết rõ một sự kiện —— hắn nếu là có thể bị đánh bại, hủy diệt, như vậy hắn chung quy là hội ngã ở trên đường.

Tu luyện chi lộ, không có may mắn có thể nói, cũng không có chánh thức âm mưu có thể nói.

Chu Nhược Thần không phải không hiểu âm mưu, cũng không phải thật ngu xuẩn, chỉ là tâm hắn tính kiên định, Hoàng Bạch, tại lúc đầu lịch luyện bên trên, hắn thậm chí tận lực 'giấu dốt', ứng đối tất cả hung hiểm, chỉ cần tại bất cứ tầng thứ đều có thể tiếp tục gánh vác lời nói, như vậy về sau lại thêm kỹ xảo bô cục cùng tính kế, hắn sẽ chỉ đi được càng thêm nhẹ nhõm.

Điểm này, tại Hậu Tông Duyên trên thân, biểu hiện được nhất là rõ ràng —— Hậu Tông Duyên trước đó vô cùng cừ hận ánh mắt, Chu Nhược Thần không thêm để ý.

Cái gọi là trăm thảo trừ căn, hắn cũng không để trong lòng.

Hắn tùy ý địch nhân trưởng thành.

Nếu như trưởng thành địch nhân có thể chém giết hắn, như vậy hắn thì bại.

Cường giả chân chính, như thế nào lại sợ hãi bồi dưỡng địch nhân, để cho địch nhân trưởng thành?

Về phần xuất hiện giết hại thân nhân loại hình sự việc, Chu Nhược Thần cũng cân nhắc qua, hắn nên trợ giúp trợ giúp, nên xuất lực một chút, nếu các nàng không cách nào tự vệ, cái kia cho dù bảo hộ đến cho dù tốt, kết quả cuối cùng, cũng sẽ không tốt.

Phương diện này, Chu Nhược Thần, y nguyên thật sâu nhận phụ vương hắn ảnh hưởng.

Cho dù là trí nhớ cảm khu khóa chặt một số trọng yếu trải qua cùng cảm ngộ, loại tâm tính này, vẫn không có biến hóa.

Chu Nhược Thần có hai ba lần nghi vấn qua Hậu Vạn Tồn, nhưng chắc là không còn xâm nhập đi hoài nghi, suy nghĩ.

Một mặt là Hậu Vạn Tồn xác thực biểu hiện ra cực hạn thành ý cùng hiền lành, Chu Nhược Thần cảm giác nguy cơ cũng chưa xuất hiện dị thường dấu hiệu.

Một mặt khác, cho dù Hậu Vạn Tồn thật có vấn đề, Chu Nhược Thần, cũng vẫn ven đem cái này xem như đúng một sự rèn luyện, một loại ma luyện, một loại trưởng thành thúc giục.

Tâm tư như vậy, Vân Tước đúng không biết.

Chu Nhược Thần, cũng sẽ không đi giải thích. Hắn thấy, Vân Tước, cuối cùng vẫn là cái tiểu hài tử mà thôi, cứ việc thoáng có chút trưởng thành sớm, lại cái biến không, hắn là tiểu hài tử sự thật.

Cho nên, Chu Nhược Thần xem nhẹ Vân Tước gần như hài tử ngôn ngữ.

"Xem ra, người nói chung phía trên còn đem ta xem như đúng hài tử, cảm thấy ta ngôn ngữ so sánh non nớt a? Bất quá, người bây giờ không nghe, sớm muộn là phải ăn thiệt thòi. Đến lúc đó, người cũng đừng khóc."

Vân Tước dây dưa không bỏ, lần nữa lấy một loại trêu tức ngữ khí mở miệng.

Thì phảng phất, hắn là một vị tiên tri, ưu việt tính có chút lại lộ ra.

"Người thật đúng là kiêu ngạo cực kỳ, tốt, đây hết thảy, trong lòng ta biết rõ, ý tốt, ta cũng tâm linh. Mặt khác, ta tự nhiên biết người cũng có mục đích, nhưng là cũng không thêm để ý. Cho nên, điều này nói rõ, ta cũng không có người muốn như vậy không tin người."

Chu Nhược Thần mỉm cười.

Câu nói này, để Vân Tước có chút á khẩu không trả lời được.

"Tính toán, người cổ chấp như vậy, ta hiện tại nói cái gì, đều vô dụng."

Vân Tước tựa hồ có chút mất hứng, cho nên cũng mất đi tiếp tục cùng Chu Nhược Thần giao lưu hứng thú.

"Tiểu gia hòa, bất luận như thế nào, ta Chu Nhược Thần, vẫn là biết tốt xấu, tiểu gia hòa, đa tạ."

Chu Nhược Thần trong lòng truyền âm nói, lời nói, phá lệ chân thành.

Vân Tước trong lòng nóng lên, không khỏi cảm giác tâm tình có chút ấm áp mấy phần, cái kia một sợi vẻ bất mãn, cũng lập tức tan thành mây khói.

Nhưng hần chung quy là một cái kiêu ngạo tính tình, cho nên cho dù là trong lòng không so đo, trên mặt mũi, cũng sẽ không như thế 'khinh xuất tha thứ' Chu Nhược Thần.

"Tiểu gia hòa? Không có một chút thành ý, . dối trá! Đã người không thích ta nói, vậy chính người ứng đối đi, nếu như có thể, người sớm đi về đại Chu gia tộc nhìn xem càng tốt hơn, ta luôn cảm giác, hội có không chuyện tốt phát sinh."

Vân Tước nhẹ hừ một tiếng, nhưng vẫn là nhắc nhở một chút hần trong lòng bất an suy nghĩ.

Nên nói hần đã nói xong, Chu Nhược Thần như ý nguyên không nghe, vậy hần cũng sẽ không can thiệp nữa cái gì.

"Ừm, ta cũng lược có chút bất an, bây giờ vừa vặn đem trận pháp bố cục cùng chữa trị chi pháp nói rõ ràng, chờ bọn hần tỉnh lại, ta liền rời đi."

Chu Nhược Thần trầm ngâm một lát, có chút tán đồng Vân Tước lời nói, nói ra.

"Ta còn tưởng rằng người lại phải phản đối đâu!"

Vân Tước chậm chọc một tiếng, lập tức yên tĩnh co quắp tại Chu Nhược Thần trong ngực, không nói thêm gì nữa.

Chu Nhược Thần nhẹ nhàng thở dài một tiếng, cũng không có phản đối nữa.

Lập tức, Chu Nhược Thần ánh mắt tứ phương, đối với cái này cổ cấm chi địa trận pháp biến hóa, nhiều mấy phần xâm nhập cảm ứng cùng suy nghĩ.

"Bây giờ xem ra, trận pháp dần dần hoàn thiện, trước đó khô kiệt tình huống, đang chuyển biến tốt đẹp, cái này cổ cấm chi địa, cuối cùng là ổn định lại."

Chu Nhược Thần xem xét thấy, cẩn thận kiểm tra về sau, trong lòng có chút thoải mái, cho nên tự lẩm bẩm.

"Không tệ, rốt cục có chút khôi phục."

trận trường lão bên trong, thủ trận Đại trưởng lão cái thứ nhất tỉnh táo lại, lúc này, hần đứng lên, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Chu Nhược Thần thời điểm, trong mắt tràn đầy tôn kính, ý cảm kích.

"Chu Nhược Thần, người đứng Vô Cực thánh địa đại ân nhân, bảo trụ thánh địa phần này cổ lão truyền thừa, không đến mức tại bây giờ một thế này sụp đổ! Chu Nhược Thần, xin nhận sau văn từng cái bái."

Thủ trận Đại trưởng lão khom mình hành lễ, thái độ cực kỳ cung kính. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Vinh hạnh lớn lao

Thậm chí, Hậu Văn Nhất Di đã đi ra Quỷ Lẽ.

Chu Nhược Thần lúc này mới biết được, thủ trận Đại trưởng lão, tên vì 'Hậu Văn Nhất'.

Hần thoáng có chút thụ sủng nhược kinh, nhưng càng nhiều, là đối với thủ trận Đại trưởng lão Hậu Văn Nhất như vậy gắn bó cổ cấm chi địa tôn kính.

Một cái xương cốt cứng rắn trưởng lão, có thể như thế 'khúm núm', vẹn vẹn bởi vì, hần Chu Nhược Thần, chánh thức cứu văn cổ cấm chi địa, cứu văn Vô Cực thánh địa truyền thừa!

Hậu Văn Nhất quỳ bái về sau, tựa hồ cũng bưng tỉnh còn lại bảy vị trưởng lão.

Về sau, còn lại bảy vị trưởng lão trực một khi thức tỉnh, tiếp lấy cũng không chút do dự được quỳ bái chỉ lễ, thái độ cực kỳ cung kính.

Nghe thấy Đạo có trước sau, đặt giả vi sư.

Cái này cúi đầu, không chỉ là Chu Nhược Thần đối với Vô Cực thánh địa cổ cấm chi địa truyền thừa công hiến, càng là Chu Nhược Thần cái kia vô tư phụng hiến cùng kỹ càng giảng giải.

Mặc dù không có trên danh nghĩa sư đồ phân biệt, nhưng ở bát đại thủ trận trưởng lão trong lòng, Chu Nhược Thần giảng giải, cũng là sư phụ đối với đệ tử giảng giải.

Cho nên, phần này lễ tiết đi ra, Chu Nhược Thần thậm chí không cách nào ngăn cản.

"Tám vị trưởng lão, các ngươi, quá khách khí."

Chu Nhược Thần bắt đầu nói ra, hần lời nói cũng có chút thôn thức.

Vô Cực thánh địa, nói chung phía trên cũng là bởi vì có dạng này thủ trận trưởng lão, cổ cấm chi địa, mới có thể kéo dài hơi tàn cho tới bây giờ, không phải vậy, Vô Cực thánh địa truyền thừa cấm địa, đã sớm băng diệt, mục nát. Tựa như đúng Vô Cực thánh địa thủ hộ Cổ Trận cùng giữa thiên địa thần tính chỉ lực tiếp cận mục nát một dạng.

"Chúng ta đối người được bất luận cái gì lễ tiết, làm ra cái gì kính sợ tiến hành động, đều là cần phải. Chu Nhược Thần, bây giờ Vô Cực thánh địa lễ nhạc sụp đổ. Ngươi có thể đến, đây là Vô Cực thánh địa vinh diệu, cũng là Vô Cực thánh địa hi vọng. Chúng ta một số lão gia hỏa không có năng lực làm cái gì. Thì nhất định sẽ dụng tâm bảo vệ cẩn thận truyền thừa cổ cấm chi địa, để nó tại trong tay chúng ta, có thể càng tiến một bước thuế biến truyền thừa, mà không phải mục nát băng diệt."

Thủ trận Đại trưởng lão Hậu Văn Nhất, lời nói giọng kiên định, ánh mắt, đồng dạng vô cùng kiên định.

Chu Nhược Thần thật sâu gật đầu.

Cái này là một đám đáng yêu, cũng là một đám đáng giá tôn kính lão nhân.

"Ta sẽ dùng tâm. Cũng sẽ hết sức."

Chu Nhược Thần tâm linh có chút rung động.

Vô Cực thánh địa, nắm giữ một đám như thế kiệt tâm hết sức thủ trận trưởng lão, Vô Cực thánh địa. Cuối cùng vẫn là có hi vọng.

Bây giờ, Hậu Văn Tồn nếu thật có thể thay đổi triệt để, thay đổi đã qua đối với tông môn phương thức kinh doanh, Vô Cực thánh địa quật khởi. Đem ở trong tâm tay.

"Ừm. Chúng ta tin tưởng ngươi!"

Hậu Văn Nhất nghiêm túc nói.

Lập tức, hần phảng phát nghĩ đến cái gì, lại nói "Chu Nhược Thần, rất nhanh, Vô Cực thánh địa cùng Càn Khôn Thánh Địa Trận Đạo, đan đạo cùng khí đạo so đấu, liền muốn bắt đầu, ngươi đã thiên phú như thể nghịch thiên, Trận Đạo mạnh mẽ như thế. Như vậy, chúng ta hi vọng ngươi có thể đại biểu Vô Cực thánh địa. Tiến về Càn Khôn Thánh Địa so đấu Trận Đạo, dạng này, tại Trận Đạo một đường, chúng ta liền có thể cảm vãn kế tiếp! Đan đạo phương diện, đúng, Chu Nhược Thần, ngươi năng lực luyện đan như thế nào?"

Hậu Văn Nhất giống như là nhớ tới cái này vô cùng chuyện trọng yếu, lại lập tức dò hỏi.

"Đan đạo phương diện, so với Trận Đạo, cũng không kém mấy phần."

Chu Nhược Thần ngẫm lại, cho ra chân thực đáp án.

Đương nhiên, hần đáp án, y nguyên có chút khiêm tốn, dù sao, hần năng lực luyện đan, cùng Trận Đạo năng lực so sánh, chỉ mạnh không yếu.

"Tốt, vậy là tốt rồi! Cứ như vậy, chúng ta có thể thắng hai ván, còn lại khí đạo, thắng thua cũng không đáng kể, chúng ta thắng định!"

Hậu Văn Nhất có chút kích động.

Chu Nhược Thần mỉm cười, không có xen vào.

"Đến lúc đó, ngươi liền có thể nhất thống Song Thánh, để hai Đại Thánh Địa một lần nữa liên hợp, cứ như vậy, Vô Cực thánh địa, Càn Khôn Thánh Địa, sẽ chấn thức nhất thống khôi phục tổ tiên vinh quang"

Hậu Văn Nhất nói,

Trong mắt hiện ra lại lộ ra kích động cùng về mơ ước.

Hậu Văn Nhất như thế, còn lại bảy vị thủ trận trường lão, cũng vậy không bằng đúng.

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói " chuyện này, lại nhìn tông chủ an bài đi, sự việc, từng bước một đến, chư vị trường lão cũng chớ có nóng vội. Ân, chư vị trường lão, cổ cầm chi địa trận pháp khôi phục chi đạo, ta cũng đã dốc túi dạy dỗ, tiếp xuống gần bó cùng chữa trị sự việc, liền muốn phiền phức chư vị trường lão.

Trước đó, Nhược Thần đáp ứng gia tộc tộc nhân, các loại an định lại, thì đưa các nàng tiếp nhập Vô Cực thánh địa cùng nhau tu luyện, lần này, Nhược Thần thì cáo lui trước."

Chu Nhược Thần hơi hơi ôm quyền, cung kính thanh âm.

"Ừm, Chu Nhược Thần, ngươi đi đi, nếu là cần tông môn trợ giúp, thì không cần khách khí, chúng ta tám người mặc dù chỉ là thủ trận trường lão, nhưng cũng có chút địa vị."

Thủ trận Đại trường lão Hậu Văn Nhất nghiêm túc nói.

Chu Nhược Thần gật gật đầu, sau đó, cùng chư vị trường lão tạm biệt về sau, liền rời đi cổ cầm chi địa.

Rời đi cổ cầm chi địa, mới ra đến, Chu Nhược Thần thì gặp được Hậu Vạn Tồn.

Tựa hồ, Hậu Vạn Tồn đã đợi chờ đã lâu.

"Nhược Thần, cổ cầm chi khôi phục, ta đã thấy, ngươi quả nhiên là thiên phú dị bẩm, kỳ tài ngút trời!"

Nhìn thấy Chu Nhược Thần xuất hiện, Hậu Vạn Tồn lập tức ánh mắt lửa nóng, tâm tình, cũng lộ ra có chút kích động.

"Tông chủ, đây là ta phải làm."

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói ra.

"Đúng, Nhược Thần, tám vị thủ trận trường lão không có làm khó ngươi chứ? Tình huống cụ thể như thế nào?"

Hậu Vạn Tồn quan tâm nói.

"Tông chủ, tám vị thủ trận trường lão khiêm tốn hiếu học, lòng dạ rộng rãi, luyện trận thành si, thật sự là đáng giá tôn kính hảo trường lão. Đệ tử trước đó cũng chưa chủ động xuất thủ chữa trị cổ cầm chi địa, mà chính là đem cụ thể chữa trị chi pháp, cùng tám vị thủ trận trường lão giao lưu nghiên cứu về sau, từ bất đại thủ trận trường lão tự mình xuất thủ chữa trị cổ cầm chi địa, hoàn thành cái này một chữa trị quá trình.

Về sau, cho dù đệ tử cũng không tại trong tông môn, cổ cầm chi địa trận pháp, tông môn thủ hộ, hủy diệt trận pháp, cũng hoàn toàn có thể bị tám vị trường lão nắm giữ, khôi phục. Mặt khác, vì phòng ngừa xảy ra bất trắc, đệ tử cũng đã chữa trị trận pháp có thể bị Chúa Tể, chấp chương lỗ hổng chỗ, đến lúc đó cũng sẽ không xuất hiện tông môn thủ hộ, hủy diệt trận pháp bị địch nhân khống chế mà để tông môn lâm vào bị động tình huống, cho nên tông chủ không cần lo lắng."

Chu Nhược Thần như có điều suy nghĩ về sau, nghiêm túc nói.

"Cái này, cái này quả nhiên là chuyện tốt, có thể như vậy về sau, chẳng phải là, chính chúng ta người cũng không dễ Chúa Tể, chương không?"

Hậu Vạn Tồn trong lòng nhất thời chấn động kích động, lại không có biểu hiện ra ngoài, ngược lại bất động thanh sắc dò hỏi.

"Không sai biệt lắm là như thế này đi, giống như quá khứ, sát lục, thủ hộ, trận pháp lại ở có uy hiếp thời điểm tự nhiên mở ra, dạng này, tốt hơn cũng càng hợp lý một số, ban đầu bản trận pháp hoàn chỉnh thời điểm cũng là như thế, ngược lại là không có gì không ổn. Dù sao trước đó đệ tử có thể chương không, Chúa Tể trận pháp, nếu là còn lại cường giả đến đây, cũng có thể như thế lời nói, tông môn, liền sẽ lâm vào cực lớn bị động bên trong."

Chu Nhược Thần giải thích nói.

"Thì ra là thế, Nhược Thần, ngươi quả nhiên là vất vả. Vô Cực thánh địa có ngươi, thật sự là vinh hạnh lớn lao."

Hậu Vạn Tồn vô cùng kích động, cảm kích nói ra.

Thái độ, tựa hồ cũng vô cùng chân thành.

Nhưng Chu Nhược Thần nghĩ đến Vân Tước một ít lời, trong lòng không khỏi nhiều một ít ý nghĩ, nhưng hần nhưng lại chưa biểu hiện ra ngoài.

Đồng dạng, lòng hại người có thể không có, nhưng nên có lòng phòng bị người.

Trên thực tế, nói những lời này, Chu Nhược Thần cũng có tận lực thành phần. Hắn tại liên hệ đến trong lòng một ít bất an về sau, thì tận lực tại một ít chuyện phía trên làm ra nhất định bố trí, dạng này, khiến cho hắn Chu Nhược Thần tại Vô Cực thánh địa địa vị hôm nay, giống như có lẽ đã trở nên ' có cũng được mà không có cũng không sao ' lên.

Thì phảng phất, hắn Trần Đạo năng lực, đã hoàn toàn truyền thụ cho bát đại thủ trận trưởng lão, mà Vô Cực thánh địa cổ cấm chi địa trận pháp mục nát tình huống, cũng đã bị bát đại thủ trận trưởng lão nắm giữ, chữa trị, tông môn một số tai hại, cũng đã bị bát đại thủ trận trưởng lão chỗ hoàn toàn giải, thời gian ngắn, bát đại thủ trận trưởng lão liền có thể chữa trị.

Đây hết thảy, liền cho người ta một loại ảo giác —— Chu Nhược Thần, trừ cái kia có thể so với thiếu niên chí tôn tu luyện thiên phú bên ngoài, Chu Nhược Thần giá trị, đã bị hoàn toàn ẹp khò.

Nhưng trên thực tế, thật là thế này phải không?

Chu Nhược Thần trong ngực, Vân Tước hiển nhiên là đối Chu Nhược Thần cách làm, hơi có chút kinh ngạc, nhưng là nó vẫn ven khê ngắ đầu, trong mắt về nghi hoặc lóe lên liền biến mất, lập tức lại yên tĩnh vui đầu, tiếp tục lười biếng mà an tường nằm tại Chu Nhược Thần trong ngực, ngủ tiếp nó giấc thẳng.

Hóa thành Vân Tước về sau ' Tịch Nhan ', quả thực là hóa thành lười biếng đại danh từ.

"Tông chủ nói quá lời. Tông chủ, đệ tử tạm thời đem cửa bên trong sự việc đều đã xử lý xong, chuẩn bị trở về gia tộc, đem Chu Linh Dạ cùng bên người nàng hai vị nha hoàn nhận lấy, gia tộc bên kia, dù sao hoàn cảnh ác liệt, các nàng thiên phú, lại có chút không tệ. Trước đó đệ tử đã đáp ứng các nàng, bây giờ, ngược lại là muốn làm phiền tông môn."

Chu Nhược Thần thái độ cực kỳ ôn hòa, lời nói cũng rất khách khí.

Hắn tựa hồ đem tao nhã nho nhã khí chất hiển hóa đến cực hạn.

"Ừm, các nàng có thể tới tông môn, cũng là tông môn vinh hạnh, . có thể bị người nói thiên phú không tồi người, cái kia thiên phú, lại sẽ kém ở đâu? Tốt, Nhược Thần, người đi đi, nếu là người không chê, Bản Tông Chủ vì người tế luyện một cái truyền tông trận bàn, dạng này, người trực tiếp truyền tông đi qua, lại truyền đưa tới, cũng sẽ không trì hoãn cái gì."

Hậu Vạn Tồn nhiệt tình nói ra.

"Tông chủ, truyền tông chi pháp, đệ tử cũng là sẽ, cũng không nhọc đến phiền tông chủ."

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói ra.

Lập tức, hắn cũng không có kiêng kị cái gì, trực tiếp thi triển Hư Đan chi lực, ở trong hư không tuyên khắc phù văn Cổ Trận.

Lấy đặc thủ Hư Đan năng lượng, ngưng luyện phù văn, Chu Nhược Thần cũng không biểu hiện Hồn Sư năng lực, thậm chí đem trận pháp cũng tuyên khắc đến hơi có vẻ đơn giản.

Sau đó, Chu Nhược Thần bước vào trong trận pháp, theo trận pháp tại hư không tách ra một đạo bóng mắt óng ánh bạch sắc quang mang, tiếp theo, Chu Nhược Thần thân ảnh, cứ như vậy chui vào đến ánh sáng chỗ sâu, biến mất không thấy gì nữa.

Cũng ngay một khắc này, Hậu Vạn Tồn nụ cười trên mặt trực tiếp thu liễm, cái kia phần nhiệt tình, cũng không còn sót lại chút gì.

Lập tức, hắn trực tiếp mở ra một đạo linh hồn ấn ký, đưa tin nói "Thiên Gia huynh, Chu Nhược Thần, đã về đại Chu gia tộc đi, đại khái sau nửa canh giờ, thì có thể đến tới."

Truyền tin về sau, Hậu Vạn Tồn trực tiếp thu hồi linh hồn tin tức, tiếp theo, hắn chấp hai tay sau lưng, ánh mắt nhìn chăm chú phương xa, tự lẩm bẩm "Như thế nghịch thiên quật khởi, Chiến Hồn kiếm đạo, đã từng thành tựu tuyệt thế Chí Tôn Công pháp, lại như thế nào không làm lòng người động? Hộ Đạo Giả lập xuống Đạo như đúng không thể đắc thủ, ta chỗ này nguyên cớ là tốt kết cục, dù sao, ta cũng không trực tiếp nhắm vào người."

Một khắc này, Hậu Vạn Tồn ánh mắt, thâm thúy như vực sâu, bên trong ẩn giấu đi vô cùng đáng sợ dã tâm cùng muốn nhìn chấp niệm.

.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Đừng có giết ta

Đêm.

Mùa thu đêm.

Đêm, đã thâm trầm, hoàn toàn tĩnh mịch.

Cổ Thiên Gia tâm tĩnh, tựa như cái này vô tận đêm tối một dạng thâm trầm, tĩnh mịch.

Song Y cái chết, triệt để chọc giận hấn.

Nguyên bản, hấn coi là đơn giản có thể giải quyết sự việc, lại dẫn xuất rất nhiều phiền phức, Chiến Hồn kiếm đạo không có chiếm lấy đến không nói, còn khiến cho hấn hai đứa bé, đánh mất sinh cơ.

Đúng, đó là hấn hai cái hài nhi.

Ai cũng không biết, đó là hấn thân sinh hài nhi.

Chắc là không còn nói, chỉ vì không hy vọng hai đứa bé bởi vì hấn năng lực địa vị mà kiêu ngạo tự mãn, kiêu căng ương ngạnh, nhưng hôm nay, còn đến không kịp để bọn hấn biết được chân tướng, hưởng thụ các loại trên việc tu luyện phúc lợi cùng tư nguyên, hai người, cũng đã chết.

Cổ Thiên Gia trong lòng, chỉ có phần nộ cùng sát lục cừ hận.

"Đại Chu gia tộc, nên diệt!"

Cổ Thiên Gia lạnh hừ một tiếng, một chuồng vỗ ra, hư không hiển hóa ra một cái cự đại 'giết' chữ.

'giết' chữ huyết hồng, phảng phất giống như một tòa cự đại dãy núi, ở trong hư không hiển hóa, thật lâu không rời.

Hư không, cũng phảng phất bị dừng lại, bị đánh ra một đạo đáng sợ 'giết' chữ khe rãnh.

Toàn bộ thiên địa, đều tràn ngập một cỗ tức sát, huyết tinh đáng sợ khí tức.

Cổ Thiên Gia chấp hai tay sau lưng, ánh mắt lạnh lùng, mặt không biểu tình theo cỗ địa trong đi ra.

"Thiên Triệu Phủ rất nhiều năm không hề rời đi cái này cỗ địa, thế gian này, nói chung bên trên, cũng là quên ta Cổ Thiên Gia nhân vật này đi."

Cổ Thiên Gia tự giễu cười một tiếng, lập tức bước ra một bước, hư không bước ra, đột nhiên ở giữa, hấn thân ảnh. Đã vượt qua hư không, biến mất tại cái này vô tận trong đêm tối.

Sau một khắc, Cổ Thiên Gia xuất hiện tại Thiên Khấp Thành Cổ Tộc thánh địa phân bố.

"Người nào!"

"Gan dám xông vào ta Cổ Tộc thánh địa. Muốn chết!"

Cổ Thiên Gia xuất hiện nhảy mắt, lập tức kinh động thủ trận hai tên đệ tử.

Đây là hai tên Chân Đan cảnh nhất trọng, thực lực có chút không tầm thường đệ tử.

Cổ Thiên Gia xuất hiện, hai người lập tức hét lớn một tiếng, không nói lời gì quát lớn một tiếng.

Cổ Thiên Gia ánh mắt lăm lệt, hai mắt phảng phất giống như mặt trời chói chang, bắn ra hai đạo cực kỳ đáng sợ quang hoa.

"Vù vù ——"

Ánh mắt như kiếm, như hai đạo Hủy Diệt Chi Quang. Trong một chớp mắt, đột nhiên bắn ra.

"Phốc phốc ——"

Hai tên áo xanh chiến giáp thủ trận đệ tử toàn thân chấn động, mi tâm lập tức bị phá ra lớn chùng ngón cái tươi đẹp huyết động.

Hai tên thủ trận đệ tử hai mắt đột nhiên trợn to. Trong mắt hiện ra cực hạn vẻ sợ hãi còn không có tiêu tán, thân thể, liền thẳng như vậy đĩnh đĩnh ngã trên

mặt đất.

Trong một chớp mắt, thân thể hai người nhất thời chấn động. Sụp đổ hóa thành một mảnh huyết nhục. Phảng phất giống như bùn nhão một dạng.

Nơi xa, bị kinh động hơn mười tên thủ vệ đệ tử, vừa muốn động thủ, nhìn thấy một màn này, lập tức toàn thân rét run, toàn bộ thân thể đều run rẩy.

"Đề Cổ Trương Nghiêu tới gặp ta, 10 cái hô hấp bên trong!"

Cổ Thiên Gia chấp hai tay sau lưng, ngữ khí lạnh lẽo.

Chắc là không còn lại bước ra một bộ. Nhưng là cái kia khí tức khủng bố, cả kinh vây quanh hắn hơn mười tên thủ vệ đệ tử. Toàn bộ đều như rơi vào hầm băng.

Cơ hồ là trong nháy mắt, hơn mười tên đệ tử lập tức phóng thích Huyết Trận truyền tin, khẩn cấp khẩn cấp.

Có điều một lát, một vị toàn thân màu trắng chiến giáp trường bào thanh niên nam tử, lập tức ở trong hư không hiển hóa ra thân ảnh.

Hắn vốn là có chút nổi nóng, nhưng là sau một khắc, tại nhìn thấy Cổ Thiên Gia thân ảnh thời điểm, lập tức toàn thân run một cái, theo hư không bên trong hạ xuống, lập tức quỳ gối Cổ Thiên Gia trước người.

"Đệ tử Cổ Trương Nghiêu, bái kiến đại Hộ Pháp Trương Lão."

Quỳ xuống thời điểm, Cổ Trương Nghiêu thân thể đều đang run dốc hết ra, toàn thân cũng tại không tự chủ được run rẩy, sự sợ hãi ấy, xuất phát từ nội tâm.

"Ba —— "

Cổ Thiên Gia điều không một bạt tai tát ra, nhất thời, Cổ Trương Nghiêu thân ảnh, như gặp phải núi lớn trọng kích nhất kích, toàn thân chấn động, nhất thời như đạn pháo một dạng bị vỡ bay ra ngoài.

"Phốc —— "

Một ngụm hàm răng, toàn bộ vỡ nát, tính cả một ngụm máu lớn nước, trực tiếp phun ra ngoài.

Cái kia nửa bên mặt, nhất thời lập tức sưng đỏ lên.

Phải biết, Cổ Tộc thánh địa phân bộ Thánh Chủ, bất luận thực lực còn có thể lực, vậy cũng là vô cùng cường đại nghịch thiên, càng không nói đến, dạng này tồn tại, nhục thân cường độ, cũng có thể thấy được lổm đổm!

Có thể, tại dưới tình huống như vậy, đúng là bị một bạt tai tát bay, đánh cho mặt sưng phù trướng như bánh bao, một ngụm hàm răng toàn bộ vỡ nát, cái này, đây là tại sao đáng sợ như vậy tình.

Vậy xem một đám các đệ tử, toàn thân đều kịch liệt run rẩy, không nói hai lời, toàn bộ quỳ trên mặt đất, đem cái trán sát mặt đất, không dám có nửa chút bất kính.

Một màn này, quả nhiên là đem những đệ tử này dọa cho gần chết.

Cổ Trương Nghiêu bị vỡ bay ra ngoài về sau, lập tức vô cùng cung kính bay trở về, tiếp tục quỳ gối Cổ Thiên Gia trước mặt.

"Phốc —— "

Cổ Thiên Gia một chân đá ngang rút ra, trực tiếp quất vào Cổ Trương Nghiêu trên mặt.

Cổ Trương Nghiêu đầu người đều hơi kém bị một cước này quất bay.

Lần này, liền trên cổ xương cốt, đều gần như toàn bộ vỡ nát, người khác đầu, như một khóa đoạn đằng bĩ ngô một dạng, rũ xuống tại trên cổ, cả khuôn mặt, đã máu thịt be bét, tròng mắt đều hơi kém bạo liệt.

Nhưng là hắn nguyên không dám khôi phục thương thế, mà chính là lần nữa vô cùng cung kính bay tới, quỳ trên mặt đất.

"Phế vật! Chiến Hồn kiếm đạo không có chiếm lấy đến, Cổ Tộc Song Y, đúng là chết!"

Cổ Thiên Gia lạnh giọng nói ra.

Cổ Trương Nghiêu lập tức dùng tay vịn chặt cổ, hơi khôi phục một chút tự thân thương thế, khó nhọc nói "Hộ pháp Đại trưởng lão, đệ tử trước đó đem nhiệm vụ giao cho trưởng lão có chút xem trọng Cửu Kiếm Tông Thánh Chủ đi làm, nhưng là truyền đến tin tức, cũng không lạc quan. Mà lại, bây giờ đại Chu gia tộc, xuất hiện thần tính chi lực, có khả năng, đúng cổ lão Hộ Đạo Giả đã thức tỉnh, lấy thực lực chúng ta, muốn không kinh động phía trên trực tiếp cầm xuống, thật, có phần khó khăn."

Cổ Tương Nghiêu hơi tìm tòi, nghiêm túc nói.

Cổ Thiên Gia không khỏi nhìn Cổ Tương Nghiêu liếc một chút, nói " hai chuyện. Thứ nhất, để Cửu Kiếm Tông Tông Chủ Cổ Tiềm nói tới gặp ta, chuyện thứ hai, đem đại Chu gia tộc cách nơi đây gần tông môn đệ tử, bắt ba bốn cái tới."

"Vâng, Hộ Trường Đại trưởng lão!"

Cổ Tương Nghiêu lập tức cung kính nói ra.

Trong lòng của hắn lúc này cũng thở phào, chuyện này. Hộ pháp Đại trưởng lão không tiếp tục so đo, cái kia đã nói, tạm thời. Nguy hiểm đã qua.

Không phải vậy, vị đại nhân vật này chém giết hắn, cũng sẽ không có bất kỳ người làm hắn kêu oan, chết, cũng là chết vô ích.

Điểm này, tại tàn khốc Cổ Tộc thánh địa, lại vì bình thường bất quá.

Cổ Tiềm Đạo hít sâu một hơi. Lập tức khôi phục chính mình thương thế, đồng thời lập tức khom người cáo lui, đi làm việc.

Lấy hắn năng lực. Toàn lực hành động, muốn làm đến hai chuyện này, tất nhiên là không khó.

Chưa tới nửa giờ sau, Cổ Tương Nghiêu cùng Cổ Tiềm đạo nhất lên. Lần nữa đi tới nơi này Cổ Tộc thánh địa phân bộ sơn môn chi địa.

Mà những đệ tử kia. Vẫn luôn nom nớp lo sợ quỳ sát, lấy đầu kê sát đất, không dám động tác máy may, cũng không dám đứng lên.

Không có người nào không quan tâm sinh mệnh mình, càng không nói đến đứng tại loại này tùy thời có khả năng nhất chương đánh chết Thánh Chủ cấp ' Tổng Bộ Trưởng lão ' không coi vào đâu?

"Cổ Tiềm nói, bái kiến hộ pháp Đại trưởng lão."

Cổ Tiềm Đạo đến về sau, nhìn thấy Cổ Thiên Gia, nhất thời thể xác tinh thần cũng theo đó chấn động. Lập tức khom mình hành lễ, quỳ bái nói.

"Đứng lên đi."

Đối mặt Cổ Tiềm nói. Cổ Thiên Gia thái độ lập tức tốt hơn nhiều, cái này khiến Cổ Tương Nghiêu trong lòng có chút cảm giác khó chịu, nhưng là hắn lại nào dám biểu hiện ra nửa chút bất mãn?

Lúc này, hắn trả vô cùng cung kính quỳ bái trên mặt đất đây.

"Cổ Tương Nghiêu, người cũng lên."

Cổ Thiên Gia nói ra.

"Vâng, Đại trưởng lão."

Cổ Tương Nghiêu cung kính nói.

Cổ Thiên Gia khẽ gật đầu, lập tức, hắn ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa.

Lúc này, có hai tên tông môn trưởng lão đã giam giữ lấy bốn tên đại Chu gia tộc đệ tử đã đến.

Hai tên trưởng lão đồng dạng khom mình hành lễ, quỳ sát bái kiến.

Cổ Thiên Gia không để ý đến cái này hai tên trưởng lão, mà chính là ánh mắt chăm chú tại cái này bốn tên đại Chu gia tộc tam đại đệ tử trên thân.

"Mới chân nguyên cảnh? Cũng là đầy đủ vô năng."

Cổ Thiên Gia nhìn cái này bốn tên đệ tử liếc một chút, nhất thời cũng có chút thất vọng, cái này quả nhiên là một đám rác rưởi, tuổi tác đều đã vượt qua mười sáu, tu vi mới chỉ là chân nguyên cảnh ngũ lục trọng, cái này quả nhiên là quá vô năng một số.

Bất quá hắn cũng không ngại.

"Đại Chu gia tộc có không ít chuyện, ta cũng không giải, các người cẩn thận nói một chút đi."

Cổ Thiên Gia chấp hai tay sau lưng, lời nói bình tĩnh.

"Phi, người ác đồ kia, ta Chu Linh Hạm chính là chết, cũng sẽ không nói ra nửa điểm gia tộc bí mật, người si tâm vọng tưởng!"

Bị giam cầm lấy bốn tên đại Chu gia tộc bên trong, một tên dung mạo Thanh Tú thiếu nữ, lạnh hừ một tiếng, ngữ khí kiên định.

"Ồ? Cái kia người liền chết tốt!"

Cổ Thiên Gia ánh mắt lấp lẹt, một đạo bạch sắc hùng hực ánh sáng phảng phất giống như một đạo đáng sợ Sát Lục Chi Quang, đột nhiên giết ra.

Cái kia một đạo quang mang đột nhiên phóng đại, phảng phất giống như một tòa núi lớn trực tiếp đụng vào Chu Linh Hạm hoạt bát tinh tế trên thân thể mềm mại.

"Phốc —— "

Chu Linh Hạm thân thể mềm mại chấn động, nhất thời bốn phần 5 tán, toàn bộ thân thể hóa thành một mảnh huyết vụ, trực tiếp nổ tung, tại chỗ chết thảm.

Như thế đáng sợ vô tình thủ đoạn, lập tức để Chu Linh Hạm bên người ba tên đệ tử toàn thân đều run rẩy, run rẩy.

"Chu Linh Hạm "

Một khắc này, một thiếu niên run rẩy, lại khòe mắt, hai mắt lập tức biến đến vô cùng đỏ bừng.

Ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chăm chăm Cổ Thiên Gia, sau đó như phát cuồng đồng dạng chạy ra ngoài Cổ Thiên Gia phóng đi.

"Phốc —— "

Cổ Thiên Gia đại thủ hư không vỗ, thiếu niên kia đầu, như bị vật nặng nghiền ép, đầu người trực tiếp bị trong nháy mắt đập tới phần cổ bên trong, cũng tại xuyên thấu phía dưới thể đồng thời, hắn toàn bộ thân thể cứ như vậy dừng lại một chút, tiếp lấy thì nổ tung lên, hóa thành một mảnh huyết vụ.

Trong nháy mắt, một tên thiếu nữ xinh đẹp, một tên tuấn lãng thiếu niên, cứ như vậy chết thảm tại chỗ.

Còn lại hai tên thiếu niên, toàn thân đều run rẩy lên, lần này, hai người là chân chính bị kích thích cùng kinh hãi. .

Sau một khắc, hai người không chút do dự, 'phù phù' một tiếng, quỳ trên mặt đất.

"Đừng có giết ta, đừng có giết ta!"

Hai tên thiếu niên đập đầu như đảo, hoàn toàn là bị dọa sợ.

Bọn họ nơi nào thấy qua như thế tàn khốc mà thảm liệt tử vong?

Hơn nữa, còn là bên người thân nhân đột nhiên ở giữa thì thảm liệt như vậy chết đi, loại kích thích này, để bọn hắn hoảng sợ, run rẩy, tuyệt vọng.

"Ừm, các người biết cái gì, từ từ nói đi."

Cổ Thiên Gia ngữ khí bình tĩnh, phảng phất giống như đang nhìn hai cái con kiến hôi.

Hoặc là nói, trong mắt hắn, cái này hai tên đại Chu gia tộc thiếu niên, liền làm con kiến hôi tư cách, đều không có.

"Đứng đứng, chúng ta, chúng ta lập tức liền nói!"

Hai tên thiếu niên lập tức cung kính nói ra, thanh âm đều run rẩy, run rẩy, hoảng sợ không cách nào khống chế.

Hai tên thiếu niên này, bắt đầu không chút do dự, đem những gì mình biết sự việc bắt đầu giảng thuật đi ra, đồng thời, bọn họ cũng không có quên đối chính bọn hắn thân phận tiến hành giới thiệu.

Bọn họ, chính là đại Chu gia tộc tam đại đệ tử, Chu Linh Tân cùng Chu Di văn.

Bây giờ, vốn là tại một cái tới gần Cổ Tộc thánh địa tiểu tông môn khổ tu, lại bị Cổ Tộc thánh địa trưởng lão bắt tới.

Mà đối với đại Chu gia tộc giải bên trên, bọn họ không thể nói cỡ nào tinh thông, nhưng là Chiến Hồn Kiếm nói, cũng vẫn là có chỗ đọc lướt qua, cho nên đem bọn hắn biết rõ Chiến Hồn Kiếm đạo tu luyện phương thức, tu luyện tâm đắc chờ một chút, cũng toàn bộ nói ra.

Đáng tiếc, bọn họ lĩnh ngộ nông cạn, cho nên cho dù là toàn bộ nói ra, đối với Cổ Thiên Gia tác dụng, cũng cũng không lớn.

Bất quá, đối với Cổ Thiên Gia mà nói, bọn họ tuy nhiên không nhiều lắm tác dụng, lại không phải đúng không chỗ hữu dụng. .

Chương 52: các người đều lưu lại đi!

Một đoạn giảng thuật về sau, Chu Linh Tân cùng Chu Di văn hai người, cũng dần dần bình tĩnh một số.

Cổ Thiên Gia thái độ, cũng chẳng phải băng lãnh, cái này, để trong lòng bọn họ cũng hơi thở phào.

Bọn họ biết, nếu như thật tốt hầu hạ tốt vị này ' đại nhân ' lời nói, như vậy, sau này, bọn họ có lẽ , có thể chánh thức trở nên nổi bật.

Hai người gần như biết gì nói này, đem những gì mình biết moi ruột gan toàn bộ nói ra, không, cũng không dám có nửa chút giấu diếm.

Chờ đến bọn họ toàn bộ sau khi nói xong, Cổ Thiên Gia chỉ đứng khẽ gật đầu, nói " các người đứng lên đi."

"Đứng, đứng, đại nhân."

Chu Linh Tân cùng Chu Di Văn Lập khắc đứng lên, toàn thân đều bởi vì hoảng sợ cùng kích động, có chút không biết làm sao, tâm tình mười phần tâm thần bất định.

"Cái kia Chu Nhượng Thần, đứng đại Chu gia tộc truyền thừa cổ địa Kiếm Nguyên Trì bên trong nhất được trẻ sơ sinh? Chuyện này, có thể chắc chắn chứ?"

Cổ Thiên Gia chấp hai tay sau lưng, lạnh giọng hỏi thăm Chu Linh Tân cùng Chu Di văn đạo.

"Đứng, đứng đại nhân, tiểu nhân nào dám có nửa chút giấu diếm cùng nói ngoa, chỉ là cụ thể, lại không rõ lắm. Bất quá, Chu gia Bích Nguyệt lão tổ đã sớm nói, hẳn nắm giữ Đế Tử huyết mạch, thiên phú kinh người, đáng tiếc phế vật này, vẫn luôn là kẻ ngốc, si ngốc."

Chu Linh Tân vội vàng nói.

"Đứng vậy a đại nhân, tuần này Nhượng Thần không chỉ có huyết mạch khô kiệt trống rỗng, IQ càng là so với ba tuổi tiểu hài tử cũng không bằng, đại nhân tất nhiên đứng nghe nói cái gì đại Chu gia tộc một số truyền ngôn, thật ra những cái kia đều là hư giả, nói khoác, đại Chu gia tộc bây giờ cũng sớm đã muốn xong đời, Chu Linh Dạ tiện nhân kia đã đều muốn đầu nhập vào Vô Cực thánh địa, dự định gả cho cho Hậu Tông Duyên thiếu niên này Thần Linh. Lấy tìm kiếm Vô Cực thánh địa che chở."

Chu Di văn lúc này cũng lập tức nói tiếp.

Hai người đem chính mình biết, cùng chính mình một số ý nghĩ, toàn bộ nói ra.

"Đại Chu gia tộc Kiếm Nguyên Trì. Muốn đi vào, cần muốn làm thế nào?"

Cổ Thiên Gia bỗng nhiên dò hỏi.

"A —— cái này —— "

Chu Linh Tân do dự.

Chu Di văn há hốc mồm, cũng không có trả lời.

"Các người nếu là thức thời, tự nhiên không thiếu được các người tốt chỗ, nếu là không thức thời lời nói, ta tin tưởng, sẽ có hẳn Chu gia đệ tử hội thức thời."

Cổ Thiên Gia lời nói rất nhẹ. Cũng rất tùy ý, nhưng là Chu Di Văn Hòa Chu Linh Tân không chút do dự quỳ xuống đến, dập đầu nói " tiểu tử thức thời. Thức thời, cầu xin đại nhân tha mạng."

Hai người, lần nữa dập đầu như đảo, trong lòng vô cùng sợ hãi.

"Được. Các người đứng lên đi. Kiếm Nguyên Trì sự việc, sau đó lại nói, các người, theo ta đi một chuyến đại Chu gia tộc."

Cổ Thiên Gia nói ra.

Chu Linh Tân cùng Chu Di văn không dám tiếp tục do dự, lập tức quỳ bái lấy đáp ứng.

"Đại nhân, đại Chu gia tộc sự việc, có chút có chút quỷ dị, căn cứ đệ tử biết. Đại Chu gia tộc bây giờ tình huống "

Cổ Tiêm Đạo trầm ngâm một lát, đem hấn theo Trường Nguyệt Tiên Từ nơi đó biết tin tức nói ra.

"Ồ? Kiểm đạo Thông Thần? Ủng có thần tính chi lực hiển hóa? Đại Chu gia tộc? Có chút ý tứ. Nhưng nếu như vền vện như thế lời nói, cái kia cũng không thể coi là cái gì."

Cổ Thiên Gia ngữ khí cực kỳ tùy ý, cũng rất lạnh nhạt.

"Đại nhân, ngài, ngài đã bước vào cảnh giới kia?"

Cổ Tiêm Đạo Cực vì chấn kinh, sắc mặt nhất thời đều trở nên cực kỳ đặc sắc, tựa hồ, hấn cũng cực kỳ thật không thể tin.

"Dựa theo các người phán đoán, cái kia chính là, nhưng đối chính ta mà nói, còn kém xa. Vốn là đây là một kiện cực kỳ chuyện cao hứng, đáng tiếc, bởi vì Song Y rời đi, lão phu, rất khó lấy cao hứng lên. Hi vọng, lần này đại Chu gia tộc hành trình, có thể có chút an ủi đi."

Cổ Thiên Gia đối Cổ Tiêm nói, thái độ y nguyên có chút ôn hòa.

Mà nguyên bản không đem Cổ Tiêm Đạo coi ra gì Cổ Tương Nghiêu, lúc này cũng không dám nữa coi nhẹ Cổ Tiêm Đạo tồn tại.

Cái này nửa đường rời núi, đến từ một cái Cổ Tộc thánh địa phân bộ dưới trướng tiểu tông môn tông chủ, xem ra, nội tình muốn xa xa so với hấn muốn bằng lớn hơn một chút.

Lúc này, Cổ Tương Nghiêu thậm chí đã nghĩ kỹ, về sau lần nữa đối mặt Cổ Tiêm Đạo thời điểm, nhất định muốn khách khí, để tránh một thời điểm nào đó, cái này Cổ Tiêm Đạo tại Cổ Thiên Gia trước mặt chuẩn bị hơi nhỏ báo cáo, để hấn chết cũng không biết là thế nào chết.

Cổ Tương Nghiêu trong lòng đã có quyết định.

Lúc này, Cổ Tiêm Đạo đã đem hấn biết, cũng tận số nói ra.

Cổ Thiên Gia hiển nhiên có chút hài lòng Cổ Tiêm Đạo biểu hiện, hấn khẽ gật đầu, nói "chuyện này, như thế xem ra, ngược lại là sai không ở người. Ân, các người đi xuống đi, chuyện này, các người không lại dùng những tay."

Cổ Thiên Gia nói xong, đưa tay chớp một cái, nhất thời, Chu Linh Tân cùng Chu Di văn, liền theo Cổ Thiên Gia, nhất thời biến mất không thấy gì nữa.

Hư không bên trong, lưu lại một vòng chấp trùng ra trận đạo năng lượng, như từng vòng từng vòng gọn sóng một dạng, nhộn nhạo lên.

Cổ Thiên Gia rời đi hồi lâu sau, mặt đất quỳ sát những đệ tử kia, lúc này mới run run rẩy rẩy đứng lên, toàn thân, đều đã bị mồ hôi lạnh ướt đầm.

"Tông chủ."

Những đệ tử này lập tức khom mình hành lễ, bái kiến tông chủ Cổ Tương Nghiêu.

Cổ Tương Nghiêu lúc này lập tức trở nên bắt đầu uy phong, chỉ bắt quá, hấn nhìn Cổ Tiêm đạo nhất mắt, ngược lại là cũng không có lại biểu hiện ra cái gì kiệt ngạo chi ý.

"Được, chuyện này, chuyện rất quan trọng, các người nhìn thấy, đều nhớ kỹ quản tốt các người miệng, tổng bộ hộ pháp Đại trưởng lão, là các người chỗ đắc tội không nổi, cũng là Bản Tông Chủ đều đắc tội không nổi!"

Cổ Tương Nghiêu nghiêm khắc quát lên.

"Vâng, tông chủ."

Vô số đệ tử lập tức khom người lĩnh mệnh.

Cổ Tương Nghiêu cảm giác mình tìm về thuộc về mình uy nghiêm, lập tức, hấn mới thành thực cười một tiếng, đối Cổ Tiêm Đạo vô cùng nhiệt tình nói "Cổ Tiêm Đạo Sư đệ, hồi lâu không thấy, bây giờ, người tu vi lại tiến một bước, quả thật là thiên phú dị bẩm, tương lai, Cổ Tộc thánh địa tổng bộ, nhất định có người một chỗ đứng."

Cổ Tương Nghiêu lại lộ ra mang theo ý lấy lòng, Cổ Tiêm Đạo như thế nào lại không cảm ứng được.

Chỉ bắt quá, Cổ Tiêm Đạo trầm tư hồi lâu, cuối cùng cảm thấy, trong lòng thoáng có chút băn khoăn.

Cái này băn khoăn, không phải nhằm vào Cổ Tương Nghiêu, mà là đối với Trường Nguyệt Tiên Từ băn khoăn.

Trường Nguyệt Tiên Từ bây giờ, cùng Chu Nhược Thần giao tình không ít, mà Trường Nguyệt Tiên Từ biết được sự việc, bởi vì quan hệ này, không có lo lắng báo hấn biết, hấn lại không có giấu diếm cáo tri Cổ Thiên Gia.

Cái này, để hấn đang nói rõ đây hết thảy về sau, trong lòng lại có chút khúc mắc.

"Thôi được, hướng Cổ Thiên Gia bẩm báo, đúng ta chỗ chức trách, nhưng là giấu bó bí mật, lại đứng giữa bằng hữu nghĩa vụ. Chuyện này, cuối cùng là phải cùng Trường Nguyệt Tiên Từ cáo tri một phen. Bất luận như thế nào, nhưng cầu không thẹn với lương tâm thuận tiện."

Cổ Tiêm Đạo trầm ngâm một lát, lúc này tâm đạo.

Lập tức, hần liền nghe được Cổ Trương Nghiêu nịnh nọt chi ngôn, Cổ Tiêm Đạo cũng không thể nào để ở trong lòng, nói " sự việc chung quy là ta không có làm tốt, sư huynh không cần như thế. Tông môn còn có chuyện, sư đệ liền trước rời đi. Như hộ pháp Đại trưởng lão có chuyện, còn mời sư huynh truyền tin đến, sư đệ lập tức trở về."

Cổ Tiêm Đạo ngược lại là cũng có chút khách khí, nhưng là ngữ khí lại có vẻ sinh lạnh một số.

Cổ Trương Nghiêu sắc mặt hơi hơi cứng đờ, lập tức thoải mái cười một tiếng, nói " sư đệ có việc, liền đi mau lên, Đại trưởng lão trở về, sư huynh hội trước tiên thông báo."

"Ừm, như thế, đa tạ sư huynh."

Cổ Tiêm Đạo ôm quyền hành lễ, nhất thời, thân ảnh liền trực tiếp đi xa.

Cổ Tiêm Đạo rời đi về sau, Cổ Trương Nghiêu sắc mặt liền trở nên cực kỳ khó coi lên "Hừ, thứ gì, cũng dám như thế kiệt ngạo, các loại tiến vào Cổ Tộc thánh địa tổng bộ, đến lúc đó, người sẽ biết tay!"

Cổ Trương Nghiêu trong mắt, âm ngoan về oán độc, lóe lên liền biến mất.

Sắc trời, đã tờ mờ sáng.

Bình minh ánh rạng đông đến lần nữa.

Phù thán trong đình viện, Chu Linh Dạ đứng tại cổ lão cây ngô đồng dưới cây cổ thụ, nàng thân ảnh, thoáng có chút đơn bạc.

Mùa thu càng sâu một số, hàn ý cũng càng rất một số.

"Đại tiểu thư, ngài lại tại tưởng niệm đại thiếu gia à nha?"

Chu Linh Dạ sau lưng, Xuân Mai dậm chân mà đến, thanh âm đáng yêu nói ra.

Giọng nói của nàng, mang theo vui thích chi ý, hiển nhiên, đối với Chu Linh Dạ thiếu nữ hoài xuân sự tình, nàng cũng là so sánh bất quá.

Đương nhiên, nếu như có thể, chính nàng cũng hi vọng có dạng này cơ hội, chỉ là, đối mặt bây giờ đại thiếu gia, trong nội tâm nàng, cũng chỉ có tự ti mặc cảm chi tâm, mà không cái gì ý nghĩ xấu.

Có thể cái này không trở ngại nàng đi đùa nghịch Chu Linh Dạ.

Theo đúng trên danh nghĩa là chủ tớ quan hệ, nhưng trên thực tế, Chu Linh Dạ cùng hần, Thu Trúc quan hệ, tình như tỷ muội.

"Xuân Mai, người lại loạn nói huyền thuyên. Về sau, nói đến đây, chớ có lại nói mò. Đại thiếu gia, hần là thiếu niên chí tôn, sau này, cuối cùng là phải bước vào Đại Châu chi địa tranh phong, không giống như là chúng ta, cả đời này, có thể ra thôn trấn, bước vào cổ thành chi địa, đều đã đúng không được."

Chu Linh Dạ hơi hơi sẵn giọng.

Trong nội tâm nàng từ là ưa thích Xuân Mai nói đến đây, trong lòng cũng có chút có chút ngượng ngùng cùng trái tim rung động, có thể nàng cũng đồng dạng biết, . hai người chênh lệch, thật sự là quá lớn.

"Đại tiểu thư, đại thiếu gia cái này đều đã rời đi bảy ngày, trước đó có tin tức truyền đến, nói là đại thiếu gia tại Thiên Khấp Thành chém giết ' Cổ Tộc Song Y ' hai vị này Chân Đan cảnh tuyệt thể cường giả, lại tại Vô Cực thánh địa náo ra vô cùng lớn sự tình, cái kia Vô Cực thánh địa thiếu niên Thần Linh Hậu Tông Duyên công tử, làm người lòng dạ nhỏ mọn, có thù tất báo cái này, ngược lại là dạy người có chút lo lắng."

Xuân Mai trầm ngâm một lát, hơi u buồn nói.

Nàng , đồng dạng cũng lo lắng.

Đại thiếu gia mặc dù là thiếu niên chí tôn, năng lực kinh người, nhưng dù sao thành thời gian dài quá ngắn, hần quật khởi, vèn vèn cực hạn tại một khóa tứ trọng Tạo Hóa Đan.

Bây giờ xem ra, đều là bởi vì gia tộc quá khốn cùng khó khăn, mới khiến cho đại thiếu gia mới có thể không cách nào thi triển, thiên phú không cách nào phát huy.

Xuân Mai suy nghĩ lấy, bây giờ không chỉ có không lại cảm thấy Chu Nhược Thần chiếm cứ cổ kiếm đình viện không tốt, ngược lại cảm thấy hổ thẹn, cảm

thấy gia tộc không có cho Chu Nhược Thần dạng này tuyệt thế thiên tài tốt hơn bồi dưỡng.

"Ta cũng lo lắng, nhưng chúng ta nên tin tưởng hắn, tin tưởng hắn năng lực, cũng tin tưởng hắn thiên phú và tạo hóa."

Chu Linh Dạ an ủi.

Lập tức, nàng xoay người lại, cười nói " Xuân Mai, người đem Thu Trúc gọi tới, lần này, ta đối với Chiến Hồn kiếm đạo, lại có một tầng hoàn toàn mới lĩnh ngộ, ta giảng giải cho các người nghe."

"Ừm, đại tiểu thư, cái kia Xuân Mai đi á."

Xuân Mai lập tức cao hứng nói ra.

"Không cần đi, các người đều lưu lại đi."

Lúc này, hư không chấn động, tiếp theo, đi tới một tên áo trắng trường bào, sắc mặt lãnh khốc trung niên nam tử.

Hắn trong lúc nói chuyện, tay chạy ra ngoài hư không bóp, Thu Trúc thân thể, liền bị hắn từ trước tới giờ không biết rõ chỗ nào trong hư không cầm ra tới .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Tuyệt sẽ không lùi bước!

"A —— "

Thu Trúc một tiếng kêu thảm, toàn thân phảng phất giống như bị vô tận cơn trùng gặm nuốt, toàn thân gân xanh đều lóe ra đến, loại đau khổ này, để mỹ lệ nàng, có vẻ hơi dữ tợn.

"Thu Trúc —— "

Xuân Mai kinh hô một tiếng, lập tức rút tay ra trúng kiếm, không chút do dự phi thân lên, chạy ra ngoài cái kia bạch bào nam tử đâm đi qua.

"Ông —— "

Bạch y nam tử căn bản là không nhìn cái kia đâm ra một kiếm, đưa tay chop một cái, đem chuôi kiếm này nắm trong tay, trở tay vỗ, chuôi kiếm này nhất thời vỡ nát không nói, vô số vỡ vụn kiếm chỉ toái phiến phân xạ mà ra, gần như đem Xuân Mai khuôn mặt toàn bộ đâm xuyên.

Xuân Mai thụ trọng thương, khuôn mặt bị hủy, gần như trong nháy mắt bị phân chấn ra ngoài, nhất thời không rõ sống chết.

"Xuân Mai —— "

Chu Linh Dạ tâm mạnh mẽ chìm, lập tức nàng lập tức chạy ra ngoài Xuân Mai chạy tới.

Đem Xuân Mai ôm vào trong ngực, Chu Linh Dạ lập tức chảy ra bản nguyên hồn khí, vì Xuân Mai khôi phục, đáng tiếc, Xuân Mai thương thế trên người, tựa hồ căn bản là không có cách khôi phục không nói, ngược lại thời thời khắc khắc phảng phất có một loại lực lượng đáng sợ tại ăn mòn nàng thân thể.

"Đại tiểu thư nhanh, mau trốn "

Xuân Mai nỗ lực giãy dụa lấy, muốn chỉ có thể là ngăn chặn cái này kẻ địch mạnh mẽ, nhưng bây giờ, nàng lại ngay cả đứng, đều đã đứng không dậy nổi.

"Bành —— "

Lúc này, bị bạch y nam tử nắm trong tay Thu Trúc, đã bị lăng không vút xuống đến, hung hăng đập xuống đất.

Mặt đất, một trận rung động dốc hết ra.

Thu Trúc một tiếng kêu thảm, nhất thời, liền đã có chút thở ra thì nhiều, nhập khí thiếu.

"Ngươi là ai!"

Chu Linh Dạ âm thanh lạnh lùng nói.

Đối phương không có đôi nàng động thủ. Thế nhưng là Chu Linh Dạ lại toàn thân rét run, cảm nhận được cực đại uy hiếp.

Cái này áo trắng trung niên nam tử đứng ở nơi đó, tựa như đứng một tòa cự phong một dạng. Làm cho người nhìn lên đều ngửa trông không đến.

Loại này cường đại, cường đại đến làm cho người sinh ra sợ hãi.

"Ta gọi Cổ Thiên Gia, Cổ Tộc thánh địa tổng bộ thứ nhất Hộ Pháp Trưởng Lão. Chu Nhược Thần giết Cổ Tộc Song Y, giết hai ta vị hải nhi, ta bên này đến thu chút lợi tức. Ân, hân cũng mau trở lại, vừa vặn. Thủ mới hận cũ, cùng tính một lượt."

Cổ Thiên Gia bình tĩnh nói ra.

Lập tức, tay hất. Lăn nữa chạy ra ngoài hư không hơi hơi vỗ, hư không phảng phất mở ra một cái truyền tống trận, trong trận pháp, Chu Linh Tân cùng Chu Di vẫn hai người. Lập tức đi tới.

Lập tức. Bọn họ nhìn thấy sắc mặt lạnh lùng Chu Linh Dạ, nhìn thấy hai vị đã thăm không nói nổi thiếu nữ Thu Trúc cùng Xuân Mai.

Sững sờ phía dưới, hai người đứng là cười lên ha ha.

"Chu Linh Dạ, nghĩ không ra, ngươi cũng có hôm nay!"

Chu Linh Tân lạnh giọng nói ra.

"Xuân Mai Thu Trúc? Hai cái tiểu tiện nhân, bây giờ rơi vào tình cảnh như vậy? Quả nhiên là đáng đời!"

Chu Di vẫn lúc này cũng đầy ngậm về oán độc nói ra.

Tựa hồ, hai người đối với Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc ba người. Trong lòng hận cực.

"Chu Linh Tân, Chu Di vẫn. Các ngươi quả thực là phát rồ, đúng là đầu hàng địch phản tộc, quả thực là tội ác tày trời!"

Chu Linh Dạ có chút giận, nàng khó có thể tin, không thể tin được, lại cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy cái này vô cùng hiện thực một màn!

Cổ Tộc, muốn diệt Chu gia, Chu gia đệ tử, đúng là đầu hàng địch, đúng là phản nghịch tộc nhân!

Tuy nhiên gia tộc đã xuống dốc, nhưng như thế phát rồ, quả thực là để Chu Linh Dạ thân thể mềm mại đều run rẩy.

"Tội ác tày trời? Gia tộc tự nguyên thiếu thốn, ngươi thiên phú thật ra cũng không so với chúng ta mấy phần, lại chiếm cứ tự nguyên không thả, chúng ta cũng không ý kiến! Có thể ngươi đúng là đem tốt nhất đỉnh viện nhường cho tên ngu ngốc kia phế vật, ngốc tử ngu ngốc, đem chúng ta đưa vào một số đằng sau phế vật tiểu tông môn! Để cho chúng ta không chiếm được tốt tự nguyên bồi dưỡng, hình thành Ác Tính Tuần Hoàn!"

Bây giờ,

Ngươi rơi xuống đất tình cảnh như vậy, quả nhiên là đáng đời!"

Chu Linh Tân trực tiếp mở miệng quát.

Hắn trong lời nói, tràn ngập vô tận oán khí, phảng phất tại cái kia tiểu nhân trong tông môn nhận vũ nhục, nhận 'ngược đãi', đều là bởi vì Chu Linh Dạ không có cho hắn tốt tự nguyên dẫn đến.

Chu Di vẫn mặc dù không có nói chuyện, có thể thái độ gần như giống như đúc.

Những lời này, liền cũng quá mức tại làm người sợ run.

Chu Linh Dạ vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, thời khắc như thế này, tộc nhân đệ tử, đúng là như thế lang tâm câu phế.

Phải biết, lúc trước cho dù là đem Chu Linh Tân Chu Di vẫn đưa vào cái kia tiểu tông môn, cũng là hao tổn phí trong gia tộc không ít tự nguyên.

Không phải vậy, lấy bọn họ thiên phú, cái kia cái tông môn, cũng sẽ không thu!

Không chỉ có như thế, vì để bọn hắn tốt hơn tu luyện, Chu Linh Dạ đem chính mình tài nguyên tu luyện lấy ra, giúp bọn hắn ngưng luyện Tử khí, tẩy gân phạt tủy, tận tâm tận lực bây giờ, hai người này, đúng là trả đũa, ghét bỏ gia tộc đối bọn hắn còn chưa đủ tốt.

Giờ khắc này, Chu Linh Dạ bỗng nhiên muốn cười.

Thật giống như một vị trưởng bối một mực đang nuôi nấng một đứa bé ăn uống một dạng, làm một ngày nào đó, người trưởng bối này không này đứa bé này ăn uống, đứa bé này lập tức liền nổi giận, từ đó oán hận vị trưởng bối này.

Giờ khắc này, Chu Linh Dạ đột nhiên minh bạch, đã từng Bích Nguyệt lão tổ nói những lời kia.

"Một cái gia tộc, không thể cho cho đệ tử quá tốt đãi ngộ, không phải vậy, sẽ đem gia tộc đệ tử tạo thành bạch nhãn lang."

"Đại Chu gia tộc, đã từng cũng là đối các đệ tử quá tốt, cho nên mới sẽ dần dần xuống dốc."

"Đại Chu gia tộc, là nên thi hành tàn khốc cạnh tranh pháp tắc cùng ác liệt khôn sống mong chết quy tắc, trừ Chu Nhược Thần bên ngoài, không nên nói lại huyết mạch thân tình, cường giả bên trên, thiên phú tốt người, tư nguyên nhiều."

Đã từng từng màn chuyện cũ, không khỏi chảy xuôi ở bụng tim, lúc này, Chu Linh Dạ chính là liền châm chọc cười, đều đã không muốn hiển lộ ra.

Nàng ánh mắt lạnh lùng nhìn lấy Chu Linh Tân cùng Chu Di vấn.

Chu Di vấn, xem như chỉ thứ.

Nhưng Chu Linh Tân, xem như đường đệ.

Có thể dạng này đường đệ, thật là khiến người hết sức thất vọng, cũng bị ai cùng cực.

"Tiện nhân, người đây là cái gì ánh mắt? Bây giờ chúng ta theo đại nhân, về sau nhất định sẽ quét khỏi, lần này, chúng ta diệt đại Chu gia tộc, ngày khác, chúng ta trọng kiến đại Chu gia tộc, chúng ta, thì là tộc trưởng!"

Chu Linh Tân cười lạnh liên tục, lấy một loại bề ngỗ ánh mắt, cười lạnh nhìn chăm chăm Chu Linh Dạ.

Không chỉ có như thế, hấn đôi mắt, còn hiện ra vạn vẻ muốn nhìn đến ý. Phảng phất hận không thể đem Chu Linh Dạ bỏ nhào, hung hăng chà đạp lặn.

Dạng này ánh mắt, dạng này như sói giống như rắn độc ánh mắt. Cũng thật sâu nhói nhói Chu Linh Dạ tâm.

"Khó trách, khó trách lão tổ từ bỏ gia tộc!"

"Khó trách đã từng Hộ Đạo Giả, cũng không tiếp tục che chở gia tộc."

"Khó trách Nhược Thần đều không muốn ngồi ở gia tộc, nguyên lai, đúng ta Chu Linh Dạ, quá ngây thơ."

Chu Linh Dạ than nhẹ một tiếng, không để ý đến Cổ Thiên Gia. Mà chính là cúi đầu xuống, khóe mắt nước mắt chảy trôi mà ra.

Nàng ôm trong ngực gần như hấp hối, lại bị đau khổ giày vò lấy Xuân Mai, nhìn lấy ngã trên mặt đất. Trên thân xương cốt gần như toàn bộ vỡ nát, như một đồng thịt, máu thịt be bét Thu Trúc, tâm, đau nhức đến không thể thở nổi.

Chỉ là, nàng sợ hơn đúng. Chu Nhược Thần lúc này trở về.

Chu Nhược Thần mạnh hơn. Hấn, có thể là cái này cường đại Cổ Thiên Gia đối thủ sao? Đây là đại phủ bên trong trong thánh địa trưởng lão, năng lực thậm chí cùng cao cao tại thượng Thánh giả ngang bằng, thậm chí càng mạnh hơn một số.

Dạng này tồn tại, không thể địch nổi!

Chu Linh Dạ rất nhớ truyền tin cho Chu Nhược Thần, có thể vùng không gian này, đã sớm bị phong tỏa.

Nói cách khác, nàng. Cái gì cũng không thể làm!

"Không, ta không thể buông tha. Nhược Thần xuất hiện, ta muốn nghĩ hết tất cả biện pháp, ngăn chặn Cổ Thiên Gia, để hấn rời đi!"

Chu Linh Dạ trong lòng đã làm ra quyết định.

Tuy nhiên nàng biết, loại này quyết định, thật cực kỳ ngây thơ, rất ngây thơ, căn bản không sẽ có hiệu quả gì, nhưng, cho dù là có một phần ngàn tỉ khả năng, nàng, đều tuyệt không buông tha.

Cổ Tiêm Đạo rời đi nháy mắt, cũng đã trực tiếp truyền tin cho Trường Nguyệt Tiên Tử, đem Cổ Thiên Gia sự việc kỹ càng bàn giao một phen, sau đó, hấn có ý riêng nói "bất luận như thế nào, bây giờ, Cổ Thiên Gia đúng Cổ Tộc thánh địa tổng bộ hộ pháp Đại trưởng lão, hấn như xuất thủ, Chu Nhược Thần tình huống đáng lo. Mà lại, hấn là người nào đi để lọt tin tức, Chu Nhược Thần hấn là muốn về đại Chu gia tộc, bị Cổ Thiên Gia biết.

Chuyện này, ta cho người biết, người làm thế nào, liền không liên quan gì đến ta."

Cổ Tiêm Đạo truyền tin về sau, cũng mặc kệ Trường Nguyệt Tiên Tử phải chăng có thể kịp thời thu đến truyền tin, càng không quan tâm Trường Nguyệt

Tiên Tử sẽ hay không truyền tin cho Chu Nhược Thần, liền trực tiếp trở lại Cửu Kiếm tông.

Mà Cổ Tiêm Đạo hủy truyền tin nháy mắt, Trường Nguyệt Tiên Tử vừa vận tinh toạ hoàn thành, liền tiếp thu truyền tin.

Lập tức, Trường Nguyệt Tiên Tử sắc mặt lập tức trở nên ngưng trọng lên.

Chu Nhược Thần chuyện khi trước, nàng đã biết.

Chém giết Cổ Tộc Song Y, đồng thời lực áp Vô Cực thánh địa tông chủ và thiếu niên Thần Linh Hậu Tông Duyên, để rất nhiều đệ tử quỳ xuống, uy phong nhất thời có một không hai.

Bây giờ, xuất hiện tình huống như vậy, Trường Nguyệt Tiên Tử gần như đứng trước tiên thì hoài nghi đến Hậu Tông Duyên trên thân, lần, mới đứng Vô Cực thánh địa tông chủ Hậu Vạn Tôn.

Chỉ là, đối với Cổ Thiên Gia địa vị, Trường Nguyệt Tiên Tử lại lập tức bài trừ Hậu Tông Duyên.

Hậu Tông Duyên lòng dạ nhỏ mọn, có thù tất báo, nhưng cũng là một cái kiêu ngạo người.

Một cái kiêu ngạo người, cho dù chính mình chịu nhục, cũng sẽ không làm ra mượn đao giết người thủ đoạn, như mặt báo loại hình sự việc, Hậu Tông Duyên đứng không làm được.

Như vậy, lại có thể cùng Cổ Thiên Gia có tiếp xúc, cũng liền chỉ có Hậu Vạn Tôn.

Nghĩ đến Chu Nhược Thần năng lực, thiên phú, cùng cái kia tao nhã nhĩ nhĩ ăn nói khí chất, Trường Nguyệt Tiên Tử trái tim hơi hơi rung động, lập tức, nàng trầm ngâm, trực tiếp truyền tin cho Chu Nhược Thần.

Mà vừa mới truyền tin, Chu Nhược Thần bên kia, thì thu đến.

"Trường Nguyệt, như thế nóng lòng truyền tin, không phải là có cái gì chuyện trọng yếu phát sinh?"

Chu Nhược Thần tiếp nhận truyền tin, hần thân ảnh ngưng tụ ra.

Thân ảnh hiển hóa, Chu Nhược Thần sau lưng chỗ địa phương, đang Thiên Khấp Thành truyền tống trận chi địa không xa.

Cái này, hiển nhiên là Chu Nhược Thần muốn về đại Chu gia tộc, mới từ truyền tống trận bên trong đi ra.

"Nhược Thần, ngươi từ tế nghe lấy, ta muốn nói với ngươi một kiện cực kỳ trọng yếu sự việc."

Điện Trường Nguyệt thần tình nghiêm túc nói ra.

Chu Nhược Thần trong lòng nghiêm nghị, lập tức ngưng thần nín hơi, rửa tai lắng nghe.

"Nhược Thần, lần này, ta tiếp vào Cửu Kiếm Tông Tông Chủ Cổ Tiêm Đạo truyền tin, truyền tin nói sở dĩ hần cáo tri ta những thứ này, cũng là bởi vì, trước đó ngươi sự việc, ta đã nói với ngươi ta cùng hần quan hệ vấn đề, cho hần một số truyền tin, có qua có lại, lần này hần sớm cho tin tức ta, đây cũng là đối với ngươi trước thi ân một loại báo đáp."

"Bởi vậy, ta hoài nghi, ngươi hành tung, bị Hậu Vạn Tôn bán. Dù sao, trừ hần thân phân địa vị, còn lại, dù ai cũng không cách nào tiếp xúc đến Cổ Thiên Gia loại này tồn tại. Mặt khác, ngươi tuy nhiên danh chấn tứ phương, nhưng chánh thức nhận biết ngươi tu sĩ, cuối cùng còn thiếu."

Lần này, ngươi chỉ sợ muốn lâm vào đại hung hiểm, ngươi nhất định muốn cẩn thận! Nếu như có thể, tranh thủ thời gian tránh lui, tránh một đoạn thời gian, các loại lần này phong ba qua về sau, lại bàn bạc kỹ hơn."

Điện Trường Nguyệt vô cùng nghiêm túc, thậm chí, vì Chu Nhược Thần nghĩ kỹ đường lui.

Nhưng, vền vẹn ngăn ngại suy nghĩ một lát, Chu Nhược Thần thì cự tuyệt Điện Trường Nguyệt ý tốt.

"Trường Nguyệt, ý tốt, ta xin tâm lĩnh, nhưng ta Chu Nhược Thần, đứng tuyệt sẽ không lùi bước! Mà tại đại Chu gia tộc chi địa, cái kia Cổ Thiên Gia, cho dù là ủng hộ thần tính chi lực, cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi gì. Trường Nguyệt, trước không nói nhiều, đại Chu gia tộc đã có hung hiểm, ta cái này chạy trở về."

Chu Nhược Thần nói, trực tiếp gián đoạn truyền tin.

Cái này khiến Điện Trường Nguyệt, trực tiếp mất tròn.

"Cái này ta để ngươi sớm đi thoát đi, ngươi lại ngược lại nóng lòng chạy tới, ngươi đây là ngươi để cho ta, như thế nào an tâm? Thôi, ta liền cũng tùy ngươi đi xem một chút đi."

Điện Trường Nguyệt chính nhiên nửa ngày, lập tức có chút bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Bây giờ, nàng tính toán là chân chính thăm dò Chu Nhược Thần sâu trong đáy lòng kiệt ngao.

Cái kia, đúng một cái tuyệt sẽ không e ngại bất luận cái gì hung hiểm cùng uy hiếp người! .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Không chết cũng tàn phế?

Thiên Khấp Thành Cô Trận, giống nhau trước đó như vậy mênh mông cùng pha tạp.

Thủ hộ lấy tu sĩ, đổi một nhóm lại một nhóm.

Nhưng Chu Nhược Thần xuất hiện thời điểm, xa lạ kia tu sĩ, vẫn cho Chu Nhược Thần được lớn nhất cung kính lễ tiết.

Bọn họ , có thể không biết một ít trường lão, lại sẽ không không biết cái này kiểm đạo Thông Thần thiếu niên chí tôn Chu Nhược Thần.

Chu Nhược Thần tiếp thu truyền tin về sau, hơi hơi đáp lại những hộ vệ này tu sĩ hành lễ, lập tức trực tiếp không chế phi kiếm, ngự kiếm mà đi.

"Chu Nhược Thần, hiện tại, cảm giác như thế nào? Ta đã sớm nói, cái kia Hậu Vạn Tồn dụng ý khó dò, không phải người tốt, bây giờ, lấy tính kế a?"

Chu Nhược Thần trong ngực, cái kia Vân Tước lấy một loại cười trên nỗi đau của người khác, uể oải ngữ khí nói ra.

"Ừm, người xác thực là đúng, có điều dù vậy, nên đối mặt, ta y nguyên sẽ không trốn tránh."

Chu Nhược Thần khẽ gật đầu, lời nói bình tĩnh.

Tựa hồ, tiếp thu được Diệp Trường Nguyệt tin tức về sau, Chu Nhược Thần cũng không có nửa điểm ngoài ý muốn, cũng một chút đều không kỳ quái.

Như vậy bình tĩnh lạnh nhạt tâm tính, ngược lại để Vân Tước rất là tò mò.

"Người làm sao một chút cũng không kinh ngạc? Trước đó đối người quý báu, trần đầy Hạo Nhiên chi khí Hậu Vạn Tồn, bây giờ lại lộ ra bán người, đưa người rời đi tin tức cáo tri Cổ Thiên Gia, người chẳng lẽ không tức giận sao?"

Vân Tước trêu tức nói ra.

Đương nhiên, nàng trong lời nói , đồng dạng ẩn chứa một chút nghi hoặc chi ý.

Bị bán đứng, phản bội, đây cũng là rất làm cho người khác tức giận sự việc a? Có thể tựa hồ, Chu Nhược Thần hoàn toàn không thêm đề ý?

Chẳng lẽ, Chu Nhược Thần chính mình cũng biết. Đây hết thấy tất nhiên sẽ phát sinh? Như vậy, Chu Nhược Thần là sao còn muốn cùng hắn đánh cược?

Chẳng lẽ, Chu Nhược Thần ưa thích thua? Vẫn là Chu Nhược Thần vốn cũng không muốn tu luyện như hắn nói công pháp. Mà muốn tu luyện niết bàn cứu biến ?

Vân Tước trong lòng nghi hoặc ngược lại nhiều một ít, cho nên, nàng một chút kia trêu tức châm chọc ngữ khí, cũng thu liễm rất nhiều.

"Tức giận? Không đáng tức giận. Ta tiến vào Vô Cực thánh địa, cũng không phải là muốn báii nhập Vô Cực thánh địa, mà vền vẹn chỉ là muốn giải trừ ta sâu trong đáy lòng nghi hoặc. Chỉ bất quá, tại Vô Cực thánh địa. Ta cũng không tìm đến thuộc về trong nội tâm của ta cái kia phản nghi hoặc tồn tại nhân quả.

Có lẽ, đúng ta không có cẩn thận thôi diễn, hay là người. Đúng ta tại Vô Cực thánh địa thời gian không đủ lớn lên đi."

Chu Nhược Thần lời nói cực kỳ tùy ý, hiển nhiên, Hậu Vạn Tồn sự việc, hắn là thật không có để ở trong lòng.

"Người bây giờ còn đang nghĩ những thứ này? Cổ Thiên Gia người này. Ta có chỗ nghe nói. Thực lực cao thâm mật trắc, có khả năng tiến nhập thánh Vực cực hạn tầng thứ, đã chánh thức gần Thần, người đừng nói là thiếu niên chí tôn, liền xem như chánh thức chí tôn, tại bây giờ như vậy cảnh giới, muốn đối mặt Cổ Thiên Gia, thật sự là không có bất kỳ cái gì hi vọng.

Ngươi chẳng lẽ. Một chút cũng không phải là chính ngươi an toàn mà sầu lo?"

Vân Tước gặp Chu Nhược Thần phảng phất giống như hoàn toàn không thêm đề ý, ngược lại có chút gấp.

Tuy nhiên nàng cảm thấy. Chu Nhược Thần tựa hồ có chút 'đầu gối vấn đề', nhưng dù sao, Chu Nhược Thần cùng hắn có chút liên lụy, cùng 'lão đầu tử' tựa hồ có chút nhân quả, nàng cũng không thể cứ như vậy nhìn lấy Chu Nhược Thần hướng đi hủy diệt đi.

Hoàng Minh biết rõ núi có hổ, khuynh hướng Hồ Sơn được, đây cũng là lớn nhất không khôn ngoan.

Chu Nhược Thần ngự kiếm phi hành thời điểm, đồng thời hơi hơi cúi đầu, nhìn xem ngực mình nguyên một bộ lười biếng đáng đáp Vân Tước, mỉm cười, "Nói, ta tuổi tác mặc dù không lớn, nhưng là trải qua năm tháng, lại so ngươi muốn khắp lâu một chút, rất nhiều chuyện, thật ra thấy không có ngươi muốn trọng yếu như vậy.

Không phải chính ta muốn chết, mà chính là nếu như một cái có thể mạnh hơn Thần Linh người thật muốn chém giết ta, ta hiện tại trốn, lại có thể chạy trốn tới đâu đây? Chẳng lẽ ngươi cho rằng, ta trốn ở Vô Cực thánh địa, bọn họ liền sẽ không tìm ta phiền phức? Vẫn là nói, Vô Cực thánh địa sẽ đi thù họ ta, mà cùng Cổ Thiên Gia khai chiến?

Vô Cực thánh địa trận pháp,

Vừa mới khôi phục, thần tính chi lực đã mười không còn một, tức liền lợi dụng, cũng hiệu quả quá mức bé nhỏ, lên không tác dụng, ở nơi đó, liền cũng không có ý nghĩa.

Mặt khác, rất nhiều chuyện, không phải ta không đi suy nghĩ, mà là trước kia, tâm tư ta, càng nhiều đặt ở cái kia một phần 'nhân quả' bên trên, cho nên cũng không có tâm tư đi nghĩ quá nhiều.

Về phần cái kia Hậu Vạn Tồn —— người hữu tình, biết sai có thể thay đổi, chỉ ít cái kia Hậu Vạn Tồn lúc ấy biểu hiện đúng tốt, cái này liền đầy đủ. Còn phản bội, làm ngươi thói quen, thì không cảm thấy có cái gì khó qua."

"Không quan tâm, liền sẽ không khổ sở."

Chu Nhược Thần thân thủ nhẹ nhàng phủ sờ một chút Vân Tước đầu, thanh âm càng ôn nhu một chút.

Giờ khắc này, Vân Tước ngu ngơ một hồi lâu.

Có điều sau một lát, nàng bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, nói "hừ, nói dễ nghe, giống như ngươi cỡ nào siêu thoát ra khỏi trần thế, chẳng qua là ngươi bây giờ muốn thua, không muốn chính mình lộ ra chật vật như vậy mà biểu hiện ra một bộ nhìn thấu tình đời bộ dáng đi! Ngươi cái này bức đựng coi như không tệ, ta cho ngươi tám mươi hai phân, còn lại mười tám điểm, lấy Lục Lục sáu hình thức phát tặng cho ngươi, sợ ngươi kiêu ngạo!"

Vân Tước ngao ngễ nói.

Chu Nhược Thần cười nhạt một tiếng, nói "ngươi như cho rằng như vậy, vậy liền cho rằng như vậy đi. Lần này, gặp được cái kia Cổ Thiên Gia, lấy tâm hắn tính cùng thù đoạn, hẳn là đem ta lần nữa đánh vào 'Địa Ngục' đi, phê thực lực của ta? Thiên phú? Như thế tới nói, hẳn thấy, hẳn là đối với ta tốt nhất 'trả thù'.

Vừa vặn, ta có thể dựa vào cái này chuyển tu niết bàn cửu biến, mà không cần chính mình khổ tâm đi tự mình hủy bỏ tu vi.

Cái này, thật ra là một chuyện tốt. Chỉ là, hơn phân nửa muốn liên lụy linh đêm ba người các nàng."

Chu Nhược Thần ngữ khí cực kỳ tùy ý, phảng phất, từ nghe được Diệp Trường Nguyệt tin tức về sau, Chu Nhược Thần tính cách, có lại lộ ra thuế biến tính biến hóa.

Phức tạp như vậy hơn phân nửa tính cách cùng biểu hiện, để Vân Tước trong lúc nhất thời, còn có một chút mờ mịt.

Chu Nhược Thần, chẳng lẽ một mực đang ném thù? Tim tôi? Cũng không biết hắn tự thân đến cùng nên bước ra này một con đường?

Chẳng lẽ, hắn đối với hắn tự thân nói, thấy cũng không phải là như vậy rõ ràng?

Vân Tước trong lòng đã có gần như cửu thành đáp án, cho nên, lúc này ngược lại bỗng nhiên có chút lý giải Chu Nhược Thần.

Chính là bởi vì không thêm đề ý, cho nên rất nhiều chuyện, mới biểu hiện được như vậy không đủ nặng nề.

"Nhưng, ngươi như thua, liền muốn theo ta tính tình, lấy ngươi bây giờ lạnh nhạt tính cách, ngươi có thể làm được?"

Vân Tước bày tỏ cực kỳ hoài nghi.

Chu Nhược Thần ào ào cười một tiếng, nói "sự thật chứng minh. Ngay từ đầu ngươi thì đúng, ta thì sai. Như vậy ngươi tính cách cùng suy đoán phương thức, thì lại lộ ra so với ta mạnh hơn. Cái này tuy nhiên không là tuyệt đối. Nhưng là ta đã dám hứa hẹn, thì nhất định sẽ làm đến, ngươi yên tâm tốt."

"Vân Tước, ta biết, ngươi có lẽ cảm thấy ta cực kỳ 'ngốc', giống như là 'đầu gỗ vắn đẽ' một dạng, chỉ bất quá. Rất nhiều chuyện, thật ra không hề giống ngươi muốn đơn giản như vậy."

Chu Nhược Thần nghiêm túc nói.

"Chu Nhược Thần! Ta thừa nhận ngươi rất lợi hại, thiên phú kinh người. Nội tình cường đại, mà lại tính cách cực kỳ kiên định, nắm giữ đại nghị lực —— nhưng, ngươi chỉ có mười sáu tuổi. Thiên Đạo rất rõ ràng. Mười sáu tuổi thiếu niên nên làm như thế nào. Làm như thế nào trưởng thành, điểm này, ngươi chớ có quên."

Mặt khác, cho dù là ngươi muốn siêu thoát ra khỏi trần thế, vậy cũng nhất định phải, ngươi có chánh thức dung nhập bên trong tư cách!

Ngươi tại mắt đi trí nhớ, ngươi tại trấn áp trí nhớ, điểm này. Ta cũng nhìn ra, nhưng là ngươi tính tình chỗ sâu, huyết mạch chỗ sâu kiệt ngạo căn bản cũng không có biến hóa! Cho nên. Ngươi những thứ này, đều là phí công, vô dụng! Cảnh giới có làm được cái gì? Chiến lược có làm được cái gì? Nếu như ngay cả chính mình tâm cũng không tìm tới, mình muốn cái gì Đạo cũng không thể thật sự xác định, như vậy cũng chỉ là mờ mịt bồn ba mà thôi.

Mặt khác, sống xuất từ ta đặc sắc, mới thật sự là quan trọng, âm mưu quỷ kế? Không từ thủ đoạn? Cũng không quan hệ, có thể trưởng thành, cường đại, đạt tới mục đích, vậy liền đầy đủ!"

Vân Tước trầm mặc một lát, bỗng nhiên lời nói có chút nghiêm túc nói ra.

Vân Tước rất khó có nghiêm túc như vậy thời điểm, nhưng là nàng lời nói, lại cho Chu Nhược Thần một loại đình tai nhức óc thanh âm.

"Làm, thì không hối hận, nếm thử, nếm thử thất bại, đơn giản sự việc, phản mà rơi vào người khác 'tiểu nhân tiểu tính toán' có điều ngươi nói đúng, có lẽ, ta là nên chánh thức nghĩ lại một chút."

Chu Nhược Thần hít sâu một hơi, nghiêm túc nói.

Trong mắt của hắn có vẻ mờ mịt lóe lên liên biến mất, lập tức, ánh mắt lại trở nên càng thêm sáng ngời mấy phần.

Đây là tính cách bên trên, càng siêu nhiên một số, càng thoải mái một số, càng càng, nhập bụi một số.

"Ngươi giống như là một cái hoàn hảo thiếu gia, căn bản không biết tầng dưới sinh mệnh gãy dựa sinh tồn phương thức, như lúc trước, nếu ta đúng ngươi, nhất định sẽ hủy diệt Vô Cực thánh địa Cổ Trận, kém nhất, cũng sẽ chém giết Hậu Vạn Tồn cùng Hậu Tông Duyên cùng những trưởng lão kia, những tâm đó bên trong tràn đầy lệ khí tông môn đệ tử, lấy sát ngăn sát, lập xuống hung tàn quy tắc, dạng này, như giết gà dọa khỉ, có thể tự để những đệ tử kia lấy đó mà làm gương."

Về phần Chân Tổ Di Huấn, thật có dùng, nhưng là ngươi có thể trông cậy vào những cái kia đã phạm sai lầm vô số lần, đã sớm quên Chân Tổ Di Huấn người tại tình ngộ về sau sửa chữa?"

"Còn có, lúc trước đã chém giết Cổ Tộc Song Y, như vậy nhìn thấy một màn này tu sĩ, ngươi toàn bộ chém giết, liền sẽ không có được hôm nay như vậy phiền phức. Hết thảy, có thể nói quả nhiên là có nhân quả, bởi vậy, ta mới nói ngươi không đủ quyết đoán."

Vân Tước lại lạnh giọng nói ra.

Chu Nhược Thần biết, Vân Tước như thế, là thật coi hắn làm bằng hữu. .

Đương nhiên, Vân Tước cũng là tại lấy những lời này, đến báo ân, báo đáp lúc trước hắn ân cứu mạng.

Không phải vậy, những lời này, Vân Tước đúng không biết nói.

Không phải tất cả mọi người, đều sẽ nói ra hắn Chu Nhược Thần trên thân những thứ này không đủ.

Chu Nhược Thần trầm mặc hồi lâu, không có trả lời.

Mạnh được yếu thua quy tắc phía dưới, chẳng lẽ, thật muốn diệt bản tính?

Như vậy, Nhân chi Sơ, Thần mới bắt đầu, bản tính lại là thiện ác?

"Tại sao không nói chuyện?"

Vân Tước thanh âm lần nữa lười biếng lên, lời nói mang theo châm chọc chi ý.

"Không biết nói cái gì, có lẽ, ta thật nên học tập ngươi hết thảy."

Chu Nhược Thần lại trầm mặc phím tốt khác, rồi mới lên tiếng.

Ngự kiếm phi hành, tiếng gió bên tai ghe gào.

"Người gánh vác quá nhiều. Gánh vác nhiều như vậy, tiến lên, người có thể đi được nhanh sao? Buông xuống, không phải trong miệng buông xuống, mà chính là trong lòng. Thật ra người cần phải nhìn nhiều nhìn những con lừa tặc đó sách cổ, bọn họ ở phương diện này, ngược lại là cực kỳ có một bộ. Thật ra, cũng không có người muốn phức tạp như vậy, đói thì ăn, buồn ngủ thì ngủ, hứng thú đến thì ước một phát, cái này thật ra mới đúng tự nhiên nhất cầu đạo phương thức."

Vân Tước tùy ý nói ra.

Nói, nàng phui phui cái kia một đôi màu xám trắng tước trắng, ngáp một cái, nói "ta buồn ngủ, nghỉ ngơi một hồi, lại hít một chút nhi hôn khí, dù sao một hồi đoán chừng gặp được Cô Thiên Gia về sau, người không chết cũng tàn phế, không bằng nhiều tiện nghỉ ta."

Chu Nhược Thần nghe vậy, cũng không có phản bác cái gì, chỉ là lạnh nhạt cười cười.

Không chết cũng tàn phế?

Chu Nhược Thần cảm ứng một chút chính mình đan điền chỗ sâu cái kia một cái yên lặng Tà Tôn kiếm toái phiến, đối Vân Tước lời nói, hiển nhiên có chút từ chối cho ý kiến. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Người quả nhiên là thật là uy phong!

Chu Nhược Thần cũng sẽ không nói, hấn dám xuất hiện, tuyệt không phải không có một điểm nội tình.

Chỉ là, Hoàng biết rõ núi có hổ, vẫn phải hướng về , cũng là Chu Nhược Thần lúc này một phản tượng niệm a.

Nếu không ở vào một loại nghịch cảnh, có lẽ, thật rất khó coi ra, bên người những người kia, đến tột cùng đúng nhân vật gì.

Chu Nhược Thần máu, cho dù là bây giờ không có đã từng cường đại như vậy cùng nghịch thiên, nhưng Tà Tôn kiếm toái phiến, một khi kích hoạt, lực sát thương, chỉ là Cô Thiên Gia cũng có thể ứng đối?

Cho dù là Thần Linh, trước kia Chu Nhược Thần trong mắt, cũng liền sung làm con kiến hôi tư cách đều không có.

Chu Nhược Thần không có nói những lời này, hảo hán còn không đề cập tới năm đó dừng, càng không nói đến, hấn năm đó, chỉ là dựa vào tại có một cái tốt phụ vương, có vài vị tốt mẫu hậu mà thôi.

Trừ cái đó ra, như hấn nói, cũng không nhiều a kiệt xuất, đáng giá nói khoác thành tựu.

Chu Nhược Thần tâm tình bình tĩnh, hấn rất mau tới đến đại Chu gia tộc chỗ Thiên Khô Trần phạm vi.

Chỉ bất quá, vừa bước vào cái phạm vi này, quả nhiên, giữa thiên địa liền xuất hiện một cỗ cực kỳ đáng sợ thần tính năng lượng.

Đúng, thật là thần tính chi lực.

Kiểm đạo Thông Thần thời điểm, Chu Nhược Thần vô cùng rõ ràng trải nghiệm qua dạng này lực lượng, bây giờ, hấn rất dễ dàng phân biệt ra được.

"Đến? Chờ người thật lâu!"

Hư không bên trong, một cái hắc bào thân ảnh ngưng tụ ra, một người trung niên nam tử, lộ ra lạnh lùng mà hờ hững mặt, thanh âm băng lãnh, thấu xương.

"Ừm, cái kia để người đợi lâu."

Chu Nhược Thần mỉm cười, bình tĩnh nói ra.

"Khí độ không tệ, thiên phú xác thực kinh người, chiến lực cũng có chút nghịch thiên. Nhưng, những thứ này người đáng giá nhất kêu ngạo, bây giờ. Cũng sẽ không lại tồn tại. Người chém giết Cổ Tộc Song Y, hai ta vị hài nhi, người sẽ không chết, lại sẽ sống không bằng chết!"

Cổ Thiên Gia thanh âm, mang theo dữ tợn chi ý, mỗi chữ mỗi câu nói ra thời điểm, một cỗ lực lượng đáng sợ phảng phất giống như muốn giam cầm không

gian. Để Chu Nhược Thần không cách nào dao động.

Chu Nhược Thần thân thể bị giam cầm, hần linh hồn khí tức, lại như cũ có một tia đang chảy lấy. Cái kia một tia linh hồn khí tức, rất nhanh chảy vào nhập đan điền chỗ sâu Tà Tôn kiếm bên trong mảnh vỡ.

Một khắc này, Chu Nhược Thần có nắm chắc, hội tụ huyết mạch nhất kích. Đem Cổ Thiên Gia chém giết.

Nhưng chắc là không còn.

Đã muốn cải biến. Đã, thế gian này đồng dạng tràn ngập tính kế, đã Vân Tước nói chắc là không còn bước vào tầng dưới, như vậy, sẽ không ngại bước vào tầng dưới, dùng chính mình hai mắt, dùng chính mình tâm, đi nhìn cho kỹ.

Nhìn một chút hết thấy phát sinh cải biến về sau. Đây hết thấy, đến tột cùng sẽ như thế nào!

Chu Nhược Thần không có động thủ. Ngược lại như hoàn toàn bị trấn áp một dạng.

Ánh mắt của hắn, y nguyên tinh táo nhìn lấy Cổ Thiên Gia, trong ánh mắt, không có nửa điểm ý sợ hãi.

"Sau đó thì sao? Thì tính sao? Hai người kia, đã chết, bị ta một chiêu chém giết, chết cực kỳ thảm."

Chu Nhược Thần lời nói tùy ý.

Câu nói này, lực sát thương cực lớn, to đến, để Cổ Thiên Gia, gần như trong một chớp mắt, triệt để bạo tẩu!

"Tốt! Rất tốt!"

"Như vậy, người liền xem trọng!"

Cổ Thiên Gia hai con người biến đến đỏ bừng, cả người bộc phát ra một cỗ đáng sợ lệ khí, lập tức, hần duỗi tay ra, phương xa Chu Linh Dạ, trực tiếp bị hần nắm trong tay.

"Phốc —— "

Một cỗ thần tính chi lực bạo phát, căn bản không có tới chi lực Chu Linh Dạ, trong nháy mắt bên trong thân thể đan điền thì vỡ nát.

Một thân tu vi, trong một chớp mắt, bị triệt để huỷ bỏ.

"Nhìn thấy sao? Người quan tâm người, bây giờ, bị phế, đem sống không bằng chết!"

Cổ Thiên Gia bóp lấy Chu Linh Dạ cổ, Chu Linh Dạ tuy nhiên bởi vì đan điền bị phế, mà bụng dưới đã bị máu tươi nhiễm đỏ, có chút thê thảm, lại đồng dạng không có bất kỳ cái gì về thống khổ bày biện ra tới.

Sắc mặt nàng, băng tuyết sương,

Chỉ là ánh mắt nhìn Chu Nhược Thần thời điểm, có chút tái nhợt bất lực.

Đó là một loại tự mình khiển trách ánh mắt, khiển trách chính mình, thực lực không đủ mạnh, không có cường đại Thủ Hộ Chi lực, mà không có đối Chu Nhược Thần có nửa chút oán trách.

Chu Nhược Thần dường như thờ ơ, lời nói y nguyên bình tĩnh, nói "Thiên Chi Đạo, lưu giữ thiên lý, diệt nhân dục. Nàng sinh, đúng nàng tạo hóa; nàng chết hoặc là tu vi bị phế, cũng là nàng cơ duyên. Nàng đúng nàng, ta đúng ta, nếu là người coi là thương tổn nàng, mà gia trì cho ta thống khổ lời nói, như vậy chỉ có thể nói, người sai rất không hợp thói thường!"

Chu Nhược Thần ngữ khí cực kỳ tùy ý, thì phảng phất hắn nói, hần sờ tác sờ vi, đều hoàn toàn xuất phát từ nội tâm một dạng.

Cổ Thiên Gia nhìn chằm chằm Chu Nhược Thần nhìn thật lâu, bỗng nhiên, hần ngửa đầu cười to, một tay lấy Chu Linh Dạ ném ra, nói "tốt, rất tốt, đã như vậy, như vậy ta đổi loại phương thức!"

Cổ Thiên Gia nói, bỗng nhiên ở giữa, trực tiếp giam cầm Chu Nhược Thần chỗ tại hư không, tiếp lấy tay hắn, lẳng không một trào, đem Chu Nhược Thần nắm trong tay.

Đồng thời, trong tay hắn Thánh Vực lực lượng, đột nhiên bạo phát, hung hăng thẳng hướng Chu Nhược Thần đan điền chi địa.

Một khắc này, lực lượng kinh khủng, phảng phất giống như muốn hủy thiên diệt địa, nhưng Chu Nhược Thần đan điền, nắm giữ Hỗn Độn Hư Đan, chính là một mảnh hỗn độn, nắm giữ tuyệt thế Đế Khí Hóa Long Thôn Thiên Thần Thuật thôn phệ chi lực, lại thêm Tà Tôn kiếm toái phiến nội tình, một kích này, rất rõ ràng liền bị thôn phệ hấp thu, mặc dù sẽ tạo thành thương tổn, lại hoàn toàn không cách nào hủy diệt đan điền!

"Đan điền mạnh như vậy?"

Chu Nhược Thần trong lòng nghiêm nghị, không khỏi bị kinh ngạc.

Nhưng lập tức, Chu Nhược Thần thậm chí huy bỏ trong đan điền Hồn Đan Hư Đan cái kia một sợi Thủ Hộ Chi lực, trừ khử Thôn Thiên Thần thuật bị động thôn phệ hiệu quả, đồng thời, hấn lấy hồn khí áp phía dưới Tà Tôn kiểm toái phiến rục rịch bạo phát.

"Phốc —— "

Một tiếng ngọt ngào âm thanh vang lên, Chu Nhược Thần toàn thân chấn động, cảm giác đan điền như trong nháy mắt bị đánh xuyên một dạng, hoàn toàn vỡ nát lên.

Đan điền, Hư Đan, vốn là Hồn Độn Hư Đan, Hồn Độn Hư Đan, hóa thành Hồn Độn đan khí, vền vẹn chỉ có thể coi là bị thương, mà không phải thiên phú bị hủy.

Mà tràn ra khắp nơi đi ra hủy diệt Thánh Vực chi lực, tàn phá bừa bãi kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ, như muốn đem Chu Nhược Thần hoàn toàn hủy diệt một dạng.

Chỉ là, hấn ngũ tạng lục phủ cũng không có vỡ vụn, kinh mạch tuy nhiên nhìn như đứt đoạn rất nhiều, nhưng ở Niết Bàn Trọng Sinh loại hình thủ đoạn phía dưới, muốn khôi phục, cũng không phải là gian nan đường nào.

Không chỉ có như thế, Tà Tôn kiểm toái phiến còn chảy ra đến một cổ vô hình năng lượng, rất tốt thủ hộ một chút ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch.

Nói cách khác. Như Chu Nhược Thần nguyên ý, mượn Tà Tôn kiểm toái phiến nội tình, hấn vẫn là có thể tới một hai. Chỉ ít một hai chiêu, hấn sẽ không thật bị đánh chết, bị hủy diệt.

Có thể, Chu Nhược Thần đã muốn rõ ràng thấy rõ nhân tính, có một số việc, chính là diễn kịch, vậy cũng chỉ có thể là bức thật một chút.

"Đan điền. Phế, kinh mạch, cũng đoạn. Người kiêu ngạo, còn có thể từ chỗ nào mà đến?"

Cổ Thiên Gia song trong mắt, hiển hóa ra hã hê lòng người khoái ý màu sắc, lập tức. Hấn tiện tay ném một cái. Đem Chu Nhược Thần hung hăng nhét vào Chu Linh Dạ bên người.

Chu Nhược Thần một cái lão đảo, phun máu phề phề, lại lấy kiếm trong tay, trực tiếp cắm tại mặt đất, không để cho mình ngã xuống.

Mà lúc này, Chu Linh Dạ nhìn thấy Chu Nhược Thần như tình huống như vậy, cả người, hoàn toàn như ngốc, ngốc.

Trong một chớp mắt. Nàng song trong mắt, nước mắt ào ào mà rơi.

"Chu Linh Dạ. Giao ra đại Chu gia tộc Chiến Hồn kiếm đạo, không phải vậy, ta trực tiếp giết Chu Nhược Thần! Người biết, ta đúng tuyệt sẽ không vào lúc này nói đùa!"

Cổ Thiên Gia lấy Chu Linh Dạ uy hiếp Chu Nhược Thần không thành, lập tức đổi một cái phương thức.

Chu Linh Dạ thân thể mềm mại kịch liệt rung động giạt lên đến, nàng ánh mắt nhìn về phía máu me khắp người, đã khí tức yếu đuối Chu Nhược Thần, cả người đại não, đều trống rỗng.

"Thả thả hấn, ta ta giao ra Chiến Hồn kiếm đạo "

Chu Linh Dạ đồng ý.

Chu Nhược Thần trước đó cái kia vô tình lời nói, cũng không để cho nàng thất vọng.

Bởi vì Chu Nhược Thần trước đó vốn là có rời đi đại Chu gia tộc chi tâm, vốn là đối với sinh mạng tựa hồ cực kỳ đậm mực.

Cái này cùng Chu Nhược Thần trước đó chánh thức thức tỉnh, giác tỉnh thiên phú về sau tính cách , độc nhất vô nhị.

Chỉ là, nàng Chu Linh Dạ ép ở lại, mới khiến cho hết thảy trở nên hồng bét.

Nếu không có là bởi vì chính mình, Chu Nhược Thần không trở về, Chu Nhược Thần về sau, tất nhiên sẽ cực tốc quật khởi

Giờ khắc này, Chu Linh Dạ trong lòng, đã sớm hối tiếc không kịp.

Chu Nhược Thần trước đó thuyết pháp, nàng ngược lại hoàn toàn không ngại.

Bây giờ, chỉ cần có thể để Chu Nhược Thần sống sót, Chiến Hồn kiếm đạo mất đi vậy liền mất đi đi.

Chu Nhược Thần nói qua, chỉ có còn sống, mới có hi vọng!

"Linh đêm, ta đã phé, Chiến Hồn kiếm đạo giao ra đã không có chút ý nghĩa nào, hần là sẽ không để cho ta sống sót. Không chỉ có như thế, ngươi không giao, còn có chỗ nội tình, có đàm phán giá trị, giao, ngươi thì hoàn toàn không nắm chắc bài, đối phương muốn giết cứ giết, sẽ không còn có lo lắng!"

Chu Nhực Thần ngữ khí bình tĩnh, lại tại cái kia Cổ Thiên Gia giam cầm hần nói chuyện năng lực trước đó, đem những lời này, như hao hết tất cả lực lượng đồng dạng gấp rút nói ra.

Chu Linh Dạ quả nhiên mãnh liệt chinh nhiên một chút, sau đó lập tức do dự.

"Giao ra, không phải vậy, ta lập tức giết chết hần! Lập tức!"

Cổ Thiên Gia sắc mặt càng lộ vẻ băng lãnh.

"Ta ta giao, hi vọng ngươi nói lời giữ lời!"

Chu Linh Dạ rốt cục vẫn là khuất phục.

Nàng không có bất kỳ cái gì lựa chọn.

Nàng nhìn xem còn ngã trên mặt đất Xuân Mai cùng Thu Trúc, nhìn xem thờ ơ lạnh nhạt, mang trên mặt cười lạnh chỉ ý Chu Linh Tân cùng Chu Di vẫn, trong lòng, đã tràn ngập ý tuyệt vọng.

Nàng không nên lưu lại Chu Nhực Thần, không nên để Chu Nhực Thần ghi nhớ lấy nàng dạng này phé vật, liên lụy, không phải vậy, Chu Nhực Thần bây giờ, làm thế nào có thể bị chính mình liên lụy đến như thế

Chu Linh Dạ hai con ngươi đã thất thần, gần như ngốc trệ đem Chiến Hồn kiếm đạo tổng cương, một chút xiu nói ra.

Chu Nhực Thần cũng không có ngăn cản.

Đúng lúc này, . Chu Linh Dạ bên người, ba đạo Huyền Hoàng sắc quang mang bỗng nhiên lấp lóe mà ra, tiếp theo, ba tên khí huyết phong phú áo xám lão giả, trực tiếp hiện hóa ra thân ảnh.

"Cổ Thiên Gia, ngươi quả nhiên là thật là uy phong!"

Ba tên Hộ Đạo Giả một trong lão nhân, lạnh giọng nói ra.

"Ồ? Đúng ba người các ngươi? Không nghĩ tới, những năm này co đầu rút cổ lấy, hôm nay cũng dám đi ra? Cũng tốt, liền cùng một chỗ giết cũng tốt! Làm tốt ta Song Y hài nhi chôn cùng!"

Cổ Thiên Gia lạnh hừ một tiếng, nhất thời, trong tay hần, hiện hóa ra một tòa cực kỳ cổ lão mà hung tàn màu nâu đen bảo tháp, hắc trong tháp, phảng phất có âm lãnh thêm điện cùng màu nâu đen Huyết Vân lượn lờ.

Cái này màu nâu đen bảo tháp hiện hóa ra về sau, trong nháy mắt, tiêu tán ra cực kỳ mạnh mẽ màu nâu đen sát lực năng lượng.

Cái này năng lượng như Nộ Hải Cuồng Đào, chấn kinh nhân tâm.

Nhìn thấy cái này màu nâu đen bảo tháp, ba tên bào xám Hộ Đạo Giả, nhất thời sắc mặt cũng không khỏi trầm xuống.

Ba người nhìn nhau, gần như đồng thời liên thủ, hiện hóa ra tổ hợp dây leo.

Long hồ, lập tức!

Tam đại Hình Ý kiếm đạo, hình thành một loại đặc biệt Hồn Ấn.

Hồn Ấn kết ấn, hình thành một cái cự đại chùm sáng, đây chính là ký kết tổ hợp Chiến Hồn.

Chiến Hồn kiếm đạo, tại tam đại Hộ Đạo Giả trong tay, trực tiếp hội tụ, tổ hợp lại.

Trong nháy mắt, ba người chiến lực, gần như tăng lên mười lần, cái kia lúc trước Thánh Vực năng lượng, bây giờ tức thì bị thúc đến cực hạn.

"Ông —— "

Màu nâu đen bảo tháp trấn áp ra một phương thiên địa, như một hồi diệt thế phong bạo, tập sát mà đến.

"Xuy xuy —— "

Chiến Hồn chùm sáng, hiện hóa ra Long Hồ thân ngựa ảnh, gầm thét, phóng tới màu nâu đen bảo tháp. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: 1 đời quá dài

Màu nâu đen bảo tháp lừng không chấn động, một cỗ cực kỳ cuộn cuộn hào quang màu đen chấn động lẫn lộn mà ra.

Cự Lăng Thao Thiên, hình thành một cỗ nghiền ép xu thế, nguyên bản ba tên Hộ Đạo Giả tổ hợp công sát, uy thế kinh người, lại tại cái này trong cơn chấn động, đúng là trong nháy mắt vỡ nát, căn bản không có tới một lát.

Ba đạo Long Hồ lập tức Trảm Hồn hư ảnh, tức thì bị trong nháy mắt vỡ nát, như bị sóng sừ sừ chém giết một dạng, tràng diện rung động mà tàn khốc.

Loại này chênh lệch thật lớn, để ba tên Hộ Đạo Giả sắc mặt gần như đồng thời đại biến.

"Cẩn thận! Các ngươi mau lui lại!"

Một tên Hộ Đạo Giả hét lớn một tiếng, nhất thời chủ động lao ra, muốn ngăn trở cái kia hung tàn trùng kích chí lực.

Nhưng cũng tiếc, hắn xông đi lên thời điểm, còn lại hai tên Hộ Đạo Giả, cũng là đồng dạng tâm tính.

Còn lại hai tên Hộ Đạo Giả, đồng dạng xông đi lên, cũng gần như cùng thời khắc đó rống nói "các ngươi lui! Mau lui lại!"

Như thế, ba tên Hộ Đạo Giả, toàn bộ xông đi lên, đồng thời kích bên trong huyết mạch chí lực, một cỗ máu như biển sóng lớn, theo ba trong thân thể diễn hóa đi ra, trong nháy mắt va chạm đến cái kia nhất trọng sóng lớn hắc quang.

Dạng này va chạm, ngay từ đầu, liền đã vô cùng kịch liệt, giữa song phương, toàn bộ xuất ra thực lực chân chính, không có chút nào giữ lại.

Hắc quang giết ra một phương thiên địa, cát bay đá chạy, toàn bộ tứ phương hoàn cảnh như muốn sụp đổ.

Mà huyết khí như biển, ba người đồng thời bạo phát, bởi vì bị áp chế, cho nên đã liều mạng.

Tam trọng huyết quang tổ hợp, phảng phất giống như biển máu, biển máu cùng hắc sắc quang mang sóng lớn trùng kích đến cùng một chỗ, thiên địa chấn động.

"Oanh —— "

Lực lượng đáng sợ bạo phát xuống, một cỗ hủy diệt hỗn loạn năng lượng trùng kích tứ phương. Cơ hồ muốn trong nháy mắt, đem bốn phía tất cả mọi người thôn phệ, hủy diệt.

Toàn bộ đại Chu gia tộc đình viện lầu các. Vào lúc này lung lay sắp đổ lên, toàn bộ xuất hiện đáng sợ vết nứt.

Đại Chu gia tộc đình viện lầu các, kiến tạo niên đại xa xưa, toàn bộ từ trọng khí luyện chế cùng gia trì, có cỗ lão trận văn thủ hộ, độ cường hoành không phải bình thường, nhưng hôm nay. Toàn bộ đều muốn vỡ vụn.

Dạng này lực lượng trùng kích phía dưới, cho dù là Chu Nhược Thần, đều cảm giác đứng không vững. Cả người, có loại bị sóng sừ sừ vỡ nát cảm giác đáng sợ sinh ra.

Hắn lúc này tình huống cũng không phải là quá tốt, cho dù là muốn thi triển Tà Tôn kiểm toái phiến sát lực lượng, tựa hồ. Cũng không có hắn muốn thuận lợi như vậy.

Hắn cần phải bắt được một cái quan trọng cơ hội. Mới có thể thi triển thành công, không phải vậy, cự đại chênh lệch cảnh giới, rất rõ ràng, có khả năng hội làm cho đối phương sinh ra bạo động trước mà thoát đi ra ngoài.

Một khi như thế, hắn thì không có cách nào cam đoan có thể sống sót.

Mà Tà Tôn kiểm toái phiến lực lượng một khi bạo phát đi ra, hậu quả, Chu Nhược Thần cũng biết —— hắn. Hội thật phế.

Mất đi chỗ có át chủ bài, không có gì cả. Lại không có bất kỳ cái gì quật khởi tư bản.

Chu Nhược Thần một mực đang thôi toán lấy, cho tới hôm nay, cái kia Cổ Thiên Gia bộc phát ra vượt qua cửu thành chiến lực, Chu Nhược Thần mới

biết được, hẳn lúc này muốn chém giết đến Cổ Thiên Gia khả năng, quá thấp.

Hắn tự tin, tựa hồ có chút qua.

Như vậy, ba tên Hộ Đạo Giả phải chăng, có thể sáng tạo một cái cơ hội đâu?

Như có cơ hội, hẳn sẽ hay không động thủ đâu?

Nếu là động thủ, như vậy đến tiếp sau đường, lại làm như thế nào đi?

Chu Nhược Thần không muốn do dự, nhưng hôm nay, đến một bước này, muốn sao, thì kiên định chính mình trước đó quyết định —— giấu dốt, thấy rõ hết thảy, cái này, đem nỗ lực không nhỏ đại giới, thậm chí, có khả năng dẫn đến đại Chu gia tộc hủy diệt.

Muốn sao, thì chánh thức nắm lấy cơ hội, kích hoạt Tà Tôn kiếm toái phiến, như vậy, Tà Tôn kiếm toái phiến hội thôn phệ huyết mạch chi lực, bộc phát ra tiềm tàng lực lượng, không chỉ có chém giết Cổ Thiên Gia, có khả năng đem vùng này toàn bộ hủy diệt.

Bây giờ tình huống như vậy hạ, hẳn một khi làm như thế, trong cơ thể hắn Hư Đan, hồn khí đem bị thương nặng,

Nguyên bản thương thế, sẽ trở thành chánh thức trí mệnh thương thế.

Lần thứ nhất, Chu Nhược Thần phát hiện, rất nhiều chuyện, tựa hồ vượt qua hắn ngoài dự liệu.

Lúc này, cuồng bạo lực lượng đã nghiền ép mà đến, ba tên Hộ Đạo Giả đánh xơ xác huyết quang, giữ vững đại Chu gia tộc bị xung kích phạm vi, cho nên càng là gặp được mãnh liệt trùng kích, nhao nhao lần nữa thổ huyết.

"Vân Tước, lựa chọn thế nào?"

Chu Nhược Thần cuối cùng chỉ có mười sáu tuổi, mà lại hơn phân nửa năm tháng đều là đi theo phụ vương hắn khổ tu, tâm trí thật ra cũng chẳng phải thành thục.

Cái kia thành thục, vẹn vẹn chỉ là thân nhân rời đi bị thương cùng tuyệt vọng đẩy nhanh quá trình chín.

Bây giờ, tại đối mặt chánh thức tình huống thời điểm, làm thực lực hoàn toàn bị áp chế, có như vậy trong nháy mắt, Chu Nhược Thần mất đi phương hướng.

"Ta ngẫm lại, trước nhìn."

Vân Tước thần sắc ngưng trọng, trong lòng nói ra.

Hai người, bởi vì niết bàn cửu biến công pháp, bởi vì hồn khí tương thông, mà tại dựa vào tâm linh giao lưu.

Như vậy, cũng không ngu Cổ Thiên Gia hội biết được.

Vân Tước trong lòng nói xong, liền lâm vào trầm mặc.

Một cái kia nháy mắt, Vân Tước mất đi nhịp tim đập, phảng phất chết đi, nàng Vân Tước thân thể tại Chu Nhược Thần trong ngực, càng là như một cỗ thi thể, không có nhiệt độ, rất nhanh liền bắt đầu băng lãnh.

Chu Nhược Thần trải qua qua cảnh tượng như vậy, biết được Vân Tước hẳn là vận dụng thủ đoạn đặc thù, cho nên cũng không nóng lòng.

Cục thế trước mắt cứ việc rất tồi tệ, nhưng bởi vì đối chúng sinh cảm tình cũng không sâu, Chu Nhược Thần ngược lại là còn có thể bảo trì bình tĩnh, bảo trì trấn định.

"Lão đầu tử, Chu Nhược Thần tình huống, nên lựa chọn thế nào? Cầu chỉ điểm."

Một mảng sâu trong hư không, Vân Tước thanh âm, vang dội tới.

Nàng hỏi thăm, thật ra không có nghĩ qua muốn tìm đáp án.

Bởi vì lão đầu tử tình huống, thật ra đã thật rất kém cỏi.

Nàng tới nơi này, chỉ là tiềm thức, muốn cho mình một đáp án. Lão đầu tử đề nghị, cũng không trọng yếu.

Tựa như là mỗi lần chiến đấu, cũng sẽ cùng lão đầu tử thông báo một tiếng tái chiến đấu một dạng.

Cái này, vẹn vẹn một cái thói quen.

"Đứa nhỏ này, tình huống có chút đặc thù, trí nhớ bị người trấn áp qua, mà lại huyết mạch truyền thừa, có chút không được đầy đủ. Hoặc là nói, truyền

thừa bản thân, không có hạn định phương hướng

Nếu như xem ra, nếu như ta không có phỏng đoán sai lầm, tiền bối truyền thừa, đúng có chỗ gián đoạn, sau đó, bên trong tàn khuyết cái kia bộ phận, muốn sao, là muốn hấn tự mình lựa chọn, muốn sao, cũng là bản thân truyền thừa tàn khuyết."

Vượt quá Vân Tước ngoài dự liệu, cái kia già nua mà thanh âm khàn khàn. Rõ ràng truyền lại đến cùng Vân Tước trong lòng.

Vân Tước có chút kinh ngạc, tựa hồ, lão đầu tử thật cực kỳ coi trọng cái này tên là ' Chu Nhượng Thần ' người. Cái này vền vền bởi vì, tuần này Nhượng Thần, có được Tà Tôn huyết mạch sao?

Lão đầu tử biết rất nhiều, Vân Tước biết, cũng cũng không ít.

Lúc này, trong nội tâm nàng có càng đa nghi hơn nghi ngờ.

"Lão đầu tử, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ta có chút không hiểu."

Vân Tước chần chờ một lát. Ngữ khí mang theo nghi hoặc chỉ ý.

"Thật ra, thì là chân chính vô tình cùng hữu tình vấn đề. Mà lại, như hấn nói vì chính mình lập đạo. Bản ý đúng tốt, lại coi nhẹ Đạo Bản thân thể rất nhỏ phương diện trái. Mà ta tôn tại ý nghĩa, không chỉ có là thù hờ người trưởng thành, càng là. Muốn đem hấn mang lên một đầu tốt đường.

Đây là ta trách nhiệm. Cũng là ta gánh vác . Còn nguyên nhân, lại đã sớm trước đây thời cổ đại bên trong chung kết."

"Tính toán, những thứ này, người cũng không hiểu, người chỉ cần biết, hấn cần lắng đọng phía dưới như hấn nói Tâm Linh chi Đạo, tiến hành chánh thức thuật biến, là được. Cũng đừng quan tâm cơ bản nhất. Hữu Tình Đạo, cùng Vô Tình Đạo lựa chọn.

Hấn hiện tại. Hơn phân nửa thời điểm đúng vô tình , có thể giết người không chớp mắt , có thể nhìn bên cạnh người thân tử đạo tiêu mà thờ ơ, không có tâm tình gì ba động, thậm chí chỉ cần có thể đạt tới mục đích, để bên cạnh hấn người đi chịu chết, hấn đều không nhất định có thể coi ra gì. Mà cũng bởi vì truyền thừa, đối với huyết mạch thân cận người, hấn lại sẽ có nhận thấy tình hiện ra, bởi vậy, hấn tính cách đúng hỗn loạn, mâu thuẫn, phức tạp, nhưng cũng là khó có thể lập đạo."

Lão nhân thanh âm khàn khàn càng lộ vẻ trầm thấp một số.

Hấn càng suy yếu.

Lần này, không cần hấn nói, Vân Tước đã cảm nhận được.

Vân Tước cực kỳ lo lắng, cho nên, nàng đã không hy vọng lão đầu tử nói tiếp.

Cứ việc điều này rất trọng yếu, nhưng Chu Nhượng Thần cùng lão đầu tử tầm quan trọng, Vân Tước lựa chọn cái trước.

"Thật ra, cái này vấn đề, chỉ là một cái thôi hóa phương diện, người tính cách, mới thật sự là hồng trần chi tâm tính cách, thất tình lục dục, đều hết sức rõ ràng, hấn làm thiếu niên, mười sáu tuổi, cũng không có trải qua chánh thức Thiếu Niên Nhiệt Huyết, cho nên bất luận đúng hữu tình cùng vô tình đường, đều không có chánh thức tìm hiểu qua.

Rất nhiều thứ, không phải chân chính xâm nhập tâm linh trải qua qua, chung quy là không cách nào nắm giữ nguồn gốc từ tại ở sâu trong nội tâm trải nghiệm

Mà chân hư trí nhớ, liền giống với đúng một trận huyền cảnh một dạng, tại bây giờ toàn mới thể giới quy tắc bên trong, có thể lưu lại, vền vền một phen thồn thức cùng cảm thán, lại sẽ không đối bản tính có ảnh hưởng.

Càng không nói đến, cái kia thật hư trí nhớ, có thể là bị xuyên tạc, cũng có thể là một loại lừa dối.

Nhìn như đơn giản đồ,vật, thật ra, không có hấn muốn đơn giản như vậy."

"Mặt khác, trong cơ thể hấn Thánh Linh hồn khí còn có còn sót lại, không có dung hợp, cái này khiến hấn chiến lược nhiều lần vượt qua hạn chế, cái này nhìn như đúng chuyện tốt, trên thực tế, lại là nghiêm trọng tai hại, sẽ để cho hấn sinh ra mù quáng tự tin, mà dạng này hồn khí một khi hao hết sạch mà không phải dung luyện đến bên trong thân thể lời nói, sẽ đối với hấn về sau thiên phú tạo thành ác tính ảnh hưởng.

Cho nên lần này, hấn tu vi bị phá rơi, thật ra là một chuyện tốt.

Như hấn nói, cũng có chỗ mơ hồ cảm nhận được loại tình huống này, cho nên hấn tự tin và mâu thuẫn tâm tính, cũng nguồn gốc từ nơi này."

Lão nhân nói ra lời nói, Vân Tước có chút hiểu, nhưng cũng có chút không hiểu.

Có điều Vân Tước bất luận có phải hay không có thể hiểu, nàng đều đem những lời này, toàn bộ nhớ kỹ.

Bởi vì, Vân Tước biết, những lời này, nàng không cần phải hiểu, chỉ cần Chu Nhượng Thần có thể nghe được, vậy là tốt rồi.

"Lão đầu từ, người nghỉ ngơi thật tốt, chú ý bảo vệ tốt chính mình, . người đã nói, muốn nhìn ta niết bàn cửu biến chánh thức đại thành, muốn nhìn ta quét khỏi Tiên Hoàng Không Tước huyết mạch chủng tộc, muốn nhìn cái kia vô tận vinh diệu! Cũng không nên làm tên lừa đảo, không phải vậy ta cả một đời sẽ không tha thứ người."

Vân Tước có chút khổ sở, lại giọng mang ' ý uy hiếp ' nói ra.

"Vân Tước, nhớ kỹ, về sau đừng dùng ' cả một đời ' đi nói chuyện, cả một đời quá dài, biến số quá nhiều. Tu sĩ chúng ta, cần phải chỉ tranh sớm chiều."

Thanh âm khàn khàn kia càng nhạt, phảng phất giống như nền tàn trong gió, bất cứ lúc nào cũng sẽ tiêu tán.

Vân Tước lo lắng hơn.

Trong nội tâm nàng sinh ra có chút không tốt cảm giác đến, cho nên trong lòng có chút hoảng.

"Đừng lo lắng, ba năm năm, ta lão già này, còn không chết. Tại ta trạng thái như vậy, cho dù là muốn Hóa Đạo, ngăn ngủi mấy năm, vẫn có thể chịu đựng được. Người còn không tìm được đạo lý, lão đầu từ có thể nào cam tâm thì rồi đi như thế đâu?"

Lão đầu từ thanh âm phá lệ hiền lành, cũng phá lệ âm áp.

Tuy nhiên chắc là không còn hiển hóa ra thân hình đến, cũng không nghi ngờ, cái kia hiền lành chỉ ý, đã lan tràn ra, toát lên cái này một mảnh hỗn độn hư không.

"Lão đầu từ "

Vân Tước khó được không có phản đối, ngược lại không khỏi thở dài một tiếng.

Nàng tính tình thẳng, hùng hực , bình thường lại không quá hiểu rõ thở dài.

Số tuổi nhỏ nhỏ, bây giờ thở dài, nhưng lại đúng một khác một phen tư vị.

Lão đầu từ không nói gì thêm.

Nên nói, tựa hồ cũng đã nói xong.

Vân Tước đình trệ sau một lát, trở lại nàng thân thể Vân Tước bên trong thân thể.

Lập tức, cái kia băng lãnh đến như cứng ngắc thân thể, lại dần dần khôi phục sinh cơ.

Lúc này, chiến đấu, đã bày biện ra thiên về một bên cục thế. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Chết không có gì đáng tiếc!

Vân Tước lưu ý đến, Chu Nhược Thần thái độ, y nguyên so sánh bình thản, tựa hồ đối với ba tên Hộ Đạo Giả sinh tử, cũng không phải là nhìn đến rất nặng.

Trước đó, Vân Tước vẫn cảm thấy, đây là Chu Nhược Thần bản tính lạnh nhạt, bây giờ, kết hợp lão đầu từ những lời kia, Vân Tước hiểu rõ, Chu Nhược Thần xác thực có có nhiều vấn đề.

"Vân Tước, người thấy thế nào?"

Chu Nhược Thần tâm linh thanh âm truyền tới, vang vọng tại Vân Tước trong lòng.

Hai tâm linh người giao lưu phương diện, ngược lại là dần dần càng thêm khế hợp, Chu Nhược Thần Hỗn Độn Hư Đan hủy diệt về sau, đối với niết bàn chỉ lực vận dụng, ngược lại càng thêm thuận buồm xuôi gió một số.

Vân Tước nghĩ đến Chu Nhược Thần trước đó nói những lời kia, sử dụng Cổ Thiên Gia thủ đoạn, hủy diệt hắc Hư Đan, dạng này hội càng triệt để hơn càng thuần túy một điểm. Bây giờ xem ra, cái này một cái mục đích, xác thực đạt tới, đồng thời, thành công lừa dối địch nhân, để cho địch nhân vì vậy mà giảm xuống đối Chu Nhược Thần tâm phòng bị.

Vân Tước trong lòng không khỏi có chút nghiêm nghị, dạng này Chu Nhược Thần, nếu là còn như vậy phát triển tiếp lời nói, vô tình một khi Chúa Tể hữu tình, hẳn chọn Vô Tình Chi Đạo, hậu quả, thiết tưởng không chịu nổi.

"Vân Tước? Tịch Nhan?"

Chu Nhược Thần tâm linh thanh âm vang lên lần nữa.

"Hả, thật ra, Chu Nhược Thần, ngươi là có hay không cảm thấy, chính ngươi, có rất nhiều không đủ? Rất nhiều mê hoặc? Chính mình đạo, còn cũng không có thật sự xác định tốt?"

Vân Tước tâm linh truyền âm nói.

Chu Nhược Thần hơi hơi trầm mặc, nói "không tệ, xác thực như thế, chuyện này, thật ra ta một mực đang suy nghĩ, một mực đang tìm kiếm cái biến, cũng một mực đang tìm tòi thuộc về mình sinh tồn phương thức, nhưng "

Chu Nhược Thần không có toàn bộ nói xong. Có mấy lời, không nói, lấy Vân Tước thông minh. Cũng là có thể hiểu rõ.

Chu Nhược Thần chưa từng có phủ nhận qua Vân Tước thông minh, thậm chí, có chút phương diện, Vân Tước so với hẳn phải mạnh hơn một chút.

"Thật ra ngươi vấn đề, lấy cá nhân ta cái nhìn mà nói "

Vân Tước trầm tư một lát, lời nói vô cùng nghiêm túc, đem lão đầu tử nói những lời kia. Gần như hoàn toàn không có giữ lại nói ra.

Chỉ là, một số quan trọng rất nhỏ phương diện, bởi vì hai người quan hệ cùng thân phận khác biệt. Hơi có thay đổi mà thôi.

Vân Tước những lời này, để Chu Nhược Thần phảng phất giống như bị sét đánh, rung động hồi lâu.

Một loại nguồn gốc từ tại trong huyết mạch lực lượng tràn ngập, cứ việc Thể Nội Kinh Lạc tình huống đã vô cùng hồng bát. Thế nhưng là lúc này. Chu Nhược Thần phảng phất nhìn với bản thân chánh thức to lớn thiếu hụt.

Lúc này, Vân Tước tổng kết nói " cho nên, vấn đề ở chỗ, ngươi đến cùng đứng lựa chọn Hữu Tình Đạo, vẫn là Vô Tình Đạo. Đây có lẽ là nguồn gốc từ ngươi truyền thừa lựa chọn, ức hoặc là trong truyền thừa đoạn nghịch chuyển cùng biến cố, ức hoặc là một loại bố cục cùng cái bẫy, nhưng bất luận kết quả như thế nào. Ngươi nhất định phải chọn, sau đó mới có thể có lấy đi xuống."

Vân Tước nói. Tự thân , đồng dạng cũng có rung động, có chỗ phiền muộn cùng thôn thức, bởi vì vì một số không hiểu, nằng lại hiểu nhiều lắm một số.

Hiểu nhiều lắm một số, trong lòng nặng nề liền gia tăng một số.

Có thể hoàn toàn, nằng cũng không thích nặng nề, chỉ thích thật đang đối mặt thất tình lục dục, phóng túng chính mình thể xác tinh thần.

Cho nên, nói xong những thứ này về sau, Vân Tước ngược lại là cũng xem nhẹ cái kia Cổ Thiên Gia cái này cái cự đại uy hiếp, lười biếng phui phui chính mình tước chân, nói " tốt, bản đại gia nên nói đều nói, sự tình lần này, cùng lần này ' dạy bảo ', coi như ta và ngươi trước đó ân tình hòa nhau."

Vân Tước lại khôi phục đã qua cái kia cà lơ phất phơ vô sỉ đáng đáp.

Hoặc là nói, dạng này thái độ, thật ra cũng là mới nằng triển hiện ra cách sống.

"Cám ơn."

Chu Nhược Thần trầm mặc một lát, nghiêm túc nói.

Câu nói này, cũng xuất phát từ nội tâm.

Theo Vân Tước lời nói bên trong, Chu Nhược Thần nhận rất chấn động mạnh động, mà lại, phảng phất, Vân Tước có thể nhìn xảy ra vấn đề,

Muốn vượt xa hắc tướng tượng.

"Muốn tạ bản đại gia, liền đem ngươi hồn khí đều cho bản đại gia ta sử dụng, chính ngươi giữ lấy, cũng là lãng phí, ta sử dụng cái này hồn khí, có thể thúc đẩy niết bàn cửu biến cảm ngộ khác sâu hơn một số. Ngươi biết, bản đại gia cực kỳ không thích tu luyện."

Vân Tước trong lòng đề nghị.

Xem ra, nằng là thật cực kỳ ưa thích hồn khí.

Ưu thích Chu Nhược Thần Linh Hồn Bồn Nguyên hồn khí.

"Hồn khí cho người không quan hệ, dù sao một khi ta làm ra quyết định có lẽ, ta thì không hoàn toàn là ta. Bất quá, người trước nói, cái kia 'chân hư trí nhớ là có thể bị xuyên tạc, không cách nào tại toàn tâm thế giới đặt chân' đúng chỉ cái gì?"

Chu Nhược Thần muốn làm rõ chuyện này.

Hắn mơ hồ cảm thấy, cái quan điểm này, phi thường trọng yếu —— có thể là hắn coi ra hắn xuất hiện tại linh hà bí cảnh bên trong lớn nhất yếu tố mấu chốt.

Theo tự thân dần dần trưởng thành, trí nhớ bên trên, tựa hồ có càng nhiều chứng ngại, Chu Nhược Thần cũng biết mình có đối với mình thực hành trí nhớ phong trần sự việc, có thể trí nhớ phức tạp biến hóa, mơ hồ có chút vượt qua hắn đoán trước.

Chu Nhược Thần hỏi thăm, để tiểu Vân Tước ngăn ngại.

Phảng phất, tiểu Vân Tước tuyệt không nghĩ tới Chu Nhược Thần sẽ như vậy hỏi.

"Đơn giản như vậy sự việc cũng đều không hiểu? Loại chuyện này, đại gia ta nói vô dụng, cần chính người thể ngộ. Phật viết, không thể nói, không thể nói."

Vân Tước một trận ngốc trệ, lập tức lập tức lấy một loại xem thường ngữ khí, ở trong lòng truyền âm cho Chu Nhược Thần.

Chu Nhược Thần cảm nhận được Vân Tước cái kia một sợi bối rối chi tâm, lập tức, lại phát giác được Vân Tước cái kia khinh thường chi ý, nhất thời, hắn không khỏi lần nữa tự hỏi.

Có thể, đúng lúc này.

Bầu trời bỗng nhiên mạnh mẽ Chấn, một cỗ đáng sợ sức nổ xông ra, màu đen bảo tháp bắn ra ba đạo lưu quang.

Lưu quang như tia chớp màu đen, giết ra đồng thời, diễn hóa ra một cái cực kỳ đáng sợ màu đen Hung Lang.

Hung Lang toàn thân đen nhánh, phảng phất giống như màu đen lõi đỉnh thú khổng lồ, tàn sát ra kinh người uy áp chi lực.

Một chiêu này, uy lực so với trước đó, bỗng nhiên đề bạt trọn vẹn gấp năm lần!

Khủng bố như vậy lực lượng đột nhiên bạo phát, trước đó đã xuất ra toàn bộ thực lực tam đại Hộ Đạo Giả, lập tức như bị cưỡng ép nghiền ép, cho nên ngay cả sức phản kháng đều không có.

"Phốc phốc phốc ——"

Huyết quang phun ra, ba cái lõi đỉnh hắc khí Hung Lang, nhao nhao hóa thành màu đen quang ảnh, đánh xuyên ba tên Hộ Đạo Giả mi tâm.

Dòng máu như mũi tên máu, tức nhanh chóng phun ra ngoài, lập tức phun tại Chu Nhược Thần trên đầu, trên mặt, trên thân.

Máu, còn nóng hổi, nóng rực.

Mùi huyết tinh còn vô cùng nồng đậm.

Máu trong nước, còn ẩn chứa tinh túy mà cổ lão phù văn khí tức, còn có khô cạn ẩn ký cùng khô héo suy kiệt hàm ý hiện ra.

Chu Nhược Thần trong lòng cảm giác nặng nề, đột nhiên ngẩng đầu, liền đã thấy, tam đại Hộ Đạo Giả đầu người, đã bị Cổ Thiên Gia tay lập tức bắt lấy, sau đó đột nhiên vận một cái, đầu người, bị sông sớ sớ kéo xuống tới.

Ba tên Hộ Đạo Giả linh hồn bay ra, bị ba đạo hắc quang phảng phất giống như mũi tên một dạng, trong nháy mắt bắn thủng, đóng đinh ở trong hư không.

"Phốc phốc phốc ——"

Ba đạo linh hồn, trong nháy mắt vỡ nát.

Một khắc này, Chu Nhược Thần ngốc.

Vân Tước thân thể Hỏa Năng lên, một cỗ vô hình sát ý ẩn chứa tại trong cơ thể nàng, nhưng rất nhanh lại biến mất.

Một bên khác, Chu Linh Dạ ngờ ngác nhìn lấy một màn này, hai mắt, thậm chí chảy ra máu và nước mắt.

Một màn này, để Chu Nhược Thần thật ngốc trệ.

Hắn cảm thấy, đáy lòng của hắn, phảng phất có đồ vật gì, bị lần này bỗng nhiên đánh nát.

"Ba cái lão thất phu, chết chưa hết tội! Dám cùng Cổ Đại Trường Lão giằng co, chết không có gì đáng tiếc!"

"Ba cái lão cẩu, sớm đáng chết!"

Chu Linh Tân cùng Chu Di vẫn lúc này cũng tại sau khi ngẩn ngơ, lập tức đối Cổ Thiên Gia nộ lên.

Chỉ là, tại cái này hoàn toàn tĩnh mịch đại Chu gia tộc bên trong, hai người bọn họ thanh âm đúng như vậy rõ ràng, như vậy chói tai.

Chu Nhược Thần ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Chu Linh Tân cùng Chu Di vẫn.

Hắn không biết hai người, nhưng cũng thông qua nguyên lai ngu ngốc trí nhớ, tìm thấy được hai người này tin tức.

Chu Linh Tân, Chu Di vẫn.

Chu Linh Dạ từng vì bọn họ, từ bỏ tự thân tài nguyên tu luyện, đem bọn hắn đưa vào một cái tương đối bọn hắn thiên phú mà nói đã rất không tệ tông môn.

Đáng tiếc, hai người bây giờ lấy oán báo ân, giống như chó điên.

"Nhìn cái gì vậy, phế vật! Nếu không phải bồi dưỡng ngươi hao tổn tư nguyên, chúng ta làm thế nào có thể lưu lạc đến bây giờ tình cảnh như vậy? Chu Nhược Thần? Chu phế vật, Chu ngu ngốc! Chu Linh Dạ? Tiện nhân, phế vật, tự cho là đúng cẩu vật!"

Chu Linh Tân, khắp khuôn mặt đứng về dữ tợn, trong mắt về oán độc, cực kỳ nồng đậm.

Phảng phất, nếu không có cái kia Cổ Thiên Gia ở đây, hắn thì sẽ lập tức động thủ, giết chết Chu Nhược Thần, chà đạp lên tra tấn Chu Linh Dạ.

Loại này điên cuồng, thậm chí tại cái kia như đốt hỏa diễm thiêu đốt trong hai mắt, viết đến vô cùng rõ ràng!

Ba tên Hộ Đạo Giả thân thể, cứng ngắc ngã trên mặt đất, mặt đất, chảy xuôi một mảng lớn đỏ tươi dòng máu.

"Chu Linh Dạ, nói tiếp đi! Chiến Hồn kiếm đạo ảo nghĩa, quan trọng linh ngộ điểm, nhập môn phương thức chờ một chút, đừng có nửa chút giấu diếm.

Không phải vậy, . kế tiếp có kết cục như thế, nhất định là Chu Nhược Thần!"

Cổ Thiên Gia thanh âm, vô cùng hồ hững, thì phảng phất đang nói một kiện cực kỳ không có ý nghĩa sự việc.

Không có người hoài nghi hắn không sẽ động thủ.

Chu Linh Dạ thất hồn lạc phách, nàng đã tại dạng này áp lực dưới sụp đổ, thậm chí đã chết lặng.

Nhưng nàng y nguyên muốn cho Chu Nhược Thần sống sót.

Chu Nhược Thần, mới đứng Chu gia hi vọng.

Dù là cái này có thể là Cổ Thiên Gia thuận miệng thuyết pháp, dù là Cổ Thiên Gia vô cùng có khả năng tại nàng truyền ra Chiến Hồn kiếm đạo hạch tâm tổng cương cùng ảo nghĩa về sau, lập tức trở mặt.

Nàng cũng đã không có lựa chọn.

Cho dù là một chút hi vọng, nàng cũng y nguyên muốn vì Chu Nhược Thần tranh thủ.

"Nghe được cái kia hai cái đàn độn lời nói sao? Chu Nhược Thần, ngươi nghe có cảm giác gì? Cảm thấy phần nộ sao? Cảm thấy bên trong thân thể máu tươi đang thiêu đốt sao? Đúng, ta quên, hiện tại ngươi, gần như phế, không có gì ứng đối thực lực, thật đáng buồn vô cùng."

Vân Tước trong lòng truyền âm, lời nói hoàn toàn không khách khí.

Nàng tính cách, khôi phục lại như trước như vậy tính cách.

Phảng phất sự tình gì, đều nhìn Chu Nhược Thần không thể nào thuận mắt.

"Sau chuyện này, ta lại chọn chính mình đường nên làm như thế nào. Như vậy hiện tại, liền để ta điên cuồng một lần đi!"

Chu Nhược Thần nhìn Chu Linh Dạ liếc một chút, trong lòng sinh ra thẩm nhuần linh hồn thủ hộ chấp niệm.

Thì phảng phất, lúc này Chu Linh Dạ, đã không phải là Chu Linh Dạ, mà chính là muội muội của hắn Tiểu Cửu Cửu một dạng.

"Ngươi muốn làm cái gì? Ngươi cũng không nên làm ầu, đến mức hổ hổ đại gia ta a!"

Vân Tước lại lộ ra có chút lo lắng, nói chuyện, lại như cũ mang theo ' điều ngoa ' chỉ ý. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Người, không có tương lai!

Chu Nhựt Thần lộ ra thoải mái nụ cười, trong lòng truyền âm nói "Vân Tước, người rất nhiều chuyện nói đúng, mà ta, thật là một mực không có tìm tìm được chính mình đạo, lần này, vậy liền "

Chu Nhựt Thần không có nhiều lời, mà chính là bắt đầu đem chính mình hồn khí, tuyệt đại bộ phận tuôn hướng Vân Tước.

Vân Tước thể chất, rất đặc thù, có được cực hạn sức hấp dẫn, phảng phất một cái vòng xoáy giống như hắc động, vĩnh viễn không có khả năng lấp đầy.

Có điều Vân Tước lúc này cũng không có phản kháng, nàng chỉ là yên tĩnh thừa nhận đây hết thảy.

Nàng tựa hồ biết Chu Nhựt Thần quyết định, nhưng là nàng cũng không có ngăn cản.

"Thiên Thương Thương, Địa Mệnh Mông, Hồn Đạo Vạn Niên Trường, Huyết Tế, Tiên Tổ."

Chu Nhựt Thần tự lẩm bẩm.

Lần này, hắn là nói ra lời nói.

Mà nói đến đây nói ra, Tà Tôn kiểm toái phiến, lập tức liền tiêu tán ra vô cùng khủng bố uy nghiêm khí tức.

Chu Nhựt Thần lấy tổ tiên chi tâm, lấy trí nhớ Thiên Xu cổ trấn băng liệt làm đại giá, chuẩn bị huyết tế tổ tiên ý chí, thiêu đốt hồn khí, thúc đẩy Tà Tôn kiểm toái phiến, triệt để chém giết Cổ Thiên Gia.

Mà lúc này Cổ Thiên Gia, cũng lại lộ ra cảm nhận được một cổ cực kỳ đáng sợ hung hiểm khí tức.

Cả người hắn không khỏi nghiêm nghị, ánh mắt đột nhiên khóa chặt Chu Nhựt Thần, liền muốn tại trong một nhịp hít thở, đem Chu Nhựt Thần chém giết.

Tại hoà, hắn tuyệt sẽ không lưu lại!

Chỉ là, hắn còn chưa kịp xuất thủ.

Đình viện chỗ sâu Thiên Mộc cổ thụ, bỗng nhiên phóng xuất ra một đạo cực kỳ đáng sợ hào quang màu bích lục.

Hào quang màu bích lục trong nháy mắt bao phủ Chu Nhựt Thần, khiến cho Chu Nhựt Thần công sát thủ đoạn, trực tiếp gián đoạn.

Tiếp lấy. Hào quang màu bích lục bên trong, Chu Bích Nguyệt cực hạn bóng người xinh đẹp hiển hóa ra ngoài.

Cái này như tuyệt thế tiên tử đồng dạng thân ảnh, trực tiếp chấn kinh Chu Linh Dạ ba người. Cũng làm cho Chu Linh Tân cùng Chu Di Văn hai người hoàn toàn mất trọn tròn.

"Cái này đây là Chu Bích Nguyệt lão tổ?"

"Chu Bích Nguyệt lão tổ làm sao sẽ mạnh mẽ như thế, như tuyệt thế tiên tử đồng dạng?"

Chu Linh Tân cùng Chu Di Văn hoàn toàn ngốc, trông mắt đều hơi kém trừng ra ngoài.

Một màn này, quả ngoài ý muốn, cũng quả chấn động lòng người!

"Ông —— "

Trong một chớp mắt, như Thương Long Hung Hồn, hiển hóa Chiến Hồn ẩn ký. Trong nháy mắt giết ra.

"Xuy xuy —— "

Chiến Hồn chi lực, có được tuyệt thể thần tính quy tắc, mang theo nghiền ép năng lượng. Chạy ra ngoài Cổ Thiên Gia giết đi qua.

Cổ Thiên Gia không dám khinh thường, trực tiếp tế ra màu nâu bảo tháp, cùng Chu Bích Nguyệt chiến đấu cùng một chỗ.

"Àm ăm —— "

Trong một chớp mắt, phảng phát giống như trời long đất lở. Giữa thiên địa hỗn loạn tung bùng. Toàn bộ hư không đều như muốn bị đánh cho sụp đổ.

Lúc này, Thiên Mộc cổ thụ tiêu tán ra ánh sáng, bảo vệ đại Chu gia tộc, trở ngại hết thảy trùng kích lực đối với Đại Chu nhà làm phá hư.

Giữa thiên địa, thanh thế to lớn, cát bay đá chạy.

Trong nháy mắt, Chu Bích Nguyệt cùng Cổ Thiên Gia đã kịch chiến đến cùng một chỗ, đánh cho đầy trời tàn ảnh. Pháp tắc kinh thiên động địa.

Chiến đấu mười phần kịch liệt, cũng mười phần tàn khốc.

Cổ Thiên Gia có chút chật vật. Toàn thân đầm máu.

Mà Chu Bích Nguyệt, toàn thân áo trắng quần lụa mỏng, thậm chí đồng dạng nhuộm đầy dòng máu.

Nàng bị bao phủ tại máu trong nước, Chiến Hồn kiếm đạo, bị thi triển đến cực hạn, mười hai Chiến Hồn, thay phiên hiển hóa, không ngừng tổ hợp, tầng tầng lớp lớp điệp gia, càng chiến càng mạnh.

Có thể nàng khí huyết hao tổn, cũng càng phát ra nghiêm trọng.

Tiếp tục như vậy nữa, Chu Bích Nguyệt, tất nhiên sẽ lần nữa gặp nạn, hóa thành thương cổ bộ đáng.

Bởi vì nàng kích phát ra khí huyết chi lực, tại cực tốc khô cạn.

Chu Nhược Thần tâm, nhận mãnh liệt trùng kích, thì phảng phát trở lại đã từng ngốc trệ nhìn lấy Tế Thiên Vực sụp đổ một khắc này, trí nhớ cảm khu, phảng phát bởi vậy, mà đọng phải nhất định trùng kích.

Chu Nhược Thần bên trong thân thể máu, tại bắt đầu sôi trào.

Lúc này, Chu Bích Nguyệt cũng đã thu hồi Chiến Hồn Hồn Ấn.

Mà Cổ Thiên Gia, tuy nhiên có chút chật vật, nhưng cũng đồng dạng thu hồi cái kia màu nâu bảo tháp.

"Ngươi thua! Ta đã thủ hạ lưu tình, như lại không biết tốt xấu, ngươi đại Chu gia tộc, hôm nay, đáng diệt tộc!"

Cổ Thiên Gia lạnh giọng nói ra.

Tuy nhiên hắn bị thương không nhẹ, nhưng Cổ Tộc thánh địa, cũng không phải là chỉ có hắn một vị trưởng lão.

"Linh Dạ, giao ra Chiến Hồn Kiếm Đạo Tổng Cương."

Chu Bích Nguyệt trầm mặc nửa ngày, bỗng nhiên nói ra.

Nàng xuất hiện, không có thay đổi phảng phát nhất định kết quả.

Chu Linh Dạ khẽ gật đầu, ho khan máu tươi, lần nữa nói tiếp ra Chiến Hồn Kiếm Đạo Tổng Cương ảo ảnh.

"Chậm đã!"

Lúc này, hư không chấn động, Hậu Vạn Tồn, đúng là từ hư không bên trong đi tới.

"Hậu Vạn Tồn? Ngươi tới làm cái gì?"

Cổ Thiên Gia sầm mặt lại.

"Ngươi có thể tới, chẳng lẽ ta liền không thể đến? Càng không nói đến, Chu Nhược Thần, chính là ta Vô Cực thánh địa thủ tịch đại đệ tử! Đúng tương lai đề cử đến chủ thánh địa Thánh Tử!"

Hậu Vạn Tồn lạnh hừ một tiếng, không chút khách khí đáp lại nói.

Lập tức, hần phát hiện Chu Nhược Thần tình huống về sau, nhất thời lòng đầy căm phẫn, phảng phất bởi vì Chu Nhược Thần tao ngộ, mà vô cùng phần nộ.

Nhưng hôm nay, Chu Nhược Thần thật thấy rõ.

Người này, xác thực cực kỳ đối trá.

Chu Nhược Thần tâm nói " Vân Tước, ngươi thắng."

"Bản đại gia chi ngôn, vốn là thật, chỉ là trước kia ngươi ngu xuẩn mất khôn, không tin mà thôi! Hừ, hiện tại biết ăn thiệt thòi đi! Ngươi nhìn người này, đối trá bộ dáng, khiến người ta buồn nôn!"

Vân Tước đánh lấy chính mình tước chân, khinh thường nói.

Chu Nhược Thần không có trả lời.

Liền nghe Hậu Vạn Tồn nói " ngươi đúng là hủy hần thiên phú, ngươi, quả thực là tội đáng chết vạn lần!"

"Tội đáng chết vạn lần? Chỉ bằng ngươi? !"

Lúc này, Cổ Thiên Gia cũng đã xuất thủ, hiển nhiên, hần đối với Hậu Vạn Tồn, cũng rất không ' hài lòng '.

Hai người chiến đấu, nhất thời lần nữa bạo phát.

Lại là một phen gió giục mây vần hung tàn chiến đấu, mà lại chiến đấu này, xác thực là chân thật.

Hậu Vạn Tồn đã sớm cùng Cổ Thiên Gia ước định cẩn thận, mượn cơ hội này, công bình nhất chiến, lấy luận đạo.

Cho nên, chiến đấu, nhìn không ra hư giả.

Cổ Thiên Gia vốn là hao tổn không nhẹ, bây giờ một phen chiến đấu xuống tới, càng lộ vẻ chật vật, nhiều lần bị thương.

Mà Hậu Vạn Tồn cũng không dễ mấy phần, cả người nhiều chỗ thụ thương, toàn thân dòng máu chảy ngang.

Cuối cùng, một trận chiến này lần nữa dừng lại. Cổ Thiên Gia lạnh hừ một tiếng, một phát ồng tay áo, giận nói " Chiến Hồn Kiếm Đạo Tổng Cương, Kết hợp Chu Linh Tân hai người thuyết pháp, ta đã hoàn thiện, cáo từ!"

Cổ Thiên Gia nói xong, thì muốn ly khai.

Chu Linh Tân cùng Chu Di Văn lập tức quỳ xuống đến, hô nói " đại nhân, ngài đáp ứng chúng ta chỗ tốt "

"Chỗ tốt? Xác thực là nên cho các ngươi một chút chỗ tốt!"

Cổ Thiên Gia dữ tợn cười một tiếng, một chương võ ra.

"Phốc phốc —— "

Chu Linh Tân cùng Chu Di Văn đan điền. Nhất thời bị một chương này hóa thành hai cổ chương phong, trong nháy mắt đánh xuyên.

Một khắc này, hai người thổ huyết liên tục. Kêu thảm liên tục.

Cổ Thiên Gia lạnh hừ một tiếng, nói " Hậu Vạn Tồn, chúng ta đi nhìn!"

"Chớ đi, không tiễn! Muốn lần ta Vô Cực thánh địa đệ tử. Một mình ngươi. Còn chưa đủ!"

Hậu Vạn Tồn âm thanh lạnh lùng nói.

Cổ Thiên Gia bởi vậy, mà nén giận rời đi.

Mà Hậu Vạn Tồn tại Cổ Thiên Gia rời đi về sau, mới bỗng nhiên phun ra một búng máu, tựa hồ bị thương nghiêm trọng.

Bất quá, như hần muốn như vậy sự việc không có phát sinh, Chu Nhược Thần cũng không có quan tâm ân cần thăm hỏi.

Hậu Vạn Tồn coi là đây là Chu Nhược Thần thiên phú bị hủy về sau tinh thần sa sút, tâm chết như bụi, âm đạm thiên tài chi tâm. Cho nên trong lòng càng là khinh thường.

Nhưng hần vẫn không có biểu hiện ra ngoài, mà chính là ho ra máu đồng thời. Hồ thẹn nói "Nhược Thần, không nghĩ tới sẽ phát sinh như vậy sự việc, nếu là ta sớm đi đến, thì sẽ không xuất hiện những chuyện này. Đúng Bản Tông Chủ, xin lỗi ngươi, không có bảo vệ cẩn thận ngươi."

Hậu Vạn Tồn thở dài nói ra.

Chu Bích Nguyệt không khỏi nhìn Hậu Vạn Tồn liếc một chút, không nói gì.

Chu Bích Nguyệt bước ra nặng nề tốc độ, đi vào Chu Linh Tân cùng Chu Di Văn trước mặt, nói " hai người các ngươi đứng lên."

"Lão tổ "

Chu Di Văn cùng Chu Linh Tân toàn thân run lên, lúc này, trên mặt cũng hiện ra vẻ sợ hãi.

Nhưng lập tức, Chu Linh Tân giận nói " lão tổ, các ngươi bắt công, Chu Nhược Thần một cái phế vật, các ngươi cho hắn như vậy tốt đãi ngộ, mà chúng ta, là chân chính tốt thiên phú, đích hệ huyết mạch, lại không chiếm được coi trọng, lão tổ ngươi mạnh như vậy, tùy tiện truyền thừa một chút công pháp cho chúng ta, chúng ta sao lại tại bây giờ chật vật như vậy? !

Cũng khó trách đại Chu gia tộc hội rơi vào bây giờ như vậy, chỉ có mấy người, đây chính là các ngươi tự tư tạo thành, đáng đời!"

"Còn có ngươi Chu Nhược Thần, ngươi đã là phế vật, thì thỏa hiệp thành toàn chúng ta kỳ ngộ không được sao? Bây giờ đại người tức giận, đi, đây đều là ngươi cái này kẻ cầm đầu —— "

Chu Linh Tân lời còn chưa dứt, liền ngậy người.

Chu Bích Nguyệt tay, đã đập vào trên đầu của hắn.

Cả người hắn đầu, trong nháy mắt nổ tung lên, như một mảnh dưa hấu nát bị đánh bạo một dạng.

Nhưng, không có dòng máu phun ra đến bất luận người nào bên trên.

Bởi vì máu này, đứng dơ bản.

Chu Di Văn lúc này, phù phù một tiếng quỵ xuống đến, lập tức liền muốn đập đầu.

Chu Bích Nguyệt nhưng lại phát ra nhất chương, trực tiếp đem Chu Di Văn đánh chết.

Một màn này, cũng trực tiếp chấn trụ còn muốn nói điều gì lời nói Hậu Vạn Tồn.

"Có lời gì, nói thẳng đi!"

Chu Bích Nguyệt âm thanh lạnh lùng nói.

Bất quá, vừa nói dứt lời, Chu Bích Nguyệt liền miệng lớn khục lên, dòng máu, hợp thành dây, lại không có cái gì huyết sắc.

Huyết mạch, đã khô cạn.

Chu Bích Nguyệt, đã thành nỏ mạnh hết đà.

Hậu Vạn Tồn nhìn chằm chằm Chu Bích Nguyệt nhìn hồi lâu, lập tức thu liễm cái kia phản đối trá biểu lộ, đạm mạc nói "Tốt, vậy ta cứ việc nói thẳng đi."

Hắn nói, ánh mắt trực tiếp khóa chặt Chu Nhược Thần, nói " Chu Nhược Thần, bây giờ ngươi đại Chu gia tộc đã xong. Chu Bích Nguyệt cái này lão tổ, lập tức liền muốn Hóa Đạo. Nhưng tất cả những thứ này, đều có thể cải biến. Giống như là Chu Linh Dạ các nàng, chúng ta Vô Cực thánh địa có thể cung cấp che chở, thậm chí giống như là đối đãi chân truyền đệ tử như thế chiếu cố, giúp các nàng một lần nữa ngưng tụ thiên phú."

"Ngươi bây giờ, đã không có bất kỳ giá trị gì, mà lại, như ngươi như vậy thiên tài, một khi tào ngộ nghiêm trọng như vậy thiên phú, cảnh giới hủy diệt, thiên phú còn muốn khôi phục, lại là rất khó, thậm chí, đã hoàn toàn không có khả năng. Vậy ít nhất, cần lực trọng thậm chí cả thất trọng Tạo Hóa Đan. Lực trọng Tạo Hóa Đan, đã là Thần Đan. Thất trọng lời nói, đó đã không phải là chúng ta có thể cân nhắc đan dược.

Cho nên, ngươi giá trị, thực sự ngươi đối với kiếm đạo Thông Thần linh ngộ tâm đắc, cùng đối với Chiến Hồn kiếm đạo cảm ngộ tâm đắc."

Hậu Vạn Tồn tự nhiên nói ra.

Chu Nhược Thần yên tĩnh nhìn lấy Hậu Vạn Tồn, nói " ngươi ý tứ, đúng một cái phế thiên tài, không, phế vật, vậy liền không có chút giá trị có thể nói, thì không đáng thánh địa làm nỗ lực, cho dù là lúc trước hắn là thánh địa làm rất nhiều cống hiến?"

Hậu Vạn Tồn sắc mặt không thay đổi, nói " không tệ, quá khứ là đã qua, bây giờ là bây giờ, bất cứ chuyện gì, đều là hướng tương lai phát triển, tương lai, mới đúng cân nhắc giá trị cơ sở. Nhưng cực kỳ đáng tiếc, ta tuy nhiên muốn giúp ngươi, nhưng ngươi không có tương lai. Nhưng ngươi duy nhất coi như có chút giá trị giá trị, có thể đổi lấy Chu Linh Dạ cùng cái kia hai tên tiểu nha đầu coi như không tệ tương lai!"

Hậu Vạn Tồn thần sắc ngạo nghễ, thì phảng phất, loại này trao đổi, đều là một loại bổ thí.

Mà lại, hấn trong lời nói, cũng đã ẩn hàm nhất định ý uy hiếp.

Thì phảng phất, như không tuân theo, hiện trường tất cả mọi người, đều biết chết. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Quá kém, quá kém!

Chu Nhược Thần cứ như vậy nhìn lấy Hậu Vạn Tôn.

Hậu Vạn Tôn ánh mắt cũng nhìn không chớp mắt, mang trên mặt một sợi ngời sáng lợi kiều căng chỉ ý.

"Khó trách, Vô Cực thánh địa phân bộ, trong tay ngươi, hóa thành loại kia khi nam phách nữ hỗn trưởng tông môn."

Chu Nhược Thần ngữ khí bình tĩnh nói ra.

"Ha ha, thì tính sao? Chỉ cần có thể tại ác liệt cạnh tranh bên trong, quét khỏi đệ tử kiệt xuất, chỉ cần cuối cùng, Vô Cực thánh địa có cho dù là một người thành công, thì đầy đủ. Ngược lại là như ngươi, lại rơi vào cái tình trạng gì? Chu Nhược Thần, ngươi quên, ngươi mới mười sáu tuổi, ngươi làm sao có thể cùng ta Hậu Vạn Tôn loại chuyện lật vật này hơn ngàn năm người so?"

Hậu Vạn Tôn lời nói, tràn ngập châm chọc chỉ ý.

Đây hết thầy, đều bị Vân Tước, hoàn toàn đoán được.

Lúc trước, Vân Tước nói như vậy, Chu Nhược Thần cũng không thể nào tin được.

Về sau, Chu Nhược Thần có hoài nghi, liền cũng đã tin, nhưng vẫn như cũ còn có lưu một điểm đường sống, bởi vì Hậu Vạn Tôn cái kia một phần hiển lộ ánh mắt, thật là cực kỳ chân thực.

Bây giờ một màn này phát sinh, Chu Nhược Thần mặc dù đã biết kết quả, lại như cũ có chút nhận trùng kích, nhưng, nhưng lại xa xa không so được Chu Bích Nguyệt cùng tam đại Hộ Đạo trưởng lão tao ngộ trùng kích tới nghiêm trọng.

"Chu Nhược Thần, ngươi biết không? Lúc ấy, Chân Tổ Di Huấn, thật là để cho ta sinh ra hổ thẹn, hối hận chi tâm, thậm chí, ngươi uy nghiêm khí tức, đủ để nghiền ép lúc ấy ta, mượn trận pháp uy năng, vận chuyển siêu việt quy tắc chỉ lực, gọi lên Chân Tổ Di Huấn cộng minh, để cho ta huyết mạch cũng vì đó thuế biến, cảnh giới thuế biến một bước dài, mới có thể tại bây giờ, cùng cái kia Cổ Thiên Gia tranh phong!"

Ta cực kỳ cảm kích ngươi, cực kỳ coi trọng ngươi. Chỉ cần ngươi có thể quét khỏi, ta sẽ không từ thủ đoạn bùng lấy ngươi, tất cả tư nguyên. Mặc cho ngươi vận dụng!"

Hậu Vạn Tôn ngữ khí có chút quý dị, nói ra lời nói, mỗi một chữ, đều vô cùng chân thực, rung động tâm linh.

Nhưng, cái này lại phảng phất có chút cuồng loạn vị đạo.

Người này, giống như điên cuồng. Quả thực, so Cổ Thiên Gia, càng khủng bố hơn!

Chu Nhược Thần hít một hơi lãnh khí. Hấn tiếp xúc ngươi, chưa bao giờ phức tạp như vậy, chỉ vì hấn bản thân mình, cũng là một cái phức tạp tồn tại.

Nhưng lúc này đây. Hấn chánh thức lĩnh giáo đến loại này hai mặt người điên năng lực cùng thủ đoạn.

"Nhưng ngươi vẫn là đem ta hành tung cáo tri Cổ Thiên Gia. Đúng không?"

Chu Nhược Thần lãnh đạm nói.

"Không tệ, ngươi không phải thiếu niên chí tôn sao? Thiếu niên chí tôn không phải bắt từ bắt diệt, khó có thể hủy diệt sao? Vậy ta thì nhìn xem, ngươi đến cùng phải hay không thật không thể bị phá hủy, nếu là thật sự, như vậy ta lại tại thời khắc mấu chốt ra sân, cứu ngươi, ngươi sẽ đối với ta càng thêm mang ơn. Thật thật giả giả. Chuyện tình cảm, Chu Nhược Thần ngươi không hiểu. Ta như biểu hiện ra ngoài, ngươi, đoán không được, nghĩ không ra! Ngươi sẽ đem ta xem như đúng phụ thân như thế sùng bái! Tôn kính! Ha ha ha ha ha ha!"

Hậu Vạn Tồn cười, tiếng cười rất lớn.

Mà lúc này, hư không trập bần dập dờn bên trong, Hậu Tông Duyên, Hậu Hồng Nhân, Hậu Hồng Vũ Trương Thủ Phạm một nhóm tám người, toàn bộ đến.

Tám người này sau lưng, một bộ màu trắng quần lụa mỏng mỹ lệ tiên tử, Tuyết Lăng Tiên Tử, lúc này chính lấy một loại nhìn người xa lạ ánh mắt, nhìn lấy Cổ Thiên Gia.

Cổ Thiên Gia sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, uống nói "cút về, người nào để các người tới nơi này?"

"A, không tới nơi này, làm sao có thể nhìn thấy, Vô Cực thánh địa Thánh Chủ, là như thế nào vô si ti tiện?!"

Hậu Tông Duyên cười lạnh liên tục, trong lời nói, tràn ngập thật sâu châm chọc chi ý.

Đồng thời, còn có một cỗ điên cuồng tức giận cùng sát cơ.

Đứng trước đó một màn, hần xa xa liền thấy, muốn bạo phát, lại bị Tuyết Lăng Tiên Tử ngăn cản.

Bây giờ, tâm hần, phảng phất giống như máu.

Hậu Tông Duyên kiệt ngao, điên cuồng, nhưng cũng là thật tiểu nhân, có thù tất báo nhưng cũng biết cảm ân.

Chu Nhược Thần cho hần sinh cơ, cho hần động lực,

Cũng cho hần phía trên thật sâu bài học, để hần thật sâu nhận thức đến tự thân không đủ, từ đó chân chính có hoàn toàn mới thuế biến cùng tiến bộ.

Có thể dạng này người, tại đối tông môn làm ra nặng đại cống hiến về sau, liền bị tông chủ đá một cái bay ra ngoài, trở thành tông chủ và Cổ Thiên Gia đánh cược vật hi sinh.

Chu Nhược Thần loại thiếu niên này chí tôn, loại này xa xa so với hần Hậu Tông Duyên càng mạnh mẽ hơn mới, đều bị tiện tay sử dụng, vứt bỏ, cái kia đủ để thấy đến, nếu có giá trị lợi dụng, hần Hậu Tông Duyên, cũng đồng dạng sẽ bị đá một cái bay ra ngoài, hội bị mưu hại được chết!

"Vô si ti tiện? Ấu trĩ! Làm đại kiếp buông xuống, làm sinh tử tồn vong thời khắc, người sẽ biết, có thể sống sót mới đúng thật, còn lại cái gì đều là giả!"

Hậu Vạn Tồn cười lạnh liên tục.

"Đã như vậy, ta Hậu Tông Duyên, từ nay về sau, thoát ly Vô Cực thánh địa!"

Hậu Tông Duyên cá giận nói.

Hần không muốn nghe, cũng không muốn nghe cái này bỉ ổi vô si người điên lại nói cái gì.

"Người muốn đi? Muốn mở ròi đi Vô Cực thánh địa? Người chắc chắn chứ?"

Hậu Vạn Tồn lạnh hừ một tiếng, lập tức bàn tay lớn vỗ một cái, một cỗ cực kỳ đáng sợ Thánh Vực chi lực bộc phát ra, thần tính lực lượng tràn ngập tứ phương.

Nhất thời, cái kia Thánh Vực năng lượng bao phủ phía dưới, Hậu Hồng Vũ, Hậu Hồng Nhân, Hậu Hồng Liên bọn người, toàn bộ thân thể mềm mại chấn động, thân thể vỡ tan, hung tàn lực lượng, gần như muốn trực tiếp thẩm thấu các nàng đan điền chi địa, hủy diệt các nàng tu vi.

Bên trong, đặc biệt là Hậu Tông Duyên quan tâm Hậu Hồng Vũ, càng là thân thể mềm mại run rẩy run rẩy, linh hồn đều gần như bị trấn áp vỡ nát, lập tức liền muốn tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc.

"Người —— dừng tay!"

Hậu Tông Duyên phản nộ quát.

"Cầu ta à, quỳ xuống cầu ta à! Người không phải cho Chu Nhược Thần quỳ xuống qua sao? Người cầu ta, lập xuống tâm ma thệ nói, dùng không mưu phản Vô Cực thánh địa, vĩnh viễn hiệu trung với ta, không, không dùng vĩnh viễn hiệu trung với ta, chỉ cần không mưu phản Vô Cực thánh địa, liền đầy đủ! Một ngày nào đó, người hội cảm tạ ta!"

Hậu Vạn Tồn ha ha cười nói.

"Không, không muốn!"

Hậu Hồng Vũ kinh hô, nước mắt nhất thời rơi lã chã đi ra.

Lập tức, nàng cắn răng một cái, lập tức liền muốn tự bạo linh hồn, đáng tiếc, tâm tư như vậy, lại có thể tại Thánh Chủ như vậy tuyệt thế cường giả trước mặt có hiệu lực?

Hậu Hồng Vũ lập tức liền bị giam cầm, thậm chí giam cầm liền nước mắt đều không thể chảy ra, liền lời nói đều không thể nói ra.

"Hậu Tông Duyên, ngươi như có bản lĩnh, ngươi liền đáp ứng! Sau đó tức giận phẫn nộ, càng tiến một bước, có một ngày, lật đổ ta thống trị, chính mình làm Vô Cực thánh địa Thánh Chủ, dạng này, liền không có ai có thể uy hiếp được ngươi! Cho nên, điều kiện tiên quyết là, ngươi trước phải sống, muốn chịu nhục! Cho nên, ngươi quỳ xuống đi! Thề đi!"

Hậu Vạn Tôn cười nói.

Lời này, trần ngập mê hoặc tính, cũng cực kỳ biến thái.

"Một người nam nhân, ngay cả mình nữ nhân yêu mến, đều bảo hộ không, còn tự xưng ' thiếu niên Thần Linh '? Ta Hậu Vạn Tôn sẽ không nói cho ngươi, một ngàn ba trăm năm trước, ta xa xa còn mạnh hơn ngươi, nhưng ở chỗ đó vẫn sống đến nỗi ngay cả một con chó cũng không bằng! Cho nên, các ngươi, quá kém, quá kém!"

"Mặt khác, ngươi như thế gắn bó Chu Nhược Thần, có giá trị sao? Hắn đã phế, chỉ sẽ trở thành liên lụy, không có bất kỳ cái gì hi vọng! Bây giờ, ngươi vì hắn như thế trải qua gặp như vậy, hắn có vì ngươi nói nửa câu lời nói?"

Hậu Vạn Tôn thanh âm, trần ngập châm ngòi thổi gió chỉ ý.

Hậu Tông Duyên vô ý thức nhìn về phía Chu Nhược Thần.

Chu Nhược Thần hơi hơi trầm ngâm, gật gật đầu, nói " Hậu Tông Duyên, ngươi không dùng quỳ xuống, nhưng có thể thề. Bảo vệ tốt Hậu Hồng Vũ, nàng là thật quan tâm ngươi. Dạng này người, cần phải trân quý. Còn lại, đều không đáng."

Hậu Tông Duyên trầm mặc một lát, trong mắt hiện ra vẻ không cam lòng, nhưng lại không nói gì nữa.

"Phù phù —— "

Hắn quỳ xuống tới.

Lần nữa quỳ xuống.

Vẫn là khuất nhục quỳ xuống.

Thế nhưng là lần này, tình huống, lại khác biệt.

Mấy ngày trước đó, hắn quỳ lần thứ nhất.

Bây giờ, hắn lại quỳ lần thứ hai.

Như vậy, về sau đâu? Phải chăng, hội một mực quỳ bái một vị lại một vị cường giả?

Hậu Tông Duyên thiên tài chí tâm, Hoàng lộ ra chịu ảnh hưởng.

Thời khắc như thế này, Hậu Vạn Tôn trong mắt, hiện ra đắc ý mà trào phúng, vẻ coi thường.

Tựa hồ muốn nói, cái này, cũng là cái gọi là ' thiếu niên Thần Linh '.

"Đại sư huynh "

Hậu Hồng Vũ bị xua tan cảm cố, khóc chạy hướng Hậu Tông Duyên.

Lúc này, nàng lại cũng không sợ hãi đại sư huynh này.

Lúc này nàng, xem nhẹ Chu Nhược Thần, cũng xem nhẹ hiện trường tất cả mọi người.

"Hiện tại, các ngươi có thể lựa chọn, nguyện ý theo Chu Nhược Thần, tự phế tu vi, sau đó cùng hắn. Nguyên ý lưu tại Vô Cực thánh địa, thì giữ yên lặng tốt. Mặt khác, đừng cho Hậu Tông Duyên quỳ xuống cho các ngươi đòi lấy cơ hội lãng phí. Các ngươi, chỉ có lần này cơ hội lựa chọn."

Hậu Vạn Tôn lạnh giọng nói ra.

Ánh mắt của hắn đảo qua Tuyết Lăng Tiên Tử, Hậu Hồng Liên, Hậu Hồng Vũ, Hậu Hồng Nhân cùng Trương Thủ Phạm, Hậu Hồng Thiển, Hậu Hồng Mặc cùng Trương Thái hưng tám người này.

Tám người lại lộ ra đều do dự, nhìn xem một thân máu me đầm đìa, không có nửa điểm sinh mệnh năng lượng khí tức, đã hoàn toàn bị phế Chu Nhược

Thần, lại nhìn xem ánh mắt âm trầm Hậu Tông Duyên, bọn họ yên lặng đứng ở phía sau tông kéo dài bên người.

Chỉ có Hậu Hồng Nhân, không do dự, một chương võ hướng mình đan điền, hủy diệt chính mình Chân Đan, . một thân tu vi toàn bộ phế, đi vào Chu Nhược Thần bên người.

"Dạng này tông môn, ta sẽ không lại đi. Tại tông môn luyện thành tu vi, thì còn cho tông môn tốt. Những năm này, ta cũng vì tông môn làm ra rất nhiều công hiến, hao tổn tư nguyên, phần lớn là chính ta công hiến đổi lấy mà đến. Tu vi đã tự phế, xem như thanh toán xong!"

Trầm mặc không tốt ngôn từ Hậu Hồng Nhân, lúc này kiên quyết nhất, thủ đoạn cũng là hung ác.

Một màn này, để Trương Thủ Phạm Trương Thái hưng bọn người, đều ánh mắt trở nên cực kỳ phức tạp.

Chu Nhược Thần yên lặng nhìn lấy, không nói gì.

Vân Tước cũng ' chắc chắn ' tán thưởng, không ngừng du thuyết Chu Nhược Thần, cái này Hậu Hồng Nhân đứng Hảo Nữ Từ, nên cảm xuống, thật tốt sùng ái.

Chu Nhược Thần, trong lòng cũng không khỏi liên tục cười khổ, thở dài liên tục.

Hắn không chế một chút Tà Tôn kiếm toái phiến, lại cân nhắc hiện trường trọng thương những người này, chung quy là không có xuất thủ.

Tà Tôn kiếm toái phiến xuất thủ, giết Hậu Tông Duyên, hiện trường còn lại người, toàn bộ sẽ bị phản chấn mà chết, như hắn nói, cũng đồng dạng khó có thể sống sót.

Chu Nhược Thần không sợ chết, nhưng là, như Hậu Hồng Nhân, Hậu Tông Duyên dạng này bằng hữu, mệnh không có đến tuyệt lộ.

"Người hà tất phải như vậy."

Chu Nhược Thần khẽ thở dài.

"Đại sư huynh, người tại ta có ân, có ơn tri ngộ, có dạy bảo chỉ ân. Nhưng ta quyết định, không có quan hệ gì với người, ta chỉ là không thẹn lương tâm mà thôi."

Hậu Hồng Nhân âm thanh lạnh lùng nói.

Giọng nói của nàng băng lãnh, nhưng cũng không phải là không khách khí, mà chỉ là nàng vốn là tính cách lại lạnh, bây giờ lại đối trong lòng tôn kính Vô Cực thánh địa triệt để thất vọng, dẫn đến nản lòng thoái chí.

Trên thực tế, nàng tại tông môn, cũng chưa đối với người nào cực kỳ khách khí qua, so ra mà nói, đối Chu Nhược Thần, đã là đầy đủ khách khí .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Tà Tôn kiếm phong ấn nơi lỏng

Hậu Hồng Nhân tại hiện trường mọi người bên trong, tuổi tác xem như nhỏ nhất.

Đương nhiên, Vân Tước Tịch Nhan khẳng định phải bài trừ bên ngoài —— nàng không phải người.

Nhưng Hậu Hồng Nhân, lại là lớn nhất quả quyết, cũng là lớn nhất bá lực một thiếu nữ.

Chu Nhược Thần trong lòng, Vân Tước không những ở than thở thiếu nữ này, giật dây lấy Chu Nhược Thần đi che chở thiếu nữ này, ám áp thiếu nữ này thể xác tinh thần.

Chu Nhược Thần bất đắc dĩ, đành phải thán nói " người tình huống cũng không phải là không có hi vọng, về sau, lại tu luyện từ đầu, cũng không thể coi là cái gì, đừng quá để ở trong lòng "

"Ừm, ta sẽ, đại sư huynh, người cũng giống vậy."

Hậu Hồng Nhân nhìn xem Chu Nhược Thần, ôn nhu nói.

Nàng thái độ đỡ một ít, Chu Nhược Thần quan tâm lời nói, thật có hiệu.

"Xem đi, ta liền nói, lúc này, ngươi quan tâm một câu, trong nội tâm nàng liền tốt thụ nhiều. Còn có cái kia Chu Linh Dạ, Xuân Mai Thu Trúc, ngươi cũng nhiều quan tâm nhiều hơn, dạng này, các nàng liền sẽ đến chết cũng không đổi, đến lúc đó, còn không phải ngoan ngoãn nằm tại đại gia trên giường —— ách, đúng nằm tại ngươi trên giường, mặc cho ngươi rong ruổi ngang dọc, sinh anh hùng khí khái."

Vân Tước tại Chu Nhược Thần trong lòng, lúu rúu.

"Hiện tại, ngươi còn có tâm tình nói những thứ này?"

Chu Nhược Thần hỏi ngược lại.

"Hiện tại, chính là rèn sắt khi còn nóng thời điểm, thừa lúc vắng mà vào, ách, đúng nắm chắc kỳ ngộ!"

Vân Tước tiếp tục giặt giũ nói.

Chu Nhược Thần đối Vân Tước tính tình, quả nhiên là có chút im lặng.

Loại tính cách này, không chỉ có vô sỉ, mà lại còn không biết xấu hổ.

Chu Nhược Thần hít sâu một hơi, yên ổn phía dưới chính mình nội tâm, đáp lại Hậu Hồng Nhân nói "Hư Đan cảnh mà thôi. Lại tu luyện từ đầu, cũng không thể coi là cái gì. Kinh mạch hủy, đan điền hư. Một lần nữa chữa trị liền tốt, đơn giản là lực trọng Tạo Hóa Đan thôi, cũng không phải là không có hi vọng."

Chu Nhược Thần ngữ khí rất bình tĩnh.

"Thật sao? Đã ngươi dễ dàng đạt được như vậy, liền dứt khoát lại càng dễ tốt một chút!"

Hậu Vạn Tồn hắc hắc cười lạnh, đúng là bỗng nhiên xuất thủ, chạy ra ngoài Hậu Hồng Nhân lần nữa đánh ra nhất chương.

"Phốc —— "

Một chiêu này, ra chiêu cực nhanh. Thậm chí liền Tuyết Lăng Tiên Tử, Chu Bích Nguyệt lão tổ, ngăn cách gần như thế. Điều chưa kịp phản ứng.

Hậu Hồng Nhân thân thể mềm mại chấn động, ngược lại lùi lại mấy bước về sau, toàn bộ bụng dưới, đều lập tức bị đánh xuyên.

Lúc này. Không chỉ có Chân Đan chi lực toàn bộ tán loạn. Chính là kinh mạch, cũng theo đó trong nháy mắt nổ tung.

Nàng tình huống, thậm chí so Chu Nhược Thần, còn càng thê thảm hơn một số.

Trong nháy mắt, Hậu Hồng Nhân lâm vào sắp chết trạng thái.

Hậu Hồng Nhân một búng máu phun ra, vừa vắn phun tại Chu Nhược Thần trên thân.

Mà Hậu Hồng Nhân cái cổ trên thân một cái khuyết tai ngọc đồng dạng lệnh bài, cũng vào lúc này bỗng nhiên vỡ vụn, rơi ra ngoài.

Khuyết tai ngọc rơi xuống đất. Vỡ nát trở thành mảnh vụn.

Hậu Hồng Nhân hai con ngươi gắt gao nhìn chăm chăm cái kia vỡ vụn khuyết tai ngọc, một khắc này. Nàng tràn ngập linh tính hai con ngươi, lập tức một mảnh tro tàn màu sắc, phẳng phất nàng lớn nhất đồ trọng yếu, bỗng nhiên vỡ nát.

Thân thể nàng, thẳng tắp ngã xuống. Tuyết Lăng Tiên Tử một cái lướt ngang xuất hiện, lập tức xuất ra một cái tứ trọng Tạo Hóa Đan, này hướng Hậu Hồng Nhân.

"Ngươi đầy đủ! Ngươi điên không thành, nàng đã thoát ly tông môn, ngươi đúng là còn ra tay! Ngươi làm sao ác độc như vậy! Ngươi dứt khoát cũng đem chúng ta toàn bộ đều đánh chết tính toán!"

Tuyết Lăng Tiên Tử thật giận cực.

Nhưng nàng căn bản không thể nào là Hậu Vạn Tồn đối thủ, cho nên thanh âm gần như gào thét.

Hậu Vạn Tồn cười lạnh liên tục, nói "ta Vô Cực thánh địa, nói đến là đến, nói lui thì lui? Tự phế tu vi liền không có liên lụy? Coi ta Vô Cực thánh địa Thánh Chủ đúng cái gì?"

Tuyết Lăng Tiên Tử nghiêng chặt hàm răng, lại không có phản bác.

Nàng biết, nói thêm gì đi nữa, người này nổi điên, hội hại chết nhiều người hơn.

Hậu Hồng Nhân tình huống hơi chuyển biến tốt đẹp,

Nhưng là tứ trọng Tạo Hóa Đan, lại có thể khôi phục đáng sợ như thế Thánh Vực chi lực hủy diệt thương thế?

Cái kia mạnh đại tạo hóa đan, vền vền, chỉ là bảo trụ Hậu Hồng Nhân thương thế không đến mức chuyển biến xấu mà thôi.

Chu Nhựt Thần lúc này tay đều run rẩy, hán chưa bao giờ điên cuồng như vậy muốn giết một người.

Tại phần nộ bên trong, hán cũng không có phát hiện, trên người hán máu, một chút xú biến mất.

Cái kia máu, cái kia vỡ vụn khuyên tai ngọc toái phiến, đều cùng nhau biến mất, vô hình phi điện, tiến vào Chu Nhựt Thần đan điền chỗ sâu Tà Tôn kiếm bên trong mảnh vỡ.

Phảng phất có một cỗ Hỏa Diễm chi lực, theo Chu Nhựt Thần huyết mạch chảy xuôi mà thiêu đốt lên, Tà Tôn kiếm toái phiến, kịch liệt vì sợ mà tâm rung động động.

Giờ khắc này, Chu Nhựt Thần mới bỗng nhiên cảm ứng được một màn này phát sinh, lập tức, ánh mắt của hán đột nhiên nhìn về phía Hậu Hồng Nhân, nói "đồ đệ, người cha mẹ ngươi là người phương nào?"

Lúc này, đã không có người phản ứng Hậu Vạn Tôn.

Mà Hậu Tông Duyên, làm theo y nguyên quỳ, Hậu Hồng Vũ, dựa sát vào nhau ở bên cạnh hán, hai người, tính cả bên người tất cả mọi người, đều đang lặng lẽ nhìn lấy một màn này.

Chu Bích Nguyệt y nguyên thình thoảng ho ra máu.

Chu Linh Dạ cùng Xuân Mai Thu Trúc, đồng dạng gần như hấp hối, lại tạm thời cũng không chết đi.

Còn lại như Trương Thủ Phàm bốn người, thân thể run rẩy, lại cũng không dám vọng động.

"Nàng từ nhỏ đã đứng cô nhi, cũng không phụ mẫu. Cái viên kia khuyên tai ngọc, cùng nàng lai lịch thân phận có quan hệ, đáng tiếc, hiện tại nát, cái này, tương đương với đoạn tuyệt nàng chỗ có hi vọng."

Tuyệt Lăng Tiên Từ thờ dài nói.

Nàng hai mắt đã phiếm hồng, nước mắt đều không có khống chế chảy ra tới.

Mặc dù không hề khóc lóc, nhưng này phần khổ sở, nhưng cũng khó kìm lòng nổi.

Hậu Hồng Nhân đã ngờ ngác, không nói một lời, phảng phất đã hóa thành cái xác không hồn.

"Cái kia khuyên tai ngọc, ta gặp qua."

Chu Nhựt Thần hít sâu một hơi, khẳng định nói ra.

Chu Nhựt Thần chú ý tới, lúc này, Tuyệt Lăng Tiên Từ trong ngực Hậu Hồng Nhân, nguyên bản u ám hai mắt, lập tức hiện ra sinh cơ màu sắc.

Nàng gian nan xoay đầu lại, nhìn về phía Chu Nhựt Thần, nói "ngươi không có lừa gạt ta sao?"

"Không có. Cái kia khuyên tai ngọc, cùng ta một phần truyền thừa 'vô cực quy điệp hồng nhan thương' tin tức tổng cương có quan hệ. Đoạn văn này, trước đó ta một mực không thể nào hiểu được, bây giờ, chợt có chút lý giải.

Vô Cực đứng Vô Cực thánh địa, Quy Điệp đó là Quy Điệp Thánh Địa. Mà 'hồng nhan thương', hồng nhan là chỉ người, thương, cũng là gặp nạn."

"Nếu như ta phán đoán không sai, người, phải cùng Quy Điệp Thánh Địa có quan hệ."

Chu Nhựt Thần đem chính mình phán đoán. Đương nhiên, cũng có bộ phận đến từ Vân Tước phán đoán, nói ra.

"Quy Điệp Thánh Địa Điệp Trường Nguyệt chỗ thánh địa?"

Hậu Vạn Tôn hơi chính nhiên. Tựa hồ có chút kinh ngạc.

Nhưng, cũng giới hạn nơi này.

Hán cũng không thêm đề ý Điệp Trường Nguyệt, với hán mà nói, Điệp Trường Nguyệt, ngược lại là cũng không thể coi là cái gì.

Chu Nhược Thần không để ý đến Hậu Vạn Tồn, hần nhìn lấy Hậu Hồng Nhân dần dần ổn định lại, lộ ra thư thái mà hơi có vẻ hài lòng thư giãn màu sắc. Rất cục cựa an tâm một số.

Lập tức, Chu Nhược Thần nhìn về phía Tuyết Lăng Tiên Từ, nói "Tuyết Lăng Tiên Từ. Tạo Hóa Đan còn gì nữa không?"

"Ừm, còn có mấy khóa."

Tuyết Lăng Tiên Từ không nói hai lời, lập tức xuất ra sáu cái tử trọng Tạo Hóa Đan.

Có điều Chu Nhược Thần chỉ cầm ba cái Tạo Hóa Đan.

Sau đó hần đi đến Chu Linh Dạ bên người, vô cùng ôn nhu này Chu Linh Dạ ăn vào Tạo Hóa Đan.

Tiếp lấy. Hần lại bắt chước làm theo. Muốn này Xuân Mai cùng Thu Trúc nuốt Tạo Hóa Đan.

Hai tên nha hoàn lại nỗ lực lắc đầu, không há mồm, không ăn.

Các nàng muốn đem Tạo Hóa Đan, lưu cho Chu Nhược Thần, dạng này, Chu Nhược Thần thì có thể khôi phục đến đỡ một ít, mau một chút.

Mà các nàng, đã trở thành phế vật. Phục dụng, khôi phục. Cũng chung quy là lãng phí như thế quý giá đan dược mà thôi.

Tuy nhiên không nói, nhưng giờ khắc này, có lẽ là Tà Tôn kiếm toái phiến đang không ngừng thuế biến, Chu Nhược Thần cảm nhận được hai tên thiếu nữ như vậy phức tạp tâm tư, thậm chí cảm nhận được hai người bởi vì cực tuyệt phục dụng đan dược, bởi vì áy náy đã từng đối Chu Nhược Thần ngốc lớn ác liệt thái độ, mà càng thêm xấu hổ, hổ thẹn.

Các nàng, cũng bởi vì đủ loại này phức tạp tâm tình, mà chuẩn bị tự sát, không làm liên lụy, cũng không muốn bởi vậy, mà trở thành vương vãi, trở thành bị cái này chó điên đồng dạng Hậu Vạn Tồn lấy ra uy hiếp Chu Nhược Thần khôi lỗi.

Chỉ là, cảm nhận được loại tình huống này, Chu Nhược Thần trực tiếp xuất thủ ngăn cản.

"Ngaoan, chớ tự giết. Chúng ta là người một nhà, các ngươi giống như Linh Dạ, đúng ta thân nhân, muội muội.

Chiến Hồn kiếm đạo mà thôi, không có liên không có. Đối với ta mà nói, các ngươi, mới đúng ta trong cuộc sống, trọng yếu nhất."

Chu Nhược Thần dụng tâm nói ra.

Lập tức, hần đem đan dược đặt ở trên hai tay, phân biệt dứt cho Xuân Mai cùng Thu Trúc.

Hai người riu rít khóc ồ lên, rung rung nuốt vào đan dược.

"Sớm dạng này, thì không nhận nhiều như vậy khổ, làm thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đổ lệ a!"

Hậu Vạn Tồn trêu tức cười nói.

Tựa hồ đối với kết quả này, đã rất là hài lòng.

Chu Bích Nguyệt thờ dài một tiếng, nói "cảm ngộ, kiếm đạo thậm chí kiếm đạo Thông Thần tâm đắc trải nghiệm, đều có thể cho ngươi, nhưng chuyện này, dừng ở đây. Dù sao, ta tuy nhiên sắp Hóa Đạo, còn là có một kích cuối cùng, mà Chu Nhược Thần, cũng là có, ngươi tin không?"

Hậu Vạn Tồn gật đầu, nói "ta đương nhiên tin, cho nên ta sẽ không đem sự việc làm tuyệt, ta chỉ cần cầm tới ta đồ, vật, liền đầy đủ. Mặt khác, ta sẽ còn lưu lại một khóa ngũ trọng Tạo Hóa Đan, các ngươi có thể như thế nào, thì xem các ngươi tạo hóa!"

Hậu Vạn Tồn gật gật đầu, khẳng định Chu Bích Nguyệt lời nói. .

Hần tất nhiên là một mực đề phòng Chu Nhược Thần, thiếu niên này chí tôn, ừng có nội tình cùng huyết mạch, tuy nhiên bị phế, nhưng át chủ bài, cũng không thì triển.

Hậu Vạn Tồn cũng có thể đoán được, thủ đoạn như thế, có khả năng thi triển, hội giết chết ở đây tất cả mọi người, cho nên hần tuy nhiên điên cuồng, nhưng cũng có giữ lại.

Tình huống như vậy hạ, Hậu Vạn Tồn ngược lại là rất sáng suốt lui một bộ.

Người điên, có thời gian lý trí lên, lại cũng càng thêm đáng sợ.

"Quả nhiên, thế gian này, không có người nào là chân chính đứá ngốc, cái kia Cổ Thiên Gia rời đi, đoán chừng cũng là phát giác được ngươi có để hần mất mạng thủ đoạn."

Vân Tước trong lòng truyền âm cho Chu Nhược Thần.

Chu Nhược Thần khẽ gật đầu, trong lòng nói "Đúng vậy a, có điều từ đầu tới đuôi, ta tuy nhiên một mực đang dự trữ động thủ, nhưng vẫn không có động thủ. Cái này, cũng là một phần lận đang cảnh cáo, không phải vậy, bây giờ không phải là tình huống như vậy, sẽ chỉ, so hiện tại càng hồngбет, thậm chí hơn.

Bất quá, ta nếu thật động thủ, nếu là vền vẹn nhằm vào Cổ Thiên Gia hoặc là Hậu Vạn Tồn, bọn họ xác thực là có thể thoát đi, nhưng nếu là trực tiếp thì triển phạm vi lớn hủy diệt công kích lời nói, bất luận đúng Cổ Thiên Gia, vẫn là cái này Hậu Vạn Tồn, đều chạy không, có điều nói như vậy, một khi như thế, nơi này tất cả mọi người, thậm chí người ta, cũng không sống được.

Hậu Vạn Tồn có câu nói không có nói sai, chỉ có còn sống, mới có hi vọng."

"Mà ta, vì thấy rõ sự thật, lần này bất lực ứng đối phía dưới ' tương kế tựu kế ', thật đúng là tổn thất nặng nề a."

Chu Nhược Thần thở dài một tiếng.

Bên trong thân thể Tà Tôn kiểm soát phiền, lúc này cũng càng vì nóng rực lên, phảng phất, có cái gì ràng buộc đã bắt đầu buông lỏng.

Huyết mạch bên trong, Tà Tôn kiểm soát phiền bên trong, cũng phảng phất có đáng sợ phong trần, sắp bị mở ra. .

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Không còn khi kẻ yếu

Chu Nhược Thần nhìn Hậu Tông Duyên một chút, than nhẹ một tiếng, nói "Hậu Tông Duyên, Thiên Đạo bên dưới, chúng sinh làm kiến hôi, người so rất nhiều người thiên phú đều tốt hơn, cho nên bất luận là vì chính người, hay là vì sau Hồng Vũ, đều không nên trầm mặc, không nên tâm tính ảm đạm.

Người nên cảm tạ khó khăn cùng ma luyện, chỉ có khó khăn cùng ma luyện, mới có thể thành tựu người, mới có thể tỉnh táo người, để người có thể càng nhanh trưởng thành. Thiên Địa Bất Nhân, Dĩ Vạn Vật Vi Sô Cầu. Thiên Đạo bên dưới, chỉ có có được Chúa tể chí tâm, vô địch chấp niệm, có ta vô địch, Duy Ngã Độc Tôn, mới có thể từng bước một đi xuống."

"Quý xuống tính là gì? Hẳn là Thánh Chủ, tu luyện hai ngàn năm. Người là Chân Đan cảnh, tu luyện mười năm. Cho người thêm mười năm, người chưa hẳn kém hẳn. Hai ngàn năm tu luyện, mới chỉ là Thánh Chủ Cảnh Giới, không có người nghĩ đáng sợ như vậy."

Chu Nhược Thần mỗi chữ mỗi câu, lời nói bình tĩnh.

Những lời này, thấm vào một cổ không lời lực lượng, lại phảng phất giống như đốt lên Hậu Tông Duyên thể nội nhiệt huyết.

Hậu Tông Duyên chậm rãi đứng lên.

Ánh mắt của hắn dần dần sáng ngời, rơi vào Chu Nhược Thần trên mặt, trong mắt.

"Ta, đứng lên, người thì sao?"

Hậu Tông Duyên hai con người không có hổ thẹn màu, cũng không còn ảm đạm chi ý, ngược lại tràn đầy ý chí chiến đấu.

Tâm tính, càng thêm kiên định, máu tươi, cũng càng thêm băng lãnh.

Mà hắn nắm lấy sau Hồng Vũ tay, cũng chặt hơn.

Bây giờ hắn biết rõ, người nào, là thật đối tốt với hắn. Mà người nào, là chân chính lá mặt lá trái tiểu nhân.

"Ta, một mực không có ngược lại dưới. Không có ngược lại dưới, liền không nói đứng lên."

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói.

"Ha. Ha ha ha ha ha! Tốt! Chu Nhược Thần, chúng ta sau này, có cơ hội. Tái chiến một lần, Ta tin tưởng, người nhất định có thể quét khỏi! Ta chờ mong, lần sau gặp mặt, chúng ta một trận chiến!"

Hậu Tông Duyên hào khí làm vãn nói.

"Tốt! Cái này ước định, ta đáp ứng!"

Chu Nhựt Thần nói, hần hướng phía trước bước ra một bước.

Đã khôi phục không ít Xuân Mai, Thu Trúc cùng Chu Linh Dạ. Đầu lập tức yên lặng thủ hộ tại Chu Nhựt Thần thân một bên.

Chu Nhựt Thần nhìn về phía Hậu Vạn Tồn, nói: "Chiến Hồn Kiếm Đạo Tổng Cương, cảm ngộ, mấu chốt ở chỗ. . . Mà Kiếm Đạo Thông Thần. Vèn vèn Kiếm Đạo chỉ tâm, Kiếm Đạo ý chí ngưng luyện mà thôi. Trong mắt của ta, Kiếm Đạo Thông Thần, chính là. . ."

Chu Nhựt Thần lắng lắng giảng thuật.

Loại này cảm ngộ. Đối với hần mà nói. Kỳ thực cũng không có gì.

Hậu Vạn Tồn bỏ ra hai ngàn năm, tu luyện đến bây giờ như vậy Cảnh Giới, Thánh Chủ chi cảnh, cái kia thiên phú của hần, cho dù là lại khó lường, ngộ tính, cũng cuối cùng rất bình thường Kháng Nhật chi Thiên Lang Đột Kích Đội chương mới nhất.

Trên đời này, không phải có được tuyệt thế Công pháp cùng cảm ngộ tâm đắc. Một số tu sĩ liền có thể một Bộ Phi Thiên.

Đại Chu gia tộc truyền thừa sao mà cao minh, bây giờ nên suy bại. Y nguyên suy bại.

Có Kiếm Nguyên Trì phụ trợ, có tiền bối huyết mạch truyền thừa, Chiến Hồn Kiếm Đạo đều không có mấy người tinh thông nó chân chính áo nghĩa.

Bây giờ, Chu Nhựt Thần căn bản là không có để ý, đem truyền cho Hậu Vạn Tồn, thậm chí để hiện trường Hậu Tông Duyên chờ tất cả mọi người, đều nghe được.

Nhưng, thì tính sao? Thiếu đi huyết mạch kéo dài, thiếu đi tiền bối pháp tắc ngưng luyện, bọn hần muốn xâm nhập chương không loại năng lực này, so với Đại Chu gia tộc tộc nhân tu luyện, độ khó chỉ ít tăng lên nghìn lần trở lên.

Càng không nói đến, công pháp này, truyền thừa đến bây giờ, thật Nghịch Thiên sao?

Chu Nhựt Thần đã không cho là như vậy.

Ngược lại, đang nói về Kiếm Đạo Thông Thần thời điểm, Chu Nhựt Thần không tự chủ được nhớ tới, hần cùng điệp Trường Nguyệt những cái kia giao lưu.

Những lời kia, lưu phảng phất quanh quẩn tại tai của hần một bên.

"Kiếm Đạo? Kỳ thực y nguyên không sai biệt lắm. Trường Nguyệt, người nên minh bạch, bất luận cái gì nói, đều là nhân tâm, đều là ý niệm hiển hóa. Như vậy Kiếm Đạo cũng là nói, cũng là nhân tâm."

"Hữu tâm, Kiếm Đạo đúng vậy Kiếm Tâm. Có linh, Kiếm Đạo liền có thể Thông Linh, thành tựu Kiếm Linh. Có hồn, Kiếm Đạo liền có thể nhập hồn, Hóa Hồn, Ngưng Hồn, Phá Hồn, thậm chí cả Sát Hồn."

"Cho nên, Kiếm Tâm Thông Minh, là chỉ Kiếm Tâm như lòng người, Kiếm Tâm cùng nhân tâm vô cùng phù hợp. Kiếm Đạo Thông Thần, chỉ Chỉ Kiếm đạo như thần hồn, có thể chung, có thể cộng minh. Nhưng, kiếm trong tay của ta, là trong tay của ta một bộ phận, kiếm đúng vậy ta, ta chính là kiếm. Như vậy lòng ta đúng vậy Kiếm Tâm, ý của ta đúng vậy Kiếm Ý. Ta linh đúng vậy Kiếm Linh, ta hồn, đúng vậy Kiếm Hồn!"

"Như vậy, sự dũng cảm của ta, đúng vậy Kiếm Phách, tính mạng của ta, đúng vậy kiếm sinh mệnh."

"Như thế, Cảnh Giới, chiến lực, có gì hữu dụng đâu? Đây chẳng qua là cân nhắc số lượng, tiêu chuẩn. Đương nhiên, đây là đến tiếp sau, Cơ sở quy tắc, vẫn là muốn tuân theo, đứng đạo không phải trực tiếp đứng nói, mà là tại nguyên bản ngộ đạo trên cơ sở, đốn ngộ, thông thấu, sau đó tích lũy, phá đất mà lên, sinh cộng mầm.

Đứng Đạo Giả, thường thường là chân chính ngộ đạo người, so với một loại ngộ đạo người, còn muốn lĩnh ngộ đến càng thêm khắc sâu!"

"Tựa như là ta không có ý định học Đại Chu gia tộc truyền thừa Chí Đạo Chiến Hồn Kiếm Đạo, nhưng là ta không chỉ có học được, còn học đến vô cùng chuyên chú. Ta học, không phải là vì học, mà là vì tích lũy. Chỉ có hiểu rõ, mới có thể siêu việt. Chỉ có xâm nhập, mới có thể cạn ra. Chỉ có Nhập Thế, mới có thể xuất thế. Cũng chỉ có tin tưởng số mệnh, mới có thể chinh chiến số mệnh, nghịch chuyển Thiên Mệnh."

. . .

Chu Nhựt Thần có chút lĩnh ngộ, cũng không nói ra, cũng không có cùng điệp Trường Nguyệt trao đổi thời điểm, nói đến như vậy thông thấu.

Nhưng là nó quan điểm, đã phi thường rung động nhân tâm

Mà như vậy giảng thuật bên trong, Chu Nhựt Thần mình, cũng phảng phất trải qua một lần thật sâu lĩnh ngộ, cảm xúc rất sâu.

Hậu Vạn Tồn suy nghĩ sâu xa hồi lâu, chờ Chu Nhược Thần giảng thuật xong, hần mới không khỏi thở ra một thanh trọc khí, nói: "Chu Nhược Thần, ngươi đã làm đến, ta cũng sẽ không nuốt lời! Chu Linh Dạ ba người, ta sẽ thật tốt chiều cố, xem như Thân Truyền Đệ Tử bồi dưỡng! Mặt khác, chuyện lần này, bởi vì chính ngươi mà lên, Cổ Tộc song áo, ngươi tại giết thời điểm, liền nên đem lúc ấy tất cả mọi người ở đây, toàn bộ chém giết, lấy trăm thảo trừ căn! Nếu là lúc ấy liền như thế, Cổ Thiên gia liền không biết sao là ngươi giết chết, liền sẽ không dẫn xuất hôm nay tai hoạ!"

Ta Hậu Vạn Tồn, tuy nhiên biết rõ hần muốn ra tay với ngươi, nhưng không có Bạo Khôi, một là bởi vì ta cũng không phải là Cổ Thiên gia đối thủ, thứ hai, ta biết rõ Cổ Thiên gia tính cách, hần có thể không từ thủ đoạn châm đối ta Vô Cực thánh địa mà động tay, mà ta lại chỉ có thể một mỗi phòng bị Đặc Chung Bình tại đô thị chương mới nhất.

Ta đích xác có lợi dụng ngươi chữa trị Cổ Trận, nhưng cũng chỉ thế thôi. Chỉ lần này chiếm lấy Kiếm Đạo, đều chỉ là vì nhất thống hai đại thánh địa. Để thánh địa không đến mức xuống dốc."

Hậu Vạn Tồn trầm giọng nói.

Chu Nhược Thần điểm một cái đầu, nói: "Tại góc độ của ngươi, ngươi cũng không sai. Tuy nhiên Chu Linh Dạ ba người. Ta không định làm cho các nàng tiến vào Vô Cực thánh địa, cho nên, cũng không cần ngươi chiều cố."

Chu Nhược Thần ngữ khí bình tĩnh.

"Ngươi nếu muốn như vậy lựa chọn, các nàng hy vọng sống sót, liền rất xa vời. Cổ Thiên gia là sẽ không từ bỏ ý đồ."

Hậu Vạn Tồn lại nói.

Chu Nhược Thần lắc lắc đầu, nói: "Ngươi không cần nhiều lời, coi như ta nguyện ý. Các nàng cũng sẽ không đi."

"Vậy ngươi. . . Tự giải quyết cho tốt đi! Hi vọng chuyện lần này, ngươi cho rằng làm gương. Trong tay của ta, cũng không Lục Trọng Tạo Hóa Đan. Nhưng làm đến bù tổn thất, ta cho ngươi hai khóa Ngũ trọng Tạo Hóa Đan, đây coi như là ngươi thành ý phản hồi! Ngươi có thể không cần, nhưng ngươi tốt nhất. Ngầm lại ngươi bên người Chu Bích Nguyệt cùng Hậu Hồng Nhân."

Hậu Vạn Tồn nói.

Hần đạt được vật hần muốn. Lại ngược lại lại trở nên có quyết đoán.

Hoặc là nói, hần người này, bản thân, đúng vậy vô cùng phức tạp.

Đang thương thức Chu Nhược Thần thiên phú cùng tài tình đồng thời, cũng đối Chu Nhược Thần tao ngộ biểu thị ra nhất định đồng tình.

Nhưng, cũng chỉ thế thôi, nếu là không có đạt tới mục đích, hần cũng không để ý chút nào bỏ đá xuống giếng. Như đạt đến mục đích. Thích hợp đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, hần cũng không quan tâm.

Tựa hồ. Hết thấy, cũng chỉ dựa vào yêu thích, thẳng thắn mà làm.

Nhân vật như vậy, không có thể trở thành bằng hữu bạn, nhưng cũng không cách nào trở thành nhất định Sinh Tử Đại Dịch.

"Được."

Ra ngoài ý định, Chu Nhược Thần đáp ứng.

Hậu Vạn Tồn cũng nghiêm túc, lấy ra hai cái Kim, như hình người hồ lô một loại ngón trỏ chiều dài Đan Dược đến, sau đó trực tiếp giao cho Chu Bích Nguyệt.

Chu Bích Nguyệt cũng không có phản đối, tiếp nhận Đan Dược về sau, nàng Lãnh Nhiên nói: "Hiện tại, các ngươi có thể rời đi Đại Chu gia tộc."

"Đi thôi."

Hậu Tông Duyên vung tay lên, Thánh Vực chi lực lan tràn ra, trực tiếp bao phủ tuyết Lăng tiên tử, sau Hồng Liên Hậu Tông Duyên bốn người, cường ép đem những người này mang đi.

Hiện trường, chỉ để lại Chu Nhược Thần, Chu Bích Nguyệt, Chu Linh Dạ ba người cùng Hậu Hồng Nhân.

"Đại Chu gia tộc những cái kia ở bên ngoài Tông môn đệ tử, toàn bộ bị giết sạch."

Chu Bích Nguyệt than nhẹ một tiếng, nói.

Chu Nhược Thần thân thể hơi rung động | run lên một dưới, không nói gì.

"Nhược Thần, ngươi phục dụng một cái Ngũ trọng Tạo Hóa Đan, nhìn xem có hay không hiệu quả, nếu như mà có, đem hai cái đều phục dụng."

Chu Bích Nguyệt lại nói.

Trải qua như vậy biến cố, lúc này Chu Bích Nguyệt, lại dần dần hiển hóa ra già nua hình thái, nguyên bản mỹ lệ hắc phát, đã có bộ phận Hắc Bạch xen lẫn Thái Cổ Thần vương.

Cái này là sinh mệnh lực trôi qua nghiêm trọng dẫn đến.

"Đề Hậu Hồng Nhân cùng Chu Linh Dạ phục dụng đi, sau đó, mượn cỗ này Dược Hiệu, khôi phục thực lực, càng tiến một bước. Còn ta, không cần những này, chính ta biết rõ, cái này Đan Dược, đừng nói là Ngũ trọng, Lục Trọng Tạo Hóa Đan, đều là không nhiều lắm dùng."

Chu Nhượng Thần ổn định thể nội Tà Tôn kiểm soát vỡ bạo động, nhẹ nói nói.

"Đại sư huynh. . . Chính ngươi phục dụng đi, ta đã. . . Không nhiều lắm vấn đề. . . Cảnh Giới, có thể một lần nữa tu luyện."

Hậu Hồng Nhân ôn nhu nói.

Nàng cấp ra mình toàn bộ ôn nhu, chỉ vì Chu Nhượng Thần lúc trước cho nàng cái kia một tia hi vọng.

"Đồ đệ, linh đan, các ngươi không cần nói. Chính ta biết mình tình huống, cũng có biện pháp giải quyết, các ngươi không cần lo lắng. Về trước khi đến, ta liền biết rõ Cổ Thiên gia muốn động thủ, ta cũng không phải là loại kia hậu tri hậu giác Đứa ngốc, nhưng ta y nguyên trở về."

Thiếu niên Chí Tôn, không có dễ dàng như vậy ngã xuống.

Bây giờ, ta chỉ là tại chính ta trên đường cầu đòi, tìm tòi mà thôi, đây là một cái rất có quá trình tất yếu, về phần thiên phú, Đan Điền, đơn giản cùng ta đàn độn trước đó không sai biệt lắm thôi."

"Nhưng những này, vẫn còn ngăn cản không được ta."

Chu Nhượng Thần thật sự nói nói.

Ánh mắt của hắn không có nửa điểm uể oải cùng âm trầm chi ý, y nguyên tràn đầy linh tính quang trạch, y nguyên, vô cùng kiên định.

Như vậy ngữ khí, khí chất như vậy, như vậy tâm tính, để ở đây bốn tên Thiếu Nữ thậm chí cả Chu Bích Nguyệt lão tổ, đều hứng chịu tới thật sâu rung động.

"Tốt, ta phục dụng. Ta sẽ trở lên cường đại, vì ngươi đòi lại công đạo!"

Hậu Hồng Nhân lời nói giọng kiên định.

Chu Linh Dạ mặc dù không nói chuyện, nhưng bây giờ Đại Chu gia tộc tao ngộ, Cổ Tộc thánh địa Cổ Thiên gia đối Đại Chu gia tộc ức hiếp, nàng toàn bộ nhớ kỹ trong lòng.

Trong mắt nàng không tiếp tục chảy ra nước mắt thủy.

Nàng ở trong lòng thề, về sau, chỉ đổ máu, tuyệt không đổ lệ!

Nàng, không cần khi kẻ yếu, muốn mình cường đại lên, thủ hộ Chu Nhượng Thần, thủ hộ Xuân Mai cùng Thu Trúc, cũng thủ hộ mình!

Nàng, cũng không tiếp tục muốn làm kẻ yếu, lại cũng không phải trở thành Chu Nhượng Thần ràng buộc, liên lụy!

. . .

"Nhượng Thần, Đại Chu gia tộc, vốn sẽ phải không có, bây giờ thật không có, nơi đây, cũng liền không đáng lưu luyến. Ta vốn cho là, sự kiện kia, sẽ rất lâu sau đó mới có thể nói cùng ngươi nghe, nhưng bây giờ. . . Đã không còn kịp rồi."

Ngươi đi theo ta, ta cho ngươi biết, thân thể của ngươi bí mật."

Chu Bích Nguyệt than nhẹ một tiếng, nói.

Lập tức, nàng lại nhìn Chu Linh Dạ bốn người một chút, nói: "Các ngươi cũng tới đi, dạng này, có thể điểm an toàn."

Nói, Chu Bích Nguyệt liền hướng đi Thiên Mộc cổ thụ.

Chương 62: Thân phận chi mê

Thiên Mộc cổ thụ y nguyên thương cổ mà già nua, giống nhau trước đó thu nạp Thiên Đạo Thần Tính chi lực như vậy, tràn đầy linh tính chương mới nhất.

Cổ thụ phảng phất khoác phủ xuống tầng một mờ mịt Nguyệt Hoa Chi Lực, cho dù là tại như vậy ban ngày hoàn cảnh bên trong, đều tràn đầy lực lượng vô danh.

Chu Bích Nguyệt đi vào Thiên Mộc cổ thụ về sau, hư nhược trạng thái lập tức khôi phục rất nhiều, già nua quá trình cũng phảng phất vì vậy mà gián đoạn.

Tình huống của nàng, phảng phất bởi vì Thiên Mộc cổ thụ, mà ổn định lại, không còn ác Hóa.

Nàng nguyên bản sắp Hóa Đạo mà chết, lúc này, ngược lại không còn hiện ra như vậy ác liệt dấu hiệu.

Thiên Mộc cổ thụ, hiển nhiên không phải bình thường.

Màn trời cổ thụ bên trong, phảng phất giống như Thiên Mộc đình viện, là một mảnh thật ám áp cũng rất nhu cùng hoàn cảnh.

Không Gian không là rất lớn, nhưng cũng không lộ vẻ chật hẹp.

Phượng Viên chừng mười thước phạm vi, cũng thật đơn giản một số Cổ Lão đồ dùng trong nhà, để trong này lộ ra cực kỳ bình thường cùng giản dị.

Không có bên ngoài hào quang sáng tỏ, nhưng nhưng lại có một loại nguồn gốc từ tại Thiên Mộc cổ thụ bên trên mờ mịt Nguyệt Hoa chi quang chảy xuôi tứ phương.

Chu Linh Dạ bốn người tiến vào nơi đây, đều có chút kinh ngạc, kinh ngạc tại Đại Chu gia tộc, Thiên Mộc cổ thụ bên trong, đúng là còn có dạng này một phiên thiên địa.

Chỉ có Chu Nhược Thần, cũng không kinh ngạc như vậy.

Chu gia truyền thừa Cổ Lão, vượt xa tưởng tượng.

Chu Bích Nguyệt phát tay, một đạo tràn đầy huyết sắc dòng năng lượng trôi mà ra, bao phủ nàng cùng Chu Nhược Thần.

Lực lượng này, ngăn cách bất luận cái gì có thể theo dõi Năng Lượng.

Chu Linh Dạ bốn người tuy nhiên đến nơi này, nhưng cũng bị ngăn cách bên ngoài.

Tựa hồ, bí mật kia. Thật rất trọng yếu.

"Nhược Thần, người chân chính lai lịch, hoàn toàn chính xác là tới từ Kiểm Nguyên Trì. Mà Đại Chu gia tộc Kiểm Nguyên Trì. Vén vén, chỉ là chân chính Kiểm Nguyên Trì hình chiếu. Người không phải đến từ Đại Chu gia tộc Kiểm Nguyên Trì, mà là tới từ Lôi Diễn Thánh Địa Kiểm Nguyên Trì."

Chu Bích Nguyệt câu nói đầu tiên, liền để Chu Nhược Thần thân thể chấn động.

Chu Bích Nguyệt thở dài một tiếng, lập tức, nàng lấy máu tươi, ngưng luyện một phương Hồn Thạch.

Hồn Thạch bên trong. Hình chiếu ra đơn giản một chút tràng cảnh.

Tràng cảnh, hoàn toàn chính xác đơn giản, lại kỹ thuật một đoạn bí ẩn chuyện cũ.

Mà kết hợp tràng cảnh. Chu Bích Nguyệt thở dài nói: "Kiểm Nguyên Trì luôn luôn ổn định, có một ngày, bỗng nhiên xuất hiện cự đại chấn động, Kiểm Nguyên Trì. Phá vỡ vết nứt. Ao thủy bỗng nhiên trở nên một mảnh huyết hồng, tiếp theo, một cây Tiên Cốt bên trong, nằm một tên huyết sắc Thai Nhi.

Thai Nhi còn tại trường thành, nhưng nó mi tâm, ẩn chứa Lôi Đình Chi Lực hiển hóa ra Bí Cảnh.

Lúc đó Lôi Viêm Thánh Chủ, Chu Thương Vũ, nhận ra đây là Lôi Viêm Bí Cảnh! Là chân chính có được Thánh Linh lực lượng tàn phá Lôi Viêm Bí Cảnh. Bí Cảnh còn tại trường thành.

Mà cái kia Tiên Cốt lực lượng, tại bị hấp thu.

Chuyện này. Huyền nào rất lớn, nhưng có thể biết rõ, cũng chỉ có Chu Thương Vũ, Chu Thương Trụ cùng ta Chu Bích Nguyệt ba người.

Cái này hài nhi, đang không ngừng thôn phệ Kiếm Nguyên Trì lực lượng, vì Lôi Diễn Thánh Địa phát triển, Chu Thương Vũ chuẩn bị hủy diệt cái này hài nhi, mà Chu Thương Trụ, lại chuẩn bị thi triển Thôn Phệ Chi Đạo, để cháu của hắn —— tên kia có được Phản Tổ thể chất Đế Khí Kiếm Thể hài nhi xung quanh Vô Đạo, thôn phệ hết máu này thai, cũng liền là của ngươi Tiên Cốt cùng thiên phú, chiếm lấy Lôi Viêm Bí Cảnh yêu làm xấu nữ cấp trên chương mới nhất."

"Kết quả, Kiếm Nguyên Trì gần như sụp đổ, nhưng xung quanh Vô Đạo, cũng chiếm lấy Tiên Cốt chi lực, hóa thành một thân Tiên Cốt. Huyết mạch càng là bởi vậy thuế biến, Lôi Viêm Bí Cảnh bị sinh sinh bóc ra.

Trong cơ thể ngươi, cũng bị gieo vô tận Cổ Lão Phong Trán."

"Lúc ấy, Chu Thương Trụ muốn lấy Lôi đình Từ Viêm, đưa ngươi đốt cháy chém giết, ta lấy một tên phổ thông hài nhi, thay vào đó, đem chém giết, cứu ra ngươi.

Về sau ta mang theo Thiên Mộc cổ thụ cũng chính là Lôi Diễn Thánh Địa chí bảo 'Bích Nguyệt chi tâm', rời xa Lôi Diễn Thánh Địa, đi tới Thiên Cơ phủ Thiên Khấp thành Chu gia, cũng chém giết vị kia mình ngoan bất linh Tổ Tiên, cũng lấy Chu gia 'Tổ Tiên' thân phận, tồn tại ở Chu gia."

Đại Chu gia tộc huyết mạch, đồng dạng nguồn gốc từ tại Lôi Diễn Thánh Địa, chỉ là bàng chi chi nhánh mà thôi.

Nếu có kiệt xuất Đệ Tử, là sẽ thu đến Lôi Diễn Thánh Địa tổng bộ Triệu Hoán chi lực hấp dẫn.

Đáng tiếc, Thiên Khô trấn Đại Chu gia tộc, thật lâu đều không có ra dạng này đệ tử, cái này, cũng thuận tiện ta ẩn tàng."

"Không nghĩ, mười sáu năm về sau, ngươi. . . Đúng là mở ra Phong Trán chi lực, một bước quật khởi. . ."

"Lúc ấy, tâm tình của ta có chút phức tạp, nhưng lại âm thầm sợ hãi. . . Nhưng về sau, liền cũng bình thường trở lại. Ta không định nói cho ngươi chân tướng, hoặc là nói, khi thấy ngươi sinh ra 'Đệ nhị Bí Cảnh' dấu ấn thời điểm, ta liền biết rõ, ngươi, hẳn là vô pháp bị hủy diệt, bởi vậy, cũng không hy vọng ngươi cừu thị Lôi Diễn Thánh Địa, liền càng không có ý định nói."

"Lại không nghĩ tới. . . Bây giờ, đúng là như vậy ngăn trở liên tục, thiên phú của ngươi, lần nữa bị hủy diệt. . ."

Chu Bích Nguyệt thán nói.

Lập tức, nàng lại nói: "Về phần ngươi từ đâu tới đây, tại Kiếm Nguyên Trì vỡ tan trước đó đến từ nơi nào, điểm này, không có người biết rõ. Nhưng ngươi cùng Lôi Diễn Thánh Địa, tất nhất định có vô pháp Phiết Thanh cấp độ sâu quan hệ."

"Bây giờ, ta chuẩn bị dẫn ngươi đi Lôi Diễn Thánh Địa, tìm kiếm một khóa Lục Trọng Tạo Hóa Thần Đan, để khôi phục ngươi hết thảy, cái này, cũng là Lôi Diễn Thánh Địa thiếu ngươi. Nhưng thân phận của ngươi đặc thù, ta sẽ nói, ngươi là ta Thân Truyền Đệ Tử, bởi vì thiên phú siêu nhiên, bị người hâm hại. . ."

"Trước đó mang đi Bích Nguyệt chi tâm, thoát ly Lôi Diễn Thánh Địa, ta đã cùng đại ca, nhị ca trở mặt. Bây giờ, cũng không biết bọn hắn phải chăng tha thứ, có nguyện ý hay không hỗ trợ, nhưng trước mắt, đây là khôi phục thiên phú của ngươi duy nhất hi vọng."

Chu Nhượng Thần tâm tình có chút chập trùng, nhưng là lại rất nhanh bình tĩnh lại.

Chu Bích Nguyệt đề cập sự tình, hoàn toàn chính xác có chút rung động.

Nói cách khác, hẳn Chu Nhượng Thần trước đó thể nội các loại hồng bét tình huống, loại kia thoáng như nguyên rủa bị hạ độc thủ, nguyên lai là tới từ Lôi Diễn Thánh Địa.

Hắn Chu Nhượng Thần cha, khai sáng Lôi Diễn Thánh Địa, lưu lại thương cổ truyền thừa, cái này thánh địa hậu nhân, đúng là đoạt hắn Chu Nhượng Thần huyết mạch, cướp lấy hắn Bí Cảnh, luyện hóa trong cơ thể hắn Tiên Cốt.

Giờ khắc này, Chu Nhượng Thần không biết mình là cảm giác gì.

Nhưng, cái kia cổ vô hình tức giận, đã thật sâu lạc ấn đến Tà Tôn kiếm mảnh vỡ chỗ sâu.

Phản này tức giận, cuối cùng, sẽ xảy ra cọng mầm.

Chu Nhượng Thần chưa hề nói mình thiên phú của mình sẽ khôi phục sự thật, bởi vì hủy diệt thiên phú, là hắn tự nguyện để Cổ Thiên gia động thủ, bởi vì muốn tu luyện « Niết Bàn Cứu Biến ». Nhất định phải hủy đi hết thảy, sạch sẽ làm lại Địa Ngục ác linh chương mới nhất!

Chu Nhượng Thần rất bình tĩnh, Vân Tước lúc này cũng vô cùng yên tĩnh. Rất khó được không có trêu chọc.

Lúc này, tại Chu Bích Nguyệt trong ánh mắt, Chu Nhượng Thần nhẹ nhàng điểm một cái đầu, đáp ứng Chu Bích Nguyệt đề nghị.

"Ngươi đáp ứng liền tốt, hi vọng ngươi đừng nghĩ quẩn."

Chu Bích Nguyệt nói.

"Sẽ không, lão tổ vì ta bỏ ra nhiều như vậy, ta Chu Nhựt Thần. Vẫn có thể làm rõ sai trái. Chỉ là, linh đê các nàng đâu? Cũng cùng đi Lôi Diên Thánh Địa sao?"

Chu Nhựt Thần nói.

"Chu Linh Dạ các nàng, ta chuẩn bị đư các nàng an bài tại Càn Khôn thánh địa. Lấy ta cùng Càn Khôn thánh địa Thánh Chủ đã từng giao tình, vị Thánh chủ kia biết là thỉnh cầu của ta về sau, đã đáp ứng. Nàng đã phải Càn Khôn thánh địa đệ nhất thánh nữ Hậu Y Y đến đây."

"Hậu Y Y, thiên phú tài tình. Cũng không so với chúng ta Lôi Diên Thánh Địa đệ nhất thánh tử xung quanh Vô Đạo kém bao nhiêu."

Chu Bích Nguyệt giải thích nói.

"Chu Linh Dạ các nàng. Thiên phú không phải đặc biệt tốt, lại nhận khi dễ đi."

Chu Nhựt Thần trầm tư nói.

"Bất luận cái gì tu luyện, những này không thể tránh né, nhưng Càn Khôn thánh địa, lại so Vô Cực thánh địa muốn tốt hơn nhiều. Chỉ ít, loại kia khi nhục đồng môn sự tình, bình thường rất ít gặp."

Chu Bích Nguyệt lại giải thích nói.

Chu Nhựt Thần điểm một cái đầu, nói: "Nếu các nàng nguyện ý. Ta không ý kiến."

"Trước đó, người nói Hậu Hồng Nhân cùng 'Quy Diệp thánh địa' có quan hệ? Nếu là nàng nguyện ý tiến vào Càn Khôn thánh địa. Lấy thiên phú của nàng cùng năng lực, ngược lại là cũng không nhiều lớn khó xử, muốn xa xa so Chu Linh Dạ ba người dễ dàng. Nhưng nàng nếu là muốn tiến vào Quy Diệp thánh địa, cũng chỉ có thể dựa vào người cùng Diệp Trường Nguyệt quan hệ."

Chu Bích Nguyệt suy tư một lát, nói.

Chu Nhựt Thần điểm một cái đầu, nói: "Diệp Trường Nguyệt, hẳn là tới thật lâu, chỉ là một mực chưa từng xuất hiện. Nàng không có năng lực ngăn cản Cổ Thiên gia cùng Hậu Vạn Tôn, sự tôn của nàng Hạc đạo nhân, hẳn là có. Chỉ là, nàng đoán chừng suy nghĩ biện pháp, mà không có kết quả."

Chu Nhựt Thần hiểu rõ Diệp Trường Nguyệt.

Cũng biết rõ Diệp Trường Nguyệt tâm tính như thế nào, nàng tuyệt sẽ không là loại kia bỏ đá xuống giếng người.

"Ai."

Chu Bích Nguyệt thở dài một cái, triệt tiêu huyết sắc bao phủ chi lực.

Sau đó, nàng Tâm Niệm nhất động. Thiên Mộc cổ thụ trực tiếp biến mất, hóa thành một khóa thúy, phảng phất giống như mặt trăng một loại, lớn bằng ngón cái tiểu nhân hạt châu.

Cái này, chính là Bích Nguyệt chi tâm.

Bích Nguyệt chi tâm đã rơi vào Chu Bích Nguyệt trong tay về sau, nàng cùng Chu Nhựt Thần, cùng Chu Linh Dạ Hậu Hồng Nhân Xuân Mai Thu Trúc, liền đều xuất hiện ở Đại Chu gia tộc bên trong.

Đại Chu gia tộc, lúc này đã sớm không chịu nổi loại kia dư ba lực lượng trùng kích, đã sụp đổ.

Kiểm Nguyên Trì ló vào chi địa, Cổ Trần than thi, Kiểm Nguyên Trì tới tồn tại liên hệ, cũng bị triệt để gián đoạn.

Đại Chu gia tộc, lần này là thật sụp đổ.

Chu Linh Dạ yên lặng nhìn lấy cái này một vùng phế tích, cả người còn có chút giật mình Nhựt Mộng một sùng đến cùng. Xấu bụng Chồng đùa manh thê.

Lúc này, phương xa hư không, bay tới một khung toàn thân Hóa Diễm thiêu đốt lên Phượng Hoàng Vân Xa.

Vân trong xe, lẳng lặng ngồi ngay thẳng một tên Tử Sắc Quân lựa mộng Thiếu Nữ.

Phượng Hoàng Vân Xa, từ chín cái khí huyết phong phú mà cường đại Phượng Hoàng lôi kéo, ở trong hư không lôi ra một đạo hỏa diễm đồ đằng.

Vân Xa cuộn cuộn mà đến, khí thế vạn quân, tại Đại Chu gia tộc hư không bên trên, lẳng lặng dừng lại.

Sau đó, Từ Y Thiếu Nữ chân đạp cô Tuyệt Kiếm Đạo Đồ đằng chỉ lực, giáng lâm mà dưới.

"Hậu Y Y, bái kiến Bích Nguyệt tiên tử."

Thiếu Nữ môi son khẽ mở, lời nói cung kính, nhưng cũng ngôn ngữ Lãnh Nhiên.

"Không cần đa lễ."

Chu Bích Nguyệt hơi điểm đầu ra hiệu, ôn nhu nói.

"Bích Nguyệt tiên tử, chẳng lẽ, chính là những người này, muốn đi vào Càn Khôn thánh địa?"

Tên kia vì 'Hậu Y Y' Thiếu Nữ ánh mắt nhìn lướt qua Chu Nhược Thần năm người, sau đó tại Hậu Hồng Nhân trên thân dừng lại thêm chỉ chốc lát, lộ ra một tia hơi hài lòng màu.

"Hậu Y Y, nàng là chúng ta Quy Điện thánh địa bị người đánh cắp đi một vị Thánh Nữ hậu bối, 'Sau Nhân Nhân', thật có lỗi, không có cách nào tiến vào người Càn Khôn thánh địa. Còn lại. . ."

Phương xa, Điện Trường Nguyệt Ngự Kiếm Phi Hành mà đến.

Nàng thân một bên, Cổ Ngọc Nhi hai mắt sung đỏ, giống như là vừa vận thúit qua.

Chu Nhược Thần nhìn thấy một màn này, liền biết rõ, lúc trước hấn phỏng đoán, toàn bộ đều là đúng.

Điện Trường Nguyệt cùng Cổ Ngọc Nhi, đều thấy được lúc trước một màn, nhưng trước đó, các nàng đều cũng không xuất hiện.

Mà Cổ Ngọc Nhi, nhất định là hi vọng Điện Trường Nguyệt ra tay giúp đỡ, nhưng cũng tiếc, Điện Trường Nguyệt biết rõ, mình căn bản cũng không có thể là Cổ Thiên gia, Hậu Vạn Tồn một chiêu chi địch.

Loại này chênh lệch, quá lớn.

Nhưng Cổ Ngọc Nhi không hiểu, cảm thấy sự phụ vô tình.

. . .

Chu Nhược Thần trong nháy mắt, nhìn ra mảnh khóe.

Nhưng hấn không nói gì thêm.

Hấn nhìn một chút Hậu Hồng Nhân, nói: "Đồ đệ, ngươi đi đi."

"Nhược Thần, ngươi. . . Ngươi thì sao?"

Hậu Hồng Nhân không muốn rời đi, nhưng nàng cũng muốn biết rõ, mình chân chính thân thể.

"Ta sẽ về Lôi Diễn Thánh Địa, ta cùng Bích Nguyệt lão tổ, đều thuộc về Lôi Diễn Thánh Địa người."

Chu Nhược Thần trầm ngâm một lát, cấp ra 'Chân tướng'.

"A. . ."

Chu Linh Dạ hơi giật mình, không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Chu Bích Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Cách dừng

Chu Bích Nguyệt điểm một cái đầu, ánh mắt vừa nhìn về phía Hậu Y Y, nói: "Là Chu Linh Dạ cái này ba tên Thiếu Nữ, các nàng tuy nhiên thiên phú rất

kém cỏi, nhưng là tâm tính rất kiên định, có thể chịu được cực khổ, tương lai, tiền đồ sẽ rất không tệ."

Hậu Y Y hơi điểm đầu, nói: "Đã Bích Nguyệt tiên tử nói như vậy, như vậy cho dù là như vị thiếu niên này như vậy, Càn Khôn thánh địa đó cũng là muốn thu. Nhưng sự phụ đưa vào môn, tu hành tại cá nhân. Càn Khôn thánh địa thu các nàng, cũng hi nhìn các nàng có chút tự biết chi minh, hảo hảo nỗ lực."

Hậu Y Y lời nói, phi thường không khách khí.

Chu Linh Dạ ba người, cũng bởi vì loại này gần như 'Kỳ thị' ngữ khí, mà nhận lấy mãnh liệt kích thích.

Ba tên Thiếu Nữ không tự chủ được nắm chặt Quyển Đầu, trong lòng âm thầm quyết định, nhất định phải liều chết nỗ lực, muốn để vị này 'Hậu Y Y' biết rõ, nhóm người mình, cũng không phải phế phẩm!

Chu Linh Dạ ba người nhận kích thích, cũng không hề chỉ là các nàng bị 'Kỳ thị', mà là cái này Hậu Y Y 'Cho dù là như thiếu niên này, Càn Khôn thánh địa cũng là muốn thu' câu nói này.

Cái này, đối với Chu Nhược Thần, càng là có thật sâu 'Kỳ thị' chi ý.

Các nàng bị kỳ thị, tuy nhiên trong lòng không thoải mái, nhưng là ai bảo các nàng đích thật là thiên phú không tốt đâu? Nhưng Chu Nhược Thần, trước đó chính là thiếu niên Chí Tôn, từng Kiếm Đạo Thông Thần, cái này Hậu Y Y, có thể làm được?

Phảng phất cảm nhận được Chu Linh Dạ ba người không cam lòng, Chu Nhược Thần ngược lại chủ động nói ra: "Linh đêm, Xuân Mai Thu Trúc, các người đi Càn Khôn thánh địa, hảo hảo tu luyện. Thiên phú của các người, kỳ thực cũng không kém, chỉ là, có thể hiểu các người thiên phú người, quá ít mà thôi. Càng không nói đến, ẩn tàng huyết mạch ẩn chứa nội tình, linh đêm chờ người huyết mạch thức tỉnh về sau. Người liền có thể cảm nhận được."

Chu Nhược Thần âm thanh rất là ôn nhu, làm người ta trong lòng ấm áp.

Lúc này, Chu Nhược Thần không quan tâm mình. Ngược lại an ủi Chu Linh Dạ, cái này khiến Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc, mười phần cảm động.

"Nói khoác mà không biết ngượng, chẳng lẽ người ý tứ, là ta Hậu Y Y phán đoán, sai lầm? Người nếu là như vậy cao minh, gì đến mức bị phế thiên phú cùng tu vi?"

Hậu Y Y lời nói vô cùng không khách khí.

Đã Chu Nhược Thần không bước vào Càn Khôn thánh địa. Vậy thì cùng nàng không có quan hệ gì, nàng cũng không cần đến đem trong lòng khó chịu che giấu.

Chu Nhược Thần ngừng đầu nhìn Hậu Y Y một chút, nói: "Tiểu Nữ Oa Nhi. Người xác định người cái này thái độ, sẽ không đối người tạo thành nguy cơ? Người xác định, thiên phú cùng tu vi, đúng vậy hết thảy?"

Chu Nhược Thần trong lúc nói chuyện. Tà Tôn kiếm mảnh vỡ tiêu tán đi ra khí tức hủy diệt. Trực tiếp khóa chặt Hậu Y Y.

Hậu Y Y, há có thể cùng Hậu Vạn Tồn đám người thực lực so đấu? Nàng tuy là thiên tài, lại cũng chỉ là Thiên Đan cảnh tả hữu Cảnh Giới, cũng không bước vào Vũ Hồn Thiên Mệnh lĩnh vực, chiến lực tuy nhiên kinh người, cũng vãn vãn tại võ đạo Chân Đan lĩnh vực lĩnh vực này mà thôi.

Như thế, Chu Nhược Thần đối với đối thủ như vậy, chừng các loại nắm chắc ứng đối với ta là Cực phẩm Linh Thạch: Bạo sủng mạnh đồ chương mới nhất.

Dùng Tà Tôn kiếm mảnh vỡ. Tùy ý một kích, nàng liền muốn chết. Cho dù là nàng có tuyệt thế nội tình, cũng không ngăn cản được.

Này một ít tự tin, Chu Nhược Thần vẫn phải có.

Quả nhiên, Hậu Y Y thân thể mềm mại vì đó chấn động, lập tức lấy một loại cực kỳ ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chăm Chu Nhược Thần.

Bất quá, Chu Nhược Thần nhưng không có tiếp tục khóa chặt Hậu Y Y, ngược lại khôi phục được loại kia người vật vô hại 'Phế phẩm' bộ dáng.

Hậu Y Y không phải Đứa ngốc, lúc này, nàng cũng mơ hồ nhìn ra nhất định vấn đề, cho nên lúc này mới đem Chu Nhược Thần lời nói coi trọng.

"Hi vọng người không phải lừa gạt ta, mà tận lực nói Chu Linh Dạ thiên phú không tồi, nhưng ta sẽ cho nàng một cái kỳ ngộ, nếu là nàng nắm chắc không được, vậy cũng chỉ có thể tại Càn Khôn thánh địa, chẳng khác gì so với người thường."

Hậu Y Y lạnh giọng nói.

Tuy nhiên thái độ của nàng, không còn kiêu căng, mà là hạ thấp không ít.

Chu Nhược Thần hơi điểm đầu, nói: "Yên tâm, sẽ không để cho các người thất vọng! Linh đêm, trước đó ta cùng người trao đổi những cái kia lý luận, người nhớ cho kỹ tu luyện là được, Xuân Mai Thu Trúc, cũng chớ có quên đi."

Chu Nhược Thần lời nói phá lệ ôn nhu.

Chu Linh Dạ, Xuân Mai cùng Thu Trúc ba người, lúc này đã sớm hai con người ẩm ướt.

Tuy nhiên Chu Linh Dạ đã thê, không còn roi lệ, nhưng, Chu Nhược Thần lại ngoại trừ.

Nàng cả đời này, cũng chỉ nguyện ý, vì Chu Nhược Thần mà roi lệ.

"Nhược Thần..."

Chu Linh Dạ đi tới Chu Nhược Thần thân một bên, lẳng lặng nhìn chăm chú Chu Nhược Thần, phảng phất có thiên ngôn vạn ngữ, lại khó mà kể rõ.

Chu Nhược Thần trước tiến lên một bước, nhẹ nhàng ôm lấy Chu Linh Dạ.

Rất tùy ý, nhưng cũng phảng phất giống như hết thảy là nước chảy thành sông.

Chu Linh Dạ giống như là tìm được kết cục, ôm chặt lấy Chu Nhược Thần, căn bản cũng không nguyện ý buông tay.

Nhưng, Hậu Y Y không phải là một cái có rất lớn tính nhẫn nại người, cho nên Chu Linh Dạ cứ việc phi thường không bỏ, nhưng cũng tại hơn một phút đồng hồ về sau, rồi đi Chu Nhược Thần ôm ấp.

Sau đó, Chu Nhược Thần lại ôm một bên dưới Xuân Mai cùng Thu Trúc.

Xuân Mai đã sớm khóc không thành tiếng, nước mắt đến run rẩy.

Mà Thu Trúc, hồi hận cùng áy náy, cùng cảm động đến rồi tỉnh rồi mù, giống như là đứa bé, thút thít đến ào ào.

Trước đó tuyệt cảnh, sắp chết, thiên phú hủy diệt, lại đến bị Tạo Hóa Đan khôi phục, trưởng thành, Cảnh Giới có chỗ thuế biến, thiên phú tăng cường... Một màn này, phảng phất giống như trải qua một con ác mộng.

Cuối cùng, đại thiếu gia cho dù là như thế hồngбет đáng thương trạng thái dưới, vẫn còn đang thủ hộ, bảo hộ các nàng.

Lòng của các nàng, đã triệt để bị nô dịch, thậm chí, linh hồn của các nàng bên trong, đã sớm tuyên khắc lên một cái cả đời không bao giờ quên tên, cái tên đó, gọi là 'Chu Nhược Thần'.

...

Chu Linh Dạ đi.

Hậu Y Y không có chờ đợi bao lâu, tại Xuân Mai cùng Thu Trúc cùng Chu Nhược Thần cáo biệt về sau, liền mang đi Chu Linh Dạ ba người manh thê rất ngây thơ: Thiên Giới Phú Hào đến ra mắt.

Sau đó Nhân Nhân, cũng vào lúc này, đi theo Điệp Trường Nguyệt, chuẩn bị rời đi.

"Nhược Thần, thật thật xin lỗi, trước đó một hệ liệt tình huống, ta có nhìn thấy, nhưng là, bất lực. Ta hô sư tôn, nhưng sư tôn một mực đang bế quan. Mà về điệp thánh địa, bây giờ cũng đã xuống dốc, không thể trêu vào Cổ Tộc thánh địa, Cổ Thiên gia, là ác ma! Mà cho dù là Vô Cực thánh địa, chúng ta cũng trêu chọc không được. Cái kia Hậu Vạn Tồn, là thẳng điên."

Điệp Trường Nguyệt không thể nào, lại hướng phía Chu Nhược Thần Doanh Doanh cúi đầu, áy náy chỉ ý, không cần nói cũng biết.

"Trường Nguyệt, ta minh bạch, mà lại, ta chưa hẳn như bọn hắn tưởng tượng bết bát như vậy. Hiện tại, ta không phải muốn đi trước Lôi Diễn Thánh Địa sao? Hết thảy, sẽ sẽ khá hơn. Trường Nguyệt. Chúng ta sau này còn gặp lại."

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói.

"Nhược Thần, sau này còn gặp lại."

Điệp Trường Nguyệt mím môi, chủ động tới gần Chu Nhược Thần.

"Ôm đi, đều rõ ràng như vậy, nàng đối người hữu tình đâu, tuy nhiên mỹ nữ này gánh vác không ít. Lo lắng nhiều lắm."

Vân Tước tại Chu Nhược Thần trong lòng nói.

Chu Nhược Thần trong lòng hơi lẩm nhẩm, lại không chần chờ, đi lên trước. Chủ động đem Điệp Trường Nguyệt ôm vào trong ngực.

Lần này, Điệp Trường Nguyệt tựa hồ càng là không nguyện ý đi ra, cũng căn bản không thềm để ý Chu Nhược Thần toàn thân máu tươi dơ dáy bẩn thỉu, ôm Chu Nhược Thần thối điếm. Thân thể mềm mại đều rung động | run lên.

Nàng cái kia phong | đầy no bụng | đầy. Cũng làm cho Chu Nhược Thần cảm nhận được một loại kinh tâm động phách mềm mại co dãn, loại tư vị này, Chu Nhược Thần cảm giác có chút không tên tìm đập nhanh.

Đây không phải hoảng sợ, mà là một loại vô pháp nói rõ đồ vật.

Chu Nhược Thần có chút trì độn, cũng không rõ lắm tư thân cảm giác vì sao bỗng nhiên hơi chút chậm chạp.

Nhưng là, thật sự là hắn là rất ưa thích loại này phong | đầy mềm mại bị bộ ngực của hắn áp bách lấy thoải mái dễ chịu cảm giác.

Mà Diệp Trường Nguyệt tuy nhiên bắt đầu thân thể mềm mại run rẩy, nhưng một hồi lâu về sau, nàng đứng là không tên thân thể mềm mại lửa nóng lên. Cho nên lại không tên có chút bối rối rồi đi Chu Nhược Thần ôm ấp.

Cứ việc, Diệp Trường Nguyệt kỳ thực càng muốn ở lâu thêm. Nhưng lại ngượng nghịu mặt mũi, khuôn mặt đỏ bừng nàng, hai con ngươi đều như muốn nhỏ ra nước.

"Nhược Thần... Ta sẽ nghĩ biện pháp tìm kiếm Lục Trọng Tạo Hóa Đan, ngươi cũng đừng lo lắng, lấy thiên phú của ngươi, nhất định sẽ quét khỏi, Ta tin tưởng ngươi!"

Diệp Trường Nguyệt chần chờ một lát, ngậm miệng, yên tĩnh cái kia rung động yên tâm, ôn nhu nói.

"Ừm, Trường Nguyệt, ngươi đừng lo lắng ta, chính ngươi, cũng nhiều hơn bảo trọng. Thế giới này, vẫn là lấy Thực Lực Vi Tôn, cho nên ngươi cũng chớ có lười biếng tu luyện."

Chu Nhược Thần căn dặn nói.

"Ta hiểu rồi."

Diệp Trường Nguyệt nói, lại nhìn một chút bên người Cổ Ngọc Nhi, nói: "Ngọc nhi, ngươi cũng cùng Nhược Thần dạo đường đi."

Cổ Ngọc Nhi có chút sinh Diệp Trường Nguyệt khí, thế nhưng là bây giờ, Diệp Trường Nguyệt trước đó những lời kia, để cho nàng mơ hồ minh bạch, sự phụ cũng có sự phụ khó xử.

Cho nên, lòng của nàng cũng từ từ bình tĩnh lại, cũng liền không như vậy tức giận.

Cổ Ngọc Nhi ngược lại là có chút lớn mật, nàng mỹ lệ hai con ngươi nhìn chăm chú Chu Nhược Thần, nói: "Nhược Thần, bất luận như thế nào, trong lòng ta, ngươi một mực đứng vậy cái kia tuyệt thế thiếu niên Chí Tôn, thiên phú dị bẩm, không có bất kỳ người nào có thể thay thế ngươi trong lòng ta tuyệt thế thiên tài địa vị, đi qua không, hiện tại cũng không có, tương lai cũng nhất định không có tuyệt sát Phiêu Tuyết! Ta so bất luận kẻ nào đều tin tưởng, ngươi nhất định sẽ trong thời gian ngắn quét khỏi, lần nữa danh chấn thiên hạ!"

Cổ Ngọc Nhi lời nói giọng kiên định, sau đó chủ động ôm ấp yêu thương, thật chặt ôm Chu Nhược Thần một dưới.

Bất quá, nàng rất nhanh liền buông tay, tựa hồ, cái kia vền vẹn chỉ là một cái nghi thức.

Nhưng, thật sự là như thế sao?

Cái này to gan Thiếu Nữ, làm xong như vậy động tác, lập tức liền xấu hổ đỏ mặt, ánh mắt như nước tràn đầy tình ý, nhưng là lại rất nhanh tiêu tán.

Chu Nhược Thần mị lực, để trong ngực hắn Vân Tước, quả nhiên là ước ao ghen tị.

"Cái này Thiếu Nữ tốt ngây ngô, ngực tốt Tiểu. Chu Linh Dạ ngực quy mô không tệ, cái kia Xuân Mai cùng Thu Trúc, đều lệch nhỏ, còn không có phát dục đi ra, mới không đến năm đầm lớn Tiểu. Ngược lại là cái này Diệp Trường Nguyệt, quả nhiên là dao động mãnh liệt, Cự Vô Phách ngực lớn, thế nào, bị nàng ôm đè ép, dễ chịu a?"

"Đại gia ta đều thoải mái thấu, ta còn cố ý vuốt ve trong chốc lát đâu, hi hi, nàng nhất định là cho là ngươi phát xuân, khi dễ nàng, chiếm nàng tiện nghi."

Vân Tước cười hi hi truyền âm nói.

Chu Nhược Thần nghe vậy, mặt đều hơi kém đen.

Khó trách cái này Diệp Trường Nguyệt sắc mặt đỏ bừng, kiều diễm ướt át đáng ghét, đúng là cái này Vân Tước tại mô phỏng bộ ngực của hắn đi chuyện xấu xa, khó trách hắn mình cũng cảm thấy cái kia co dãn thật sự là quá đủ quá **.

Đây quả thực là, để hắn Chu Nhược Thần mặt đặt ở nơi nào!

Cái này Vân Tước Yugao, quả thực là hoàn toàn xứng đáng nữ lưu manh!

Chu Nhược Thần chính nhiên nửa ngày, đến mức còn có một chút không có ý tứ đi mặt đối Diệp Trường Nguyệt.

Cũng may Cổ Ngọc Nhi biểu hiện, để hấn lập tức thuận theo lấy hạ cái bậc thang.

"Ừm, các người sẽ không thất vọng! Trường Nguyệt, Cổ Ngọc Nhi, chúng ta sau này còn gặp lại."

Chu Nhược Thần hơi ôm quyền, hành lễ thì lễ.

Lúc này, Hậu Hồng Nhân cũng đi tới, nàng không nói gì, nhưng cũng ôm Chu Nhược Thần một dưới.

Lần này, Chu Nhược Thần nghiêm khắc cảnh cáo Vân Tước đừng làm loạn, Vân Tước ngược lại là cũng rất là biết điều.

Mà Hậu Hồng Nhân quy mô, không có gì bất ngờ xảy ra, y nguyên bị hấn ngực | trước Vân Tước chỗ cảm giác được, Vân Tước vẫn còn so sánh vạch lên nói 'Apple' Đại Tiểu.

Chu Nhược Thần lại căn bản đã không nhìn cô gái này lưu manh.

Hậu Hồng Nhân không nói một lời, lại ánh mắt ẩn chứa nhu tình, yên lặng quay người, theo Diệp Trường Nguyệt rời đi.

Sau cùng, hiện trường, cũng liền chỉ còn lại có Chu Nhược Thần cùng Chu Bích Nguyệt hai người.

"Ai, người tất cả giải tán, Nhược Thần, chúng ta, cũng đi thôi."

Chu Bích Nguyệt thở dài một cái, thỏn thức nói.

Đại Chu gia tộc, cái này Thiên Khấp thành Thiên Khô trấn Đại Chu gia tộc, cứ như vậy... Xuống dốc.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Quá xảo hợp!

Thiên Mộc cổ thụ hiển hóa ra thương cổ Nguyệt Hoa Chi Lực.

Nguyệt Hoa Chi Lực tiêu tán mà ra, chiếu rọi tại Chu Nhược Thần cùng Chu Bích Nguyệt trên thân.

Hư không trong nháy mắt vặn vẹo lên, một cỗ sức mạnh cực kỳ đáng sợ thay đổi Không Gian.

"Oanh —— "

Một trận như là bom nổ lực lượng đáng sợ bạo phát, Đại Địa phẳng phát than thi ra một mảnh trống rỗng, mặt đất lõm một khối Cự hổ to động, giống như là bỗng nhiên hiện ra một cái hố trời.

Hư không chấn động, Chu Nhược Thần liền phát hiện hấn lấy bị một đạo Như Nguyệt hoa ám áp Năng Lượng bao vây lại.

Nhưng dù cho như thế, Chu Nhược Thần y nguyên cảm nhận được hư không mãnh liệt nghiền ép lực lượng.

Chu Nhược Thần thân thể, cường độ đã có thể so với Chân Đan Linh khí, cho dù là bây giờ không có Cảnh Giới, đơn thuần hư không niễn áp chi lực, cũng là hoàn toàn có thể tiếp nhận.

Nhưng hôm nay hư không nghiền ép đến cái này Nguyệt Hoa Chi Lực Hộ Trảo đều bóp méo, chuyện này chỉ có thể nói rõ ràng, lần này truyền tống khoảng cách, rất xa xôi.

"Ai —— bây giờ, cho nên ngay cả Hoành Độ Hư Không năng lực, đều có chút lạnh nhạt."

Chu Bích Nguyệt thở dài một cái.

Tuổi của nàng đã không nhỏ.

Chỉ là, nàng xem ra một chút đều không lộ vẻ già nua, phản mà phi thường Phiêu Lược.

Cho dù là mái tóc màu đen đã có hơn phân nửa đã hóa thành tơ bạc.

Chu Nhược Thần trầm tư một lát, quan thăm nghĩ: "Bích Nguyệt... Tiên Tử, trước đó ngươi nói ngươi Phân Hồn, vô pháp thoát ly Thiên Mộc cổ thụ, bây giờ..."

"Ồ trong đó, thật có chút nguyên nhân, nhưng, trước đó có chút cơ duyên, có chỗ giải phong, khôi phục Phân Hồn lực lượng, cùng bản thể sinh ra liên hệ Phế Vật nghịch thế: Xấu bụng tà phi quá phách lối. Bây giờ, ta như trở về. Tự nhiên là có thể cùng bản thể liên hệ tới, dạng này, liền có thể càng tiến một bước khôi phục.

Đáng tiếc. Bây giờ ta Phân Hồn bị thương nghiêm trọng, này lại dẫn đến bản thể thụ tới trình độ nhất định tổn thất, tuy nhiên ngươi cũng đừng lo lắng, phần này ảnh hưởng, cũng không lớn."

Chu Bích Nguyệt đã cáo tri Chu Nhược Thần tương quan sự tình, như vậy Chu Nhược Thần liền không thích hợp xưng hô Chu Bích Nguyệt lão tổ.

Càng không nói đến, Chu Nhược Thần bồi phận. Trên thực tế muốn so với các nàng cao hơn một chút.

"Nói đến đây, ngươi trên đại thể cũng cần phải biết rõ, cái này Bích Nguyệt chi tâm. Kỳ thực, đúng vậy một đạo đặc thù Kiếm Hồn, nhưng cũng là một kiện rất pháp bảo cường đại, đồng thời cũng là một loại giam cầm.

Chỉ cần ta không trở lại Lôi Diễn Thánh Địa. Cái này giam cầm liền sẽ không mở ra. Nhưng là trước kia ta bị thương nghiêm trọng, lại tự tiện rời đi, cho nên tạo thành ác tính tuần hoàn.

Bây giờ tình huống có chuyển biến tốt, ngược lại là cũng coi là một cái cơ hội khó được.

Đi qua Ân Ân Oán Oán quá nhiều, bây giờ mười sáu năm trôi qua, nên coi nhẹ, cũng coi nhẹ.

Mà đối với cái này Thiên Khô trấn Đại Chu gia tộc, tuy nhiên. Ta vẹn vẹn chỉ ở chỗ này chờ đợi mười sáu năm, nhưng lại giống như là chiếu cố hậu bối chiếu cố lấy bọn hắn. Bọn hắn kỳ thực bản tính đều cũng không tệ lắm, chỉ là, thiếu một số cơ duyên cùng tư nguyên mà thôi, ngược lại là có chút đáng tiếc.

Về phần cái kia xung quanh linh cực nhọc bọn người, mỗi gia tộc, bao nhiêu đều sẽ ra chút bại loại, những cái kia, không đáng giá nhắc tới."

Chu Bích Nguyệt hít một hơi thật sâu khí, ôn nhu nói.

Lập tức, nàng than nhẹ một tiếng, nói: "Đến Lôi Diễn Thánh Địa, để cho tiện cứu chữa ngươi, đến lúc đó, ngươi hô ta 'Sur phụ' liền tốt. Dạng này, ngươi chỉ ít sẽ không bị người khinh thị."

Chu Bích Nguyệt nói.

"Chờ ngươi khôi phục về sau, ta lại truyền cho ngươi Lôi Diễn Thánh Địa còn lại truyền thừa Chí Đạo, truyền cho ngươi Chiến Hồn Kiếm Đạo chân chính hạch tâm áo nghĩa.

Cái kia Đại Chu gia tộc tu luyện Chiến Hồn Kiếm Đạo, chỉ là da lông mà thôi."

Chu Bích Nguyệt nhìn về phía Chu Nhược Thần ánh mắt, càng ôn hòa một số.

Loại ánh mắt này...

Chu Nhược Thần trong lòng hơi động một chút.

Lúc này, liền nghe được cái kia Vân Tước ở trong lòng truyền âm cho Chu Nhược Thần nói: "Nàng từ ngươi là hài nhi thời điểm, liền làm gì ngươi cứu ra, đây là lấy ngươi làm con trai của nàng nuôi dẫu! Nhi tử, ngoan, nhanh hô Mẫu thân. A, không, là 'Sur phụ'."

Vân Tước cười hi hi nói.

Như vậy không đứng đắn thái độ, quả nhiên là để Chu Nhược Thần có chút im lặng.

Tuy nhiên Vân Tước, ngược lại là cũng xúc động Chu Nhược Thần trái tim.

Nguyên bản, tại Chu Nhược Thần trong lòng, cái kia phần nguồn gốc từ tại thực chất bên trong kiều ngạo, là hắn không cảm thấy bất luận kẻ nào, có tư cách trở thành sư phó của hắn, thậm chí hắn chưa từng có nghĩ tới muốn tại như vậy thấp bên dưới thế giới bên trong, khúm núm qua.

Nhưng hôm nay, cái này một loạt kinh lịch, đưa cho hắn cực lớn trùng kích, cũng cho hắn khắc sâu cảm xúc.

Chu Nhược Thần hít sâu một cái khí, trầm mặc một lát, nghĩ đến Chu Bích Nguyệt vì mình, rời xa Lôi Diễn Thánh Địa, đi vào Đại Chu gia tộc tao ngộ gian nan như vậy, trong lòng cái kia phần xúc động, lập tức lại sâu mấy phần Tà Y độc phi chương mới nhất.

"Vân Tước, ta đích xác cảm giác được ta tự thân có chút không đúng, tựa hồ tàn khuyết một ít gì đó."

Chu Nhược Thần trong lòng nói.

"Người không chỉ có thân thể tàn khuyết, tư tưởng của người cũng có chỗ tàn khuyết, ân, đại não, tàn khuyết."

Vân Tước cười hi hi truyền âm nói.

"Người mới là não tàn!"

Chu Nhược Thần lập tức liền biết rõ, Vân Tước lại tại rẽ ngoặt mắng hấn.

Lập tức, Chu Nhược Thần trong lòng cũng trực tiếp mắng lại tới.

"Nhanh hô đi, không phải vậy cái này Chu Bích Nguyệt phải thương tâm, một cái chuyên chú khổ tu Thiếu Nữ, cho dù là trải qua hai ngàn năm khổ tu, cũng là không thể nào trải qua nhân sự già trẻ nữ mà thôi, tâm tư vẫn là rất nhẫn nại, người không nguyện ý hô, nàng sẽ thất lạc sẽ thương tâm. Thương Tâm là có ý gì, người hiểu không?"

Vân Tước lại không chỗ nào vị đường.

Nàng tuy nhiên không quan trọng, nhưng là nàng đích xác tựa hồ là không đành lòng Chu Bích Nguyệt Thương Tâm, tựa hồ, nàng ngược lại so Chu Nhược Thần càng quan tâm Chu Bích Nguyệt.

"Ta minh bạch. Đa tạ nữ lưu manh."

Chu Nhược Thần tâm đạo.

"Lưu manh con bà người."

Vân Tước trực tiếp ở trong lòng cho Chu Nhược Thần liếc mắt, đẩy về khinh bỉ.

Chu Nhược Thần lúc này lấy lại tinh thần, lúc này hấn khom người thi lễ một cái, sau đó trang trọng ba bái, nói: "Sư phụ, Đệ Tử Nhược Thần, bái kiến sư phụ."

"A —— người —— người —— "

Chu Bích Nguyệt mặc dù tâm tính lạnh nhạt bình tĩnh, thậm chí trong lòng có rất nhiều khe rãnh cùng long đong, con người xinh đẹp bên trong, thậm chí có rất nhiều bi thương cùng bất hạnh, nhưng lúc này, lại là chân thật kích động, cao hứng.

Tay của nàng, đều thoáng có chút run lên, tu lớn, Bạch Ngọc một loại ngón tay, lại có vẻ hơi không bình thường tái nhợt.

Tay của nàng rất gầy, gầy cốt khí phách, theo bản năng đỡ dậy Chu Nhược Thần.

"Hài tử... Người... Ta có tài đức gì, là Lôi Diễm Thánh Địa có lỗi với người, là chúng ta có lỗi với người, chúng ta làm bất cứ chuyện gì, đều là đền bù, đều là hấn là..."

Chu Bích Nguyệt có chút nói năng lộn xộn.

"Sư phụ, Nhược Thần cái này mười sáu năm qua, ngo ngác ngây ngốc, nếu không phải là sư phụ, Nhược Thần đã sớm không có ở đây. Bất luận như thế nào, một ngày vì sư, cả đời vì phụ. Nhược Thần sẽ không hô sư phụ, chỉ khi nào hô, liền cả một đời, đều nhận định."

Chu Nhược Thần chân thành nói.

"Không tệ, miệng ba hoa, có tiền đồ, đại gia coi trọng người."

Vân Tước vui cười nói, nàng rất là hài lòng.

Chu Nhược Thần không để ý đến Vân Tước trêu chọc, hấn đã phát hiện, Vân Tước, kỳ thực thật là một cái rất tốt đồng bọn, mặc dù có chút bỉ ổi hạ lưu vô sỉ bỉ ổi cùng thô đẹp, lại so tất cả mọi người muốn chân thực được nhiều, cũng khiến người tín nhiệm được nhiều.

"Nhược Thần hài nhi... Tốt, tốt, vì sư cho dù là chết, cũng nhất định sẽ làm cho người khôi phục!"

Chu Bích Nguyệt bất lấy Chu Nhược Thần cánh tay, trong lúc vô hình thậm chí rất là dùng lực, bóp Chu Nhược Thần thoáng có chút đau nhức cảm giác sinh ra mụn loại.

Nhưng như vậy về sau, Chu Bích Nguyệt lại lập tức nói lỏng tay, nàng kích động, hưng phấn đến giống như là trẻ mấy chục tuổi, chỉ là, nàng bởi vậy, sinh mệnh lực trôi qua, ngược lại càng nhanh hơn một chút.

"Sư phụ, chớ có kích động, sư phụ người nhất định phải nhiều hơn bảo trọng thân thể."

Chu Nhực Thần quan tâm nói.

"Tốt, tốt, sự phụ ta sẽ bảo trọng tốt thân thể của mình thể, sẽ hảo hảo thủ hộ lấy người trưởng thành. Nguyên bản, rất sớm ta, cũng đã quyết định trở thành Nhực Thần người Hộ Đạo Giả, thủ hộ lấy người trưởng thành, đáng tiếc trước đó ta đang bế quan không có có thể sớm một bước Bạo Khởi, ngăn cản cái này chuyện bị thâm phát sinh..."

Chu Bích Nguyệt nói, trên mặt cũng hiện ra hồ thẹn áy náy màu.

Trước đó, Cổ Thiên gia động thủ, năng đích xác là đang bế quan, mà lại tại cùng bản thể câu thông, Tế Luyện Thiên Mộc cổ thụ Kiếm Hồn.

Mà nàng cũng cân nhắc đến, có tam đại Hộ Đạo Giả Trưởng lão tồn tại, Đại Chu gia tộc cho dù là mặt đối một loại tiểu hình Tông môn thánh địa, cũng hoàn toàn không giả.

Lại không nghĩ tới, một cái ủng có thần tính chi lực Đinh cấp Thánh Vực Cường Giả, sẽ trực tiếp ra tay độc ác đối Chu Nhực Thần động thủ.

Cái này một cái sơ sẩy, liền đưa đến bây giờ thật đáng buồn cục diện.

"Sự phụ, không có chuyện gì, chuyện đã qua, liền đi qua. Lại nói, ai lại biết rõ đây là tai ách, vẫn là cơ duyên đâu?"

Chu Nhực Thần đối với Tà Tôn kiếm mãnh võ sự tình, cũng không có nhiều lời, hần cảm thấy, chuyện này, có quá nhiều không đơn giản.

Mà tại Vô Cực thánh địa, Chu Nhực Thần không có tìm được 'Tà Tôn kiếm mãnh võ' tin tức, ngược lại trở về đến Đại Chu gia tộc về sau, gặp phải tập kích về sau, dẫn xuất Hậu Hồng Nhân thụ thương, Hậu Hồng Nhân thổ huyết tại trên người hần về sau, không ngờ dẫn xuất 'Vô Cực Quy Điệp hồng nhan thương' câu này Phù Văn truyền thừa ảo nghĩa, đồng thời, cái kia 'Ngọc Trụ' mãnh võ, đúng là hóa thành Tà Tôn kiếm mãnh võ bộ phận!

Ở trong đó, nếu là trùng hợp, cũng không tránh khỏi quá xảo hợp.

Tà Tôn kiếm mãnh võ dị động, cái này thiên sinh 'Lôi Viêm Bí Cảnh' Thiên Phú Năng Lực bị cướp đoạt, bây giờ sinh ra 'Linh Hà bí cảnh' năng lực... Lại cho tới bây giờ có biến, Chu Nhực Thần luôn cảm thấy, phảng phất có một đôi bàn tay vô hình, tại đôn đốc đẩy hết thấy phát sinh.

Cho nên, liên quan tới hần tu luyện « Niết Bàn Cửu Biến » sự tình, Chu Nhực Thần liền hoàn toàn chưa hề nói.

Mà lại, kỳ quái hơn chính là, bộ ngực hần nằm Vân Tước, dạng này một cái chừng lớn chừng quả đấm chim chóc, đúng là một mực không có bị bắt luận kẻ nào phát hiện, cái kia Hậu Hồng Nhân bọn người không có phát hiện liền cũng được. Như Chu Bích Nguyệt, Cổ Thiên gia, Hậu Vạn Tôn thậm chí cả tuyết Lăng tiên tử Điệp Trường Nguyệt bọn người, toàn bộ không có người phát hiện!

Càng đáng sợ chính là, Chu Nhực Thần cùng Điệp Trường Nguyệt chờ nữ tử đều ôm ấp qua, các nàng đều không có phát giác ra được! Mà Vân Tước còn mượn hần Chu Nhực Thần lồng ngực, đối những cô gái kia tiến hành 'Phi lễ'.

Cái này. . .

Chu Nhực Thần bình tĩnh lại, cẩn thận nghĩ đến về sau, đã sớm biết rõ ở trong đó không bình thường.

Cho nên, một ít chuyện, Chu Nhực Thần cũng không có cùng Chu Bích Nguyệt nói.

Càng không nói đến, Lôi Diễn Thánh Địa là cái thái độ gì, Chu Nhực Thần còn còn không được biết.

Dù sao, Chu Bích Nguyệt hần là bởi vì chuyện nào đó, cùng Lôi Diễn Thánh Địa triệt để trở mặt.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Đáng sợ tai họa ngầm!

Nhìn thấy Chu Nhực Thần không có vì vậy mà trầm luân, âm đạm, cùng liên tưởng đến Chu Nhực Thần trước đó một loạt lạnh nhạt biểu hiện, Chu Bích Nguyệt đã đau lòng Chu Nhực Thần, lại có chút vui mừng.

Nàng một đường thao túng Nguyệt Hoa Chi Lực, lần này vượt qua vũ trụ như vậy truyền tống, kéo dài Thời Gian, khoảng chừng gần trăm cái hô hấp.

Sau đó, Chu Bích Nguyệt bản còn muốn nói nhiều lời nói, nhưng lại nhịn được.

Nàng muốn tại bang Chu Nhựt Thần khôi phục về sau, lại tự mình truyền thụ nàng nắm giữ chỗ có hạch tâm Công pháp truyền thừa.

Như vậy, Chu Bích Nguyệt ổn định Truyền Tống Trận, thủ hộ chi lực tăng cường một số, để phòng ngừa Không Gian niễn áp chi lực thương tổn Chu Nhựt Thần.

Như vậy biến hóa, Chu Nhựt Thần tự nhiên là cảm nhận được, trong lòng của hắn chảy xuôi càng nhiều áp hơn Năng Lượng, thể nội lại phảng phát vừa có trở ngại gì.

"Trước ngươi thể nội có thật nhiều Phong Trấn a, tuy nhiên giải khai tuyệt đại bộ phận, nhưng còn có một số tối giấu hung hiểm không có giải khai, cái này Lôi Diễn Thánh Địa, nên có bao nhiêu kiêng kỵ ngươi a! Nếu để cho bọn hắn khám phá lai lịch của ngươi, hơn phân nửa, ngươi phải tao ngộ diệt sát."

Chu Bích Nguyệt đối ngươi là không tệ, nhưng là Nữ Nhân, đúng vậy quá mức xử trí theo cảm tính, lúc này, đoán chừng hơn phân nửa lại muốn ăn khổ."

Vân Tước không tên tổn hao một đoàn Hồn Khí, sau đó tại Chu Nhựt Thần ở ngực cắn một cái, cắn hạ một khối huyết nhục đến, nàng ăn hai cái về sau, nuốt một chút tinh huyết, lại thu nạp đại lượng Hồn Khí, mới cấp ra một đáp án.

"Ngươi thôi diễn đi ra?"

Chu Nhựt Thần trong lòng nghiêm nghị, tuy nhiên đau nhức, nhưng hắn cũng không hề để ý Vân Tước cử động.

Vân Tước tuy nhiên chơi đùa giỡn vò, tựa hồ không có nghiêm túc. Nhưng là Vân Tước, chưa có phạm sai lầm.

Nếu thật sự là như thế, lần này đi. Sợ là lại cũng không phải là một đường thái bình.

"Có thể nói như vậy, ngươi nên biết rõ, ta Tổ Tiên chính là Tiên Hoàng Không Tước một mạch, Tiên Hoàng Không Tước, chính là cái gì Thích Ca Mư Ni lớn như vậy có thể Mẫu Hệ bồi phận tồn tại. Ta tuy nhiên không có lợi hại như vậy, huyết mạch cùng thiên phú truyền thừa, lại là tồn tại."

Vân Tước Ngạo Nhiên nói.

Chu Nhựt Thần không có phủ định.

Bây giờ. Còn có thể là ai so với hắn rõ ràng hơn Tiên Hoàng Không Tước lớn như vậy có thể tồn tại đâu?

Hắn Phụ Vương. . .

"Chuyện gì xảy ra. . . Ta Trí Nhớ Cấm| khu, đúng là nơi lòng, ta tự mình Phong Cấm Trí Nhớ. Trở về lưu. . ."

Chu Nhựt Thần nghĩ cùng điểm ấy, lập tức liên ý thức được một chuyện đáng sợ!

Trí Nhớ chảy trở về, khôi phục, cái này nói rõ một chuyện đáng sợ —— hắn lựa chọn đứng đạo đường. Thất bại!

Chu Nhựt Thần trong lòng khiếp sợ không thôi. Lại lại lập tức nghĩ đến Vân Tước câu nói kia: "Còn có một số tối giấu hung hiểm không có giải khai. . ."

Lập tức, Chu Nhựt Thần trong lòng nghiêm nghị, lập tức minh bạch, chuyện này, sợ là cùng thiên phú của hắn bị hủy diệt có quan hệ Kháng Nhật chi Thiên Lang Đột Kích Đội.

« Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp, không tên càng thêm phù hợp, sâu nhập thể nội, như Hủy Diệt Chi Lực. Tại thể nội tràn ra khắp nơi, nó sự đáng sợ. So với lúc trước để hắn Phụ Vương nghe mà biến sắc 'Tà Linh' chi lực, đều muốn càng thêm đáng sợ.

Mà cỗ lực lượng này, dần dần tràn ngập về sau, Chu Nhựt Thần cảm giác được, thiên phú của hắn bày biện ra tới tình huống, ngược lại càng 'Hồngбет'.

Nói cách khác, « Niết Bàn Cửu Biến » đối với Niết Bàn Chi Lực, cùng bình thường tu luyện đối với Thiên Địa Chi Lực, hoàn toàn là 'Phản'.

"Ngươi cái này thể chất, tu luyện « Niết Bàn Cửu Biến », quả nhiên là ông trời tác hợp cho a! Thật sự là tốt đại gia đều ghen ghét, thật nghĩ lại cắn ngươi này ngụm thịt, ngươi thịt này, thật sự là Đại Bô a!"

Vân Tước vô cùng thêm ăn nói.

"Ngươi biến thái a!"

Chu Nhựt Thần tức giận truyền âm nói.

Lúc này, hư không chấn động, Chu Nhựt Thần cảm giác Thiên Địa đều chấn động lên, đây là trận pháp bùng nổ nguyên nhân.

Lôi Diễn Thánh Địa, rõ ràng đã đến.

Trận pháp chấn động, đã đình chỉ, giữa thiên địa, có một cổ cực kỳ đáng sợ Nguyên Từ Năng Lượng bao phủ, mạnh mẽ thiên địa nguyên khí, xuyên suốt cái này một mảnh mênh mông khu vực.

Phương xa, một tòa bình tĩnh như lời đình Thần Điện Cự Vô Phách cự đại Cổ Thành, Ngạo Nhiên đứng thẳng đứng, xâm nhập tầng mây chỗ sâu.

Vô tận Lôi đình, vòn quanh tứ phương.

Nơi này, rất quen thuộc, nhưng là lại rất lạ lẫm.

Quen thuộc, là bởi vì, nơi này, cùng Tế Thiên Vực Chi bên trong Lôi Diễn Thánh Địa, rất tương tự.

Nhưng là lạ lẫm, nhưng bởi vì, nơi này, đã sớm già nua pha tạp đến, hoàn toàn không có lúc đó loại kia Quân Vương đứng đạo cảm giác đáng sợ.

Tuy nhiên nơi đây uy nghiêm uy run sợ, nhưng là Chu Nhược Thần cũng đã không cảm giác được ngay lúc đó loại kia Quân Vương khí tức, cũng liền không cảm giác được Như Gia ôn nhu cảm thụ.

"Nhược Thần, đến."

Chu Bích Nguyệt từ trong trận pháp đi ra, triệt tiêu Chu Nhược Thần trên người Trận Pháp Chi Lực, sau đó hơi ngửa đầu, nhìn về phía cái kia Cự Vô Phách Cổ Lão Lôi Diễn Thánh Địa Tế Thiên Cổ Thành, trong lòng một mảnh thổn thức.

Nàng, Chu Bích Nguyệt, lại trở về.

Lôi Diễn Thánh Địa, sẽ còn là lúc trước cái kia Lôi Diễn Thánh Địa sao?

"Sư phụ, ta cảm thấy, một khi thân phận của ta bại lộ, bọn hắn chỉ sợ là sẽ không dễ dàng buông tay. Sư phụ, ngươi cũng nhiều nhiều coi chừng một số."

Chu Nhược Thần trầm mặc một lát, đem Vân Tước nhắc nhở, nói ra, nhắc nhở Chu Bích Nguyệt nói.

Chu Bích Nguyệt thân thể chấn động, thân thể run run một dưới, hơi điểm đầu, nói: "Có sư phụ tại, bất cứ chuyện gì, sư phụ đều sẽ vì ngươi trên đỉnh."

Chu Nhược Thần điểm một cái đầu, không nói gì thêm.

Có cái này nhắc nhở, liền đã đủ.

Dù sao, Chu Bích Nguyệt, đó cũng là sống vượt qua hai ngàn năm nhân vật.

Chu Bích Nguyệt đi tới Lôi Diễn Thánh Địa cửa ra vào về sau, giữa thiên địa, có một Đạo Nguyên từ đạo quang, phảng phất giống như một đạo gong xiềng trực tiếp hoành giáng lâm mà đến Thứ Nguyên Chủ Thần người sáng lập.

Cái này Đạo Nguyên Từ Quang mang, mang theo Hạo Nhiên Từ Sắc chi lực, phảng phất giống như Từ Sắc thần lôi Quán Thế, rơi vào Chu Bích Nguyệt trên thân.

Chu Bích Nguyệt trong lòng bàn tay Bích Nguyệt chi tâm, lập tức tách ra cực kỳ ánh sáng chói mắt.

Trong ánh sáng, Chu Bích Nguyệt thân ảnh lần nữa ngưng luyện đi ra, hóa thành một tên cực kỳ mỹ lệ làm rung động lòng người Lục Y Quân lựa mông nữ tử.

Nữ tử dung mạo tuyệt mỹ, khí chất siêu trần, phảng phất giống như tuyệt thế Tiên Từ lâm trần, quả thực là để Thiên Địa đều trở nên âm đạm phai mờ.

Nữ tử này, chính là Chu Bích Nguyệt.

Mà nàng bây giờ bản thể cùng Phân Hồn dung hợp, Phân Hồn mặc dù nặng sáng tạo, nhưng là cũng không hề hoàn toàn hủy diệt, cho nên tại dung hợp về sau, Chu Bích Nguyệt vẹn vẹn chỉ là sắc mặt tái nhợt mấy phần, khóe môi đồng thời một chỗ một sợi tiền diễm huyết thủy.

"Sư phụ."

Chu Nhược Thần đi tới Chu Bích Nguyệt thân một bên.

Lúc này. Hào quang màu tím đã tán đi, Nguyên Từ Chi Lực cũng đã biến mất.

Toàn bộ Tế Thiên Cổ Thành hư giữa không trung, bỗng nhiên xuất hiện hai tên thiếu niên áo trắng.

Thiếu niên một thân áo đạo. Nhìn niên kỷ cũng không lớn, nhưng là song trong mắt hiển hóa Nguyên Từ Chi Lực, đạo quang pháp tắc, thâm bất khả trắc.

"Mười sáu năm, Bích Nguyệt, ngươi cuối cùng là trở về."

Cầm đầu thiếu niên áo trắng, ánh mắt phức tạp nhìn lấy Chu Bích Nguyệt. Buồn vô cớ nói.

Ánh mắt của hắn mang theo Tiêu đời buồn vô cớ chi ý, loại ánh mắt này, xem xét liền cũng không phải thiếu niên nên có ánh mắt.

Đây là người đồng dạng sống hai đã ngoài ngàn năm Lão Quái.

Bất quá. Hai ngàn năm, đối với từ trăm vạn năm trước đó chết đi cho tới bây giờ phục sinh Chu Nhược Thần mà nói, cũng không thể coi là cái gì.

"Đại ca, Bích Nguyệt trở về. Đại ca. Còn nhận Bích Nguyệt cô muội muội này sao?"

Chu Bích Nguyệt âm thanh có chút nghẹn ngào.

Cái kia Bạch Bảo Nam Tử bên người một tên khác mặt lạnh Nam Tử, thì lạnh hừ một tiếng, nói: "Mặt mặt xấu hổ, ngươi còn có mặt mũi trở về? ! Đúng, thân người một bên tiểu tạp chủng này, không phải ngươi ở bên ngoài làm loạn Lưu Hạ Nghiệt Chủng a —— "

"Lão nhị, làm sao nói? !"

Cầm đầu Bạch Bảo Nam Tử sầm mặt lại, lập tức giận quát một tiếng.

Cái kia 'Lão nhị' . Lập tức, liền không nói.

Bất quá. Cái kia 'Lão nhị' ánh mắt, như lợi kiếm đào qua Chu Nhược Thần về sau, Chu Nhược Thần cảm giác thể xác tinh thần cũng vì đó rét run.

"Móa nó, cái này lão nhị, không phải thứ gì, sinh ra Sát Tâm, hắn nhận ra thân phận của ngươi! Nhất định nhận ra! Không được, nơi này rất nguy hiểm, nghĩ biện pháp lui đi! Không phải vậy là bài tẩy của ta đều không gánh nổi ngươi!"

Vân Tước lúc này hơi run run một tiếng, tại Chu Nhược Thần trong lòng, thấp giọng, âm thanh cực nhẹ nói.

"Nhị ca, rời nhà gỗ thô Ca Ca, đã sớm mất tích, nhiều năm như vậy, ta sớm liền từ bỏ, như thế nào lại! Ta đã đáp ứng, liền tuyệt sẽ không lại về đâu! Đứa nhỏ này, là Thiên Cơ phù Thiên Khấp thành Thiên Khô trấn Đại Chu gia tộc một tên Đệ Tử, trước đó thiên phú rất không tệ, có thiếu niên 'Chỉ Tôn' mỹ danh, đáng tiếc. . . Bị Cô Tộc thánh địa Cô Thiên gia ngăn nghé, cưỡng ép phá hủy thiên phú.

Lần này dẫn hắn trở về, là hi vọng đại ca nhị ca nể tình chúng ta huynh muội thân tình về mặt tình cảm, ban cho hắn một khác Lục Trọng Tạo Hóa Đan, để hắn khôi phục thiên phú, sau đó lại bài nhập ta Lôi Diễn Thánh Địa, sau này, liền có thể cùng còn lại Thánh Tử tranh phong cự lại gã, thân của ta bí quý Tướng công.

Mà từ nay về sau, Bích Nguyệt, cũng nhất định tận tâm tận lực, nghe theo đại ca hai ca, vì Lôi Diễn Thánh Địa nỗ lực."

Chu Bích Nguyệt đem tư thái thả rất thấp.

"Lục Trọng Tạo Hóa Đan? Liền phế vật này? Còn thiếu năm Chỉ Tôn? Nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Cái kia lão nhị, lập tức nghe vậy, thiếu chút nữa mà nổi trận lôi đình, trực tiếp lạnh giọng cự tuyệt.

"Lão nhị, ngươi cái ta im miệng!"

Cầm đầu áo trắng Nam Tử quát lạnh nói.

"Lão đại, Lục Trọng Tạo Hóa Đan, ta Lôi Diễn Thánh Địa bây giờ đi đâu lấy tới? Nếu là muốn lấy tới, cần hao hết bao nhiêu tư nguyên! Nhiều như vậy tư nguyên, bồi dưỡng ba cái tuyệt thể thiên tài, đều đầy đủ!

Một cái Lục Trọng Tạo Hóa Đan, chính là một trăm khóa cực phẩm Ngũ trọng Tạo Hóa Đan, đều khó có khả năng đổi được!

Bây giờ, tôn nhi ta Vô Đạo, đang tu luyện thời khắc mấu chốt, cần cực kỳ Bàng Đại tài nguyên tu luyện, có thể đánh vỡ chín Cấm, ngưng luyện Hồn Đan, thành tựu Đệ nhất thần thoại!"

Lão nhị, cũng chính là cái kia mặt lạnh Nam Tử, lúc này sắc mặt khó coi nói.

"Đại ca, cầu van ngươi! Giúp hắn một chút đi!"

Chu Bích Nguyệt sắc mặt đã tái nhợt rất nhiều, lúc này, nàng khẽ cắn Phược | môi, sau đó cứ như vậy quỳ gối cái kia cầm đầu thanh niên áo trắng trước mặt.

"Bích Nguyệt, ngươi làm cái gì vậy, mau dậy đi!"

Thanh niên mặc áo trắng kia, lập tức đem Chu Bích Nguyệt đỡ dậy, nhưng Chu Bích Nguyệt cũng không có đứng lên.

"Đại ca, van ngươi, chỉ cần đại ca đáp ứng, Bích Nguyệt nguyện ý giao ra Kiểm Phách Bích Nguyệt chi tâm, cũng bang xung quanh Vô Đạo ngưng luyện

Kiểm thứ ba hồn."

Chu Bích Nguyệt đã rơi lệ, khăn cầu đến phá lệ chân thành tha thiết.

Chu Nhực Thần không hiểu ngưng luyện Tam Kiếm hồn là tình huống như thế nào, nhưng là hắn biết rõ, Chu Bích Nguyệt nếu là nỗ lực Kiếm Phách, chỉ sợ là sẽ thụ trọng thương, một thân tu vi, hoàn toàn phế bỏ.

Chu Nhực Thần trong lòng có chút cảm giác khó chịu, nhưng này loại cảm giác không thoải mái, loại kia không tên gõng cùm xiềng xích cảm giác, ngược lại càng cường liệt.

Chu Nhực Thần mãnh liệt ý thức được, hắn tựa hồ tàn khuyết một chút cực kỳ trọng yếu đồ vật, đến mức tại mặt đối tình huống như vậy thời điểm, hắn đúng là không biết như thế nào ứng đối.

Hắn cảm thấy hắn là khó chịu, nhưng là tim của hắn, lại vô cùng chết lặng, đăm đăm, không có cái gì xúc động.

Máu của hắn, phảng phất vẫn là lạnh, hơn nữa còn đang trở nên càng thêm băng lãnh.

Liên phảng phất, vị này vì chính mình cầu khẩn sư phụ, hoàn toàn là một cái bất ngờ ngoại nhân, là một con giun dế, căn bản không đáng hắn quá mức chú ý.

"Ta. . . Ta đây là thế nào. . . Vì cái gì như thế vô tình. . . Nhưng ta rõ ràng thật vô cùng quan tâm vị sư phụ này. . ."

Chu Nhực Thần trong lòng hoảng sợ.

Tình huống này, giống nhau Vân Tước suy đoán, trên người hắn, có cực kỳ đáng sợ tai hoạ ngầm.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Linh hồn khô kiệt

Chu Bích Nguyệt tại hạ quỳ cầu khẩn.

Giờ khắc này, Lôi Diễm Thánh Địa không ít Đệ Tử, đều lưu ý đến nơi đây phát sinh một màn này.

Chỉ vì, là Lôi Viêm Thánh Chủ cùng phó Thánh Chủ ở đây, mà không dám quan tâm quá nhiều.

Phương xa, một đám Đệ Tử hiếu kỳ quan sát một màn này, thậm chí một số Đệ Tử, lặng lẽ nhìn về phía quỳ Chu Bích Nguyệt, cùng có chút chinh nhiên Chu Nhực Thần, khe khẽ bàn luận lấy.

"Nữ tử kia là ai, đúng là xưng hô 'Thánh Chủ' vì Ca Ca."

"Tựa như là đã từng Bích Nguyệt tiên tử, cũng là phó Thánh Chủ cấp tồn tại, đã từng tuyệt thế phong hoa, lấy tuyệt thế phong thái Chấn Kinh Thiên Hạ."

"Bích Nguyệt tiên tử, không phải nói. . . Đã về cõi tiên a, này làm sao sẽ xuất hiện ở đây, còn mang theo một cái không có cái gì tu vi, bị người phế đi đệ tử?"

"Xuyt —— nhỏ giọng một chút âm, ngươi là muốn chết phải không? Dám can đảm chỉ trích Thánh Chủ muội muội, quả thực là ngại mạng dài!"

"Nhưng đây là sự thật a! Còn có thiếu niên kia, sư phụ hắn đều quỳ bên dưới xin tha, hắn còn đứng lấy, thông minh này có vấn đề a?"

...

Một đám các đệ tử đều có chút kinh dị, bọn hắn xa xa quan sát, mang trên mặt kinh ngạc cùng nghi hoặc màu.

"Đề nghị của ngươi cũng không tệ, tuy nhiên ai ngờ rằng ngươi có phải hay không sẽ nói không giữ lời? Bất quá, ngươi nếu là trước đem chuyện ngươi đáp ứng làm được, ta ngược lại thật ra nguyện ý ném thử một bên dưới!"

Lúc này, Chu Bích Nguyệt bên người áo trắng mặt lạnh nam tử hừ lạnh một tiếng, ngạo nghễ nói.

"Chu Thương Trụ, lời nói ta không nói thêm lời, ngươi nếu là y nguyên như vậy thái độ, ngươi liền mình tiến Lôi Viêm Phá Đạo núi Bí Cảnh, điện bích tự quá đi!"

Lúc này, cái kia cầm đầu áo trắng nam tử. Rõ ràng đã nổi giận.

Lời của hắn, phá lệ băng lãnh.

Hắn một phát giận, tên kia vì Chu Thương Trụ mặt lạnh nam tử Địa Ngục ác linh. Lập tức ngượng ngùng không nói, hung ác thái độ lập tức thu liễm.

Chỉ bất quá, tựa hồ hắn đã đem cái này oán giận chi khí, thả đặt ở Chu Bích Nguyệt trên thân, tựa hồ, hắn bị hắn đại ca quát lớn, toàn bởi vì Chu Bích Nguyệt cô gái này người!

"Đại ca. Thật có lỗi, ta là quá kích động, cũng quá phẫn nộ. Lúc trước, nếu là cái này tiện, nếu là Bích Nguyệt muội muội nghe lời một chút, cùng cái kia đáng chết cách gỡ thô tiến tới cùng nhau. Liền sẽ không phát sinh không hề như vậy biến cố. Dẫn đến Lôi Diễm Thánh Địa một phần truyền thừa Chí Đạo mất đi!

Bây giờ, nhớ tới y nguyên không cam lòng, y nguyên oán hận! Nhưng đại ca đã nói, chuyện này, ta cũng chẳng muốn quản!"

Chu Thương Trụ trầm ngâm một lát, lạnh giọng nói.

Hắn nói xong, quả thật không nói thêm gì nữa.

Mà Chu Bích Nguyệt, y nguyên ngậm miệng. Không để ý đông đảo Đệ Tử như chế giễu một loại nhìn lấy, hi vọng nàng đại ca Chu Thương Vũ có thể giúp đỡ.

"Bích Nguyệt. Ngươi đứng lên đi, ta giúp hắn nhìn xem, ngươi cái này Đệ Tử. . . Ngươi như thế khẩn cầu, hắn đúng là không có tâm tình gì biến hóa, là trời sinh ý chí sắt đá, vẫn là tâm tính quá mức lạnh nhạt, hay là người, là trong lòng đã sớm âm thầm?"

Chu Thương Vũ hơi dùng lực, đem Chu Bích Nguyệt kéo lên, lời nói có chút thô thển.

Hắn tuy nhiên nhìn tuổi trẻ, anh tuấn bất phàm, nhưng giữa lông mày ngẫu nhiên bày biện ra vẻ u sầu màu, y nguyên để hắn hiện ra 'Già nua' khí chất.

Tâm hắn tính so Chu Thương Trụ muốn trầm ổn rất rất nhiều, mà khí chất, cũng phá lệ siêu thoát, tâm tính đồng dạng vô cùng rộng rãi, một mực, đều là Chu Bích Nguyệt Tâm Nghi đại ca, chưa bao giờ thay đổi.

Chu Bích Nguyệt đứng lên.

Nàng về đầu nhìn có chút mờ ảo Chu Nhượng Thần một chút, còn tưởng rằng Chu Nhượng Thần là bị cái này mệnh mông cự đại Tế Thiên Cổ Thành rung động, đến mức có chút ngẩn ngơ.

Trong nội tâm nàng sinh ra một cỗ thương yêu chi ý, ôn nhu nói: "Đứa nhỏ này trước đó Kiếm Đạo Thông Thần, thiên phú kinh người, trước đó vốn là đi đến Vô Cực thánh địa, thậm chí còn. . ."

Chu Bích Nguyệt trầm tư một lát, ngược lại là cũng không có giấu diếm, đem Chu Nhượng Thần bộ phận tình huống giảng thuật ra.

Chu Nhượng Thần chém giết Cổ Tộc song áo, Kiếm Đạo Thông Thần, thậm chí đối với trận pháp đều nghiên cứu có thừa, Linh hồn có được có thể so với Tử Sắc Hồn Sư nội tình chờ một chút, nàng đều cũng không giấu diếm.

Mà nghe được Chu Bích Nguyệt thuyết pháp, Chu Thương Trụ tròn mắt chỗ sâu tựa hồ càng chắc chắn chuyện nào đó, cho nên càng là sát cơ tối Tăng.

Ngược lại là Chu Thương Vũ, trong mắt rất có thương thức tán thưởng màu.

Những cái kia đứng xem đệ tử nhóm, đang nghe Chu Bích Nguyệt giảng thuật về sau, cũng nhao nhao chấn kinh, sợ hãi thần phục tại Chu Nhượng Thần thiên phú cùng tài tình.

Nhưng liên tưởng đến bây giờ Chu Nhượng Thần toàn thân huyết thủy pha tạp, Hư Đan khí tức hoàn toàn biến mất, kinh lạc hoàn toàn vỡ nát, Linh hồn hỗn loạn hồng bết tình huống, tất cả mọi người, cũng không khỏi lộ ra cực kỳ tiếc hận màu.

"Đại ca, thiên phú của hắn, vốn muốn so muội muội nói tới càng kinh người hơn, đáng tiếc. . . Muội muội làm người, đại ca ngươi là minh bạch, muội muội là tuyệt không có nửa câu nói ngoa, đại ca, ngài liền giúp hắn một chút đi."

Chu Bích Nguyệt vừa khẩn cầu nói.

Cặp mắt của nàng, đều có chút đỏ bừng, nước mắt thủy mấy lần tràn đầy hai con ngươi.

"Ừm, ta xem trước một chút hắn cự thể là tình huống như thế nào rồi nói sau, Lục Trọng Tạo Hóa Đan, tuy là danh xưng Tạo Hóa Thần Đan, ừ có thần tính chi lực chữa trị năng lực, nhưng nếu như là Cổ Tộc Cổ Thiên gia ra tay, chỉ sợ là cũng có một ít khó."

Mặt khác, thiếu niên này. . . Thân thể thể chất, tựa hồ có chút đặc thù mạnh nhất bại gia tử chương mới nhất."

Chu Thương Vũ lời nói ôn hòa nói.

Hắn đưa tay, cảm một bên dưới Chu Bích Nguyệt tay, an ủi nói: "Yên tâm, Bích Nguyệt người đã quyết tâm trở về, như vậy chúng ta, vẫn là tốt nhất huynh muội, người Thân Truyền Đệ Tử, đó cũng là ta Chu Thương Vũ Thân Truyền Đệ Tử, là tuyệt sẽ không bạc đãi hắn."

Chu Thương Vũ phát ra từ nội tâm lời nói, để Chu Bích Nguyệt cảm động chi cực.

"Tạ cảm, cảm ơn đại ca, cảm ơn đại ca. Lúc trước, đúng vậy đại ca sủng ái Bích Nguyệt, bây giờ, Bích Nguyệt lại phải làm phiền đại ca sầu lo, Bích Nguyệt. . . Có lỗi với đại ca."

Chu Bích Nguyệt nghẹn ngào nói.

"Không có gì, hắn là. Tốt, đừng khóc, người đã từng thể nhưng là tuyệt thế Tiên Tử, hiện tại tuy nhiên kém chút, nhưng cũng vẫn là, nhưng là muốn chú ý hình tượng a."

Chu Thương Vũ mỉm cười, lời nói ôn hòa.

Lập tức ánh mắt của hắn cẩn thận nhìn Chu Nhược Thần một chút, cái nhìn này, Chu Nhược Thần cảm giác được, hắn bị nhìn thấu.

Quả nhiên, Chu Thương Vũ ánh mắt hơi lăm lăm, lập tức lại như có điều suy nghĩ nhìn Chu Bích Nguyệt một chút, lại nhìn bên người Chu Thương Trụ Lãnh Nhiên mặt, hắn trầm mặc.

Chu Bích Nguyệt cũng không cân nhắc quá nhiều, tựa hồ cũng Vô Tưởng qua Chu Nhược Thần thân phận sẽ bị nhìn xuyên, bởi vì lúc trước, tên kia bị thay thế hài nhi, tại ba người chứng kiến bên trong, đã triệt để bị Chu Thương Trụ chém giết.

Chu Thương Vũ trầm mặc một hồi lâu, lập tức hắn bước ra mấy bước, đi tới Chu Nhược Thần trước người.

Lúc này Chu Nhược Thần, kỳ thực đã lấy lại tinh thần, nhưng là hắn lại như cũ duy trì thất hồn lạc phách trạng thái, tâm niệm biến ảo khôn lường.

Trong lòng, không có bất kỳ cái gì ý nghĩ.

Mà Vân Tước lúc này, đã như một đoàn huyết nhục, sinh sinh trường ở Chu Nhược Thần ở ngực, cũng không có bất kỳ khí tức gì.

Vân Tước sinh cơ, thậm chí hoàn toàn biến mất.

Hiển nhiên, Vân Tước, đối với người này, cũng vô cùng kiêng kỵ.

Một cổ ám áp Nguyên Từ Chi Lực, chảy vào vào Chu Nhược Thần thể nội, lập tức, Chu Nhược Thần Linh hồn không kiệt tình huống, lập tức đã rơi vào Chu Thương Vũ cảm ứng bên trong.

"Quả nhiên là đứa bé kia, khó trách lúc trước thoáng có chút không đúng. . . Đứa nhỏ này. . . Ai. . ."

Chu Thương Vũ trong lòng than thở một tiếng.

Lúc đó, bởi vì vì một việc tri hoãn, hắn cũng không thể ngăn cản chuyện này phát sinh, mà vì truyền thừa cùng thiên phú càng Nghịch Thiên, chiếm lấy một cái người thừa kế thiên phú, gia trì đến một tên khác người thừa kế trên thân, hắn đang do dự thật lâu, cũng đồng ý.

Về sau rất nhiều chuyện, hắn thấy, đúng vậy một bước đi nhầm, từng bước đi nhầm.

Duy nhất đáng giá vui mừng là, bây giờ, cái kia có được song trọng thiên phú thiếu niên, đã chân chính Chấn Kinh Thiên Hạ, thành tựu Lôi Điện Thánh Địa đệ nhất thánh tử tuyệt thế phong thái, tại khi đời trước, gần như tuyệt thế vô địch!

Nếu là Chu Nhược Thần không xuất hiện, Chu Thương Vũ trong lòng này một ít khúc mắc, cũng sẽ chậm rãi tiêu tán.

Nhưng lúc này, Chu Nhược Thần xuất hiện, vô luận như thế nào, Chu Thương Vũ cũng là nghĩ hết sức đền bù một bên dưới.

Bất quá, cái kia Nguyên Từ Chi Lực tiêu tán mà ra, một phen điều tra về sau, Chu Thương Vũ sắc mặt, đã rõ ràng thay đổi Vòng Du chi Tà Thần Nghịch Thiên.

"Đại ca, thế nào?"

Chu Bích Nguyệt lo nghĩ mà lo lắng nói.

Nàng đã lưu ý đến, nàng đại ca tại sau khi kiểm tra, sắc mặt đã thay đổi sự thật.

"Linh hồn của hắn chi lực, đã khô kiệt, Hồn Sư thiên phú, xem như bị phế. Mà lại. . . Đan Điền bị hủy phi thường triệt để, kinh lạc cũng bị cùng loại với

thôn phệ chỉ lực lực lượng ăn mòn , không có nửa điểm tồn lưu, hoàn toàn tính vỡ nát.

Loại tình huống này, bộ thân thể này, muốn ý nghĩa không lớn.

Duy nhất giải quyết tình huống, là rút ra Linh hồn, sau đó tìm một bộ thiên phú Căn Cốt rất tốt nhục thân, tiến hành đoạt xá.

Tuy nhiên đoạt xá, cơ hồ là Thập Tử Vô Sinh kết cục."

"Hắn tình huống này, Lục Trọng Tạo Hóa Đan, có thể khôi phục khả năng, không đến hai thành."

Cứ việc kết quả tàn khốc, nhưng là Chu Thương Vũ ngược lại là không có giấu diếm, thật sự nói.

Nghe nói như thế, Chu Bích Nguyệt hơi kém ngất đi.

Chu Bích Nguyệt có chút thất hồn lạc phách, cả người như ngốc trệ, tốt nữa ngày, nàng mới run run rẩy rẩy nhìn về phía Chu Nhượng Thần, trong mắt hiện ra thật sâu áy náy màu.

Sắc mặt nàng tái nhợt, ánh mắt u ám không sáng, cả người tiêu tụy làm cho người khác đau lòng.

Nếu là xưa nay, tình huống như vậy dưới, Vân Tước nhất định là sẽ ở trong lòng cùng Chu Nhượng Thần trao đổi.

Nhưng lúc này, Vân Tước ẩn tàng được thật tốt, không có biểu hiện nửa chút mảnh khỏe.

Mà Chu Nhượng Thần, tâm linh biến ảo khôn lường, không muốn lộ ra đầu mối.

Cứ việc Chu Nhượng Thần trong lòng đã biết rõ, hắn cũng bị Chu Thương Vũ khám phá.

Nhưng Chu Thương Vũ, rõ ràng cũng không ẩn chứa sát cơ.

Tuy nhiên Chu Nhượng Thần bây giờ cũng đổi phán đoán của mình cũng không lại tự tin như vậy.

Hắn tự thân có nghiêm trọng thiếu hụt, đây là đang tu luyện « Niết Bàn Cửu Biến » về sau, mới dần dần bày biện ra tới.

"Hải tử, hé miệng, phục dụng một khóa 'Hồn Hải Vô Cực đan', lại thêm một khóa cực phẩm Ngũ trọng Tạo Hóa Đan nhìn xem."

Chu Thương Vũ ôn hòa nói.

Lập tức, trong lòng bàn tay hắn Nguyên Tử Chi Lực lóe lên, lập tức xuất hiện hai khóa tràn đầy Thần Tính khí tức Đỉnh cấp Đan Dược.

"Nhượng Thần, nhanh, hé miệng."

Lúc này, có chút chết lặng Chu Bích Nguyệt, lập tức kích động nói.

Chu Nhượng Thần hé miệng đến, Chu Thương Vũ lấy Thần Tính chi lực, đem Đan Dược bao vây lấy, đưa vào Chu Nhượng Thần thể nội.

Sau đó, Chu Thương Vũ trực tiếp thi triển ra niết bàn trọng sinh chi thuật.

Có được Thần Tính chi lực niết bàn trọng sinh chi thuật, lại trực tiếp tại Chu Nhượng Thần trên thân, mất hiệu lực.

Mà Đan Dược nhập thể về sau, tuy nhiên bị Chu Nhượng Thần thân thể thu nạp một bộ phận, nhưng là một phần khác, phảng phất giống như tiêu tán, biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Sát Tâm

"Cái này. . ."

Chu Thương Vũ trầm tư một lát, thở dài một cái, nói: "Cái này Tiên Thiên tổn thương, quá mức nghiêm trọng, đi qua, hẳn nhận qua rất nặng đạo thương, đạo thương cũng không khôi phục, lúc này mới khiến cho bây giờ lần này bị thương về sau, thể nội 'Thế giới' hoàn toàn sụp đổ. Kỳ thực cho dù là lần này không bị thương, hẳn về sau khi tu luyện tới Hồn Đan cảnh giới thời điểm, cũng giống vậy sẽ hỏng mất.

Loại tình huống này, không có biện pháp.

Bích Nguyệt, người. . . Nghĩ thoáng chút đi."

Chu Thương Vũ thở dài nói.

Chu Bích Nguyệt như bị sét đánh, cuối cùng này một chút hi vọng, cũng đã mất đi.

Nàng thậm chí như thất hồn lạc phách, đại não đã một mảnh không Bạch.

"Đúng rồi, Thiên Cơ. . . Thiên Cơ thánh địa! Thiên Cơ thánh địa nhất định có thể giúp hẳn khôi phục! Ta đi cầu nàng, cầu nàng!"

Chu Bích Nguyệt thì thầm nói.

Lập tức, nàng lôi kéo Chu Nhược Thần, lập tức liền muốn đi.

"Bích Nguyệt, Thiên Cơ thánh địa cùng chúng ta Lôi Diễn Thánh Địa đã sớm đoạn tuyệt hết thảy quan hệ, mà lại, Thiên Cơ thánh địa bây giờ nàng Chúa tể, không giết chúng ta, đã là may mắn, chúng ta, làm gì lại đi chịu nhục đâu? Đứa nhỏ này thiên phú tuy nhiên không có, nhục thân nhưng cũng có chút cường đại, tại Lôi Diễn Thánh Địa, khi một cái người bình thường, đại ca cũng nhất định sẽ bảo đảm hẳn cả đời Vô Ưu. Lại vì hẳn tìm một vị dị bẩm thiên phú Đạo Lữ, lấy huyết mạch của hẳn, ngược lại là còn có thể truyền thừa ra một vị kiệt xuất hải tử."

Chu Thương Vũ nói ra ý nghĩ của mình, mà lại, thái độ vô cùng chân thành Phế Vật nghịch thế: Xấu bụng tà phi quá phách lối.

Hắn tuy nhiên nhìn ra đứa nhỏ này, đúng vậy lúc trước vị kia Bí Cảnh bên trong xuất hiện quý dị Tiên Cốt Huyết Thai hài nhi, nhưng hẳn cũng không có điểm minh.

Cái này không chỉ có là lão nhị đối đứa nhỏ này vẫn muốn trăm thảo trừ căn, càng là bởi vì. Bây giờ Chu Bích Nguyệt quá mức mất | cảm giác, hẳn như đề cập, chỉ sợ là ngược lại sẽ gây nên hiểu lầm. Ảnh hưởng huynh muội ở giữa cảm tình.

"Đại ca, cảm ơn người, cảm ơn người trợ giúp cùng lý giải. Nhưng Bích Nguyệt cứ như vậy một vị Đệ Tử, là nhất định phải nghĩ hết tất cả biện pháp giúp hẳn.

Đại ca, Bích Nguyệt muốn dẫn hẳn đi, nhưng Bích Nguyệt chuyện đã đáp ứng, nhị ca người yên tâm. Bích Nguyệt nhất định sẽ làm được!"

Chu Bích Nguyệt tập trung ý chí, lời nói giọng kiên định.

Nàng tuy nhiên gần như mất hết can đảm, nhưng y nguyên nỗ lực duy trì kiên cường. Không có ngược lại dưới.

Bởi vì, nếu như ngay cả nàng đều ngã xuống, như vậy Chu Nhược Thần, lại làm như thế nào mặt đối đầu hết thảy đâu?

"Người. . . Ai. Mười sáu năm trôi qua. Người lại không có một chút điểm cải biến, y nguyên vẫn là quật cường như vậy. Đây là ta 'Dụ Lệnh', là một cái Cổ Lão 'Thiên Cơ Hồn Thạch' chế tạo, người cầm đi đi, giống như các nàng làm khó dễ người, người liền bả thứ này lấy ra, có lẽ, sẽ có một chút hi vọng."

Chu Thương Vũ thở dài một cái. Lập tức lấy ra một cái trộm như trứng gà lớn nhỏ đá cuối một loại 'Dụ Lệnh'.

"Đại ca, người đây là —— người điên rồi sao? Tổ Tiên truyền thừa Thiên Cơ Hồn Thạch. Sao nhưng dễ dàng như thế giao cho nàng! Người đã quên, người không chỉ có là Chu Bích Nguyệt đại ca, nhưng người càng là Lôi Diễn Thánh Địa Thánh Chủ!"

Chu Thương Trụ rõ ràng đã không thể nhịn được nữa, cho nên tức giận nói.

"Ta là Lôi Diễn Thánh Địa Thánh Chủ, nhưng Lôi Diễn Thánh Địa, từng có vứt bỏ thân nhân của mình mặc kệ sao? Thiên Cơ Hồn Thạch, Dụ Lệnh, cũng chung quy là tử vật, nó truyền thừa cũng chưa từng có người có thể phá giải, như vậy trả lại Thiên Cơ thánh địa, cũng không có gì, cái kia vốn là không thuộc về chúng ta!"

Chu Thương Vũ lạnh giọng nói.

Nói, hẳn lại khuyên nói: "Lão nhị, người từ khi sai một lần về sau, bây giờ mắc thêm lỗi lầm nữa, chúng ta phải cường đại hơn, nhưng là cũng phải có điểm mấu chốt của mình. Người khác như thế nào, có thể không cần đi để ý tới, nhưng là Tổ Tiên dạy bảo chúng ta, làm việc, muốn không thẹn lương tâm.

Nhiều năm như vậy, người kẹt tại Thánh Vực cảnh Cửu Trọng Đỉnh phong, đập không ra một bước kia, người thật không có nghĩ qua nguyên nhân sao? Khúc mắc? Tâm Ma? Nửa đêm, tu luyện nhân hạ, tâm của người, coi là thật an bình sao?"

Chu Thương Vũ, như một chậu nước lạnh, tưới nước đến Chu Thương Trụ trên đầu.

Cả người hán Nộ Hóa, phảng phất lập tức bị trực tiếp tưới tắt.

"Đại ca, nhưng bất luận như thế nào, bây giờ Vô Đạo, đã vượt xa khỏi chúng ta lúc trước thành tựu!"

Chu Thương Trụ sắc mặt tái nhợt, nhưng y nguyên quật cường nói.

Trong mắt của hắn, y nguyên vô pháp che giấu một màn kia cực hạn điên cuồng màu.

Chu Thương Vũ lắc đầu, nói: "Người là tâm đã yên lặng, mới có thể đem hi vọng, đặt ở bên dưới bên dưới bồi phận, mà ta, lại một mực đem hi vọng thả trên người mình, người, đều hẳn là cho mình một số hi vọng, mà không cần đem mình vô pháp làm được sự tình, áp đặt cho người khác.

Lão nhị, còn có Bích Nguyệt, các người, đều nên tỉnh táo một chút."

Chu Thương Vũ nói, lại như cũ đem Thiên Cơ Hồn Thạch, đặt ở Chu Bích Nguyệt trong lòng bàn tay, sau đó lại lần nữa nắm chặt lại nàng đã tay lạnh như băng Phượng Nghịch Thiên bên dưới: Tóc bạc Thái Tử Thị Huyết phi chương mới nhất.

"Đại ca, cảm ơn người, bất luận như thế nào, đại ca, vĩnh viễn là Bích Nguyệt đại ca. Nhưng là Bích Nguyệt, lại tuyệt không buông tha bất kỳ hi vọng. Bích Nguyệt không có đem hi vọng đặt ở Đế Tử trên thân, cũng biết rõ đại ca ý tứ. Nhưng chỉ cần có một chút khả năng, Bích Nguyệt liền tuyệt không buông tha."

Chu Bích Nguyệt ngữ khí phá lệ kiên định.

Chu Thương Vũ lần nữa thở dài một tiếng, nói: "Kỳ thực, đối với đứa nhỏ này mà nói, làm cái người bình thường, là một kiện chuyện hạnh phúc nhất tình. Ai . . . Thôi, người đi đi, đại ca thấy tận mắt người rời đi, dạng này, sẽ không có người khó xử người."

"Đại ca. . . Bích Nguyệt cáo lui."

Chu Bích Nguyệt nước mắt thủy mơ hồ hai mắt.

Nàng coi là trở về, sẽ rất gian nan.

Thế nhưng là, đại ca vẫn là vị kia đại ca.

Trong nội tâm nàng áy náy càng sâu, tâm, cũng càng thêm khổ sở.

Nhưng khi sơ nếu là nàng tại phát hiện cái kia hải nhi thời điểm, không đem hải nhi các loại dị thường biểu hiện toàn bộ nói ra, hải nhi thiên phú tự chủ ẩn nấp đi, tự thân bảo hộ, liền tuyệt sẽ không rơi vào bây giờ cấp độ.

Bây giờ, thu Chu Nhược Thần vì Đế Tử, bản thân liền là đèn bầy, nhưng nàng nhưng không có có thể bảo vệ cẩn thận Chu Nhược Thần, ngược lại, Chu Nhược Thần đối nàng quan tâm như vậy, như thế chân thành.

Tuy nhiên Chu Nhược Thần từ đầu tới đuôi đều không nói gì, cũng không có biểu hiện gì, nhưng Chu Bích Nguyệt, lại có thể cảm nhận được Chu Nhược Thần viên kia trong lúc vô hình, thời thời khắc khắc quan tâm nàng tâm.

Có đôi khi, giữa người và người cảm tình, là một loại vừa ý sẽ mà không thể nói bằng lời trải nghiệm, cảm thụ.

Coi là thật Tâm Tương đối, tựa như tâm hữu linh tê, sẽ kia này sinh ra cảm ứng.

Chu Bích Nguyệt nắm Chu Nhược Thần tay.

Chu Nhược Thần tay, giống như là nàng tay của mình, rét lạnh như hàn băng.

"Người muốn đi trước Thiên Cơ thánh địa, liền muốn đi trước vô tận Vực Hải chi địa, lại trải qua nơi đó Truyền Tống Trận, ta đưa người đi vô tận Vực Hải bên ngoài Vực Hải Biên Thành. Người nghỉ ngơi thật tốt, khôi phục tốt tự thân thương thế. Nơi này có chút Đình cấp Ngũ trọng Tạo Hóa Đan cùng Hồn Nguyên Vô Cực Hồn Đan, người giữ đi. Bên trong còn có chút Tử Sắc Hồn Thạch, cũng thuận tiện người một đường bốn ba."

Chu Thương Vũ than nhẹ một tiếng, lấy ra một cái Càn Khôn Giới chỉ, nhẹ nhàng đặt ở Chu Bích Nguyệt trong lòng bàn tay.

Chu Bích Nguyệt muốn cự tuyệt, nhưng nàng bây giờ, một nghèo hai Bạch, nếu là cự tuyệt, nàng thậm chí liền thi triển Truyền Tống Trận Hồn Thạch đều thiếu nợ thiếu.

Tiến về Thiên Cơ núi, đó là một đoạn cực kỳ khắp lớn con đường, đó đã không phải là Hoành Độ Hư Không có thể đi đến thông, vậy cần xuyên qua đơn độc không gian thông đạo.

"Cảm ơn đại ca."

Chần chờ một lát, Chu Bích Nguyệt tiếp nhận cái này mai Càn Khôn Giới chỉ.

"Đi thôi."

Chu Thương Vũ buồn vô cớ thờ dài, vung tay lên, hư không Nguyên Từ Chi Lực hội tụ, lập tức, Truyền Tổng Trận Trận Bàn tiêu tán ra một đạo kinh thiên động địa Lôi Đình Chi Lực, Lôi Đình Chi Lực tạo thành một đạo cung điện to lớn đồ án, phảng phất giống như vạn cổ trước đó Tế Thiên Cổ Thành Hình Chiếu Hằng Lâm.

Một khắc này, Chu Nhượng Thần Linh hồn chấn động, phảng phất tại thời điểm này, nắm được một sợi khác biệt Trận Đạo khí tức.

Trận pháp khởi động, Chu Nhượng Thần cùng Chu Bích Nguyệt trong nháy mắt biến mất tại vùng hư không này chỉ địa.

Mệnh mông Tế Thiên Cổ Thành, cũng bởi vậy từ Chu Nhượng Thần trong mắt hoàn toàn biến mất không thấy nữ thần Cận Thân Hộ Vệ.

...

"Đại ca, Vô Đạo chuẩn bị ngộ đạo 'Chín Cấm' Bích Lũy, ta đi vì hấn giảng đạo, giúp hấn đột phá cửa ải khó khăn này."

Chu Thương Trụ đồng dạng hít một tiếng, phảng phất có chút nản lòng thoái chí.

"Đi thôi, Vô Đạo có cơ duyên của mình, người cũng đừng can thiệp quá nhiều, quá lát nữa hoàn toàn ngược lại."

Chu Thương Vũ căn dặn nói.

"Ta minh bạch, Bích Nguyệt muội muội sự tình, cũng làm cho trong nội tâm của ta mất hứng, ta đi, về sau, cái kia U Minh thành sứ giả đến, đại ca tiếp đãi một cái đi."

Chu Thương Trụ nói, lại thôn thức thờ dài một cái, tựa hồ bởi vì lúc trước Chu Thương Vũ nói những lời kia, mà trong lòng khổ sở.

"Ủm. Lão nhị, chúng ta liền cái này một vị muội muội, chúng ta là thân nhân, là huynh muội, cha mẹ chết sớm, muội muội bây giờ như vậy, chúng ta không nên lại thương tổn nàng, mà hấn là hảo hảo thủ hộ nàng. Khi còn bé, người thương nàng nhất, người đã quên sao? Bây giờ, người quá quan tâm Vô Đạo, Vô Đạo hài nhi, lại có chút kiêu ngạo, có chút tâm tính bất ổn, tương lai, sợ bị Tâm Ma làm phức tạp, khiến cho người đáng lo."

Chu Thương Vũ nói.

Chu Thương Trụ trầm mặc hồi lâu, ánh mắt hơi có chút thấm ướt.

Hắn hít thật sâu một hơi khí, nói: "Đại ca, ta đã biết, Vô Đạo sự tình, ta sẽ giải quyết. Chỉ là muội muội, ta cũng chỉ là buồn bã nó bất hạnh, Nộ Kỳ Bất Tranh mà thôi. Đại ca, ta đi tìm Vô Đạo."

Chu Thương Trụ nói xong, thân ảnh rất nhanh liền biến mất.

Nhìn lấy Chu Thương Trụ rời đi, đi đến xung quanh Vô Đạo chỗ thánh địa độc viện phương hướng, Chu Thương Vũ cũng liền bình thường trở lại rất nhiều.

Hắn có chút lo lắng Chu Thương Trụ nhìn ra cái đứa bé kia lai lịch mà tiếp tục sinh ra trăm thảo trừ căn chi tâm, là lấy tận lực nói tới khi còn bé huynh muội cảm tình.

Bây giờ, nhìn thấy Chu Thương Trụ ánh mắt phát ra lệ quang, Chu Thương Vũ liền cũng yên tâm.

U Minh Điện sứ giả đến, vẫn là xung quanh Vô Đạo cùng U Minh Thánh Nữ Quan hệ thông gia vấn đề, vấn đề này, Chu Thương Vũ có chút đau đầu.

Bây giờ Chu Thương Trụ đem cái này cục diện rồi rắm ném xuống, hấn cái này đại ca, lại không thể mặc kệ.

...

Chu Thương Trụ đi tới xung quanh Vô Đạo nơi ở, trên đường đi, hấn một mực đang suy nghĩ.

"Không, Vô Đạo hài nhi tự biết thiếu niên này không có sau khi chết, một mực khúc mắc nan giải, Lôi Viêm Bí Cảnh vô pháp hoàn chỉnh phù hợp, mà ta, thủy chung như tâm bên trong hoành một cây dâm! Bích Nguyệt muội muội vì thiếu niên này, nhận hết tra tấn nhiều năm như vậy, lần này, ta liền cùng nhau giải quyết đây hết thảy làm phức tạp!"

"Mặt khác, vì Vô Đạo, Bích Nguyệt muội muội đã còn sống thống khổ như vậy, vậy dứt khoát, liền thành toàn Vô Đạo, để Bích Nguyệt Kiếm Phách, hóa thành Vô Đạo kiếm thứ ba hồn đi!"

Giờ khắc này, Chu Thương Trụ hai con người, trở nên một mảnh huyết hồng, sắc mặt, cũng hiện ra dữ tợn màu.

"Ông —— "

Hư không hơi chấn động một chút, Chu Thương Trụ thân ảnh trực tiếp biến mất, đi theo Chu Bích Nguyệt Chu Nhựt Thần chỗ đi chi địa mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Chặn giết

Trải qua trọn vẹn gần nửa canh giờ, trận pháp mới xuyên qua hư không, rơi xuống một mảnh mênh mông Hải Vực trên không Cổ Thành chi địa.

Đây là một mảnh Man Hoang Chi Địa.

Vô Tận Hải Vực trên không, là một tòa Man Hoang chi thành, tên là 'Hải Vực Biên Thành' .

Hải Vực Biên Thành là một tòa Hỗn Loạn Chi Thành, trong thành tu sĩ rất nhiều, lại không có bất kỳ quy tắc nào khác có thể nói, cường giả vi tôn, Sát Lục, tranh đấu, thời thời khắc khắc đều đang phát sinh.

Chu Nhựt Thần cùng Chu Bích Nguyệt đến thời điểm, cái này hoang vu Cổ Trận tiêu tán ra chói mắt bạch quang về sau, liền lâm vào yên lặng.

Mà bốn phía, lại không có người ở.

Phương xa, mấy tên Hắc Bào tu sĩ ánh mắt đảo qua Chu Nhựt Thần cùng Chu Bích Nguyệt về sau, ánh mắt tại Chu Bích Nguyệt trên thân dừng lại một lát, tiếp lấy không chút do dự rời đi —— hiển nhiên, Chu Bích Nguyệt, tuyệt không phải là bọn hắn có thể cướp đoạt bảo vật, làm thịt đối tượng.

"Cái này một sợi bôn ba, Nhựt Thần, ngươi có mệt hay không?"

Chu Bích Nguyệt quan tâm hỏi ý kiến hỏi.

Nàng lúc này đã khôi phục cái kia dịu dàng tính tình, tựa hồ trước đó tại Lôi Diễn Thánh Địa vị kia đáng thương nữ tử, cùng nàng không có bất cứ quan hệ nào.

Chu Nhựt Thần biết rõ, cho dù là yếu ớt, nàng cũng chỉ sẽ đem phần này yếu ớt, mai táng tại nàng nội tâm của mình, biểu hiện tại bên ngoài, liền chỉ có kiên cường.

Chu Nhựt Thần càng có thể minh bạch, đi qua, có lẽ là Chu Bích Nguyệt không cái biến được, mới một mực không có động tác, yên lặng thủ hộ.

Mà bây giờ, đã còn có hi vọng, cho dù là lại xa vời, nàng đều tuyệt không buông tha.

"Sư phụ, Đệ Tử không mệt. Ngược lại là dọc theo con đường này, khổ sư phụ."

Chu Nhựt Thần nhẹ nói nói.

"Sư phụ làm những này, xa xa không đủ để chuộc tội. Ai. Như vậy truyền tông, chỉ vì truyền tông cường độ lệch nhỏ, mới lộ ra đến thời gian khắp dài. Đây cũng là người trước mắt mức cực hạn có thể chịu đựng. Cho nên Nhựt Thần ngươi cũng chớ có nóng vội. Thiên Cơ thánh địa, cổ được cổ xưa nhất mà lực lượng thần bí, có thể Đoạt Thiên Địa chi tạo hóa, có được Sinh Mệnh Bốn Nguyên khôi phục năng lực, là nhất định có thể khôi phục người thịnh thế vui mừng sung: Quân ít Thiên Giới mạnh thế."

Chu Bích Nguyệt hơi đáp lại, liền dời đi chủ đề.

Chu Nhựt Thần biết rõ, nàng tại quá khứ sự kiện kia bên trên. Khúc mắc nan giải.

Chu Nhựt Thần giật giật bờ môi, vừa định nói mình có hi vọng khôi phục, cũng có nắm chắc mình khôi phục thương thế. Cũng lớn lên càng tốt hơn , lúc này, giữa thiên địa, bỗng nhiên tràn ngập một cỗ âm lãnh lực lượng.

Cỗ lực lượng này. Cường đại dị thường. Mà lại, mang theo Chu Nhựt Thần vô cùng quen thuộc 'Trảm Hồn đạo' lực lượng khí tức.

Trảm Hồn nói, chính là Chu Nhựt Thần Phụ Vương am hiểu nhất nói, đối loại này nói, Chu Nhựt Thần cũng vô cùng quen thuộc.

Loại khí tức này hiện ra nháy mắt, Chu Nhựt Thần trong nháy mắt liền biết rõ, người đến là ai.

Tuy nhiên, người này còn không có hiện thân. Nhưng là, Chu Nhược Thần sắc mặt. Đã hơi phát sinh biến hóa.

"Chu Nhược Thần, lần này, tại kiếp khó thoát, lúc cần thiết, ngươi ta chỉ có thể đồng thời vận dụng Át Chủ Bài, ta xem một chút có thể hay không cứu bên dưới ngươi. Không nghĩ tới, người này, như thế chém tận giết tuyệt."

Vân Tước tại Chu Nhược Thần trong lòng nói.

Lúc này, Vân Tước đã lại 'Thức tỉnh' đi qua, cũng tại lần này nguy hiểm giáng lâm thời điểm, sớm nói rõ ràng.

"Ta đã đã nhận ra, loại này nói, cùng truyền thừa của ta chỉ Đạo bộ phận nói, có chỗ trùng hợp, ta càng là đối nó biết sơ lược, cho nên chúng ta cũng không phải là hoàn toàn không có hi vọng. Chỉ là. . . Sư phụ ta, sợ là nguyên nhân quan trọng này nhận liên lụy."

Chu Nhược Thần nói.

"Chu Nhược Thần, sư phó ngươi không phải thụ liên lụy, đoán chừng, lần này cái kia Chu Thương Trữ, là muốn trực tiếp giết chết sư phó ngươi, đoạt nòng Kiếm Phách, luyện chế thành hắc Tôn Tử xung quanh Vô Đạo kiếm thứ ba hồn!"

Vân Tước lạnh giọng nói.

Chu Nhược Thần toàn thân chấn động, thầm nghĩ: "Người này, đúng là như thế táng tâm bệnh Cuồng! Sư phụ ta, là muội muội của hắc a! Thân muội muội a!"

Chu Nhược Thần không có không tin, nhưng giờ khắc này, thật sự là hắc a nhận lấy sự đả kích không nhỏ.

Chính hắc, cho dù là chết, cho dù là quên hết mọi thứ, cũng không quên mất muội muội của mình tính toán.

Chính là quan hệ không thể nào tốt cái kia hai vị tỷ tỷ chói chang tỷ tỷ cùng Tư Tư tỷ tỷ, hắc cũng vô cùng trân quý, vô cùng lo lắng.

Chu Nhược Thần khó có thể lý giải được, cho dù là lựa chọn Vô Tình Chi Đạo, hắc cũng sẽ không đổi thân nhân của mình hạ độc thủ!

Nhưng cái này Chu Thương Trữ, quả thực là táng tâm bệnh Cuồng!

"Nhân tộc, thói hư tật xấu, liền ở chỗ này. Tốt, ngươi tốt nhất ứng đúng không."

Vân Tước thở dài một cái, đồng dạng lên tinh thần ứng đúng.

Nàng rất là không thích như vậy mặt đối cái này phá sự, thậm chí vô cùng có khả năng vì vậy mà dựng vào tính mạng của mình.

Nhưng không có bất kỳ biện pháp nào, lão đầu tử đã đem vận mệnh của nàng, cùng cái này Chu Nhược Thần Vận Mệnh, hoàn toàn trói ở cùng nhau.

Thậm chí, lão đầu tử còn nói, nàng nếu muốn sau này đường có thể đi tiếp, liền nhất định phải một mực theo Chu Nhược Thần.

Đây quả thực là để Vân Tước cực kỳ bất mãn.

Nhưng mặt đối lão đầu tử, Vân Tước không có bất kỳ cái gì ứng đối lại pháp.

Càng không nói đến, lão đầu tử cho dù là đầu gối, lời hắc nói, chưa bao giờ phạm sai lầm qua Tuyệt Ứng Linh Chủ!

"Ta cùng sư phụ nói chuyện."

Chu Nhược Thần thần nói.

"Ai, đại gia gặp gỡ ngươi, quả nhiên là đồ tám đời xui xẻo! Lại không biết, khi nào mới là thời gian xoay sở! Ai, Bảo Bảo tâm lý khổ a!"

Vân Tước không thể nào, bất lực, đã bắt đầu ai thanh thán tức giận.

Như vậy còn không có ứng đúng, liền bắt đầu hát suy, Chu Nhược Thần trong lòng đối cái này Vân Tước cái này kỳ hoa, cũng là chịu phục, cũng là không cách nào.

Chu Nhược Thần tập trung ý chí, khẽ nhíu mày, nói: "Sư phụ, có địch nhân đến."

"Sư phụ đã biết rõ."

Chu Bích Nguyệt đem Chu Nhược Thần kéo đến thân một bên, sau đó ánh mắt như Thần Huy quét về phía tứ phương, nói: "Phương nào chuột bói phận, tránh một chút Tàng Tàng? Ta chính là Lôi Điện Thánh Địa thứ ba Thánh Chủ Bích Nguyệt tiên tử, thức thời, sớm đi tránh lui, chớ có bởi vì tham lam, mà làm tính mệnh!"

Chu Bích Nguyệt ngữ khí lạnh lùng, trong lời nói, mang theo Nguyên Tử Sát Lực ý chí uy run sợ, như một đạo trấn áp lực lượng, dập dờn hướng về phía

tứ phương.

Như vậy chiến lược, cũng là cực kỳ kinh người!

Bây giờ, Chu Bích Nguyệt chính là bản thể thi triển thủ đoạn, chiến lược tuy nhiên y nguyên so ra kém Cổ Thiên gia, lại cũng đã không xê xích bao nhiêu.

Kể từ đó, Chu Bích Nguyệt bây giờ phóng xuất ra cường đại mà hùng hực sát cơ, một số phương xa xa xa chú ý nơi này các tu sĩ, toàn bộ đều tan tác như ong vỡ tổ tan ra, không còn dám vây xem.

Nhưng này mơ hồ Năng Lượng Y nguyên bao phủ tứ phương, cũng không có nửa điểm tránh lui.

Chu Bích Nguyệt liền muốn lần nữa quát lớn, Chu Nhượng Thần cũng đã lên tiếng nói ra: "Chu Thương Trụ. Ngươi ra đi, ta biết là ngươi! Ta mặc dù không có tu vi, nhưng là cảm ứng chi lực nhạy cảm, cảnh giác chi tâm cường đại, đã sớm từ khi tức cùng Trảm Hồn đạo đặc thù bên trên, biết là ngươi truy sát tới. Cho nên, không cần giả mù sa mưa giả bộ như là người xa lạ cướp bóc. Thủ đoạn này, rất cấp thấp, lần không lừa được biết Hiểu ngươi tính cách muội muội của ngươi!"

Chu Nhượng Thần cao giọng nói.

Nói đến đây. Bắt đầu Chu Bích Nguyệt còn có chút khó có thể tin, nhưng đợi đến Chu Nhượng Thần nói xong, Chu Thương Trụ ngạo nghễ xuất hiện, cũng lấy một loại cực kỳ lạnh lùng vẻ mặt vô tình nhìn lấy nàng thời điểm Chu Bích Nguyệt. Mối lạnh cả người, như rơi vào hầm băng.

Hắn, phát hiện Chu Nhượng Thần thân phận chân thật!

Giờ khắc này, Chu Bích Nguyệt trong lòng thậm chí có loại ngạt thở cảm giác sinh ra, ánh mắt của nàng, nhìn chòng chọc vào Chu Thương Trụ, tựa hồ muốn nhận thức lại vị này nhị ca.

Cứ việc, trước đó nàng đã đối vị này nhị ca. Không có ôm qua bất kỳ hi vọng, nhưng, Ca Ca chung quy là Ca Ca, cốt nhục thân tình, máu nồng tại thủy!

Bây giờ, dù loại này cảm tình, đều tại cái kia một đôi như là chó sói băng lãnh vô tình trong hai mắt, vỡ nát hầu như không còn.

"Nhị ca, cái này, hẳn là ta một lần cuối cùng gọi ngươi 'Nhị ca', ngươi hài lòng sao? Ngươi khó nói, không muốn nói gì sao?"

Chu Bích Nguyệt thân thể mềm mại run rẩy, run rẩy, cả người hoàn toàn ở vào một loại gần như mất hết can đảm trạng thái.

Nàng bị giam cầm mười sáu năm, Phân Hồn bị hao tổn, bây giờ lại làm sao có thể là vị này lấy Sát Lực làm chủ nhị ca đối thủ?

"Bích Nguyệt, Vô Đạo hiểu chuyện về sau, liền biết rõ, hẳn Lôi Viêm Bí Cảnh thiên phú, không là chính hắn, cho nên có khúc mắc Thể Thân Thị Tỳ mị Quân Tâm: Một đêm vứt bỏ phi chương mới nhất. Cho nên, đứa bé kia có chết hay chưa, trong nội tâm của ta vẫn là rất rõ ràng.

Ta vẫn cho là, Vô Đạo sẽ tự mình đánh vỡ tâm kết này, nhưng là một mực không có. Bất quá, những năm này ngươi ẩn tàng đến rất bí mật, ta cũng một mực đang tìm mà không có tìm đến, không phải vậy, cái đứa bé kia, cũng không sống tới bây giờ!

Mặt khác, ngươi nên biết rõ, cái đứa bé kia thể nội giam cầm thủ đoạn, là ta loại bên dưới, thậm chí vận dụng Tế Thiên Cổ Thành Cổ Lão Cẩm Chế Chi Lực làm trợ giúp, như vậy hẳn xuất hiện lần nữa, bất luận là lấy bất luận cái gì dung mạo đảm nhiệm thân phận như thế nào xuất hiện, làm thế nào có thể giấu giếm ta đây?

Ta sở dĩ đề cập cách gỡ thô, vền vền chỉ là vì bỏ đi bản khoản của ngươi mà thôi, tuy nhiên ta vẫn là quá lo lắng, ngươi ý nghĩ, vẫn là đơn giản như vậy cùng ngây thơ!"

"Còn có, ngươi chẳng lẽ không biết, đại ca kỳ thực đã nhìn ra thân phận chân thật của hắn sao? Chỉ là, đại ca không có vạch trần mà thôi, thậm chí, giúp đỡ ngươi giấu diếm, thậm chí âm thầm lấy tình động, coi là ta không biết! Ta sao lại không biết? Ta chỉ là không nói mà thôi. Nói, ta đương nhiên liền không có cách nào động thủ!"

Chu Thương Trụ âm thanh phá lệ lạnh lùng vô tình, nói ra ngữ, cũng là mỗi chữ mỗi câu.

"Thì ra là thế. . ."

Chu Bích Nguyệt thở dài một cái, lập tức nàng đem Thiên Cơ Hồn Thạch đặt ở Chu Nhượng Thần trong lòng bàn tay, ánh mắt nhìn chăm chú Chu Nhượng Thần mặt, nói: "Sự phụ vô năng, sợ là lại không dám đương nổi Nhượng Thần sự phụ của ngươi, bất quá, sự phụ đã mang theo ngươi, chính là chết, cũng phải bảo đảm ngươi an toàn."

Chu Bích Nguyệt nói, nàng trực tiếp ngăn tại Chu Nhượng Thần trước người, ánh mắt nhìn về phía cái kia Chu Thương Trụ, nói: "Nhượng Thần hài nhi, lấy ngươi hồn cùng máu, mở ra Thiên Cơ Hồn Thạch, sau đó, dựa theo ngươi nội tình chi lực, Kích Hoạt, liền có được truyền tống Hư Không Chi Lực! Ngươi, đi thôi!"

"Sự phụ, muốn đi, chúng ta cùng đi."

Chu Nhượng Thần cũng không hề rời đi, ngược lại lời nói giọng kiên định.

"Ngươi đi! Hắn là muốn ngươi giết ngươi! Hắn sẽ lấy ngươi đi chung kết cái kia xung quanh Vô Đạo khúc mắc, đồng thời sẽ thăm dò ngươi đánh vỡ 'Phong Trần' nguyên nhân cùng bí mật, đến lúc đó, ngươi đem sống không bằng chết!"

Chu Bích Nguyệt giận dữ mắng mỏ nói.

"Sư phụ, hắn đã biết đạo trong tay chúng ta có Thiên Cơ Hồn Thạch, tự nhiên là sẽ giam cầm vùng không gian này. Hắn so với chúng ta cường đại, thậm chí phát sau mà đến trước, đã sớm chuẩn bị xong, chúng ta đây coi như là 'Tự chui đầu vào lưới', là trốn không thoát.

Mà nếu không phải là ta nhìn ra thân phận của hắn, thậm chí hắn sẽ ẩn nấp tự thân thân phận, trực tiếp đem chúng ta bắt ở chỗ này, cũng âm thầm cảm tù, lấy đạt thành mục đích, mà sẽ không đề cho Lôi Diễn Thánh Địa bất luận kẻ nào biết rõ.

Thủ đoạn như vậy, chúng ta như thế nào ứng đúng?"

Chu Nhược Thần không có chạy, ngược lại đem ác liệt tình huống giảng thuật ra.

Không thể nghi ngờ, cái này, liền là chân chính hiện thực.

Quả nhiên, Chu Bích Nguyệt vẫn không nói gì, Chu Thương Trụ liền nói: "Quả nhiên là Tiên Cốt Huyết Thai, cho dù là phế đi, cũng y nguyên như thế thông tuệ! Bích Nguyệt, ngươi nếu có hân một nửa đầu não, lại làm sao đến mức rơi vào như thế?"

Mặt khác, ngươi cũng chớ nên trách tâm ta hung ác, Lôi Diễn Thánh Địa, muốn bước vào Đại Châu tranh phong chi địa, muốn càng tiến một bước thuế biển, chúng ta đều làm không được, nhưng, Vô Đạo có thể!

Vì hắn gạt khỏi, tất cả ác, liền do một mình ta gánh vác tốt!"

Chu Thương Trụ nói xong, trong lòng bàn tay, một vòng Trảm Hồn đạo Trảm Hồn chi lực, đột nhiên hội tụ, lập tức tạo thành một thanh đen thui màu đen Thương Khung Cự Kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Tạo hóa hư không

Cự Kiếm phảng phất giống như từ vô tận Linh Hồn Chi Lực hội tụ mà thành, tạo thành như thực chất Thực thể.

Cự Kiếm che khuất bầu trời, như một tòa cự đại Cổ Thành dựng thẳng đứng hư không, hiển hóa ra tuyệt giết Sát Lục Ý Chí.

Chu Thương Trụ tâm tính, phảng phất giống như đã hoàn toàn vận vẹo, đã lâm vào hoàn toàn điên cuồng.

Có lẽ, hắn thật vì xung quanh Vô Đạo trút xuống quá nhiều tâm huyết, mà bây giờ xung quanh Vô Đạo, hiển nhiên có được vô thượng gạt khỏi cực hạn vinh diệu, phần này vinh diệu, để hắn đã vọng chi tâm, hoàn toàn bành trướng lên.

Muốn đem phần này Hi Vọng Chi Hóa thiêu đốt càng hừng hực, như vậy, các loại không từ thủ đoạn, liền hoàn toàn có thể lý giải.

Dạng này người, như chó điên, nhưng cũng đồng dạng thật đáng buồn.

Chu Nhược Thần trong nháy mắt liền nhìn thấu cái này Chu Thương Trụ tâm tư, chỉ là, hắn không biết, như Chu Bích Nguyệt, phải chăng có thể nhìn thấu.

"Chu Nhược Thần, ngươi chuẩn bị kỹ càng, ta lừa gạt một bên dưới cái kia Chu Thương Trụ, làm dịu một bên dưới sát cơ của hắn, đồng thời, ta để sư phụ ta động thủ, nhưng không có cách nào đối chiến, chỉ có thể thoát đi."

Vân Tước lúc này trực tiếp tại Chu Nhược Thần trong lòng nói.

Lập tức, hắn không đợi Chu Nhược Thần trả lời, liền trực tiếp lấy Chu Nhược Thần ngữ khí cười lạnh một tiếng, nói: "Làm sao vậy, cái này vội vã muốn động thủ? Ngươi suy nghĩ thật kỹ, tôn tử của ngươi xung quanh Vô Đạo khúc mắc là cần ngươi hỗ trợ phá giải, vẫn là cần chính hắn thân thủ phá giải!

Một cái ngay cả mình khúc mắc đều cần người khác đi phá giải người, cũng có tư cách xưng là 'Thiên tài', phế phẩm thôi!"

"Cho nên, người bây giờ động thủ đi, chúng ta dù sao cũng không có sức hoàn thủ, một chiêu liền bị giết chết, nhưng chúng ta chết rồi, người cho rằng xung quanh Vô Đạo khúc mắc biết giải mở? Ngược lại là không giải được, không có tự mình đánh vỡ tự thân gông cùm xiềng xích. Giải khai khúc mắc, mà hình thành Tâm Ma, lấy xung quanh Vô Đạo cái kia chờ nhỏ hẹp tự tư tính cách. Tất nhiên sẽ cừu hận người —— "

Chu Nhựt Thần nói, tựa hồ bỗng nhiên vô cùng kinh ngạc, đồng thời trong mắt lại hiện ra kinh hãi màu nhìn về phía Chu Thương Trữ sau lưng.

Một khắc này, Chu Nhựt Thần trong ánh mắt, phảng phất hình chiếu ra một cái Chu Thương Trữ mười phần thân ảnh quen thuộc đến xuyên toa tại Vô Hận Phế Thổ.

"Đại ca? Đại ca tới?"

Một mực đem Cự Kiếm hoành không Trảm Hồn nói, cũng không có lập tức giết ra đến, ngược lại bởi vì Chu Nhựt Thần nói chuyện mà dừng lại, lúc này từ Chu Nhựt Thần trong hai tròng mắt thấy được trong đó hiển hóa ra ngoài thân ảnh hình chiếu về sau. Chu Thương Trữ toàn thân chấn động, lập tức thu liễm Cự Kiếm, sau đó lập tức xoay người. Hướng phía hư không sau lưng nhìn sang.

Hắn cũng không có nghĩ qua, đây là « Niết Bàn Cửu Biến » cái này chờ quý dị mà cường đại nghịch thiên Biến Hóa Chi Thuật hiển hóa, càng không có nghĩ qua, tại Chu Nhựt Thần ở ngực. Cát giấu một cái Vân Tước. Đang cùng Chu Nhựt Thần hợp mưu tính kế.

"Đi!"

Chu Nhựt Thần một tiếng thở nhẹ, trong nháy mắt kéo lại Chu Bích Nguyệt tay.

Chu Bích Nguyệt cũng là sửng sốt, còn không có tỉnh táo lại, bị Chu Nhựt Thần kéo một phát về sau, lập tức ý thức được Chu Nhựt Thần đây là đang lấy thủ đoạn đặc thù chơi lừa gạt.

Lúc này, nàng cũng đã không kịp nghĩ nhiều, lập tức liền muốn vận chuyển Hư Không Chi Lực, đúng lúc này. Chu Nhựt Thần trên thân, bỗng nhiên tiêu tán ra một đạo đen thui màu đen Hắc Quang tới.

Hắc Quang phảng phất giống như một cái cự thú huyết bồn đại khẩu. Đột nhiên ở giữa, đã một thanh đem Chu Nhựt Thần cùng Chu Bích Nguyệt nuốt vào.

Miệng lớn lập tức liền phải nhốt bên trên.

Nhưng nhưng vào lúc này, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, cái kia Chu Thương Trữ cẩn thận cảm ứng tứ phương về sau, lập tức phát hiện, hắn đại ca cũng chưa từng xuất hiện!

"Là, đây là giờ trò lừa bịp! Đại ca nếu là xuất hiện, cũng sớm đã ngăn lại ta!"

Chu Thương Trữ nghĩ đến điểm này, sắc mặt đột nhiên biến đổi, đúng là toàn thân khí huyết chấn động, trực tiếp bốc cháy lên Thánh Vực hồn máu, trong nháy mắt, chiến lực của hắn trực tiếp kích phát đến cực hạn.

"Không tốt!"

Giờ khắc này, nhìn thấy một màn này Chu Bích Nguyệt thân thể mềm mại chấn động, lập tức sắc mặt tái nhợt.

Lập tức, nàng cắn răng, trực tiếp một ngụm máu thủy phun tại Bích Nguyệt chi tâm bên trên, Bích Nguyệt chi tâm đột nhiên hóa thành Thiên Mộc cổ thụ, Chu Bích Nguyệt Nhân Kiếm Hợp Nhất, phảng phất giống như trong nháy mắt trở thành một thanh Thiên Mộc Cổ Kiếm.

"Phốc —— "

Vô tận Trảm Hồn Lực Cự Kiếm đột nhiên ở giữa cùng Thiên Mộc Cổ Kiếm đụng đụng vào nhau.

Mà giờ khắc này, hồ đen bỗng nhiên chấn động, hư không đồ sộ bạo nổ.

Chu Thương Trữ liên tục thổ huyết, sắc mặt thâm bạch, hắn hoảng sợ nhìn về phía trước một mảnh hư vô, sắc mặt dị thường khó coi!

Chạy trốn!

Vậy mà chạy trốn!

Chu Thương Trữ "A" một tiếng gầm thét, toàn thân khí huyết phóng lên tận trời, tại hư không nổ tung không ngừng.

Đồng thời, hắn hai mắt huyết hồng, qua lại Hồn Loạn Chi Địa tu sĩ đi qua thời điểm, hắn bàn tay lớn vỗ một cái, Cự Kiếm hoành không, Trảm Hồn chi Đạo phảng phất giống như phát như điện, hướng phía bốn phía tu sĩ điên cuồng đồ sát.

"A a a —— "

Hắn gầm lên, gầm thét, liên tiếp đem hơn mười tên qua lại tu sĩ hung hăng ngược sát, lúc này mới điên cuồng lấy gầm thét đi xa.

...

"Bành —— "

Trầm muộn tiếng nổ mạnh bên trong, Chu Bích Nguyệt hóa thành Thiên Mộc Cổ Kiếm, lập tức phá nát trở thành từng mảnh nhỏ mảnh vỡ nhanh mặc pháo hồi nữ phối chương mới nhất.

Mảnh vỡ rơi xuống đất, hóa thành Chu Bích Nguyệt thân thể.

Từng mảnh nhỏ huyết thủy chảy xuôi mà ra, lẳng lẳng trôi nổi ở trong hư không.

Chu Bích Nguyệt thân thể, đã mất đi nhiệt độ, gần như thùng trăm ngàn lỗ.

Lúc này, trên người của nàng Quần lụa mỏng chiến giáp, cũng gần như toàn bộ vỡ vụn, nhu mì xinh đẹp thân thể cơ hồ toàn bộ || trần || lộ ra, nhưng là bên trên lại khắp nơi đều là vết thương máu chảy đầm đề.

Tình huống của nàng, thậm chí không thể nói.

Mà nàng bên người Chu Nhượng Thần, cũng bị cái kia cổ lực phản chấn, trực tiếp chấn động đến thân thể đều hơi kém vỡ thành một đồng thịt nhão.

Nếu không phải là Vân Tước trên thân bộc phát ra Hắc Quang thủ hộ lấy, giờ khắc này, chỉ sợ là ba người toàn bộ đều phải chết.

Đây cũng là Chu Nhượng Thần chân chính cảm nhận được Thánh Vực cảnh cường giả nén giận một kích đáng sợ.

Theo chiều chiến lực như vậy tính toán, Tà Tôn kiếm mảnh vỡ bạo phát đi ra sát cơ cường độ, phải chăng có thể chém giết loại trạng thái này bên dưới Chu Thương Trụ, vẫn là không thể biết được.

"Cái này người điên —— "

Vân Tước ngược lại hít một hơi lạnh khí, không khỏi giận nói.

Lúc này, Chu Bích Nguyệt đã triệt để hôn mê, Linh hồn đều đã hấp hối.

Chu Nhượng Thần lúc này cũng không khá hơn bao nhiêu, liền nói chuyện lực lượng, gần như đều không có.

Hắn không phải là không có nghĩ tới vận dụng Át Chủ Bài, chỉ là Vân Tước trước đó giao lưu nói, nàng có ngũ thành trở lên nắm chắc dẫn hắn cùng Chu Bích Nguyệt an toàn rồi đi, Chu Nhượng Thần lúc này mới tin.

Bây giờ, đích thật là rồi đi, nhưng là thương thế này, sao mà thảm trọng.

Bất quá, Chu Nhượng Thần cũng biết rõ, lần này, Vân Tước cũng bị thiệt lớn, mà lại cũng bị thương không nhẹ.

Trong lòng của hắn, vẫn là vô cùng cảm kích, chỉ là mặt đối bây giờ Chu Bích Nguyệt tình huống, Chu Nhượng Thần tâm bên trong phi thường cảm giác khó chịu.

"Chu Nhượng Thần, ngươi đừng lo lắng, sự phụ ta, cái kia tao lão đầu nhi có thể bảo trụ sự phó ngươi."

Vân Tước nói, lại là đồng dạng ho ra máu.

Hiển nhiên, tình huống của nàng, đồng dạng cũng không nhẹ.

"Sự phó ngươi. . ."

Chu Nhượng Thần tuy nhiên biết rõ Vân Tước phía sau có át chủ bài, lại không nghĩ tới, Vân Tước phía sau còn có một vị sự phụ.

Cái kia cường giả này, người ở phương nào?

Chu Nhượng Thần chính kỳ quái thời điểm, có cái lão thanh âm của người lập tức đã vang vọng tại Chu Nhượng Thần tai Biên.

"Chu Nhượng Thần, chớ có kỳ quái, ngươi bây giờ đang ở lão phu, khụ khụ, ngay tại ta Phượng Tiêu Điều 'Tạo hóa hư không' chi địa."

Cái kia thanh âm già nua, lập tức nói.

Vân Tước lúc này không thể giết mình, lập tức giận nói: "Lão đầu tử, ngươi không phải phải chết sao? Ngươi không phải rất suy yếu sao? Vì sao thì triển như thế không gian thật lớn năng lực, ngươi âm thanh còn như thế có khí thế chương mới nhất! Cảm tình trước ngươi là trang?"

Vân Tước hiển nhiên như muốn xù lông.

Nàng nói, thân ảnh nhất động, lần nữa hóa thành một đứa bé trai bộ dáng, hai tay chống nạnh, phi thường phần nộ.

Chỉ tiếc, bộ dáng như vậy diễn hóa đi ra, sau một lúc lâu, nàng lại không chịu nổi, lập tức lần nữa hóa thành một cái Tiểu Vân Tước.

"Ách, cái này không phải lần đầu tiên gặp Chu Nhược Thần, biểu hiện cao đại thượng một chút sao? Người cái này đều cho sự phụ đảm xuyên, khụ khụ."

Cái kia thanh âm già nua lập tức lộ ra Bệnh trạng, suy yếu.

"Già bộ, người còn tiếp tục già vờ, vẫn luôn là muốn chết không sống đáng về, trên thực tế so với ai khác đều tỉnh thần đi! Ta Yugao thật sự là mù tước mắt."

Vân Tước giận nói.

"Khụ khụ, Tiểu Vân tước đừng sinh khí, không dạng này, người lão là để lão đầu tử cấp cho người sự tình, chính người không có cách nào trưởng thành a! Dù sao người vô lại, lão đầu tử ta thế nhưng là không chịu đựng nổi, chỉ có thể dạng này khích lệ người!"

Lão đầu tử này Phượng Tiêu Diêu, lập tức hồng nói.

"Hừ, không nói trước việc này, vấn đề này, sau đó chúng ta lại tính sổ sách! Trước tiên nói một chút, trước đó là chuyện gì xảy ra đi! Không phải nói nhất định không có vấn đề sao? Làm sao vẫn là xảy ra chuyện rồi? Người đề ta Vân Tước mặt mũi đặt ở nơi nào đâu?!"

Vân Tước giận dữ không thôi.

"Khụ khụ, không nghĩ tới, tính sai, tính sai."

Phượng Tiêu Diêu lại ho khan lên, mà lại, nó đúng là ho ra máu.

Lần này, Vân Tước ánh mắt lăm lăm, đúng là không tiếp tục trách cứ.

"Lão gia hòa, người thụ thương rồi?"

Vân Tước nghiêm túc hỏi ý kiến hỏi.

"Ai, cái này Nguyên Từ Trảm Hồn nói, đích thật là đáng sợ, hấn nén giận một kích, giết xuyên qua linh hồn của ta, tuy nhiên ảnh hưởng không lớn, nhưng là đích thật là bị thương. Không phải vậy, ta bảo trụ các người vẫn là không có vấn đề gì."

Mà lại, lão đầu tử chung quy là một đoạn sứ mệnh chỉ linh, bây giờ, sắp hoàn thành sứ mạng của mình, lại tồn tại nhiều năm như vậy, đã sớm ngày càng lụn bại. Đây cũng là lão đầu tử một mực không thể nào giúp người nguyên nhân, bởi vì lão đầu tử muốn bang không phải người, mà là Chu Nhược Thần. Giúp cho người, thì là Chu Nhược Thần, mà không phải lão đầu tử."

Phượng Tiêu Diêu trầm ngâm một lát, ngữ khí đã nghiêm túc, vô cùng nói nghiêm túc nói.

Lập tức, tay của hấn vung lên, một cái thủy tinh trong suốt quan tài lập tức hiển hoá ra ngoài, tiếp theo, nắp quan tài mở ra, lão đầu tử tay một vòng, Chu Bích Nguyệt trên thân, liền nhiều hơn một cái tinh thạch nghệ thuật vũ y chiến giáp, mà nàng thương thể trên người, đã toàn bộ triệt để khôi phục.

Chu Bích Nguyệt thân thể, tự hành bay vào trong quan tài kiếng, sau đó, Phượng Tiêu Diêu tay hướng phía nắm vào trong hư không một cái, vô tận tinh quang một loại Ánh Sáng, lập tức tụ đến, tạo thành một cái hư nhược Tàn hồn.

Tàn hồn hội tụ về sau, cái kia mặt đất khô héo Thiên Mộc cổ thụ cảnh cây, đứt gãy Thiên Mộc Cổ Kiếm mảnh vỡ cũng đều hợp thành tụ lại, tạo thành một đạo cổ thụ một loại Linh hồn Hư Ảnh.

Linh hồn Hư Ảnh, bị Phượng Tiêu Diêu hội tụ đến cùng một chỗ, trực tiếp một chương vỡ vào Chu Bích Nguyệt mi tâm chỗ sâu.

Thủy Tinh Quan cái nắp từ từ khép lại lên, Chu Bích Nguyệt, phảng phất triệt để lâm vào ngủ say bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Chu Diễn

"Cái này tạo hóa Không Gian, rất nhanh phải biến mất, về sau, quan tài kiếng này, liền đặt ở ngươì Linh Hà bí cảnh bên trong đi. Chờ lúc nào, ngươì Linh Hà bí cảnh bên trong hà hoa đua nở, mở ra ngọn lửa màu tím Liên Hoa, Liên Hoa kết xuất Không Gian Liên Tử, nàng liền có hi vọng khôi phục."

Phượng Tiêu Diêu nhẹ nói nói.

"Tạo hóa Không Gian. . . Phải biến mất, cái kia, này lão đầu tử ngươì, ngươì thì sao?"

Vân Tước khẽ giật mình, lập tức run giọng nói.

"Ta? Ta nói, ta là một đoạn sứ mệnh chi linh, đúng vậy một đoạn như gánh chịu sứ mệnh độc lập đoạn ngắn Linh hồn, tồn tại, chỉ là vì hoàn thành một cái sứ mệnh mà thôi. Bây giờ, cái này sứ mệnh cơ duyên đã đạt đến, cũng liền không sai biệt lắm, là ta lúc rời đi thần y Địch Nữ."

Phượng Tiêu Diêu nói, lập tức đưa tay phủ | sờ soạng một bên dưới Vân Tước đầu, nói: "Cho nên, Tiểu Tịch nhan, lần này, chúng ta là thật Yếu Ly tạm biệt."

"Không, lão đầu tử, ngươì cho ta nghe lời nói, không cần quan tâm đến cái này cái gì cầu thí sứ mệnh! Không phải vậy, ta, ta tuyệt sẽ không bỏ qua ngươì!"

Vân Tước gấp.

"Đưa ngọc, chúng ta cách dừng, sau này, ngươì nếu là đạt đến càng cao tầng thứ Cảnh Giới, chúng ta vẫn là có cơ hội gặp nhau, chỉ bất quá, khi đó, hi vọng. . . Không hy vọng ngươì hô sư phụ ta, mà là hô ta 'Cha' ."

Thanh âm này mỉm cười nói, lời nói có chút ý vị sâu dài.

"Cha?"

Vân Tước cũng là hơi có chút kinh ngạc, lập tức nàng như nghĩ tới điều gì, nói: "Lão đầu tử, khó nói ta. . . Ta là con gái của ngươì?"

"Không, ngươì không phải nữ nhi của ta. Tốt chuyện này, sau này hãy nói đi. Hiện tại, ngươì nghỉ ngơi một hồi, điều dưỡng một bên dưới thương thế. Tạo hóa hư không. Về sau sẽ trở thành linh hồn của ngươì Không Gian , có thể tu luyện, ngộ đạo."

Phượng Tiêu Diêu nói, tay của hắn, bỗng nhiên vỡ ra một cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh tới.

Đây là một cỗ vô hình cuộn cuộn Niết Bàn Chi Lực, Niết Bàn Chi Lực bạo phát về sau, lập tức liền chảy xuôi tiến vào Vân Tước thể nội.

Một khắc này. Vân Tước nguyên bản bị thương, đúng là Cực Tốc khôi phục không nói, Vân Tước Cảnh Giới. Cũng tại bắt đầu phát sinh có tính đột phá thuế biến.

Đáng tiếc, đây hết thảy, Vân Tước đã không biết.

Nàng lâm vào thật sâu ngủ say bên trong, lẳng lặng nằm ở trong hư không. An tĩnh. Giống như là một cái ngủ say hài tử.

. . .

"Chu Nhược Thần, ngươì có phải hay không, càng ngày càng cảm giác được hoang mang, bất lực, gông cùm xiềng xích, gian nan, mờ mịt?"

Phượng Tiêu Diêu than nhẹ một tiếng, âm thanh phá lệ ôn hòa. Cũng phá lệ hiền lành.

"Đúng vậy, tiền bối. Mời, tiền bối giải hoặc. . ."

Chu Nhược Thần trong lòng nghiêm nghị, lập tức lập tức khom mình hành lễ, nói.

"Tên ta là 'Phượng Tiêu Diêu', nhưng còn có một cái phân thân tên, gọi 'Chu Diễn' ."

Phượng Tiêu Diêu một câu, như một đạo sấm sét, để Chu Nhược Thần toàn thân rung mạnh!

Ánh mắt của hắn, đột nhiên nhìn về phía Phượng Tiêu Diêu, hai mắt hiện ra ngạc nhiên màu.

Phượng Tiêu Diêu nói: "Năm đó, ta gặp khó khăn, ngẫu nhiên gặp Tiên Hoàng Không Tước về sau, từng bị nuốt tiến nó trong bụng, sau đó một lần nữa từng sinh ra một lần. Điểm này, cùng loại với Trái Đất trong truyền thuyết thần thoại Không Tước sinh ra Phật Tổ cổ sự. Tuy nhiên không hoàn toàn giống nhau, nhưng cũng không kém là bao nhiêu."

"Tuy nhiên khi đó, bất luận là ta, vẫn là hắn, đều lưu lại huyết mạch, trợ giúp Tiên Hoàng Không Tước vượt qua nan quan."

"Về sau, Tiên Hoàng Khổng Tước trở về, hoàn lại huyết mạch thời điểm, lại phát hiện ẩn nấp hung hiểm, cho nên cùng ngay lúc đó Tà Tôn thương nghị, định hạ một phần sứ mệnh. Khi đó, cái kia một đoạn huyết mạch, liền bị ngưng luyện trở thành ta, thông qua Huyền Vũ Thánh Linh Bí Cảnh Càn Khôn chi môn, tiến hành gieo hạt."

"Mà ngươi có thể tại trăm vạn năm về sau còn sống, nó nguyên nhân cũng ở chỗ nơi này. Đáng tiếc, mười sáu năm trước, bởi vì không tên dị thường, ta đưa ngươi bị mất, ngươi 'Niết Bàn' phát sinh nhất định ngoài ý muốn, dẫn đến của ngươi huyết mạch truyền thừa cũng không tốt thêm hôn thiếu tá Kiều Thê chương mới nhất."

"Sứ mệnh của ta, càng phù hợp Tiên Hoàng máu truyền thừa, mà máu của ngươi, là Tà Tôn chi huyết, ngược lại cùng ta bài xích. Bài xích, cũng chỉ có thể nói rõ ràng, ngươi là tiểu đạo, ta là Đại Đạo. Bởi vì cuối cùng Tà Tôn thất bại, chính nói rõ điểm này."

Mà Tiên Hoàng Khổng Tước, Siêu Thoát Vật Ngoại không nói, càng là bước vào vô tận hồn vực, đi ra đại bá của ngươi chạy không thoát con đường kia, cũng là tốt nhất chứng minh."

"Ngươi bây giờ, thậm chí cũng không thể siêu thoát, liền đủ để nói rõ ràng, con đường của ngươi không đúng. Siêu thoát chuyện này, ngươi bây giờ không có siêu thoát, ta nói đến lại nhiều, ngươi cũng sẽ không minh bạch, nhưng ở Siêu Thoát Giả trong mắt, không có siêu thoát tồn tại, là căn bản bất nhập lưu."

"Mặt khác, ta nếu là Chu Diễn Tiên Hoàng phân thân, là Tiên Hoàng một mạch một đạo đặc thù huyết mạch sứ mệnh, như vậy, ta cũng không tính được là ngươi Phụ Vương, nhưng là tại lúc ấy, phần của ta huyết mạch bị tách ra, thực chất bên trong yêu khắc sâu nhất, chính là mẹ của ngươi cổ hi."

"Bất quá, ta chỉ là gánh chịu Trí Nhớ một đoạn sứ mệnh, sau khi hoàn thành ta sẽ tan biến, về phần bản tâm như thế nào, tại trăm vạn năm hôm nay, ta cũng là hoàn toàn chính xác không biết, bất quá, ngươi có thể đi tìm tìm 'Hùng Bá', nó có lẽ có thể có chút đầu mối."

Phượng Tiêu Diêu nói, lập tức hần cũng không có chờ đợi Chu Nhược Thần nói chuyện, liền nhất chỉ đầu điểm hướng về phía Chu Nhược Thần bụng.

Lập tức, một cỗ sức mạnh cực kỳ đáng sợ chảy xuôi tiến vào Chu Nhược Thần thể nội, Chu Nhược Thần thể nội Tà Tôn kiếm mảnh vỡ, cũng tại trong nháy mắt bị triệt để kích hoạt lên.

Tuy nhiên lần này, nhưng không có bộc phát ra tuyệt thể sát lục khí tức, ngược lại nó tiêu tán ra một cỗ cực kỳ đáng sợ Thánh Linh quang mang, đem Chu Nhược Thần bao phủ trong đó.

Phượng Tiêu Diêu mình, cũng đồng dạng bị bao phủ trong đó, đồng thời phát sinh cực kỳ kỳ diệu biến hóa.

Hần Hư Ảnh lúc đầu không có hiển hóa, nhưng là lúc này chẳng những không có biến mất, ngược lại càng thêm ngưng tụ.

Trước đó chảy vào nhập cái kia cùng Văn Tước thể nội Hồn Khí, lúc này ngược lại rất tự nhiên lưu chảy ra ngoài, chui vào đến Phượng Tiêu Diêu thể nội.

Mà Phượng Tiêu Diêu thân thể Hư Ảnh, cũng càng thêm ngưng luyện ngưng thực, sau cùng, hóa thành một cái phi thường cổ xưa mà cường đại thân ảnh.

Bóng người màu đỏ ngòm

Mái tóc dài màu đỏ ngòm, toàn thân bao phủ tại một kiện trường bào màu đỏ ngòm bên trong.

Phảng phất, trên người hần, một mực đang chảy xuôi theo như thác nước máu tươi.

Lúc này, Phượng Tiêu Diêu ý chí chờ phảng phất cũng toàn bộ tán loạn, bị mặt khác một cỗ đặc thù Cầm Cố Chi Lực giải khai, đồng thời cũng tiến hành một hệ liệt cực kỳ phức tạp thuật biến.

Chu Nhược Thần nhìn thấy màn này, lại hoàn toàn lâm vào thật sâu ngốc trạng trong rung động, một màn này, thật đáng sợ, cũng quá rung động, quá kinh người.

Dạng này một cảnh tượng, để Chu Nhược Thần cả người, đều hoàn toàn hít thở không thông.

Hồi lâu sau, trong mắt của hần không cách nào khống chế rơi xuống nước mắt thủy, âm thanh đều đã có chút nghẹn ngào, nhưng lại thút thút không ra.

Tựa như là một đứa bé, gặp được thân nhất thân nhân.

Cứ việc, lúc trước nghe được Phượng Tiêu Diêu lời nói về sau, Chu Nhược Thần liền ý thức được, mình có khả năng gặp được mình Phụ Vương, nhưng hôm nay, thật gặp sau khi tới, Chu Nhược Thần mới phát hiện, hần xa còn lâu mới có được chính mình tưởng tượng như vậy kiên cường.

"Phụ Vương. . ."

Chu Nhược Thần lâm bẩm kêu đi ra, thanh âm của hần nghẹn ngào đến gần như khàn khàn, thế nhưng là hai chữ này, lại bao hàm vô tận tình cảm, cũng bao hàm hần lực lượng vô tận thanh xuân ngộ cụt.

"Oanh ——"

Hư không bỗng nhiên tràn ra khắp nơi khuếch tán, phảng phất phát sinh hủy diệt tính biến hóa, toàn bộ hư không đều tại băng liệt.

Nơi này, phảng phất về tới Tế Thiên vực bên trong.

Phảng phất, Tế Thiên vực sụp đổ còn chưa có xảy ra.

Những này Trí Nhớ, phảng phất về tới trăm vạn năm trước đó.

Chu Nhượng Thần, cũng phảng phất xuyên việt thời không, về tới trăm vạn năm trước đó.

Cổ Lão Tế Thiên vực, không có lập tức sụp đổ, nhưng trước lúc này, phảng phất đã có dấu hiệu.

"Hài tử, ngươi chịu khổ, không nghĩ tới, ngươi thật sẽ rơi vào bây giờ tình cảnh như vậy. Không nghĩ tới. . . Cứ việc kỳ thực đã thấy bộ phận mảnh khỏe, khó có thể tin, nhưng cuối cùng, lại như cũ. . ."

Cái kia huyết phát nam tử, âm thanh khàn khàn, mà thốn thức.

Dung mạo của hắn đã khó mà nhận ra, nhưng là cái kia Thương Cổ cùng máu tanh khí tức khủng bố, cái kia một phần trĩu nặng Phụ Ái tình cảm, lại hung hăng đánh thẳng vào Chu Nhượng Thần trái tim.

Dù là, vẻn vẹn nhìn một chút, Chu Nhượng Thần đều biết nói, cái này, đúng vậy hắn cha, đã từng cái kia tuyệt thế Tà Tôn Thánh Linh Vương già, Chu Diên!

"Phụ Vương, hài nhi không khổ."

Chu Nhượng Thần ngẹn ngào, trực tiếp quỳ gối hắn trước mặt cha.

"Ai, Phụ Vương cả đời này, sao mà bị ai cùng bất hạnh, lại. . . Làm sao nó may mắn cùng hạnh phúc, kỳ thực, nếu là sớm đi nghe ca ca, sớm đi bước ra con đường của mình, lại làm sao đến mức này? Tiên Hoàng Khổng Tước, Phụ Vương không có nghe. Ca Ca ban đầu khuyên giải, Phụ Vương không có nghe, Ca Ca sau cùng căn dặn, Phụ Vương vẫn không có nghe."

Phụ Vương kiêu ngạo, kiêu ngạo, tự cho là có thể chương không hết thảy, cuối cùng âm thầm thoái ẩn. Lại không có nghĩ qua, có sinh mệnh tồn tại địa phương, liền có phân tranh. Sinh linh, Thánh Linh, sinh mà làm linh, liền có linh tính, liền có tình cảm, không thể thiếu, tốt hay xấu đều tại đối đứng, bởi vì cùng quả đều tại tuần hoàn, vòng vây cả một đời, đạt được liền muốn an bình? Vậy đơn giản là nói chuyện viễn vông. . ."

Huyết phát nam tử đến gần Chu Nhượng Thần, nhẹ nhàng phủ | sờ lấy Chu Nhượng Thần đầu, ôn nhu nói.

Chu Nhượng Thần không biết trả lời như thế nào.

"Ta lưu lại hai con đường, con đường thứ nhất, là để ngươi kế thừa Lôi Viêm Bí Cảnh, chương không Linh Hà bí cảnh, lấy song Bí Cảnh kết hợp thiên phú truyền thừa, một đường vượt mọi chông gai, Tiểu Ngạo trọng sinh."

"Thứ hai con đường, là căn cứ vào con đường thứ nhất bên trên làm ra bố trí, là Phụ Vương một lần bố cục tính kế —— nếu quả như thật tại Phụ Vương mang ngươi rời đi Tế Thiên vực mà xảy ra chuyện về sau, thứ hai con đường nếu không có phát động, đoạn này sứ mệnh liền sẽ sửa đổi vì truyền thụ cho ngươi Thánh Linh Tà Tôn Tế Thiên chi pháp, nhưng bây giờ. . ."

"Như thế xem ra, Tiên Hoàng Khổng Tước chỉ ngôn, cũng không sai, nói cách khác, Phụ Vương đã từng dạy bảo ngươi những cái kia nói, ngươi đều có thể từ bỏ, không cần coi đây là Cơ sở tu luyện, thích hợp linh hội, lại là có thể."

"Lần này, đã ngươi trên thân không có Lôi Viêm Bí Cảnh truyền thừa, nhất định đúng vậy cùng loại với lúc trước Phụ Vương tình huống, bị người chiếm lấy thiên phú, kể từ đó, nói chung bên trên, đừng người vẫn là đưa ngươi trở thành là 'Cổ Trùng', lấy chân nuôi lấy ra thiên phú. Tuy nhiên Linh Hà bí cảnh còn ở đó, không có quan hệ. Phụ Vương sở dĩ thi triển một số thủ đoạn, để ngươi Trí Nhớ mất đi, không phải là bởi vì ngươi Trí Nhớ không ổn định, mà là, cha trái lo phải nghĩ, tách ra ngươi Thất Tinh Lục Dục, ngươi sở dĩ cảm thấy nhận lấy căn tay, chính là phương diện này nguyên nhân."

P/s: mỗi ngày có 20c, 1c truyện này cũng hơn 1c bth rồi

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Tân Sinh

"Bất quá, người tự thân bởi vì một lần nữa đập vào luân hồi phục sinh mà ra thời điểm, từ thế giới cũ bước vào 'Thế giới hoàn toàn mới', cũng tương đương với một lần sinh mệnh, mặt khác cái thế giới này quy tắc rất cường đại, sẽ tự chủ chữa trị trên người người tàn khuyết không đủ, cho nên người sẽ có nhất định cảm tình, mà cũng không phải là tê liệt. Cái này lại khiến cho tính cách của người có chút thay đổi thất thường, sẽ cảm thấy có loại vô pháp nói rõ gông cùm xiềng xích cảm giác."

"Bây giờ, những vấn đề này, Phụ Vương sẽ đều vì người giải quyết hết. Trong cơ thể người các loại ẩn tàng phong hiểm, Phụ Vương cũng đều vì người hóa giải."

...

Này huyết sắc nam tử giảng thuật có nhiều vấn đề, những này, cũng đều là Chu Nhược Thần trên người tai hại chỗ.

Chu Nhược Thần lúc này, cũng mới giật mình, cũng mới biết rằng, hắn có thể tại trăm vạn năm về sau phục sinh, hoàn toàn chính xác. . . Đích thật là cha đem hết toàn lực đổi lấy, chỉ là, lúc ấy thôi diễn ra kết quả có mấy loại, khó nhất đúng vậy thiên phú bị cướp đoạt tình huống, nhưng hôm nay, loại tình huống này lại phát sinh.

Như vậy Phượng Tiêu Điều tồn tại sứ mệnh, liền chứng minh, Tiên Hoàng Không Tước cùng phụ vương hắn 'Ước định', thật phát sinh.

Liền, có bây giờ một màn này.

Như vậy, bất luận là Tà Tôn kiếm mảnh vỡ dị động, vẫn là Vô Cực Quy Điện hồng nhan thương, ức hoặc là Vân Tước Yugao cùng mình tiếp xúc chờ một chút, liền đều phẳng phát có một cái bàn tay vô hình tại thôi động.

Chu Nhược Thần không có nửa điểm phản cảm, ngược lại trong lòng tràn đầy âm áp, nhưng là cảm tình rất rõ ràng, y nguyên nhận không tên gông cùm xiềng xích, cho nên loại kia khó chịu, thật là vô pháp nói rõ.

Bất quá, nhưng vào lúc này, khi rất nhiều máu ánh sáng, bắt đầu chảy xuôi. Tiến vào Chu Nhược Thần thể nội thời điểm, Chu Nhược Thần toàn thân run rẩy.

Liền phẳng phát, thể nội mỗi một cái tế bào. Đều được mở ra một cái thông hướng thiên địa linh cảnh cửa sổ, có được hô hấp giữa thiên địa khí tức lực lượng.

Cùng đồng thời, Chu Nhược Thần cảm giác buồng tim của mình, đúng là kịch liệt bắt đầu nhảy lên, cường kiện hữu lực.

"Bành bành —— "

"Bành bành —— "

Trái tim nhảy lên, huyết dịch lưu thông, để Chu Nhược Thần nước mắt thủy. Áo ào lưu chảy ra ngoài.

"Phụ Vương!"

Chu Nhược Thần một tiếng hô to, lập tức liền chủ động ôm hướng về phía hắn Phụ Vương.

Nhưng tay của hắn, lập tức xuyên qua cái kia huyết sắc thân thể. Căn bản ôm ấp không đến.

"Nhược Thần hài nhi, người, còn có người sau Thần ca ca, người chói chang tỷ tỷ. Người tính toán muội muội. Phụ Vương bây giờ là nhất không yên tâm. Trừ người ở ngoài, còn lại, đều bất vô âm tín, không rõ sống chết. . . Mẹ người cô hi, Phụ Vương âu yếm Hi nhi. . ."

"Cả đời này, Phụ Vương muốn rất nhiều, thậm chí cho dù là tại sứ mệnh Phong Cẩm trạng thái dưới. Cũng vẫn còn đang nghĩ."

"Cuối cùng, Phụ Vương cảm thấy. Nhân sinh dài ngắn, cũng không nhiều lớn ý nghĩa, muốn, chỉ là oanh oanh liệt liệt, chân chính không thẹn với lương tâm. Hi nhi năng như tại, Thanh Nhan các năng như tại, liền cũng sẽ ủng hộ Phụ Vương bây giờ ý nghĩ."

Cho nên, Nhược Thần hài nhi, người như. . . Nếu là chịu nghe lời nói, nghe Phụ Vương, cái kia về sau, người liền thật vui vẻ còn sống Kháng Nhật chỉ Thiên Lang Đột Kích Đội chương mới nhất. Người chỗ có Trí Nhớ, Phụ Vương đều vì người mở ra, nhưng sẽ hơi suy yếu Hóa, để phần này Trí Nhớ không phải khắc sâu như vậy, phẳng phát đã trải qua trăm vạn năm tẩy lễ mà có chỗ quên lãng.

Về sau, người không tất báo thù, cũng không cần mọi thứ đều đi tìm tòi nghiên cứu chân tướng.

Chỉ cần người phải có vui vui mừng mừng còn sống, liền tốt.

Phụ Vương không mang đi người bất luận cái gì Trí Nhớ, thậm chí đem tất cả Trí Nhớ, đều trả lại người, cũng không còn Phong Cẩm người bất luận cái gì năng lực, tuy nhiên Thánh Linh chi lực, vì phiến thiên địa này không dung, Phụ Vương liền đem nó đánh vào của người huyết mạch truyền thừa bên trong, người một chút xú dung nhập « Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp bên trong, về sau từ sẽ trở lên cường đại."

"Phụ Vương đã từng, có nhiều như vậy Đạo Lữ mang theo một bên, lại chất cóc bận rộn, tu luyện, bốn ba, ngược lại không để ý đến các nàng, đợi đến muốn quy ẩn xuống tới, cùng các nàng cùng một chỗ hạnh phúc lúc sinh sống, lại tới hủy diệt tai ương. Phụ Vương tự cho là một mực rất trân quý, lại một mực, đều tại coi nhẹ."

"Ca ca không sai, Tiên Hoàng Khổng Tước lời nói không sai, ta như nghe, có lẽ càng tốt hơn, nhưng là ta như ngay từ đầu liền cố mà trân quý, có lẽ sinh mệnh mặc dù ngắn, lại cũng không có tiếc nuối. Cho nên, Nhược Thần hài nhĩ, Phụ Vương dài dòng nữa một lần, về sau, gặp được ưa thích đạo lữ, liền thật vui vẻ, cùng nàng cùng một chỗ sinh hoạt, mấy cái đều không có quan hệ. . ."

"Người tuy nhiên sống ở trăm vạn năm về sau Tân Thế Giới quy tắc mới bên trong, nhưng là người y nguyên chỉ có mười sáu tuổi, mười sáu tuổi, liền nên có mười sáu tuổi thiếu niên nhiệt huyết, liền nên có mười sáu tuổi hi vọng ái ố. . ."

Bóng người màu đỏ ngòm nam tử nói, hai mắt rơi xuống hai giọt tươi huyết lệ.

Nhưng lập tức, hẩn nhìn về phía hư không phương xa Vân Tước một chút, đem cái kia Hồn Khí thu hồi về sau, Hồn Khí bên trong, cũng có một chút Vân Tước tính cách nhân tố phục chế xuống tới.

Bóng người màu đỏ ngòm nam tử vào một cái về phía Tà Tôn kiếm mảnh vỡ, sau đó, một chút xiu đem bóp nát, trong đó, ẩn chứa từng đầu cực kỳ Cổ Lão mà thần bí Đạo Tắc Hà Quang.

Trong đó, càng là hiển hóa ra Chu Nhược Thần thút thít, vui cười, bi thương, khổ sở, phẫn nộ, điên cuồng, chết lặng, cừ hận các loại tâm tình.

Thất Tinh Lục Dục.

Tại đã từng thế giới bên trong, liền bị kéo ra đi ra, chỉ là bây giờ thế giới, Thiên Đạo chữa trị phía dưới, Chu Nhược Thần thời gian dần trôi qua chẳng phải vô tình, dần dần sinh ra nhất định Thất Tinh Lục Dục.

Bất quá, cái kia phần một lần nữa sinh ra, quá mức non nớt, quá mức Nhỏ yếu.

Dù sao, tính toán bên trên Chu Nhược Thần tình lại Thời Gian, cũng chỉ có chỉ là chừng mười ngày mà thôi.

Mười ngày, cho dù là Thiên Đạo chữa trị, lại có thể đạt tới trình độ nào?

Huyết sắc nam tử đem cái này thất tinh lục dục Đạo Tắc cùng cái kia từ Vân Tước thể nội quát ra Hồn Khí hợp thành tụ lại, sau đó tay của hẩn một vòng, lập tức, một đạo đạo lực lượng đáng sợ, trực tiếp tiến nhập Chu Nhược Thần thể nội.

Chu Nhược Thần thể nội ẩn tàng 'Hồn độc', 'Gông cùm xiềng xích'Chờ một chút, toàn bộ được chữa trị.

Cái kia phá nát Hư Đan chờ một chút, cũng không có khôi phục, phá nát kinh mạch chờ một chút, cũng đồng dạng không có khôi phục, mà là hóa thành một mảnh chân chính Hồn Độn.

Lúc này, Chu Nhược Thần cũng hoàn toàn cảm giác được thể nội tất cả gông cùm xiềng xích cảm giác hoàn toàn biến mất, giống như trước đó vẫn chỉ là cảm nhận được, bây giờ, càng là như thoát thai hoán cốt.

Bất quá, cũng nhưng vào lúc này, hẩn Phụ Vương, cái kia bóng người màu đỏ ngòm 'Sứ mệnh', cũng đã hoàn thành.

Sau đó. Cái này bóng người màu đỏ ngòm, tính cả cái này một mảnh hình chiếu đi ra Tế Thiên vực, đồng thời vỡ nát.

Khoảnh khắc tiếp theo Đặc Chủng Binh tại đô thị chương mới nhất. Chu Nhược Thần lập tức đánh thức.

Sau đó, Chu Nhược Thần liền cảm ứng được, hẩn lăng lăng nằm ở một tòa Hoàng Sơn chân núi dưới.

Mà Vân Tước, đang lăng lăng nằm tại trong ngực của hẩn, chính đang ngủ say.

Giữa thiên địa, một cỗ linh tính năng lượng khí tức lưu chuyển mà đến, nhận nhận ánh nắng. Mang theo từng sợi ấm áp khí tức.

Bốn phía, chim thú trùng cá âm thanh, rõ ràng giống như là bên tai Biên trầm thấp thổ lộ hết.

"Ta. . ."

Chu Nhược Thần muốn nói chuyện. Lại là có chút nói không nên lời.

Trí Nhớ đều tại, nhưng trước đó hết thảy, thật là phảng phất giống như mộng cảnh, để Chu Nhược Thần có chút choáng váng.

Bất quá. Loại kia trước nay chưa có không tên chân thực trải nghiệm. Để Chu Nhược Thần biết rõ, cái kia hết thảy, đều là thật.

Chu Nhược Thần ngồi dậy, một tay lấy Vân Tước bắt ở lòng bàn tay, mặc dù không có dùng lực, nhưng là động tác cũng thoáng có chút thô bạo.

"A —— ngươi làm gì? Muốn phi lễ sao?"

Vân Tước bị đánh thức mộng đẹp, lập tức hô to gọi nhỏ.

"Ngủ cái gì mà ngủ, lúc nào bị người nắm lấy nường ăn cũng không biết rõ."

Chu Nhược Thần lập tức phúng đấm nói.

Thốt ra lời này. Chính hắn cũng có một ít sững sờ.

Vân Tước cũng có một ít sững sờ tốt nửa ngày, Vân Tước mới chính nhiên nói: "Con bà nó!. Ngươi thật đúng là học tính tình của ta rồi? Dạng này thật được không?"

Chu Nhược Thần trầm mặc một lát, hắn biết rõ nguyên nhân, nhưng là không có giải thích thể nào.

Bất luận có phải là hắn hay không Phụ Vương tham khảo Vân Tước tính cách, nhưng là Vân Tước loại này thoải mái tâm tính, đích thật là sinh hoạt tốt tính tình.

Cho dù là có bị thương khô sở thời điểm, vậy cũng lập tức đi qua.

Chu Nhược Thần biết rõ, mình như có thể hài lòng hoặc là, cha mẹ, thân nhân, có lẽ cũng mới có thể yên tâm một số.

Mình trôi qua tốt, bọn hắn liền tốt.

Cái này, chỉ là một loại đơn giản vĩ đại, vĩ đại đơn giản.

Nhưng là người biết, thật muốn trải qua vô tận thống khổ cùng ma luyện, mới có thể hiểu được.

Chu Nhược Thần hít sâu một cái khí, nói: "Ta thua, có chơi có chịu, như vậy, cũng không có gì không tốt.

Bây giờ, trên người ta tì vết cũng bị mất, thua, về sau chúng ta cùng một chỗ khổ tu « Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp tốt. Công pháp này, đích thật là có chút biến thái, rất khó tu luyện."

Chu Nhược Thần nói, liền trực tiếp xóa khai chủ đề, không muốn lúc trước những chuyện kia đi lên nói.

Trước đó, Chu Nhược Thần cũng không thể nào cảm giác, nhưng là bây giờ Chu Nhược Thần dĩ nhiên minh bạch, bất luận là Diệp Trường Nguyệt, vẫn là cái kia Chu Bích Nguyệt, kỳ thực đối với hắn đều là cực tốt.

Mà hắn liền có vẻ hơi tê liệt.

Nhưng, hoàn toàn chính xác cũng không tính quá kém

Nhưng là cuộc sống như vậy phương thức, nặng nề, kiềm chế, mà lại không có cái gì Khoái Lạc có thể nói Thái Cổ Thần vương chương mới nhất.

Giống như là Chu Linh Dạ các nàng, nhưng thật ra là trong lòng vô cùng thích hắn, nhưng lại sững sờ không dám nói gì, chỉ vì hắn quá 'Cường thế', 'Kiêu ngạo', một mực lấy 'Thánh Linh' tự cho mình là, xem thường người.

Loại này xem thường, không phải trong hiện thực xem thường, mà là nguồn gốc từ tại huyết mạch cao quý!

Nhưng, Chu Nhược Thần bây giờ minh bạch, mình có cái gì đáng giá cao quý? Đáng giá kiêu ngạo?

Mình kỳ thực đúng vậy cái từ đầu đến đuôi thất bại già mà thôi, cha hao tổn hết tất cả, mới khiến cho hắn có bây giờ phục sinh.

Chu Nhược Thần trầm tư một lát, đem chủ đề chuyển dời đến « Niết Bàn Cửu Biến » công pháp này bên trên.

Hắn đã đáp ứng Vân Tước, có chơi có chịu. Hắn càng là đáp ứng hắn cha, phải thật tốt, thật vui vẻ sinh hoạt.

"Đúng vậy a, khó a! Không phải vậy như ta như vậy thiên tài, muốn ngươi cái này vương vưu làm gì? Tuy nhiên không thể không nói, tốt xấu ngươi cũng là Đế Huyết người thừa kế đi, thật sự là rất dễ dàng thất bại!"

Vân Tước khinh bỉ nói.

"Thất bại? Không có quan hệ, chỉ cần tiến bộ, cái kia liền không sao. Thất bại một lần nữa tới qua liền tốt. Bất quá, chuyện lần này, quả nhiên là cảm ơn ngươi Vân Tước."

Chu Nhược Thần thật sự nói nói, tiếp theo, ào ào cười một tiếng.

Trong lòng tất cả phiền muộn cùng hậm hực, hoàn toàn tán đi.

"Ngươi cũng biết rõ cảm ơn, được rồi, không sao. Đáng tiếc, lão đầu tử đi, không nghĩ tới, sự phụ ta, lại là sứ mệnh của ngươi người, thế gian này, sự tình quả thật là thao | trúng chi cực. Tuy nhiên đây cũng là số mạng của hấn, cùng trăm vạn năm bị sứ mệnh gông xiềng lấy, sớm đi giải thoát cũng tốt, cũng coi là một niềm hạnh phúc."

Vân Tước thở dài một tiếng, lập tức gảy đàn tước chân, ngao nghể nói: "Đúng rồi, về sau chúng ta song | đã sửa xong, Hồn Khí liên hệ, Linh hồn câu thông, tiến hành tu luyện « Niết Bàn Cửu Biến », ngươi thuộc về dương, ta là âm —— ta dựa vào, ngươi đây là cái gì biểu lộ? Đại gia làm oan chính mình, ngươi mẹ nó còn dạng này, ngươi —— "

Vân Tước nói, liền nhìn thấy Chu Nhượng Thần có chút bộ dáng sững sờ, lập tức giận nói.

Bất quá, nói đến một nửa, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức lại là xấu hổ giận dữ lại là căm tức nói: "Đại gia nói song | tu vền vẹn lẫn nhau đem kết hợp Linh hồn tu luyện. . . Ngươi. . . Ngươi chớ suy nghĩ lung tung, đại gia ta thích Thiếu Nữ, ưa thích thiếu phụ, ưa thích la ly, đúng vậy không thích thối nam nhân!"

Vân Tước thở phì phò nói.

Chu Nhượng Thần lấy lại tinh thần, mỉm cười, sờ soạng một thanh Vân Tước đầu, nói: "Biết rõ, tiểu lưu manh, ta sẽ không suy nghĩ lung tung."

"Ngươi mới là tiểu lưu manh, các ngươi người một nhà đều là tiểu lưu manh!"

Vân Tước quát mắng nói.

Chu Nhượng Thần nghe vậy, cũng nhếch miệng mỉm cười, không có để ý.

Dĩ vãng, nếu là có liên quan đến người nhà nhục mạ, hấn sẽ lập tức sinh ra Sát Tâm thậm chí nổi giận.

Nhưng bây giờ, tim của hấn, thật thay đổi.

Thất Tình Lục Dục, các loại Trí Nhớ gông xiềng giải khai, khôi phục bình thường về sau, hấn Chu Nhượng Thần, đúng vậy một cái có được Đế Huyết truyền thừa phổ thông Thiên Tài Thiếu Niên mà thôi.

Hấn hiện tại, mới tính là chân chính Tân Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Niết Bàn song tu

Sơn Dã Thiên Địa Linh Khí, mang theo từng sợi Bùn Đất hương thơm, hô hấp về sau , khiến cho tâm tình người ta hài lòng.

Khí hậu rất ôn hòa, hoàn cảnh cũng rất ưu mỹ.

Cái này không biết tên Hoang Sơn chi địa, cũng không để cho người ta cảm nhận được khí tức nguy hiểm tiêu tán đi ra.

Chu Nhượng Thần trên người chiến giáp đã sớm phá nát không chịu nổi, nhìn có chút chật vật, nhưng là hấn biểu lộ lạnh nhạt hài lòng, cũng không có làm sao để ở trong lòng.

Trong mi tâm, Linh Hà bí cảnh tràn đầy linh tính chi lực, nội tình phảng phất giống như phát sinh căn bản tính thuế biến, cường đại chi cực.

Chu Nhượng Thần Linh hồn , có thể tùy thời tiến vào bên trong tu luyện, cảm ngộ, nhưng nhục thân, lại không cách nào tiến vào.

Cái này không chỉ có là giữa thiên địa nghiêm cấm quy tắc dẫn đến, càng là bởi vì, nhục thân bây giờ tu luyện « Niết Bàn Cửu Biến » về sau, nội tình càng thêm giàu có cường đại, mi tâm đối với Linh Hà bí cảnh Không Gian khóa chặt, liền mạnh hơn một số.

Linh Hà bí cảnh bên trong, thịnh phóng Chu Bích Nguyệt Vô Sắc Thủy Tinh Quan, lẳng lẳng phiêu phù ở linh hà trong nước hồ, Chu Bích Nguyệt một thân tuyệt nghệ thường vũ y, như trong ngủ mê tuyệt thế Tiên Tử, Linh Khí bức người, linh tính rung động lòng người.

"Có lẽ, muốn chờ 'Siêu thoát', mới có thể cứu trị nàng đi, đúng vậy không biết, 'Siêu thoát' là muốn làm sao siêu thoát, là Phi Thăng? Minh ngộ một loại

Chỉ Đạo? Linh hồn thuế biến đến cực hạn, vẫn là tình huống như thế nào?"

"Trăm Hồn nói, ở cái thế giới này thuế biến về sau, uy lực kinh người, Lưu Hạ hồn thương nghiêm trọng, có thể so với đạo thương. Chỉ sợ là Lục Trọng Tạo Hóa Đan đều không đủ.

Thất trọng Tạo Hóa Đan, sợ là có nhất định hi vọng, nhưng này đã là Thần Chi Linh Vực Hồn Sư năng lực."

Chu Nhược Thần suy nghĩ một lát, hơi có chút thốn thức.

Hắn cũng không vội. Đối Thủy Tinh Quan tác dụng tinh thông hẳn biết rõ, ngủ say trong đó, như vậy cho dù là ngàn năm về sau. Cũng y nguyên sẽ không thay đổi đến cang hồngбет, sẽ y nguyên bảo trì nguyên dạng.

Mà ngàn năm, Chu Nhược Thần hoàn toàn có năng lực tu luyện tới Thần Linh lĩnh vực chi cảnh.

"Đúng rồi, đó là cái nơi quái quỷ gì? Thật đặc biệt hoang vu."

Vân Tước cũng bởi vì một hệ liệt biến hóa, có đột phá, cho nên trước đó gặp liên lụy thương thế, đã sớm hoàn toàn khôi phục. Mà lại tiến bộ thuế biến rất nhiều.

Cho nên, Vân Tước lúc này trong lúc nói chuyện, bay khỏi Chu Nhược Thần trong ngực về sau. Hóa thành một cái sáu bảy tuổi Tiểu Nam Hải Nhi.

Vẫn là trước đó bộ dáng, nhưng nhìn có chút Tú khí đáng yêu.

Chu Nhược Thần đưa tay, vịn một thanh Vân Tước gương mặt, nói: "Ngươi hỏi ta. Ta đi hỏi ai đây?"

"Ngươi làm càn. Lại bóp mặt ta, ta ăn ngươi thịt! Thịt của ngươi thế nhưng là so Hung thú cùng một số Cổ Lão Yêu thú thịt càng ăn ngon hơn."

Vân Tước nhếch miệng giận đạo yêu làm xấu nữ cấp trên chương mới nhất.

Nàng nói, lộ ra khiết Bạch mà sáng lấp lánh hàm răng, một mặt dữ dằn bộ dáng.

"Ngươi cái này khẩu vị, thật đúng là nặng."

"Ngươi bây giờ mới biết rằng?"

"Ta đã sớm biết rõ, nhưng là hiện tại mới cảm nhận được."

"Thôi đi, ngu xuẩn. Cùng với ngươi, đại gia khắp nơi đều là cảm giác ưu việt."

"Rất nhanh ngươi cảm giác ưu việt liền không tồn tại."

"Thật sao? Chỉ bằng ngươi? Khó nói ngươi còn có chỗ nào so đại gia ta ưu tú?"

"Ta so ngươi đẹp trai. Đến từ Ngọc Hồ tộc truyền thừa để ta có nữ nhân đều ghen tỵ mị lực! Còn có, ta so ngươi thành thực. Có thuộc về nam nhân tư bản. Ngươi không có."

Chu Nhược Thần trực tiếp đã kích nói.

"Ngươi. . . Hừ, không nói với ngươi, đại gia muốn tu luyện, ngươi bây giờ, « Niết Bàn Cửu Biến » tu luyện như thế nào? Những cái kia Công pháp đều phế hết sao? Không có Lưu Hạ tiếc nuối a?"

Vân Tước bị Chu Nhược Thần so đến á khẩu không trả lời được, lập tức chuyển đổi chủ đề.

Chu Nhược Thần cười nói: "Tự nhiên không có tiếc nuối, không có vấn đề. Ta nói, sư phó ngươi, cái kia một đoạn sứ mệnh, đúng vậy giải quyết gông cùm xiềng xích, dù sao ta là Đại Đế Địch Hệ Huyết Mạch, bây giờ mở ra các loại gông cùm xiềng xích, trừ khử tì vết, tu luyện chính xác « Niết Bàn Cửu Biến », liền tự nhiên không có gì độ khó.

Tuy nhiên « Niết Bàn Cửu Biến » thực tình cường đại, tu luyện loại này nói, đúng là cùng cái thế giới này quy tắc đều vô cùng phù hợp, nhưng là người khác lại khó mà nhìn thấu tu vi của ta, mà ta muốn ẩn nấp thực lực, ngược lại dễ như trở bàn tay, người khác căn bản là nhìn không ra, trừ phi ta muốn để cho người khác biết rõ ta là cảnh giới gì."

Chu Nhược Thần cảm thán nói.

"Ngươi bây giờ mới biết rằng? Hậu tri hậu giác, mau tới đừng đi lâu lòng, thừa dịp không ai, chúng ta thử nhìn một chút, trông thấy có thể hay không làm một món lớn!"

Vân Tước thúc giục nói.

"Ngươi làm tặc đâu!"

"Ta là phản cảm cùng ngươi song | tu, làm tựa như là bị phi lễ giống như!"

"Vì đại gia ngươi hậu cung mộng tưởng, ngươi vẫn là nhìn một chút đi, dù sao sư phó ngươi nói, ngươi số mệnh liền là theo chân ta."

"Ta bỗng nhiên hối hận để ngươi học tính cách của ta, hối hận, phi thường hối hận! Ngươi nhanh so ta không biết xấu hổ."

"Cho nên, chúng ta là tốt nhất tổ hợp!"

". . ."

Chu Nhược Thần cùng Vân Tước nói nháo, lại cũng không có hàm hồ ngồi đối diện nhau.

Chu Nhược Thần cái này không phải lần đầu tiên tu luyện, lại là lần đầu tiên thử nghiệm phối hợp người khác cùng một chỗ tu luyện.

Loại cảm giác này, liền phảng phất mình cùng Vân Tước, tạo thành một bức Thái Cực Đồ, cảm giác vô cùng huyền diệu.

Mà Niết Bàn Cửu Biến Công pháp, thì cũng vào lúc này phi tốc vận chuyển.

Một khắc này, một đạo huyết quang lập tức từ Chu Nhược Thần mi tâm tiêu tán đi ra, bao phủ hần cùng Vân Tước.

Lập tức, hai người lập tức bị huyết quang này bao vây lại, tiếp theo, huyết quang càng phát ra nồng đậm lên, tuy nhiên gần nửa canh giờ, đúng là hóa thành một cái chùng hai gạo đường kính tả hữu cự đại Huyết Kén một sùng đến cùng: Xấu bụng Chồng đùa manh thế!

Mà cái này, cũng vừa mới bắt đầu.

Sau đó, Huyết Kén phía trên, lại bắt đầu sinh ra vô cùng hùng hực Tử Sắc khói bụi.

Tử Sắc khói bụi càng ngày càng dày đặc, rốt cục, tại một đoạn thời khắc, Huyết Kén bốn phía, bốc cháy lên vô cùng hùng hực ngọn lửa màu tím.

Hỏa Diễm thiêu đốt, bốn phía cây cỏ, toàn bộ bắt đầu khô cạn, đốt đốt lên.

Sau một lát, cả tòa núi, đều bị bắt đầu cháy rừng rực.

Mà Huyết Kén, tồn ở trong đó, đã sớm bị ngọn lửa màu tím thôn phệ.

Huyết Kén bên trong.

Chu Nhược Thần toàn thân mồ hôi đã ướt đầm thân thể, cả người, giống như là từ trong nước vớt đi ra.

Vân Tước cũng tương tự không khá hơn bao nhiêu.

Chu Nhược Thần thể nội, bài xuất từng sợi nhân nhật tạp chất, bày biện ra nhân nhật nước bùn nhan sắc.

Mà Vân Tước trên thân, thì là một mảng lớn màu đen, phảng phất giống như nước bùn một loại tạp chất.

Trong cơ thể nàng tạp chất. Đúng là tương đối nhiều.

". . . Cái này mẹ nó không công bằng a, làm sao như Tiên gia đại thiếu ta, thể nội tạp chất so ngươi còn hàng này nhiều? Mà lại ngươi tạp chất mang theo nhân nhật hương cáo khí tức. Đại gia đúng là thú như vậy! Ngươi nên không phải Nữ Nhân chuyển thế a? !"

Trong quá trình tu luyện, Vân Tước đã nhận ra loại này biến hóa, lập tức mặt đen lên nói.

"Chuyên tâm điểm, lập tức « Niết Bàn Cửu Biến » Đề Nhị Trọng! Cái này hết thầy Cửu Trọng mỗi một nặng có chín loại biến hóa, tu luyện khó như vậy, đừng một trong khâu khí gãy mất, một cô tác khí. Tái mà suy, Tam mà kiệt, về sau đoán chừng cơ sẽ sẽ không như thế tốt!"

Chu Nhược Thần thần tình nghiêm túc. Ngưng trọng nói.

"Tốt a, xem như ngươi lợi hại, tuy nhiên đại gia chặt vật như vậy sự tình, không cho nói ra ngoài!"

Vân Tước giận nói.

Nàng vừa nói xong. Có lẽ là huyết mạch trong cơ thể chi lực bạo phát. Niết Bàn Chi Lực tiêu tán đi ra, hiển hóa ra một cổ cự đại Niết Bàn Tử Viêm chi lực, cho nên, Vân Tước quần áo trên người toàn bộ vỡ nát.

Vân Tước đúng là trong nháy mắt, một thân Quang Quang.

Nàng tuy nhiên hóa thành tiểu nam hài bộ dáng, nhưng là thân thể lại là thật sự tiểu cô nương thân thể.

Một khắc này, nàng bằng phẳng trắng nõn lồng ngực, vậy không có mảy may lông tóc tiểu cô nương trắng nõn thân thể. Toàn bộ bại lộ!

Chu Nhược Thần lại ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, hắn cũng sẽ không đối tiểu cô nương cảm thấy hứng thú. Ngay cả nhìn một chút ý nghĩ đều không có.

Đương nhiên, hắn cũng biết rõ, hắn nếu là nhìn, đoán chừng Vân Tước cùng hắn lần này song | tu, liền sẽ chân chính cắt đứt.

Cái này không chỉ có là Vân Tước cơ hội, cũng là chính hắn cơ hội.

"A —— "

Vân Tước kinh sợ không thôi, hơi kém cắt đứt quá trình tu luyện.

"Chớ để ý, ngươi không thích nam nhân, ta cũng không thích ngươi dạng này tiểu cô nương lưu manh, cho nên chúng ta trước tu luyện xong lại nói, mặt khác y phục của ta cũng phải nát, nơi này nhiệt độ quá cao. . . Chuyện sớm hay muộn."

Chu Nhược Thần nói, Linh Hồn Chi Lực đập dòn chảy xuôi, trong nháy mắt bắt đầu tuân hướng Vân Tước.

Vân Tước tuy nhiên có chút không thoải mái, nhưng biết rõ loại tình huống này cực kỳ khó được, cũng liền không có phản đối.

Càng không nói đến cái này kỳ hoa địa phương, đúng là không có bất kỳ cái gì tu sĩ khí tức tồn tại, phảng phất một chỗ Thế Ngoại Đào Nguyên chi địa, Vân Tước thời gian dần trôi qua cũng không có cái gì lo lắng.

Chu Nhược Thần Linh hồn cùng Vân Tước Linh hồn tiếp xúc đến cùng nhau thời điểm, lập tức tạo thành thành một bộ Niết Bàn Hồn Độn Thái Cực Đồ.

Lập tức, Vân Tước linh ngộ nói, Chu Nhược Thần linh ngộ « Niết Bàn Cửu Biến » nói, phút chốc hỗn hợp đến cùng một chỗ.

Mà Chu Nhược Thần Cảnh Giới, cũng bắt đầu cảnh giới toàn mới thuế biến.

Hắn vốn là Tiên Thiên Chi Thể, lúc này Niết Bàn Chi Lực hóa thành Tiên Thiên Từ Khí, Cảnh Giới bắt đầu kịch liệt tăng lên.

Từng tầng từng tầng Cảnh Giới quá trình lột xác, liền phảng phất bước lên Hồn Độn Hư Không Thái Cực bên trong Thiên Thê, liền phảng phất, hắn cùng Vân Tước, lôi kéo tay, từng bước một leo toà này Thiên Thê, tại một chút xú đi tới.

Kỳ quái là, Vân Tước nguyên bản có được Chân Đan cảnh cảnh giới, lúc này đúng là phảng phất giống như Trọng Tu, bị Chu Nhược Thần chủ đạo, mang theo Cảnh Giới hạ xuống, một lần nữa từ Tiên Thiên Từ Khí cảnh bắt đầu thuế biến.

Tuy nhiên quá trình này, liền vô cùng cường đại mà nghịch thiên.

Mỗi một lần tiến bộ, đều là rung động như vậy cùng cường lực, mỗi một lần thuế biến, đều phảng phất có vô tận đến Đạo Quy Tắc dung nhập cảnh giới Bích Lũy bên trong, đánh xuyên Cảnh Giới Bích Lũy, thăm thấu đến linh hồn hai người chỗ sâu.

"Cái này. . . Lần này, đại gia Ta tin tưởng ngươi là Đế Huyết người thừa kế, thật cường đại Huyết Mạch Chi Lực! Lần này đại gia phát tài, lừa lật ra!"

Vân Tước kích động đến đều rung động | run lên, thân thể đều chủ động ôm lấy Chu Nhược Thần nhục thân cổ, sau đó lập tức dạng chân tại Chu Nhược Thần trên đùi.

Sau đó, nàng cắn một cái hướng Chu Nhược Thần cổ, biểu thị kích động của mình.

Chỉ là, nàng không có mặc y phục, hai chân tách ra ngồi tại Chu Nhược Thần trên đùi, cái kia hai bên mềm mại ** chi địa, lập tức giống như là man đầu đè lại Chu Nhược Thần đùi.

Như vậy mãi | cảm giác bộ vị, lại là như thể thân cận ma | xoa, Chu Nhược Thần thể nội máu, hơi kém trong nháy mắt bắt đầu cháy rừng rực.

Trên đại thể cũng là phát hiện một nơi nào đó ma | lau tới dị thường, Vân Tước thân thể cũng vì đó chấn động, lập tức nàng lập tức lập tức bật lên trở về, một trương trắng nõn mặt đều trở nên đen.

"Móa, để ngươi chiếm Đại Tien Nghi —— "

"Đừng nói nữa, Linh hồn liên hệ muốn cắt đứt!"

Chu Nhược Thần lấy làm kinh hãi, cái này nếu là như thể dừng lại, cảnh giới của hắn cũng chỉ có thể đình chỉ tại trước mắt Thiên Nguyên Cảnh Cửu Trọng cái này mấu chốt địa phương! Cái kia đến lúc đó muốn ngưng luyện Hư Đan cùng Chân Đan, liền sẽ vô cùng khó khăn!

Đồng dạng, Vân Tước tự nhiên cũng là như thế!

Vân Tước trừng Chu Nhược Thần một chút, cắn răng một cái, trực tiếp rộng mở Linh hồn, chủ động tòi động « Niết Bàn Cửu Biến » phối hợp, để cái này không ổn định song | tu, lập tức ổn định không ít.

Hữu kinh vô hiểm, hai người cũng đều ngược lại hít một hơi lạnh khí, mới bảo vệ được như vậy như có như không liên hệ, đến mức song | tu không có trung đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Niết Bàn Hỗn Động Chân Đan!

Chu Nhược Thần nội tâm xao động rất nhanh ngừng lại, hắn cũng không có lại suy nghĩ lung tung, mà là vô cùng chuyên chú ngưng luyện Linh hồn, hình thành một loại ổn định thăng bằng, để thể nội Niết Bàn Lực, từ loại kia rung chuyển bất an trạng thái, từ từ bắt đầu chậm chậm tiến dần.

"Hù chết, thiệt thòi lớn."

Vân Tước nói lồng miệng khí, cảm thán nói.

Lúc này, nàng cũng có một ít hư thoát, tuy nhiên lại là bị hù, mà không phải một nhọc bố trí.

Vân Tước thật sâu minh bạch, làm « Niết Bàn Cửu Biến » chỉ pháp, Đệ Nhị Trọng biến hóa, một khi mở ra, sinh ra, giống như không phải bình thường hoàn chỉnh tình huống hạ trung đoạn, như vậy 'Niết Bàn' ảnh hưởng, là cự đại.

Đối với Chu Nhược Thần mà nói, dù sao Chu Nhược Thần trước đó là Hư Đan cảnh, Cảnh Giới hủy diệt về sau, nặng đầu bắt đầu, tại Thiên Nguyên Cảnh Cửu Trọng dừng lại lời nói, Chu Nhược Thần đơn giản là muốn một lần nữa tìm kiếm cơ duyên, cũng ngưng luyện Hư Đan.

Nhưng nàng liền bị thua thiệt, nguyên bản Chân Đan cảnh Cảnh Giới, muốn hoàn toàn Niết Bàn mất đi không nói, Cảnh Giới sẽ còn bị khóa ở Thiên Nguyên Cảnh Cửu Trọng.

Về sau trừ phi là cự đại cơ duyên, nếu không thì không có cách nào đơn giản ngưng luyện Hư Đan.

« Niết Bàn Cửu Biến » quá trình, là càng ngày càng mạnh, đi qua ngưng luyện Hư Đan, Vân Tước là tại lão đầu tử trợ giúp bên dưới hoàn thành, Hư Đan cực kỳ cường đại ổn định.

Mà bây giờ, muốn một lần nữa ngưng luyện Hư Đan, mượn Chu Nhược Thần tinh khí hồn cùng « Niết Bàn Cửu Biến » thuật biến chỉ pháp, hai người Linh hồn song | tu, đích thật là một cái rất tốt Niết Bàn quá trình.

Buông tha cơ hội như vậy, Vân Tước biết rõ nàng đã không có khả năng lại tìm đến như vậy có được Đế Huyết truyền thừa lại nguyện ý tự phế tu vi tu luyện « Niết Bàn Cửu Biến » người.

Nói cách khác, như Chu Nhược Thần như vậy có thể cùng nàng 'Song | tu'. Trên cơ bản là vạn cổ duy nhất một vị.

Cái này, cũng là lão đầu tử nói tới 'Số mệnh' một trong những nguyên nhân.

Vân Tước trong lòng hiểu biết những này, cho nên cũng mới vì đó trước ăn thua thiệt ngầm mà có chút rầu rĩ không vui.

"Thua thiệt lớn. Liền hảo hảo tu luyện, giống như có thể thuật biến đến Chân Đan cảnh, như vậy chúng ta chiến lực, có khả năng đánh vỡ thất cấm Bích Lũy thậm chí càng mạnh. Bây giờ tình huống như vậy, ngươi là bài tẩy của ta cũng bị mất, hiện thực lại cực kỳ tàn khốc, đừng phải Nhỏ yếu chút tu sĩ còn tốt Phế Vật nghịch thế: Xấu bụng tà phi quá phách lối chương mới nhất. Đừng phải mạnh chút, ta đoán chừng, chúng ta cũng khó khăn sống sót."

Chu Nhược Thần thần sắc ngưng trọng nói.

"Cũng thế. Bất quá bây giờ cái kia Chu Thương Trụ, sợ là cũng đi khắp mọi nơi tìm ngươi tung tích, chuẩn bị làm ngươi chết bầm, ngươi so ta nguy hiểm"

Vân Tước hơi điểm đầu. Nói.

Đã bị Chu Nhược Thần ngay cả ** đều ma | lau tới. Nàng lúc này trần truồng | lấy, ngược lại là cũng không để ý.

Mảnh không gian này phi thường hẹp nhỏ, nhiệt độ lại cao đến dọa người, huyết sắc kén bên trong cũng bắt đầu bùng cháy lên Tử Viêm, hai người như là

tại trong ngọn lửa giống như, cho nên Vân Tước cũng là không còn quan tâm

Dù sao, nam nhân làm thế nào có thể quan tâm một cái khác 'Nam nhân' thân thể đâu?

Vân Tước nghĩ thầm.

Nghĩ đến, nàng theo bản năng nhìn Chu Nhược Thần thân thể một chút.

Dáng người ti lệ tu lớn hoàn mỹ. Mà Chu Nhược Thần cái kia bên dưới | thể bộ phận, càng là có chút khoa trương chừng to bằng cánh tay. . .

Mặc dù không có hiện ra nhất định dữ tợn tới. Nhưng cũng có thể nghĩ đến chỗ này vật một khi nổi giận về sau, lại là cái gì phách lối bộ dáng

". . . Hắn đại gia, lần sau chọc đại gia ta, một mối lửa cho hắn đốt đi, quả thực là làm cho người ước ao ghen tị, a a a a —— "

Vân Tước trong lòng thầm nhủ.

Nàng cũng không có lưu ý đến, cái kia Linh hồn liên hệ chặt chẽ, nàng tâm tư như vậy, ngược lại là hoàn toàn biểu lộ ra.

Chu Nhược Thần hai chân kẹp lấy, lập tức cho dù là tại ngọn lửa màu tím Huyết Kén bên trong, hắn đều cảm giác phía dưới có chút lạnh suru suru.

"Tiểu lưu manh, ngươi biến thái a ngươi, hãm mộ ta tư bản hùng hậu mà ngươi không, cũng không cần dạng này a!"

Chu Nhược Thần trực tiếp ở trong lòng truyền âm cho Vân Tước, cắt đứt Vân Tước như vậy phán đoán dùng Từ Viêm đốt cháy hắn cái nào đó nam tính biểu tượng chỉ vật tràng diện.

Cái này Vân Tước, đơn giản không phải một chút xú tà ác.

Chu Nhược Thần thậm chí lo lắng, mình cùng con hàng này cùng một chỗ, mình có thể hay không bị làm hư.

"Phi, liên ngươi cái này, còn tư bản hùng hậu? Ta không có? Ta có ngươi còn không có đâu!"

Vân Tước ngao ngễ nói.

". . . Ta muốn ngưng luyện Hư Đan, ngươi chuẩn bị một dưới."

Chu Nhược Thần vừa muốn nói gì, bỗng nhiên biến sắc, lập tức cảm nhận được một mảnh hủy diệt lực lượng tràn ra khắp nơi đến sâu trong linh hồn, đồng thời nhất cử liên thông đan điền của hắn.

Phảng phất, một khắc này, mở ra Đan Điền cùng Linh hồn hư không Kỳ Điểm thông đạo, một mảnh phảng phất giống như đại vực tràng cảnh trong đan điền hiển hoá ra ngoài.

"Ta cũng phải ngưng luyện Hư Đan, nhất Dương nhất Âm. Ngươi chủ ta lần, tuy nhiên đừng nóng vội, chúng ta lại Niết Bàn một lần, từ Hậu Thiên Vũ Giả cảnh đi mau cảm ngộ một lần tu hành kinh lịch, lại một cổ tác khí đột phá!"

Vân Tước nghiêm túc nói.

Lúc này, nàng cũng hoàn toàn nghiêm túc.

"Vô giả nhập môn lĩnh vực, phân chia Hậu Thiên Vũ Giả, Tiên Thiên Từ Khí. Hậu Thiên Vũ Giả, vì Niết Bàn căn cơ, là Hồn Trọc Chi Khí."

Vân Tước tự lẩm bầm, âm thanh vang vọng trong lòng hai người Tà Y độc phi.

Niết Bàn Lực thuật biến hóa thành đục ngầu Hậu Thiên Khí, tràn ngập hai trong thân thể.

Nhưng, Hậu Thiên không phải thật sự Hậu Thiên, đục ngầu cũng không phải thật đục ngầu.

Giống như mình ngộ Hồn Độn tu sĩ ở đây, liền sẽ minh bạch, cái này, liền là chân chính Hồn Độn.

"Tiên Thiên Từ Khí, Từ Khí Đông Lai, Hạo Nhiên Chi Khí. Như nhật thăng nguyệt lạc, mặt trời là dương, mặt trăng là âm. Nhật nguyệt vì minh. Tiên Thiên Từ Khí, diễn hóa Chân nguyên."

Chu Nhược Thần tự lẩm bầm, thể nội bắt đầu chủ đạo như vậy biến hóa, Vân Tước cũng lập tức phối hợp.

Lập tức, linh hồn hai người, tổ hợp thành vì Húc Nhật Đông Thăng, Từ Khí Đông Lai Dị Tượng tràng cảnh.

Mà Huyết Kén, phảng phất giống như hóa thành một vòng Từ Khí Đông Lai Liệt Dương.

Huyết Kén dần dần ngưng thực, cái này một phiên hư không, phi thường bình tĩnh, đúng là cũng không có bất kỳ cái gì dị thường xuất hiện, cho dù là

ngoại giới Hòa Diễm thiêu hủy một tòa Hoang Sơn, đem một tòa Hoang Sơn trở nên cháy đen một mảnh, trụi lụi, cũng không có bất kỳ cái gì Sinh Mệnh Thể xuất hiện ở chỗ này.

Cái này phảng phất là một mảnh bị độc lập đi ra địa phương.

"Vô giả nhập môn, Hậu Thiên Vũ Giả, Tiên Thiên Tử Khí, Hóa Nguyên Quy Nhất. Vô đạo Chân Đan lĩnh vực, Chân nguyên vì cây, Thiên Nguyên Vì Thần, Ngưng Thần Hóa Hư, diễn hóa Hư Đan!"

Vân Tước nói.

Lập tức, Hồn Độn lại bắt đầu sinh ra càng đáng sợ biến hóa.

"Hư Đan một thành, Đại Đạo Phù Sinh, Niết Bàn Cửu Biến, Cửu Trọng Vắn Đạo."

Chu Nhược Thần nói tiếp đi nói.

Hai trong thân thể Quy Tắc Chi Lực, không ngừng diễn hóa, biến hóa, cuối cùng, tạo thành một khóa hoàn toàn khác biệt Hư Đan.

Niết Bàn Hư Đan.

Hồn Độn Hư Đan.

Đúng vậy, đã từng Hồn Độn Hư Đan lại trở về, mà lại càng thêm cường đại, nhưng không có Thánh Linh Hồn Khí cùng Thần Tính lực lượng gia trì, chiến lực, ngược lại hơi có chỗ giảm xuống.

Nhưng như vậy, ngược lại là càng thêm hợp lý tình huống.

"Cửu Biến, Cửu Biến, Niết Bàn Hồn Độn, Hóa Đạo Quy Nhất, Trảm Hồn Đoạt Thiên."

Vân Tước tiếp lấy kể rõ « Niết Bàn Cửu Biến » Tổng Cương áo nghĩa, sau đó hai người lẫn nhau bề ngoài tới lui, Linh hồn phù hợp như một, không ngừng Diễn Hóa Âm Dương.

Ở trong đó, Vân Tước dần dần lực bất tòng tâm, nhưng là Chu Nhược Thần lại ngược lại thuận buồm xuôi gió.

Hắn có được cực kỳ cường đại nội tình, có được đi qua những cái kia Trảm Hồn nói, tịch diệt Trọng Sinh Chi Đạo, Hình Ý Chí Tôn Sát Đạo, Vạn Quỷ Kiếm Đạo chờ các loại quy tắc đến Đạo Truyện Thừa, tuy nhiên bây giờ thế giới hoàn toàn mới những này đạo mất hiệu lực, lại đồng dạng có thể tham khảo.

Không chỉ có như thế, Chu Nhược Thần trong trí nhớ đến từ Cổ Lão Cự Thế Giới Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo chờ một chút, cùng lúc đầu hắn đi vào cái thế giới này tu luyện tịch diệt Tà Tôn Chiến Hồn ẩn Công pháp, đều có nhất định chủ đạo cùng chỉ dẫn.

Mượn những này Tu Luyện Chi Pháp, Chu Nhược Thần bắt đầu kết hợp Vân Tước trước đó Chân Đan cảnh Cảnh Giới tiêu chuẩn, bắt đầu Dẫn Đạo.

Như vậy quá trình, phảng phất giống như nước chảy thành sông, vô cùng thuận lợi.

« Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp, tại dạng này Linh hồn song | sửa qua trình bên trong, bắt đầu từ Đệ Nhị Trọng đệ nhất biến pháp tắc, bắt đầu không ngừng thuế biến mượn loại chương mới nhất.

Trải qua Cửu Trọng thuế biến, hoàn thành « Niết Bàn Cửu Biến » Cửu Biến luân hồi, tại Đệ Nhị Trọng đệ cửu biến pháp tắc cực hạn về sau, Chu Nhược Thần cùng Vân Tước toàn bộ đều toàn thân toàn ý đầu nhập vào trong đó, thậm chí, ngay cả giao lưu đều không có.

Vân Tước, cũng đem trước mình thuế biến tiến nhập Chân Đan cảnh Năng Lượng cùng cảm ngộ cung cấp đi ra, tiến hành phụ tá.

Như thế, vô cùng hài hòa tiến bộ, liền phát sinh.

Niết Bàn Cửu Biến, Đệ Nhị Trọng Đệ Cửu pháp tắc hội tụ Viên mãn, Chu Nhược Thần cùng Vân Tước Hư Đan, bên trên tuyên khắc đầy Cổ Lão Thần Bí Phù Văn, Phù Văn có được Niết Bàn Lực, so với một loại Phù Văn muốn càng thêm cường đại cùng phức tạp, Thâm Áo cùng huyền diệu.

Mà tại « Niết Bàn Cửu Biến » Đệ Nhị Trọng Viên mãn, trùng kích hướng về phía Đệ Tam Trọng thời điểm, Chu Nhược Thần cùng Vân Tước đều dùng hết toàn lực, Linh hồn kéo căng, tinh thần vô cùng tập trung.

Không chỉ có như thế, Chu Nhược Thần càng là trực tiếp bốc cháy lên huyết mạch của mình chi lực, đốt cháy tinh huyết, lấy thúc đẩy lần này thuế biến.

Vân Tước càng là lấy Tiên Hoàng máu, bùng cháy lên Niết Bàn Hòa Diễm.

Hòa Diễm, huyết mạch.

Tiên Hoàng máu, Tà Tôn máu.

Tại thời khắc này, triệt để Giao Dung.

Chân chính thân tâm hợp nhất, lúc này, Chu Nhược Thần cùng Vân Tước phảng phất giống như hóa thành Âm Dương Hợp Thể tồn tại, dương hóa thành âm, âm hóa thành dương.

Hai tâm linh người trống rỗng, không có chút nào tạp niệm, cũng không có chút nào tâm tình chấp chèn.

Hỗn Độn, Thái Cực, hóa thành như thực chất một loại Thực thể, tại hư không tồn tại.

Huyết Kén bắt đầu rạn nứt lên, Hỏa Diễm đốt cháy đến càng thêm hùng hực.

Rất nhanh, Huyết Kén phá vỡ, một đoàn Hỗn Độn Chân Đan tạo thành một cái chính thể, bắt đầu thôn phệ tứ phương hóa diễm lực lượng, Huyết Kén cũng bởi vậy toàn bộ bị cắn nuốt.

Rất nhanh, giờ khắc này Cực Vô Phách thật đan lại bắt đầu Hư Hóa, hóa thành Âm Dương Ngự Nhân một loại Thái Cực, Dương Thuộc Tính thuộc về Chu Nhược Thần, mà Âm Thuộc Tính, thuộc về Vân Tước.

Một khắc này, "Oanh" một tiếng, Chu Nhược Thần cùng Vân Tước, gần như đồng thời bị cưỡng ép chân cắt đứt liên lạc, hai người trong nháy mắt Linh hồn quy vị.

Mà hai trong thân thể, một khóa hình thái hoàn toàn tương tự, lại màu sắc khác nhau thật đan, lẳng lặng chảy xuôi trong đó.

Chân Đan phía trên, hiển hóa ra một đạo mỹ lệ mà phù vân thần bí.

Phù vân này Thâm Áo đến, lấy Chu Nhược Thần Trần Đạo kiến thức, đúng là cũng không biết.

"Thật cường đại!"

Chu Nhược Thần cẩn thận cảm ứng một lát, lập tức liền bị mình cái này một khóa Chân Đan rung động.

Loại này cường đại, cùng chỉ lúc trước cái loại này dựa vào Thánh Linh còn sót lại Hồn Khí lực lượng hoặc là Thần Tính chi lực lực lượng khác biệt.

Đã từng loại lực lượng kia, là Thánh Linh chi lực một phần ngàn tỉ dung nhập huyết mạch bên trong về sau, tiêu tán đi ra mà bị lợi dụng lực lượng.

Lực lượng kia cực hạn cường đại, nhưng lại không phải tự thân có, sử dụng hết liền không có.

Mà bây giờ cái này Chân Đan năng lực, mới là chính hần chỗ vĩnh cửu có.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Không có nhiều như vậy truy cầu

Chính xác là rất mạnh, mà lại, ta cảm giác được, sức chiến đấu của ta chạm đến Lục cấm Bích Lũy, có chút đáng tiếc không có đánh phá thất cấm. Lẽ ra, xông phá thất cấm, không khó lắm."

Vân Tước khẽ thở dài một cái, có chút tiếc nuối.

"Hắn là trước đó hai chúng ta lần phân tâm dẫn đến."

Chu Nhược Thần nghĩ nghĩ, nói.

Tuy nhiên tuy nhiên tiếc nuối, nhưng là tình huống như vậy cũng đã đầy đủ hoàn mỹ.

"Người còn nói! Đều tại người có được hay không!"

Vân Tước giận nói.

Nói, nàng đứng lên, thẳng tắp mà hai chân thon dài, lúc này lập tức hiện ra xuất cù quy mô sắc sỡ đáng người tới.

Tuy nhiên thân có cao hay không, tuổi tác nhìn cũng không lớn, nhưng là lần này tu luyện về sau, nàng rõ ràng trưởng thành không ít, nhìn đều có tám | chín tuổi.

Tại tu sĩ thế giới, tám | chín tuổi tiểu cô nương, trưởng thành rất nhiều, cũng đã có chút sắc sỡ.

Đương nhiên, Chu Nhược Thần vẹn vẹn chỉ là tùy ý nhìn thoáng qua, cũng đã coi như thôi.

Bởi vì hần đứng lúc thức dậy, cùng Vân Tước không sai biệt lắm, lực lượng trong cơ thể chảy xuôi mà ra, trên người tạp chất đã sớm bị ngọn lửa đốt đốt sạch sẽ, y phục cái gì ngay cả cận kề đều không có, cho nên hần cũng là một thân sạch sẽ, trần trụi trực.

Như vậy, hai người bề ngoài đối mà đứng, lại bộ dáng như vậy, lập tức cho dù là đối một cái tiểu nữ hài không có gì ý nghĩ, Chu Nhược Thần cũng có một ít cảm giác quái dị.

Vân Tước cũng cũng giống như thế, nàng ở một dưới, lập tức lập tức lại bả mặt đen.

Lúc này, Vân Tước mở ra Càn Khôn Giới chỉ, lấy ra một bộ Phong Linh Tị Trần giáp, trực tiếp nện ở Chu Nhược Thần trên thân, tức giận nói: "Mặc vào. Đưa người cái kia xấu xí đồ vật bọc lại!"

"Người cái kia ngược lại là đẹp mắt."

Chu Nhược Thần cũng không có khách khí, cảm lấy chiến giáp này, trực tiếp một Đạo Hồn khí đánh vào trong đó. Lấy tự thân hồn máu Huyết Tế, sau đó, Chu Nhược Thần cái này mới thoáng kinh ngạc, nói: "Cái này đúng là một bộ có được Phòng Ngự Hệ Thống, phản đạn hiệu quả trưởng thành tính chiến giáp, người đối ta còn thực là không tồi bá đạo Chồng, ôm một cái chương mới nhất."

"Không tệ con bà người a! Ta chỉ là mượn người tạm thời mặc mà thôi, người Hồn Khí hiển hóa ra Từ Sắc, xem ra Hồn Sư thiên phú ổn định lại. Về sau luyện chế tốt hơn cho ta!"

Vân Tước điều ngoa mà bá đạo nói.

Lập tức, chính nàng cũng mặc vào một thân tuyệt Phong Linh Tị Trần giáp, nhìn lại lập tức trở thành một cái có chút tuấn đạt Tiểu Mỹ Thiếu Niên Lang.

Chỉ là cái này thiếu niên lang. Đích thật là có chút nương, đặc biệt là, khi ngưng luyện Niết Bàn Chí Âm thật Đan Chi về sau, Vân Tước nam tử khí thể yếu hơn mấy phần. Ngược lại càng nhiều hơi có chút thiếu nữ mềm mại uyển chuyển hàm xúc khí chất. Cái này, để Vân Tước mình có chút không hài lòng.

Càng là như vậy, nàng càng là muốn biểu hiện được càng nam nhân một số, muốn để cho mình càng tuấn đạt dung mạo cùng mê người khí chất, đi chinh phục những cái kia Tiên Từ, Thánh Nữ.

"Để nói, linh hồn người cùng ta chung, ta thu được người Chân Đan chi lực cùng Niết Bàn Bản Nguyên. Người thu được ta một bộ phận Linh hồn gia trì, người cũng là Từ Sắc Hồn Sư một trọng cảnh giới Hồn Sư. Về sau chính người cũng có thể luyện chế, có thời gian giúp ta luyện chế một bộ cường đại vô địch chiến giáp, ta liền có thể xông pha."

Chu Nhược Thần cười nói nói.

Vân Tước nghe vậy, lập tức thi triển ra Linh Hồn Chi Lực đến, lập tức, nàng thân thể chấn động, lập tức trên mặt lập tức hiện ra cực kỳ kinh ngạc, thậm chí cả cuồng hỉ màu!

"Hồn Sư, ta lại là Từ Sắc Hồn Sư! Vẫn là Từ Sắc Hồn Sư Nhất trọng mạnh Đại Hồn Sư! Tốt, tốt, lão nương, đại gia lần này phát đạt! Không tệ không tệ, Chu Nhược Thần, lần này đại gia liền không so đo trước người chiếm ta tiện nghi, ăn của ta đậu hũ sự tình!"

Vân Tước một thanh kéo qua Chu Nhược Thần, lập tức lại muốn tại Chu Nhược Thần trên cổ cắn một cái.

Cái này nữ nhân điên!

Chu Nhược Thần quay đầu đi, tránh đi cái này Vân Tước tập kích, nói: "Vân Tước, chuyện lúc trước, cũng không phải ta chiếm tiện nghi của người. Người không phải thường nói người 'Giới tính nam yêu thích nữ' sao? Nhưng là người biết rõ, ta cũng là dạng này, cho nên ta không có khả năng chiếm tiện nghi của người!"

"Hai người nam người, mù đến, người cảm thấy lại là cái gì tốt cảm giác sao?"

Chu Nhược Thần lại bổ sung nói.

"Được tiện nghi còn khoe mẽ! Được rồi, đại gia đại nhân có đại lượng, không tính toán với người! Bất quá. . . Người nhìn cái này Hoang Sơn bị đốt, nơi này đến cùng là nơi nào? Chúng ta nào ra cái này đại động tĩnh, đúng là cũng không có dị thường, có chút không hợp lý a!"

Vân Tước ánh mắt tứ phương, Linh hồn Hồn Khí tiêu tán đi ra, đúng là có thể tràn ra khắp nơi đến Phương Viên khoảng trăm mét khoảng cách, không chỉ có thể tràn ra khắp nơi, thậm chí cái này khoảng trăm mét Phương Viên, tựa như hóa thành lĩnh vực của nàng, đúng là cái gì đều có thể Chúa tể,

chương không.

Vân Tước Tâm Niệm nhất động, ngoài trăm thước một khóa bị đốt đen cây khô bên trên, một chút nhô ra đen xám bị nằng vồ tới.

Chu Nhựt Thần lưu ý đến Vân Tước cử động, khi thật là có chút im lặng, cái này Vân Tước, ngược lại là cũng đủ nhàm chán.

"Ta xem một chút."

Chu Nhựt Thần ánh mắt ngưng tụ, một giọt tinh huyết bay ra mi tâm, đồng thời, đến từ Đại Chu gia tộc chuỗi này Thiên Tà kiếm, cũng từ trong mi tâm bay ra.

Huyết Tế Thiên Tà kiếm về sau, Chu Nhựt Thần thân ảnh nhất động, bước lên Thiên Tà kiếm.

Cả người, Nhân Kiếm Hợp Nhất, hóa thành Kiếm Hồn Hồn Ẩn, trực tiếp phóng lên tận trời.

Vừa bay lên ba ngàn gao độ cao, còn chưa kịp phòng bị, một cỗ cực kỳ đáng sợ lực phản chấn, giống như là một cái bỗng nhiên ngưng tụ ra cự đại cánh tay xuyên toa tại Vô Hận Phế Thố.

"Ông —— "

Một con kia cự đại cánh tay, hóa thành thủ chương, hướng phía Chu Nhựt Thần một chương vỗ đến!

Chu Nhựt Thần vong hồn đại mạo, trong nháy mắt ngưng luyện « Niết Bàn Cửu Biến » Đệ Tam Trọng đệ nhất pháp, toàn thân Hồn Khí hội tụ một thể, Phong Linh Tị Trần giáp cơ hồ trong nháy mắt mở ra Phòng Ngự Chi Lực.

Đồng thời, Chu Nhựt Thần Hồn Khí chương không tứ phương, trăm gao phạm vi lập tức Chúa tể, như lĩnh vực, Chu Nhựt Thần liên tiếp thuận di gần trăm lần, khó khăn lắm chống cự cái kia vô tận đáng sợ một chương.

"Oanh —— "

Cái kia một chương vẫn là âm vang đập dưới, Thiên Địa, đều bị một chương đánh xuyên qua.

Một cái sâu đạt vạn gao Cự Đại Hắc Động, thông hướng lòng đất.

Mà khoe môi tràn ra huyết thủy Chu Nhựt Thần, kinh nghi bất định đứng tại một bên, ngây ngốc nhìn lấy một màn này.

Bên cạnh Vân Tước, cũng là có chút điểm mà ngây người.

"Đây là. . ."

Chu Nhựt Thần chỗ sâu trong óc phảng phát hiện hóa ra rất nhiều tràng cảnh đến, nhưng là không có một cái nào địa phương có thể đối được.

"Đây là Niết Bàn Tổ Tinh 'Niết Bàn Tổ Địa', là khô héo Bí Cảnh, có thể là lão đầu tử sợ chúng ta xuất hiện nguy hiểm, lại hi vọng chúng ta có thể đang thức tỉnh về sau càng tiến một bước chương không nơi này truyền thừa, mà đem chúng ta đưa về nơi này.

Như vậy, chúng ta chỉ có thể thông qua « Niết Bàn Cửu Biến » huyết mạch, tìm đến Phong Ấn cổ truyền tổng trận, trở về.

Chỉ bất quá, sau khi trở về, bị truyền tổng ở đâu, liền không biết."

Vân Tước trầm tư hồi lâu, lập tức lại lấy Niết Bàn Lực, tiến hành thôi diễn về sau, mới vô cùng ngưng trọng nói.

"Niết Bàn Tổ Tinh Niết Bàn Tổ Địa? Đây không phải là. . . Cách Táng Kiếm Tổ Tinh rất gần sao? Những địa phương này, bây giờ vẫn tồn tại?"

Chu Nhựt Thần lấy làm kinh hãi, nói.

"Đương nhiên tại, chỉ là, đã như Bí Cảnh cùng Thái Cổ Di Tích chi địa đi, mà lại, còn tràn đầy nguy hiểm to lớn."

Vân Tước nghiêm túc nói.

Chu Nhựt Thần điểm một cái đầu, nói: "Ngươi thôi diễn, là dựa vào thời gian đi tìm nguồn gốc chi Đạo? Vẫn là Thiên Cơ Chi Đạo?"

"Đều không là, là Tiên Hoàng thể thiên phú truyền thừa, đến từ Tiên Hoàng Không Tước huyết mạch truyền thừa, loại này ngươi sẽ không, cũng học không đến."

Vân Tước nói.

"Nhưng ta sẽ Thiên Cơ Chi Đạo cùng thời gian đi tìm nguồn gốc chi pháp, đáng tiếc vô dụng."

Chu Nhược Thần nói.

"Thái Cổ thời đại quy tắc, hơn phân nửa cũng vô dụng, tuy nhiên ngược lại là có thể lợi dụng loại này nói, tiến hành thuật biến cải biến, lấy thích ứng thế gian này đường. Thiên Cơ thánh địa vẫn tồn tại, Thiên Cơ Chi Đạo hiển nhiên vẫn là tồn tại, chỉ là hẳn là phát sinh thuật biến cải biến. Tựa như là người Đại Chu gia tộc Chiến Hồn Kiếm Đạo, truyền thừa tại, nhưng là phát sinh căn bản tính chất biến hóa, không giống như là Thái Cổ thời đại như vậy mười hai Hình Ý Kiếm Hồn chi đạo.

Nếu là như vậy đạo có thể lột xác ra đến, ngưng luyện Thập Nhị Kiếm hồn, đó mới thật sự là vô địch.

Cái gì chín Cầm chiến lực, đều muốn yếu phát nổ trọng sinh điện từ để quốc chương mới nhất!"

Vân Tước hướng tới nói.

"Ta có thể hướng phía cái phương hướng này thử một chút."

Chu Nhược Thần nói.

"Được rồi, vẫn là đừng lãng phí thời gian đi, Thời Gian, dùng để khổ tu « Niết Bàn Cửu Biến », là đủ rồi, chớ học tập, miễn cho đi không ra nhiều khoảng cách xa, tu luyện cả đời, tại không có bước vào Thần Linh Cảnh Giới trước đó, sinh mệnh có hạn."

Vân Tước khuyên nói.

"Ta cả đời này, thật vui vẻ liền tốt, không có nhiều như vậy truy cầu. Cho nên, không quan trọng, ta sẽ nghe Phụ Vương ta, liền giống như người bình thường hoặc là, hi vọng ai đó đều tùy ý, trân quý bên người hết thảy."

Chu Nhược Thần hơi trầm mặc, sau đó cười cười, rất tự nhiên nói.

"Người. . . Thật thay đổi, không còn là cái kia một đầu."

Vân Tước đồng dạng trầm mặc một lát, than nhẹ một tiếng, nói.

"Người cũng thay đổi, trở nên càng có Tiểu La Ly đáng yêu khí chất."

Chu Nhược Thần trêu chọc nói.

"Người mẹ nó muốn chết!"

"Người đi thử một chút!"

"Vậy thì thử một chút, nhìn xem ai so với ai khác mạnh!"

"Đừng xông lên thiên không Thái Không, sẽ chạm đến Sát Lục cấm chế!"

"Nhìn thấy người trước đó chặt vật như vậy, đại gia ta đã sớm nhìn xảy ra vấn đề tới, muốn người lo lắng!"

...

Hai người cãi lộn lấy, lại trực tiếp lấy Niết Bàn Cửu Biến Sát Đạo, bắt đầu một trận vô cùng kịch liệt chiến đấu.

Lần này, Chu Nhược Thần cũng không có chủ quan, mà thuật biến về sau Vân Tước, vậy cũng là chân chính cực kỳ cường đại.

Hai người chiến lực cùng loại, Chu Nhược Thần lấy « Niết Bàn Cửu Biến » chi pháp thi triển tịch diệt Tà Tôn Chiến Hồn ẩn Sát Lục chi pháp, lấy Thiên Tà kiếm, thi triển cùng loại với Kiếm Đạo Thông Thần Kiếm Đạo ý chỉ uy run sợ, chiến lực kinh người.

Mà Vân Tước, lấy « Niết Bàn Cửu Biến » chi pháp thi triển Phượng Dực Thiên Tường Sát Lục chi pháp, thi triển Tiên Hoàng Lôi Viêm Chiến Hồn quyết, chiến lực đồng dạng vô cùng kinh người.

Chu Nhược Thần lấy truyền thừa của mình, đối chiến Vân Tước truyền thừa, trong nháy mắt, hai người đã từ ngũ thành chiến lực thăm dò, đến tám thành chiến lực sự nóng sáng Hóa chiến đấu, lại đến mười thành chiến lực toàn lực ứng phó, đúng là đánh cho chấn thiên động địa, khó bỏ khó phân.

Mà đồng dạng, hai người một đường chiến đấu bay về phía trước, lại từ đầu tới cuối duy trì tầng trời thấp phi hành, ước chừng ngàn gao độ cao, mà tuyệt không lại hướng lên tăng lên.

Như thế, Chu Nhược Thần cũng coi là dựa vào thực lực bản thân, mà tìm đến một cái chân chính thể lực ngang nhau đối thủ.

Phen này chiến đấu, đúng là trọn vẹn đánh gần ba canh giờ, hai người mới có chút vẫn chưa thỏa mãn.

Sau cùng, Chu Nhược Thần đạo dù sao cao thâm hơn một số, nắm giữ năng lực càng cuộn cuộn một số, Đế Huyết càng ngày càng cường đại, phong

phú, chiến lực càng ngày càng kinh người.

Tương phản, Vân Tước ngược lại từ từ có chút Hậu kỳ không còn chút sức lực nào, tại huyết mạch nội tình bên trên, kém Chu Nhượng Thần một số.

Bạn đang đọc truyện *Kiếm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Thuế biến Linh Hà bí cảnh

Một chút xíu chênh lệch, theo Thời Gian trôi qua, khoảng cách chỉ có thể càng ngày càng lớn.

Bất quá, tình huống như vậy, Vân Tước kỳ thực cũng thật phi thường hài lòng.

Bây giờ Chu Nhượng Thần, toàn lực bạo phát Lực sát thương, đủ để Nhất Kiếm giết chết Chân Đan cảnh Thất trọng Đỉnh phong Phổ Thông Tu Sĩ.

Chiến lực như vậy, đã không chỉ là nghịch thiên.

Mà Vân Tước, trước đó đỉnh phong nhất chiến lực, cũng bất quá là đối chiến Chân Đan cảnh Tứ trọng Đỉnh phong Phổ Thông Tu Sĩ mà thôi.

Như vậy, tiến bộ thuế biến, liền có thể tương đương được.

Vân Tước vốn là cái 'Không tìm không phôi' người, cái này khu khu mấy ngày thời gian bên trong, có thể có như thế Nghịch Thiên tiến bộ, nàng đã rất là hài lòng.

Chiến đấu xuống tới, hai người đều là một thân nhiệt huyết, huyết mạch thuế biến, kinh nghiệm phong phú rất nhiều.

Chiến lực, năng lực, tự thân Cảnh Giới, cũng tương ứng nắm giữ được vô cùng thuần thực.

"Người huyết mạch này, thật sự là mạnh, khiến cho người hâm mộ a! Thương lượng một dưới, về sau không có chuyện cho một chút máu ta uống, cho một chút thịt ăn chứ sao."

Vân Tước đi vào Chu Nhượng Thần thân một bên, giữ chặt Chu Nhượng Thần cánh tay, nháy mắt to xinh đẹp, nịnh nọt một loại nói.

"Người thật đúng là vô sỉ, như vậy thủ đoạn đều đã vận dụng? Không bằng người dùng một bên dưới mỹ nhân kế? Ta muốn ta là nhất định sẽ không cự tuyệt."

Chu Nhượng Thần cười nói.

"Phi, liền biết rõ người không có hảo ý, bất quá, ta có thể hiểu được người cái này Lão Xử Nam tịch mịch cùng không Hư thần y Địch Nữ chương mới nhất."

Vân Tước buông lỏng tay, cao ngạo giờ lên đầu, khinh bỉ nói.

"Đến, cho người chút máu."

"A a, tốt, quá tốt rồi."

"Nhìn người này một ít tiền đồ."

"Móa, người dám lừa gạt người tịch Nhan đại gia. Đại gia ta liều mạng với người!"

...

Chu Nhượng Thần cùng Vân Tước chơi đùa đồng thời, Chu Nhượng Thần cũng đem hân đối với Linh hồn chương không cùng lý giải, giảng thuật cho Vân Tước nghe.

Mà Vân Tước. Ngược lại là cũng thỉnh thoảng trên ghẹo vài câu, tuy nhiên đều là chút loạn thất bát tao, giữa hai người, nhưng cũng vui vẻ hòa thuận.

Chu Nhượng Thần giảng đạo, Vân Tước cũng phi thường dụng tâm lắng nghe cùng nhớ kỹ.

Bây giờ, không có lão đầu từ, Chu Nhược Thần trong lúc vô hình. Kỳ thực đã tạo thành năng lớn nhất dựa vào.

Hai người, nói là sống nương tựa lẫn nhau, cũng không quá đáng chút nào.

"Vân Tước. Ngươi Phụng Dục Thiên Tường Công pháp cùng Tiên Hoàng Lôi Viêm Chiến Hồn quyết, đều cũng không thể nào thuần thực, nếu là quen đi nữa luyện một số, trước đó chiến đấu. Ta chưa chắc hơn được ngươi."

Chu Nhược Thần giảng thuật xong Linh hồn ma luyện cùng cảm ngộ chi pháp. Cùng loại với một loại minh tướng chi pháp về sau, lại nhìn không được đối Vân Tước chiến đấu tiên hành lời bình.

Mà Chu Nhược Thần truyền thụ cho minh tướng chi pháp, thì là tới từ đại bá của hắn chỗ dạy bảo, đó là một loại phi thường có thể khiến người ta Tinh Tâm Ngưng Thần minh tướng chi pháp, là lấy 'Quán Tường Hồn Độn' làm cơ sở.

Nghe được Chu Nhược Thần, Vân Tước không khỏi khẽ giật mình, nàng vẫn còn đang suy tư cái kia Quán Tường Hồn Độn minh tướng chi pháp đâu, cái này Chu Nhược Thần tư tưởng liền lại nhảy tới chiến đấu từ vết phương diện. Đây quả thực là quá tính chất nhảy nhót.

Gia hỏa này, không phải là lão đầu từ đem tính tình của ta phục chế cho hắn đi?

Không phải vậy. Làm sao như thế đối khẩu vị của ta đâu?

Vân Tước trong lòng thầm nhủ, lập tức điểm một cái đầu, nói: "Đúng vậy a, chưa quen thuộc, dù sao ta mới giải khai huyết mạch, ngưng luyện Niết Bàn Hồn Độn Chân Đan về sau, cũng coi là thiên phú mở ra đại bộ phận, cũng mới vừa vận cát bước đây. Đương nhiên, bây giờ có ngươi cái này Quán Tường Hồn Độn minh tướng chi pháp, đối với ta lĩnh ngộ cái này Phụng Dục Thiên Tường Công pháp cùng Tiên Hoàng Lôi Viêm Chiến Hồn quyết, đều có trợ giúp thật lớn, lần này, thật đúng là muốn cảm tạ cảm tạ ngươi!"

"Ngươi nhớ kỹ ta tốt, vậy là được rồi, giữa chúng ta, hơn hẳn thân nhân, liền không cần như thế khách khí!"

Chu Nhược Thần cười nói.

"Ừm, đúng, trước ngươi nói ta, nhưng ngươi không cũng giống như vậy sao? Tình huống của ngươi, có Công pháp thật sự là nhiều, loạn thất bát tao một mảng lớn, chính ngươi tổng kết tu luyện, chọn mấy cái cường đại, mình một lần nữa đứng nói, khẳng định là sẽ phi thường cường đại, bất luận là cái gì Vạn Quỷ Kiếm Đạo vẫn là Chiến Hồn Kiếm Đạo, hay là người Thiện Thủy Kiếm Đạo thậm chí cả Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo, đều là có chút thứ không tầm thường a!"

Vân Tước đưa ra cái nhìn của nàng.

Nàng nói lên đề nghị, kỳ thực cũng là Chu Nhược Thần trong lòng bộ phận ý nghĩ.

Lúc đầu, hắn chỉ chỉnh lý ra Chiến Hồn Kiếm Đạo bộ phận tâm đắc trải nghiệm, tới kết hợp, lúc đầu dự định là trước Nhập Đạo, lại đứng nói.

Đáng tiếc phía sau một hệ liệt kinh lịch, quả thực là tựa như ảo mộng.

Bây giờ, Vân Tước tăng lên tình huống như vậy, Chu Nhược Thần liền cũng lập tức đồng ý như vậy cái nhìn Nho Đạo Chí Thánh chương mới nhất.

"Không tệ, đây chính là ta sau này dự định đi con đường, truyền thừa của ta rất nhiều, cũng rất phức tạp, nhưng bởi vì quá cổ xưa mà không thích hợp cái thế giới này, tuy nhiên chuyện này, ngươi đến thay ta giữ bí mật, dù sao, Cự Thế Giới hết thảy, đều không vì Tân Thế Giới dung thân."

Chu Nhược Thần lời nói hơi nghiêm túc một số.

"Đừng quên, đại gia ta cũng là tới từ Cự Thế Giới huyết mạch, so ngươi rõ ràng chuyện này tầm quan trọng. Còn có ngươi coi là, Cổ Tộc những chủng tộc kia giết chúng ta là vì cái gì? Còn không phải là vì tinh luyện trên mặt ta cổ huyết mạch! Còn có cấp độ càng sâu đồ vật, chỉ bất quá, ta lúc đầu là hơi hiển hóa hơi có chút khí tức mà thôi, liền dẫn đến như vậy."

Cũng may, bây giờ Niết Bàn Cửu Biến Đệ Nhị Trọng đã Viên mãn, đã bước vào Đệ Tam Trọng, không cần tiếp tục muốn lo lắng những thứ này, « Niết Bàn Cửu Biến » Đệ Tam Trọng về sau, chúng ta liền sẽ không có bất cứ dị thường nào, sẽ chỉ biểu hiện được như một loại thiên tài không hai. Mà lại, Chu Nhược Thần, trước ngươi thể nội tựa hồ có bị cái kia Chu Thương Trụ đã từng lạc ấn bên dưới hồn độc dấu ấn, bây giờ cũng hoàn toàn bị trừ khử, ta lại thôi diễn không ra ngươi cùng những cái kia hung hiểm có liên hệ, cho nên, liền ta xem ra, cái kia xung quanh Vô Đạo, hơn phân nửa cũng cho là ngươi chết rồi.

Ngươi hẳn là chặt đứt cùng xung quanh Vô Đạo cái kia Lôi Viêm Bí Cảnh quan hệ, tạo thành chân chính thuế biến."

"Cứ như vậy, đến lúc đó, cái kia Chu Thương Trụ tuy nhiên có lẽ sẽ còn nhìn ngươi không vừa mắt, thời gian ngắn, sợ là sẽ không lại tận lực đi tìm tung tích của ngươi truy sát ngươi."

Vân Tước nghĩ nghĩ nói.

"Chuyện này, sự phó ngươi, cũng chính là cái kia phần sứ mệnh, sau cùng giúp ta toàn bộ giải quyết, không phải vậy ta cũng không có khả năng ngưng

luyện ra Chân Đan. Chúng ta bây giờ tuy nhiên Cảnh Giới ổn định lại, mà lại nội tình cực kỳ tốt, nhưng là chiến lực cũng không có thăng lên, không có đánh phá Lục cảm Bích Lũy, đây là một cái không nhỏ tiếc nuối, có lẽ ngoại trừ quá trình không quá thuận lợi bên ngoài, còn có chúng ta đối với Cự Thế Giới đạo cùng Tân Thế Giới đạo truyền thừa không có càng tiến một bước khắc sâu lĩnh ngộ.

Cho nên, ta quyết định. Tại sau này, Cự Thế Giới rằng ta lại không ngừng nếm thử, chinh lý. Tầng tầng đạo đi lĩnh ngộ, vận dụng đến trong hiện thực, kết hợp Luyện Đan Luyện Trận Luyện Khí tới sửa luyện, đối với Cảnh Giới, chiến lực ngược lại không còn đi xem nặng."

Chu Nhược Thần đem ý nghĩ của mình nói ra.

"Người dạng này, có thể sẽ rất mệt mỏi. Bất quá, ta thích."

Vân Tước cười nói.

"Mệt mỏi? Sẽ không. Mệt mỏi ta liền nghỉ ngơi một hồi, ta đây chỉ là hứng thú, chỉ là tâm nguyện mộng tưởng. Cũng chỉ là một phần phổ thông trường thành chi tâm, không có gì. Bất luận thành bại, cũng sẽ không quá so đo. Ta sẽ thật tốt sống sót, vui vẻ Khoái Lạc tự do còn sống. Đề Phụ Vương ta. Có thể vui mừng, có thể đạt được an ủi."

"Giống như tại dạng này trên cơ sở, còn có thể có chỗ tiền đồ, vậy thì càng tốt hơn."

Chu Nhược Thần trong ánh mắt lộ ra chờ mong màu.

"Ừm, dạng này rất tốt, yên tâm, ta sẽ một mực bồi tiếp ngươi. Đúng, trước đó sư phó ngươi Chu Bích Nguyệt nói. Ngươi một lần nữa sinh mọc ra Bí Cảnh, là cái gì Bí Cảnh? Giống như là ta tạo hóa hư không địa phương sao?"

Vân Tước hỏi ý kiến hỏi.

"Không kém bao nhiêu đâu. Đúng, nơi này ngươi có lẽ sẽ rất ưa thích, ngươi thu nạp rất nhiều Hồn Khí, kỳ thực đến từ trong cái không gian này Hồn Khí Năng Lượng."

Chu Nhược Thần trong lòng run lên, lập tức nghĩ đến, mình nhục thân không thể tiến vào Linh Hà bí cảnh, thế nhưng là Vân Tước lại có thể a!

Vân Tước nếu là không có việc gì, có thể trực tiếp ở tại Linh Hà bí cảnh bên trong, sau đó, tại thời khắc mấu chốt, có thể trở thành hấn Chu Nhược Thần trợ lực, bỗng nhiên xuất hiện, cho địch nhân nhất kích trí mệnh!

Chu Nhược Thần nghĩ đến điểm ấy, lập tức đem ý tưởng như vậy nói ra cùng hoa khôi ở chung: Cao thủ phong lưu chương mới nhất.

"Móa, ngươi không nói sớm! Giống như là như vậy Bí Cảnh Không Gian, là có thể thai nghén ta tạo hóa hư không a! Ta tạo hóa hư không một khi trường thành, cái kia là có thể đối với chúng ta Niết Bàn Cửu Biến Công pháp hình thành cực kỳ cường đại thuế biến! Trong đó sẽ sinh ra Tạo Hóa Bốn Nguyên, loại này Năng Lượng, thế nhưng là so với ngươi cái gì Đế Huyết thứ càng tốt!"

Vân Tước lập tức kinh hô nói.

Chu Nhược Thần hơi xấu hổ, nhưng hấn cũng không chần chờ, Tâm Niệm nhất động, Hồn Khí lập tức quét sạch Hường Vân tước thân thể.

Vân Tước cũng không chậm trễ, Tâm Niệm nhất động, không có bất kỳ cái gì phản kháng, liền bị Chu Nhược Thần Hồn Khí quán vào Linh Hà bí cảnh.

Tiến vào Linh Hà bí cảnh nháy mắt, Vân Tước thể xác tinh thần chấn động, hoàn toàn bị rung động không nói, nàng tiểu cô nương thân thể cũng vô pháp bảo trì, trong một chớp mắt hóa thành một cái Kim Tiểu Vân tước.

"Móa, ta ở chỗ này khôi phục bản thể, lại là không thể hóa thân! Thực lực chưa đủ! Đây là cái gì Không Gian, quy tắc đúng là đáng sợ như vậy! A, nơi này Hồn Lực, đúng là ừng có không gian tầng thứ, có thể tiến hành Hồn Lực hình chiếu, đây là hình chiếu đến địa phương nào? Chu Nhược Thần, nhanh mau tới, nơi này... Nơi này..."

Mới vừa gia nhập nơi đây, còn đến không kịp chấn kinh, lập tức, Vân Tước liền phát hiện Linh Hà bí cảnh chỗ đáng sợ, bởi vì mà lập tức hô to gọi nhỏ.

Chu Nhược Thần cũng là không khỏi trong lòng nghi ngại, lập tức Ngưng Thần nín hơi, giữ vững nhất định Ngự Kiểm Phi Hành trạng thái về sau, linh hồn của hấn trực tiếp tiến nhập Linh Hà bí cảnh bên trong.

Ngoại giới Chu Nhược Thần, lập tức phảng phất một bộ không có có sinh cơ cái xác không hồn, tại chết lặng không chế Phi Kiểm phi hành.

Chu Nhược Thần không có cảm giác được thậm chí nguy hiểm, lưu lại một sợi Hồn Khí cùng Linh Hà bí cảnh bên trong Linh hồn tiến hành liên hệ về sau, linh hồn của hấn, trực tiếp hiển hóa ra thân ảnh, tại Linh Hà bí cảnh bên trong, đi tới Vân Tước thân Biên.

Ở chỗ này, Chu Nhược Thần tự nhiên là phi thường tùy ý, bởi vì đây là thế giới của hấn, hấn có thể tùy ý ghé qua, nhưng là cũng chỉ thế thôi.

Thực lực của hấn không lại ở chỗ này thành làm chúa tể người, có thể tùy ý chương không Vân Tước sinh tử, hấn vền vẹn có được cái không gian này Chương Không Quyền lực mà thôi.

Linh Hà bí cảnh bên trong ao thủy vô cùng thanh tịnh, phảng phất sinh mệnh Linh Tuyền.

Mà bên trong Hà Hoa lá sen, lục xanh biếc rung động lòng người, đồ mỹ lệ làm cho người khác tâm thần mê say.

"Quả nhiên, nơi này không gian tầng thứ, vì cái gì có được Linh hồn tầng thứ cảm giác, mà lại tại không hạn chế tầng lên, tựa hồ có một loại có thể hình chiếu đến vị diện bên ngoài cảm giác."

Chu Nhược Thần trong lòng nghiêm nghị, lúc này nói.

"Người Bí Cảnh, người không biết rằng?"

Vân Tước liếc mắt, bất quá là Vân Tước loại này chim chóc tròn cẳng hai mắt, cho nên cho dù là mắt tròn trắng, cũng đều đáng yêu manh lật ra.

"Khụ khụ, ta mới thức tỉnh hơn mười Thiên, mà bây giờ, cái này Linh Hà bí cảnh, bị sự phó người sứ mệnh thuế biến, trở nên không đồng dạng, ta cũng mới vừa tiếp xúc đâu! Người tạo hóa hư không đâu? Hữu hiệu quả không?"

Chu Nhược Thần hỏi.

"... Thua lỗ. Tạo hóa hư không không có, bị người Bí Cảnh hấp thu giống như..."

Vân Tước cảm ứng một dưới, lập tức sắc mặt lập tức trắng bệch.

P/s: truyện này 1c 2k8 chữ một vài >.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Cửu Cung Linh Nguyên Đan Đạo

"Người ra ngoài một dưới, lại cảm ứng nhìn xem."

Chu Nhược Thần cũng lấy làm kinh hãi, lập tức Tâm Niệm nhất động, đem Vân Tước đưa ra cái này Linh Hà bí cảnh.

Rời đi về sau, Vân Tước ở bên ngoài truyền đến tin tức.

"Tạo hóa hư không vẫn còn, không có có ảnh hưởng, nhưng tiến vào Linh Hà bí cảnh liền biến mất."

Vân Tước nói.

Tiếp theo, Chu Nhược Thần lần nữa đem Vân Tước dẫn vào.

"Người rời đi về sau, cái kia Linh hồn hình chiếu năng lực vẫn còn, có lẽ là ta và người căn bản tính phát sinh thuế biến, Linh hồn đạt đến một loại nào đó tầng thứ, tuy nhiên loại này hình chiếu, tựa hồ có thể vượt qua Vị Diện, nhưng là có cực lớn phong hiểm, ta đề nghị, chờ nghiên cứu minh bạch về sau, lại nếm thử một dưới."

Chu Nhược Thần nghiêm túc nói.

"Ta cũng đang có ý này, nhìn như không có gì hung hiểm, nhưng là mơ hồ làm cho người bất an."

Vân Tước đồng dạng ngưng trọng nói Thái Cổ Thần vương chương mới nhất.

Lập tức, nàng lại nói: "Không nói những thứ này, người nơi này ao thủy như thể thanh tịnh, ta đi tắm lại nói."

Vân Tước nói, lập tức liền xông vào cái kia trong nước hồ.

Vừa tiến vào ao thủy, Vân Tước lập tức truyền đến mỹ lệ tiếng hoan hô.

"A, thật thoải mái, thật mát mẻ, còn mang theo Bốn Nguyên Năng Lượng khí tức, tuy nhiên không nhiều, nhưng là cũng hơn xa so với bình thường Bí Cảnh cường đại, ta đây là phải ngủ lấy tắm rửa đều muốn so người khác khổ tu tới nhẹ nhõm tiết tấu a! Đại gia quyết định, đại gia không đi ra!"

Vân Tước mỹ bán ra bán ra nói.

Chu Nhực Thần cười một tiếng, lập tức hấn cũng đồng dạng Phi Lạc tiến nhập cái này trong nước hồ.

Ao Thủy Thanh triệt, thấm vào ruột gan, phảng phất Sinh Mệnh Cổ Thụ sinh mệnh hồn suối, khiến cho tâm linh người lắng đọng. Tẩy đi mỗi một cùng tạp niệm, khiến tâm linh người ta thoải mái dễ chịu hài lòng.

Mà xinh đẹp như vậy hoàn cảnh, dạng này thanh tịnh suối thủy. Đích thật là một cái mỹ hảo Tiên Cảnh chi địa.

Khó trách, Vân Tước như vậy ham chơi tính tình, đều bỏ phía ngoài phồn hoa mà không nguyện ý đi ra.

...

Chu Nhực Thần nhớ tới đã từng cha hấn thân đã nói.

Linh Hà bí cảnh, là một chỗ chân chính tu dưỡng thân thể cùng Linh hồn Sinh Mệnh Cổ Địa, là lấy Vạn Tộc chi sinh mệnh Cổ Tộc Sinh Mệnh Cổ Thụ Tinh Hoa mà dựng dựng ra tới sinh mệnh Thần Tuyền chi địa.

Chỉ là về sau bởi vì một số nguyên nhân không biết mà chia lìa ra ngoài, mặc dù không có sinh mệnh Cổ Tộc sinh mệnh Thần Tuyền như vậy nghịch thiên hiệu quả, nhưng là ao thủy vẫn là có được 'Gột rửa Linh hồn' hiệu quả.

Còn nếu là lời cùng Liên Tử Tẩy Hồn hiệu quả. Cái này tương đương với Linh hồn tầng thứ bên trên thuế biến cơ duyên.

Chu Nhực Thần có được Linh Hà bí cảnh, đây thật ra là phụ vương hấn hi vọng hấn có thể tại tu luyện Lôi Viêm Bí Cảnh Ngự Lôi Thần Viêm kiếm Đạo Truyền Thừa, tiếp nhận lời di truyền thừa thời điểm, lại có thể tại Linh Hà bí cảnh bên trong thời khắc lột rửa Linh hồn. Bảo trì Linh hồn sạch sẽ, để tránh tại cái nào đó thời khắc, bị Tâm Ma xâm lấn, mà triệt để không có.

Điểm này. Chu Nhực Thần bây giờ một phen nghĩ đời. Liên đã hoàn toàn lĩnh ngộ.

Lúc này, Chu Nhực Thần cũng mới biết rằng, nếu như mình ngay từ đầu vẫn tại cái này trong nước hồ lột rửa Linh hồn, cái kia cho dù là về sau gặp phải Cổ Thiên gia, nếu ứng nghiệm đời, cũng sẽ thông dong cùng tự nhiên được nhiều, cũng sẽ không chật vật như vậy.

Đáng tiếc, Lôi Viêm Bí Cảnh bị cướp đoạt tước đoạt.

Chu Nhực Thần nghĩ đến đây. Thần sắc trong mắt liền lộ ra phức tạp rất nhiều.

Một vòng lực lượng vô hình, phảng phất giống như dưới đáy lòng lắng đọng. Tiếp theo, huyết dịch phảng phất đã bắt đầu ấm lên.

Chu Nhực Thần ngừng đầu nhìn xa xa trong nước hồ, lẳng lặng nổi lơ lửng Thủy Tinh Quan, nhìn lấy bên trong lẳng lặng nằm sư phụ Chu Bích Nguyệt, trong lúc nhất thời, hấn trong lòng có chút phẫn nộ, cũng có chút khổ sở.

Phẫn nộ Lôi Viêm Bí Cảnh bị tước đoạt, phẫn nộ Chu Thương Trụ lãnh huyết vô tình đối Chu Bích Nguyệt truy sát, cũng khổ sở Chu Bích Nguyệt đáng thương hạ tràng.

Mà trước đó, hấn không có cái gì cảm tình, mặc dù không có biểu hiện được lạnh lùng vô tình, nhưng là cũng không có gì tốt biểu hiện.

Nghĩ đến đây, Chu Nhực Thần trong lòng liền sinh ra một số tiếc nuối.

"Sư phụ, người đối Nhực Thần tốt, Nhực Thần là biết một đời nhớ, cả một đời bất luận dài ngắn, Nhực Thần đều sẽ cố gắng, giúp người khôi phục thịnh thế vui mừng sung." "

Chu Nhực Thần tâm yên tĩnh trở lại, sau đó bắt đầu chỉnh lý Cửu Cung Đan Đạo cùng Linh Nguyên Đan Đạo Luyện Đan tin tức.

Đang tự hỏi cùng tổ hợp các loại thời điểm ném thử bên trong, Chu Nhực Thần dần dần phát hiện, hấn đúng là có thể đem loại này luyện đan tin tức toàn bộ phân loại sửa sang lại, sau đó tiến hành lẫn nhau thăm thẳm, tiến hành như trận pháp chữa trị tu bổ, ưu hóa!

Loại tình huống này, quả thực là trước nay chưa có.

Đây là Linh Hà bí cảnh bên trong năng lực, vẫn là thuộc về bây giờ linh hồn của hấn thuế biến, triệt để khôi phục về sau hiển hóa ra ngoài ngộ tính thiên phú?

Chu Nhực Thần tâm thần nhất động, lập tức hấn tiếp tục lĩnh ngộ, thẳng đến đem Cửu Cung Đan Đạo cùng Linh Nguyên Đan Đạo tổng kết tổ hợp, tạo thành hoàn toàn mới càng có ưu thế Hóa cũng càng nghịch thiên Đan Đạo thủ pháp về sau, Chu Nhực Thần lúc này mới thở ra một thanh trọc khí.

Một lần nữa tổ hợp mà thành Đan Đạo, lấy từ ở Cửu Cung Đan Đạo cùng Linh Nguyên Đan Đạo hạch tâm, ưu hóa cùng đền bù về sau, tạo thành luyện đan hoàn toàn mới chi Đạo, có chút phù hợp bây giờ phiến thiên địa này.

Chỉ là, loại này nói, vèn vèn chỉ là liệt ra Tổng Cương cùng phương hướng, có hạch tâm tồn tại, lại cũng không tính toàn diện.

Chu Nhược Thần đem mệnh danh là 'Cửu Cung Linh Nguyên Đan Đạo', chuẩn bị về sau tại quá trình luyện đan bên trong dần dần nếm thử, tiến hành so sánh Cửu Cung Đan Đạo cùng Linh Nguyên Đan Đạo cùng còn lại Luyện Đan Chi Pháp, đối loại này Luyện Đan Đại Đạo tiến hành càng tiến một bước chi tiết ưu hóa.

Sau đó, Chu Nhược Thần mới rời khỏi cái không gian này, xuất hiện ở Ngoại Giới.

Lúc này, ngoại giới thân thể Ngự Kiếm Phi Hành, đúng là bất tri bất giác đi tới âm u khắp chốn mà yên lặng Hoang Vu Chi Địa.

Mà lại, càng là bay hướng về phía trước, giữa thiên địa khí tức càng là âm u hoang vu, phảng phất một mảnh mệnh mỏng Từ Tịch Chi Địa.

"Nơi này. . ."

Chu Nhược Thần cẩn thận ngưng nhìn một cái, sau đó lại về đầu nhìn một chút thân Biên bốn phía cùng sau lưng.

Tiếp theo, Chu Nhược Thần im lặng phát hiện, hắn đúng là tùy ý nhục thân tùy ý Ngự Kiếm Phi Hành, mà bất tri bất giác tiến nhập một cái quỷ dị địa phương, nơi này, còn rất có thể đứng vậy một mảnh bên trong tòa cổ trận.

Chu Nhược Thần tạm thời không có suy nghĩ hoàn cảnh sự tình, mà là bắt đầu ở trong hiện thực, đi phân tích cùng suy nghĩ Đan Đạo bên trên mình không nghĩ thông thấu những vấn đề kia.

Lần này, vừa mới suy nghĩ, Chu Nhược Thần cũng cảm giác được một loại không lời cảm giác áp bách truyền đến, loại kia làm cho người kinh ngạc độ khó, thậm chí để hắn đều có chút khó có thể chịu đựng.

Tuy nhiên Chu Nhược Thần cũng đã có thể xác định, thiên phú của hắn cùng ngộ tính thật là tăng cường rất nhiều, có chất tăng lên, thế nhưng là Linh Hà bí cảnh đối với lĩnh Ngộ Công Pháp, ngộ đạo các phương diện tăng thêm, hiệu quả, đồng dạng là cực kỳ kinh người.

Tình huống như vậy, quả thực là để Chu Nhược Thần không khỏi động dung.

Linh Hà bí cảnh, tựa hồ ẩn giấu đi đáng sợ hơn năng lực, mà lại loại năng lực này, loại này đối ngộ đạo hiệu quả tăng thêm, quả thực là Nghịch Thiên làm cho người khác sợ hãi thần phục!

"Loại tình huống này —— không phải là mất đi hai đại bí cảnh một trong Lôi Viêm Bí Cảnh về sau, Linh Hà bí cảnh có được tốt hơn trưởng thành cơ duyên, mà phát sinh càng đáng sợ thuế biến? Đến mức trong đó Linh hồn có thể tiến hành hư không hình chiếu, giống như là tiến vào Chân Hư Huyền Giới mà luyện?"

Chỉ tiếc ta hiện tại không được Trảm Hồn nói, vô pháp tách rời một Đạo Linh hồn đi ra, tiến hành hình chiếu thăm dò, không phải vậy một phen thăm dò, sinh tử đều không để ý, cho dù xuất hiện hung hiểm, cũng chính là tổn thất một đạo Trảm Hồn mà thôi."

Chu Nhược Thần trong lòng tự lẩm bẩm, lập tức chuẩn bị Linh hồn lần nữa tiến vào Linh Hà bí cảnh, đi lĩnh ngộ Trảm Hồn đạo cùng Trận Đạo phương diện tổ hợp ưu hóa tình huống, cùng lĩnh ngộ Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo Tuyệt Ứng Linh Chủ.

Chu Nhược Thần cảm thấy, nếu muốn Kích Hoạt Linh Hà bí cảnh cấp độ càng sâu thuế biến cùng nội tình, như vậy, tới tương quan Lôi Viêm Bí Cảnh có lẽ có thể không cần, nhưng là cùng Lôi Viêm Bí Cảnh nguyên bộ Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo, lại nhất định phải nắm giữ!

Chu Nhược Thần trong lòng minh bạch, hắn Phụ Vương đem hai đại bí cảnh thuế biến về sau tồn lưu lại, có lẽ Bí Cảnh bản thân cũng không Nghịch Thiên, nhưng trải qua trăm vạn năm lắng đọng cùng quy tắc biến hóa về sau, cái này hai đại bí cảnh tại bây giờ, liền vô cùng nghịch thiên!

Đáng tiếc Lôi Viêm Bí Cảnh không có tốt hoàn cảnh lớn lên, mà gần như bị tảo diệt.

Chu Nhược Thần không cảm thấy xung quanh Vô Đạo có thể có năng lực đem Lôi Viêm Bí Cảnh Tế Luyện hoàn chỉnh, Tế Luyện Viên mãn.

Mà không hoàn chỉnh không viên mãn Bí Cảnh, năng lực, phát huy liền mười phần có hạn.

Hắn Linh Hà bí cảnh, các loại năng lực hắn là đều có thể phát huy ra, nhưng là tạm thời Chu Nhược Thần cũng không nắm chắc làm như vậy.

Nhưng, nhưng vào lúc này, ngay tại Chu Nhược Thần vẫn còn đang suy tư lấy như thế nào càng tiến một bước đi phân tích Linh Hà bí cảnh thời điểm, phương xa âm lãnh mà đè nén hoang vu hư không, bỗng nhiên kịch liệt chấn động lên.

Sau đó, một cỗ đáng sợ âm khí Cự Lăng phóng lên tận trời, chấn động một phương này hư không.

Hư không phía trên, càng là trực tiếp xuất hiện cự đại Thương Khung cự thủ. Cự thủ một chương bổ dưới, phảng phất muốn đem cái kia một phiến thiên địa bên trong chỗ có sinh mệnh, toàn bộ chụp chết.

Chu Nhược Thần một mực không có tạo ngộ hung hiểm, cho nên tuy nhiên biết rõ nơi này là Niết Bàn Tổ Tinh Thái Cổ Di Tích Cổ Địa, lại cũng không thấy đến nó vẫn tồn tại cái gì hung hiểm.

Nhưng lúc này, bỗng nhiên tao ngộ như vậy biến hóa, hấn lập tức cũng không khỏi trong lòng ngạc nhiên.

Chu Nhược Thần ánh mắt đột nhiên nhìn về phía phương xa, tại hấn Niết Bàn Lực quán chú hai mắt phía dưới, phương xa thoáng có chút mơ hồ trảng cảnh lập tức trở nên rõ ràng.

"Tê —— "

Nhìn thấy một màn kia, Chu Nhược Thần sắc mặt không khỏi nhất trắng, ngược lại hít một hơi lạnh khí.

"Vân Tước, ra đến xem, đó là vật gì!"

Chu Nhược Thần lập tức cực kỳ nghiêm túc truyền âm nói.

Vân Tước nhận lấy triệu hoán, ngược lại là cũng không có mập mờ, lập tức hóa thành một vệt ánh sáng ảnh, từ Chu Nhược Thần mi tâm bay ra.

Sau đó, nó chỉ là lấy một cái Kim Vân tước hình thái, rơi vào Chu Nhược Thần trên bờ vai, ánh mắt rạng rỡ thiểm quang nhìn chăm chăm phương xa.

Phương xa, cái kia một bàn tay cực kỳ lớn một chường vũ bên dưới về sau, Đại Địa đồ sụp, hư không phẳng phát giống như đều bị đánh nát, nhưng cái kia phá nát chỉ địa, lập tức xuất hiện như thành đàn châu châu Linh hồn Hư Ảnh.

Tuyệt, phiêu đăng ở trong hư không, giống như là U Hồn oán linh, như núi như biển, cực kỳ dày đặc.

Nhìn thấy một cái kia trảng cảnh, Vân Tước cũng không khỏi rung mình một cái.

Lúc này, cái kia một cỗ cuộn cuộn âm lãnh khí tức, mới bỗng nhiên trùng kích mà ra, rất nhanh tràn ra khắp nơi đi qua.

Cái này muốn là trước kia Chu Nhược Thần cùng Vân Tước, đó là khẳng định ngăn cản không nổi, nhưng hôm nay, Vân Tước vền vẹn một miệng phun ra Phượng Hoàng Hỏa Diễm chi lực, tạo thành một đoàn thiêu đốt lên vòng sáng, đem Chu Nhược Thần cùng nàng bao vây lại, liền chặn cái này đáng sợ âm lãnh Năng Lượng Trung Kích.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Long Hồn Lô Vân Thú

Năng Lượng xông về sau lưng, Chu Nhược Thần nơi ở, liền giống như là trong kích lưu một tảng đá lớn, phía sau của hấn, đều tạo thành một mảnh lửa khu vực chân không.

"Oanh!"

Bỗng nhiên trước đó, phía trước lại bộc phát ra che khuất bầu trời một chường, vô tận U Hồn hội tụ cùng một chỗ, bị một con kia Cự Chường đánh nát, nhưng càng nhiều U Hồn kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, nhao nhao hội tụ, như sóng triều, một lần lại một lần hướng phía hư không trùng kích.

Lần này, bộc phát ra khí tức, kinh thiên động địa, kinh dị nhân tâm, khí tức âm lãnh nhiếp tâm hồn người, khiến cho người vong hồn đại mạo.

Cho dù là Chu Nhược Thần cùng Vân Tước, bị cỗ này Năng Lượng cuộn cuộn đánh thẳng tới, cho dù là có Niết Bàn Phượng Hoàng Hỏa Diễm thiêu đốt lên, cho dù là bây giờ Cảnh Giới Nghịch Thiên, khí huyết như Cuồng, Chu Nhược Thần cùng Vân Tước đều như toàn thân Băng Hàn, như rơi trong hầm băng pháo hôi công lực.

"Hồngбет, đây là. . . Đây là Cự Thế Giới cùng Tân Thế Giới giao tiếp khu vực di tích cổ xưa chi địa, là Niết Bàn Tổ Địa đã từng 'Huyết Tế Tổ Tiên' chi địa!"

Vân Tước trầm ngâm một lát, trong ánh mắt hiện ra phức tạp nghĩ đời màu, tựa hồ nàng tại Cự Tốc thôi toán lấy cái gì.

Sau cùng, Vân Tước sắc mặt dị thường đặc sắc lên, không khỏi nghẹn ngào nói.

Chu Nhược Thần cũng là khẽ giật mình, tốt như vậy bùng quả nhiên, Ngự Kiểm Phi Hành, liền phi hành đến như vậy địa phương.

Bất quá, lúc này Vân Tước đang trầm tư một hồi lâu về sau, vừa vui mừng mà nói: "Tuy nhiên đáng sợ, nhưng là đại gia ta có dự cảm, có lẽ, nơi này có

thể làm đến cực kỳ khó lường bảo vật, thần binh lợi khí, hoặc là cường đại Bồn Nguyên Trân Bảo, cùng cang Cổ Lão huyết mạch Kết Tinh, chúng ta « Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp, có hi vọng đánh vỡ Đệ Tam Trọng Bích Lũy. Tối thiểu nhất có hi vọng đem Đệ Tam Trọng đệ nhất pháp, tu luyện tới thứ năm pháp trình độ!"

Kính nghi bất định sau một lát, lập tức. Vân Tước hai mắt phát sáng, không ngừng đập lấy tước chân, hiển nhiên là đã bắt đầu đi đầu tưng tưng lấy mỹ hảo kết quả, mà có chút rục rịch.

Chu Nhựt Thần nhưng không có lạc quan như vậy.

"Người lại cẩn thận lưu ý một dưới, những điều kia U Hồn chiến lược như thế nào lại cao hứng không muộn."

Chu Nhựt Thần trầm giọng nói, âm thanh vô cùng ngưng trọng.

"Há, đợi Bàn Đại Gia cẩn thận nhìn một cái nhìn."

Vân Tước nghe vậy. Lập tức cũng không khỏi gật gù đắc ý đáp lại nói.

Hiển nhiên, nàng vẫn còn một loại vô cùng đắc ý trạng thái bên trong.

Chỉ bất quá, sau đó. Vân Tước quan sát thời điểm, biểu lộ cũng biến thành có chút phản kích.

"Tốt, tốt a, đều là Chân Đan cảnh U Hồn. Cái này nếu là bất luyện hóa thành làm bản nguyên. Cái này nên chờ nào bổ sung năng lượng sự tình tốt! Bồn Nguyên cường đại, ta tạo hóa hư không, người Linh Hà bí cảnh, cũng có thể cất giữ những này Bồn Nguyên.

Đây là vô cùng thuận tụy U Hồn, luyện hóa hết trong đó Sát Lục hung tàn lệ khí về sau, đứng vậy tốt nhất mỹ thực!"

Vân Tước đều kích động có chút run run, nhưng Chu Nhựt Thần nghe vậy, lại có chút cổ quái nhìn lấy Vân Tước. Nói: "Nhiều như vậy U Hồn, mà lại như thế có quy luật ngăn cản cái kia hư không cự thủ công kích! Mà lại. Hư không cự thủ đánh nát U Hồn về sau, những cái kia U Hồn Năng Lượng liền toàn bộ biến mất, là bị cái kia cự thủ thu nạp Bồn Nguyên, vẫn là những này U Hồn bị vỡ nát về sau, Bồn Nguyên Hồn Khí Năng Lượng bị 'Một lần nữa phân phối' rồi?

Cái này U Hồn nhiều như vậy, mỗi một đạo U Hồn, đều có được Chân Đan cảnh tả hữu Cảnh Giới chiến lược, cái này phía sau có thể lãnh đạo cái này U Hồn tồn tại, là cường đại cỡ nào Nghịch Thiên?"

Chu Nhựt Thần cẩn thận phân tích nói.

"Không, nó phía sau không có tồn tại, mà là Chúng nó tại bản năng thủ hộ cái kia một mảnh lãnh địa, như vậy, nơi đó rất có thể là một cái Trọng Bảo Mộ Táng chi địa. Ta Niết Bàn Tổ Địa nếu có dạng này một nơi, vậy thì rất có thể cùng cổ xưa nhất Đại Đế truyền thừa có quan hệ!

Nói cách khác, nơi này, là ta Tiên Hoàng một mạch chưa từng có tìm đến một chỗ nhất truyền thừa cổ xưa chi địa, một chỗ thất truyền một cái văn minh Đại Đế truyền thừa! Nếu là như vậy, nói không chừng, chúng ta có thể thấy qua đi càng đáng sợ thật bề ngoài, nhìn thấy một số trước nay chưa có Công pháp, hệ thống tu luyện, đạt được cực kỳ Thần Di năng lực cùng truyền thừa! Nhưng là cũng có khả năng, gặp được tuyệt thế Hung Vật, để cho chúng ta Cửu Từ Nhất Sinh hoặc là Thập Từ Vô Sinh."

Vân Tước không ngừng đập lấy tước chân, lộ ra rất là kích động nói Anh Hùng Liên Minh - LOL Vương Giả vinh diệu chương mới nhất.

Nàng thậm chí nói, đây là một phần bản năng trực giác, cảm giác còn vô cùng mãnh liệt.

Nhưng đúng vào lúc này, phương xa, một cái cực kỳ cường đại U Hồn bỗng nhiên xông về phía trước, nó đúng là tựa hồ phát hiện Chu Nhựt Thần cùng Vân Tước tồn tại, đem cái kia thiên không cự thủ, dẫn hướng Chu Nhựt Thần cùng Vân Tước.

U Hồn tốc độ nhanh đến không hợp thói thường, phảng phất giống như một đạo điện quang, trong nháy mắt đã đến.

Mà Chu Nhựt Thần, bỗng nhiên tao ngộ như vậy biến hóa, lập tức không khỏi biến sắc, rung động trong lòng đồng thời, lập tức thân ảnh nhất động, thuận di trăm gạo đồng thời, liên tục thuận di, thoát ly mà chạy.

"Bành —— "

Chu Nhựt Thần cùng Vân Tước lúc trước vị trí, Không Gian đột nhiên vỡ nát, vỡ tan ra một đạo cực kỳ đáng sợ lỗ đen.

Như vậy hung mãnh lực công kích, quả thực là để Chu Nhựt Thần cùng Vân Tước đều trong lòng ngạc nhiên, sắc mặt thảm bạch.

Chu Nhựt Thần sắc mặt có chút trở nên cứng, lạnh giọng nói: "Người miệng quạ đen, quả thực là nói cái gì cái gì linh, người nói 'Chúng ta Cửu Từ Nhất Sinh, hoặc là Thập Từ Vô Sinh' lời này, để ta cảm thấy nghiêm trọng cảm giác nguy cơ!

"Ta cũng vậy, không nói, càng đáng sợ tới, đi mau!"

Lúc này Vân Tước sắc mặt lại là biến đổi, Chu Nhựt Thần lập tức liền nhìn thấy, bên trên bầu trời, mảng lớn U Hồn hội tụ ở cùng nhau, tạo thành một

cái cực kỳ đáng sợ cực đại Đầu Lâu.

"Móa, cái này không phải là bọn này U Hồn khởi động trong truyền thuyết Niết Bàn Tiên Hoàng tịch diệt trận đi!"

Vân Tước một tiếng quái khiếu, kinh nói.

"Ngươi miệng quạ đen —— có thể đừng nói nữa sao? Ngươi nói cái gì đến cái gì, đây là cái này Cổ Địa Cấm Chế bị cưỡng ép khởi động, hủy diệt hết thảy hủy diệt sát trận!"

Chu Nhượng Thần mặt cũng đen, lúc này còn có thể chạy trốn nơi đâu?

Chu Nhượng Thần trực tiếp đốt đốt trong cơ thể của mình Huyết Mạch Chi Lực, đồng thời toàn bộ linh hồn của con người Hồn Khí tiêu tán tứ phương, trăm thước vuông tròn lập tức có được gần như Chúa tể chi lực.

Chỉ là, lúc này muốn chạy trốn, căn bản đều đã không có khả năng, cho dù là Vô Hạn thuần di, thuần di trăm gạo lại có thể có làm được cái gì?

Mà lại mỗi một lần thuần di ở giữa, cũng là có thời gian nhất định khoảng cách, loại thời giờ này khoảng cách thậm chí khả năng không đến vô cùng thời gian một hơi thở, nhưng đối với hủy diệt Cấm Chế sát trận mà nói, một khi khởi động, kết quả không cần nói cũng biết.

"Mở ra Linh Hà bí cảnh, trước hết để cho đại gia ta trốn vào đi lại nói, ít chết một cái đúng vậy một cái."

Vân Tước lớn tiếng kêu sợ hãi nói.

Nàng cũng bị hù dọa.

"Ngươi tại sao không nói mở ra ngươi tạo hóa hư không để ta trốn vào đi!"

Chu Nhượng Thần tức giận nói, nhưng vẫn là theo lời mở ra Linh Hà bí cảnh, đem Vân Tước đặt đi vào.

Sau đó, Chu Nhượng Thần biết rõ, mình là chạy không khỏi, dứt khoát, hấn quyết định chắc chắn, liên tưởng đến trước đó chẳng biết tại sao xâm nhập nơi đây tràng cảnh, lập tức trong lòng làm ra một cái hung tàn quyết định!

Chu Nhượng Thần trực tiếp Linh hồn trốn vào Linh Hà bí cảnh bên trong, mà nhục thân, trực tiếp tột động Chiến Hồn Kiếm Đạo chi pháp, nhục thân thuế biến, hóa thành một cái Âm Linh hình thái tồn tại.

Nhục thân thoát khỏi Linh hồn về sau, vốn là như cái xác không hồn, không có sinh cơ chút nào chi lực, lại thêm thông qua Chiến Hồn Kiếm Đạo cái này Hình Ý Biến Hóa Chi Đạo, đem nhục thân thích hợp diễn hóa, hóa thành như U Hồn một loại tồn tại, Chu Nhượng Thần liền dứt khoát mặc kệ làm gây yêu nghiệt Vương gia: Phế Vật Nghịch Thiên Tứ tiểu thư chương mới nhất.

Chu Nhượng Thần Linh hồn trốn vào Linh Hà bí cảnh bên trong, đồng thời trực tiếp đối với ngoại giới cảm ứng.

Quản nó nhục thân chết sống, đến một bước này, chỉ cần Linh hồn có thể sống sót, cùng lắm thì lại nghĩ biện pháp đoạt xá.

Trộn vụn qua một hồi lâu, Chu Nhượng Thần Linh Hồn Chi Lực mới tràn ra khắp nơi ra ngoài, mà lúc này, Vân Tước tự nhiên cũng biết Chu Nhượng Thần tình huống, cũng không nói gì thêm, ngược lại vô cùng cảnh giác chú ý tình huống ngoại giới.

Linh Hà bí cảnh đối với ngoại giới phong tỏa mở ra về sau, Chu Nhượng Thần lập tức kinh ngạc phát hiện, nhục thể của hắn, không có bất kỳ cái gì tổn thương, ngược lại êm đẹp.

Chỉ là mắt bên dưới là cái quỷ gì?

Nhục thể của hắn, đúng là bị một cái cổ quái Hung thú ngậm lên miệng, kéo lấy bay về phía trước chạy!

Mà cái này Hung thú sau lưng, đại lượng U Hồn quả thực là cuồng bạo mãnh liệt mà đến, điên cuồng như lấy mạng đuổi theo.

Cái này Hung thú, toàn thân Tử Sắc Lôi đình Hồ Quang Điện vờn quanh, xem xét liền biết rõ có chút không phổ thông!

Cái này Hung thú, lớn bề ngoài cùng vân ngựa rất tương tự, nhưng là đỉnh đầu sinh ra Lộc giác, Lộc giác bên trên hội tụ Lôi Điện Chi Lực, Lôi Điện Chi Lực, có được một loại chân chính Thương Cổ cuộn cuộn Thương Cổ khí tức, làm người ta trong lòng sợ hãi.

Mà cái này vân ngựa, trên thân đúng là mọc ra vây rồng, thể bên trong ẩn chứa lấy phảng phất giống như Đế Huyết một loại khí tức.

Chu Nhượng Thần suy tư một lát, mới không khỏi trong lòng nghiêm nghị, nhớ tới đây là cái thứ gì.

Đây là Thái Cổ Di Tộc bên trong Long Mã trong chủng tộc sinh vật, đây cũng là một loại cực kỳ Cổ Lão Thánh Linh trong chủng tộc sinh vật cường đại, nó bản thân có được Thanh Long Thánh Linh huyết mạch truyền thừa, phía sau lại kết hợp Độc Giác Thú huyết thống mà sinh sôi đi ra một cái đặc thù chủng tộc, đủ loại này tộc, được xưng là 'Long Hồn Lôi Vân Thú tộc', cũng chính là 'Long Thú tộc'!

Chỉ là, đủ loại này tộc, tại trăm vạn năm trước đó, phụ vương hấn cũng đã nói, Thanh Long Thánh Linh đề cập, đủ loại này tộc, đã sớm diệt tuyệt!

Bây giờ, đúng là xuất hiện một cái, vẫn là tại trăm vạn năm về sau?

Chu Nhực Thần trong lòng rung động có thể tưởng tượng được.

Bởi vì Tân Thế Giới, là tại Cựu Thế Giới trên cơ sở sinh sôi đi ra, Cựu Thế Giới đều không có có đồ vật, Tân Thế Giới làm sao có thể có!

Thế gian này, bất luận cái gì nói, đều có nội tình, tuyệt sẽ không Vô Trung Sinh Hữu! Trừ phi, là Thanh Long Thánh Linh cùng Độc Giác Thú một lần nữa kết hợp Quan hệ thống gia, sinh sôi huyết mạch, nhưng cái này hoàn toàn không có khả năng!

Chu Nhực Thần chấn kinh tốt nửa ngày, liền nhìn thấy cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú, miệng kia ba cần chân răng của hấn từ, kéo lấy hấn Cực Tốc chạy vội, thân ảnh như sấm như điện, nhanh lắm cho người khác hoa mắt.

Cái này tốc độ, để Chu Nhực Thần bên người Vân Tước đều thấy miệng thủy chảy ròng.

"Oa dựa vào, đây là Thái Cổ di chủng! Là Thanh Long Thánh Linh Đế Huyết huyết mạch Long Hồn thú, mà lại mới chỉ là Chân Đan cảnh Nhất trọng, Cảnh Giới giống như chúng ta, đúng vậy tốc độ có chút nhanh! Chu Nhực Thần, chúng ta đem hấn bắt đến, ăn hết, chúng ta chiến lực sẽ lập tức thuế biến, Linh hồn sẽ càng tiến một bước thuế biến, chiến lực phá thất cảm vài phút!"

Mà lại cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, cực kỳ mỹ vị, cách Không Gian, ta đều ngửi thấy cái kia tươi Mỹ đích nước thịt vị đạo!"

Vân Tước chảy miệng thủy, tròn căng hai mắt sáng lấp lánh, quả thực là như thấy được lớn nhất bảo như núi.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Người tại sao có thể tàn nhẫn như vậy!

Đối với Vân Tước chảy miệng thủy lý do thoái thác, Chu Nhực Thần có chút khó có thể tưởng tượng.

Cái này Vân Tước tựa hồ thứ gì đều muốn ăn? Nàng ăn hấn Chu Nhực Thần huyết nhục, Chu Nhực Thần là có thể lý giải, dù sao hấn chính là Thánh Linh Tà Tôn con trai, huyết mạch trong cơ thể cho dù là bây giờ bị mỏng manh đến cực hạn, cũng y nguyên không phải bình thường.

Nàng thu nạp Hồn Khí, Chu Nhực Thần cũng đồng dạng có thể hiểu được, so sánh với nhục thân mà thôi, Chu Nhực Thần Linh hồn càng là không phải bình thường.

Chỉ là, cái này Vân Tước lại bắt đầu đánh lên cái này Long Hồn Lôi Vân Thú chủ ý, cái này khiến Chu Nhực Thần sững sờ một hồi lâu.

"Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, tốc độ nhanh như vậy, người xác định chúng ta có thể bắt lấy nó?"

Chu Nhực Thần biểu lộ cổ quái, hỏi ý kiến hỏi.

"Cái này. . . Đích thật là có chút nhanh, người nhìn nó, kéo lớn như vậy một đám Thú Hồn, mà lại, bên trên bầu trời cự thù, cũng tại hội tụ công kích, đoán chừng lần tiếp theo, cái kia Long Hồn thú phải tao trong."

Vân Tước nghĩ nghĩ nói.

Vân Tước nói chuyện, Chu Nhực Thần lập tức sắc mặt cũng thay đổi.

Liên tưởng đến trước đó Vân Tước cái kia tai ách một loại miệng, Chu Nhực Thần sắc mặt càng là có chút ngưng trọng lên tới màn đêm sắp buông xuống.

Lúc trước hấn từ bỏ nhục thân, chỉ ẩn núp Linh hồn, cũng không đại biểu Chu Nhực Thần không quan tâm nhục thân của mình.

Vậy là không có lựa chọn tình huống bên dưới mới vứt bỏ, bây giờ có nhất định cơ hội Nhục Thân Bất Tử, cái kia còn có cái gì so nhục thân của mình càng thêm thích hợp bản thân?

Chu Nhực Thần bấp thịt trên mặt rút | súc một dưới, có chút kinh nghi bất định nói: "Vậy người nói, đợi lát nữa có khả năng phát sinh cái gì?"

"Dựa theo ta nói, cái này Long Hồn thú ý vào tốc độ, đưa người từ bàn tay to kia bên trong bắt đi ra. Mục đích không cần nói cũng biết, tự nhiên là ăn, người không biết rằng nhục thể của người tiêu tán đi ra khí tức. Giống như là Thượng Cổ thần được dụ hoặc nhân tâm sao? Tuy nhiên bây giờ người thuế biển không ít, nhưng là Huyết Mạch Chi Lực nội tình đoán chừng còn không có tiêu tán hoàn toàn, mà chúng ta vừa mới thuế biển tu luyện, nội tình cũng còn không có hoàn toàn lắng đọng xuống, như vậy người hấp dẫn cái này Long Hồn thú chú ý lực liền không thể bình thường hơn được.

Bất quá, nhìn cái này Long Hồn thú vung lấy chân chạy đáng vẻ, liền biết rõ tại thời khắc mấu chốt. Sẽ đem người vứt bỏ đi nghênh đón cái kia cự đại cánh tay, để người ngăn cản một kích.

Giống như là loại này Long Hồn thú, IQ là phi thường không tầm thường. Mà lại tính tình hơn phân nửa cùng Bán Đại Gia, như thế nào mặc danh kỳ diệu đi cứu một cái người không liên hệ? Không có chỗ tốt sự tình, ai sẽ làm đâu?"

Vân Tước gật gù đắc ý phân tích nói.

Nàng đây là kết hợp năng ý nghĩ của mình cùng cân nhắc đi phân tích.

Vân Tước là chim chóc, cái này Long Hồn thú là thú. Tại Cổ Lão thời đại. Đều là thuộc về 'Yêu', như vậy, những tồn tại này, cũng là có điểm giống nhau.

Nghe được Vân Tước nói như vậy, Chu Nhược Thần lập tức liền biết rõ, Vân Tước chi ngôn, tám phần mười | chín nhất định sẽ phát sinh.

Vân Tước đối với cái này Niết Bàn Huyết Tế Tổ Tiên chi địa, hiển nhiên cũng là có sự hiểu biết nhất định. Trước đó đối với cái kia Niết Bàn Tiên Hoàng tịch diệt trận phán đoán, hiển nhiên cũng là vô cùng rõ ràng mà chân thực.

Chu Nhược Thần ý thức được. Cái này có lẽ không phải miệng qua đen, mà là, Vân Tước ở chỗ này, có Tiên Thiên ưu thế.

Chu Nhược Thần trong lòng trầm tư, theo bản năng cẩn thận suy tư một lát, lập tức, Chu Nhược Thần Tâm Niệm nhất động, Linh hồn trực tiếp về tới nhục thân bên trong.

Lúc này, Chu Nhược Thần lập tức cảm nhận được bắp chân Thối Cốt đều hơi kém bị cái này Long Hồn thú sắc bén hàm răng cái cắn thủng.

Tuy nhiên cái này Long Hồn thú hiển nhiên còn tính là biết rõ mất bên dưới hoàn cảnh ác liệt, cho nên lợi dụng Long Hồn chi lực, Phong Cầm bắp chân của hắn thương thế, đến mức không cho hắn đổ máu.

Tuy nhiên cái này bắp chân huyết nhục bị cắn mặc, sau đó thân thể bị kéo lấy trên mặt đất chạy vội quá trình, cũng không phải cái gì mỹ diệu mùi vị.

Chu Nhược Thần tỉnh lại nháy mắt, tại cái kia như thủy U Hồn xông lên thời điểm, tại cái kia cự đại như màn trời một loại ngón tay nhất chỉ đầu đâm xuống thời điểm, tại cái kia Long Hồn thú quả nhiên đem hắn trở thành 'Chống cự chi vật' chuẩn bị ném ra ngoài đi hấp dẫn công sát thời điểm, lúc này, Chu Nhược Thần nhục thân nhất cử khôi phục trở thành bình thường trạng thái, đồng thời thể nội Cự lớn Niết Bàn Cửu Biến Đệ Tam Trọng đệ nhất pháp năng lượng khí tức lưu chuyển, tiếp lấy Chu Nhược Thần thi triển ra tịch diệt Tà Tôn Chiến Hồn ẩn Hồn Ẩn công kích, trong nháy mắt, hắn vô cùng cường đại Linh hồn Hồn Khí, xuyên thấu qua Hồn Sư Hồn Khí năng lực hội tụ đi ra, trực tiếp thẳng hướng cái kia Long Hồn thú mi tâm Linh hồn Thẩm Uyên chi địa.

"Oanh —— "

Bỗng nhiên gặp công kích, một cái Tử Thi bỗng nhiên ở giữa sống lại, còn đưa cho một lần nhất kích trí mệnh, cái kia Long Hồn thú hiển nhiên cũng kinh hãi.

"Con bà nó!"

Long Hồn thú mắng to một tiếng, thân thể như rút | súc run run một dưới, lúc này, Chu Nhược Thần đã phóng lên tận trời, một đạo cực kỳ cường đại Quyền Ý hội tụ Niết Bàn Cửu Biến Đệ Tam Trọng đệ nhất pháp lực lượng, đột nhiên hội tụ đánh ra ta tuyệt sắc bạo gãi chương mới nhất.

Một quyền này, Chu Nhược Thần tự nhiên bạo phát ra chạm đến Lực cấm Bích Lũy chiến lực, một quyền ra, quả thực là hào không lưu ý.

"Bành —— "

Một khắc này, Long Hồn thú cũng khẽ giật mình, lập tức cái kia phảng phất giống như một đôi Lộc giác góc, lập tức hội tụ ra tử sắc quang mang, tạo thành hủy diệt Lôi Đình Chi Lực.

"Phốc phốc —— "

Lôi Đình Chi Lực phát sau mà đến trước, đứng là trong nháy mắt cùng Chu Nhược Thần một quyền đụng vào nhau.

Lực lượng khổng lồ đột nhiên bạo phát, Chu Nhược Thần thể xác tinh thần chấn động, huyết mạch trong cơ thể phảng phất trong nháy mắt bị xé nứt, một ngụm máu thủy đúng là nhìn không được hơi kém phun tới.

Mà cái kia Long Hồn thú hiển nhiên cũng không chịu nổi, một mảnh Lôi đình bỗng nhiên nổ tung, thân thể của nó thể lập tức bị Lôi Đình Chi Lực phản chấn trùng kích đến, toàn bộ thân hình đều như bị sét đánh, kịch liệt run rẩy, lại bị cái kia một cỗ lực lượng kinh khủng trùng kích đến té bay ra ngoài.

Cái kia bay rớt ra ngoài phương hướng, lại chính là cái kia U Hồn đánh thẳng tới phương hướng.

Trong nháy mắt, cái kia Long Hồn thú, liền sa vào đến U Hồn bày trong cơ thể.

Mà Chu Nhược Thần, ngược lại lấy càng nhanh tốc độ hướng phía phía trước bay đi.

"Ngự Lôi Pháp!"

Chu Nhược Thần thi triển Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo, mặc dù không cách nào lấy như sấm chỉ riêng một loại tốc độ bay độn, nhưng là tốc độ cũng không phải quá kém, so với còn lại Phương Pháp, muốn nhanh hơn rất nhiều.

Lần này, Chu Nhược Thần là chân chính Cực Tốc chạy trốn, chạy trốn quá trình bên trong, Chu Nhược Thần còn gia trì tự thân Niết Bàn Cửu Biến Năng Lượng, để hấn tốc độ càng mau một chút, đồng thời, Linh hồn Hồn Khí tiêu tán đi ra, tạo thành một loại Hồn Khí sóng xung kích, kết hợp cái kia chùm một trăm mét thuẫn di năng lực, Chu Nhược Thần lúc này tốc độ, cũng vô cùng biến thái.

"Ngươi cái này chạy trốn tư thế, ngược lại là cũng thật đẹp trai."

Lúc này, Vân Tước tại Linh Hà bí cảnh bên trong, cười hi hi trêu ghẹo nói.

"Ngươi lại nói ta đưa ngươi ném cho Long Hồn thú, ngươi không phải muốn ăn Long Hồn thú Thú Nhục, uống Long Hồn thú Thú Huyết sao? Hiện tại nó đã nhận lấy chính hấn một cái Thiên Lôi, trên người một số huyết nhục đều nướng chín, chính thích hợp cho ngươi ăn."

Chu Nhược Thần nói, lập tức Tâm Niệm nhất động, liền muốn đem Vân Tước vãi ra.

"Ai nha, đừng, như Thần đại gia, đại ca ca, tha Tịch Nhan đi."

Vân Tước lập tức cầu khẩn nói.

Tuy nhiên ánh mắt của nàng, ngược lại là xuyên thấu qua Linh Hà bí cảnh, rơi vào cái kia Long Hồn Thú Thân bên trên.

Quả nhiên, tại nhìn thấy Long Hồn thú cái mũi thậm chí cả cỗ bộ phận địa phương đã trong trắng lộ hồng, đã tản ra thom ngào ngạt mùi thịt, nàng không khỏi lại lập tức chảy ra miệng thủy.

Mà lại cái này miệng thủy, đúng là trong suốt sáng long lanh, dẫn ra một đạo Huỳnh Quang Thiểm Thước sợi tơ, kéo dài gần một gao dài.

Cái này miệng thủy đều lưu thành tuyến.

Chu Nhược Thần cảm ứng được một màn này, đơn giản cũng là phục.

Bất quá hấn cũng không dám khinh thường, tại hấn Cực Tốc lao ra thời điểm, cái kia Long Hồn thú đã nhận lấy chính nó Lôi Đình Nhất Kích về sau, thân thể tê dại trong nháy mắt, những cái kia như thủy U Hồn cũng đã hiện lên đi ra loạn thế Tiên Yếu.

Mà cái kia cự đại ngón tay đầu, cũng nhất chỉ đầu chọc lấy đi ra.

"Giảo hoạt nhân loại, đáng chết, chờ Bản Long bắt lấy các ngươi, muốn đem bọn ngươi luyện chế thành vì Đan Dược!"

Long Hồn thú gào lên, hiển nhiên là giận dữ.

Tuy nhiên hét lớn về sau, cái này Long Hồn thú máu trên mặt thịt đều như rút | súc đi lên, cái này có một bộ phận bị nướng chín, tư vị kia, quả thực là đừng nói nữa.

"Bản Long còn không có bị thua thiệt lớn như vậy, giảo hoạt nhân loại, một hồi bắt ngươi luyện thành đan!"

Long Hồn thú tự mình lắm bầm, lập tức vừa nhấc đầu, nhìn thấy cái kia cự đại chỉ đầu nhất chỉ đầu đâm xuống dưới, lập tức vong hồn đại mạo.

"Phốc —— "

Long Hồn thú một miệng phun ra một cái dù nhỏ, đem mình bao khóa tại trong đó, đồng thời thân ảnh như một đạo bạch quang, đúng là trong nháy mắt biến mất.

Cái kia cự đại chỉ đầu nhất chỉ đầu đâm xuống dưới, lập tức giữa thiên địa như thủy U Hồn, trong nháy mắt hóa thành một mảnh hủy diệt gọn sóng, triệt để biến mất hầu như không còn, kinh khủng Năng Lượng như bài sơn hải đảo hướng phía phía trước mãnh liệt đánh tới.

Mà Chu Nhược Thần, lúc này cứ việc đang liều mạng bay về phía trước chạy, nhưng là cái kia tốc độ, y nguyên không cách nào so sánh, rất nhanh, cái này Cự Lăng trùng kích chi lực, liền muốn xông lên.

Loại này hủy diệt trùng kích, một khi bị đuổi kịp, vậy đơn giản là Hữu Tử Vô Sinh.

"Phía trước, Niết Bàn Tiên Hoàng tịch diệt trận khí tức có chút nồng đậm, hẳn là có thể đi vào, nhanh!"

Vân Tước bỗng nhiên nói.

Chu Nhược Thần lập tức trả lời nói: "Đã nhìn ra, nhưng là không có Phá Giải chi Pháp, không có khả năng xông đi vào, một khi trùng kích, lập tức liền muốn bị hủy diệt!"

"Hắn đại gia, người ngốc a, cái kia ngu xuẩn Long Hồn thú không phải lại trùng sát tới rồi sao, để hắn động thủ a! Sau đó người không phải sẽ hóa thành Âm Linh thú đoạn sao? Còn có người Hồn Ấn chi pháp không phải sẽ thuận đi sao? Tránh đi trăm gạo, hấp dẫn cái kia cự thủ công kích a! Để hắn Lôi đình phá vỡ Tịch Diệt Chi Lực, cái kia cự đại ngón tay nhất chỉ đầu liền có thể trong nháy mắt mở ra Niết Bàn Tiên Hoàng tịch diệt trận, sau đó chúng ta trong nháy mắt xông đi vào, mặc dù sẽ thụ thương, nhưng là không cách nào. Đây là tốt nhất Phương Pháp."

Vân Tước lập tức nói.

Chu Nhược Thần không khỏi về đầu nhìn một chút phát Cuồng trùng sát mà đến, phảng phất giống như muốn ăn thịt người Long Hồn thú, lập tức lại nhìn một chút phía trước, lập tức cắn răng một cái, chuẩn bị lập tức làm như vậy.

"Lần này, người Bạo Khôi vừa vận rất tốt, người cùng thực lực của ta không sai biệt lắm, ta trước đó hao tổn rất lớn."

Chu Nhược Thần lập tức nói.

"Hao tổn con bà người a, người cho rằng ta không biết rằng người càng chiến càng mạnh mà ta càng đánh càng yếu sao? Ta đây là lấy người Cơ sở đến tính toán kết quả, nếu là ta, chúng ta đều phải xong đời."

Vân Tước lập tức vô cùng nghiêm túc nói.

Nói, còn không khỏi duỗi lưng một cái, nói: "Lại nói, người ta là tiểu hài tử, người tại sao có thể tàn nhẫn như vậy!"

"Người là tiểu hài tử? Tàn nhẫn? Được rồi, ta cũng không muốn nói nhiều."

Chu Nhược Thần đối với Vân Tước vô si, hiển nhiên cũng đã tập mãi thành thói quen.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận

Tuy nhiên nhìn lấy liều mạng đánh thẳng tới Long Hồn thú, Chu Nhược Thần trong lòng không khỏi đối với hắn tiếp xuống tao ngộ, biểu thị thật sâu đồng tình, hiển nhiên, cái này Long Hồn thú, bị Vân Tước phát hiện về sau, lập tức bị Vân Tước đùa bỡn tại trống trong lòng bàn tay.

Chu Nhược Thần dựa theo Vân Tước thuyết pháp, lập tức vận chuyển Niết Bàn Cửu Biến pháp, kết hợp Hình Ý Biến Hóa Chi Thuật, lần nữa đem tự thân thân thể hóa thành U Hồn trạng thái!

Quả nhiên, Chu Nhược Thần hóa thành Âm Linh về sau, trước đó yên lặng cự đại ngón tay, đúng là lần nữa khóa chặt Chu Nhược Thần hóa thành Âm Linh nhục thân.

"Phốc phốc —— "

Quả thực là băng diệt thiên địa Hủy Diệt Chi Lực, hướng phía Chu Nhược Thần phương hướng giết tới đây.

Lúc này, cái kia trước đó bị thiệt lớn, bị nhất chỉ đầu đâm nát cái kia thủ hộ dù nhỏ bảo vật Long Hồn thú, quả thực là như chết Cha, đã điên cuồng xông giết tới đây.

Đồng thời, nó góc trung ương, càng là hội tụ ra một khối to bằng đầu nắm tay tiểu nhân Huyền Ảo Phù Văn Tinh Thạch.

Tinh thạch này, toàn bộ từ Lôi Đình Chi Lực hội tụ mà ra, như hóa thành Lôi đình tinh thạch Thực thể, lẳng lẳng kết nối tại một đồng góc trung ương.

Nấm đâm lớn Lôi đình Tinh Thạch tiêu tán ra chói mắt Từ Quang, Từ Quang tại hội tụ vô tận sức mạnh sấm sét.

"Chu Nhược Thần, cái này Long Hồn thú nổi điên, đây là muốn đuổi tận giết tuyệt a, ngươi cẩn thận rồi."

Vân Tước cười hi hi nói, tựa hồ còn đang xem kịch.

Nàng không gần như chỉ ở nhìn, còn thỉnh thoảng nhảy lên cái kia cự đại linh hà lá sen bên trên, như đang chơi loại kia bật lên nhảy nhảy giường, cử động như vậy, quả thực là để Chu Nhược Thần muốn lộng chết nàng Kháng Nhật chi Thiên Lang Đột Kích Đội.

Lúc này, Chu Nhược Thần cũng biết rõ, cái này Vân Tước là thật không trông cậy được vào.

Mà lại, Thời gian dần trôi qua, Chu Nhược Thần cũng ý thức được một sự kiện, cái kia chính là. Vân Tước giống như có lẽ đã nhận định, hần Chu Nhược Thần khí vận, muốn so năng Vân Tước muốn tốt hơn nhiều, cho nên tại một số nguy hiểm bên trên, nàng trực tiếp để hần Chu Nhược Thần đến ứng dụng.

Một mặt khác, Vân Tước như thế tùy ý mà thoải mái, cũng là khía cạnh tại đi ảnh hưởng Chu Nhược Thần. Hi vọng Chu Nhược Thần chớ có quá 'Khổ đại cừu thâm', muốn đem 'Sinh tử' coi nhẹ, nhìn tùy ý một chút. Đừng quá mức tại kiểm chế.

Biểu hiện như vậy, ẩn chứa trong đó một chút đặc thù để Chu Nhược Thần 'Buông lỏng' ý tứ ở bên trong.

Cái này, Chu Nhược Thần cũng mơ hồ cảm nhận được một chút, cho nên trong lòng buồn cười lại cảm động đồng thời. Liền cũng có chút phối hợp Vân Tước mà nói: "Đại gia ta hiện tại thật nghĩ bóp chết ngươi!"

"Hắc hắc. Bóp chết đại gia ta Tịch Nhan, người đi nơi nào tìm tốt như vậy song | tu đồng bọn nha, mà lại, đại gia thân thể của ta thể đều bị người cái này buồn nôn nam nhân thấy hết, ngươi nhưng phải phụ trách nói, tuy nhiên tịch Nhan đại gia ta phi thường chán ghét nam nhân!"

Vân Tước một Biên tại linh hà lá sen bên trên di nhiên tự đắc nằm, một Biên vô cùng hưởng thụ nói.

Lúc này, cái kia hội tụ từ sắc thiểm điện. Đã "Hư" một tiếng bỏ tới.

Giờ khắc này, Chu Nhược Thần cho dù là sớm cùng phòng bị. Cũng có loại vong hồn đại mạo cảm giác sinh ra, cái này Long Hồn thú mạnh, thậm chí căn bản cũng không tại hần cùng Vân Tước phía dưới, càng không nói đến, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, hiển nhiên là có thể khống chế Lôi Đình Chi Lực, phương diện tốc độ càng là kinh người chỉ cự Cổ Lão Yêu thú.

Cái này y hệt, chiến lực kinh người, tốc độ lại Nghịch Thiên, Chu Nhược Thần cùng Vân Tước phải cùng là địch, chỉ sợ là muốn ăn rất lớn thua thiệt.

Chu Nhược Thần toàn thân như rơi vào hầm băng, cơ hồ là cái kia một đạo từ quang thoáng hiện nháy mắt, Chu Nhược Thần đột nhiên ở giữa đã thuận di ra ngoài.

Mà lại, Linh Hồn Chi Lực Chu Nhược Thần cũng tới động đến cực hạn, tại trăm gao phạm vi bên trong, liên tục mấy lần thuận di, tránh đi khoảng cách nhất định.

Đúng lúc này.

Cái kia cự đại ngón tay cũng nhất chỉ đầu đâm xuống dưới.

Hiển nhiên, cái kia cự đại ngón tay cũng không cái gì khóa chặt năng lực, chỉ là lúc đầu khóa chặt về sau, liền sẽ dựa theo loại kia quy luật nhất chỉ đầu đâm xuống dưới.

Như vậy, khi Long Hồn thú lao xuống, Từ Sắc Lôi đình Bá Không đồng thời, cái kia cự đại chỗ ngón tay bao phủ ngàn gao phạm vi, lập tức bị nhất chỉ đầu đâm bên trong.

Lôi Đình Chi Lực lập tức lấp lóe ra ngoài, thoát ly Chu Nhược Thần cái này ánh mắt về sau, lập tức oanh đến cái kia cự đại trên ngón tay.

Tay kia chỉ định Cách nháy mắt, lập tức phương hướng bị lệch, lại một mực chỉ đầu hướng phía cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú thân thể đâm tới.

"Quả nhiên bị hấp dẫn đi! Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, cái này lại phải chú ý mẹ đoán chừng!"

Chu Nhược Thần mắt tròn nhìn lấy một màn này, lập tức trong lòng cũng có một ít thốn thức.

Bất quá, Chu Nhược Thần đối với tình huống như vậy, kỳ thực cũng có cân nhắc, cho dù là Vân Tước không nói, hần cũng sẽ lợi dụng loại hoàn cảnh này cùng Long Hồn Lôi Vân Thú năng lực, làm ra tương tự đối ứng chi pháp, chỉ là, Vân Tước nghĩ càng thêm triệt để một số.

Mà lại, Vân Tước có một chút không có đề cập, nhưng là Chu Nhược Thần cũng đã nhìn ra.

Long Hồn Lôi Vân Thú như vậy Thái Cổ di chủng, tại đã từng Tế Thiên vực đều không tồn tại, bây giờ lại tồn tại ở nơi này, lai lịch của nó là cái gì?

Phiến thiên địa này, vẫn chỉ là tính cái kia Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận nhất ngoại vì địa phương, bất luận là U Hồn, vẫn là cái kia cự đại ngón tay, hiển nhiên cũng đều tuyệt không phải là bình thường chi vật, nhưng là cái kia cự đại ngón tay, Chu Nhược Thần từ hỏi mình không có năng lực ứng dụng, thế nhưng là cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú, lại minh lộ ra ứng đối kinh nghiệm, mà lại không phải một lần Đặc Chủng Binh tại đô thị.

Như vậy, Chu Nhược Thần trên thực tế đã thôi diễn đi ra, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú, nhất định liền là tới từ Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận bên trong Thái Cổ di chủng.

Cũng chỉ có chỗ như vậy, mới có thể đàn sinh ra loại tồn tại này.

Mà lại, đã Long Hồn Lôi Vân Thú có thể tùy ý đi ra, cũng liền đại biểu nó có thể tùy ý đi vào.

Chu Nhược Thần cho dù là không thôi diễn, cũng biết rõ, Vân Tước là phi thường khát vọng tiến vào cái kia Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận bên trong, lấy tìm kiếm đến Niết Bàn Tiên Hoàng tuyệt thế truyền thừa.

Đối với Vân Tước mà nói, Sinh và Tử đều không trọng yếu, nhưng là truyền thừa một khi tìm đến, cơ hội này, liền tuyệt sẽ không vứt bỏ.

Chỉ bất quá, Vân Tước không muốn nói ra đến, bởi vì nàng sợ hãi Chu Nhược Thần sẽ không theo nàng cùng một chỗ mặt đối mặt phân này truyền thừa, dù sao không đi vào, vẫn là có cơ hội sống sót, mà đi vào, vậy liền là chân chính gần như Thập Tử Vô Sinh kết cục.

Cho nên, Vân Tước tại biểu hiện ra một số tùy ý cùng nhẹ nhõm cử động đồng thời, cũng có ngần ấy mà tư tâm.

Này một ít tư tâm, nàng cũng không có nói ra tới.

Nhưng, Chu Nhược Thần trong nháy mắt, cũng đã hiểu rõ.

Cho nên, tại mau né Long Hồn Lôi Vân Thú về sau. Chu Nhược Thần thân ảnh lập tức liền muốn hướng phía một phương hướng khác bỏ chạy, đồng thời lập tức truyền âm cho Vân Tước, nói: "Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú cùng cái kia cự đại thần bí ngón tay giao phong lên. Thừa dịp cái này bốn phía không có kinh khủng U Hồn, chúng ta có thể lập tức rời đi vùng này, từ tiến đến địa phương đi, ta có nắm chắc thoát đi ra ngoài. Đến thời điểm lộ tuyến, ta trên đại thể cũng đã biết rõ."

Chu Nhược Thần cố ý nói.

"A —— cái này, Chu Nhược Thần, chúng ta nếu không đi theo cái này Long Hồn Lôi Vân Thú đi xem một chút. Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú âm hiểm nhất lớn giấu kín bảo vật, chúng ta nói không chừng có thể thu được cực lớn thu hoạch —— tốt, Chu Nhược Thần. Người đứng là đang cố ý lừa gạt ta!"

Vân Tước nói, lập tức mở to hai mắt nhìn, liền nhìn thấy Chu Nhược Thần đã trực tiếp chủ động tới gần cái kia cự đại Thương Khung Cự Chi, căn bản không có quan tâm cái kia sinh tử hung hiểm nguy cơ.

Giờ khắc này. Vân Tước tuy nhiên tại oán trách. Thế nhưng là trong lòng, lại không tên xúc động một dưới, trong lòng nhiều hơn một phần không lời cảm động.

Tuy nhiên như vậy cảm động, nàng vừa sẽ nói đi ra?

Nàng cho tới bây giờ cũng sẽ không đem những này tình cảm biểu bên ngoài bây giờ.

"Vân Tước, về sau, như vậy quyết định, cũng không cần gạt ta, mà người cũng không cần lo lắng ta sẽ không tôn trọng lựa chọn của người. Trước đó một đường mờ mịt, thậm chí tại Thất Tinh Lục Dục bên trên thiếu quá nhiều. Tại quá trình lớn lên bên trong, các loại không đủ, đều thể hiện ra, nếu không phải là người, ta thật rất khó tưởng tượng, ta bây giờ lại là tình huống như thế nào.

Cứ việc, người có lẽ gánh chịu lấy trách nhiệm cùng sứ mệnh, nhưng là dứt bỏ những này, nếu không phải là người đồng ý, ta y nguyên cũng sẽ không có hôm nay!

Cho nên, cho dù là biết rõ rằng là chết, ta cũng sẽ không tránh lui.

Nhưng ta hi vọng, chúng ta về sau, có thể không cần kiêng kỵ quá nhiều, chân thành bề ngoài đứng."

Chu Nhược Thần thần sắc ngưng trọng, thật sự nói nói.

Vân Tước chần chờ một lát, lập tức không tên cười Thái Cổ Thần vương.

Cái kia phản nộ cười, cứ việc tùy ý, nhưng là rất thư thái.

Nàng không có trả lời, nhưng đây cũng là tốt nhất trả lời.

Mà Chu Nhược Thần, cũng đồng dạng lộ ra nụ cười.

Hắn đạt được đáp án.

"Chu Nhược Thần, cái kia Long Hồn thú, lần này hẳn là không có cách nào ngăn cản, cho nên nó nhất định sẽ tính kế người, lấy một cái bảo vật chấn trụ người, hoặc là thi triển một loại hình chiếu, đem nó thân ảnh của mình đánh ở trên người của người, hấp dẫn Cự Chi công kích người, sau đó nó mình sẽ ở

trong nháy mắt mở ra Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận, tiến vào bên trong.

Mà có Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận bảo vệ lời nói, như vậy, cái kia thần bí cự đại ngón tay, là sẽ không công kích, đây là Tiên Hoàng một mạch Đại Đế Cổ Mộ."

Vân Tước âm thanh ngưng trọng nói.

Nói, nàng cẩn thận chú ý ngoại giới biến hóa.

Ba cái hô hấp đi qua nháy mắt, Vân Tước bỗng nhiên nói ra: "Lại năm cái hô hấp về sau, lập tức thuận di đến —— "

"Tây nam phương hướng cái điểm đen kia vị trí!"

Chu Nhược Thần nói thẳng nói.

"Đúng! Ngươi đúng là cũng đã nhìn ra!"

Vân Tước chấn kinh nói.

"Ta nếu là nhìn không ra, lại như thế nào có thể trở thành Tiểu Tịch nhan ngươi song | tu đồng bọn đâu?"

Chu Nhược Thần cười, đồng thời trong nháy mắt, thân ảnh lóe lên, lập tức hóa thành một đạo lưu ánh sáng, xuất hiện ở cái kia điểm đen vị trí.

Quả nhiên, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú, lúc này lập tức đem một vệt ánh sáng ảnh tập trung đi ra, cái kia tốc độ quả nhiên là cực nhanh, trong nháy mắt bao phủ tại hư không, hóa thành một cái Long Hồn Lôi Vân Thú.

Mà chính nó, lại hóa thành một vệt ánh sáng ảnh, trong nháy mắt tập trung tại phía trước một mảnh vô hình trong không gian.

Không Gian chấn động, lập tức cái kia màu đen Ánh Sáng địa phương xuất hiện một cái trống rỗng, Chu Nhược Thần vào lúc này đột nhiên xuất hiện, về sau, thân ảnh như Lưu Quang vọt vào, đồng thời hất tay một quyền đánh ra, trực tiếp muốn ngăn cản cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú.

Long Hồn Lôi Vân Thú hơi kém Từ Sắc góc đều giận đến bốc lửa.

"Con bà nó, ngươi cái này Thăng Nhãi Con, chờ đại gia tiến nhập Cổ Trận về sau, đại gia giết chết ngươi!"

Long Hồn thú tức hồng hồng, lại là một đạo kinh khủng sấm sét màu tím hung hăng giết ra.

Lúc này, Chu Nhược Thần thân ảnh đã biến mất, mà sấm sét màu tím giết ra, ảnh hưởng cái kia Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận về sau, trận pháp phản bắn ra Sát Chiêu, liền quả thực là làm người tuyệt vọng.

Tuy nhiên Long Hồn Lôi Vân Thú hiển nhiên cũng không phải là bình thường Yêu thú, nó hiển nhiên là đối cái này một mảnh sát trận cực kỳ thấu hiểu.

Tại cái kia Cự Chi đâm xuống tới hủy diệt hư không thời điểm, Long Hồn thú lại một lần kiểu thuận di tránh né, lần nữa đối một cái phương vị, mở ra một mảnh Trận Pháp Không Gian, xông vào cái kia Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận bên trong.

Hư không, lập tức phát ra kịch liệt 'Ầm ầm' tiếng nổ mạnh, cái kia nhất chỉ đầu đâm Toái Không ở giữa khung bố trùng kích, cái kia Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận Sát Lục lực lượng, khiến cho Ngoại Giới quả thực là Hủy Thiên Diệt Địa, như phát sinh tuyệt thế Tai Kiếp.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Khổ Hồn Tác

"Ầm ầm—— "

Gần như hủy thiên diệt địa Năng Lượng, đánh thẳng vào Thiên Địa, Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận Hủy Diệt Chi Lực, cùng cái kia cự đại Cự Chi rất rõ ràng giao chiến đến cùng một chỗ.

Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận giết ra một đạo đạo đáng sợ U Hồn chi lực, mà vậy thì cự đại ngón tay, nhất chỉ đầu lại nhất chỉ đầu đâm ra, Thiên

Địa, đang không ngừng phá nát, lại đang không ngừng khôi phục.

Từng mảnh từng mảnh đáng sợ hỗn loạn lỗ đen bạo phát, nổ tung, lại lâm vào trong hư vô, cuối cùng bình tĩnh lại.

Rất lâu sau đó, cái kia cự đại ngón tay vỡ nát, hóa thành một mảnh đen thui màu đen bột mịn, giống như là Cổ Lão Tà Linh năng lượng khí tức, tiêu tán giữa thiên địa.

Mà Niết Bàn Tiên Hoàng Tịch Diệt Trận bên trong Năng Lượng, thì không ngừng hợp thành tụ lại, lại lần nữa tạo thành từng cái Cổ Lão mà hung tàn U Hồn, không có cái gì Ý Thức mờ mịt đi về phía trước.

Thế giới bên ngoài, lần nữa khôi phục bình tĩnh, bưng bình nếu không có phát sinh bất luận cái gì tranh đấu, phá nát hư không cũng lần nữa khôi phục được đáng đáp ban đầu.

Chu Nhược Thần xông vào trận pháp nội bộ thế giới về sau, cũng không có lập tức rời đi, ngược lại tại trận pháp bên trong ngừng lại, ánh mắt vô cùng ngưng trọng nhìn lấy phương xa.

Thiên Địa vỡ nát, hư không đổ sụp một màn, thật sâu đánh sâu vào tâm linh của hắn, để thần sắc của hắn cực kỳ ngưng trọng.

Đặc biệt là cái kia sau cùng một khắc, khi cái kia Thương Khung Cự Chỉ hóa thành một mảnh đen thui màu đen Tà Linh năng lượng thời điểm, Chu Nhược Thần Linh hồn cũng hơi run run một bên dưới yêu lam xấu nữ cấp trên.

Hắn phảng phất thấy được cực kỳ không thể tưởng tượng nổi đồ vật.

"Làm sao... Làm sao có thể là Tà Linh chi lực... Tà Linh..."

Chu Nhược Thần trong lòng tự lẩm bẩm, cả người ngu ngơ rất lâu.

Thẳng đến. Vân Tước bỗng nhiên nhắc nhở Chu Nhược Thần thời điểm, Chu Nhược Thần mới hồi phục tinh thần lại.

"Chu Nhược Thần, chú ý một chút. Cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú đã tiến đến, mà lại lần này nó tồn tại không nhỏ, chỉ sợ là sẽ đối với chúng ta không khách khí."

Vân Tước trực tiếp mở miệng nhắc nhở.

Loại này nhắc nhở, tự nhiên cũng là trong tâm linh âm thanh, cũng không có hiển hóa tại bên ngoài.

Chu Nhược Thần lấy lại tinh thần, nói: "Đã như vậy, chúng ta liền lại cho nó hung hăng một kích. Ngươi Tiên Hoàng Lôi Viêm Chiến Hồn quyết trực tiếp thi triển đi ra, ta vì ngươi gia trì Hồn Khí, khí huyết chi lực. Dạng này, ngươi một kích, có thể làm cho nó biết rõ, nơi này ai mới là lão đại!"

Chu Nhược Thần lạnh giọng truyền âm nói.

Bỗng nhiên gặp phải Tà Linh phương diện tin tức. Chu Nhược Thần đối với nơi này đã không chỉ là một chút hứng thú. Mà là nhiều rất nhiều vô cùng thâm thúy ý nghĩ.

Nếu là không có tiến vào nơi này, cho dù là gặp được Tà Linh, Chu Nhược Thần cũng sẽ nghe theo phụ vương hắn, nhất định sẽ tránh đi những này đáng sợ đồ vật.

Thế nhưng là mắt dưới, bước vào cái này Niết Bàn Tiên Hoàng trong cổ mộ, Chu Nhược Thần cũng sẽ không lại tránh lui.

Đã chính diện gặp được, như vậy nơi này, cũng không có cái gì đường sống có thể nói. Chu Nhược Thần lại sẽ còn đi lo lắng cái gì?

Vân Tước nghe được Chu Nhược Thần, hơi trầm tư một lát. Lập tức Nhãn Quang sáng lên, nói: "Không tệ, cái này Phương Pháp hoàn toàn chính xác có thể thực hiện, mà lại, chúng ta một khi cảm hạ cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, chí ít, nó đối với nơi này hiểu rõ, nhất định sẽ cho chúng ta chỗ tốt rất lớn."

Vân Tước đối với nơi này, cũng là tràn đầy mong đợi, mà lại, như thế một nơi khủng bố, nếu như có thể có ở trong đó sinh hoạt Long Hồn Lôi Vân Thú vì chỉ dẫn, ngược lại là chưa hẳn không có cơ hội sống sót, dù sao Long Hồn Lôi Vân Thú là có thể tùy tiện rời đi cùng tiến vào cái này Cổ Lão địa phương.

"Ừm, vậy ngươi liền chuẩn bị tốt, ta lại đi tính kế nó một lần, súc sinh kia, tâm cơ cũng không ít, cáo già, thủ đoạn không tầm thường! Mà hắn trước mắt còn không biết rằng chúng ta là hai cái tồn tại, cho nên ta thi triển một chút mà thủ đoạn, nó nhất định phải trúng chiêu! Bất quá, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú rất rõ ràng có được rất nhiều pháp bảo, chúng ta muốn coi chừng!"

Chu Nhược Thần ngưng trọng nói.

"Đó là tự nhiên, nếu bàn về cướp đoạt bảo vật thủ đoạn, hắc hắc, ta Vân Tước Tiên Hoàng Lôi Viêm Chiến Hồn quyết, cái kia nhưng là chân chính đồ tốt a! Hắc hắc."

Vân Tước cười hắc hắc, như vậy biểu lộ, ngược lại là đích thật là vô cùng bỉ ổi.

Chu Nhược Thần không tên tâm tình liền tốt lên rất nhiều, cũng liền không như vậy nghiêm túc cùng ngưng trọng.

Vân Tước cử động như vậy, cũng làm cho Chu Nhược Thần tâm bình thường trở lại rất nhiều.

Cho dù là mặt đối Tà Linh, bỗng nhiên tiến nhập một số bí ẩn chân tướng vòng tròn hoặc là ẩn tàng vài trong cục, thì tính sao? Như phụ vương hắn nói tới, đối thì ăn, vậy lại liền ngủ, nhân sinh khổ đoán, không cần nghĩ như vậy quá nhiều quá phức tạp quá sâu sắc.

Cả một đời đáng giá, cũng đã làm cho.

Chu Nhược Thần tâm tính rất nhanh liền bình thường trở lại, cũng vì vậy mà phát sinh một chút nhỏ xui biến hóa, tâm tính cũng liền so trước đó càng thêm rộng rãi cùng bình thường trở lại một sùng đến cùng: Xấu bụng Chồng đùa manh thế chương mới nhất.

Lúc này, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú kỳ thực cũng đã hoàn toàn tiến nhập trận pháp bên trong phạm vi, cái không gian này có chút kiềm chế, có chút âm lãnh, so với ngoại giới hoàn cảnh càng thêm hồngбет, giống như là chỉ có đen Thiên Địa.

Cái này cùng Chu Nhược Thần đã từng tiếp xúc đến Bạch Sơn Hắc Thủy tình huống có chút tương tự, nhưng, Chu Nhược Thần biết rõ, nơi này cũng không phải Bạch Sơn Hắc Thủy chi địa, mà như vậy a một cái Cổ Lão Đại Đế mục đích nội bộ hoàn cảnh.

Một chỗ Chí Âm hung thần hoàn cảnh.

Tiên Hoàng Đại Đế Cổ Mộ, hoàn cảnh, kỳ thực cũng có thể tưởng tượng, tuyệt sẽ không là cái gì tốt hoàn cảnh.

Tiên Hoàng, đã từng là tuyệt thế chí dương chi vật, nhưng là tại Niết Bàn Hóa Đạo về sau, đạt đến cực hạn Chí Dương Chi Đạo hủy diệt về sau, vật cực tất phản, liền là chân chính Chí Âm Chi Địa.

Chí Âm Chi Địa sinh ra sinh mệnh chờ hết thảy, liền nhất định là Phi Thường Tà Ác mà hung tàn âm lãnh.

Như vậy, rất bên dưới hoàn cảnh như vậy, liền hoàn toàn nằm trong dự liệu.

So ra mà nói, có thể sắp tới dương Niết Bàn tu luyện ra Chí Âm lực lượng Vân Tước mà nói, đích thật là cực kỳ xuất sắc thiên phú.

"Long Hồn Lôi Vân Thú xuất hiện, Chu Nhược Thần, ngươi lo lắng chút."

Lúc này, Vân Tước đã cẩn thận tại Chu Nhược Thần trong lòng nhắc nhở.

"Ta biết, lấy ta Hồn Lực tràn ra khắp nơi chi pháp, chỉ cần xuất hiện tại trăm gao Phương Viên, ta liền có thể hoàn toàn phát giác được —— đi ra. Khá lắm, đúng là lại vận dụng một kiện đặc thù Cổ Lão binh khí, đây là vật gì?!"

Chu Nhược Thần trong lòng nghiêm nghị, không khỏi lấy làm kinh hãi.

Trong một chớp mắt, hắn cảm nhận được một cỗ cực kỳ cường đại khóa chặt cùng trói buộc lực lượng cuốn tới.

"Đây là 'Khôn Hồn Tác', là một loại tòa hồn bảo vật, có chút không tệ!"

Vân Tước âm thanh ngưng trọng nói.

"Cái này Khôn Hồn Tác, đúng là có như vậy hiệu quả, tuy nhiên không sao, ta liền để nó khóa lại, sau đó chủ quan phía dưới, ngươi động thủ lần nữa, liền dễ dàng hơn."

Chu Nhược Thần nói.

"Ừm, ngươi thử một chút phải chăng có thể đem cái này Khôn Hồn Tác, đưa vào Linh Hà bí cảnh bên trong, đưa vào Linh Hà bí cảnh bên trong, liền có thể trực tiếp chặt đứt hắn cùng cái kia Khôn Hồn Tác liên hệ, liên hệ vừa đứt, nơi này, ta trực tiếp lấy Niết Bàn Hóa Diễm, đem một lần nữa luyện hóa, lấy tinh huyết Huyết Tế Tế Luyện, chiếm lấy bảo vật của hắn."

Vân Tước lập tức nói.

"Vì sao không phải ta Tế Luyện?"

Chu Nhược Thần phản hồi.

Hắn đương nhiên không quan tâm một cái chỉ là Khôn Hồn Tác, chỉ là thói quen tại cùng Vân Tước cãi nhau vài câu.

"Hắc hắc, ta Huyết Tế về sau, vậy cái này Khôn Hồn Tác, lại trực tiếp vậy nhốt nó hồn, để hắn chịu không nổi, trên thế giới này bị ai nhất sự tình, kỳ thực cũng không ai qua được nó pháp bảo của mình đem chính nó vậy nhốt ở."

Vân Tước cười hi hi nói.

Chu Nhược Thần nghe vậy, trên trán lập tức toát ra một mồ hôi lạnh trên trán.

Hắn khó có thể tưởng tượng, đến lúc đó cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú nếu là bị mình Khôn Hồn Tác cho khóa lại, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú Tâm Lý ám ảnh diện tích nên lớn bao nhiêu Địa Ngục ác linh.

Chu Nhược Thần nghĩ đến, lúc này phảng phất có cảm ứng, lập tức thuận di mà ra, đồng thời tịch diệt Tà Tôn Chiến Hồn ấn cũng trực tiếp ấn chứa khí huyết chi lực, hội tụ mà ra, một đạo Sát Lục dấu ấn mang theo Niết Bàn Cửu Biến chi lực Sát Lục mà ra.

Cái này cho dù là muốn thi triển kế hoạch, nhưng là cũng không thể Thái Minh lộ ra, dù sao cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú cũng không phải cái Đứa ngốc.

Cho nên, Chu Nhược Thần là chân chính phóng xuất ra Lục cấm Bích Lũy chiến lực, sau đó phóng xuất ra cực hạn Sát Lục Công pháp.

"Ông —— "

"Xuy xuy —— "

Từ Sắc Lôi Đình Chi Lực, nhất cử vỡ vụn tịch diệt Tà Tôn Chiến Hồn ấn, cự đại trùng kích Năng Lượng, đem Chu Nhược Thần trực tiếp phản chấn ra ngoài.

Chu Nhược Thần ngược lại thối lui ra khỏi hơn mười gạo phạm vi, mà cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú, cũng đồng dạng rút lui năm, sáu bước, hiển nhiên cũng không tốt đẹp gì.

"Tê, này nhân loại, ngược lại là rất cường đại a, vậy mà có thể cùng bản Long gia gia ta thế lực ngang nhau! Quả nhiên bất phàm! Khó trách Long gia gia ta chủ quan phía dưới, bị thiệt lớn."

Long Hồn Lôi Vân Thú trong lòng thầm nhủ đồng thời, cái kia ấn mà không phát Khôn Hồn Tác, trực tiếp bị một đạo tử quang Kích Hoạt, lập tức, cái kia Khôn Hồn Tác đột nhiên ở giữa như Lưu Quang, trong một chớp mắt trực tiếp sát nhập vào Chu Nhược Thần trong mi tâm.

Bởi vì là Linh hồn khóa chặt, cho nên Chu Nhược Thần nhưng thật ra là trốn không thoát, chỉ bất quá, Chu Nhược Thần lại nghiêm túc, cho dù là trốn không thoát, hắn cũng vẫn còn đang trong một nhịp hít thở thuận di bảy lần dùng để trốn cái này Long Hồn Lôi Vân Thú Khôn Hồn Tác.

Chỉ bất quá, tại Long Hồn Lôi Vân Thú lộ ra khinh bỉ mà ánh mắt trào phúng dưới, Chu Nhược Thần lập tức biểu hiện ra phần nộ cùng hung tàn không cam lòng màu.

Quả nhiên, biểu lộ như vậy hiện lên hiện lúc đi ra, Long Hồn Lôi Vân Thú lập tức cười híp mắt đi tới.

Lúc này, Chu Nhược Thần Linh hồn đã bị cái kia Khôn Hồn Tác trực tiếp khống chế.

Cũng chính là vào thời khắc ấy, Linh Hồn Chi Lực mất đi công hiệu nháy mắt, Chu Nhược Thần Linh hồn tính cả cái kia Khôn Hồn Tác, bỗng nhiên bị đã sớm chuẩn bị xong Vân Tước khẽ hấp, liền hút vào mi tâm chỗ sâu Linh Hà bí cảnh bên trong.

Quả nhiên, giờ khắc này, cái kia Khôn Hồn Tác cũng lập tức bị cuốn vào Linh Hà bí cảnh bên trong, Khôn Hồn Tác khóa lại Linh hồn, đúng vậy khóa kín trạng thái, nếu là không có Khôn Hồn Tác chủ nhân giải trừ thủ đoạn, cái này Khôn Hồn Tác là biết một thẳng khóa lại Linh hồn.

Nhưng lúc này, Chu Nhược Thần Linh hồn tiến nhập Linh Hà bí cảnh về sau, tình huống kia lại khác biệt.

Đã mất đi Long Hồn Lôi Vân Thú Linh Hồn Khí Tức khóa chặt về sau, Khôn Hồn Tác lập tức thuộc về một loại hoàn toàn khóa chặt trạng thái.

Lúc này, Vân Tước lại lập tức vô cùng vui sướng bay tới, nói: "Nhược Thần, hơi cẩn thận một chút, ta Tiên Hoàng Lôi Viêm Chiến Hồn quyết sẽ sinh ra cực kỳ cường đại Niết Bàn Tử Viêm, đến lúc đó, có nhất định khả năng sẽ đối linh hồn của ngươi tạo thành thương tổn, nhưng là không sẽ mãnh liệt bức náo, ngươi vận chuyển Niết Bàn Cửu Biến pháp, liền có nhất định ứng đối năng lực."

Vân Tước lập tức vô cùng kích động nói.

Tựa hồ như Khôn Hồn Tác dạng này đồ chơi, nàng là cực kỳ ưa thích.

Đã Vân Tước như thế ưa thích, Chu Nhược Thần làm thế nào có thể cùng tranh đoạt chứ? Cứ việc Chu Nhược Thần đối với cái đồ chơi này cũng thật cảm thấy hứng thú.

Bất quá, Vân Tước về sau một mực đi theo hắn, như vậy thứ này tại Vân Tước trong tay vẫn là trong tay hắn, vậy cũng không có cái gì khác biệt.

P/s: tối rảnh làm tiếp đi nấu com cho vk iu đã

Chương 81: Làm một món lớn

"Vân Tước, người có được Niết Bàn Tử Viêm, mà ta, lại có được Tịch Diệt Tử Viêm a! Người đã quên, huyết mạch của ta, là chân chính Lôi Diễn Thánh Địa huyết mạch a, thể nội Tịch Diệt Tử Viêm, bản thân liền không thể so với người Tiên Hoàng Niết Bàn Tử Viêm phải kém, cho nên người cứ việc động yên tâm toàn lực thi triển người Niết Bàn Tử Viêm, đối với ta mà nói, không tính là gì."

Chu Nhược Thần mỉm cười, nói.

Vân Tước tuy nhiên có một ít thủ đoạn, nhưng là Chân Đan cảnh Nhất trọng Cảnh Giới Hòa Hồn sư Nhất trọng năng lực, muốn Tế Luyện cái này 'Khôn Hồn Tác', chỉ sợ là cũng có chút khó khăn, nếu là lại để cho nàng bỏ tay bỏ chân, nàng Tế Luyện quá trình, ngược lại để cho người ta lo lắng, làm không tốt, sẽ còn tại địa phương khác cho linh hồn của hắn 'Trọng thương'.

Dứt khoát, Chu Nhược Thần liền để cho nàng toàn lực hành động tốt.

Chu Nhược Thần tự thân, đối với Tịch Diệt Tử Viêm, cũng là ở vào nghiên cứu bên trong, mà huyết mạch của hắn Linh hồn trải qua 'Thánh Linh' gột rửa, như thế nào tùy tiện bị Niết Bàn Tử Viêm luyện hóa?

Càng không nói đến, chính hắn bây giờ cũng là có được « Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp trong người, trong thân thể chảy xuôi, cũng là Niết Bàn Cửu Biến Niết Bàn Lực.

Đều là Niết Bàn Lực, giống nhau mà sinh, lại thêm hắn tự thân đối với Hóa Diễm Sức Chịu Đựng cùng vận dụng năng lực, cái này Niết Bàn Tử Viêm, có thể thương tổn hắn khả năng, hoàn toàn vì số không Hùng Bá Thần Hoàng.

Chu Nhược Thần khẳng định như vậy mà nói, Vân Tước quả nhiên là vui mừng quá đổi, lập tức bảo trợ Chu Nhược Thần Linh hồn, bẹp một thanh liền hôn lên.

"Tiểu tử, đại gia thưởng người, đại gia Tịch Nhan nhìn người càng ngày càng thuận mắt, về sau, đại gia bao nuôi người!"

Vân Tước vô cùng hưng phấn nói.

Đối với như vậy người điên Vân Tước, Chu Nhược Thần cũng chỉ có thể ào ào cười một tiếng. Không còn ứng dụng.

Lúc này, Chu Nhược Thần cũng lưu ý đến tình huống ngoại giới.

Ngoại Giới nhục thể của hắn, tại Linh hồn bị vây nhốt nháy mắt. Lập tức thuận di một dưới, đó là sau cùng một lần thuận di, vì chính là không cho Long Hồn Lôi Vân Thú Sát Lực công kích rơi vào nhục thể của hắn bên trên.

Sau đó, Khôn Hồn Tác cùng Linh hồn đột nhiên biến mất, đã mất đi cảm ứng cùng Chúa tể chi lực về sau, Long Hồn Lôi Vân Thú cũng không khỏi chính nhiên một cái nháy mắt.

Tiếp theo, nó liền vô cùng mất trọn tròn nhìn lấy. Cái kia trước đó vô cùng hung tàn giảo hoạt nhân loại, bỗng nhiên từ trên cao rơi dưới, Linh hồn khí tức. Hoàn toàn biến mất.

"Chết rồi?"

"Con bà nó không phải đâu? Nhưng là, Long gia gia ta Khôn Hồn Tác đâu? Khôn Hồn Tác đâu? Con bà nó đó là Long gia gia ta ở chỗ này Tế Luyện năm mươi năm bảo bối a! Cứ như vậy không có?"

Long Hồn Lôi Vân Thú mất trọn tròn đồng thời, nhìn thấy cái kia giảo hoạt nhân loại nhục thân trực tiếp rơi rơi xuống hư không, hung hăng đập vào trên mặt đất không có nửa điểm động tĩnh thời điểm. Nó lập tức cũng là nổi giận.

"Đáng chết a! Đáng chết. Còn tưởng rằng gặp được một bữa ăn ngon, lại không nghĩ! Cái này đáng chết giảo hoạt nhân loại, Long gia gia muốn đem người cùng vô thượng thân được nấu luyện đến cùng một chỗ, luyện chế thành vì Thái Cổ huyết mạch Bất Tử Thần Dược!"

Long Hồn Lôi Vân Thú âm thanh như sấm, gầm thét, linh hồn của nó chi lực bốn phía tràn ngập, cảm ứng, nhưng là một mực không cảm ứng được cái gì Khôn Hồn Tác khí tức. Lập tức, nó cũng có chút hồng mắt.

Cái này kết quả. Tuyet đối để hắn vô pháp tiếp nhận.

"Con bà nó, Long gia gia ta đã tổn thất chấn Thiên Tán, đã mất đi hồi khuyết, bây giờ lại không Khôn Hồn Tác!"

Tam đại chí bảo a! Còn không có tinh luyện ra Khí Hồn, một khi ra Khí Hồn, cái này là có thể ửng có thần tính Cổ Lão bảo vật a! Đến lúc đó, có thể trưởng thành trở thành Vô Thượng Thần Bình lợi khí thậm chí là càng thêm đáng sợ Đế Bình a!"

Long Hồn Lôi Vân Thú phun ra một ngụm máu, hơi kém điên rồi.

Đây không phải bị thương thổ huyết, mà là đau lòng thổ huyết.

Cái kia mỗi một món pháp bảo, đều là tâm huyết của nó a! Vì những này tâm huyết, những này Tâm Can Bảo Bối, nó đều có thể cùng người khác liều mạng!

"Đều tại ngươi, đều tại ngươi! Lần này không đem ngươi trong huyết mạch Cổ Lão Đế Huyết Đế văn đều nấu luyện trở thành Bất Tử Thần Dược, không đem ngươi Đế Huyết Đế văn nấu luyện trở thành thần dược phong vận Thần Tinh chi lực, Long gia gia liền theo họ ngươi!"

Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú mặt đen lên, rũ cụp lấy cái mũi, thỉnh thoảng đánh ra một nháy mũi, cái mũi bị lôi điện Hòa Diễm bổ, đã đều thiêu chín, tuy nhiên huyết mạch của nó vô cùng cường đại, khôi phục năng lực cũng có chút không tệ, bây giờ đã thời gian dần trôi qua khôi phục.

Chỉ bất quá sinh ra hoàn toàn mới huyết nhục quá trình, cái mũi sẽ rất ngứa, rất ngứa liền sẽ nháy mũi, đây quả thực là một loại chưa từng có trải nghiệm qua hồng bét cảm giác.

Hành hạ như thế mấy lần, Long Hồn Lôi Vân Thú nước mũi cùng nước mắt đều chảy ra, chặt vật chỗ, liền có thể thấy được lổm đổm.

Khi loại cảm giác này tốt lên rất nhiều thời điểm, Long Hồn Lôi Vân Thú cũng không khỏi thở ra một thanh trọc khí, cả người cũng bình thường trở lại rất nhiều tinh quang thôi xán: Trọng sinh đệ nhất Ảnh Hạo.

"Đáng chết, nếu không phải ngươi có Đế Huyết khí tức, Long gia gia ta chỗ này thư thái như vậy, làm thế nào có thể đi ra ngoài chịu khổ bị tội, thật sự là tiện nghi ngươi!"

Long Hồn Lôi Vân Thú nói thầm lấy, lúc này, nó bỗng nhiên thân thể chấn động, lập tức thất khiếu đều chảy ra máu tươi.

"A a a —— Khôn Hồn Tác dấu ấn cắt đứt! Ai, là ai!"

Lúc này, Long Hồn Lôi Vân Thú lập tức cũng không khỏi vô cùng cảnh giác cảm ứng tứ phương, nhưng không có phát hiện có cái gì dị thường mãnh khỏe xuất hiện.

Mà Khôn Hồn Tác khí tức, cũng không có bày biện ra đến, cảnh giác hồi lâu, Long Hồn Lôi Vân Thú đều không có phát giác được dị thường, nó lúc này mới vô cùng cảnh giác một đạo từ sắc thiểm điện bổ vào Chu Nhược Thần trên thân, sau đó cắn một cái lấy Chu Nhược Thần bắp chân, sau đó hất lên, đem Chu Nhược Thần trực tiếp vung ở sau lưng, kéo lấy liền chạy.

"Hừ —— "

Cái kia Tốc Độ Chi Khoái, quả thực là gặp phải vô tận kinh khủng truy kích.

"Trước đó cái kia Tử Thi vốn là chết, bỗng nhiên sống, tất nhiên là sinh ra Thần Tinh Hung Hồn gây nên, nếu là như vậy, như vậy vật này một khi xuất hiện, lại bị ta dùng Khôn Hồn Tác khóa lại, liền tất nhiên sẽ trong nháy mắt mang theo Khôn Hồn Tác thoát đi, thoát đi địa phương, cái kia nhất định đúng vậy! Âm Hồn Niết Bàn Hàn Đàm! bên trong. Khôn Hồn Tác nếu là tiến vào bên trong, như vậy Long gia gia ta cùng Khôn Hồn Tác liên hệ bị trong nháy mắt ăn mòn rơi, liền không thể bình thường hơn được."

Long Hồn Lôi Vân Thú không ngừng nói thầm lấy, âm thanh tuy nhiên rất nhỏ, nhưng là Chu Nhược Thần cùng nó gần như thế, tại Linh Hà bí cảnh bên trong Vân Tước cùng Chu Nhược Thần lại như thế nào không biết rằng đâu?

Vân Tước thi triển Niết Bàn Tử Viêm về sau, quả nhiên trong nháy mắt liền cắt đứt cái kia phản liên hệ, sau đó bắt đầu Huyết Tế Tế Luyện Chi Pháp.

Loại này Huyết Tế bình khí chi pháp, cũng chính là cùng Chu Nhược Thần trước đó chỗ đề cập Luyện Khí tam đại Phương Pháp Đệ Tam Đại Phương Pháp là giống nhau. Lấy máu tươi Huyết Tế, khiến cho Khôn Hồn Tác cùng tự thân Linh hồn triệt để phù hợp, lấy một phần mười khí huyết chi lực Huyết Tế một phần mười phần trán. Cứ như vậy, tại Thao Khổng bên trên hao tổn Năng Lượng nhỏ, đối với bình khí chương khổng cũng chỉ có một phần mười trình độ, phát huy uy lực tuy nhiên không thể so với Toàn Thịnh trạng thái mạnh, nhưng lại càng thích hợp mắt bên dưới cảnh giới này thi triển.

Vân Tước Huyết Tế sau khi hoàn thành, Chu Nhược Thần cảm qua Khôn Hồn Tác, cẩn thận cảm ứng suy tư một lát. Đối với trên đó Cổ lão thái sơ Phù Văn, cũng có sự hiểu biết nhất định.

Chỉ bất quá, ở trong đó Phù Văn. So với Thái Sơ Phù Văn càng thêm Cổ Lão, thâm thúy, cái này khiến Chu Nhược Thần lý giải, gặp phải cực lớn khó khăn.

"Cái này Khôn Hồn Tác. Không thể coi thường. Kỳ lai lịch, có thể muốn so. . . Quá cạnh đầu thêm Cổ Lão. Nếu là như vậy, như vậy, kỳ lai lịch, muốn đạt tới Tiên Hoàng Khổng Tước thời đại còn phải sớm hơn niên đại."

Chu Nhược Thần phán đoán nói.

"Đó là đương nhiên, Chu Nhược Thần ngơ ngác a, Tiên Hoàng Khổng Tước chỉ là Tiên Hoàng một mạch Tổ Tiên một trong, nhưng là Tiên Hoàng Đại Đế. Lại là Tiên Hoàng Khổng Tước tổ tông, mà ở trong đó. Là Tiên Hoàng Khổng Tước lão tổ tông Niết Bàn chi địa, đã từng là rất nhiều thời đại đều tồn tại Truyền Thuyết nhưng là một mạch không có Tiên Hoàng một mạch sinh mệnh từng tiến vào trong đó."

"Đương nhiên, cũng có khả năng tiến nhập, nhưng là đều chết sạch. Như vậy, nơi này xuất hiện pháp bảo, so Thái Sơ Thời Đại, tự nhiên là muốn sớm hơn một chút. Thời đại kia, hẳn là bị xưng là 'Thiên Hoang thời đại', tuy nhiên cụ thể, ta liền không hiểu rõ."

Vân Tước đẩy về khinh bỉ nói.

Bị Vân Tước rất khinh bỉ, Chu Nhược Thần cũng lơ đãng, trên thực tế, Vân Tước nói không sai, thật sự là hẳn là không để ý đến nơi này là Tiên Hoàng Khổng Tước lão tổ tông sự thật.

Bất quá, Vân Tước có mấy lời, cái kia là không đúng Đào Vận Song Tu chương mới nhất.

"Nếu như không có người từng tiến vào, như vậy thì sẽ không Lưu Hạ đối ứng Truyền Thuyết cùng tin tức, như vậy người cho dù là đến nơi này, cũng sẽ không biết rõ nơi này chính là Tiên Hoàng Đại Đế Cổ Mộ chi địa."

Chu Nhược Thần cười nói.

Tiếp theo, hẳn đồng dạng lấy ánh mắt khinh bỉ nhìn Vân Tước một chút.

Vân Tước bay nhảy hai bên dưới cánh, giận nói: "Người cho rằng người Vân Tước đại gia không biết rằng? Vân Tước đại gia chỉ là sợ IQ của người khó có thể lý giải được cho nên chưa hề nói như vậy kỹ càng thôi!"

Vân Tước đây đương nhiên là hung hăng càn quấy, nhưng, ai bảo nàng là Vân Tước là tiểu thí hài đâu?

Chu Nhược Thần mỉm cười, cũng lơ đãng.

Lập tức, hẳn cũng chú ý tới Ngoại Giới cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú tự làm bầm một ít lời, không khỏi mặt đều đen lại.

"Móa, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú lại muốn đem ta cùng một số thần dược nấu luyện, nấu luyện trở thành mỹ thực, thành vì cái gì Bất Tử Thần Dược, các người những này Yêu thú, đều là hung tàn như vậy?"

Chu Nhược Thần trực tiếp đem Vân Tước cùng Long Hồn Lôi Vân Thú tính thành cùng một bọn.

"Phi, người mới là Yêu thú, cả nhà người đều là Yêu thú!"

Vân Tước trừng Chu Nhược Thần Linh hồn một chút, lập tức, nàng thân thể chấn động, nói: "Đúng a, Bất Tử Thần Dược!"

Nàng nói, trong mắt lập tức Lưu Quang dị sắc lấp lóe mà qua, đồng thời cái kia nóng rực cùng nóng bỏng ánh mắt, rõ ràng bộc lộ ra nội tâm của nàng cự đại kích động cùng đã vọng.

"Lại nghĩ đến cái gì vô sỉ thủ đoạn rồi? Nhìn thấy người như vậy, ta đoán chừng Long Hồn Lôi Vân Thú muốn thổ huyết —— ta đã biết, người thủ đoạn, không tệ!"

Chu Nhược Thần nói, lập tức trong lòng hơi động, cũng đã biết rõ Vân Tước ý nghĩ.

Vân Tước ánh mắt sáng lên, nói: "Như thế nào, làm một món lớn?"

"Máu chốt là rất có thể, nhục thể của ta sẽ bị nung nấu trở thành Bất Tử Thần Dược!"

"Không sao, chúng ta không sợ Hóa Diễm a, người không biết sao? Mà lại nó Hóa Diễm có thể có chúng ta Hóa Diễm mạnh? Cho dù là Lôi Viêm Hóa Diễm, cũng chỉ sẽ so với chúng ta Hóa Diễm yếu mà không thể so với chúng ta Hóa Diễm mạnh, cứ như vậy, ta làm bộ, để nó không ngừng hướng phía trong lò đan đầu nhập trần quý thần dược, chúng ta lại ở bên trong không ngừng nuốt vào hoặc là luyện hóa hết, sau đó thả một chút đặc thù mùi thuốc ra ngoài mê hoặc nó.

Chờ nó cảm thấy đan gần thành về sau, chúng ta mở Đan Lô nhảy mất, người Bạo Khởi, ta phóng thích Khôn Hồn Tác, đánh chết cái kia nha!"

Vân Tước vô cùng hung tàn nói.

Chu Nhược Thần điểm một cái đầu, nói: "Ta lưu ý đến, cái này Long Hồn thú một thân là bảo bối, mà lại nó mi tâm lấp lóe, trong đó hẳn là cất giấu một cái có chút nghịch thiên Không Gian Giới Chỉ, trong giới chỉ có rất nhiều bảo bối, đến lúc đó người đem nó lột sạch."

Chu Nhược Thần cũng mất ánh sáng lóe ra nói.

"Không tệ, cái này Long Hồn thú Song Giác cũng thích hợp chế tạo trở thành cường đại binh khí, máu của nó cũng là ứng có thần tính Cổ Lão Đế Huyết, cũng không thể lãng phí."

Vân Tước đã tại chảy nước miếng.

Lúc này, Long Hồn Lôi Vân Thú là không biết, nó đã lần nữa vô cùng bị kịch bị hai cái Vô Lương gia hỏa cái triệt để tính kế chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Lão phu còn muốn cầu xin tha thứ đâu!

Nhìn lấy Tiểu Vân tước Tịch Nhan chảy miệng thủy, sáng mắt lên bộ dáng, Chu Nhượng Thần biểu lộ cũng biến thành đặc sắc.

Tuy nhiên trong lòng của hắn đã tại đáng thương cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú, nhưng ai để Tiểu Vân tước miêu tả đi ra Lam Đồ là tốt đẹp như vậy đâu?

Đừng nói là Tiểu Vân tước Tịch Nhan, chính là Chu Nhượng Thần mình, cũng đều bị tốt đẹp như vậy tiền cảnh hấp dẫn.

Thật nếu là như vậy, như vậy một khi hết thấy thuận lợi, cảnh giới của hắn không chỉ có phải thật lớn tăng lên, mà lại chiến lực, càng là vô cùng có khả năng đánh vỡ Lục cấm Bích Lũy, bước vào chân Kinh Thiên Địa thất cấm chiến lực.

Thất cấm chiến lực!

Đây là sao mà đáng sợ chiến lực, cho dù là có đi qua Trí Nhớ, nhưng là bây giờ như vậy Cảnh Giới, có thể có chiến lực như vậy, y nguyên vô cùng kinh người.

Trước đó cái kia Hậu Tông Duyên, sở dĩ được xưng là 'Thiếu niên Thần Linh', một mặt là bởi vì nó Hư Đan cảnh Tứ trọng Cảnh Giới đối ứng chiến lực, đạt đến gần sáu sự đáng sợ, mà lại, huyết mạch của hắn thiên phú cũng vô cùng Nghịch Thiên.

Bây giờ, Chu Nhượng Thần như tại bây giờ, tại Chân Đan cảnh Cảnh Giới liền phá vỡ Lục cấm Bích Lũy, cái kia Chân Đan cảnh cảnh giới này, hắn liền có thể trực tiếp vô địch.

Cùng Cảnh Giới, lại vô địch tay!

Một bước một cái dấu chân, mỗi một bước, đều làm đến vô địch cùng cảnh giới, cái này, đúng vậy Chu Nhượng Thần đối yêu cầu của mình.

Có thể đi tới một bước nào, không trọng yếu. Trọng yếu là, đem mỗi đi ra một bước kia, đều biến đến vô cùng an tâm, kiên định, vững chắc như Bàn Thạch Cự Sơn, vị nhưng bất động.

"Xem ra, Chu Nhượng Thần người cũng đã động tâm, như vậy, chúng ta bắt đầu hành động đi!"

Vân Tước cười híp mắt nói, nàng đã tại bắt đầu ước mơ cái kia vô cùng mỹ hảo kết quả.

Chu Nhượng Thần tập trung ý chí. Hơi điểm đầu, lập tức lập tức chú ý ngoại giới biến hóa.

"Ta cảm thấy, đến lúc đó người đến lưu một chút Hồn Khí đến nhục thân bên trong. Sau đó lừa dối cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú một thanh, lừa dối một bên dưới hắn nội tình."

Vân Tước tròn căng hai mắt ục ục chuyển, vô cùng gian trá nói.

"Ồ?"

Chu Nhượng Thần trong lòng hơi động, lập tức suy tư một lát, hắn cảm thấy, Vân Tước thuyết pháp như vậy, có chút có đạo lý.

"Chu Nhượng Thần người muốn a. Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, đối vùng không gian này, hiển nhiên là quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn tuyệt sát Phiêu Tuyết. Dạng này một cái không gian truyền thừa, cái này chính là Tiên Hoàng Đại Đế tự mình Mộ Táng chi địa, thật là có bao nhiêu bảo bối, không lừa dối một chút bảo bối đi ra. Đến lúc đó nếu là hắn còn đem một số bảo bối chứa đựng tại địa phương bí ẩn đây? Vậy chúng ta chẳng phải là thua lỗ? Chúng ta thua lỗ quan hệ không lớn. Nhưng nếu là cái này Long Hồn Lôi Vân Thú thu được bảo bối về sau Đông Sơn tái khởi, tìm chúng ta gây phiền phức, đó mới là phiền phức ngập trời."

Vân Tước lúc này nói rõ chi tiết nói.

Thật giống như, Chu Nhược Thần căn bản cũng không khả năng nghĩ tới những thứ này.

Không chỉ có như thế, Vân Tước còn lộ ra vô cùng ánh mắt đắc ý, tựa hồ muốn nói, nhìn một cái, ngươi Vân Tước đại gia lợi hại a?

Chu Nhược Thần mỉm cười. Nói: "Vân Tước ngươi sai, như long hồn Lôi Vân Thú như vậy kiêu ngạo Yêu thú. Tự thân có được chứa đựng Không Gian thời điểm, làm thế nào có thể đem còn lại bảo bối mai táng cất giấu? Ngươi cảm thấy lấy tính tình của hắn sẽ có thể an tâm tu luyện sao? Tồn ở nơi nào cũng không bằng tồn tại trong thân thể mình a! Cho nên, chúng ta thực sự muốn lừa hắn, lại không phải lừa dối pháp bảo của hắn, mà là lừa dối công pháp của hắn, năng lực, sở trường, những tin tức này đặc thù về sau, hắn cái này đâm Đầu nhĩ, cũng sẽ chấm dứt. Đến lúc đó tính nhắm vào đối phó hắn, thả hắn lại bắt hắn, thả hắn lại bắt hắn, làm cái mấy lần hắn liền ngoan ngoãn."

Chu Nhược Thần tự tin nói.

"Liên sợ cái này Hồn Thú điên cuồng, để cho chúng ta lâm vào Hung Trận bên trong, đến lúc đó hắn Thao Không trận pháp đối trả cho chúng ta."

Vân Tước ánh mắt sáng lên, lập tức lại lo lắng nói.

"Trận pháp mà thôi, thế gian này sẽ có có thể làm khó ta Chu Nhược Thần trận pháp sao?"

Chu Nhược Thần ngạo nghễ nói.

"Ngươi mẹ nó tiếp tục thôi, không phải ngươi tịch Nhan đại gia, ngươi bây giờ còn bị Long Hồn Lôi Vân Thú ngậm kéo lấy chạy đây... Không đúng, ngươi bây giờ đã bị Long Hồn Lôi Vân Thú ngậm bấp chân khiêng chạy!"

Vân Tước nói, lập tức bưng bít lấy bụng dưới Ha-Ha phá lên cười.

Dạng như vậy, đã ngốc mạnh đáng yêu, lại làm cho người buồn cười.

Chu Nhược Thần tất nhiên là sẽ không cùng nàng so đo, hắn lấy Linh hồn hai mắt nhìn Vân Tước một chút nói: "Ngươi cái này nằm tại linh hà lá sen bên trên lăn lộn cười to, không có phát hiện ngươi Tiểu Bạch Bạch đều lộ ra sao? Làm Vân Tước, nhớ kỹ dùng nhiều cái đuôi bao lấy đi tiểu địa phương, không phải vậy xuân | chỉ riêng tiết ra ngoài sẽ không tốt."

Chu Nhược Thần, phảng phất giống như một đạo sấm sét, đập vào cười đến vô cùng sung sướng Tiểu Vân tước trên thân.

Tiểu Vân tước cái đuôi lập tức cuốn một cái, lập tức che lại cái kia có chút lạnh suu suu địa phương, lập tức nàng gần như đều muốn bão nổi giận nói: "Chu Nhược Thần, ngươi còn có thể hay không càng biến thái một điểm, đại gia ta là một cái Vân Tước, ngươi vậy mà đều đùa giỡn Khởi Vân tước đến rồi!"

Chu Nhược Thần nói: "Ngươi không phải Vân Tước, ngươi là đại gia, ngươi là tuyệt thế Kỳ Nam Tử."

Vân Tước: "..."

Vân Tước chỉ có thể hung hăng trợn mắt nhìn Chu Nhược Thần một chút, sau đó dùng tước đuôi mà bao vây lấy cái kia ướt nhẹp mông | bộ, không để cho mình xuân | chỉ riêng tiết ra ngoài.

Người này, quả thực là quá biến thái, không phải vật gì tốt, về sau mình đến đề phòng một chút.

Vân Tước tâm đạo.

Lúc này, nàng có chút hối hận để Chu Nhược Thần học tính tình của nàng, tính tình này, quả thực là làm cho người rất chán ghét, nàng thậm chí có loại đem loại này tính tình chủ nhân đánh chết đánh tàn phế xúc động.

"Hắc hắc, ngươi cũng biết rõ chính ngươi biến thái rồi? Người a, chỉ có mình ăn mình thua thiệt, mới có thể ý thức được mình không phải cái thứ tốt."

Chu Nhược Thần cười đạo đi năng tiểu nông dân.

"Ta không phải người, ngươi là người, cho nên ngươi đang nói chính ngươi sao?"

Vân Tước trừng Chu Nhược Thần một chút, tròn căng trong hai mắt như thiêu đốt lên muốn bão nổi Hỏa Diễm.

"Tính toán không cùng ngươi vui đùa, ngươi cái này Tiểu Tước tước quá biến thái."

Chu Nhược Thần cười hắc hắc.

"Ngươi mới là Tiểu Tước tước!"

Vân Tước nổi giận.

"Ta? Ta Tiểu không Tiểu ngươi không biết sao?"

Chu Nhược Thần cười ha ha.

"Ngươi... Ngươi mẹ nó có thể lại buồn nôn một chút sao? Ngươi chờ xem, cái nào ngày ngươi thụ thương hôn mê, đại gia cho ngươi chặt, để ngươi ngay cả Tiểu Tước tước đều làm không được!"

Vân Tước cắn răng nghiêng lợi nói.

Chu Nhược Thần lập tức toàn thân run một cái, chỉ cảm thấy một nơi nào đó như có một trận gió lạnh thổi qua. Lập tức lạnh suu suu.

Hắn cười hắc hắc cười, ngược lại là cũng không có tiếp tục cùng Vân Tước vui đùa âm ỉ.

Một sợi Hồn Khí chảy vào vào ngoại giới nhục thân bên trong, Chu Nhược Thần Linh hồn vì vậy mà từ từ lắng đọng xuống dưới. Tại Linh Hà bí cảnh bên trong yên tĩnh ngồi xếp bằng.

Bây giờ, năng lực của hắn chỉ là bình thường, Hồn Khí Thao Khống cũng không thể đặc biệt thuận buồm xuôi gió, như vậy tách ra một sợi Hồn Khí Nhất Tâm Nhị Dụng, hoàn toàn chính xác thoáng có chút cố hết sức.

Nhưng, nếu là có thể kết hợp « Niết Bàn Cửu Biến » chi pháp, đối Trảm Hồn đạo chờ qua đi cường đại Chí Đạo tiến hành cấp độ sâu lĩnh ngộ lời nói. Đừng nói là Nhất Tâm Nhị Dụng, chính là nhất tâm thập dụng trăm dùng, đều đã sẽ không quá khó.

Cũng là tại thời khắc như thế này. Chu Nhược Thần mới thật sâu minh bạch, trước đó làm tàn khuyết Linh hồn, không có Thất Tinh Lục Dục ảnh hưởng hắn, lấy Thánh Linh Hồn Khí làm nền tảng. Câu thông Thần Tinh chỉ lực. Hội tụ Kiếm Đạo Thông Thần Năng Lượng chém giết Cổ Tộc song áo thậm chí cả chém giết Cổ Tộc dạ tập người, thật là là cỡ nào không tầm thường thủ đoạn.

Tại như thế không tầm thường thủ đoạn bên trong, cũng khó trách ngay cả Thánh Chủ cấp Cổ Thiên gia, đều ra mặt.

Như thế, hắn bị gọi là 'Thiếu niên Chí Tôn', cũng liền hoàn toàn chẳng có gì lạ.

Linh hồn tại Linh Hà bí cảnh bên trong ngồi xếp bằng xuống, bốn phía Năng Lượng, như nước lẳng lặng vờn quanh đi qua. Đem Chu Nhược Thần vờn quanh tại trong đó.

Đó là một loại vô pháp nói rõ mỹ hảo khí tức, Chu Nhược Thần Linh hồn thời gian dần trôi qua lắng đọng trong đó. Phảng phất giống như trong suối nước nổi lơ lửng một mảnh Liên Diệp.

Chu Nhược Thần Linh hồn Hồn Khí, chủ yếu Ý Thức hội tụ, tiến vào nhục thân bên trong về sau, chỉ cảm thấy tiếng gió bên tai nghen ngào, một cỗ cụ gió thổi vào mặt, cường đại phong thanh, chấn động đến Song Nhĩ đều có chút choáng váng.

Một hồi lâu, Long Hồn Lôi Vân Thú mới ngừng lại được, sau đó đem nhục thể của hắn hất lên, trực tiếp vứt ra ngoài.

Chu Nhược Thần chỉ có một điểm mà Hồn Khí tại thể nội, cho nên vẹn vẹn chỉ có thể cảm giác hết thảy, mà vô pháp Thao Khống nhục thân của mình.

"Bành —— "

Nhục thân như một phát đạn pháo, hung hăng ngã ở một chỗ vô cùng kiên | cứng rắn trên vách tường, lại bắn ngược trở về, nện rơi trên mặt đất.

Chu Nhược Thần trên người Phong Linh Tị Trần giáp làm ra nhất định phòng hộ tác dụng, lại thêm Chu Nhược Thần nhục thân có thể so với Chân Đan Linh khí, càng tiến một bước tuế biến rèn luyện mấy lần, cho nên Chu Nhược Thần gặp như thế trùng kích, cũng không có thụ thương mạnh mẽ rất ngay thơ: Thiên Giới Phú Hào đến ra mắt chương mới nhất.

"Thân thể này, đích thật là đủ mạnh, hi vọng thu hoạch lần này, có thể đền bù gia gia tổn thất, không phải vậy lần này liền thiệt thòi lớn."

Long Hồn Lôi Vân Thú tự lẩm bẩm, lập tức thở nhẹ ra một thanh Lôi đình khí tức.

"Phốc phốc —— "

Long Hồn Lôi Vân Thú đánh hai cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, trong lỗ mũi phun ra hai đạo Lôi đình khói bụi, màu đen, tựa như là nội bộ Khí Lưu không thông suốt bốc cháy lên về sau sinh ra khói đen.

"Phốc phốc —— "

Long Hồn Lôi Vân Thú lại liên tục đánh hai cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, lần này, màu đen khói bụi phun ra hiếm ít đi rất nhiều, cho đến một chút khói đen đều không có, Long Hồn Lôi Vân Thú lúc này mới vô cùng mệt mỏi đem phía sau hai chân năm xuống.

Tiếp theo, Long Hồn loại Hồn Thú trước mặt hai chân cũng nằm xuống, đầu cái cảm bộ vị cũng bắt đầu sát mặt đất, ánh mắt cứ như vậy nhìn chăm chăm Chu Nhược Thần.

"Tê tê —— "

Chu Nhược Thần Hồn Khí hơi tiêu tán, sau đó Chúa tể hơi có chút Ý Thức.

Một chút Hồn Khí, đương nhiên không đủ để Chúa tể nhục thân, hình thành hành động lớn gì.

Nhưng là như mở mắt, nói chuyện ngược lại là độ khó cũng không hề tương tượng lớn như vậy.

Đặc biệt là cái này chỗ đặc thù, Năng Lượng tựa hồ cực kỳ dư dả, Chu Nhược Thần Hồn Khí trong thời gian ngắn, cũng đã nhận được có chút cường đại Bốn Nguyên Năng Lượng đền bù, khôi phục cùng lớn mạnh tốc độ, nhanh hơn rất nhiều.

"Cái này. . . Đây là nơi nào?"

Chu Nhược Thần 'Gian nan' mở hai mắt ra, trong mắt hiện ra 'Mờ mịt' màu, tựa hồ tại bản năng trạng thái dưới, không biết chút nào hỏi ý kiến hỏi.

"A? Ngươi lại còn có một chút sinh cơ, không hề chết hết?"

Lúc này, tựa hồ cũng phát hiện Chu Nhược Thần dị thường Long Hồn Lôi Vân Thú, lập tức bốn chân toàn bộ đứng lên.

Sau đó, hần giống như là một con chó, cái mũi không ngừng hút khí, sau đó yên lặng tới gần Chu Nhược Thần, tại Chu Nhược Thần thân Biên cách đó không xa không ngừng hô hấp, tựa hồ tại phán đoán lấy cái gì.

"Chết... Đều chết hết? Chuyện gì xảy ra? Ngươi, ngươi là yêu thú nào, lại, đúng là có thể miệng nói tiếng người?"

Chu Nhược Thần lộ ra có chút bộ dáng khiếp sợ, run giọng nói.

"Há, tiểu hỏa tử không cần phải sợ, lão phu chính là tuyệt thế Long Hồn thú, chính là cổ xưa nhất Long Hồn Thánh Thú. Cho nên, ngươi có thể trở thành lão phu nấu luyện thần dược 'Tứ nguyên ', bản thân, đúng vậy một lần cực kỳ cơ duyên to lớn —— thành toàn lão phu cơ duyên."

Long Hồn Lôi Vân Thú vô cùng phách lối đắc ý nói.

"A —— Long Hồn Thánh Thú đại nhân... Tha mạng a."

Chu Nhược Thần lúc này hiện ra hoảng sợ màu, sau đó lập tức lên tiếng khẩn cầu nói.

"Tha mạng? Lão phu tha ngươi, ai để đền bù lão phu cái kia tổn thất thật lớn! Đều tại ngươi, hấp dẫn cái gì không tốt hấp dẫn Hung Hồn, cái này bên dưới tốt, đem mình đùa chơi chết đi? ! Còn cầu xin tha thứ? Lão phu còn muốn cầu xin tha thứ đâu!"

Long Hồn thú phì mũi ra một hơi, âm thanh tràn đầy oán niệm nói.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Vạn vật Tử Khí Xung Hư đỉnh

"Ha-Ha, cái này Long cái mũi, quả nhiên là muốn cầu xin tha thứ, bắt quá hần hiện tại không bỏ qua ngươi lời nói , đợi lát nữa chúng ta lột sạch hần cũng càng không cần khách khí!"

Vân Tước cười ha ha, có chút đắc ý nói.

Chu Nhược Thần cũng không khỏi cười.

Bắt quá hần Nhất Tâm Nhị Dụng, lúc này, ngược lại là không cùng Vân Tước giao lưu cái gì.

Ngoại Giới, Chu Nhược Thần ánh mắt hiện ra âm đạm màu, nói: "Không nghĩ tới, thiên tài như ta, lần này bỏ mạng ở nơi này . Bắt quá, trước khi chết, Long Hồn thú đại nhân, có thể nói một chút nơi đây là địa phương nào sao?"

"Địa phương nào?"

Long Hồn thú ngơ ngác một dưới, phản hồi.

"Người yên tâm, người chết ở chỗ này, đó là người mấy đời vinh hạnh! Nơi này chính là Tiên Hoàng Đại Đế đã từng Mộ Táng chi địa, Tiên Hoàng Đại Đế. . . Cả đời Huy Hoàng, không gì sánh kịp, nhưng cuối cùng, nàng thân một bên, chúng bạn xa lánh, nàng bỏ ra rất nhiều, rơi vào kết quả như vậy, liền vì chính mình chuẩn bị một chỗ Táng Hồn chi địa, đem mình mai táng.

Người có thể chết ở chỗ này, có thể bồi tiếp Tiên Hoàng Đại Đế, cái này, ra sao chờ vinh diệu."

Long Hồn Lôi Vân Thú chân chờ một lát, ngữ khí ngưng trọng nói.

Bất quá, Chu Nhược Thần lại lời từ hán bên trong, nghe được vô tận thốn thức cùng bi ai màu.

Ánh mắt của hán chỗ sâu, có được vô hạn ước mơ cùng nhớ lại chi ý, loại ánh mắt này, thâm thúy đến, có chút để cho người ta Linh hồn run rẩy.

Chỉ bất quá, như vậy ánh mắt rất nhanh lại biến mất.

"Tiểu tử, người có thể tới nơi này, cũng coi là có chút cơ duyên, tuy nhiên xin lỗi, vì rời đi nơi đây, thành tựu huyết mạch thuế biến, Long gia cũng chỉ có thể đưa người luyện chế thành Vi Thần dược, mở ra thiên phú truyền thừa. Đánh vỡ nguyên rửa rời đi nơi đây."

Long Hồn thú nói, trực tiếp đứng lên, một đạo sấm sét màu tím trực tiếp oanh kích mà ra.

"Xuy xuy —— "

Lực lượng đáng sợ trong nháy mắt thẳng hướng Chu Nhược Thần mi tâm.

Chu Nhược Thần Linh hồn đột nhiên lùi bước. Đồng thời Linh Hà bí cảnh.

"Phốc phốc —— "

Nhục thân rõ ràng kịch liệt rút | súc mấy lần, nhưng là cũng không nhiều lớn tổn thương xuất hiện.

Mà cái kia một sợi Linh Hồn Khí Tức, lại trực tiếp biến mất.

"Xin lỗi, vì huyết mạch, vì truyền thừa cùng thù hận, ta chỉ có thể như thế bá đạo Chồng, ôm một cái."

Long Hồn thú tự lẩm bẩm, lập tức trực tiếp một thanh Tử Quang phun ra. Cái kia Tử Quang, ở trong hư không không ngừng lấp lóe, hóa thành nhất tôn chiếc đỉnh lớn màu tím.

"Cái này 'Vạn vật Tử Khí Xung Hư đỉnh' . Chính là đã từng Thánh Linh bình khí, bây giờ tuy nhiên bởi vì các loại tổn thương hạ thấp 'Hồn Khí' tầng thứ, nhưng luyện chế cái này Đế Huyết huyết mạch, hóa thành 'Hồn Cấp Tạo Hóa Bồn Nguyên đan' . Ngược lại là cũng không nhiều lắm độ khó."

Long Hồn Lôi Vân Thú tự lẩm bẩm đồng thời. Không ngừng suy nghĩ lấy.

Hán cũng không biết, những này, đều bị Chu Nhược Thần thông qua Linh Hà bí cảnh, toàn bộ hiểu được.

"Cái này vạn vật Tử Khí Xung Hư đỉnh, ta muốn, chớ giành với ta a, không phải vậy ta trở mặt không quen biết!"

Vân Tước lập tức nhảy lên, Phi Tường mà ra. Rơi vào Chu Nhược Thần trên bờ vai, lớn tiếng nói.

Chỉ thấy được cái này vạn vật Tử Khí Xung Hư đỉnh lần đầu tiên. Nàng liền thật sâu thích cái này Hồn Khí Tử Đỉnh.

"Đỉnh kia ta cần dùng nó nghiên cứu Đan Đạo Trận Đạo, ta không cần thời điểm người tùy tiện cầm lấy đi chơi."

Chu Nhược Thần trầm mặc sau một lát, nói.

Vân Tước lập tức lộ ra bất mãn màu.

Tuy nhiên nàng nghĩ nghĩ, vẫn là thỏa hiệp, nói: "Vậy được rồi, nhưng người nghiên cứu ra Luyện Đan Chi Thuật, luyện chế một số mỹ vị Đan Dược cho ta ăn, được không?"

"Đó là tự nhiên, đến lúc đó bao ăn no."

Chu Nhược Thần rất sung sướng đáp ứng nói.

Đan Dược mà thôi, hán thấy cũng không nặng, Vân Tước ưa thích, liền theo nàng ý nguyện tốt, chỉ cần hán có thể chân chính chương không tuyệt thế Luyện Đan Chi Thuật, như vậy Đan Dược, làm thế nào có thể ít?

"Không tệ, vẫn là người đủ nghĩa khí!"

Vân Tước gầy đạn tước chân, lập tức bước lên Chu Nhực Thần bả vai, lấy đó mình hài lòng.

"Chúng ta là đồng bọn, đồ tốt tự nhiên không thể thiếu người. Đúng, vừa rồi ta thể hội một bên dưới cái kia Long Hồn thú sấm sét màu tím công kích năng lực, rất cường đại, hơn nữa còn có rung động Linh hồn tác dụng, một khi chiến đấu, chúng ta bị đánh trúng, sẽ có một lát phản ứng trì hoãn."

Chu Nhực Thần ngưng trọng nói.

"Ừm? Cái này tương đương với Linh Hồn công kích, chúng ta là Tử Sắc Hồn Sư một trọng cảnh giới Hồn Sư, người thậm chí ừg có cái gì Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo, mà ta càng là có Tiên Hoàng Lôi Viêm Chiến Hồn quyết, đều cùng Lôi Đình Chi Lực có quan hệ, Hoàn Vô Pháp miễn trừ loại này Phụ Diện Trạng Thái sao?"

Vân Tước thần sắc cũng biến thành ngưng trọng lên.

Cái này, cũng không phải là một chuyện nhỏ.

Cùng Cảnh Giới chiến đấu, như công kích của đối phương có thể Trấn Hồn, dù là chỉ là một một phần vạn cái hô hấp ngăn ngừi trong nháy mắt, như vậy kết quả đều hoàn toàn không giống nhau.

Tuy nhiên Chu Nhực Thần có thể tại đối phương thi triển công kích như vậy thời điểm Linh hồn tiến vào Linh Hà bí cảnh miễn trừ, nhưng là tiến vào trở ra quá trình đồng dạng là cần thời gian, thời gian này khoảng cách cùng Bị Trấn hồn Thời Gian khoảng cách, đủ để cho địch nhân thi triển ra vô số chiêu.

Cao thủ chân chính giao chiến, một cái nháy mắt, cũng đủ để quyết định kết quả.

Càng đáng sợ chính là, Long Hồn Lôi Vân Thú thiểm điện công kích, có thể phút chốc phát ra số nói.

Chu Nhực Thần thôi diễn chỉ chốc lát, cái này mới nói ra sự thật này xuyên toa tại Vô Hạn Phế Thổ chương mới nhất.

Sự thật này, cũng chính là Vân Tước chỗ liên tưởng đến.

"Không thể, chúng ta đối với Lôi Viêm phương diện tu luyện, cũng chưa tới nhà, ta càng là ở phương diện này trên quy tắc, lâm vào ngõ cụt, cho nên nhất định phải nhiều tổn thời gian lĩnh hội « Niết Bàn Cứu Biến » chi pháp, lấy Niết Bàn Lực, đi lĩnh ngộ Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo.

Cho nên, ta nhất định phải từ bỏ rất nhiều đồ vật, khổ tu Kiếm Đạo, lấy kiếm đạo làm chủ tu."

Chu Nhực Thần thật sự nói nói.

"« Niết Bàn Cứu Biến », chỉ là Tâm Pháp, chỉ là Diễn Sinh Niết Bàn Năng Lượng, mà cũng không phải là Tu Luyện Chi Đạo. Người hoàn toàn có thể lấy Niết Bàn Năng Lượng đi sửa Luyện Kiếm nói, cái này cũng không có xung đột."

Vân Tước ngưng trọng nói.

Chu Nhực Thần điểm một cái đầu, nói: "Kể từ đó, Linh Hà bí cảnh chờ bản thân bí mật, Tiên Hoàng truyền thừa chờ thời gian ngắn, sợ là khó mà dòm ra cấp độ càng sâu bí mật, con đường phía trước, có chút khó đi."

Vân Tước trầm ngâm nói: "Vậy cũng không có cách, tuy nhiên thế gian này như long hồn Lôi Vân Thú cường đại như vậy mà có được thiên phú Yêu thú cũng không nhiều lắm, nhưng cũng tuyệt không ít, mà thực lực của chúng ta. Người rất rõ ràng, tại một cái thành, có thể tính trung thượng. Nhưng là trên thành phủ, liền khó nói. Càng không nói đến là phủ phía trên Đại Châu.

Cho nên, chúng ta thà rằng tu luyện được gian nan một số, mỗi một bước, cũng phải có kế hoạch đi tốt, đi ổn."

Vân Tước, cũng chính hợp Chu Nhực Thần tâm ý.

"Vậy cái này Long Hồn thú. Chúng ta ứng đối thời điểm, liền muốn càng ổn thỏa một số."

Chu Nhực Thần nói.

"Được, hần nấu luyện người Vi Thần được. Người tại trong quá trình này, liền trực tiếp lợi dụng chiếc đỉnh cổ này, luyện hóa Được Hiệu, thôi luyện nhục thân được. Dạng này ta tuy nhiên ít điểm chỗ tốt. Nhưng đến lúc đó người ta song | tu. Ta thu hoạch cũng sẽ không ít.

Đến lúc đó, lại đánh cái kia Long Hồn thú một trở tay không kịp, ta lấy thêm một chút bảo bối khi đền bù tổn thất."

Vân Tước nói.

Chu Nhực Thần điểm một cái đầu, nói: "Được, cái kia cứ làm như thế, người trước chuẩn bị kỹ càng, đến lúc đó chúng ta cho hần thống khoái."

Chu Nhực Thần ánh mắt kiên định.

Vân Tước lúc này cũng tự nhiên muốn thi triển thủ đoạn toàn bộ nghề kỹ, tổ hợp đến cùng một chỗ. Chờ cơ hội tới lắm, liền trực tiếp cho cái kia Long Hồn thủ một bộ công sát. Đánh đối phương sinh sống không thể tự lo liệu.

...

"Phốc phốc —— "

Liên tiếp đánh hai cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, Long Hồn Lôi Vân Thú cũng có một ít mặc danh kỳ diệu.

"Chuyện gì xảy ra, cái này hôm nay là muốn sờ cái gì nắm móc đầu a?"

Long Hồn Lôi Vân Thú hơi nghi hoặc một chút, nhưng đang nghi ngờ thời điểm, hắn lại không có cách nào khống chế đánh hai cái phát ra tiếng phì phì trong mũi.

"Xem ra, là trước kia gặp phải cái kia 'Tà Linh Ma Tôn' công sát ảnh hưởng, lại bị Hung Linh tính kế đến. Ta sớm đi luyện hóa thần dược, tiến một bước thuật biến, mở ra nguyên rủa, liền có thể trực tiếp đập Nhập Thiên Đan cảnh. Chỉ cần đến lúc đó bước vào Hồn Đan cảnh, ngưng luyện ra Long Hồn Lôi Vân Vũ Hồn, bước vào Vũ Hồn Thiên Mệnh lĩnh vực, ta Long gia, liền cái gì đều không cần e ngại."

Long Hồn Lôi Vân Thú hít sâu một cái khí, ổn định hạ lòng của mình.

Lập tức, hắn một thanh Từ Quang phun ra, tiếp lấy đại lượng Long Hồn Lôi Vân tinh huyết ngưng luyện đi ra, chui vào đến cái kia vạn vật Từ Khí Xung Hư trong đình trọng sinh điện tử để quốc.

Lúc này, vạn vật Từ Khí Xung Hư đình lập tức tiêu tán ra từng đợt mỹ lệ Hà Quang. Hà Quang bên trong, thậm chí có được Cổ Lão Đạo Vận khí tức, phảng phất có cái gì Thần Vật tại ngưng luyện Thần Tinh.

Cái này, chính là Long Hồn Lôi Vân Thú huyết mạch nội tình.

Long Hồn Lôi Vân Thú lấy huyết mạch của mình, đi bên trong cùng Chu Nhược Thần thể nội Đế Huyết Huyết Mạch Chi Lực trùng kích, mà trước lúc này, máu tươi của hắn, muốn trước hấp thụ một số các loại thần dược cùng Thiên Địa Đạo Tắc thần quang lực lượng, lấy hoàn thành huyết mạch bên trên Tiên Thiên áp chế.

Cùng lúc đó, Long Hồn Lôi Vân Thú cũng bắt đầu Tế Luyện ra đại lượng Trần Bảo tư nguyên.

Địa Linh | sữa |, vạn đạo sen, Bích Hải Kim Tinh thạch, Hi Hòa bảo trứng, Ngân Vũ bí cát, Đằng Xà huyền lưu huyền, tiêu dao bí sợi, cổ Phong minh nhị, hồn nguyên phát tông, Long Mạch tiên tinh các loại, một hệ liệt Chu Nhược Thần gặp qua hoặc là chưa từng gặp qua Cổ Lão bảo vật tư nguyên, bị Long Hồn Lôi Vân Thú một chút xúi hợp thành tụ lại, sau đó một chút xúi đầu nhập vào vạn vật Từ Khí Xung Hư trong đình.

Tại Linh Hà bí cảnh bên trong, Vân Tước thấy cảnh ấy về sau, miệng thủy đều lần nữa chảy ra, liên lụy ra một đầu dài nửa mét trong suốt miệng ngân nước, bộ dáng như vậy, để Chu Nhược Thần quả thực là im lặng chỉ cực.

Chu Nhược Thần phát tay, đánh ra một màn ánh sáng, nói: "Ngươi xem một chút hình dạng của ngươi."

"Có gì đáng xem, Bản Đại Gia phong lưu lỗi lạc Ngọc Thụ Lâm Phong. . ."

Vân Tước nói, Chu Nhược Thần bổ sung nói: "Đúng vậy a, cái lại thủy Phi Lưu Trục Hạ Tam Thiên Xích, Nghi Thị Ngân Hà Lạc Cửu Thiên đây."

"Ngươi. . ."

Vân Tước hiển nhiên cũng là bị nói có chút đỏ mặt.

Tuy nhiên nàng cũng len lén nhìn cái kia màn sáng bên trong bày biện ra tới hình dạng của mình, có chút xấu hổ.

Cái này, lấy Yêu thú hình thái sinh hoạt, có chút thói quen cùng tí vết, đó là cùng lấy người phương thức sinh tồn lấy là không giống nhau.

Quen thuộc về sau, tật xấu này, sẽ rất khó đổi đến đây.

"Lưu ý, cái kia Long Hồn thú, hiển nhiên là muốn động thủ. Ta lo lắng duy nhất, là hắn sẽ không sẽ nghĩ tới chỗ này mà sớm có đề phòng."

Chu Nhược Thần vẻ mặt nghiêm túc rất nhiều, không tiếp tục cùng Vân Tước vui đùa âm ỉ ý nghĩ.

Như vậy tính kế địch nhân, cũng đồng dạng có tự thân nhục thân bị nung nấu trở thành thần dược khả năng.

Cái này , đồng dạng đầu chỉ thể là bảo hồ lột da, tại trên mũi châm khiêu vũ.

"Sẽ không, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú rất ngạo, ngạo tự nhiên là sẽ vì này trả giá đắt! Mặt khác, như ngươi ta như vậy trên thân có được Bí Cảnh hình thành Độc Lập Không Gian có thể tồn trữ Linh hồn, ức vạn bên trong không một, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú có thể nghĩ tới chỗ này đó mới lạ!"

Vân Tước rất tự tin nói.

"Còn nữa, nhục thể của ngươi năng lực, như lời ngươi nói, trải qua qua cái gì 'Đế Huyết' thôi luyện, há có thể tùy tiện luyện hóa? Cái kia cũng quá coi thường sự phụ ta này lão đầu tử đối với nhục thể của ngươi thôi luyện thủ đoạn! Ngươi thân thể này muốn phá hư không khó, muốn hủy diệt luyện hóa, hắc hắc, cái kia đến đem bên trong 'Thánh Linh' lực lượng triệt để rút ra mới được, nhưng, Long Hồn Lôi Vân Thú, có thủ đoạn như vậy? Hẳn có thủ đoạn như vậy, liền sẽ không bị xích ở đây không ra được."

Vân Tước ngữ khí phi thường khẳng định.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Cử Đỉnh Luyện Thần được

Chu Nhược Thần lại nói: "Ngươi nói không sai, nhưng Long Hồn Lôi Vân Thú, không có ngươi nghĩ ngu xuẩn như vậy, yếu đuối. Bất luận như thế nào, sự tình muốn phức tạp hơn một điểm tốt."

Vân Tước điểm một cái đầu, nói: "Ừm, ngươi ý tưởng này, không sai. Chúng ta nhìn xem tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì biến hóa lại nói!"

Vân Tước hiển nhiên cũng không có cùng Chu Nhược Thần tranh luận, mục đích của hai người bản thân, dù sao cũng là nhất trí.

Chu Nhược Thần lấy Linh Hà bí cảnh vì Trung Tâm, Không Gian Chi Lực mở ra cùng mi tâm liên hệ, liền phát giác được, Long Hồn Lôi Vân Thú đã té ra một thanh đen thui màu đen, mang theo phi thường đáng sợ sát khí Đoàn Kiếm.

Đoàn Kiếm u lãnh mà rét lạnh, phảng phất ẩn chứa cực hạn Ma Tính, trong đó loại kia Sát khí khí tức, muốn so Tà Linh chi lực đều đáng sợ nhiều lắm.

"Đây là vật gì?"

Vân Tước lấy làm kinh hãi, rung mình một cái, kinh nói.

"Không biết, chưa thấy qua như vậy bảo vật, chỉ sợ nó là phi thường Cổ Lão binh khí."

Chu Nhược Thần trầm ngâm nói.

Tại đoàn kiếm này hiện lên hiện sau khi đi ra, Chu Nhược Thần cũng thể xác tinh thần rét run, cảm nhận được uy hiếp cực lớn.

"Quả nhiên không dễ dàng đối phó, hẳn nếu là không có xuất ra vật này, đến lúc đó chúng ta chuẩn bị đánh hẳn một trở tay không kịp, rất có thể sẽ bị hấn vận chuyển chuỗi này hắc kiếm, giết đến mức dị thường chật vật! Lần này, ngươi nói đúng, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, không có ta nghĩ đơn giản như vậy!"

Vân Tước ngưng trọng nói.

"Như thế nào ứng đúng?"

Chu Nhược Thần hít thật sâu một hơi khí, trong lòng nghiêm nghị thần y Địch Nữ chương mới nhất.

"Thân pháp của ngươi như thế nào?"

Vân Tước hỏi ý kiến hỏi.

"Thân pháp, chỉ có Hồn Sư thuần di chi pháp. Khoảng trăm mét, điểm này ngươi không sai biệt lắm cũng có thể làm được, còn lại chỉ có Chiến Hồn Kiếm Đạo Hình Ý hình rồng. Lôi Quang Độn long thủ đoạn, có thể chịu được dùng một lát."

Chu Nhược Thần suy tư sau một lát, nói.

"Vậy ngươi muốn học Nhất trọng Thân pháp, Phượng Dực Thiên Tường, ta một hồi đem bộ phận cảm ngộ in dấu ấn ra, Tế Luyện đến Chân Đan Hồn Thạch bên trong, nhìn xem ngươi có thể hay không có thể cảm ngộ đến một số. Nếu là không được. Tựu Vô Pháp. Như vậy chúng ta chỉ có thể hết sức, khả năng không có cách nào Đoạt Bảo."

Vân Tước ngưng trọng nói.

Một thanh này màu đen Đoản Kiếm, phảng phất đã đem hai người tính kế đều phá vỡ.

Cái này. Liền là thực lực tuyệt đối đối với tính kế nghiền ép.

Khi thực lực đủ mạnh, có đôi khi, cho dù là tính kế cho dù tốt, cũng không có cái gì thành công khả năng.

Cái này. Còn vẹn vẹn một thanh đoản kiếm xuất hiện đưa đến kết quả.

Nếu là cái này Long Hồn Lôi Vân Thú còn có rất nhiều pháp bảo càng mạnh mẽ hơn. Như vậy sự tình liền càng khó thành hơn.

"Ta thử nhìn một chút, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú đã động thủ."

Chu Nhược Thần thần sắc ngưng trọng nói.

Trước đó, Long Hồn Lôi Vân Thú biểu hiện ra thực lực là Chân Đan cảnh Nhất trọng, Thân pháp tuy nhiên cực nhanh, nhưng là cũng không phải là không năng lực địch, nhưng bây giờ, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú hiển hóa ra pháp bảo loại hình nội tình thời điểm, liền hoàn toàn không thể làm người không để mắt đến.

"Ừm"

Vân Tước trầm ngâm một lát. Lập tức nàng lập tức hóa thân thành là nhân hình, hóa thành bảy tuổi tiểu cô nương bộ dáng. Ngưng Thần nín hơi lên, lập tức lấy ra một khối Chân Đan Hồn Thạch, bắt đầu đem Phượng Dược Thiên Tường Thân pháp tuyên khắc trong đó.

Chỉ bất quá, loại này quá trình, đích thật là có chút gian nan.

Cũng may, cái này Linh Hà bí cảnh bên trong Năng Lượng cực kỳ tràn đầy, cho nên cho dù là hao tổn cự đại, Vân Tước cũng vẫn là có thể tiếp nhận.

Gần hơn trăm cái hô hấp về sau, Vân Tước có chút tiều tụy lấy ra khối kia Thấu minh sắc thật Đan Hồn thạch, tiều tụy nói: "Cảm ngộ lạc ấn không được, chỉ có Công pháp Tổng Cương, Thân pháp áo nghĩa cùng hần bộ phận hư không ghé qua Không Gian Quy Tắc ấn chứa trong đó, so với hoàn chỉnh « Phượng Dược Thiên Tường » Công pháp, còn phải kém một chút."

"Không sao, có những này, là đủ rồi, mặt khác, kết hợp Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo cùng chính ta Hồn Sư năng lực thuần di chi pháp, có lẽ nhưng chỉ chờ mong một dưới. Mặt khác, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú luyện chế thần dược, quá trình cũng sẽ không dễ dàng, hần xuất ra rất nhiều thứ, muốn luyện hóa rất khó, người thừa này Thời Gian hồi phục đến trạng thái tốt nhất, đem Sát Chiêu toàn bộ chuẩn bị kỹ càng, đến lúc đó chúng ta trực tiếp đánh hần trở tay không kịp!"

Chu Nhược Thần ánh mắt kiên định.

"Ừm"

Vân Tước điểm một cái đầu, sau đó cũng không có nói đùa, trực tiếp bắt đầu ngồi xếp bằng xuống, Ngưng Thần nín hơi tu luyện.

Lúc này, Chu Nhược Thần cũng cầm lên cái kia một cái Chân Đan Hồn Thạch, cẩn thận cảm ứng, hấp thu.

Hơn trăm cái hô hấp về sau, Chu Nhược Thần trong tay Chân Đan Hồn Thạch, hóa thành một mảnh bột mịn, biến mất không thấy gì nữa Nho Đạo Chí Thánh.

Mà trong lòng của hần, đối với Phượng Dược Thiên Tường cái này Tiên Hoàng truyền thừa tuyệt thế Thân pháp, có khá là sâu sắc thể ngộ.

Loại công pháp này, khó khăn kia, thậm chí không xuống « Niết Bàn Cửu Biến, thời gian ngắn, có thể tu luyện thành công khả năng, cực kỳ bé nhỏ.

Tuy nhiên Chu Nhược Thần cũng không có nghĩ qua lập tức tu luyện thành công, đối với cái này Phượng Dược Thiên Tường Thân pháp, hần chỉ cần tạm thời hiểu rõ, có thể vận chuyển một lát, như vậy đủ rồi.

Hiểu rõ, cũng không khó, dù sao cũng là truyền thừa trên cơ sở, hoặc nhiều hoặc ít cũng có chút đến từ Vân Tước cảm ngộ, cho nên nhập môn, ngược lại là phi thường nhẹ nhõm.

Sau đó, lấy Linh Hà bí cảnh đối với thiên phú tăng thêm cùng Linh Ngộ Lực tăng thêm, lại thêm Chu Nhược Thần cường đại Hồn Sư năng lực cùng trong trí nhớ cái kia đến từ Thánh Linh uyên bác học thức.

Cho dù là một số tin tức tại chính hợp quá trình bên trong thiên hướng về phức tạp, Chu Nhược Thần cũng từ từ nắm giữ cái này Phượng Dược Thiên Tường Độ Nhất Trọng Thân pháp nhập môn.

Phương diện tốc độ, vận chuyển cái này Độ Nhất Trọng Thân pháp thời điểm, Chu Nhược Thần đã hoàn toàn có lòng tin, vượt qua Long Hồn Lôi Vân Thú tốc độ.

Duy nhất có chút tiếc nuối là, loại thân pháp này đối với Linh Hồn Năng Lượng cùng Chân Đan năng lượng hao tổn, cực kỳ Bàng Đại, kéo dài Thời Gian, cũng không dài.

Chu Nhược Thần tại mấy trăm cái hô hấp về sau, đã đơn giản nhập môn, hẳn liền không có càng tiến một bước khổ tu cái này Phượng Dược Thiên Tường Thân pháp, mà là chú ý Long Hồn Lôi Vân Thú cử động.

Lúc này, Long Hồn Lôi Vân Thú đã thao túng Đoàn Kiếm, tại Chu Nhược Thần nhục thân cổ địa phương, đâm ra một cái lớn chừng nắm tay em bé huyết động.

Huyết động bên trong, lúc này như nước chảy ra sền sệt máu tươi.

Cứ việc Linh hồn không tại nhục thân bên trong, thấy cảnh này, Chu Nhược Thần cũng cảm giác toàn thân có loại khó mà nói hết đầm nhòí cảm giác.

Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú, thật đúng là tại thả máu của hắn!

Mà lại, cái này Long Hồn Lôi Vân Thú không gần như chỉ ở lấy máu, một Biên lấy máu, hắn còn một Biên cầu nhàu cái gì.

Chu Nhược Thần Ngưng Thần nghe xong, Hơi kém giận điên lên.

Chỉ nghe cái này Long Hồn Lôi Vân Thú cười híp mắt nói ra: "WOW, cái này tinh huyết, tại đứng trên đường. Ngưng luyện Vũ Hồn bên trên, quả thực là có thể so với Thánh Linh Chi Huyết. Đây thật là quá lợi hại! Ta Long gia xem ra vẫn tương đối nhận lão thiên chiếu cố, biết rõ Long gia thiếu tốt huyết mạch mở ra Phong Trán, liền lập tức đưa ra mỹ vị như vậy 'Huyết Thực', thật sự là tuyệt không thể tả."

"Tiểu tử a, có thể bị người Long gia dùng 'Lang Gia' lấy máu, người cũng là tam sinh hữu hạnh! Có phải hay không cảm thấy rất hạnh phúc. Rất sung sướng? Rất cảm thấy an ủi? Cái này là được rồi, có thể chết ở Long gia Lang Gia trên thân kiếm, tiểu tử người. Thật đúng là mười đời đã tu luyện phúc khí a."

"Bất quá, tiểu tử người quá phé một chút, Long gia một đạo phích lịch lôi hồn Sát Đạo, người còn không có tiếp nhận đến liền hô phi yên diệt. Linh hồn này cũng quá áp chế đi? Liền người dạng này còn cầu Long gia tha mạng? Long gia luyện hóa người. Long gia luyện hóa người, đúng vậy đem giá trị của người lớn nhất Hóa lợi dụng được a? Nếu là người còn sống, biết rõ loại này kết quả, nói chung bên trên vẫn là sẽ quý xuống tới đập đầu nói lời cảm tạ, quý cảm ơn người Long gia."

Long Hồn Lôi Vân Thú không ngừng cầu nhàu, cùng thỉnh thoảng cho Chu Nhược Thần trên thân cấm Nhất Kiếm, đem Chu Nhược Thần nhục thân đâm vào cảnh hoàng tàn khắp nơi, thùng trăm ngàn lỗ.

Mà Linh Hà bí cảnh bên trong. Nhìn thấy một màn này Vân Tước, sắc mặt lập tức cũng là cực kỳ cổ quái.

"Cái này Long Hồn Lôi Vân Thú. Thật là một cái kỳ hoa, rất có đại gia phong cách của ta. Bất quá, đúng vậy miệng này, quá đặc biệt lại nhai toa!"

Vân Tước sừng sốt một lát, lập tức Ha-Ha phá lên cười cùng hoa khôi ở chung: Cao thủ phong lưu.

Chu Nhược Thần trên mặt nhiều một sợi xấu hổ màu, lập tức, Chu Nhược Thần lạnh giọng nói: "Bất lấy về sau, đem con hàng này trực tiếp trấn áp phong tỏa đến hầm cầu bên trong, để hắn hảo hảo hưởng thụ một bên dưới như thế đối ta kết quả! Ta đã hiểu rõ đến, trong cơ thể hắn, có được Cổ Lão mười hai Trật Tự Tòa Liên Thiên Xu Cổ Trán, loại trận pháp này, hắc, không có người nào có thể so sánh ta quen thuộc hơn!"

"Ồ? Là loại này Cổ Lão Phong Trán, như vậy cơ hội của chúng ta liền lớn nhiều lắm!"

Vân Tước kinh hi nói.

Chu Nhược Thần điểm một cái đầu, không nói gì nữa, mà là tiếp tục chú ý cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú cử động.

"Tiểu tử, người máu này, thật sự là thần, làm sao có thể như thế Nghịch Thiên! Tốt, tốt sự tình a, cái này, không chỉ có nguyên rửa hữu hiệu, ta còn có hi vọng nhất cử xông phá Hồn Đan, ngưng luyện Long Hồn Lôi Vân tuyệt thế Vũ Hồn! Tiểu tử, người cư công chí vĩ a, chờ Long gia thành công, liền cho người đứng cái bia ký ghi chép một bên dưới người thành tựu Long gia vĩ đại sự tích tốt!"

Thế nào? Có phải hay không rất cảm động? Không cần cảm động, người chết mà nhắm mắt liền tốt, không cần cảm tạ Long gia."

Long Hồn Lôi Vân Thú lại cười híp mắt nói, trên mặt hắn cũng hiện ra cực kỳ hài lòng màu.

Lúc này, huyết thủy đã bắt đầu từ từ đình chỉ chảy xuôi, Chu Nhược Thần nhục thân, đều rõ ràng khô cạn một vòng, thịt trên người tóc, đều trở nên khô cạn không ít.

"Huyết nhục bên trong, nội tình cực mạnh. Ân, đem đầu nhập vạn vật Từ Khí Xung Hư trong đỉnh, vừa vụn."

Long Hồn Lôi Vân Thú tự mình lâm bảm đồng thời, đem trước vạn vật Từ Khí Xung Hư đỉnh trực tiếp té ra, lập tức, đại lượng Long Hồn Lôi Vân Hòa Diễm bắt đầu ở vạn vật Từ Khí Xung Hư đỉnh phía dưới bắt đầu cháy rừng rực.

Long Hồn Lôi Vân Thú cũng bắt đầu hóa thành hình người, hai tay Kết Ấn ra một đạo Đạo Cực vì phức tạp trận pháp huyền ảo dấu ẩn.

Hóa thành hình người Long Hồn Lôi Vân Thú, người mặc một bộ vải hoa đạo bào, nhìn phi thường lôi thôi, cái mũi Hồ Từ một đại bà, sắc mặt đen kịt, dung mạo có chút xấu xí.

Kỳ thực Yêu thú Hóa Hình, cũng không đẹp xấu phân chia, tuy nhiên đại đa số Yêu thú thẩm mỹ quan là có vấn đề, Long Hồn Lôi Vân Thú hiển nhiên thẩm mỹ quan cũng có vấn đề, hắc Hóa Hình trở thành người về sau, đứng vậy một cái trung niên Sừ Hán bộ dáng, lại vẫn cứ vô cùng tự luyện, tự cảm thấy mình đẹp trai ngay người.

Biểu hiện như vậy, hơi kém để Vân Tước cười xóa khí.

Dựa theo Vân Tước thuyết pháp, cái kia chính là, đại ca người trưởng thành dạng này còn ra đến dọa người, vậy chính là người không đúng, khó trách người bị phong cấm tại Tiên Hoàng Đại Đế trong mộ địa, đoán chừng là Tiên Hoàng Đại Đế sợ người ra ngoài hù chết người khác đi.

Đối với Vân Tước biểu hiện, Chu Nhược Thần lơ đãng, bởi vì cái này Long Hồn Lôi Vân Thú hành hạ nhục thể của hắn lâu như vậy, lúc này, rốt cục phong tỏa vạn vật Từ Khí Xung Hư đỉnh, cũng đem nhục thể của hắn Phong Cấm trong đó, cùng vô tận thần được cùng một chỗ nấu luyện.

Chu Nhược Thần, chờ đúng vậy giờ khắc này.

Vạn vật Từ Khí Xung Hư đỉnh phong bế về sau, Chu Nhược Thần Linh hồn trốn vào vạn vật Từ Khí Xung Hư trong đỉnh, đồng thời cảm ứng tiêu tán đi ra.

Hồn Khí cảm ứng trăm gạo khoảng cách năng lực, hoàn toàn bị vạn vật Từ Khí Xung Hư đỉnh Sở Phong khóa, kết quả cùng Chu Nhược Thần Vân Tước hai người phán đoán hoàn toàn giống nhau.

"Quả nhiên, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú không phát hiện được nội bộ tình huống, mà ta cũng vô pháp phát giác được tình huống ngoại giới, tuy nhiên lại có thể nghe âm thanh nhận ra, hiểu rõ Long Hồn Lôi Vân Thú bộ phận động tác cử động."

Chu Nhược Thần trong lòng phán đoán nói.

Bạn đang đọc truyện *Kiểm Đạo Tà Tôn 2 Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Không được rèn một tiếng

Trở lại nhục thân bên trong, nhục thân các loại nhói nhói quả thực là như lắng trĩ, tuy nhiên Chu Nhược Thần Tâm Chí kiên định, tất nhiên là bất vi sở động.

Hắn trực tiếp vận chuyển « Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp, thể nội Niết Bàn Lực chảy xuôi đồng thời, trong đỉnh huyết thủy, bắt đầu chậm chạp chảy trở về.

Vì không Kinh Thế Hải Tục, náo ra dị thường, Chu Nhược Thần cũng vô cùng cẩn thận cẩn thận.

Vạn vật Từ Khí Xung Hư trong đỉnh chất lỏng, vô cùng sền sệt, mà lại nhiệt độ cực cao, nó sinh ra nấu luyện hiệu quả, không chút nào thấp hơn Chu Nhược Thần đã từng tiếp nhận Từ Viêm cường độ.

Đã từng, làm Thánh Linh thời điểm, Chu Nhược Thần ngưng luyện qua Tịch Diệt Từ Viêm, bây giờ mặc dù nhưng đã ngưng không luyện được, nhưng Chu Nhược Thần lại đối với nhiệt độ, có cực kỳ cường đại cảm giác.

Lúc này, cái này nhiệt độ tăng lên xu thế, đã phi thường đáng sợ, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thú hiển nhiên tuyệt không phải là thiện tới bồi phạt, nó ngưng luyện ra được Long Hồn Lôi Viêm, cực kỳ cường đại không nói, tuy nhiên số cái hô hấp, cái này vạn vật Từ Khí Xung Hư trong đỉnh thần được, cũng đã bắt đầu tan Hóa.

Trong đó, thuộc về Long Hồn Lôi Vân Thú huyết mạch, càng là ngưng luyện ra một mảnh mây mù khí tức, tạo thành một đũa con nít hình thái Long Hồn Lôi Vân Thú, phải không ngừng thôn phệ hết nơi này thần được được dịch, đồng thời muốn luyện hóa Chu Nhược Thần huyết mạch cùng nhục thân, đến lúc đó, Chu Nhược Thần sẽ hóa thành nhất tôn bị Long Hồn Lôi Vân Thú Chứa tể cùng chương khổng 'Nhân Đan'.

Cũng chính là một bộ hình người Đan Được.

Như vậy thủ đoạn, Chu Nhược Thần cũng không hoàn toàn hiểu rõ, nhưng là có được Bàn Đại Đan Được tri thức Chu Nhược Thần, lại có thể thôi diễn

ra cái này một kết quả.

"Tình huống như thế nào?"

Vân Tước lúc này hỏi ý kiến hỏi.

Trong thanh âm của nàng, đồng dạng có một vẻ lo âu chi ý.

Hiển nhiên. Cái này nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng như đậu hũ Vân Tước Tịch Nhan, vẫn là rất quan tâm Chu Nhược Thần cái này đồng bọn.

"Nha, người còn tại quan tâm ta nha."

Nhìn xuống quả thực là như thiên đao vạn quả thống khổ. Chu Nhược Thần khoe miệng co quắp | súc mấy lần, chật vật truyền âm nói.

"Há, có thể nói như vậy, xem ra tình huống của người so ta dự đoán muốn tốt hơn nhiều Ngô hạn vũ trụ chương mới nhất."

Vân Tước bữu môi, xem thường nói, tuy nhiên nàng rõ ràng cũng nói lòng miệng khí.

"Tư vị này, quả thực là như thiên đao vạn quả. Tuy nhiên cũng may ta từng trải qua đi qua càn tàn khốc hơn tra tấn, trải qua qua càng thêm hung tàn cực khổ, cho nên cũng vẫn là có thể tiếp nhận. Bất quá. Cái kia Long Hồn Lôi Vân Thủ Long Hồn Lôi Viêm, uy lực kinh người, cái này nhiệt độ tăng lên, nếu là tiếp tục nửa canh giờ. Nhục thể của ta. Thật muốn bị nung nấu thành cặn thuốc."

Chu Nhược Thần trầm ngâm một lát, thật sự nói nói.

"Tê, mạnh như vậy Hỏa Diễm?"

Vân Tước ngược lại hít một hơi lạnh khí, nói.

"Ừm."

Chu Nhược Thần điểm một cái đầu.

Vân Tước lập tức lộ ra vui vẻ màu, nói: "Dạng này, hần nhất định là dựa vào Ngoại Lực ngưng luyện ra Hỏa Chung, đến lúc đó, ta muốn đoạt hần Hỏa Chung. Ngưng luyện trở thành ta Niết Bàn Tử Viêm, cứ như vậy. Ta « Niết Bàn Cửu Biến » Công pháp, liền có thể tiến một bước thuế biến, huyết mạch Phẩm Chất, còn có thể tăng lên ngũ thành trở lên, đây quả thực là quá sung sướng! Chu Nhược Thần, lần này người nhiều nấu luyện một lát ha."

Vân Tước cười hi hi nói.

Chu Nhược Thần lập tức cũng là mặt xạm lại.

"Đúng rồi, trước đó đại gia cũng không phải quan tâm người, mà là quan tâm đại gia Đoạt Bảo kế hoạch phải chăng có thể được lấy thuận lợi thực hành xuống dưới, bây giờ xem ra, hần là không nhiều lắm vấn đề."

Vân Tước lại cười hi hi nói.

Chu Nhược Thần trực tiếp cho nàng một cái liếc mắt, cái này Vân Tước quan tâm người, chính nàng là tuyệt sẽ không thừa nhận.

Chu Nhược Thần trong lòng biết rõ, cũng đã đủ rồi.

"Ta dựa vào, vậy mà học tập đại gia chiêu bài của ta động tác —— mắt tròn trắng, người cũng là đủ."

Vân Tước khinh thường liếc mắt, nói.

Chu Nhược Thần cũng không có lại phản ứng Vân Tước, hần biết rõ, Vân Tước đây là hấp dẫn sự chú ý của hần, để hần tiếp nhận bớt thống khổ một chút đâu, chỉ ít, nếu không có tất cả chú ý lực tập trung đến nhục thân bên trên, thống khổ tự nhiên là sẽ giảm bớt rất nhiều.

Chu Nhược Thần lúc này, ngay cả đùa giỡn tâm tư cũng không có, một sợi cùng nhục thân liên lụy vốn là thời thời khắc khắc tồn tại, nhưng là lúc này, lại như có như không lên, phảng phất giống như phải tùy thời gián đoạn.

Mà lại loại tình huống này, tại càng tiến một bước ác Hóa.

Tình huống như vậy, đủ để nói rõ ràng, nếu là càng tiến một bước nấu luyện, hần Chu Nhược Thần, liền bị chân chính luyện hóa.

Chu Nhược Thần không muốn từ bỏ cái này một sợi Linh hồn cùng nhục thân liên lụy, một khi hần lần nữa trốn vào Linh Hà bí cảnh bên trong, Linh hồn cùng nhục thân triệt để gián đoạn, nhục thân liền sẽ chân chính chết đi.

Lúc này, Chu Nhược Thần cũng biến thành vô cùng ngưng trọng lên.

Lúc này, Vân Tước tựa hồ cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, lập tức nghiêm túc nói ra: "Nếu là gánh không được, chúng ta lúc này giết ra ngoài!"

Vân Tước vô cùng quả quyết.

"Không, còn có biện pháp!"

Chu Nhược Thần ngữ khí kiên định, ánh mắt đồng dạng kiên định.

Lúc này, Chu Nhược Thần gia tốc vận chuyển « Niết Bàn Cửu Biến » chỉ pháp, Niết Bàn Lục, không ngừng tại thể nội sinh sôi Phượng Nghịch Thiên bên dưới

Cả người hắn, gần như ở vào một loại hoảng hốt trạng thái, huyết mạch nấu luyện phát nhiệt, thể nội như hỏa diễm đang thiêu đốt, cái kia Long Hồn Lôi Vân Thủ huyết mạch không chỉ có vô pháp tiến nhập thể nội, phản mà không ngừng tại tranh đoạt hần huyết mạch của mình, như vậy xuống dưới, kết quả sẽ chỉ càng thêm hồng bét.

Long Hồn Lôi Vân Thủ không có dễ dàng đối phó như vậy, mà cái này vạn vật Tử Khí Xung Hư đình lại, cũng vượt xa Chu Nhược Thần cùng Vân Tước lúc đầu phán đoán.

Bất quá, tại « Niết Bàn Cửu Biến » chỉ pháp trong quá trình tu luyện, Chu Nhược Thần giữ vững một loại tuyệt đối không linh trạng thái, bỏ thất tình lục dục cảm giác.

Bởi vì đã từng thoát ly Thất Tình Lục Dục, Chu Nhược Thần bây giờ bảo trì không linh trạng thái dưới, phảng phất giống như Thiên Nhân Hợp Nhất, như thoát ly Thất Tình Lục Dục, có thể bảo trì tại một loại tuyệt đối tĩnh táo trạng thái.

Loại năng lực này, vẫn là song | tu về sau khai quật ra, nương theo lấy còn có một số đi qua như Tịch Diệt Tử Viêm, Ngự Lôi Thần Viêm Kiếm Đạo chờ Tu Luyện Chi Đạo có thể thi triển, nhưng là những này nói, cũng không cao thâm, lĩnh ngộ cũng phi thường thô thiển, hiệu quả không lớn.

Bây giờ, Chu Nhược Thần giữ vững tâm linh Không Linh Trạng Thái, giữ vững tự thân ổn định về sau, hần cứ việc càng thêm mơ hồ Ý Thức, lại như bạo trong mưa gió thuyền nhỏ, nhìn như vô cùng hung hiểm, nhưng lại một mực đang tiến lên, không có ngược lại dưới, không có bị Cự Lăng bao phủ.

Cái này, không chỉ có là đối với Chu Nhược Thần mình mà luyện. Cũng là đối với tính mạng của hắn cùng tu luyện công pháp một loại nấu luyện cùng thuế biến.

Ý Thức mơ hồ, tư duy mông lung, nhưng là trong lòng. Cái kia một cỗ bắt diệt chấp niệm, cái kia một cỗ Niết Bàn Tân Sinh chấp niệm, một mực vô cùng kiên định tồn tại.

Huyết mạch phảng phất giống như bắt đầu cháy rừng rực, lực lượng đáng sợ trong thân thể tàn sát bừa bãi, mà lúc này, Chu Nhược Thần cũng bản năng lấy Niết Bàn Lục kích hoạt lên Đế Khí hóa long Thôn Thiên Thần Thuật, tạo thành đáng sợ thôn phệ chi lực. Cường ép thôn phệ Long Hồn Lôi Vân Thủ Huyết Mạch Chi Lực.

Loại lực lượng này, phảng phất giống như tại đánh gãy co.

Mà hần huyết mạch trong cơ thể, lực lượng. Thần được lực lượng chờ một chút, cũng tại vạn vật Tử Khí Xung Hư đình tác dụng dưới, không ngừng hình thành một vài bức phảng phất giống như Tinh Không Đồ dạng kết cấu, một cỗ Đan Được kết cấu các loại. Lấy hần vi Vũ Trụ Trung Tâm. Tạo thành các loại Thiên Thể, các loại Tinh Không, Tinh Hệ.

Đây là muốn nấu luyện thành được quá trình.

Chu Nhược Thần không có phản kháng, ngược lại chủ động phối hợp, đem mình hình thành Được Hiệu hạch tâm, hóa thành Được Hiệu Trung Tâm.

Sau đó, Chu Nhược Thần bảo trì trong lòng biến ảo khôn lường. Đế Khí hóa long Thôn Thiên Thần Thuật tại Niết Bàn Cửu Biến Công pháp tột động dưới. Phóng xuất ra càng thêm lực lượng đáng sợ cùng nội tình.

Lúc này, nhiệt độ thẳng lên đến Chu Nhược Thần tiếp nhận cực hạn. Hần cảm giác hần thân thể hòa tan, từ từ bị gồm thấu, nhưng là cái kia một sợi Hồn Khí hình thành chấp niệm, ngược lại càng thêm khắc sâu.

Hần phảng phất hóa thành thủy, hóa thành Thần Tinh được dịch, cũng hóa thành Thiên Thiên vạn Được Tinh hạt năng lượng.

Nhưng là hần, vẫn luôn tồn tại, phảng phất một cái suy nghĩ, liền có thể Niết Bàn.

Ý Thức mơ hồ, mơ hồ, Chu Nhược Thần nghe được Vân Tước kêu gọi cùng kẻ ra, tựa hồ tại lo lắng nói gì đó.

Nhưng là Chu Nhược Thần lại chỉ là bản năng đáp lại: "Chờ ta Niết Bàn", về sau, Chu Nhược Thần không có bất kỳ cái gì trả lời.

Chu Nhược Thần thể nội huyết dịch, nhục thân hết thảy, đều hoàn toàn bắt đầu cháy rừng rực, phảng phất toàn bộ vạn vật Tử Khí Xung Hư trong đình, hóa thành một cái biển lửa.

Mà Chu Nhược Thần, cũng hoàn toàn ở vào chín thành mơ hồ trạng thái, tại dạng này mơ hồ trạng thái, hần y nguyên đang kiên trì nữ thần Cận Thân Hộ Vệ.

Lúc này, phảng phất rất nhiều hơn đi thân ảnh quen thuộc, một vừa phù hiện đi ra, tại trái tim của hần chảy xuôi mà ra, tại hần Trí Nhớ trong cung điện hiển hiện ra.

Mái tóc dài màu đỏ ngòm, bị vây nhốt tại vô tận Trật Tự Tòa Liên trong lao tù, cả một đời không có thoát khỏi thâm vận Mệnh Phụ Vương Chu Diễm, mái đầu bạc trắng, sắc mặt âm đạm, ánh mắt tan rã không ánh sáng cổ hi Mầu Hậu.

Bọn hần, trong mắt còn chảy ra hi vọng màu, còn chảy ra chúc phúc chi niệm, hi vọng hần có thể hạnh phúc mà Khoái Lạc sinh hoạt, không cần thống khổ, không cần khổ sở.

Còn có, cái kia lãnh khốc lại có không gì sánh nổi ám áp đại ca ca sau Thần, tựa hồ lúc này cũng đứng ở trước mặt hần, ôn nhu nói ra: "Nữ Thần đệ đệ, Phụ Vương một mực hi vọng ngươi như ta, lại không biết, tại Ca Ca trong lòng, ngươi mới là tuyệt nhất. Ca Ca một mực đang chờ ngươi, chờ ngươi trở lại, cùng Ca Ca cùng một chỗ, chinh chiến cừ địch, là phụ vương quật khởi mà nỗ lực!"

Sau Thần về sau, còn có vị kia lãnh khốc, một mực cô độc mà trầm mặc ít nói đại tỷ chói chang.

Chói chang một thân máu Quần lụa mỏng, sắc mặt lãnh khốc mà lạnh lùng, nâng ánh mắt băng lãnh đâm cốt, nhìn lấy Chu Nhược Thần, tựa hồ muốn nói: "Chỉ là Hỏa Diễm đều không ngăn cản được, ngươi thân là lời diễm Vương Âm dòng chính truyền thừa tịch diệt Lôi Viêm, học đi nơi nào? Ngươi, thật khiến ta thất vọng!"

...

Từng màn hình ảnh, hiện lên hiện tại trong đầu của hần.

Sau cùng, tính toán thân ảnh xuất hiện.

Hai hàng nước mắt thủy, im ắng chảy xuôi xuống tới, tính toán xoay người, từng bước một đi xa.

"Nữ Thần ca ca, tính toán đi. . ."

Cái thân ảnh kia, dừng lại một lát, từng bước một đi xa, mà Chu Nhược Thần, lại trở mắt nhìn nàng đi xa, vô pháp tự kiềm chế, vô pháp giẫy dụa.

"A ——"

"Không ——"

"Không muốn đi!"

Chu Nhược Thần gào thét, giẫy dụa lấy, ý hần biết mơ hồ, Linh hồn lại phảng phất giống như gào thét rống giận.

Lúc này, cái kia vạn vật Từ Khí Xung Hư đỉnh bốn phía Hỏa Diễm càng nhiều hơn, trạm Lôi đình Hỏa Diễm, đốt cháy đến vạn vật Từ Khí Xung Hư đỉnh phát sinh 'Tạch tạch tạch' tiếng vang.

Mà trong đình, phảng phất giống như một mảnh hỗn độn thế giới, trên thế giới không, sinh ra Hỗn Độn Lôi Điện Chi Lực.

Chỉ là, lúc này, Chu Nhược Thần tại vô tận chấp niệm bên trong, huyết mạch trong cơ thể bên trong, sinh ra từng sợi tia nước nhỏ.

Đó là không biết lực lượng, nhưng cũng là chân chính truyền thừa lực lượng.

Cỗ lực lượng này, vững chắc Chu Nhược Thần tâm thần, để Chu Nhược Thần cái kia một sợi như nền tảng trong gió Linh hồn triệt để ổn định lại, đồng thời, Chu Nhược Thần cảm giác Linh hồn cùng nhục thân liên hệ dần dần mãnh liệt, các loại cảm giác, dần dần khôi phục.

Đây là một loại càng thêm thống khổ quá trình, không cách nào hình dung, nhưng là Chu Nhược Thần nhục thân cùng Linh hồn phù hợp, lại càng càng thêm kinh người, càng thêm Nghịch Thiên!

Lúc này, tại một bên, Vân Tước giọng lo âu đã vô cùng rõ ràng.

"Chu Nhược Thần, ngươi thế nào? Ta dựa vào, chúng ta nhưng đừng cảm cán đầu, ngươi được không? Không được 'rên' một tiếng a!"

